

จิตรกรรมร่วมสมัย : อัตลักษณ์วัฒนธรรมลูกผสม “ไทย-เกาหลี” ในกระแสสังคมบริโภคนิยม

วิทยานิพนธ์

ของ

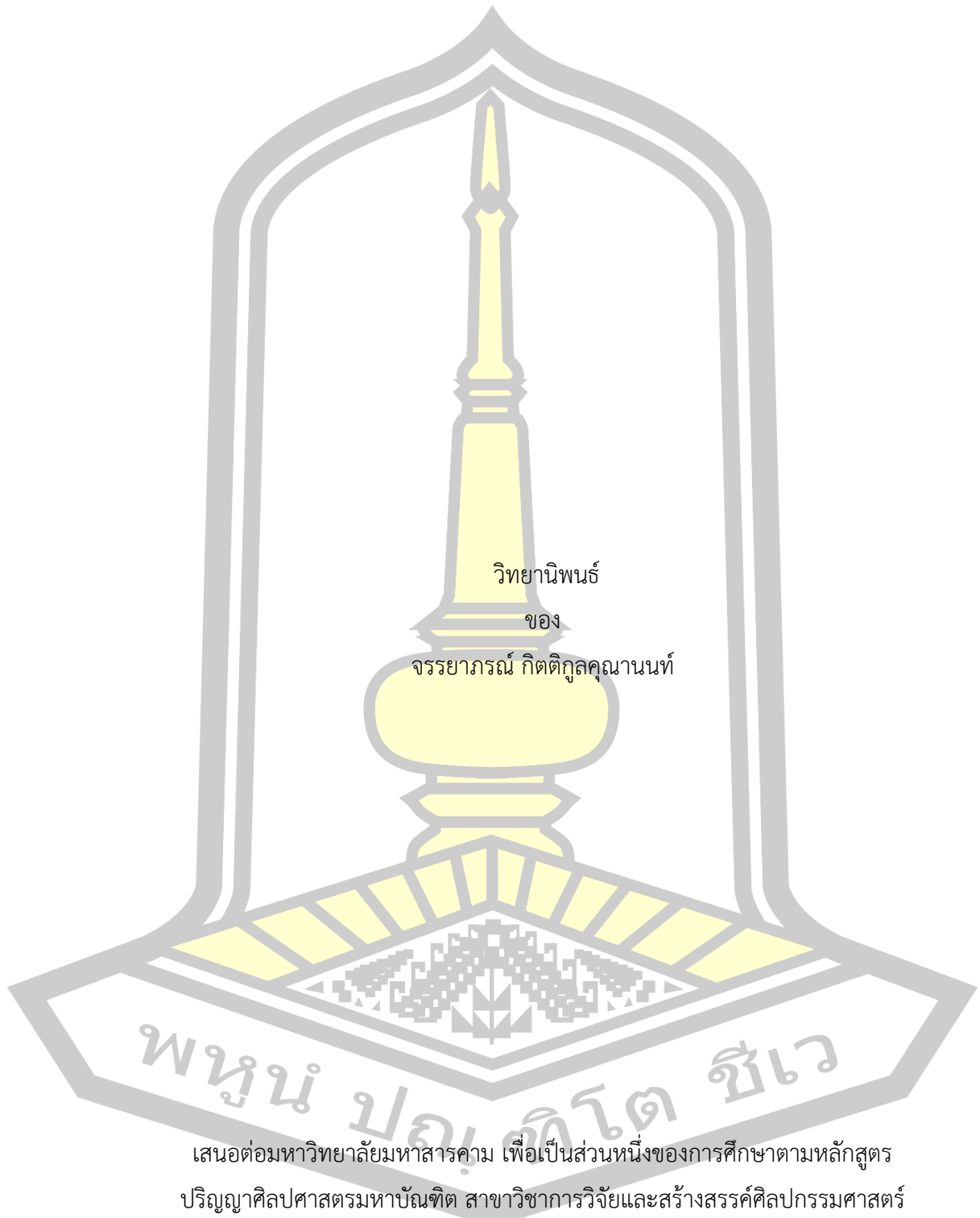
จรรยาภรณ์ กิตติกุลคุณานนท์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสร้างสรรค์ศิลปกรรมศาสตร์

กันยายน 2562

สงวนลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

จิตรกรรมร่วมสมัย : อัตลักษณ์วัฒนธรรมลูกผสม “ไทย-เกาหลี” ในกระแสสังคมบริโภคนิยม

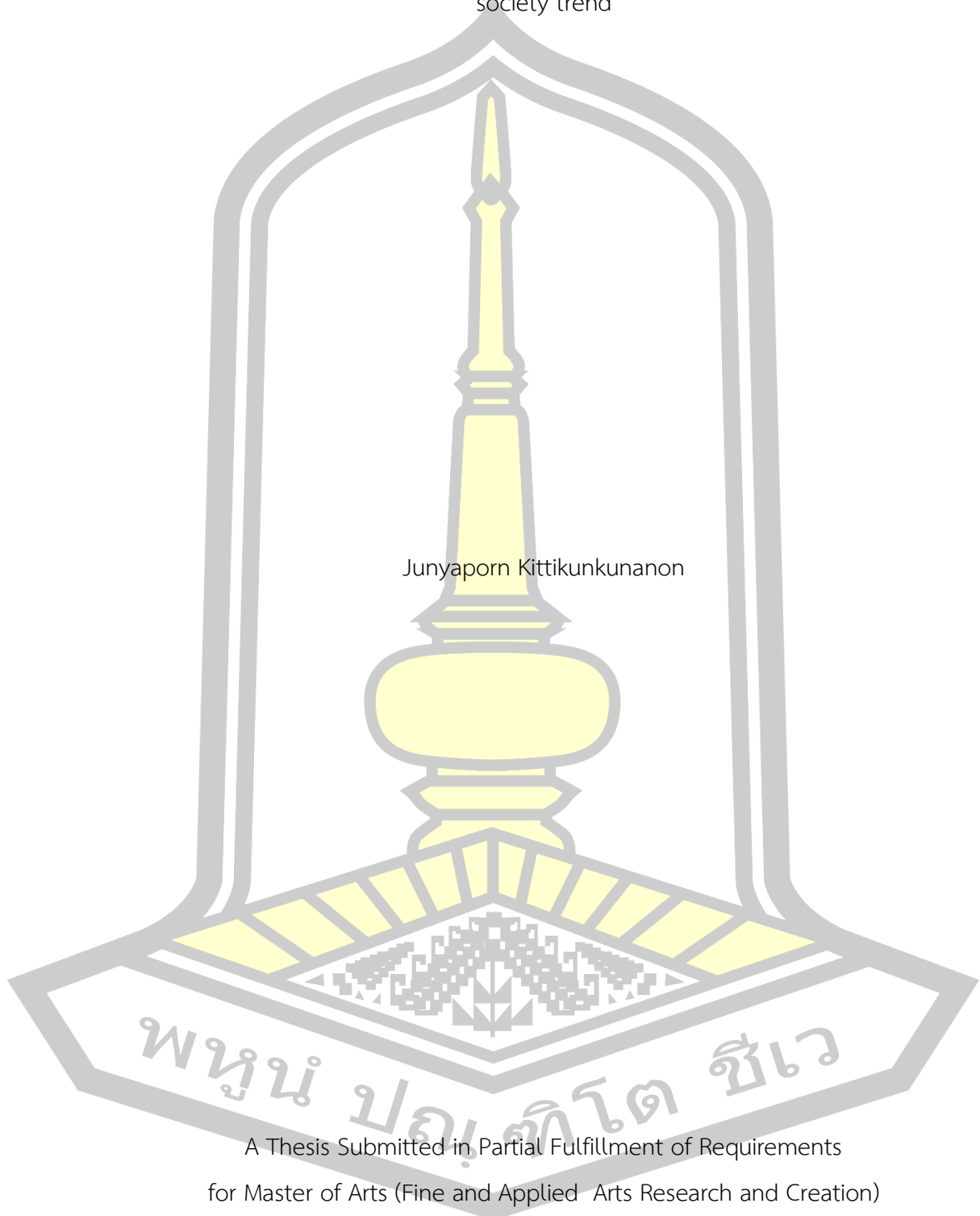

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสร้างสรรค์ศิลปกรรมศาสตร์

กันยายน 2562

สงวนลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Contemporary Painting : Cultural Identity of Hybridity “Thai-Korean in consumer
society trend

Junyaporn Kittikunkunanon

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for Master of Arts (Fine and Applied Arts Research and Creation)

September 2019

Copyright of Maharakham University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนางสาวจรรยาภรณ์ กิตติ
กุลคุณานนท์ แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา ศิลปศาสตรมหา
บัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสร้างสรรค์ศิลปกรรมศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(ผศ. ดร. บุรินทร์ เปล่งดีสกุล)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(รศ. ดร. อาคม เสงี่ยมวิบูล)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

(ผศ. ดร. วุฒิพงษ์ โรจน์เชษมศรี)

.....กรรมการ

(รศ. ดร. ศุภชัย สิงห์ยะบุศย์)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสร้างสรรค์ศิลปกรรมศาสตร์ ของมหาวิทาลัย
มหาสารคาม

.....
(รศ. ดร. ศุภชัย สิงห์ยะบุศย์)

คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

.....
(ผศ. ดร. กริสน์ ชัยมูล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	จิตรกรรมร่วมสมัย : อัตลักษณ์วัฒนธรรมลูกผสม “ไทย-เกาหลี” ในกระแสสังคมบริโภคนิยม		
ผู้วิจัย	จรรยาภรณ์ กิตติกุลคุณานนท์		
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร. อาคม เสงี่ยมวิบูล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วุฒิพงษ์ โรจน์เขษมศรี		
ปริญญา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต	สาขาวิชา	การวิจัยและสร้างสรรค์ศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ปีที่พิมพ์	2562

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง จิตรกรรมร่วมสมัย : อัตลักษณ์วัฒนธรรมลูกผสม ไทย-เกาหลี ในกระแสสังคมบริโภคนิยม มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาอัตลักษณ์วัฒนธรรมลูกผสม ไทย-เกาหลี ในกระแสสังคมบริโภคนิยม 2) เพื่อศึกษาจิตรกรรมร่วมสมัยของศิลปินที่ได้รับแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์จากปรากฏการณ์ความเปลี่ยนแปลงทางสังคมวัฒนธรรม 3) เพื่อสร้างสรรค์จิตรกรรมร่วมสมัยที่ได้รับแรงบันดาลใจจากอัตลักษณ์วัฒนธรรมลูกผสมไทย-เกาหลีในกระแสสังคมบริโภคนิยม งานวิจัยฉบับนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยด้วยการศึกษาข้อมูลเอกสาร ข้อมูลภาคสนาม และแบบสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมาย โดยใช้แนวคิดอัตลักษณ์เข้าไปเป็นตัวอธิบาย เพื่อได้ข้อสรุปและนำมาสร้างกรอบความคิดสู่การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ด้วยการวิจัยและสร้างสรรค์ทางศิลปกรรมศาสตร์ (research and Creation) จากกระบวนการศึกษาเพื่อได้มาซึ่งเนื้อหา และรูปแบบทางการสร้างสรรค์ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด เพื่อสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัย

ผลการวิจัยพบว่า 1) ลักษณะวัฒนธรรมลูกผสมนั้น เกิดจากกระบวนการแพร่กระจายวัฒนธรรมเกาหลีผ่านสื่อ โดยวัฒนธรรมเกาหลีได้นำเสนอสื่อบันเทิงสมัยใหม่ ที่มีผลต่อการรับรู้และการเปิดรับวัฒนธรรมเกาหลี จนได้กลายเป็นกระแสความนิยมของคนไทย ดังปรากฏให้เห็นว่า การบริโภคสื่อบันเทิง บริโภคสินค้า และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามค่านิยม ได้ถูกผสมผสานเข้ามาในวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของไทยที่เปลี่ยนไป ส่งผลให้วัฒนธรรมไทยได้เกิดภาพอัตลักษณ์ของวัฒนธรรมลูกผสมที่เข้าไปอยู่ในตัวบุคคล 2) การสร้างสรรค์จิตรกรรมร่วมสมัยจากปรากฏการณ์ความเปลี่ยนแปลงทางสังคมวัฒนธรรมพบว่า ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยได้มีกระบวนการสร้างสรรค์ที่ได้แรงบันดาลใจมาจากสภาพของสังคมที่เปลี่ยนแปลงภายในปัจจุบัน ที่ปรากฏให้เห็นว่า การเลือก

ประสบการณ์ของการรับรู้ของศิลปินมีความแตกต่างกันออกไป แต่เนื้อหาที่แสดงออกแล้วแต่เป็นเรื่องราวของสังคมในยุคสมัยปัจจุบัน ที่ต่างเป็นกระแสของการรับรู้ และเรื่องราวในชีวิตของสังคมไทย ศิลปินจึงสร้างภาพตัวแทนของชุดวัฒนธรรมที่เกิดขึ้น เพื่อบันทึกช่วงเวลาสำคัญของมนุษย์ โดยนำเสนอผ่านผลงานจิตรกรรมร่วมสมัย 3) การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยพบว่า ในกระบวนการสร้างสรรค์นั้นผู้วิจัยได้สร้างกรอบความคิดจากการศึกษาทั้งเนื้อหาและรูปแบบ เพื่อนำมาทดลองหารูปทรงสัญลักษณ์ที่ใช้สื่อความหมายในผลงาน และการจัดทำภาพร่าง เพื่อพัฒนารูปแบบของการแสดงออกและการสื่อความหมายของอัตลักษณ์วัฒนธรรมลูกผสม และสร้างสรรค์ผลงานที่นำเสนอให้เห็นถึงอัตลักษณ์ลูกผสมที่เกิดการผสมผสานทางวัฒนธรรมในช่วงเวลาปัจจุบัน โดยมีบริบทของวัฒนธรรมเกาหลีเป็นตัวกำหนดภาพลักษณ์ทางความงามของคนไทย ผู้วิจัยจึงเกิดแนวคิดของการสร้างสรรค์ด้วยการตั้งคำถามต่อสังคมว่า ภาพลักษณ์ทางความงามของคนไทยที่แท้จริงที่นำเสนอคุณค่าและตัวตนของความเป็นไทยเป็นอย่างไร

ผู้วิจัยเห็นว่าในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยนี้สามารถเป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการศิลปะ และเป็นแบบแผนสำหรับผู้ที่สนใจในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัย การศึกษาปรากฏการณ์ของความเป็นปัจจุบันและรูปแบบทางศิลปะ จะสามารถทำให้เรามองเห็นเหตุการณ์ ความสำคัญ หรือกระแสความนิยมของการรับรู้ของสังคมไทย เพื่อเป็นเป้าหมายของการได้มาซึ่งแรงบันดาลใจและแนวทางในการสร้างสรรค์ ที่แสดงความเป็นเฉพาะตัวของผู้สร้างสรรค์ในอนาคต

คำสำคัญ : จิตรกรรมร่วมสมัย, อัตลักษณ์, วัฒนธรรมลูกผสม, สังคมบริโภคนิยม

พูน ปรนุ ทิโต ชีเว

TITLE	Contemporary Painting : Cultural Identity of Hybridity “Thai-Korean in consumer society trend		
AUTHOR	Junyaporn Kittikunkunanon		
ADVISORS	Associate Professor Arkom Sa-Ngiamviboon , Ph.D. Assistant Professor Vuthipong Roadkasamsri , Ph.D.		
DEGREE	Master of Arts	MAJOR	Fine and Applied Arts Research and Creation
UNIVERSITY	Maharakham University	YEAR	2019

ABSTRACT

This research titled “Contemporary Paintings: Identity of Thai-Korean Hybrid Culture in the Consumerism” was aimed at 1) investigating the identity of Thai-Korean hybrid culture in the consumerism, 2) investigating the contemporary paintings of artists inspired by the phenomenon of social and cultural change, and 3) creating the contemporary paintings inspired by the identity of Thai-Korean hybrid culture in the consumerism. This study used a qualitative research methodology through an examination of relevant documents and field data along with an interview form for the target groups. The identity concept was used as an explanation to reach a conclusion and obtain the conceptual framework for creating paintings through the research and creation of arts based on the study process in order to obtain content and forms of creation according to the specified objectives as well as to create contemporary paintings.

The results of the research revealed that 1) the identity of Thai-Korean hybrid culture is created by the process of spreading Korean culture through the media. The Korean culture is presented in the form of modern entertainment media that affects the Thai people’s perception and exposure to the Korean culture, which finally becomes their trend. This can be seen that the consumption of entertainment media and products and behavioral change according to the values have been integrated into

the Thai people's way of life. As a result, the identity of the hybrid culture has been created in the Thai people; 2) as for the creation of contemporary paintings from the phenomenon of social and cultural change, the contemporary paintings are based on a creative process inspired by the changing social conditions in the present time. Although the selections of the artists' perception experience are different, the expressed contents are all stories of society in modern times, which represents a trend of perception and stories in the life of the Thai society. Therefore, the artists have created a representative image of the occurred cultural events to record the important moments of humans by presenting it through contemporary paintings; and 3) according to the process of creating contemporary paintings, the author created the conceptual framework from the study of both content and forms in order to find the symbolic shapes that represent the meaning in the works as well as to create sketches and develop the forms of expression and representation of the identity of hybrid culture. In addition, the author created the works to present the hybrid identity of cultural integration in the present time. Since the context of Korean culture determines the beauty image of the Thai people, the author therefore created the concept of creation by questioning the society on what the true beauty image of the Thai people that presents the value and identity of Thainess is.

The author found that the creation of these contemporary paintings can be of benefit to the art academy and is a pattern for those interested in creating contemporary paintings. The study of current phenomena and artistic forms will be able to make us see events, importance or popularity of perception of the Thai society as a goal of obtaining inspiration and ways of creation that shows the uniqueness of creators in the future.

Keyword : Contemporary painting, Identity, Hybrid Culture, Consumerism

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เพราะได้รับความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์ ดร. อาคม เสงี่ยมวิบูล และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วุฒิพงษ์ โรจน์เชษฐศรี ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์จนเสร็จสิ้น และได้ชี้แนะให้คำปรึกษาในการจัดทำวิทยานิพนธ์ ตั้งแต่การกำหนดหัวข้อและแนวทางการพัฒนาการวิจัยให้สำเร็จลุล่วงเพื่อการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัย ตลอดจนศาสตราจารย์ ปริญา ตันติสุข ศาสตราจารย์เกียรติพงศ์เดช ไชยคุตร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมพร รอดบุญ ที่ให้คำวิจารณ์และข้อเสนอแนะต่อแนวทางการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัย วิทยานิพนธ์นี้อาจไม่สามารถสำเร็จได้หากขาดความเมตตาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บุรินทร์ เปล่งดีสกุล อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่เสียสละเวลาของท่าน และเดินทางไกลมาเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกในการสอบวิทยานิพนธ์ให้แก่ข้าพเจ้า รวมถึงเป็นผู้ชี้แนะให้วิทยานิพนธ์นี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นในการประยุกต์ใช้ด้านการศึกษาปรากฏการณ์สังคมวัฒนธรรมที่เป็นส่งผลต่อการสร้างสรรค์จิตรกรรมร่วมสมัย

ขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งแก่ศิลปินที่เป็นตัวอย่างในการศึกษาของวิทยานิพนธ์ คือ นายธีรวัฒน์ นุชเจริญผล นายปรียวิศว์ นิลจุลกะ นายพรหมพิริยา คงสถิต นางสาวอัญชลี อารยะพงศ์พานิชย์ นางสาวลำพู กันเสนาะ และขอขอบพระคุณกลุ่มเป้าหมายทุกท่านที่เปิดเผยมุมมองและให้ความร่วมมือในการสนับสนุนการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

สุดท้ายขอกราบพระคุณครอบครัวที่คอยสนับสนุน และให้กำลังใจในการศึกษาครั้งนี้

จรรยาภรณ์ กิตติกุลคุณานนท์

พูน ปณ ทิโต ชีเว

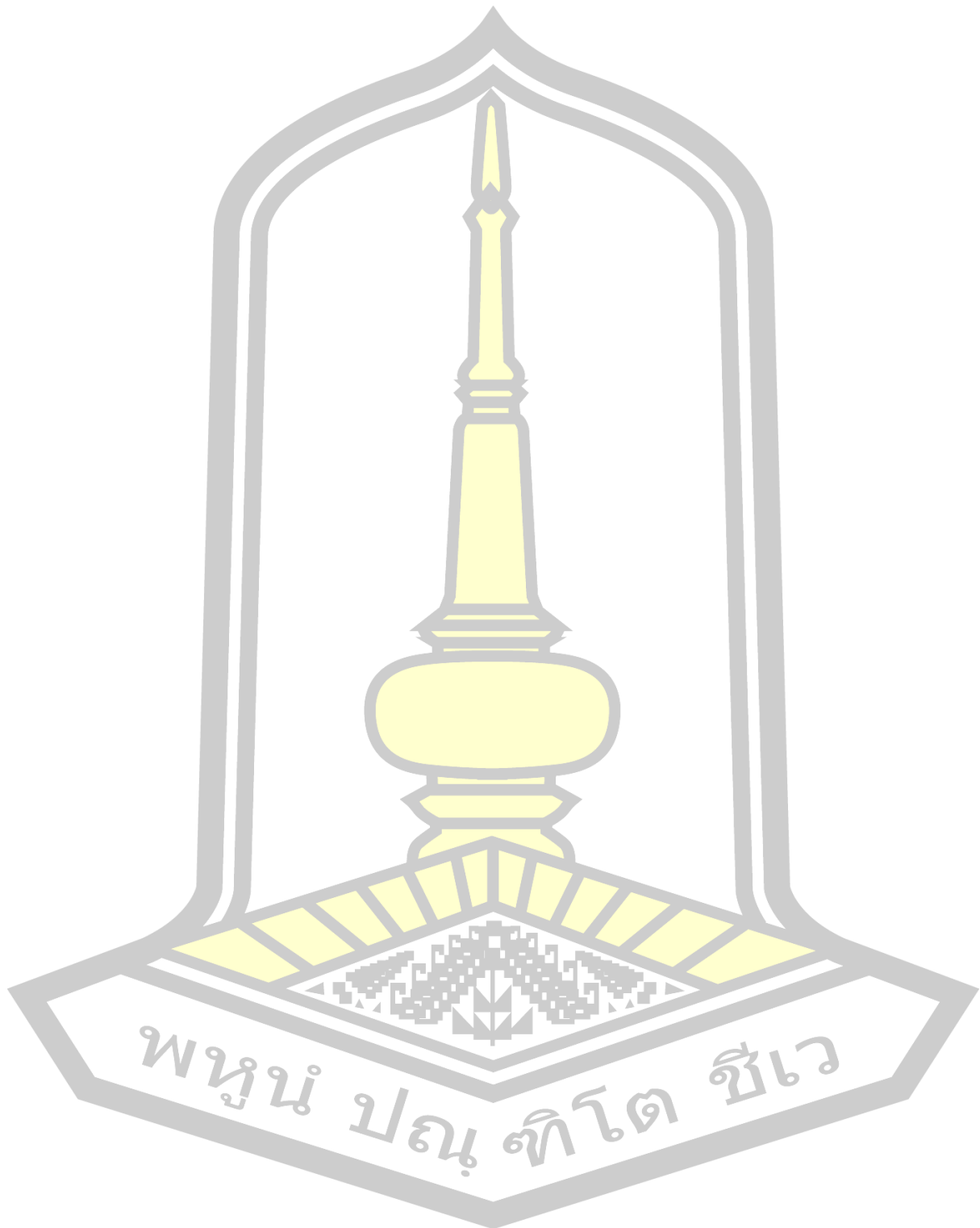
สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ฌ
ตาราง.....	๗
ภาพประกอบ.....	๘
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย/สร้างสรรค์ศิลปกรรมศาสตร์.....	4
คำถามในการวิจัย/การสร้างสรรค์ศิลปกรรมศาสตร์.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
ระเบียบวิธีการวิจัย.....	6
ขอบเขตการวิจัยและการสร้างสรรค์.....	6
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	8
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	9
การจัดทำข้อมูล.....	10
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	10
การนำเสนอผลการวิจัยและสร้างสรรค์ศิลปกรรมศาสตร์.....	10
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัยและสร้างสรรค์ศิลปกรรมศาสตร์.....	11
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	12
แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย.....	13
1. แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับอัตลักษณ์วัฒนธรรมลูกผสม.....	13

1.1 แนวคิดอัตลักษณ์.....	13
1.2 แนวคิดการบริโภคนิยม (Consumer Culture).....	18
1.3 แนวคิดวัฒนธรรมสมัยนิยม.....	22
2. แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับจิตรกรรมร่วมสมัย.....	24
2.1 แนวคิดภาพแทน.....	24
2.2 ทฤษฎีสุนทรียศาสตร์.....	27
เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	35
1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมเกาหลี.....	35
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับจิตรกรรมร่วมสมัย.....	46
บทที่ 2 อัตลักษณ์ของวัฒนธรรมลูกผสม ไทย-เกาหลี ในกระแสสังคมบริโภคนิยม.....	61
1. กระบวนการแพร่กระจายวัฒนธรรมเกาหลีผ่านสื่อที่ส่งผลต่อการรับรู้ของคนไทย.....	63
1.1 สื่อสมัยใหม่และช่องทางการแพร่กระจายวัฒนธรรมเกาหลีในสังคมไทย.....	66
1.2 วัฒนธรรมเกาหลีผ่านสื่อที่ส่งผลต่อการรับรู้ของคนไทย.....	72
2. กระแสนิยมสู่สังคมบริโภคของคนไทย.....	73
3. กระบวนการกลายเป็นวัฒนธรรมลูกผสมไทย-เกาหลี.....	93
4. ภาพอัตลักษณ์วัฒนธรรมลูกผสมกับคนไทย.....	96
5. สรุปผลการศึกษาอัตลักษณ์วัฒนธรรมลูกผสมในกระแสสังคมบริโภคนิยม.....	107
บทที่ 3 การสร้างสรรค์จิตรกรรมร่วมสมัยจากปรากฏการณ์ความเปลี่ยนแปลง.....	112
ทางสังคมวัฒนธรรม.....	112
1. ปรากฏการณ์การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยของศิลปินไทย.....	113
2. ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัย กระบวนการสร้างสรรค์และแรงบันดาลใจ.....	115
จากปรากฏการณ์ความเปลี่ยนแปลงทางสังคมวัฒนธรรม.....	115
3. จิตรกรรมร่วมสมัยภาพแทนความหมายวัฒนธรรมสังคมปัจจุบัน.....	128
บทที่ 4 การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัย แรงบันดาลใจจากอัตลักษณ์.....	131

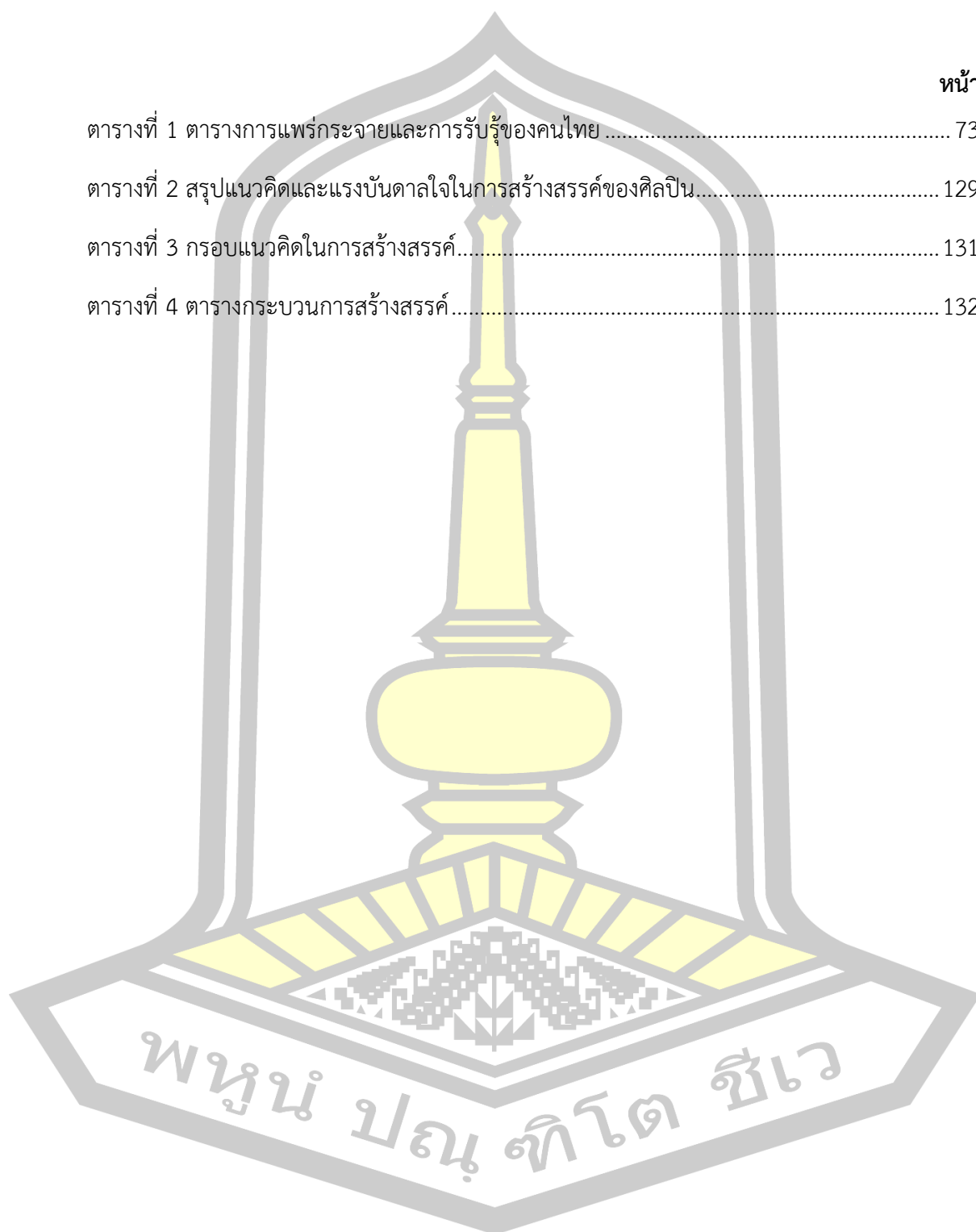
วัฒนธรรมลูกผสม.....	131
1. กรอบแนวคิดในการสร้างสรรค์.....	131
2. การกำหนดแนวคิดในการสร้างสรรค์.....	133
3. รูปทรงสัญลักษณ์ในการสร้างสรรค์.....	133
3.1 รูปทรงสัญลักษณ์สื่อบันเทิงเกาหลี.....	134
3.2 รูปทรงสัญลักษณ์ทางความงามในอุดมคติ.....	136
3.3 รูปทรงสัญลักษณ์การผสมผสานทางวัฒนธรรม.....	137
4. กระบวนการพัฒนาภาพร่าง.....	141
4.1 การพัฒนาภาพร่างระยะที่ 1 ภาพลักษณ์ของความงาม.....	141
4.2 การพัฒนาภาพร่างระยะที่ 2 ลูกผสมทางความงาม.....	143
4.3 การพัฒนาภาพร่างระยะที่ 3 ความงามในอุดมคติ.....	145
4.4 การพัฒนาภาพร่างระยะที่ 4 สื่อและการผสม.....	147
4.5 การพัฒนาภาพร่างระยะที่ 5 พลังของสื่อ.....	149
4.6 การพัฒนาภาพร่างระยะที่ 6 ลูกผสมทางวัฒนธรรม.....	151
5. ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม.....	152
6. ผลงานสร้างสรรค์จิตรกรรมร่วมสมัยชุด อัตลักษณ์วัฒนธรรมลูกผสม.....	156
ไทย-เกาหลี ในกระแสสังคมบริโภคนิยม.....	156
6.1 ผลงานชิ้นที่ 1 ชื่อผลงาน ชิ้นส่วนทางวัฒนธรรม.....	156
6.2 ผลงานชิ้นที่ 2 ชื่อผลงาน อัตลักษณ์ทางความงามในอุดมคติ.....	157
6.3 ผลงานชิ้นที่ 3 ชื่อผลงาน ลูกผสมทางวัฒนธรรม.....	158
7. วิเคราะห์โครงสร้างที่ศนชาติ และความหมายในผลงานชุด อัตลักษณ์วัฒนธรรมลูกผสม.....	
ไทย-เกาหลี ในกระแสสังคมบริโภคนิยม.....	160
7.1 ผลงานชิ้นที่ 1.....	160
7.2 ผลงานชิ้นที่ 2.....	163

7.3 ผลงานชิ้นที่ 3.....	167
8. วิเคราะห์กระบวนการถ่ายทอดผลงาน	171
8.1 วิเคราะห์การจัดวางองค์ประกอบของภาพ.....	171
8.2 วิเคราะห์สีที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	172
8.3 วิเคราะห์รูปแบบของการสร้างสรรค์.....	173
8.4 วิเคราะห์รูปทรงสัญลักษณ์.....	175
8.5 วิเคราะห์การสื่อสารผลงานและการรับรู้ของผู้ชม.....	175
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	178
1. สรุปการวิจัย.....	178
1.1 สรุปผลการศึกษาอัตลักษณ์ของวัฒนธรรมลูกผสม ไทย-เกาหลี.....	178
ในกระแสสังคมบริโภคนิยม.....	178
1.2 สรุปผลการศึกษาจิตรกรรมร่วมสมัยของศิลปิน ที่ได้รับแรงบันดาลใจ.....	179
ในการสร้างสรรค์จากปรากฏการณ์ความเปลี่ยนแปลงทางสังคมวัฒนธรรม.....	179
1.3 สรุปการสร้างสรรคจิตรกรรมร่วมสมัยที่ได้รับแรงบันดาลใจจากอัตลักษณ์.....	181
วัฒนธรรมลูกผสมไทย-เกาหลีในกระแสสังคมบริโภคนิยม.....	181
2. อภิปรายผล.....	183
3. ข้อเสนอแนะ.....	186
บรรณานุกรม.....	193
ภาคผนวก ก (รายชื่อผู้ให้สัมภาษณ์).....	198
ภาคผนวก ข (การลงพื้นที่สำรวจกลุ่มผู้บริโภคนิยม).....	200
ภาคผนวก ค (แบบสัมภาษณ์).....	204
ภาคผนวก ง (การประเมินผลงานและรับข้อเสนอแนะในการสร้างสรรค์).....	209
ภาคผนวก จ (ภาพร่างผลงาน).....	216
ภาคผนวก ฉ (ภาพกระบวนการสร้างสรรค์).....	236

ตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 ตารางการแพร่กระจายและการรับรู้ของคนไทย	73
ตารางที่ 2 สรุปรูปแนวคิดและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ของศิลปิน.....	129
ตารางที่ 3 กรอบแนวคิดในการสร้างสรรค์.....	131
ตารางที่ 4 ตารางกระบวนการสร้างสรรค์.....	132

ภาพประกอบ

	หน้า
ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิด	12
ภาพประกอบที่ 2 ชุดภาพรวมซีรีส์เกาหลี.....	64
ภาพประกอบที่ 3 เว็บไซต์ KODHIT	67
ภาพประกอบที่ 4 เว็บไซต์ Popcornfor2.....	68
ภาพประกอบที่ 5 เว็บไซต์ Popcornfor2.....	68
ภาพประกอบที่ 6 เว็บไซต์ VIU.....	69
ภาพประกอบที่ 7 แอปพลิเคชัน VIU.....	70
ภาพประกอบที่ 8 เว็บไซต์ youtube	71
ภาพประกอบที่ 9 ชุดภาพรวมศิลปินนักร้อง K-pop.....	71
ภาพประกอบที่ 10 เว็บไซต์ช่อง 7 ที่นำซีรีส์ Descendants of the Sun.....	74
ภาพประกอบที่ 11 VLIVE วง BTS บนเว็บไซต์ บนมือถือ	76
ภาพประกอบที่ 12 (Application) ของ VLIVE วง BTS บนมือถือ	77
ภาพประกอบที่ 13 ของ VLIVE วง BTS การถ่ายทอดสดของวง Boy band.....	78
ภาพประกอบที่ 14 ภาพเพจ viu Thailand ใน Facebook.....	78
ภาพประกอบที่ 15 ภาพเพจใน Facebook ข่ายชุดของวง BLACPINK.....	79
ภาพประกอบที่ 16 ภาพการเดินขบวนของเด็กไทย สืบค้นเมื่อ 1 กรกฎาคม 2019,.....	80
ภาพประกอบที่ 17 ภาพชุดจากเพจ PiYa kids brand เพจตัดชุดศิลปิน K-POP.....	81
ภาพประกอบที่ 18 ภาพศิลปินดาราไทย ตัว ญัฐพร ถ่ายคู่กับ สลิษา มโนบาล.....	82
ภาพประกอบที่ 19 ศิลปินวง blackpink ในเพลง Kill this love	83
ภาพประกอบที่ 20 ภาพชุดจากเพจ PiYa kids brand เพจตัดชุดศิลปิน K-POP.....	83
ภาพประกอบที่ 21 ภาพมิวสิควีดีโอเพลง PLAYING WITH FIRE	84

ภาพประกอบที่ 22	ภาพการ cover มิวสิควีดีโอเพลง PLAYING WITH FIRE	84
ภาพประกอบที่ 23	ภาพการ cover มิวสิควีดีโอเพลง AS IF IT S YOUR LAST	85
ภาพประกอบที่ 24	ภาพเว็บไซต์ขายสินค้าเสื้อผ้าแฟชั่นเกาหลี.....	86
ภาพประกอบที่ 25	ภาพการลงขายสินค้ารูปของราดาศิลปินเกาหลี ใน twitter.....	87
ภาพประกอบที่ 26	ภาพการลงขายสินค้ารูปของราดาศิลปินเกาหลี ใน twitter.....	87
ภาพประกอบที่ 27	ภาพการขายสินค้าแฟชั่นเสื้อผ้าของศิลปินวง BTS ใน twitter	88
ภาพประกอบที่ 28	ภาพการขายสินค้าตุ๊กตาของศิลปินวง BTS ใน twitter	88
ภาพประกอบที่ 29	ภาพจาก Facebook เพจ blackpink Thailand	89
ภาพประกอบที่ 30	จำนวนเพจที่ตั้งขึ้นมาโดยใช้ชื่อท้ายว่า Thailand	89
ภาพประกอบที่ 31	ยอดของจำนวนผู้ติดตามเพจ	90
ภาพประกอบที่ 32	จำนวนยอด follower ของลลิษา มโนบาล.....	91
ภาพประกอบที่ 33	จำนวนยอด follower 9.7 ล้านคน ของแบมแบม สมาชิกวง Got7.....	92
ภาพประกอบที่ 34	ภาพมิวสิควีดีโอเพลง i got a boy ของกลุ่มเกิร์ลกรุ๊ป วง Girls Generation... 97	
ภาพประกอบที่ 35	ภาพการซ้อมเต้น ของกลุ่มเกิร์ลกรุ๊ป วง blackpink.....	98
ภาพประกอบที่ 36	ภาพการซ้อมเต้น ของกลุ่มเกิร์ลกรุ๊ป วง blackpink.....	99
ภาพประกอบที่ 37	ภาพการขึ้นแสดงคอนเสิร์ตของวง BTS	100
ภาพประกอบที่ 38	ภาพการขึ้นแสดงคอนเสิร์ตของวง BTS	100
ภาพประกอบที่ 39	ภาพของกลุ่มเกิร์ลกรุ๊ป วง blackpink.....	101
ภาพประกอบที่ 40	ภาพมิวสิควีดีโอเพลง i got a boy ของกลุ่มเกิร์ลกรุ๊ป.....	102
ภาพประกอบที่ 41	ภาพการแต่งกายของวัยรุ่นไทยในงานแข่งขันการเต้น Cover	102
ภาพประกอบที่ 42	ภาพร้านขายเครื่องสำอางนำเข้าจากประเทศเกาหลีและประเทศอื่นๆ	103
ภาพประกอบที่ 43	ภาพเพจขายสินค้านำเข้าจากประเทศเกาหลี	103
ภาพประกอบที่ 44	ภาพการเลียนแบบทรงผมสไตล์เกาหลีจากการรับชมสื่อบันเทิง	104
ภาพประกอบที่ 45	ภาพการแต่งหน้าเลียนแบบ มิวสิควีดีโอ Kill This Love.....	105

ภาพประกอบที่ 46 ภาพการแต่งหน้าสไตล์เกาหลีโดย	106
ภาพประกอบที่ 47 ภาพของกลุ่มเกิร์ลกรุ๊ป วง blackpink.....	106
ภาพประกอบที่ 48 ภาพมิวสิควิดีโอเพลง ของกลุ่มเกิร์ลกรุ๊ป วง Girls Generation	107
ภาพประกอบที่ 49 ภาพกลุ่มเป้าหมายทำกิจกรรมการเดิน Cover.....	107
ภาพประกอบที่ 50 ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยของศิลปินไทยคนที่ 1.....	115
ภาพประกอบที่ 51 ผลงานที่แสดงในนิทรรศการ ครบเครื่อง	116
ภาพประกอบที่ 52 ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยของศิลปินไทยคนที่ 2.....	118
ภาพประกอบที่ 53 ผลงานในนิทรรศการ ความพินาศอันเจ็บปวด	118
ภาพประกอบที่ 54 ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยของศิลปินไทยคนที่ 3.....	120
ภาพประกอบที่ 55 ผลงานแสดงในนิทรรศการ Siam Rangers	121
ภาพประกอบที่ 56 ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยของศิลปินไทยคนที่ 4.....	123
ภาพประกอบที่ 57 ผลงานแสดงในนิทรรศการ THRILLER & HORROR.....	124
ภาพประกอบที่ 58 ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยของศิลปินไทยคนที่ 5.....	126
ภาพประกอบที่ 59 ผลงาน ชอบก็โลด ใช้ก็แชร์ โดย ลำพู กันเสนาะ (2019).....	127
ภาพประกอบที่ 60 มิวสิควิดีโอ เพลง IDOL	134
ภาพประกอบที่ 61 รูปปั้นเดวิดและรูปปั้นวินัส สัญลักษณ์ตัวแทนของศิลปะตะวันตก	136
ภาพประกอบที่ 62 นางรำ นางศุภลักษณ์.....	137
ภาพประกอบที่ 63 รูปของตุ๊กตาสัญลักษณ์ตัวแทนของวัฒนธรรมญี่ปุ่น	139
ภาพประกอบที่ 64 ภาพชุดอันบถของวัฒนธรรมเกาหลี	140
ภาพประกอบที่ 65 สัญลักษณ์และรูปทรงที่นำมาทำภาพร่าง	142
ภาพประกอบที่ 66 การทดลองจัดวางในภาพร่าง	142
ภาพประกอบที่ 67 สัญลักษณ์และรูปทรงที่นำมาทำภาพร่าง	143
ภาพประกอบที่ 68 การทดลองใช้รูปทรงและจัดวางในภาพร่าง.....	144
ภาพประกอบที่ 69 การทดลองใช้รูปทรงและจัดวางในภาพร่าง.....	145

ภาพประกอบที่ 70 สัญลักษณ์และรูปทรงที่นำมาทำภาพร่าง	145
ภาพประกอบที่ 71 การทดลองใช้รูปทรงและจัดวางในภาพร่าง.....	146
ภาพประกอบที่ 72 การทดลองใช้รูปทรงและจัดวางในภาพร่าง.....	147
ภาพประกอบที่ 73 สัญลักษณ์และรูปทรงที่นำมาทำภาพร่าง	148
ภาพประกอบที่ 74 การทดลองใช้รูปทรงและจัดวางในภาพร่างเพื่อผสมรูปทรง	148
ภาพประกอบที่ 75 ภาพจาก มิวสิควิดีโอ วง BTS จากเพลง IDOL.....	149
ภาพประกอบที่ 76 การสร้างภาพพื้นหลังจาก มิวสิควิดีโอ เพลง IDOL วง BTS	150
ภาพประกอบที่ 77 ภาพจาก มิวสิควิดีโอ วง BLACKPINK เพลง DDU-DU DDU-DU	150
ภาพประกอบที่ 78 การสร้างภาพพื้นหลังจาก มิวสิควิดีโอ เพลง DDU-DU DDU-DU	151
ภาพประกอบที่ 79 การสร้างภาพพื้นหลังจาก มิวสิควิดีโอ เพลง	152
ภาพประกอบที่ 80 ภาพร่างที่ถูกเลือก ชั้นที่ 1, 2, 3	153
ภาพประกอบที่ 81 ขั้นตอนการเตรียมอุปกรณ์ สีน้ำมัน พู่กัน ตัวละลาย	153
ภาพประกอบที่ 82 ขั้นตอนการเตรียมผ้าใบและการขยายภาพร่างสู่งานจริง.....	154
ภาพประกอบที่ 83 ขั้นตอนการลงสีน้ำมันผลงานชั้นที่ 1 ในส่วนรายละเอียดของผลงาน.....	154
ภาพประกอบที่ 84 ขั้นตอนการลงสีน้ำมันผลงานชั้นที่ 2.....	155
ภาพประกอบที่ 85 รายละเอียดของผลงานชั้นที่ 2.....	155
ภาพประกอบที่ 86 รายละเอียดของผลงานชั้นที่ 3.....	156
ภาพประกอบที่ 87 ผลงานเสร็จสมบูรณ์ชั้นที่ 1.....	157
ภาพประกอบที่ 88 ผลงานเสร็จสมบูรณ์ชั้นที่ 2.....	158
ภาพประกอบที่ 89 ผลงานเสร็จสมบูรณ์ชั้นที่ 3.....	159
ภาพประกอบที่ 90 การวิเคราะห์องค์ประกอบของภาพ	161
ภาพประกอบที่ 91 ส่วนหนึ่งของผลงานชิ้นส่วนทางวัฒนธรรมจำนวน 1 ชิ้น.....	162
ภาพประกอบที่ 92 การวิเคราะห์องค์ประกอบของผลงาน.....	165
ภาพประกอบที่ 93 ส่วนหนึ่งของผลงานอัตลักษณ์ทางความงามในอุดมคติจำนวน 1 ชิ้น	166

ภาพประกอบที่ 94 การวิเคราะห์องค์ประกอบของผลงาน..... 169

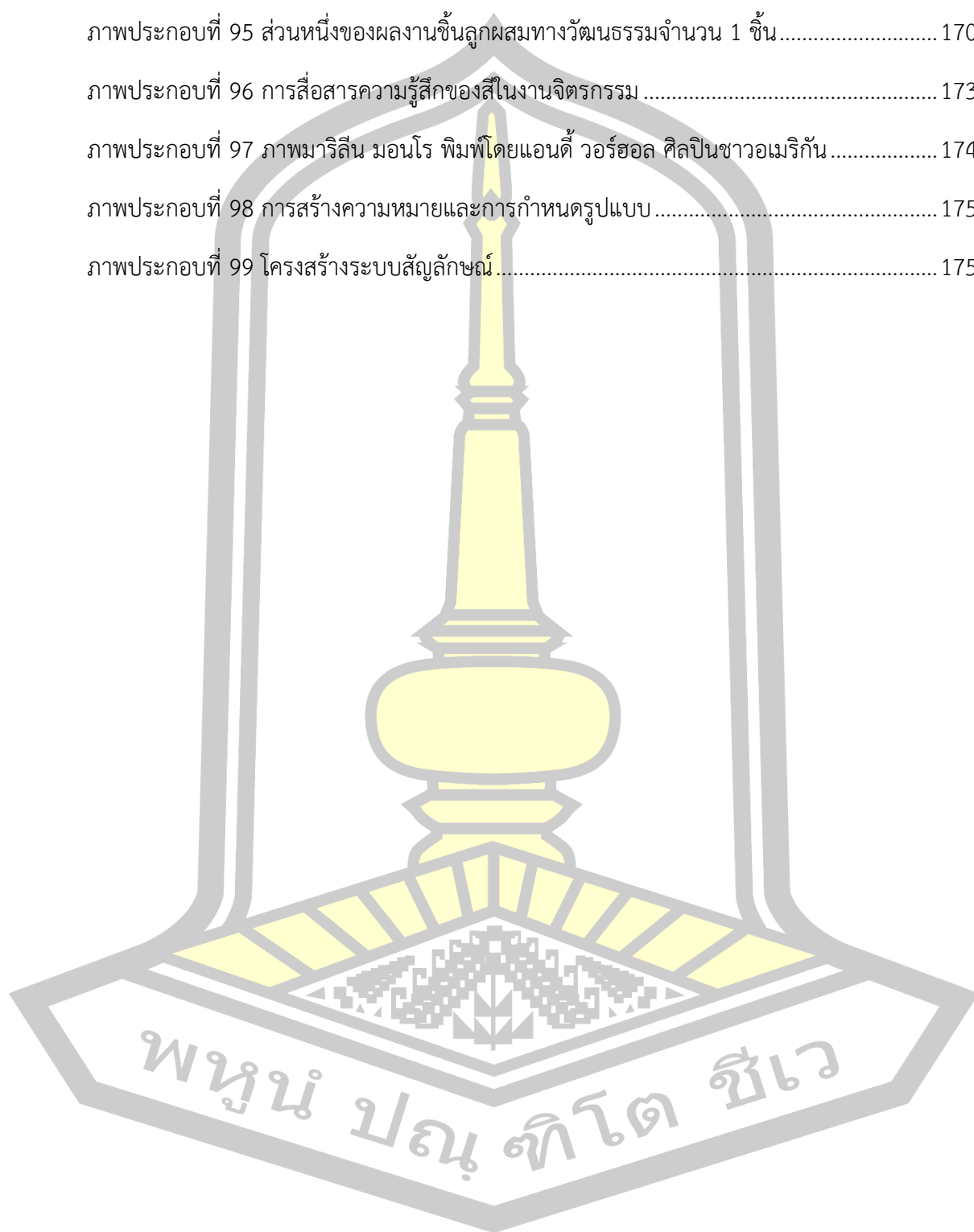
ภาพประกอบที่ 95 ส่วนหนึ่งของผลงานชิ้นลูกผสมทางวัฒนธรรมจำนวน 1 ชิ้น..... 170

ภาพประกอบที่ 96 การสื่อสารความรู้สึกของสีในงานจิตรกรรม 173

ภาพประกอบที่ 97 ภาพมารีลิน มอนโร พิมพ์โดยแอนดี้ วอร์ฮอล ศิลปินชาวอเมริกัน..... 174

ภาพประกอบที่ 98 การสร้างความหมายและการกำหนดรูปแบบ 175

ภาพประกอบที่ 99 โครงสร้างระบบสัญลักษณ์..... 175

บทที่ 1

บทนำ

การสร้างสรรคจิตรกรรมร่วมสมัยคือการสะท้อนเรื่องราวที่เป็นยุคสมัยของปัจจุบันเป็นฐานของการสร้างสรรค เสมือนการได้บันทึกความเป็นสังคมวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นในปัจจุบันผ่านผลงานสร้างสรรค ที่จะอธิบายว่าสังคมวัฒนธรรมในปัจจุบันเป็นอย่างไร โดยศิลปะกับวัฒนธรรมนั้นต่างเป็นส่วนประกอบของชีวิตทางสังคม จิตรกรรมร่วมสมัยจึงเสมือนภาพตัวแทนของสังคมวัฒนธรรมชุดหนึ่งที่มีบทบาทของช่วงเวลาและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น โดยศิลปินคือตัวแปรสำคัญต่อปรากฏการณ์ทางสังคมที่ถ่ายทอดทัศนคติที่มีต่อสังคมสู่ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัย (อภิสิทธิ์ โปษยานนท์, 2536) กล่าวไว้ว่า ศิลปะวัฒนธรรมร่วมสมัย (Contemporary Art and Culture) เป็นศิลปะวัฒนธรรมที่เกิดขึ้น และเป็นอยู่ในช่วงหนึ่งโดยยึดถือเวลาและยุคสมัยร่วมกันเป็นสำคัญ ในที่นี้เพื่อให้เกิดความเข้าใจในทางเดียวกันจึงกำหนดความหมายของคำว่าศิลปะวัฒนธรรมร่วมสมัยไว้ดังนี้ 1 ศิลปะที่พัฒนาสร้างสรรคขึ้นใหม่ในยุคสมัยเดียวกัน หรือในเวลาเดียวกัน และเกิดขึ้นในสมัยปัจจุบันโดยมีวัฒนธรรมเป็นรากฐานสำคัญในการสร้างสรรค 2 ศิลปะที่สร้างขึ้นใหม่โดยมีกระบวนการแบบหรือแนวความคิดของสังคมและวัฒนธรรมปัจจุบันเป็นพื้นฐาน 3 ศิลปะที่สร้างขึ้นใหม่เพื่อรับใช้สังคมในยุคปัจจุบันที่เกิดจากความคิดและประยุกต์อย่างบูรณาการสอดคล้องสัมพันธ์และส่งผลต่อกันและกันระหว่างศิลปะ กับ วัฒนธรรม

พลวัตการเปลี่ยนแปลงการสร้างสรรค ก็เสมือนการที่ได้รับอิทธิพลทางศิลปะมาจากที่แห่งหนึ่ง แต่จิตรกรรมร่วมสมัยจะต้องมีมูลเหตุจากการที่มีศิลปินที่เจริญรุ่งเรืองแห่งหนึ่งเป็นศูนย์กลางหรือเปรียบเทียบเสมือนศูนย์กลางการทางศิลปะ ในทำนองเดียวกันกับศิลปินทั่วโลกได้ลอกเลียนวิธีการเขียนแบบคิวบิสม์มาใช้ทั่วทุกหนแห่งก็ถือว่าเป็นจิตรกรรมร่วมสมัยที่ได้รับจากชาติตะวันตกหรืออิทธิพลด้านรูปแบบต่อการสร้างสรรคนั่นเอง เพราะศิลปะคือการลอกเลียนแบบ และยังอธิบายให้เห็นว่าในความเป็นรูปแบบที่ทันสมัยแปลกแตกต่างสามารถกระตุ้นคนดูหรือดึงดูดผู้คนให้สนใจ เพื่อสร้างการรับรู้และความเป็นสมัยนิยมหรือความเป็นกระแสนิยมของปัจจุบันในช่วงเวลานั้นๆ ศิลปินผู้สร้างสรรคอาจจะมีเจตนาที่จะลอกเลียนแบบ หรือชื่นชอบรูปแบบของการสร้างสรรคเช่นนี้ เพื่อสร้างการยอมรับของผู้คนหรือต้องการสร้างรูปแบบที่เป็นที่นิยมก็เป็นได้ ซึ่งเนื้อหาของการสร้างสรรคของจิตรกรรมร่วมสมัยก็มักจะกล่าวถึงความเป็นปัจจุบัน สังคมวัฒนธรรม ณ ขณะนั้น กล่าวโดยสรุปจิตรกรรมร่วมสมัยก็คือศิลปะที่ได้รับอิทธิพลทางศิลปะและวัฒนธรรมในชาติหรือของชาติอื่นๆ ที่เกิดจากการลอกเลียนแบบ หรือผสมผสานทางความคิด และวิธีการสร้างสรรค ที่เป็นรูปแบบใหม่ เนื้อหาใหม่ เพื่อเน้นความนิยมในสมัยใหม่ ซึ่งจิตรกรรมร่วมสมัยจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อศิลปินต้องรู้สึกและเกิดแรงบันดาลใจ ต่อการเมือง สังคม วัฒนธรรมฯ และต้องการสะท้อนให้เห็นถึงความเคลื่อนไหวระหว่างจิตรกรรมร่วมสมัยกับเหตุการณ์ ณ ปัจจุบัน ทั้งนี้ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยจึงถูกใช้เป็นภาพแทน เพื่อสร้างสรรคและให้ความหมายต่อสังคมวัฒนธรรมนั่นเอง

ในประเทศไทยจิตรกรรมร่วมสมัยเกิดขึ้นเพื่อรับใช้สังคมวัฒนธรรมปัจจุบัน โดยมีเนื้อหาทางสังคมวัฒนธรรมเป็นรากฐานสำคัญในการสร้างสรรค ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยจึงกลายเป็นภาพการแสดงออกของมนุษย์ โดยผลงานที่มนุษย์สร้างขึ้นนั้นได้กลายเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่ล้ำค่าของ

สังคมมนุษย์ ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยไม่ได้แยกขาดออกจากสังคมและวัฒนธรรม แต่ศิลปะเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตทางวัฒนธรรมแบบสังคมมนุษย์ เมื่อสังคมวัฒนธรรมของไทยมีการผลิตสร้างและการรับอิทธิพลทางศิลปวัฒนธรรมตะวันตกหรือวัฒนธรรมต่างชาติ ส่งผลให้สภาพสังคมมนุษย์เปลี่ยนไป การแต่งกาย ค่านิยมทางความงามและความเป็นสมัยใหม่ถูกแทรกซึมในวิถีชีวิตคนไทย ชีวิตทางสังคมปัจจุบันได้กลายเป็นกลุ่มเป้าหมายของผู้ผลิตสินค้า และเทคโนโลยีที่นำพาผู้คนไปถึงจุดของการบริโภคนิยมอันส่งผลต่อสังคมวัฒนธรรมไทยที่เปลี่ยนไปจากเดิม กระทั่งเกิดผลลัพธ์ที่ดีและไม่ดีดังที่เห็นในการนำเสนอข่าวสารและช่องทางการกระจายการสื่อสารต่างๆ อาทิเช่น ความเป็นอยู่ของผู้คนในสังคมเมืองที่กินดีอยู่ดี มีชีวิตหรูหรา แสดงค่านิยมของสังคมเมืองที่เจริญและพัฒนา และอีกมุมหนึ่งของสังคมคือปัญหาขาดแคลนของที่อยู่อาศัย ซึ่งปรากฏสภาวะของการเป็นอยู่ในชุมชนแออัดและผู้พลัดถิ่น ส่งผลต่อผู้คน การอาศัยอยู่ในสลัม ปัญหาคนจน การศึกษา การตกงาน ปัญหายาเสพติด เศรษฐกิจ การเมือง ประเพณี และวัฒนธรรม โดยสิ่งเหล่านี้ถูกนำเสนอสาระและแง่มุมต่างๆ กลายเป็นข่าวสารที่ผู้คนรับรู้ในแต่ละวัน เสมือนปรากฏการณ์ทางสังคมที่ถูกถ่ายทอดถึงชีวิตและเรื่องราวของคนไทยที่มีการเคลื่อนไหวและเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาท่ามกลางกระแสของโลกาภิวัตน์ที่ส่งผลต่อผู้คนและมุมมองของศิลปินผู้สร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัย

ปัจจุบันสังคมวัฒนธรรมได้กลายเป็นวัฒนธรรมร่วมสมัยที่เกิดขึ้นภายใต้โลกของความเจริญที่ถูกพัฒนาด้วยความต้องการของมนุษย์เอง ประเทศมหาอำนาจอย่างสหรัฐอเมริกาและประเทศจีนต่างขยายอำนาจทางการปกครองและเศรษฐกิจที่เติบโตขึ้น ประเทศที่มีนวัตกรรมมากที่สุดในโลกและระบบการศึกษาที่ดีที่สุดอย่างประเทศเกาหลีใต้ และอื่นๆ ซึ่งอยู่ในการเป็นผู้นำของประเทศในโลก ฯลฯ รวมถึงประเทศไทยที่กำลังจะก้าวไปเป็นผู้นำและผู้ผลิตในอนาคต แต่ก็แสดงให้เห็นว่าประเทศไทยยังอยู่ในระดับของการบริโภคซึ่งแสดงถึงความล่าช้าหลังของความเจริญจำต้องดำรงอยู่ภายใต้การยอมรับและการกลายเป็นผู้บริโภคของเทคโนโลยีต่างๆ ที่ถูกพัฒนา อาทิเช่น โทรศัพท์มือถือ คอมพิวเตอร์ รถยนต์และอื่นๆ ปัจจุบันสภาพสังคมไทยถูกพัฒนาด้วยเทคโนโลยีอีกทั้งความร่วมมือการลงทุนร่วมกับต่างชาติที่มากขึ้น ซึ่งเป็นมิติใหม่ของสังคมไทยและความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่องในยุคของการสื่อสารไร้พรมแดนได้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่หลากหลายเช่น การรับวัฒนธรรมต่างชาติเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของสังคมไทยส่งผลต่อสภาวะความเป็นอยู่ของคนไทยได้ดีขึ้น เศรษฐกิจการค้าต่างๆ มีสิ่งให้เลือกสรรและเพียงพอต่อการบริโภค สินค้าทางวัฒนธรรมได้กลายเป็นมูลค่าท่ามกลางความเจริญและเป็นปริณทลที่เต็มไปด้วยวัฒนธรรมที่มีความหลากหลายและมีชีวิตที่มีส่วนผสมของของวัฒนธรรมมากกว่า 2 วัฒนธรรม ค่านิยมต่างชาติได้กลายเป็นกระแสหรือพลังของการขับเคลื่อนสังคมไทยสู่ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวในกระแสของเทรน

ในปัจจุบันการเกาะติดกระแสกลายเป็นเรื่องที่น่าสนใจและเป็นค่านิยมหลักของสังคมไทย การผสมผสานทางวัฒนธรรมจึงได้เปลี่ยนแปลงอัตลักษณ์คนไทยในปัจจุบัน การบริโภคสินค้า การปรับเปลี่ยนวิถีชีวิต ประเพณีอันดั้งเดิมสูญหายไป วัฒนธรรมแตกกระจายและถูกกลืนกินด้วยการครอบงำทางวัฒนธรรมต่างชาติ ภายใต้กระแสของโลกาภิวัตน์ส่งผลให้วัฒนธรรมข้ามชาติ ทั้งที่มนุษย์อยู่ห่างกันคนละทวีปก็ยังสามารถสัมผัสกับวัฒนธรรมข้ามแดนได้ วัฒนธรรมจึงเกิดการผสมผสานไปในตัวทั้งวัฒนธรรมดั้งเดิมและใหม่ จากความเป็นไทยก็ได้กลายเป็นไทยในค่านิยมของชาติตะวันตกและไทยในค่านิยมของญี่ปุ่น จนกระทั่งไทยในค่านิยมของเกาหลี ซึ่งนับว่าวัฒนธรรมหลากหลาย

เหล่านี้ได้เข้ามาผสานวัฒนธรรมไทยทั้งในอดีตและปัจจุบัน ปัจจุบันวัฒนธรรมเกาหลีนั้นได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมไทยในปัจจุบัน ที่ส่งผลต่อค่านิยมของสังคมไทย จะเห็นได้ว่าความหลากหลายทางวัฒนธรรมรวมถึงวัฒนธรรมเกาหลีนั้นได้สร้างปรากฏการณ์ต่อการกระแสนิยมของสังคมไทยเป็นอย่างมาก เนื่องจากวัฒนธรรมเกาหลีเสมือนคลื่นลูกใหม่ที่ตกกระทบไทยครั้งแล้วครั้งเล่า ด้วยกระบวนการผลิตซ้ำทางวัฒนธรรม จากกระแสความนิยมกลายเป็นกระบวนการประกอบสร้างอัตลักษณ์ด้วยระยะเวลาของการรับและเสพวัฒนธรรมเกาหลีที่ยังถูกผลิตซ้ำจนกลายเป็นอัตลักษณ์วัฒนธรรมลูกผสมที่เกิดจากการบริโภควัฒนธรรมของคนไทย ในแต่ละช่วงเวลายังทิวคูณจำนวนของการรับวัฒนธรรมเกาหลีเพิ่มขึ้นจะเห็นได้จาก กระแสของการแสดงออกที่บ่งบอกถึงกระบวนการกลายเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมสมัยนิยม ที่แสดงถึงค่านิยมความชื่นชอบเกาหลีด้วยการ บริโภคสื่อบันเทิง การชื่นชอบศิลปินดารานักร้อง และไปชมคอนเสิร์ตทั้งในไทยและต่างประเทศ การไปเที่ยวประเทศเกาหลีได้ การแต่งกาย และการเปลี่ยนแปลงภาพลักษณ์ทางความงาม ที่เป็นการแสดงถึงการรับวัฒนธรรมที่เปลี่ยนแปลงค่านิยมของสังคมไทย ทำให้สภาพของสังคมไทยในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัย ด้วยอิทธิพลของโลกาภิวัตน์ส่งผลให้วัฒนธรรมมีการเคลื่อนไหวและแปรเปลี่ยนเรื่องราวของสังคมไทยอยู่เสมอ ภาพของชุดวัฒนธรรมจึงมีความหมายต่อปรากฏการณ์ในช่วงเวลาปัจจุบันที่จะอธิบายว่า อะไร ที่ไหน อย่างไร ผ่านภาษาเสียง ภาษาเขียน หรือภาษาภาพ

สิ่งเหล่านี้คือเนื้อหาของความเป็นมนุษย์ในสังคมไทยและได้ถูกสะท้อนเป็นข้อมูลในการสื่อสารด้านข่าวสารให้ผู้คนเรียนรู้เพื่อเป็นข้อมูลของการดำเนินชีวิตในปัจจุบันและอนาคต เมื่อภาพของสังคมวัฒนธรรมเปลี่ยนไป การเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยส่งผลต่อการดำเนินชีวิตมนุษย์ซึ่งมนุษย์คือชิ้นส่วนทางสังคม ในฐานะของศิลปินผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะและดำรงอยู่สังคมไทยจึงมีประสบการณ์การรับรู้ร่วมกับผู้คน ศิลปินผู้สร้างสรรค์เสมือนศูนย์กลางของสังคมที่จะใช้ (Vision) ในการมองและตั้งคำถามว่าสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมไทยเป็นอย่างไร การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยจึงได้รับแรงบันดาลใจจากสังคมวัฒนธรรมในชาติหรือของชาติอื่นๆ ที่มีปฏิสัมพันธ์และผลกระทบในช่วงเวลานั้นๆ ที่เกิดจากการผสมผสานและการเปลี่ยนแปลงระหว่างวัฒนธรรมและผู้คนในสังคม ศิลปินในช่วงเวลานั้นจึงเป็นหนึ่งในผู้คนที่แสดงความรู้สึกต่อสังคมไทยอันมีเนื้อหาในการถ่ายทอดที่หลากหลายเช่น สถาบันพระมหากษัตริย์ เศรษฐกิจ การเมือง ประเพณีวัฒนธรรม ศาสนา การศึกษา กฎหมาย เหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน การฆาตกรรม ปัญหาเสพติด ฯลฯ ที่ล้วนถูกถ่ายทอดผ่านผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยของไทยในปัจจุบัน ด้วยสังคมและวัฒนธรรมที่มีการเคลื่อนไหวภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ที่พัฒนาความเจริญก้าวหน้านำสังคมวัฒนธรรมดั้งเดิมไปสู่ความเป็นสิ่งใหม่ อันเป็นเหตุให้เกิดประเด็นทางสังคมสู่การนำมาเป็นแรงบันดาลใจต่อการสร้างสรรค์และการรับรู้ของศิลปินและผู้คนที่ถูกหล่อหลอมด้วยสังคมวัฒนธรรมในปัจจุบัน

การเปลี่ยนถ่ายความเป็นสังคมไปสู่วัฒนธรรมใหม่ ได้ส่งผลต่ออัตลักษณ์การแสดงออกคนผู้คนในช่วงเวลานั้นๆ รวมถึงตัวศิลปินในฐานะผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะและเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ศิลปินจึงเป็นตัวแปรสำคัญของการสร้างสรรค์ผลงาน โดยศิลปินได้สะท้อนสภาพของสังคมวัฒนธรรมชุดหนึ่ง ณ เวลานั้นสู่งานจิตรกรรมร่วมสมัย เพื่อเป็นพื้นฐานทางสังคมวัฒนธรรมที่มนุษย์ทุกยุคทุกสมัยสร้างขึ้นเพื่อจรรโลงจิตใจ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้เห็นว่าปรากฏการณ์ทางสังคมในปัจจุบันเกิดการเปลี่ยนแปลงและการแทรกซึมทางวัฒนธรรม โดยอิทธิพลของวัฒนธรรมเกาหลีได้มีบทบาทต่อ

สังคมไทยในปัจจุบัน ซึ่งส่งผลต่อภาพลักษณ์ทางสังคมและอัตลักษณ์ของวัฒนธรรมไทย การผสมผสานของวัฒนธรรมไทยและเกาหลีได้เกิดมิติของการเปลี่ยนแปลงหลายระดับ ทั้งในระดับโลกและประเทศ ซึ่งเป็นผลจากโลกาภิวัตน์ กระบวนการการแพร่กระจายทางวัฒนธรรมเกาหลีนั้นนับว่าอยู่ในช่วงเวลาที่เป็ใจเพราะปัจจุบันเทคโนโลยีเป็นส่วนประกอบสำคัญของชีวิตมนุษย์ และเป็นเรื่องง่ายและสะดวกสบายต่อการดำรงชีวิตมากขึ้น ช่องทางของการแทรกซึมวัฒนธรรมเกาหลีกลายเป็นอุโมงค์ขนาดใหญ่ให้วัฒนธรรมหลังไหลเข้ามาทะลายนความเป็นไทยและกลืนกินวัฒนธรรมเดิม เนื่องจากวัฒนธรรมเกาหลีใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและช่วงเวลาที่เหมาะสมมาเป็นโอกาสของการถ่ายทอดวัฒนธรรมด้วยการใช้สื่อบันเทิงและมีสื่อดีไอเพลงละครซีรีส์ภาพยนตร์เป็นตัวเสนอมุมมองของความเป็นวัฒนธรรมเกาหลี การดึงดูดความสนใจและความงามในสื่อบันเทิงกลายเป็นการสร้างความคิดที่คนคิดของมนุษย์ในเรื่องของความงามและการสร้างสรรค์ความงาม

สื่อบันเทิงของวัฒนธรรมเกาหลีจึงมีหน้าที่หลักในการแพร่กระจายและการแทรกซึมทัศนคติความเชื่อของสังคมไทย ผู้คนในสังคมไทยเกิดการคลั่งไคล้ศิลปินดารานักร้อง วัฒนธรรมการแต่งกายได้เปลี่ยนแปลงตามยุคสมัยของอัลบั้มเพลงและละครซีรีส์ สถานที่ท่องเที่ยวของเกาหลีหรือสถานที่ต่างๆ ในละครซีรีส์และภาพยนตร์ถูกย้อนรอยด้วยการไปเยือนเมืองต่างๆ ที่เห็นจากการได้รับชมในละครซีรีส์ เครื่องสำอางเสริมความงามของเกาหลีกลายเป็นที่นิยมของผู้คน การศัลยกรรมความงามกลายเป็นเรื่องที่หลายคนให้ความสนใจและเพิ่มความกล้าเพื่อความสวยในแบบเกาหลีนิยม วัฒนธรรมเกาหลีจึงเป็นส่วนหนึ่งของสังคมไทยที่สามารถสร้างการรับรู้และส่งผลต่ออัตลักษณ์ผู้คนในสังคมไทย เมื่อวัฒนธรรมเกาหลีได้ถูกผสมเข้ากับอัตลักษณ์ของวัฒนธรรมไทย ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาอัตลักษณ์วัฒนธรรมลูกผสมไทย-เกาหลี โดยการใช้แนวคิดของอัตลักษณ์เพื่อเป็นตัวอธิบายถึงบริบททางสังคมและการประกอบสร้างวัฒนธรรมลูกผสม เพื่อสะท้อนเนื้อหาสังคมวัฒนธรรมปัจจุบันสู่กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยที่แสดงถึงค่านิยมทางความงาม และการเปลี่ยนแปลงภาพลักษณ์ของสังคมไทย ด้วยการนำเอาเนื้อหาของวัฒนธรรมเกาหลีที่ได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของการประกอบสร้างอัตลักษณ์ในสังคมไทยมาเป็นแรงบันดาลใจต่อการสร้างสรรค์

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเนื้อหาที่เป็นปรากฏการณ์และประเด็นทางสังคมเพื่อถ่ายทอดความเป็นวัฒนธรรมสังคมมนุษย์ผ่านงานจิตรกรรมร่วมสมัย สะท้อนเรื่องราวอัตลักษณ์วัฒนธรรมลูกผสมในบริบทของกระแสบริโภคนิยม และศึกษาผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยของศิลปินที่ได้รับแรงบันดาลใจจากปรากฏการณ์ทางวัฒนธรรมที่เป็นกระแสสังคมบริโภคนิยม และรวบรวมข้อมูลทั้งทางด้านเอกสารและภาคสนาม เพื่อทดลองหารูปแบบ กระบวนการทำภาพร่าง ภาพแทนความหมาย เพื่อสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยของผู้วิจัยเอง โดยผู้วิจัยได้ศึกษาเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย/สร้างสรรค์ศิลปกรรมศาสตร์

1. เพื่อศึกษาอัตลักษณ์วัฒนธรรมลูกผสม ไทย-เกาหลี ในกระแสสังคมบริโภคนิยม
2. เพื่อศึกษาจิตรกรรมร่วมสมัยของศิลปินที่ได้รับแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์จากปรากฏการณ์ความเปลี่ยนแปลงทางสังคมวัฒนธรรม
3. เพื่อสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยที่ได้รับแรงบันดาลใจจากอัตลักษณ์วัฒนธรรมลูกผสมไทย-เกาหลีในกระแสสังคมบริโภคนิยม

คำถามในการวิจัย/การสร้างสรรคศิลปกรรมศาสตร์

1. วัฒนธรรมเกาหลีส่งผลต่อการประกอบสร้างอัตลักษณ์ของผู้คนในสังคมไทยอย่างไร
2. กระบวนการถ่ายทอดผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยของศิลปินมีวิธีการอย่างไร และสามารถสะท้อนบริบทของสังคมผ่านผลงานจิตรกรรมได้อย่างไร
3. แนวทางการสร้างสรรค์จิตรกรรมร่วมสมัยมีกระบวนการและวิธีการดำเนินการสร้างสรรค์อย่างไร และสามารถสะท้อนอัตลักษณ์วัฒนธรรมลูกผสมไทย-เกาหลีในกระแสสังคมบริโภคนิยม ที่แสดงความเป็นเฉพาะตัวของผู้วิจัยได้อย่างไร

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. จิตรกรรมร่วมสมัย

ในงานวิจัยนี้หมายถึง ผลงานสร้างสรรค์ของมนุษย์ ซึ่งแสดงออกมาในรูปแบบของผลงานศิลปะในปัจจุบัน เป็นสื่อที่สะท้อนความเป็นปัจจุบันของสิ่งที่เกิดขึ้นในสังคม โดยศิลปินได้นำเอาแรงบันดาลใจเหล่านี้เพื่อนำเสนอความเคลื่อนไหวของพลวัตทางสังคมวัฒนธรรมเกาหลีในกระแสโลกาภิวัตน์ที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์จิตรกรรมร่วมสมัยของผู้วิจัย ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยจึงถูกใช้เป็นภาพแทนความหมาย เพื่อให้ความหมายต่อสังคมวัฒนธรรมในแต่ละเวลานั้นเอง ซึ่งมีเนื้อหาสาระ รูปแบบ สื่อ และเทคนิควิธีการเป็นขั้นตอนการสร้างสรรค์

2. อัตลักษณ์

ในงานวิจัยนี้หมายถึง กระบวนการสร้างตัวตนที่ต้องการแสดงให้คนอื่นเห็น ว่าเขาคือใคร และได้แสดงออกอย่างไร การนำเสนอตัวตนได้ถูกประกอบสร้างขึ้นมาเพื่อปกป้องบอกความหมายของการผสมผสานวัฒนธรรมไทยกับเกาหลี ซึ่งอัตลักษณ์ได้แสดงออกให้เห็นถึงช่วงเวลาของการเกิดและเปลี่ยนแปลงของสังคมในปัจจุบัน

3. วัฒนธรรมลูกผสม

ในงานวิจัยนี้หมายถึง การผสมผสานวัฒนธรรมไทย-เกาหลีเข้ามาเป็นส่วนประกอบของชีวิตประจำวัน เช่นการแต่งกาย วิถีชีวิต ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม โดยการหยิบยืมวัฒนธรรม ที่ได้ผสมผสานความหลากหลายของวัฒนธรรมชาติเข้าด้วยกัน ภายใต้กระแสของโลกาภิวัตน์การผสมผสานวัฒนธรรมจึงเกิดขึ้นเพื่อให้เป็นไปตามกระแสของค่านิยมและแสดงให้เห็นถึงการคงอยู่รวมถึงการปรับตัวกับกระแสในปัจจุบัน

4. กระแสสังคมบริโภคนิยม

ในงานวิจัยนี้หมายถึง กระแสของการคลั่งไคล้วัฒนธรรมเกาหลี ที่เกิดจากการยอมรับวัฒนธรรมเกาหลีด้วยการบริโภคสื่อบันเทิง และบริโภคสิ่งของตามยุคสมัย และเจริญรอยตามกระแสของวัฒนธรรมเกาหลี ที่แฝงตัวอยู่ในชีวิตประจำวันของคนในสังคมเป็นจำนวนมาก จากความนิยมและความโด่งดังได้ผ่านการขัดเกลาทางสังคม และได้ถูกกำหนดขึ้นเองโดยผู้คนในสังคมหรือมีเจ้าของสินค้าเป็นผู้สร้างให้แก่กลุ่มผู้บริโภค เพื่อถ่ายทอดปลูกฝังให้สินค้าชนิดใดชนิดหนึ่งมีมูลค่าราคา หรือมีความหมายต่อสังคมในเชิงของความสัมพันธ์ระหว่างสังคมกับความหมายที่อยู่ในสัญลักษณ์ของสินค้านั้นๆ และถูกถ่ายทอดครั้งแล้วครั้งเล่าผ่านสื่อต่างๆ เช่น ภาพยนตร์โฆษณาในโทรทัศน์ หรือปรากฏอยู่

ในรูปแบบของวัฒนธรรมการบริโภค ได้แก่ ประเพณีการกิน การดูแลรักษาสุขภาพ และความงาม การเสพความบันเทิงและการมีเครื่องอำนวยความสะดวกในชีวิตประจำวันของเด็กวัยรุ่นปัจจุบัน

5. กระบวนการสร้างสรรค์

ในงานวิจัยนี้หมายถึง การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมที่ต้องศึกษาเนื้อหาของปรากฏการณ์ที่เป็นอยู่ในช่วงเวลาปัจจุบันมาเป็นแรงบันดาลใจ และการศึกษาอิทธิพลทางการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยของศิลปินเพื่อเป็นแนวทางต่อการพัฒนา และได้ข้อสรุปของการศึกษาเพื่อนำมาสกัดเป็นแนวคิดของการสร้างสรรค์และวิธีการสร้างสรรค์ และเข้าสู่กระบวนการทดลองและพัฒนาภาพร่าง และปฏิบัติการทางจิตรกรรมจนผลงานเสร็จสิ้นสมบูรณ์ และนำมาสู่ขั้นตอนการวิเคราะห์ผลงาน

ระเบียบวิธีการวิจัย

ในการวิจัยและสร้างสรรค์ครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) เพื่อศึกษาอัตลักษณ์วัฒนธรรมลูกผสมไทย-เกาหลี และการศึกษางานจิตรกรรมร่วมสมัยของศิลปินไทย โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร เก็บรวบรวมข้อมูลจากภาคสนามและพื้นที่ของสื่อ (social network) โดยการสำรวจ สัมภาษณ์ สังเกตและนำข้อมูลมาวิเคราะห์ และนำเสนอในรูปแบบการเขียนพรรณนาวิเคราะห์ เพื่อนำผลวิจัยไปพัฒนา (Development) และสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมในการวิจัยนี้จะเป็นการวิจัยและสร้างสรรค์ทางศิลปกรรมศาสตร์ (Research And Creation) เพื่อสรุปผลของการศึกษา ด้วยการถอดประเด็นของการศึกษาและนำมาสกัดเป็นแนวคิด เพื่อเข้าสู่กระบวนการทำภาพร่างเพื่อหารูปแบบและวิธีการถ่ายทอดของการสร้างภาพตัวแทน ที่เป็นความหมายของอัตลักษณ์วัฒนธรรมลูกผสม สู่การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัย ซึ่งผู้วิจัยมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

ขอบเขตการวิจัยและการสร้างสรรค์

จากวัตถุประสงค์การวิจัย 3 ข้อ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตด้านเวลาและพื้นที่ในการศึกษาและสร้างสรรค์ครั้งนี้ ส่วนที่เกี่ยวข้องกับการผสมผสานวัฒนธรรมข้ามพรมแดนระหว่าง ไทย เกาหลี เพื่อให้เห็นถึงการคงอยู่ของความเป็นอัตลักษณ์ร่วม ในมิติของกระแสสังคมบริโภคนิยมของไทยในระดับท้องถิ่น โดยใช้กรณีศึกษาจาก กระแสตอบรับสื่อบันเทิง และการบริโภคสินค้าเชิงสัญลักษณ์นิยมของการรับวัฒนธรรมเกาหลี ของกลุ่มประชากรและนำมาสู่การวิเคราะห์ปรากฏการณ์ระหว่างสังคมวัฒนธรรมกับการสร้างสรรค์จิตรกรรมร่วมสมัยของศิลปิน ในส่วนของระยะเวลาผู้วิจัยได้มองผ่านปรากฏการณ์สังคมวัฒนธรรมดังกล่าวที่ส่งผลให้อัตลักษณ์ลูกผสมกลายเป็นภาพแทนความหมายของการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยของผู้วิจัย

1. ด้านเนื้อหา

1.1 เพื่อศึกษาปรากฏการณ์วัฒนธรรมเกาหลีในช่วงเวลา 2015-2019 ภายใต้กระแสสังคมบริโภคที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงอัตลักษณ์ของไทย

1.2 เพื่อศึกษาจิตรกรรมร่วมสมัยของศิลปินในช่วงเวลาของปี 2014-2019 ที่ได้รับแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์จากปรากฏการณ์ทางสังคมวัฒนธรรมที่มีผลต่อการสร้างสรรค์จิตรกรรมร่วมสมัยของศิลปินไทย จำนวน 5 คน

1.3 เพื่อสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยที่ได้รับแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์จากอัตลักษณ์วัฒนธรรมลูกผสมไทย-เกาหลีในกระแสสังคมบริโภคนิยม และนำเสนอขั้นตอนการจัดทำภาพร่างและกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมจำนวน 3 ชิ้น

2. ด้านพื้นที่ในการวิจัย

พื้นที่ในการวิจัยที่เกี่ยวกับการศึกษาจิตรกรรมร่วมสมัย : อัตลักษณ์วัฒนธรรมลูกผสม ไทย-เกาหลี ในกระแสสังคมบริโภคนิยม จะแบ่งเป็น 2 ส่วนดังนี้

2.1 พื้นที่ในการศึกษาผู้วิจัยเลือกพื้นที่ของการแสดงออกผ่าน (social network) ที่แสดงภาพลักษณ์ของผู้คนในปัจจุบันที่อยู่ภายใต้กระแสของการบริโภควัฒนธรรมเกาหลีผ่านสื่อและพื้นที่ขายสินค้าอุปโภคบริโภค เครื่องสำอาง การแพทย์ศัลยกรรมฯ ทางสื่อออนไลน์และร้านค้าขายสินค้าความงาม

2.2 พื้นที่ของการเผยแพร่ผลงานจิตรกรรม ข้อมูลสูจิบัตร การศึกษาในพื้นที่ของ (social network) เว็บไซต์ส่วนตัวที่เผยแพร่ผลงานของศิลปิน ข้อมูลเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้อง

3. ด้านประชากรกลุ่มเป้าหมาย

การวิจัยและสร้างสรรค์ทางศิลปกรรมศาสตร์นี้ได้มีการจำแนก ออกเป็น 2 ส่วนดังนี้

3.1 กลุ่มเป้าหมายที่ผู้วิจัยที่มุ่งเน้นให้เห็นถึงโครงสร้างทางสังคม (Social Structure) ของวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมการรับและบริโภควัฒนธรรมของเกาหลีโดยผู้ให้ข้อมูล (Key informant) ซึ่งผู้วิจัยได้เข้าไปศึกษาแหล่งข้อมูลที่แสดงให้เห็นถึงการประกอบสร้างของอัตลักษณ์วัฒนธรรมลูกผสม ไทย-เกาหลีของกลุ่มวัยรุ่น ทั้งนี้ผู้วิจัยได้จำแนกให้เห็นว่า การประกอบสร้างอัตลักษณ์วัฒนธรรมลูกผสมของกลุ่มเป้าหมายเป็นอย่างไรนั้น ด้วยการกำหนดการสัมภาษณ์กลุ่มประชากรที่เป็นวัยรุ่น โดยเน้นการสัมภาษณ์แบบเจาะจง แบบเจาะลึก (in-depth interview) และได้แยกออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มผู้บริโภคสื่อบันเทิงทั่วไป, กลุ่มผู้ปฏิบัติ

3.1.1 กลุ่มผู้บริโภคสื่อบันเทิงและบริโภคสินค้าทั่วไป จำนวน 10 คน กลุ่มเป้าหมายผู้บริโภคสื่อบันเทิงทั่วไป ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลของการเปิดรับวัฒนธรรมเกาหลีและมุมมองของการยอมรับวัฒนธรรมเกาหลีผ่านสื่อดังนี้

- 1) เป็นผู้เสพสื่อบันเทิงเกาหลีมากกว่า 5 ปี
- 2) เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ด้านภาษาเกาหลี
- 3) เป็นผู้รู้วัฒนธรรมเกาหลี
- 4) เป็นผู้ที่มีของสะสมกลุ่มดารานักร้องเกาหลี
- 5) เป็นผู้ประกอบกิจกรรมเต้น cover dance

3.1.2 กลุ่มผู้ปฏิบัติ จำนวน 5 คน กลุ่มเป้าหมายผู้ปฏิบัติ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเลือกกลุ่มผู้ปฏิบัติ คือผู้สามารถให้ข้อมูลของการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการใช้ชีวิต และนำเอา

วัฒนธรรมเกาหลีเข้ามามีบทบาทต่อการดำเนินชีวิต รวมไปถึงการเปลี่ยนแปลงภาพลักษณ์ ที่เป็นการประกอบสร้างตัวตนของอัตลักษณ์วัฒนธรรมลูกผสม โดยมีวิธีการเลือกดังนี้

- 1) เป็นผู้ไปชมคอนเสิร์ตศิลปินเกาหลี
- 2) เป็นผู้ไปเที่ยวประเทศเกาหลีและเรียนรู้วัฒนธรรมเกาหลี
- 3) เป็นผู้เผยแพร่วัฒนธรรมเกาหลีผ่าน (social network)
- 4) เป็นผู้ศัลยกรรมความงามสไตล์เกาหลี
- 5) เป็นผู้แต่งกายสไตล์เกาหลี
- 6) เป็นผู้มีอาชีพที่สอดคล้องกับความบันเทิงของเกาหลี

3.2 กลุ่มเป้าหมายที่เป็นศิลปินในประเทศไทยและสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยจำนวน 5 คน ซึ่งผู้วิจัยจะได้ศึกษาและนำเสนอให้เห็นว่าการสร้างสรรค์จิตรกรรมร่วมสมัยของศิลปินไทย ที่มีแนวคิดแรงบันดาลใจ จากสภาพทางสังคมวัฒนธรรมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานของตัวศิลปิน ทั้งนี้รูปแบบ เทคนิค และวิธีการ ก็เป็นส่วนสำคัญที่ผู้วิจัยจะต้องศึกษาเพื่อนำมาพัฒนาผลงานการสร้างสรรค์จิตรกรรมร่วมสมัยของผู้วิจัยด้วย

ศิลปินที่สร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยในประเทศไทย จำนวน 5 คน โดยศิลปินได้นำเรื่องราวเหล่านี้มาเป็นแรงบันดาลใจต่อการสร้างสรรค์ ศิลปินทั้ง 5 คน ที่เลือกมานั้นได้สร้างสรรค์ผลงานที่มีรูปแบบเฉพาะตัวและความเป็นสมัยใหม่ และได้หยิบยกกระแสความนิยมและปรากฏการณ์ของที่เป็นกระแสหลักของการรับรู้ของผู้คนมาเป็นแรงบันดาลใจ

- 1) นายธีรวัฒน์ นุชเจริญผล
- 2) นายพรหมพิริยา คงสถิตย์
- 3) นายปรียวิศว์ นิลจุลกะ
- 4) นางสาวอัญชลี อารยะพงศ์พาณิชย์
- 5) นางสาวลำพู กันเสนาะ

กลุ่มเป้าหมายผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกดังนี้

- 1) เป็นศิลปินผู้สร้างสรรค์ผลงานและเป็นที่ยอมรับของสังคมปัจจุบัน
- 2) เป็นศิลปินที่นำรูปแบบการสร้างสรรค์ของตะวันตกมาผสานกับเนื้อหาของสังคมไทยเพื่อใช้ในการถ่ายทอด
- 3) เป็นศิลปินที่มีผลงานสร้างสรรค์เผยแพร่ต่อเนื่องกัน 3 ปี
- 4) เป็นศิลปินที่ได้นำแรงบันดาลใจจากกระแสและสื่อทางสังคมมาสู่การสร้างสรรค์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือตามลำดับคือ ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย สร้างเครื่องมือในการวิจัยเบื้องต้น เพื่อนำเสนอเครื่องมือในการวิจัยต่อประธานและกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบ ปรับปรุง แก้ไข และนำเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องด้านโครงสร้าง ตลอดจนความเหมาะสมของภาษาและการใช้ถ้อยคำสำหรับการวิจัยเรื่อง จิตรกรรมร่วมสมัย : อัตลักษณ์วัฒนธรรมลูกผสม ไทย-เกาหลี ในกระแสสังคมบริโภค

นิยม ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาการดำเนินการวิจัยตั้งแต่ปี 2560-2561 เพื่อศึกษาเนื้อหาและนำข้อสรุปไปสู่กระบวนการสร้างสรรค์ โดยได้ใช้เครื่องมือในการวิจัย ดังนี้

1. แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างผู้วิจัยได้กำหนดเป็น 2 แบบได้แก่ แบบใช้สัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายที่ผู้วิจัยไม่เจาะจง ที่เน้นเอาเนื้อหาที่ต้องการทำความเข้าใจและได้ที่ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และแบบสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายที่ผู้วิจัยเจาะจง ซึ่งขณะสัมภาษณ์ผู้วิจัยอาจจะทำการออกแบบขณะปฏิบัติงานช่วงสัมภาษณ์ เพราะการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้างอาจทำให้กลุ่มเป้าหมายให้ข้อมูลได้ชัดและหลากหลาย

2. แบบสังเกตแบบมีส่วนร่วม ใช้ในการสังเกตกลุ่มเป้าหมาย โดยอาศัยช่องทาง Social Media ที่กลุ่มเป้าหมายใช้ในการแสดงออกให้เห็นถึงอัตลักษณ์ของบุคคล

3. วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบเครื่องมือในการวิจัย คือ กล้องถ่ายรูป เพื่อบันทึกภาพประกอบในงานวิจัย สมุดบันทึก เพื่อบันทึกเหตุการณ์ประกอบข้อมูลภาคสนามให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้หลักการเก็บข้อมูลที่มีลักษณะสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการวิจัย และสามารถตอบคำถามของการวิจัยได้ตามที่กำหนดไว้ ซึ่งมีวิธีการเก็บข้อมูลดังนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมเกาหลี กระแสเกาหลี การบริโภคสื่อและสินค้าทางวัฒนธรรมเกาหลี ในด้านต่างๆ ศึกษาจิตรกรรมร่วมสมัยของศิลปินในประเทศไทยที่มีแนวงานการสร้างสรรค์ผลงานประเภทจิตรกรรม ที่มีเนื้อหาการสร้างผลงานจิตรกรรมเกี่ยวกับสังคมวัฒนธรรมในปัจจุบัน ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ในการทำการวิจัย ตลอดจนศึกษาเอกสารและแนวคิดทฤษฎีต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

2. การเก็บข้อมูลภาคสนาม ผู้วิจัยได้ใช้วิธีสำรวจ สังเกต สัมภาษณ์ เพื่อที่จะได้ตรวจสอบข้อมูลที่สมบูรณ์ตรงกับข้อเท็จจริงมากขึ้น

3. การสังเกต ผู้วิจัยใช้วิธีการสังเกตแบบมีส่วนร่วม ผู้วิจัยได้เข้าร่วมกลุ่มติดตามศิลปิน นักร้องเกาหลีที่เป็นเพจ Facebook , Youtube , twitter , Pantip ของคนไทยที่สร้างขึ้นโดยได้รับการติดตามจากกลุ่มเป้าหมายจาก Social Media เพื่อเป็นช่องทางเพิ่มเติมความรู้เกี่ยวกับกระแสของคลื่นเกาหลีที่มีการเปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆ ทั้งนี้ Social Media หลากหลายช่องทางคือพื้นที่ทำให้ทราบถึงกระแสของเกาหลี แล้วความน่าสนใจของคนไทยอื่นๆ และกลุ่มเป้าหมาย และกระบวนการประกอบสร้างอัตลักษณ์และการบริโภคสื่อบันเทิงของเกาหลี เพื่อเป็นในโอกาสในการรับรู้กระแสต่างๆ ของการก่อตัวของวัฒนธรรมเกาหลีที่เป็นธุรกิจบันเทิงที่มีการไหลบ่าเปลี่ยนถ่ายความเป็นวัฒนธรรม และกระแสความนิยม ณ ปัจจุบัน ทำให้ทราบถึงระดับของการบริโภคแต่ละบุคคลโดยเบื้องต้น

4. การสัมภาษณ์ แบ่งออกได้ดังนี้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ผู้วิจัยสัมภาษณ์ตามแบบสัมภาษณ์ โดยสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประกอบสร้างอัตลักษณ์วัฒนธรรมเกาหลีของตัวบุคคลและการเปิดรับสื่อบันเทิงเกาหลีทั่วไป และการกำหนดการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง ผู้วิจัยต้องการที่จะสัมภาษณ์แบบเปิดกว้างไม่จำกัดขอบเขต เพื่อจับประเด็นแล้วตีความหาคำตอบในเรื่องการประกอบสร้างอัตลักษณ์ความเป็นเกาหลีของตัวบุคคลนั้นๆ โดยผู้วิจัยใช้วิธีการ

พูดคุยเสมือนกับว่าตัวผู้วิจัยเป็นคนใน ทั้งนี้ก่อนจะทำการสัมภาษณ์ผู้วิจัยได้ทำการหาข้อมูลส่วนตัว และหาข้อมูลเกี่ยวกับคำถาม อาทิเช่น ตัวของศิลปิน ดารานักร้อง และติดตาม ละครซีรีส์หลักๆ และ โดင်းเด่นที่สำคัญคืออยู่ในกระแสของการถกเถียงเพื่อความจรรโลงใจของตัวกลุ่มเป้าหมายเอง (หรือตั้ง เกาหลี) การสนทนา ผู้วิจัยเข้าร่วมสนทนากับกลุ่มเป้าหมาย โดยการพูดคุยเกี่ยวกับความชื่นในตัวของ ศิลปิน เพราะการสนทนาของกลุ่มเป้าหมายมักจะถกเถียงกันเรื่องของตัวบุคคลที่ตนชื่นชอบ หรือ เรียกว่าไอดอล ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเล่นแบบ การแต่งกาย สินค้าเครื่องสำอาง แฟชั่นต่างๆ การ เสพและเพิ่มเติมความพึงพอใจให้กับตัวเอง จากการรับชมของสื่อเกาหลีที่มากมาย

การจัดทำข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากเอกสารและข้อมูลจากภาคสนาม โดยแยกตามความมุ่งหมายของ การวิจัย มาจัดทำข้อมูลดังนี้

1. นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากเอกสารต่างๆ และข้อมูลจากภาคสนามที่เก็บรวบรวม ได้ มาศึกษาอย่างละเอียดพร้อมจัดหมวดหมู่ และสรุปสาระสำคัญตามประเด็น
2. นำข้อมูลทั้งจากเอกสารและจากภาคสนามที่ได้จัดหมวดหมู่ไว้แล้วนั้น มาตรวจสอบ ความถูกต้องสมบูรณ์ โดยวิธีการกำหนดข้อมูลที่ตรงตามวัตถุประสงค์และสามารถนำมาใช้ประโยชน์ ในการวิจัยได้ เพื่อให้ข้อมูลเพียงพอต่อการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการการวิเคราะห์ข้อมูลตามความมุ่งหมายของการวิจัยโดยการนำข้อมูลที่ ได้ จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและจากข้อมูลภาคสนามที่ได้จากการสังเกต สัมภาษณ์ มาทำ การวิเคราะห์ และสรุปเป็นประเด็นของการนำไปสู่การจัดทำกระบวนการทำภาพร่างโดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ตรวจสอบข้อมูลที่เป็นภาคเอกสารและภาคสนามมาจัดหมวดหมู่เพื่อศึกษาและ วิเคราะห์หาข้อสรุปของอัตลักษณ์วัฒนธรรมลูกผสมไทย-เกาหลี และนำข้อมูลมาสกัดเป็นแนวคิดเพื่อ เข้าสู่การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัย
2. ตรวจสอบข้อมูลที่เป็นภาคเอกสารหนังสืออิเล็กทรอนิกส์และแหล่งข้อมูลออนไลน์มา จัดหมวดหมู่เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลหาผลสรุปของวิธีการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัย ของศิลปินเพื่อเป็นแนวทางต่อการสร้างสรรค์ผลงานของผู้วิจัย
3. นำแนวคิดและแนวทางการสร้างสรรค์ที่ได้จากการสรุปทั้งวัตถุประสงค์ที่ 1,2 มา จัดเรียงตามกระบวนการสร้างสรรค์ และรวบรวมข้อมูลด้านรูปทรงที่ใช้ในสื่อความหมาย เพื่อทดลอง และพัฒนาภาพร่าง และสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัย และวิเคราะห์ผลงานที่เสร็จสิ้นสมบูรณ์

การนำเสนอผลการวิจัยและสร้างสรรค์ศิลปกรรมศาสตร์

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอข้อมูลงานวิจัยและการสร้างสรรค์ โดยนำเสนอผลการวิจัย แบบพรรณนาวิเคราะห์ ประกอบภาพถ่ายพร้อมกับการออกแบบแนวคิดอันเป็นแนวทางการวิจัยและ สร้างสรรค์อย่างเป็นระบบ พร้อมทั้งเปรียบเทียบข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาที่ผู้วิจัยได้ทำการ

ทบทวนโดยเฉพาะในประเด็นเอกสารและงานวิจัยแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับประเด็นการวิจัยและการสร้างสรรค์ แล้วเสนอผลงานวิจัยและการสร้างสรรค์โดยแบ่งออกเป็น 5 บทโดยมีเนื้อหาโดยย่อ ดังนี้

บทที่ 1 นำเสนอภูมิหลังการวิจัย ความมุ่งหมายของการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ นำเสนอระเบียบวิธีวิจัย ให้เห็นถึงกระบวนการวิจัย แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย ได้แก่ แนวคิดอัตลักษณ์ แนวคิดการบริโภคนิยม จากนั้นนำเสนอกรอบแนวคิดการวิจัย อันประกอบไปด้วยแผนผังประกอบโครงสร้างแนวความคิด นำเสนอการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องรวมถึงเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ จิตรกรรมร่วมสมัย กระแสเกาหลีในประเทศไทย

บทที่ 2 นำเสนอให้เห็นถึงพัฒนาการบริบทของวัฒนธรรมเกาหลี ที่เข้ามามีบทบาทในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของคนในสังคมไทย และส่งผลต่อภูมิภาคและท้องถิ่น เพื่อให้เห็นว่าวัฒนธรรมเกาหลีมีการแพร่กระจายและการยอมรับของผู้คนในสังคมไทย และสร้างค่านิยมของการบริโภคสินค้าทางวัฒนธรรมเกาหลี และการหลงใหลในวัฒนธรรมเกาหลีซึ่งเกิดการผสมผสานความเป็นวัฒนธรรมทั้งสองวัฒนธรรมเข้ากัน ส่งผลให้อัตลักษณ์ที่เกิดขึ้นเปลี่ยนแปลงไปจากดั้งเดิม ทั้งยังส่งผลให้จิตรกรรมร่วมสมัยในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไป และเป็นประเด็นในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยในงานวิจัยเรื่องนี้

บทที่ 3 นำเสนอให้เห็นการสร้างสรรค์ของจิตรกรรมร่วมสมัย และกระบวนการนำแนวคิดจากปรากฏการณ์ทางสังคม วัฒนธรรมของไทยที่เกิดขึ้น ณ ปัจจุบันมาสร้างสรรค์เป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยของศิลปินไทย ซึ่งผู้วิจัยจะอธิบายผลงานสร้างสรรค์ของศิลปินไทยให้เห็นถึงพลวัตของวัฒนธรรมในสังคมปัจจุบันที่เชื่อมโยงกับพลวัตของการสร้างสรรค์จิตรกรรมร่วมสมัยของศิลปินไทย

บทที่ 4 นำเสนอกระบวนการสร้างสรรค์โดยผู้วิจัยเองได้หา สัญลักษณ์ ภาพแทน ความหมาย ในเนื้อหาที่ศึกษาจนกลายเป็น รูปร่าง รูปทรง องค์ประกอบศิลป์ และทัศนธาตุ ตลอดจนรูปแบบของศิลปะ ที่ผู้วิจัยจะนำเสนอผ่านผลงานจิตรกรรมร่วมสมัย โดยจะนำเสนอวิธีการดำเนินขั้นตอนกระบวนการสร้างสรรค์ ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยของผู้วิจัยเองนำเสนอกระบวนการวิเคราะห์ ชุดความคิดและผลของการศึกษาและสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัย

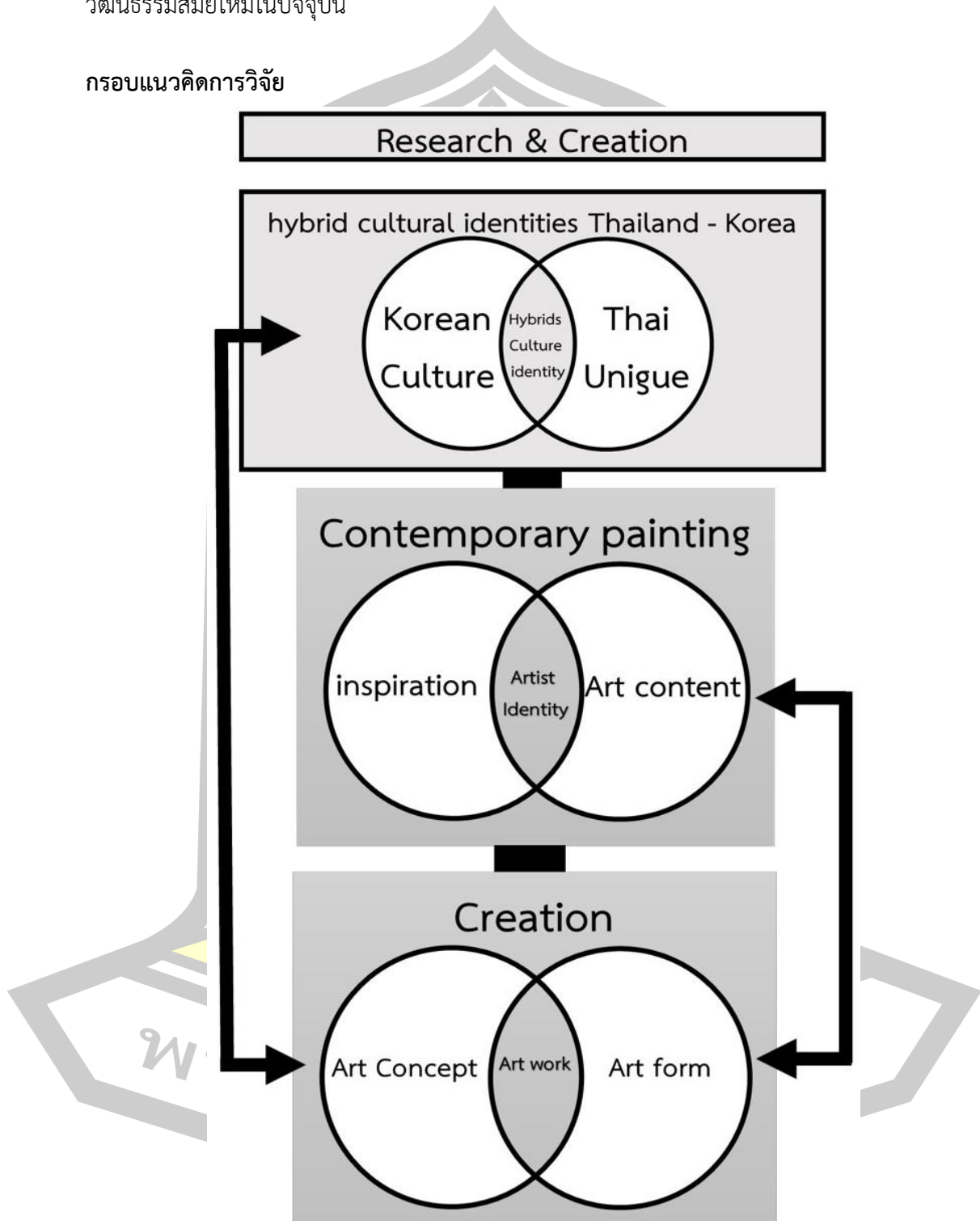
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ การวิจัยสร้างสรรค์ทางศิลปกรรมศาสตร์

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัยและการสร้างสรรค์ศิลปกรรมศาสตร์

1. ได้เห็นถึงปรากฏการณ์ของการผสมผสานวัฒนธรรม ไทย-เกาหลี กับการสร้างอัตลักษณ์เพื่อการบริโภคและคงอยู่ ในมิติของการผสมผสานวัฒนธรรมข้ามชาติภายใต้ยุคโลกาภิวัตน์
2. ได้ศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับการสร้างสรรค์จิตรกรรมร่วมสมัยที่ที่ใช้เนื้อหาของสังคมวัฒนธรรมเป็นแรงบันดาลใจต่อการสร้างสรรค์ ที่สะท้อนให้เห็นถึงช่วงเวลาของการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทย
3. ได้สร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัย และเรียนรู้เกี่ยวกับการมองปรากฏการณ์ทางสังคมผ่านศิลปะ มองวัฒนธรรมกิจกรรมมนุษย์ผ่านงานสร้างสรรค์ที่เต็มไปด้วย เนื้อหาจากการศึกษา

รูปแบบจากการค้นคว้า แนวคิดจากปรากฏการณ์ทางสังคมผ่านตัวงานทางศิลปกรรมที่สะท้อนมิติของวัฒนธรรมสมัยใหม่ในปัจจุบัน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิด

จากกรอบแนวคิดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จะเห็นได้ว่างานวิจัยฉบับนี้ใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) ซึ่งเป็นการวิจัยเพื่อสร้างสรรค์ (research and creation) เพื่อศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับอัตลักษณ์วัฒนธรรมลูกผสมระหว่างไทยกับเกาหลี ในการศึกษาดังกล่าวผู้วิจัยใช้แนวคิดอัตลักษณ์เพื่อใช้ในการอธิบายความเป็นลูกผสมของวัฒนธรรมไทยเกาหลี เพื่อสรุปผลการศึกษา ส่วนที่สองคือการศึกษาผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยของศิลปินไทยที่ได้รับแรงบันดาลใจจากสังคมวัฒนธรรมในการสร้างสรรค์ และส่วนที่สามเป็นการนำเอาเนื้อข้อสรุปจากกรอบแนวคิดที่ 1 (ตามวัตถุประสงค์ที่ 1) ศึกษาเพื่อให้ได้ด้านเนื้อหาของการสร้างสรรค์ (Art concept) และกรอบแนวคิดที่ 2 (ตามวัตถุประสงค์ที่ 2) ศึกษาเพื่อให้ได้แนวทางรูปแบบและวิธีการการสร้างสรรค์ (Art form) เพื่อนำมาสร้างกรอบแนวคิดของการสร้างสรรค์ผลงานเป็นผลงานจิตรกรรมร่วมสมัย (Art Work)

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรม โดยการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จำแนกเป็น 2 กลุ่มสำคัญดังนี้ ได้แก่เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย ดังนี้ งานวิจัยเรื่อง จิตรกรรมร่วมสมัย : อัตลักษณ์วัฒนธรรมลูกผสม ไทย-เกาหลี ในกระแสสังคมบริโศคนิยม ได้ใช้แนวคิดในการวิจัยคือ แนวคิดอัตลักษณ์ เพื่อให้ทำความเข้าใจและอธิบายถึง การผสมผสานวัฒนธรรมระหว่างวัฒนธรรมไทยกับเกาหลี ที่ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอัตลักษณ์ของคนไทย และใช้ร่วมกับแนวคิดการบริโศคนิยม เพื่อทำความเข้าใจและอธิบายถึงปรากฏการณ์ของการบริโศคนิยมทางวัฒนธรรมของกลุ่มวัยรุ่นที่แสดงพฤติกรรมการบริโศคนิยม พฤติกรรมการเปิดรับวัฒนธรรมของเกาหลี อันเกิดจากค่านิยมของสังคมที่ผลิตสินค้าทางวัฒนธรรมให้กลายเป็นปัจจัยหลักของการบริโศคนิยมของกลุ่มวัยรุ่นในสังคม และแนวคิดวัฒนธรรมสมัยนิยม เพื่อให้เห็นถึงกระแสของการสร้างค่านิยมของคนไทย สำหรับแนวคิดที่ใช้อธิบายถึงจิตรกรรมร่วมสมัยผู้วิจัยได้นำแนวคิดของภาพตัวแทน เพื่ออธิบายถึงการสื่อความหมายของผลงานที่ศิลปินผู้ได้ให้ความหมายต่อสังคมวัฒนธรรมในช่วงเวลานั้น และใช้เอกสารที่เกี่ยวข้องกับจิตรกรรมร่วมสมัยและการสร้างสรรค์ศิลปะร่วมสมัยและหลักสุนทรียศาสตร์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน และช่วยในการวิเคราะห์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัย

1. แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับอัตลักษณ์วัฒนธรรมลูกผสม

1.1 แนวคิดอัตลักษณ์

อัตลักษณ์คือความรู้สึกนึกคิดต่อตนเองว่า ฉันคือใคร ซึ่งจะเกิดขึ้นจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวเองกับคนอื่น โดยผ่านการมองตัวเองและคนอื่นมองเราในขณะนั้น และในขณะเดียวกัน มโนทัศน์อัตลักษณ์จะถูกกล่าวควบคู่ไปกับเรื่องของอำนาจ นิยามความหมายหรือการสร้างภาพแทนความจริง (representation) เมื่ออัตลักษณ์ไปสัมพันธ์กับแนวคิดที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว จะมีความหมายที่แตกต่างจากความหมายที่เข้าใจกันโดยสามัญสำนึกมาก

อัตลักษณ์แตกต่างจากบุคลิกภาพในประเด็นที่สำคัญหลายประการ เราอาจมีบุคลิกภาพร่วมกับบุคคลอื่น แต่การมีอัตลักษณ์ร่วมมีนัยยะของการเกี่ยวพันกับการตื่นตัว (active) บางอย่างในตัวของเรา เช่นเราเลือกที่จะแสดงตัวตนกับกลุ่มหรืออัตลักษณ์ที่เฉพาะ ซึ่งบางครั้งเราอาจมีตัวเลือกมากกว่าคนอื่น และอัตลักษณ์ต้องการความตระหนัก (awareness) บางอย่างที่เกี่ยวข้องกับ

ส่วนที่เป็นของเรา บุคลิกภาพอธิบายลักษณะต่างๆ ที่บุคคลทั่วไปน่าจะมี เช่น การเข้าสังคมได้ดีหรืออาจเป็นคุณลักษณะภายใน แต่อัตลักษณ์ต้องการพื้นฐานบางอย่าง อาจถูกจัดประเภทด้วยการมีลักษณะบุคลิกภาพ แต่เราต้องแสดงตนเอง (นั่นคือการยอมรับอย่างตั้งใจ) กับอัตลักษณ์ความสำคัญของการแสดงตัวตน (marking oneself) คือการมีอัตลักษณ์เหมือนกับกลุ่มหนึ่งและมีความแตกต่างกับอีกกลุ่มอื่น หากลองคิดถึงสถานการณ์ที่เราพบกับใครสักคนในครั้งแรก และเรากำลังพยายามค้นหาว่าเขาคือใคร ด้วยการตั้งคำถามว่าเขามาจากไหนและเขาทำอะไรในสถานการณ์ต่างๆ สิ่งเหล่านี้เป็นการกำลังพยายามค้นหาสิ่งเกี่ยวกับตัวของบุคคลนี้และสิ่งที่ทำให้เขาเหมือนกับเราด้วย (สิ่งที่มีร่วมกับเขา) และสิ่งที่ทำให้เขาแตกต่างจากเรา หรือการพิจารณาถึงสถานการณ์การเดินทางไกล สถานที่ที่จะไป หากได้ยินเสียงคนกลุ่มหนึ่งกำลังสนทนาแล้วพูดภาษาเดียวกัน ก็จะได้รับรู้ด้วยความรู้สึกรู้ของการระลึกรู้ (recognition) และความเป็นเจ้าของร่วมกับกลุ่มนั้นการที่ตนเองมีบางอย่างร่วมนี้ได้นำเสนอช่วงของการระลึกรู้และการมีบางอย่างร่วมกับผู้อื่น ผู้ที่มีอัตลักษณ์ร่วมกับตนเอง อัตลักษณ์ถูกแสดงออกให้เห็นด้วยการคล้ายกัน นั่นคือมันเกี่ยวกับบุคคลที่เหมือนตนเองและความแตกต่างของบุคคลที่ไม่เหมือนกับตนเอง

ลักษณะสำคัญของอัตลักษณ์ ยังเป็นเรื่องของการใช้ สัญลักษณ์ (symbol) เพราะการแสดงออกซึ่งความสัมพันธ์ต่างๆ จะกระทำโดยผ่านระบบสัญลักษณ์ที่หลายรูปแบบในอีกด้านหนึ่ง อัตลักษณ์ก็ยังเกี่ยวข้องกับมิติ ภายใน ของความเป็นตนเองอย่างมากทั้งในด้านของอารมณ์ความรู้สึก เพราะมนุษย์ให้ความหมายหรือเปลี่ยนแปลงความหมายที่เกี่ยวกับตนเอง ในกระบวนการที่ได้สัมพันธ์กับโลกและปริณิถนของอัตลักษณ์และตัวตนที่มันซ้อนทับกันอยู่ จึงมีการจัดแบ่งประเภทของอัตลักษณ์เป็น 2 ระดับคือ ระดับอัตลักษณ์ส่วนบุคคล (personal identity) และอัตลักษณ์ทางสังคม (social identity) ที่จะใช้แสดงตน เช่น การที่สังคมกำหนดบทบาทหน้าที่และระบบคุณค่าที่ติดตัวมา ความเป็นพ่อความเป็นเพื่อนความเป็นสามีภรรยา เข็มโรงเรียน ผ้าที่พันคอของทีม ภาษาหรือบางที่อาจเห็นได้จากเสื้อผ้าที่ใส่ สัญลักษณ์และการสร้างภาพแทนความจริง (representation) เป็นสิ่งสำคัญในการแสดงให้เห็นแนวทางหรือที่ตนเองมีอัตลักษณ์ร่วมกับบุคคลบางคนและการแยกแยะตัวตนด้วยการสร้างความต่างจากคน แม้ว่าในฐานะของบุคคลเราควรยอมรับในอัตลักษณ์ต่างๆ อย่างตั้งใจ อัตลักษณ์เหล่านั้นยังเป็นผลผลิตที่สำคัญของสังคมที่เราอาศัยอยู่และมีความสัมพันธ์ระหว่างตัวเรากับคนอื่น อัตลักษณ์จึงได้จัดเตรียมการเชื่อมโยงระหว่างบุคคลกับโลกที่อาศัยอยู่นอกจากนี้อัตลักษณ์ยังรวมถึงเรื่องที่ว่า ฉันมองตัวฉันเองอย่างไรและคนอื่นมองฉันอย่างไร มันเข้าไปเกี่ยวข้องกับตัวตน (self) และสิ่งที่อยู่ภายในมันเป็นการกำหนดตำแหน่งที่ระลึกรู้จากสังคม ซึ่งเกิดขึ้นจากการที่คนอื่นรับรู้ด้วยไม่ใช่แค่เรารับรู้เท่านั้น อย่างไรก็ตามการที่เรามองตัวเราอย่างไรและคนอื่นมองเราอย่างไรมันอาจไม่สอดคล้องกันเสมอไป (สุชีพ วรรณสูตร, n.d.)

อัตลักษณ์ถูกสร้างขึ้นมาได้อย่างไร มันถูกก่อตัวขึ้นมาโดยผ่านการปฏิสังสรรค์ระหว่างบุคคลใดบุคคลหนึ่งๆ ก็จะมีอัตลักษณ์ที่หลากหลาย และเมื่อบุคคลยอมรับในอัตลักษณ์ใดอัตลักษณ์หนึ่งในขณะเวลานั้นมันมีกระบวนการที่แตกต่างกันในการแทนที่ ในขณะที่บุคคลทำการกำหนดตำแหน่งของตนเองและถูกกำหนดตำแหน่งในทางสังคม กระบวนการที่เกิดขึ้นนี้ได้คำนึงถึงจุดเน้นที่ความแตกต่างความหลากหลายในการสร้างอัตลักษณ์ที่เท่าเทียมกับการตั้งคำถามว่าอัตลักษณ์ทั้งหลายนี้ได้เชื่อมโยงกับสังคมได้อย่างไร การมุ่งเป้าหมายไปที่ความสำคัญต่อมุมมองทาง

สังคมของอัตลักษณ์จะนำเราไปสำรวจโครงสร้างต่างๆ โดยผ่านชีวิตของเราที่ถูกจัดการอัตลักษณ์ต่างๆ ของเราที่ถูกจัดเก็บไว้เข้าที่ด้วยโครงสร้างต่างๆ ทางสังคมและเราก็มีส่วนร่วมในการก่อตัวของ อัตลักษณ์ของตัวเองด้วยเช่นกัน

การเปลี่ยนแปลงความหมายของอัตลักษณ์ที่ปรากฏขึ้นมามันมีความสัมพันธ์ อย่างมากกับการทำความเข้าใจในการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมในปัจจุบันในบริบทของโลกาภิวัตน์ ด้วย มิติเวลาที่เร่งเร็วขึ้นและมีพื้นที่ที่ดูหดแคบเข้ามาเพราะการปฏิวัติเทคโนโลยีการสื่อสารทำให้ การ เคลื่อนไหวทางวัฒนธรรมเป็นไปอย่างหลากหลายและซับซ้อนและรวดเร็ว การเปลี่ยนแปลง ประสบการณ์เกี่ยวกับเวลา พื้นที่และแบบแผนการให้คุณค่า การใช้ชีวิตประจำวันมีผลอย่างยิ่งต่อ ความรู้สึกที่เรามีเกี่ยวกับตนเอง สิ่งที่เคยเป็นมาตรฐานของระบบคุณค่าและการนิยามอัตลักษณ์ไม่ว่า จะเป็นคุณค่าทางศาสนา ค่านิยมเรื่องเพศ คุณค่าประเพณีวัฒนธรรมเก่าๆ หรือค่านิยมของกลุ่มชาติ พันธุ์ล้วนแล้วกระทบกระทั่งในรูปแบบต่างๆ จากพลังของโลกาภิวัตน์ การปรับเปลี่ยนนี้แสดงออกได้ หลายลักษณะ ทั้งในระดับจุลภาคในแง่แบบแผนชีวิตประจำวันของปัจเจกชนในแง่การมีปฏิสัมพันธ์ กับผู้อื่น จนถึงระดับที่กลายเป็นขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคม เราจะเห็นได้จากขบวนการทาง ศาสนา ชาติพันธุ์ และวัฒนธรรมใหม่ได้เกิดขึ้นมาราวกับดอกเห็ดในประเทศต่างๆ มันเป็น ปรากฏการณ์ทางสังคมที่ทำให้ต้องมีการทบทวนคำว่า วัฒนธรรม หรือ ขบวนการเคลื่อนไหวทาง สังคม กันใหม่ ขบวนการเหล่านี้ต้องการเสนอความหมายและทิศทางใหม่ในเชิงสังคมวัฒนธรรม กระบวนการสร้างตัวตนและอัตลักษณ์ของกลุ่มเกิดจากการผสมผสานองค์ประกอบทางวัฒนธรรมที่ ซับซ้อน

อัตลักษณ์กับการสร้างตัวตนในบริบทโลกาภิวัตน์ แสดงให้เห็นว่า โลกาภิวัตน์ไม่ เพียงเป็นบริบทเท่านั้นแต่มันยังเป็นหัวใจหลักของการเกิดการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมในยุคปัจจุบันที่ ถูกเชื่อมโยงเข้าด้วยกัน การปฏิวัติของระบบการสื่อสารคมนาคมได้ทำลายความต่างในเรื่องของมิติ พื้นที่และมิติเวลา ทำให้การติดต่อสัมพันธ์กันถี่ขึ้นและเข้มข้นขึ้น ทำให้โลกดูหดแคบเข้า ทำให้การ หยิบยืมผสมผสานทางวัฒนธรรมมีความซับซ้อนและหลากหลาย สิ่งเหล่านี้กระทบต่อจิตสำนึกทำให้ เกิดการทบทวนค้นหาตำแหน่งของตนเอง ในอีกด้านหนึ่งการทบทวนและการสร้างความหมายใหม่ๆ แก่อัตลักษณ์นำไปสู่การเสนอค่านิยมและแบบแผนชีวิตแบบใหม่ขึ้นมา ทำให้การสร้างภาพอัตลักษณ์ กลายเป็นส่วนสำคัญของระบบบริโภคนิยม และการเปลี่ยนแปลงของจิตสำนึกและประสบการณ์ที่ เกี่ยวข้องกับตนเอง

Stuart Hall (1993) โดยเขาได้ชี้ให้เห็นถึงเอกลักษณ์ของคนในยุคโลกาภิวัตน์ มันถูกสลายและสั่น คลอนอย่างรุนแรงและในอย่างรวดเร็วใน 2 ระดับด้วยกัน (double displacement) กล่าวคือในระดับของพื้นที่และระดับของตัวตน ในระดับของพื้นที่โลกาภิวัตน์ทำให้การโยกย้ายถิ่นไป มาของผู้คนอย่างสะดวก รวดเร็ว และการกระทำได้ทำในปริมาณที่มากอันเป็นผลมาจากการคมนาคม สื่อสารที่สะดวกรวดเร็วและราคาถูก จนนำไปสู่บุคคลประเภทใหม่ อัตลักษณ์ใหม่ ที่เรียกว่า diaspora หรือบรรดาผู้ที่อพยพย้ายไปอยู่ต่างถิ่น แต่ยังมีความผูกพันเหนียวแน่นกับวัฒนธรรม สังคมบ้านเกิด ของตัวเอง แทนที่จะยอมกลืนกลายเป็นเข้ากับวัฒนธรรมและสังคมที่ตนเองเข้าไปอยู่ แต่ในขณะก็มีได้ฝัน หวานที่จะกลับไปหวนหาอดีตของตน เพราะรู้ว่าเป็นสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ แต่กลับอยู่ในวัฒนธรรมใหม่โดย ไม่ยอมสูญเสียอัตลักษณ์เดิมของตัวเอง กลุ่มคนเหล่านี้อาจเรียกได้ว่า หลายบ้าน หลายอัตลักษณ์

อัตลักษณ์ซ้อน หรืออัตลักษณ์ลูกผสม คนกลุ่มนี้ถือเป็นอัตลักษณ์แบบใหม่ที่เกิดในโลกโลกาภิวัตน์ยุค ยิ่งไปกว่า นั้นโลกาภิวัตน์ยังได้สร้างพื้นที่ชนิดใหม่ขึ้นมาเรียกว่า electronic space อย่าง internet ที่ก้าวข้ามพรมแดนรัฐชาติ โดยกลายเป็นชุมชนแบบใหม่ที่ไม่ขึ้นกับพื้นที่ วิธีคิดกับชุมชนแบบเก่า

ส่วนในระดับของตัวตนนั้น Hall เห็นว่าคนในโลกยุคโลกาภิวัตน์แทบไม่รู้เลยว่าตัวเองเป็นใครหรือเป็นอะไร เนื่องจากโลก สังคมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้คนต้องดิ้นรนต่อสู้ ไขว่คว้า แสวงหาเพื่อสร้างหรือไม่เพื่อตรึงอัตลักษณ์ตัวตนของตัวเองเอาไว้ และนี่คือการเมืองอัตลักษณ์เป็นการเมืองของยุคโลกาภิวัตน์ ในประเด็นการต่อสู้เคลื่อนไหวและเรียกร้องทางการเมืองจะวนเวียนอยู่กับเรื่องของอัตลักษณ์เป็นสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นการสร้าง การผลิต การเสพยา การตอกย้ำการผลิตซ้ำ หรือการทำให้อัตลักษณ์ของตัวเองบริสุทธิ์ ทั้งในระดับของท้องถิ่น ระดับชาติ ระดับโลก หรือแม้แต่ในสังคมที่ไม่มีพื้นที่ทางการเมืองก็ตาม (ในทัศนะของผู้ศึกษา) นัยนี้อัตลักษณ์จึงมิใช่สิ่งหยุดนิ่ง แน่นนอน ตายตัว แต่เป็นเวทีของการต่อสู้ที่แหลมคม เพื่อช่วงชิงความเป็นเจ้าในการสร้างค่านิยม หรือเป็นผู้ให้ความหมายกับสิ่ง ต่างๆ ที่ประกอบขึ้นเป็นตัวเราและของผู้อื่น เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว Hall จึงสรุปไว้ว่า เอกลักษณะเผยปรากฏตัวขึ้นในฐานะที่เป็นพื้นที่และเป็นเวทีที่ยังหาข้อยุติลงตัวไม่ได้หรือเป็นประเด็นปัญหาที่ยังตกลงกันไม่ได้ในพื้นที่หรือในเวทีแห่งนี้ Baudrillard เขาอ้างว่า การมีลักษณะที่เป็นภายในเกี่ยวกับการถ่ายทอดสื่อในจอภาพภายในจิตใจของเรา ได้ไปขัดความแตกต่างระหว่างพื้นที่สาธารณะและพื้นที่ส่วนตัวทิ้งไป รวมทั้งได้ไปลบพื้นที่ภายในและพื้นที่ภายนอกออกไปด้วย พื้นที่เหล่านี้ได้ถูกแทนที่โดยพื้นที่สื่อ (media space).

สำหรับเรื่องของประสบการณ์เวลาและพื้นที่ที่ที่หดแน่นนั้น มันปรากฏอย่างชัดเจนชัดเป็นอย่างมากเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญคือ การมีการปฏิวัติระบบการสื่อสาร โลกทั้งโลกถูกทำให้รู้สึกว้าเหวหรือแคลงในมิติของเวลาและสถานที่ หมู่บ้านโลก (Global village) เราสามารถเห็นเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนจาก จอโทรทัศน์ ระบบดาวเทียม Internet เป็นต้น มันทำให้คนที่อยู่คนละมุมโลกสามารถรับรู้ข้อมูล เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพร้อมกัน เช่นการถ่ายทอดโอลิมปิก การถ่ายทอดฟุตบอลโลก การรสนทนาผ่าน Internet ส่ง e-mail เป็นต้น เทคโนโลยีสามารถเอาชนะความต่างของเวลาและสถานที่ การปฏิวัติการสื่อสารทำให้กลายเป็น cyberspace ความหมาย ของสถานที่แบบเก่าที่เรารับรู้ได้โดยการมีประสบการณ์ตรงคือได้เห็นอยู่ที่ นั้นได้ความหมาย โดยสถานที่ที่กลายมามีลักษณะนามธรรมมากขึ้น เราติดต่อกับใครสักคนที่ไม่เคยรู้จักไม่เคยพบเห็นมาก่อนบนจอคอมพิวเตอร์ แต่พื้นที่ ในจอแคบๆ นี้กลับไม่มีขอบเขตจำกัด พื้นที่โลกที่เป็นรูปธรรมกับมีข้อจำกัดมากมาย พื้นที่บนจอเป็นพื้นที่ที่อยู่นอกเหนือความสามารถของเราที่จะวาดภาพองค์รวม และเข้าหรือครอบคลุมความเป็นไปของระบบอันซับซ้อนของระบบทั้งหมดนี้ได้ อาณาจักรไซเบอร์เป็นชุมชนนามธรรม (abstract community) มันแทนที่การพบปะสื่อสารแบบซึ่งๆ หน้า หรือแบบเดิมเป็นการสื่อสารแบบขยายซึ่งมันไม่ขึ้นกับการติดต่อทางกายภาพ

นอกจากนี้ขณะที่ ความเป็นสมัยใหม่ อาจได้รับการสร้างอัตลักษณ์ขึ้นมาในฐานะที่เป็นกระบวนการเกี่ยวกับความแตกต่างเพิ่มมากขึ้นของอาณาจักรของชีวิต (Max Weber ดังที่ถูกต้องความโดย Habermas), ความเป็นหลังสมัยใหม่ อาจได้รับการตีความในฐานะที่เป็นกระบวนการหนึ่งของการต่อต้านความแตกต่าง(de-differentiation) และการระเบิดหรือปะทุขึ้นภายในของผลที่ตามมา

ความเป็นนามธรรมนี้มันรวมไปถึงการตั้งปัจเจกออกจากการผูกติดอยู่กับสิ่งที่เป็นองค์ประกอบสำคัญของอัตลักษณ์ไม่ว่าจะเป็นเรื่องตัวแปรทางเพศ ชนชั้นชาติพันธุ์ ในโลกของไซเบอร์คุณสามารถลบตัวตนเก่าๆ และสร้างตัวตนใหม่ในชื่อใหม่ที่ไม่มีใครรู้จักได้พบหรือได้เห็นเป็นตัวตนในจินตนาการล้วนๆ (disembodied self) ความรู้สึกของปัจเจกชนในระบบนี้อาจมีลักษณะที่ขัดแย้งในด้านหนึ่ง อาณาจักรไซเบอร์พยายามสร้างมนุษย์ที่คิดแบบคอมพิวเตอร์ พุดและติดต่อสื่อสารกันด้วยภาษาไซเบอร์ สร้างวิถีคิดและการใช้เหตุผลแบบกลไก ซึ่งเป็นระบบที่มีความเหมือนๆ กัน มีแก่สมาชิกของกลุ่มและสามารถเพิ่มความมั่นใจ ความรู้สึกเชิงอำนาจแก่ปัจเจกที่อยู่หน้าจอ ซึ่งเขารู้สึกว่าเขาสามารถในการใช้เทคโนโลยีในการสร้างสรรค์ คิดค้น เลียนแบบและควบคุมปัจจุบัน รวมทั้งเอาชนะสิ่งหรือมิติที่มองไม่เห็นที่อยู่นอกจอได้ นี่คือจุดที่โลกของคอมพิวเตอร์ต่างจากระบบสื่อสารที่ผ่านมา เสมือนเพิ่มพลังจินตนาการและความเป็นผู้สร้างแก่ปัจเจก ยังมีงานวิจัยที่ชี้ให้เห็นถึงการที่มีการปฏิสัมพันธ์ผ่านอาณาจักรไซเบอร์มิใช่เป็นไปเพื่อประโยชน์ทางธุรกิจหรือบริโภคสื่อเท่านั้น แต่ยังส่งเสริมให้มีความต้องการรวมกลุ่มและสร้างความสัมพันธ์ที่ตึกด้วย (สุชีพ วรรณสุด, n.d.)

แต่อย่างไรก็ตามเราจะเห็นว่าระบบสื่อสารดังกล่าวอยู่ภายใต้การควบคุมและแข่งขันภายในกลุ่มทุนข้ามชาติยักษ์ใหญ่เพียงไม่กี่บริษัทเท่านั้น กลุ่มบริษัทดังกล่าวผลิตสิ่งที่ที่เรียกว่า hardware ในรูปของโปรแกรมต่างๆ แต่สิ่งที่ถูกสร้างขึ้นโดยตัวเอง อากาศอย่างหนึ่งที่โลกคอมพิวเตอร์ได้สร้างคือ การเสพติด กับเกมส์และโปรแกรมใหม่ที่ไม่รู้จักจบ มีผลทำให้ปัจเจกชนขาดความซับซ้อนของโลกข้างนอกที่เป็นจริง นอกจากนี้คอมพิวเตอร์ยังได้เปลี่ยนแปลงประสบการณ์เกี่ยวกับร่างกายของตัวเอง ในอีกด้านหนึ่งรู้สึกเหมือนว่าร่างกายเรามีอิสระเพิ่มมากขึ้น การสร้างภาพบนจอทำให้เราบินได้เดินจะลู่กำแพง ทะลุมิติ อยู่ในที่ที่เราฝันและเราสามารถสร้างทุกอย่างขึ้นมาได้ แต่ในอีกด้านหนึ่งคอมพิวเตอร์ได้ลดหรือทำลายความรู้สึกและสัมผัสแท้จริงของร่างกายลง สิ่งเหล่านี้มิได้ให้ประสบการณ์ทางกายในบริบททางกายภาพจริงๆ ความรู้สึกสัมผัสทางกายไม่สามารถซึมเข้ามาในกาย (internalized) แต่ได้ถูกแปรรูปให้เป็นการสัมผัสภายนอก (externalized) ผ่านจอที่มองเห็นแทน (Simon Cooper, 1997 : 96 - 98) ในแง่นี้คอมพิวเตอร์ทำให้สัมผัสทางกายที่ลดลงและเลื่อนหาย แต่คอมพิวเตอร์ได้ชดเชยสิ่งนี้ด้วยการทำให้ปัจเจกชนรู้สึกถึงการมีอำนาจมากขึ้นเมื่อสามารถเพิ่มและควบคุม ความเร็ว อย่างไรก็ตามสิ่งที่คอมพิวเตอร์หยิบยื่นให้นั่นมันคือ เสรีภาพ แต่มันเป็นเสรีภาพในพื้นที่ที่เป็นนามธรรม เมื่อประสบการณ์ในเชิงพื้นที่มันเลื่อนหายกลายเป็นนามธรรม พื้นฐานของมนุษย์ในฐานะประสบการณ์ยังคงอยู่ ถูกทำให้เลื่อนกลางลงโดยผ่านกาลเวลาและเสรีภาพ ในคอมพิวเตอร์ที่ถูกหยิบยื่นให้จึงเป็นเพียงภาพลวงตา

จากแนวคิดอัตลักษณ์ทำให้ผู้วิจัยเห็นว่าอัตลักษณ์คนในยุคโลกาภิวัตน์มันถูกสลายและสั่นคลอนอย่างรุนแรง กล่าวคือในระดับของพื้นที่และระดับของตัวตนในระดับของพื้นที่โลกาภิวัตน์ ทำให้การโยกย้ายถิ่นไปมาของผู้คนอย่างสะดวกรวดเร็วด้วยกระบวนการศึกษาของผู้คนภายในบริโลกาภิวัตน์ที่ดึงเอาผู้คนได้มาอยู่ร่วมกันทำให้เกิดการนำเอาความเป็นพื้นที่ 2 อย่างคือ 1 ความเจริญทางวัฒนธรรมของการแต่งกายหรือแม้แต่ ความคิดแบบคนเมือง ความทันสมัยที่เคยได้สัมผัสมาก่อน อย่างที่ 2 คือ ผู้ไม่มีความเจริญทางด้านวัฒนธรรมหรือผู้ที่รักในความเป็นดั้งเดิมของตน และฝักใฝ่สิ่งอื่นยิ่งกว่าการสนใจค่านิยมหรือการสร้างค่านิยมในยุคสมัยเรียกว่า ผู้ที่ยังไม่เปิดรับเอาวัฒนธรรมอื่นอยู่เหนือวัฒนธรรมตน เมื่อโลกาภิวัตน์ส่งผลให้การคมนาคมสื่อสารที่สะดวก โดย

เป็นช่องทางของการแพร่กระจายวัฒนธรรมจากต่างถิ่นเข้ามา ดังเช่นวัฒนธรรมเกาหลีที่เข้ามามีบทบาทให้ประเทศไทยส่งผลแพร่ไปในหลายระดับ สิ่งเหล่านี้ส่งผลต่อผู้คนหลายด้านจนนำไปสู่บุคคลประเภทใหม่ อัตลักษณ์ใหม่ จากแนวคิดอัตลักษณ์สามารถนำมาอธิบายถึงการยอมรับและการเปลี่ยนแปลงในบริบทของสังคมไทยได้ เพราะอัตลักษณ์ในโลกาภิวัตน์ชี้ให้เห็นว่า ในโลกปัจจุบันการจากผลของโลกาภิวัตน์ได้ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมอย่างไร และการผสมผสานวัฒนธรรมเป็นอย่างไร ซึ่งสามารถนำมาอธิบายถึงปรากฏการณ์ของวัฒนธรรมเกาหลีที่เข้ามามีบทบาทต่อสังคมไทย การประกอบสร้างอัตลักษณ์วัฒนธรรม ไทย-เกาหลีภายใต้บริบทกระแสสังคมในปัจจุบันมีลักษณะอย่างไร อีกทั้งแนวคิดอัตลักษณ์สามารถอธิบายถึงการสร้างสรรค์ของจิตรกรรมร่วมสมัยของศิลปินและการแสดงอัตลักษณ์ในผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยได้ เนื่องจากแนวคิดอัตลักษณ์เป็นแนวคิดที่แสดงถึงการเป็นตัวตนที่ถูกแสดงออก และการมองเห็นตนเองอย่างไรและผู้อื่นอย่างไร ทั้งนี้ อัตลักษณ์ยังสามารถบอกถึงการแสดงออกทางสังคม ที่จะอธิบายถึงการที่ศิลปินมองสังคมวัฒนธรรมในปัจจุบันอย่างไร

1.2 แนวคิดการบริโภคนิยม (Consumer Culture)

โบดริยาร์ด (อ้างถึงใน ศรีนคร รัตน์เจริญจร, 2544) เป็นนักคิดที่วิพากษ์สังคมบริโภคนิยมและได้อธิบายวัฒนธรรมบริโภคในสังคมใหม่ไว้อย่างน่าสนใจ เขาเห็นว่าการบริโภคในปัจจุบันไม่ใช่การบริโภคเพื่อตอบสนองความจำเป็นขั้นพื้นฐาน หรือการใช้ประโยชน์จากตัววัตถุดิบค้าอีกต่อไป หากแต่กลายเป็นการบริโภคเชิงความหมายหรือเขาเรียกว่า บริโภคเชิงสัญลักษณ์ สำหรับโบดริยาร์ด สัญลักษณ์ ทำหน้าที่เป็นตัวแทนของสิ่งอื่นปฏิบัติหน้าที่แทนสิ่งอื่นที่ขาดหายไป ดังนั้นสิ่งของต่างๆ ไม่ว่าจะมีความค่าในตัวเองแต่ถูกกำหนดให้เป็นส่วนประกอบในการสร้างบรรยากาศ และระบบคุณค่าระบบใดระบบหนึ่ง ที่ดำรงอยู่มากมายในสังคมปัจจุบันคุณค่าที่สัญลักษณ์สร้างขึ้นนี้เอง ทำให้สิ่งของสามารถรวมเข้าไปอยู่ในระบบหนึ่งๆ ได้ นอกจากนี้ โบดริยาร์ด ยังอธิบายต่อว่าสังคมแห่งการบริโภคที่เต็มไปด้วยการบริโภคเชิงสัญลักษณ์ ตัวสินค้าได้ถูกเปลี่ยนไปเป็นสัญลักษณ์ก่อนที่จะถูกบริโภคกลายเป็นสัญลักษณ์ของสินค้า แต่ทำได้หลายอย่างทั้งการจัดวาง กำหนดราคาการตกแต่งสถานที่ขาย การใส่ยี่ห้อ การออกแบบหีบห่อ และที่สำคัญการโฆษณาที่ประกอบด้วยรหัสต่างๆ เข้าไปมากมายซึ่งรหัสนั้นต่างมีลำดับชั้นที่จะกำหนดและจัดระเบียบให้เป็นสินค้าโดยเป็นลำดับชั้นที่สอดคล้องกับโครงสร้างการจัดระเบียบทางชนชั้นของสังคม ทั้งนี้แนวคิดบริโภคนิยมที่จะใช้กับงานวิจัยชุดนี้อธิบายถึงการบริโภคนิยมเป็น 5 ส่วนคือ (ศรีนคร รัตน์เจริญจร, 2544)

1.2.1 การบริโภคนิยมเชิงสัญลักษณ์

เป็นการบริโภคเพื่อวัฒนธรรม บริโภคสัญลักษณ์ของสิ่งของนั้นๆ แม้ว่ากำลังการบริโภคของผู้บริโภคแต่ละคนจะไม่เท่ากัน ทำให้เกิดช่องว่างในการซื้อสินค้าและการบริการ แต่การตระหนักได้ถึงแรงกระตุ้นที่ผู้บริโภครับจากสื่อ ก็ทำให้ความต้องการในการบริโภคมีแพร่หลายมากขึ้นในกระบวนการของสังคมบริโภค

1.2.2 การบริโภคนิยมที่มากับสื่อ

ในปัจจุบันสื่อมวลชนได้นำเอาเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการโฆษณาเช่นการใช้คอมพิวเตอร์กราฟิก CG เข้ามาช่วยในการสร้างสรรค์ภาพ และองค์ประกอบของภาพยนตร์

โฆษณาให้มีความสวยงาม สมจริงมากขึ้น จึงส่งผลต่อพฤติกรรมการซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคของวัยรุ่น เนื่องจากเนื้อหาโฆษณาที่เผยแพร่ในช่วงเวลาที่มีวัยรุ่นรับชมมากๆ ก็จะนำเอาสินค้าและบริการที่อยู่ในความสนใจของวัยรุ่นกลุ่มนี้เช่น เสื้อผ้า แฟชั่น เครื่องสำอาง อาหารฟาสต์ฟู้ด เป็นต้น ทำให้สื่อมวลชนเข้ามามีบทบาทในแง่ของการกระตุ้นความต้องการในการบริโภคของกลุ่มวัยรุ่นด้วยกัน เพื่อถ่ายทอดความต้องการการผ่านสัญญาต่างๆ เข้าสู่ภาพยนตร์โฆษณา เมื่อนานวันเข้าก็จะกลายเป็นผู้บริโภคที่ติดแบรนด์มากกว่าคุณค่าจริงๆ ของสินค้านั้นๆ ทั้งนี้สื่อโทรทัศน์ได้กลายมาเป็นปัจจัยครอบครัวยุคใหม่ไปเสียแล้วนอกจากหน้าที่การเสนอข่าวสารโทรทัศน์ยังสามารถสนองความอยากรู้อยากเห็นความต้องการต่างๆ ของผู้บริโภคได้เป็นอย่างดีเพราะสามารถเข้าถึงคนได้ทุกกลุ่มทุกชนชั้น

1.2.3 วัฒนธรรมบริโภคนิยม

วัฒนธรรมบริโภคเกิดขึ้นจากพื้นฐานของการขยายตัวในระบบการผลิตสินค้าแบบทุนนิยม ซึ่งนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงหรือแปรรูปวัฒนธรรมทางวัตถุให้กลายเป็นสินค้าของผู้บริโภคที่สามารถซื้อขายหรือบริโภคได้ในที่นี้อาจเป็นสิ่งที่นำไปสู่ความเท่าเทียมอิสระเสรีของปัจเจกบุคคลได้ แต่ทั้งนี้ก็ยังมีการมองว่าระบบบริโภคนิยมเป็นตัวที่เพิ่มความสามารถในการคิดคำนวณและดึงดูดใจผู้คนด้วยการมอบทางเลือกเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางสังคมที่ดีขึ้น ในอีกประเด็นหนึ่งก็ได้มีการมองว่า ความพึงพอใจที่ได้มาจากสินค้านั้นมีความเกี่ยวข้องกับโครงสร้างทางสังคมผ่านการแสดงและรักษาความแตกต่างกัน อันเนื่องมาจากสภาวะความต้องการของการใช้ชีวิตที่สะดวกสบาย เห็นได้จากการที่บุคคลใช้สินค้าเพื่อสร้างพันธะทางสังคมหรือตามความแตกต่างเป็นต้น ในประการสุดท้าย วัฒนธรรมบริโภคนิยมยังเป็นตัวสร้างความพึงพอใจในการในทางด้านอารมณ์และจิตใจต่อการบริโภค ความฝันและความปรารถนาในการบริโภคทางวัฒนธรรมโดยเฉพาะในด้านของการให้ความสำคัญกับร่างกายและความพึงพอใจต่อชีวิตรู้หรรษาและสะดวกสบาย ในที่นี้สภาพปัจจุบันของการบริโภคเชิงสัญลักษณ์ทางสินค้าที่มากเกินไปก่อให้เกิดคำถามสำคัญและการตีความในด้านความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรม เศรษฐกิจ และสังคม

1.2.4 การผลิตเพื่อการบริโภค

แนวคิดในอดีตของหลักเศรษฐศาสตร์เชิงคลาสสิกนั้นถือว่าวัตถุที่มาจากการผลิตทุกชิ้นนั้นคือการบริโภคหรือซึ่งทุกคนสามารถสร้างความพึงพอใจสูงสุดของตนเองจากการซื้อสินค้าที่มีอยู่มากมายหลายชนิดและประเภท ในทางกลับกันมุมมองของนักทฤษฎีในแนว neo-Marxist ในปัจจุบันได้มองการพัฒนาขึ้นว่าเป็นการสร้างโอกาสเพิ่มขึ้นในการควบคุมและการจัดการต่อการบริโภค ทั้งนี้การขยายตัวของระบบการผลิตแบบทุนนิยมที่เกิดขึ้นเป็นตัวการสำคัญในการสร้างตลาดใหม่ และการศึกษาที่สร้างกลุ่มผู้บริโภคโดยผ่านโฆษณาและสื่อต่างๆ ทำให้กิจกรรมและการใช้เวลาว่างศิลปะและวัฒนธรรมได้ถูกนำมาใช้และเติมลงไปในอุตสาหกรรมทางวัฒนธรรมการรับรู้ของบุคคลถูกควบคุมโดยคุณค่าการแลกเปลี่ยนของสินค้าในฐานะของเป้าหมายที่สูงกว่า และค่านิยมซึ่งถูกครอบงำจากตรรกะและกระบวนการผลิตและการตลาดในวัฒนธรรมที่คุณภาพถูกเปลี่ยนให้เป็นปริมาณนี้นำไปสู่การทำลายรูปแบบวัฒนธรรมดั้งเดิมและวัฒนธรรมชั้นสูงที่กลายมาเป็นวัฒนธรรมใหม่หรือวัฒนธรรมทุนนิยมสมัยใหม่ Adorno ที่อธิบายว่า เมื่อการครอบงำของคุณค่าการแลกเปลี่ยนได้เป็นตัวขจัดความหมายดั้งเดิมของสินค้าแล้ว ก็ทำให้สินค้ามีอิสระในการที่จะได้รับความหมายหรือ

คุณค่าใหม่ๆ ด้วยอาศัยการโฆษณาในการสร้างภาพความโรแมนติก แพลกประหลาด น่าค้นหา สวยงามหรือเพื่อเสริมสร้างความแข็งแรงของสุขภาพให้ดีขึ้น ซึ่งเราพบได้จากสินค้าต่างๆ ในชีวิตประจำวันเช่น สบู่เครื่องซักผ้า เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และรวมถึงผลิตภัณฑ์อาหารเพื่อสุขภาพ เช่นกัน

แนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาวัฒนธรรมบริโภคนิยมได้ถูกแสดงออกมาในงานของ Baudrillard เพื่อเป็นการโต้แย้งว่าการบริโภคนั้นถือเป็นอีกรูปแบบหนึ่งของการจัดการทางสัญลักษณ์ ซึ่งเป็นศูนย์กลางทางความคิดของลัทธิทุนนิยมในปัจจุบันที่เกิดจากการรวมตัวกันของเครื่องหมายและสินค้า เพื่อก่อให้เกิดการสร้างเครื่องหมายทางการค้าขึ้น ผลก็คือทำให้เครื่องหมายสามารถมีอิสระจากตัววัตถุ และสามารถนำไปใช้กับความสัมพันธ์หลากหลายที่เกิดขึ้นได้ Baudrillard อธิบายเพิ่มเติมโดยการเน้นไปที่การเปลี่ยนแปลงของกระบวนการผลิตไปสู่กระบวนการไปสู่การผลิตซ้ำและก่อให้เกิดการแตกตัวแบบไม่สิ้นสุดของสัญลักษณ์ภาพและรูปแบบผ่านสื่อ ในการทำลายความแตกต่างระหว่างภาพลักษณ์กับความจริง ดังนั้นสังคมบริโภคนิยมจึงมีความสำคัญทางวัฒนธรรม ทั้งนี้เพราะชีวิตทางสังคมได้เริ่มถูกแปรเปลี่ยนความสัมพันธ์ทางสังคมมีหลากหลายเพิ่มมากขึ้น นอกจากนั้นสังคมก็ถูกลดโครงสร้างโดยการบริโภคนิยมของสินค้าที่มีจำนวนมาก ในปัจจุบันการผลิตซ้ำของภาพเหล่านี้ไปสู่การสูญหายของความหมายที่ตายตัวในรูปแบบเดิม ดังคำกล่าวที่ว่า ทุกสิ่งทุกอย่างของชีวิตทางสังคมนั้นสามารถถูกทำให้เป็นวัฒนธรรมทางสังคมได้ โดยที่ตรรกะภายในของระบบสังคมแบบทุนนิยมนี้จะเป็นตัวนำไปสู่ความเชื่อตามแนวคิด postmodernism

1.2.5 รูปแบบชีวิตกับวัฒนธรรมการบริโภคนิยม

วัฒนธรรมบริโภคนิยมอธิบายถึงลักษณะของความเป็นปัจเจกบุคคลการ แสดงออก รวมทั้งการรับรู้ความเป็นตนเองหรือ ร่างกาย เครื่องแต่งกาย คำพูด กิจกรรมยามว่าง การรับประทานอาหาร รถยนต์ส่วนตัวและบ้านบุคคล กลายเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงรสนิยมและรูปแบบการใช้ชีวิตของผู้บริโภคนั้นๆ โดยการกล่าวในด้านนี้อาจจะต้องพิจารณาถึงประเด็นที่สำคัญสองประเด็นใน ประการแรก ภายในมิติทางวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจกับการใช้สัญลักษณ์กับสินค้าอยู่ในฐานะของการเป็น เครื่องมือในการสื่อสาร ไม่ใช่เป็นเพียงเครื่องใช้ ประการที่สองก็คือการพิจารณาสินค้าทางวัฒนธรรมตามหลักการตลาดของอุปสงค์อุปทาน การคำนวณต้นทุนการแข่งขันการผูกขาด ซึ่งอยู่ภายใต้มิติของรูปแบบชีวิตสิ่งสำคัญวัฒนธรรมบริโภคนิยมก็คือการลดคุณค่าเดิมในธรรมชาติแล้ว แทนที่ด้วยการครอบงำจากคุณค่าการเปลี่ยนแปลงภายใต้ระบบทุนนิยม ที่แปรเปลี่ยนสินค้าให้กลายเป็นเครื่องหมายสัญลักษณ์ ซึ่งในที่สุดแล้วก็สร้างความหมายใหม่ของสินค้า (Jean Baudrillard, 1975) การลบภาพความแตกต่างระหว่างจินตนาการกับความเป็นจริง การให้ความสำคัญกับรูปแบบนี้ ได้รับการกระตุ้นจากพลวัตตลาดสมัยใหม่ ที่ช่วยสร้างแฟชั่น รูปแบบ ความรู้สึก และประสบการณ์ใหม่ๆ อย่างต่อเนื่อง ทำให้ทุกคนในสังคมพยายามแสวงหาโอกาสในการปรับปรุงและแสดงอัตลักษณ์ของตน ไม่ว่าจะตนเองจะมีอายุหรืออยู่ชั้นใดก็ตาม (ชลิดา แยมศรีสุข, n.d.)

Baudrillard อธิบายแนวคิดบริโภคนิยมว่ารสนิยมทำหน้าที่สำคัญในการ ในฐานะเครื่องบ่งชี้ในด้านชนชั้น กล่าวคือ คำว่าวัฒนธรรมในความหมายของชนชั้นสูงและวัฒนธรรม ในความหมายของมนุษย์วิชาวทยาได้ถูกสร้างขึ้นบนพื้นฐานทางสังคมเดียวกันการคัดค้านหรือการ ตัดสินใจด้านของรสนิยม จะมีความชัดเจนยิ่งขึ้น เมื่อพื้นที่ของรูปแบบชีวิตถูกนำไปใส่ในโครงสร้าง

ทางสังคมหรือชนชั้นโดยหลักโครงสร้างพื้นฐานขึ้นอยู่กับปริมาณและส่วนประกอบของระบบทุนที่กลุ่มคนเหล่านั้นมีอยู่ เช่น บุคคลที่มีทุนทางเศรษฐกิจจำนวนมาก นักธุรกิจอุตสาหกรรม ผู้ประกอบการระดับสูงจะมีรสนิยมในการบริโภคอาหารของนักธุรกิจ การใช้รถยนต์นำเข้าจากประเทศ การประมูลสินค้า การมีบ้านพักตากอากาศ การเล่นกีฬาชั้นสูง การสะสมศิลปะวัตถุ ส่วนผู้ครอบครองทุนทางวัฒนธรรมก็มักจะมีรสนิยมในการชมงานศิลปะการศึกษาภาษาต่างประเทศการเล่น หรือการท่องเที่ยวเพื่อชมธรรมชาติเป็นต้น และสำหรับผู้ที่มิได้มีทุนทั้งสองประเภทนี้ไม่มากก็อาจจะมิได้มีรสนิยมเกี่ยวกับการเล่นฟุตบอล กินมันฝรั่งทอด ชมกีฬา หรือไม่ก็เดินร่ำในที่สาธารณะ เป็นต้น และเมื่อใดก็ตามที่มีการเข้ามาของรสนิยมใหม่ๆ จะส่งผลต่อพฤติกรรมของผู้ที่อยู่ในชนชั้นต่ำกว่า

การพยายามเทียบเคียงกับรสนิยมกับผู้ที่อยู่ในชนชั้นสูงกว่า ซึ่งทำให้บุคคลในกลุ่มหลังต้องแสดงออกด้วยการรับรสนิยมใหม่ เพื่อการรักษาระยะห่างของชนชั้นไว้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับพื้นฐานว่า ความพึงพอใจขึ้นอยู่กับกรอบหรือบริบทสินค้าทางวัฒนธรรมที่เป็นที่ยอมรับ ทั้งนี้กลุ่มผู้มีการศึกษาหรือผู้มีปัญญาชนที่จะเป็นผู้ใช้ตรรกะของระบบสัญลักษณ์ในการสร้างความแตกต่างที่จะนำไปสู่การผลิตซ้ำของรูปแบบการคงอยู่ด้วยความสัมพันธ์ระหว่างชนชั้นต่างๆ โดยที่พวกเขาจะร่วมมือกับชนชั้นสูงในการรักษาสภาพความสัมพันธ์ทางชนชั้นของกันและกัน (กล่าวคือทุนทางเศรษฐกิจจะได้รับเกียรติภูมิและคุณค่าแลกเปลี่ยนที่สูงขึ้น เมื่อมันแปรรูปเป็นทุนวัฒนธรรม) (Mike Featherstone, 1992) กลุ่มชนชั้นใหม่ถือกำเนิดขึ้นซึ่ง Bourdieu ได้กล่าวไว้ในงานของเขาที่ชื่อ Distinction เรียกว่า petite bourgeoisie ผู้เป็นตัวกลางในด้านวัฒนธรรมที่สร้างให้เกิดสินค้าและบริการทางสัญลักษณ์ โดยได้ให้คำจำกัดความของกลุ่มคนใหม่นี้ว่าเป็น กลุ่มชนชั้นร่างที่เปลี่ยนตนเองไปอีกชนชั้นหนึ่ง ปกติแล้วพวกเขาก็มักจะลงทุนในทางด้านวัฒนธรรมและการศึกษา รวมทั้งมีความแตกต่างชนชั้นสูงรุ่นเก่าและชนชั้นแรงงานในด้านของการ มีรูปแบบชีวิตแบบเรียบง่ายและมีความเป็นอิสระ

จากแนวคิดของวัฒนธรรมบริโภคนิยมทำให้ผู้วิจัยเห็นว่า แนวคิดวัฒนธรรมบริโภคนิยมสามารถนำมาอธิบายถึงการบริโภควัฒนธรรมเกาหลีของคนไทยในปัจจุบัน เนื่องจากแนวคิดดังกล่าวทำให้มองเห็นว่าปรากฏการณ์ของการรับวัฒนธรรมเกาหลีในสังคมที่เกิดขึ้นนั้นได้อย่างไร การบริโภคสื่อบันเทิงของเกาหลีมีกระบวนการอย่างไร และจะอธิบายถึงความสำคัญของการบริโภควัฒนธรรมในปัจจุบันได้ ในแนวคิดดังกล่าวสามารถอธิบายถึงปรากฏการณ์ของการบริโภควัฒนธรรมที่เป็นเรื่องของรสนิยมของความเป็นเกาหลีที่เข้ามามีบทบาทต่อการบริโภคในสังคมไทยที่แสดงให้เห็นว่าค่านิยมของการกลายเป็นกระแสบริโภคนิยมวัฒนธรรมเกาหลีนั้นเป็นอย่างไร ทั้งนี้แนวคิดของวัฒนธรรมบริโภคนิยมสามารถเป็นอีกส่วนหนึ่งของการอธิบายตัวเนื้อหาของการสร้างสรรค์ของศิลปินและผู้วิจัยได้เนื่องจาก การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้มีจุดมุ่งหมายต่อการอธิบายถึงสภาพของสังคมในปัจจุบันที่ศิลปินได้นำเอาเรื่องราวของสังคมวัฒนธรรมเป็นประเด็นต่อการสร้างสรรค์ ซึ่งแนวคิดวัฒนธรรมบริโภคนิยมจะเป็นส่วนขยายต่อการอธิบายถึงส่วนประกอบของต่างๆ ของการสร้างอัตลักษณ์ในปัจจุบันได้

1.3 แนวคิดวัฒนธรรมสมัยนิยม

แนวคิดวัฒนธรรมประชานิยม (Popular Culture) คำว่า Popular Culture มีการใช้ภาษาไทยในหลายคำ เช่น วัฒนธรรมสมัยนิยม วัฒนธรรมประชานิยม ไม่ว่าจะใช้คำใดก็ตาม การพิจารณาว่าสิ่งๆ นั้นเป็นความนิยมของผู้คนในยุคสมัยหรือเป็นวัฒนธรรมสมัยนิยมหรือไม่นั้น อาจพิจารณาได้จากเกณฑ์ทั้ง 4 ประการได้แก่ เป็นสิ่งที่ชื่นชอบหรือยอมรับโดยผู้คนจำนวนมาก เป็นสิ่งที่ถูกมองว่าต่ำชั้นและไร้คุณค่าหรือรสนิยมทางศิลปะ เป็นสิ่งที่ออกแบบมาหรือสร้างขึ้นเพื่อให้คนจำนวนมากชื่นชอบเพื่อประโยชน์ทางการค้าและบริโภคนิยม เป็นสิ่งที่สร้างขึ้นโดยผู้คนเพื่อพวกเขาเอง การให้คำนิยามที่ครอบคลุมชัดเจนจะเป็นการสร้างความเข้าใจในวัฒนธรรมสมัยนิยมมากขึ้น ดังที่ Storey John ได้จัดหมวดหมู่ความหมายของวัฒนธรรมสมัยนิยมเป็นกลุ่มๆ ได้แก่หมายถึง วัฒนธรรมอะไรก็ตามที่เป็นที่ยอมรับและชื่นชอบของคนจำนวนมาก นิยามนี้ครอบคลุมเนื้อหาวัฒนธรรมโดยทั่วไป แต่ไม่สามารถระบุลักษณะเฉพาะเจาะจงของวัฒนธรรมแต่ละอย่างได้ ซึ่งมักจะมีรายละเอียดและแตกต่างกันในหลายด้าน เช่น พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ บริบททางเศรษฐกิจ การเมือง รวมทั้งความหมายต่อวิถีชีวิตของผู้เป็นเจ้าของหรือมีส่วนร่วมในวัฒนธรรมนั้น หมายถึง วัฒนธรรมที่หลงเหลืออยู่จากการให้คำนิยามวัฒนธรรมชนชั้นนำหรือวัฒนธรรมชนชั้นสูงในแง่ที่วัฒนธรรมสมัยนิยมจึงอยู่ตรงข้ามกับวัฒนธรรมของชนชั้นนำหรือวัฒนธรรมของชนชั้นส่วนใหญ่ในสังคม หมายถึง วัฒนธรรมมวลชน (mass culture) เป็นวัฒนธรรมที่ถูกผลิตเผยแพร่และโฆษณาในตลาด

สินค้าของระบบทุนนิยมสมัยใหม่ที่ได้รับการนิยมนิยมอย่างเช่น แฟชั่น เครื่องสำอาง กีฬา เกมออนไลน์ และมักเชื่อมโยงกับการครอบงำทางวัฒนธรรมตะวันตกหรือวัฒนธรรมทุนนิยม โดยมีสื่อเป็นตัวกลางสำคัญ หมายถึง วัฒนธรรมที่มีแหล่งกำเนิดมาจากประชาชน เป็นวัฒนธรรมขนานแท้และดั้งเดิมของประชาชนหรือชาวบ้านร้านตลาดทั่วไป นั่นก็คือ วัฒนธรรมประชาชน เช่นละครโทรทัศน์น้ำเน่า หมายถึง พื้นที่หรืออาณาบริเวณของการต่อสู้ระหว่างพลังของกลุ่มคนที่ถูกเอารัดเอาเปรียบกับกลุ่มคนที่มีอำนาจครอบงำในสังคม ในแง่ที่วัฒนธรรมสมัยนิยมจึงไม่ใช่ทั้งของชนชั้นนำหรือชนชั้นผู้เสียเปรียบ แต่เป็นวัฒนธรรมที่เกิดจากการต่อสู้ ต่อรอง ชว่งชิงทางอุดมการณ์และผลประโยชน์ของคนส่วนใหญ่ในสังคม เช่น การเรียกร้องสิทธิของกลุ่ม หญิงรักหญิง และ ชายรักชาย หมายถึง วัฒนธรรมที่เกิดขึ้นภายหลังการพัฒนาอุตสาหกรรมและการขยายตัวของชุมชนเมือง แ่งนี้สะท้อนให้เห็นถึงอิทธิพลของสื่อมวลชนและการคมนาคมสื่อสารของโลกสมัยใหม่ที่มีบทบาทสำคัญในการก่อรูปและขยายตัวของวัฒนธรรมชุมชนเมืองขนาดใหญ่ และเป็นเสมือนกระแส ไม่มีรูปแต่สัมผัสได้ บริโภคได้ และใช้มันอยู่ในชีวิตประจำวัน Pop culture จะปรากฏอยู่ทั่วไปในหลายรูปแบบ ได้แก่ วัตถุสิ่งของ (เช่น เสื้อสายเดี่ยว กล้องดิจิทัล the dog ตุ๊กตาหมี), รายการโทรทัศน์ เพลง หนังสืออนิตยสารที่ฮอตฮิต, พฤติกรรม (เช่น การเต้นB-boys การสัก การเจาะ เล่นเกมออนไลน์), เทรนด์ (เช่น แอโรบิก อินดี้ ไฮเทคเทคโนโลยี), เหตุการณ์ (เช่น การก่อการร้าย ส่วยตำรวจ), บุคคลที่มีชื่อเสียง (เช่น D2B ภราดร เบคแฮม) (สุชีพ วรรณสูตร, 2552) การทำความเข้าใจวัฒนธรรมสมัยนิยมช่วยให้มองเห็นและเข้าใจกระบวนการสื่อความหมายต่างๆ ในสังคม (signification) ในระดับที่กว้างมากขึ้นและเห็นเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์เชิงวิภาษวิธีของ เงื่อนไข ปัจจัยและกลุ่มคนในสังคมมากขึ้น วัฒนธรรมสมัยนิยมเป็นส่วนที่เคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงเต็มไปด้วยพลวัต ต้องเชื่อมโยงวัฒนธรรม

สมัยนิยมให้เข้ากับบริบทของโลกยุคหลังทันสมัยที่ทำให้กำเนิดและพลิกเปลี่ยนโฉมหน้าปริมณฑลของชีวิตประจำวัน บริบทที่สำคัญเหล่านั้น ได้แก่ กระแสโลกาภิวัตน์ การขยายตัวของเมืองและชนชั้นกลางในเมือง อิทธิพลของสื่อมวลชน การผลิตแบบมวลชนอุตสาหกรรม กระแสบริโภคนิยมและกระแสท้องถิ่นนิยม ทั้งนี้ผู้วิจัยจะหยิบยกการนำเอาแนวคิดของวัฒนธรรมสมัยนิยมมาใช้ตามแนวคิดที่แยกย่อยไว้ ดังนี้

1.3.1 วัฒนธรรมสมัยนิยมเป็นวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน (ordinary/common culture in the realm of everyday life) เป็นเรื่องธรรมดาในการดำรงชีวิตของมนุษย์เป็นที่น่าสังเกตว่าชีวิตประจำวันเป็นคำที่เต็มไปด้วยความขัดแย้งในตัวเอง เพราะเป็นคำที่เข้าใจง่ายเหมือนสิ่งต่างๆ ที่อยู่รายรอบตัวเองของแต่ละคน ชีวิตประจำวันเป็นสิ่งที่เคลื่อนไหวไปมา

1.3.2 วัฒนธรรมสมัยนิยมเป็นวัฒนธรรมแห่งวัยรุ่น (culture of the youth) วัฒนธรรมสมัยนิยมอาจมีผลกระทบหรือเป็นที่ชื่นชอบโดยผู้คนทุกเพศทุกวัยทุกชนชั้นในสังคม แต่วัฒนธรรมสมัยนิยมส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องของคนหนุ่มสาว โดยเฉพาะวัยรุ่นและวัยทำงานคนกลุ่มนี้มีกำลังผลิต กำลังซื้อ กำลังบริโภค และกำลังในการติดตามแสวงหาความสนุกสนานรื่นรมย์ของชีวิตที่ได้จากกระแสวัฒนธรรมสมัยนิยมรูปแบบต่างๆ

1.3.3 วัฒนธรรมสมัยนิยมเป็นวัฒนธรรมพันธุ์ผสม (hybrid culture) วัฒนธรรมสมัยนิยมเกิดขึ้นจากหลายแหล่งที่มา และเกิดจากการดัดแปลงหรือรวมเอาองค์ประกอบปลีกย่อย จากทั้งในและนอกวัฒนธรรมขึ้นมาแล้วนำเสนอเพื่อสร้างกระแสการยอมรับและตอบสนองรูปแบบต่างๆ จากสังคมโดยการผสมผสาน ดัดแปลง หรือผลิตซ้ำทางวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นในลักษณะที่อยู่นอกเหนือความคาดหมาย

1.3.4 วัฒนธรรมสมัยนิยมเป็นวัฒนธรรมแห่งการบริโภค (consumers culture) หรือเป็นวัฒนธรรมตลาดซึ่งถูกผลิตเชิงธุรกิจอุตสาหกรรมในปริมาณมากและกระจายผลผลิตออกไปสู่กลุ่มผู้บริโภคในวงกว้าง เพื่อที่จะสร้างกระแสในการบริโภคให้เกิดขึ้นในสังคม หรืออาจเรียกได้ว่า วัฒนธรรมตลาด เกิดขึ้นและเป็นไปตามกลไกของตลาด ขายดี มีคนซื้อ มีคนนิยมชมชอบมาก นอกจากนี้ยังมีนัยแฝงถึงทุกคน ทุกชนชั้น

1.3.5 วัฒนธรรมสมัยนิยมเป็นเรื่องของแฟชั่นและกระแสความนิยม (culture of fashion and popular trend) วัฒนธรรมสมัยนิยมจึงเกิดเร็ว ได้รับความนิยมเร็ว รวมทั้งหายไปเร็ว เพราะถูกแทนที่ด้วยกระแสอื่นที่ใหม่กว่า และเร้าความสนใจของผู้คนได้มากกว่า กระแสนิยมจึงเป็นเสมือนคลื่นลูกเก่าไล่หลังคลื่นลูกใหม่ แต่กระแสคลื่นเหล่านั้นก็ก่อตัวขึ้น เพิ่มพลังเรื่อยมา

1.3.6 วัฒนธรรมนิยมเป็นเรื่องของการสร้าง ค้นหา ต่อรอง และผลิตซ้ำตัวตนหรืออัตลักษณ์ (battles of cultural identities/selves) ผู้คนในกระแสนิยมอยู่เพื่อค้นหา เลือกรับ ต่อรอง และหรือปฏิเสธสังกัดของตนเอง ไม่ว่าจะเป็นสไตลชีวิต กลุ่มเพื่อน ครอบครัว ที่ทำงาน ชุมชน สามารถในการอธิบายปรากฏการณ์ทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง หรืออาจทำความเข้าใจการต่อสู้เพื่อค้นหาตัวตนของคนที่แตกต่างกันชาติพันธุ์ ชนชั้น รุ่นอายุ และภูมิหลังต่างๆ ในกระแสสมัยนิยม เพราะกระแสวัฒนธรรม สมัยนิยมให้พื้นที่และเครื่องมือในการต่อรอง ผลิต และโต้เถียงกันของตัวตนหรืออัตลักษณ์ในรูปแบบต่างๆ อย่างต่อเนื่องและมีชีวิตชีวา

จากแนวคิดของวัฒนธรรมสมัยนิยมทำให้ผู้วิจัยเห็นว่า การนำเอาแนวคิดดังกล่าวมาวิเคราะห์ปรากฏการณ์ของกระแสวัฒนธรรมเกาหลี ที่เข้ามามีบทบาทต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและชีวิตประจำวันของสังคมไทยได้ ซึ่งแนวคิดวัฒนธรรมสมัยนิยมมีความชัดเจนต่อการอธิบายถึงกลุ่มคนและวิถีชีวิตของผู้คนในสังคมที่จะแสดงถึงค่านิยมความชื่นชอบของวัฒนธรรมเกาหลีได้ ซึ่งวัฒนธรรมสมัยนิยมมีความเกี่ยวข้องกันกับบริบทของโลกาภิวัตน์ที่จะไปอธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันว่าสังคมไทยในขณะนี้เป็นอย่างไรมีเรื่องราวของกระแสจากวัฒนธรรมใดเป็นต้นนิยมต่อสังคมไทย ในส่วนของการสร้างสรรค์วัฒนธรรมสมัยนิยมสามารถเป็นแนวคิดทางการมอง (Vision) ของศิลปินและผู้วิจัย ที่จะสามารถไปอธิบายแนวความคิดและแรงบันดาลใจต่อการนำมาสู่การสร้างสรรค์กิจกรรมร่วมสมัยได้

2. แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับจิตรกรรมร่วมสมัย

2.1 แนวคิดภาพแทน

ภาพตัวแทน (Representation) ฮอลล์ (Stuart Hall) กล่าวว่าภาษาเป็นสิ่งที่หนึ่งที่สามารถบอกได้ถึงความหมายของสิ่งต่างๆ สามารถเป็นตัวกำหนดและจัดการความประพฤติและการปฏิบัติต่างๆ ความหมายของภาษาจะช่วยให้การตั้งกฎบรรทัดฐาน และ ขนบธรรมเนียมต่างๆ ที่สั่งการและควบคุมชีวิตคน นอกจากนี้ ฮอลล์ ยังมองว่า แนวคิดเรื่องภาพตัวแทน มีการทำงานคล้ายกับระบบการทำงานของภาษา เพราะภาพตัวแทนเป็นผลผลิตทางความหมายของระบบความคิดในจิตใจของมนุษย์ผ่านการทำงานของภาษา โดยการเชื่อมโยงระหว่างระบบความคิดกับภาษา ซึ่งอำนวยความสะดวกให้มนุษย์สามารถอ้างอิงถึงโลกแห่งความจริงของวัตถุ ผู้คนและเหตุการณ์ต่างๆ รวมถึงโลกแห่งจินตนาการที่มีแต่วัตถุผู้คน และเหตุการณ์ที่ปรุงแต่งขึ้น ภาพตัวแทนจึงไม่ได้เป็นการลดรูปความเป็นจริง แต่เป็นการสร้างตนเองให้มีคุณสมบัติเทียบเท่าความเป็นจริงนั่นเอง อย่างไรก็ตามแม้ว่าภาพตัวแทนจะมีการทำงานคล้ายกับการทำงานของภาษา แต่ก็ยังมีความต่างอยู่บางประการเช่นกัน กล่าวคือภาพตัวแทนนั้นจะทำการคัดเลือกเพียงบางลักษณะของความเป็นจริงออกมาตัดแปลงและตกแต่งให้โดดเด่นขึ้น รวมถึงสถาปนาความเป็นจริงได้อย่างเท่าเทียมกันในระนาบเดียวกัน สาเหตุที่เป็นเช่นนั้นอาจเป็นเพราะความจริงอาจจะนำสิ่งที่ไม่มีตัวตนอยู่ในโลก หรือมีตัวตนแต่มีขนาดใหญ่มากเมื่อต้องการนำมาแสดงหรือกล่าวถึงก็ไม่สามารถนำมาแสดงหรือกล่าวถึงได้ทั้งหมดในเวลาเดียวกัน (Stuart Hall, 1997)

จากแนวการศึกษาแบบภาษาสะท้อนความจริงสู่การประกอบสร้างความหมายผ่านภาษา ฮอลล์ (Hall, 1997, 24-25 อ้างถึงใน ขวัญฟ้า ศรีประพันธ์, 2551, น.22-24) ได้จำแนกแนวทางการศึกษาที่อธิบายถึงการทำงานร่วมกันระหว่างความหมายและภาษาไว้ 3 แนวทางคือ

ประการแรก แนวทางการศึกษาแบบที่เห็นว่าภาษาเป็นภาพสะท้อนโลกความเป็นจริง (Reflective Approach) มีความเชื่อพื้นฐานว่าความหมายดำรงอยู่ในสิ่งต่างๆ บุคคล ความคิด และเหตุการณ์ในโลกความเป็นจริง โดยภาษาเหมือนกับภาพที่สะท้อนโลกความเป็นจริง ดังนั้นทฤษฎีนี้ กล่าวถึงภาษาว่า ทำงานโดยสะท้อนหรือเลียนแบบความจริง (Reflecting or Imitating) กล่าวคือภาษาเป็นเครื่องมือที่ช่วยจำลองโลกความเป็นจริง (Mimetic) โดยเฉพาะการใช้ภาษาในรูปสัญลักษณ์เชิงภาพ

(Visual Sign) ที่แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างการกำหนดภาษาหรือภาพ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แทนสิ่งต่างๆ ในโลกความจริง

ประการที่สอง แนวทางการศึกษาแบบที่เห็นว่าภาษาแสดงถึงความตั้งใจของผู้ส่งสาร (Intentional Approach) มีความเชื่อพื้นฐานว่า ผู้พูดหรือผู้เขียนคือผู้ที่กำหนดความหมายต่อโลกความจริงผ่านการใช้ภาษา และแสดงถึงความตั้งใจของผู้เขียน โดย ฮอลล์ เห็นว่าแนวทางการศึกษานี้มีความบกพร่องเนื่องจากเห็นว่าภาษาเป็นเรื่องของการสื่อสารที่ขึ้นอยู่กับแบบแผนรวมกันทางภาษาศาสตร์ (Shared Linguistic Conventions) และมีกระบวนการเข้ารหัสความหมายร่วมกัน (Shared Codes) นั้นหมายความว่าความคิดส่วนตัวมีการต่อตรงกับความหมายอื่นได้ และข้อโต้แย้งนำไปสู่แนวทางการศึกษาในลำดับต่อมา

ประการที่สาม แนวทางการศึกษาแบบที่เห็นว่าภาษาเป็นการประกอบสร้างของความหมาย (Constructionist Approach) แนวทางนี้ปฏิเสธแนวคิดที่ว่าผู้เขียนหรือผู้พูดสามารถกำหนดความหมายในภาษา แต่มีความเชื่อพื้นฐานว่าสิ่งต่างๆ ไม่มีความหมายใดๆ ในตัวเองจนกว่าเราจะเป็นผู้ประกอบสร้างความหมายต่อโลกรอบตัว และสื่อสารเกี่ยวกับโลกที่มีความหมายนี้กับผู้อื่น (ขวัญฟ้า ศรีประพันธ์, 2551)

สำหรับ ฮอลล์ ได้พัฒนาแนวคิดเรื่องภาพตัวแทนตามแนวทางการศึกษาที่สามที่เห็นว่าภาษาเป็นการประกอบสร้างของความหมาย โดยเขาให้ความหมายของภาพตัวแทนว่า หมายถึงการประกอบสร้างความหมายผ่านภาษา โดยใช้สัญลักษณ์เพื่อสื่อสารอย่างมีความหมายกับผู้อื่นและสามารถใช้สัญลักษณ์เพื่อการอ้างอิงถึงโลกความเป็นจริง รวมถึงสิ่งที่เป็วจินตนาการ และความคิดนามธรรมที่ไม่ปรากฏในโลกวัตถุ ทั้งนี้ภาษาไม่ได้ทำงานเหมือนกระจก แต่ปฏิบัติการของภาพตัวแทนได้ประกอบสร้างความหมายขึ้นมา (Constructed Through Signification) หรืออีกนัยหนึ่งการประกอบสร้างนั้นถือเป็นการใช้ภาษาพูดถึงสิ่งต่างๆ ผ่านระบบความหมาย หรือใช้ภาษาเป็นภาพตัวแทนในการสื่อสารกับบุคคลอื่น ด้วยเหตุนี้ภาพตัวแทนจึงเป็นการผลิตความหมายและแนวคิดต่างๆ ในรูปแบบของภาษา ซึ่งเก็บสะสมไว้ในจิตใจของมนุษย์ และเป็นส่วนสำคัญของกระบวนการผลิต และแลกเปลี่ยนความหมายระหว่างสมาชิกวัฒนธรรมเดียวกัน โดย ฮอลล์ เห็นว่า หัวใจสำคัญของกระบวนการทางวัฒนธรรมอยู่ที่ระบบของภาพตัวแทนที่สัมพันธ์กันอยู่ 2 ระบบ ได้แก่

- 1) ความสามารถในการให้ความหมายต่อโลก โดยเป็นความสามารถในการประกอบสร้างชุดของความแนบสนิท (Correspondences) ระหว่างโลกภายนอกที่แวดล้อมตัวมนุษย์กับแผนที่ทางความคิด (Conceptual Map)

- 2) การประกอบสร้างชุดของความแนบสนิทระหว่างแผนที่ทางความคิดกับชุดของสัญลักษณ์ (Set of Signs) โดยความสัมพันธ์ระหว่างโลกภายนอกเข้ากับแนวคิดและสัญลักษณ์ (Things Concept and Sign) ถือเป็วจใจของการผลิตความหมายที่มีอยู่ในตัวภาษา ซึ่งกระบวนการที่เชื่อมโยงองค์ประกอบทั้งสามองค์ประกอบเข้าด้วยกันเรียกว่า ภาพตัวแทน

นอกจากนี้ ฮอลล์ ยังได้เสนอแนวคิดอีกว่า ภาพตัวแทนต้องทำงานสัมพันธ์ร่วมกับองค์ประกอบอื่นๆ ในสนามต่อสู้ทางวัฒนธรรม (The Circuit of Culture) โดยวัฒนธรรมเป็นเรื่องของความหมายร่วมกัน (Shared Meaning) มีการใช้ภาษาสื่อความหมาย มนุษย์ผลิตขึ้นและ

แลกเปลี่ยนความหมายระหว่างกัน และภาษาประกอบสร้างความหมายขึ้นจากปฏิบัติการของระบบภาพตัวแทน ทั้งนี้ระบบภาพตัวแทนต้องทำงานร่วมกับองค์ประกอบอีก 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1) การผลิต (Production) แต่ละบุคคลสร้างความหมายและแลกเปลี่ยนความหมายจากการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม โดยความหมายจะถูกผลิตขึ้นจากสื่อที่มีทั้งความหลากหลายและแตกต่างกัน

2) การบริโภค (Consumption) ทางวัฒนธรรมมีความหลากหลายของความหมายโดยมีความหมายจากการตีความหรือเป็นภาพตัวแทนได้มากกว่าหนึ่งความหมาย

3) อัตลักษณ์ (Identity) เป็นการแสดงออกต่อตนเองเกี่ยวกับคำถามว่า เราเป็นใคร เรารู้สึกอย่างไร และเรารู้สึกร่วมในกลุ่มไหน

4) กฎระเบียบ (Regulation) ความหมายทางวัฒนธรรมไม่ได้เป็นเพียงสิ่งที่ฝังอยู่ในความคิด แต่ก่อรูปเป็นปฏิบัติการของกฎระเบียบในสังคม (Regulate Social Practice) ที่มีความสำคัญในการให้ความหมายต่อโลกของมนุษย์ และให้วิธีการใช้ความหมายนั้นในปฏิบัติการประจำวัน

5) ภาพตัวแทน (Representation) เป็นการประกอบสร้างความหมายผ่านภาษาโดยใช้สัญลักษณ์เพื่อสื่อสารอย่างมีความหมายกับผู้อื่น และสามารถใช้นิยามเพื่ออ้างอิงถึงโลกความจริง รวมถึงสิ่งที่เป็วจินตนาการ และความคิดนามธรรมที่ไม่ปรากฏในโลกวัตถุ

สำนักวัฒนธรรมศึกษา สนใจและตั้งคำถามเกี่ยวกับ ภาพตัวแทน (Representation) หรือการวิเคราะห์ว่า โลกรอบตัวเราถูกประกอบสร้างขึ้นโดยสังคม (Socially Constructed) และสืบทอดเผยแพร่โดยตัวเราหรือมาถึงตัวเราได้อย่างไร ในขณะที่การศึกษาเรื่อง ภาพ ตามหลักภาษาศาสตร์เดิมนั้น เชื่อในทฤษฎีแบบภาพสะท้อน (Reflectionism) ที่ว่า ความจริงเคยมีอยู่, มีอยู่แล้ว, และภาพการสื่อสารก็คือกระจกส่องให้เราเห็นความจริงนั้น (เช่น ประโยคที่กล่าวว่า วรรณกรรมเป็นกระจกสะท้อนสังคม หรือเมื่อมีเหตุการณ์ใดๆ เกิดขึ้น นักข่าวก็นำกล้องโทรทัศน์ไปเก็บภาพข่าวเหตุการณ์มานำเสนอ) แต่ทฤษฎีเรื่อง ภาพตัวแทน กลับเชื่อว่าความจริงไม่ได้ดำรงอยู่ แต่ขึ้นอยู่กับ การประกอบสร้างขึ้นมาโดยคนและสังคม (Socially Constructed) (กาญจนา เทพแก้ว, 2553)

การสร้างภาพตัวแทนในแนววัฒนธรรมศึกษา คือ กระบวนการที่สมาชิกในวัฒนธรรมนั้นๆ ใช้ภาษาเพื่อผลิตความหมายต่างๆ ขึ้น คำจำกัดความนี้รวมถึงว่าวัตถุ ผู้คน เหตุการณ์ ต่างๆ ในโลกไม่ได้มีความหมายในตัวมันเองอย่างตายตัว ความหมายสุดท้าย หรือความหมายที่แท้จริง พวกเราหรือคนที่อยู่ในสังคมมนุษย์เป็นผู้ที่ให้ความหมาย เป็นผู้ที่ทำให้เกิดความหมายขึ้น ผลที่ตามมาคือความหมายต่างๆ มักจะเปลี่ยนแปลงๆ จากวัฒนธรรมหนึ่งหรือช่วงระยะเวลาหนึ่งไปสู่อีกวัฒนธรรมหนึ่งหรืออีกช่วงระยะเวลาหนึ่ง ไม่มีอะไรสามารถยืนยันได้ว่าทุกสิ่งในวัฒนธรรมหนึ่งๆ นั้นจะมีความหมายเหมือนกับอีกวัฒนธรรมหนึ่ง เพราะแต่ละวัฒนธรรมมีความแตกต่างกับรหัสของวัฒนธรรมหนึ่ง บางครั้งก็ต่างกันอย่างสุดขีดกับอีกวัฒนธรรม เพราะการตัดแบ่ง แยกประเภท และการให้ความหมายกับโลกที่แตกต่างกันนั่นเอง ดังนั้นความคิดที่สำคัญเกี่ยวกับการให้ความหมายของภาพตัวแทนคือ การยอมรับระดับของความสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมระหว่างวัฒนธรรมหนึ่งกับอีกวัฒนธรรมหนึ่งการไม่เท่าเทียมกันในการให้ความหมาย ดังนั้นจึงต้องการแปลความหมายเหมือนกับที่เราเปลี่ยน

มุมมองหรือการมองโลกของวัฒนธรรมหนึ่งไปสู่ของอีกวัฒนธรรมหนึ่งเราเรียกสิ่งนี้ว่าการประกอบสร้างไปสู่ภาพตัวแทน (นิรินทร์ เกตราไชยอนันต์, 2551)

จากแนวคิดภาพตัวแทนทำให้ผู้วิจัยเห็นว่า สามารถนำแนวคิดดังกล่าวมาอธิบายถึงกระบวนการกลายเป็นวัฒนธรรมลูกผสมและการแสดงออกทางสังคม ประการที่สองสามารถนำไปใช้ในกระบวนการถ่ายทอดความหมายของผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยที่ต้องอาศัยการตีความและให้ความหมายต่อการนำเสนอความคิดและทัศนคติที่มีต่อสังคมปัจจุบันได้

2.2 ทฤษฎีสุนทรียศาสตร์

2.2.1 สุนทรียศาสตร์ในงานจิตรกรรม

สุนทรียศาสตร์ในจิตรกรรม หรือความงามที่สามารถรับรู้ได้ในจิตรกรรมที่เชื่อว่าคุณค่านั้นโดยทั่วไปมีอยู่หลายประเด็น คือ 1) เรื่องราวของจิตรกรรมนั้นๆ 2) รูปทรงแสงสีในกิจกรรมนั้นๆ 3) แรงแยัดหยุ่น และแรงแยัดเหนียวในการงานกิจกรรมนั้นๆ 4) บริเวณว่างและเวลาที่กิจกรรมนั้นๆ พยายามถ่ายทอดและเกี่ยวข้อง 5) ความแปลกใหม่ ความหนาแน่น และความเหมาะสมได้กล่าวแล้วในคุณค่าของเรื่องราวว่า มีเรื่องราวที่ศิลปินถ่ายทอดอะไรบ้าง ในที่นี้อธิบายเพียงแต่บางส่วนของเรื่องราวซึ่งเป็นที่ยอมรับ

หนังสือประวัติศาสตร์ศิลป์และหลายเล่ม กล่าวคล้ายๆ กันเกี่ยวกับเรื่องราวของศิลปะพอสรุปเป็นบทใหญ่ๆ ได้ 3 บท บทแรกเกี่ยวกับพระเจ้าหรือความเชื่อที่มองไม่เห็น บทที่สองเกี่ยวกับผู้มีอำนาจหรือการบังคับให้เชื่อฟังปฏิบัติตาม และบทที่สามเกี่ยวกับมนุษย์ชาติส่วนรวม หรือการแสดงสิทธิเสรีภาพตามระบอบการเมืองประชาธิปไตย เรื่องราวที่เกี่ยวข้องทั้ง 3 บทนี้มีความสำคัญแตกต่างกัน และอาจเปลี่ยนจากร່าวหนึ่งไปสู่อีกเรื่องหนึ่ง บางทีก็กินเวลาเป็นทศวรรษ จนกว่าประชาชนเข้าใจได้ ดังนั้นคุณค่าของเรื่องราวเหล่านั้น จะฝังอยู่ในความคิดเห็นและความเข้าใจของคนเป็นเวลานานพอสมควร

เรื่องราวที่จัดว่าส่งเสริมสุนทรียภาพ ส่วนมากมักจะเป็นเรื่องที่เสนอแนะ และสร้างความเข้าใจให้เกิดและทำหรือคุณธรรมต่อสังคม และโดยวิธีบอกหรือวิธีลบลก็ตาม ขอให้ทบทวนเกี่ยวกับคุณค่าของเรื่องราวในบทแรกประกอบ

รูปทรงและสีในกิจกรรมนั้นนั้นจริงๆ แล้วสุนทรียะตามประเด็นนี้ก็คือสุนทรียะในงานวัสดุและวิธีการที่ศิลปินถ่ายทอดศิลปกรรม แต่ที่เน้นเฉพาะกิจกรรมก็เพื่อจะให้เข้าใจได้เพราะเป็นแนวทางเท่านั้น สีและรูปทรงนั้นยอมให้คุณค่าทางวัสดุสองประการใหญ่ๆ คือคุณค่าของวัสดุอย่างนั้นโดยตรง และคุณค่าที่มนุษย์ดัดแปลงขึ้นคุณค่าของวัสดุโดยตรง เราสามารถรับรู้ได้โดยง่าย เช่น สีน้ำคุณค่าโดยตรงคือลักษณะโปร่งแสง เวลาระบายควรให้มีลักษณะชุ่มไหล ส่วนคุณค่าที่มนุษย์ดัดแปลงก็คือ การเปลี่ยนระบายให้เป็นสีหนาๆ หรือระบายปนกับสีประเภทอื่น ดังนั้นคุณค่าทางวัสดุดังกล่าวทั้งสองประการนี้ จึงเป็นคุณค่าทางสุนทรียะตามลักษณะของรูปทรง และสี

เรื่องของแรง ดูเหมือนเป็นเรื่องความรู้สึกในทางทัศนศิลป์ และไม่สามารถนำมาคำนวณหรือวัดได้อย่างเช่น ในวิชาวิทยาศาสตร์ เมื่อเราดูภาพเขียนที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติ เช่น ภาพวิว เราจะพบว่าจะต้องมีทิศทางตั้งแน่นอนกลับหัวลงไม่ได้ ซึ่งแสดงว่าศิลปินเขียนตามแรงดึงดูดบนโลก แต่ถ้าเป็นรูปเขียนประเภทอื่นๆ ที่มุ่งแรงดึงดูดทุกด้านก็อาจจะกลับหัวจับทางได้ไม่จำเป็นต้อง

บงทึศแน่มอน นึเป็นรแรงของภาพเขียนภายนอก แต่ยังมีรแรงภายในส่วนประกอบของรูปทรงต่างๆ อึกในภาพเขียน ซึ่งเป็นความรู้ึศึกของรแรงที่ต่อนึงอกันผลึกกัน หรือตึงคุดกัน ตัวอย่างเช่น รูปสองรูปภายในภาพเขียน ถ้าชนกันก็จึ่รู้ึศึกขาคคุดค้และของรแรงตึงคุดหรือรแรงผลึก แต่ถ้ารูปทรงทึงสองนึ้นอยู่ไกล้ๆ กัน ก็จึ่ให้ความรู้ึศึกของรแรงตามที่เรามองเห็นได้ การถ้ายทอดความรู้ึศึกของรแรง ศิลปินบางท่านก็แสดงด้วยเส้นให้หนาตากๆ เพื่อแทนรแรงจ่านวนมากและบางทึก็ใช้รูปลา่งแทนรแรงและแทนความเร็วด้วย ดึ่งนึ้นรแรงของรแรงต่างๆ ดึ่งกล่าวนึ้ ขอให้ท่านนึกเสมอว่าเป็นความรู้ึศึกเก็ยวกับรแรงที่ตาเราเห็นและรู้ึศึก วัตไม่ได้

รแรงของบริเวณว่างและเวลาปัจจุบันได้มีบทบาทมาก เราจะพบว่ในเมืองใหญ่ๆ บริเวณว่างลดน้อยลง เพราะความหนาแน่นของพลเมืองมีมาก แต่ถ้าออกไปนอกเมืองตามชนบทจะพบว่ความหนาแน่นมีน้อยและมีบริเวณว่างมาก

เมือศิลปินพยายามบ้นทึกบริเวณว่างให้ปรากฏเป็นภาพเขียน เราพยายามแสดงให้รู้ึศึกเก็ยวกับระยะทางไกล้ไกล เพื่อแสดงความอ้างว้างสุดลูกหูลูกตา หรือความหนาแน่นของวัตถุต่างๆ ในภาพดึ่งนึ้นบริเวณว่างตามทึศนะของจิตรกรรมจึ่หมายถึง การแก้ปัญหสามมิติให้รู้ึศึกไกล้ไกล ด้วยส่วนประกอบต่างๆ เช่นขนาด ตำแหน่ง น้าหนักสี ความเข้มของสี วิธึเปอรส์เปคตีฟ หรือวิธึซ้อกัน บั่กันของรูปแบบต่างๆ และวิธึที่เร็ยกว่าแบบอย่างนึ้นโดยกำหนดเส้นเดินเป็นมุมเท่างๆ

ส้าหรับความแปลกใหม่ ความหนาแน่น ขนาดได้ความเหมาะสมนึ้น อยู่ร่วมกันในเรื่องของบริเวณว่างและเวลา ซึ่งจะมอถึบายในทึนึ้ แต่จะถึบายเก็ยวกับสุนทรียภาพในด้านความรู้ึศึกไกล้และไกลแทน

ความรู้ึศึกไกล้และไกลเป็นสุนทรียภาพที่ส้าคัญอันนึงของการถ้ายทอดจิตรกรรม หรือการระบายสีเพราะเห็นว่าการระบายสีเป็นการแก้ปัญหจากสองมิติให้เป็นสามมิติ ดึ่งนึ้นการที่จึ่ทำให้ผู้ดูรู้ึศึกว่วัตถุภาพนึ้นไกล้สุดลูกหูลูกตา หรือไกล้หนาแน่น และต้อเน้นด้วยสีเข้มสด ส่วนไกลออกให้ใช้สีอ่อน และความซัดเจนรณน้อยลงด้วย

ประเด็นต่างๆ ทึง 5 ประเด็นที่น้าสนใจเก็ยวกับสุนทรียศาสตร์ดึ่งกล่าวนึ้นพอจะทำให้ทราบว่สุนทรียศาสตร์ในงานจิตรกรรมนึ้น คึอ แนวทางหรือครื่องมือที่คอยเตือนให้ศิลปินผู้สร้างและผู้ชมตระหนักในเรื่องของการรับรู้ดึ่งกล่าวนึ้นเพราะสุนทรียศาสตร์นึ้นคึอศาสตร์ของการรับรู้ตามทึตกลงกัน ประสภารณสุนทรียะ (อารี สุทธิพันธุ์, 2533)

2.2.2 สุนทรียศึษา (Aesthetic education)

การศึษาสุนทรียศาสตร์มีรแรงยุงยากซึบซ้อนพอควร เพราะสุนทรียะของแต่ละช่วงระยเวลาก็มีการเปล็ยนแปลงอยู่เสมอในประวัติศาสตร์ แต่ถึถึระนึ้นโดยเนือหาสาระส้าคัญก็ยังมีส่วนสัมพันธ์กับงานศิลปะ ดึ่งนึ้น การศึษาจึ่ต้อรวบรวมข้อมูลและหาเหตุผลของลึ่ต่างๆ ที่เก็ยวซ้อมาท้าการศึษา ในอดีตค้ สุนทรียภาพ ใช้เร็ยกลึ่ที่เด่นพิเศษที่เก็ยวซ้อกับจินตนาการ การศึษาสุนทรียศาสตร์จึ่ต้อเน้นไปที่การสำรวจผลงานศิลปะเป็นหลักใหญ่ และท้าการถ้ายทอดถึบายออกมา ด้วยเหตุนี้จึ่จึ่ยอ่ต้ออาศัยประสภารณทางศิลปะอยู่ไม่้อย เป้าหมายใหญ่ในการศึษาสุนทรียภาพนึ้นแบ่งเป็น 2 วิธึคึอ

วิธีที่ 1 สำนวณผลงานที่สำคัญนั้นมีการสำแดงทั้งกายและจิตหรืออารมณ์ ความรู้สึกของศิลปินหรือไม่ มีสิ่งสำคัญใดบ้างที่มีผลต่อประสาทการรับรู้ และทำการศึกษถึงวิธีการใช้อารมณ์สะท้อนใจ (emotion) ระหว่างความมีศิลปะกับวัตถุ งานศิลปะกับความรู้สึกของมนุษย์

วิธีที่ 2 พวกนักวิชาการ (formalist) เห็นว่าประสบการณ์ทางสุนทรียะเป็นจุดตั้งศูนย์กลางของการรับรู้ (perception) ที่มีคุณภาพแน่นอนจากระบบระเบียบของโครงสร้าง (structure) หรือสิ่งที่เกี่ยวกับธรรมชาติ นั้นไม่ใช่เป็นเพียงการรับรู้ (sense perception) แต่เป็นแบบของความคิดเชิงนามธรรมสร้างเป็นสัญลักษณ์ของการแสดงออก ทั้งทางสังคมและการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้อง งานศิลปะนั้นๆ จึงไม่ใช่เป็นเพียงคุณสมบัติทางกายภาพ หรือการเสนอ หรือลักษณะของการแสดงออกเท่านั้น แต่เป็นคุณภาพของ elegance balance หรือ ความมีเอกภาพ ที่พบในเสียง รูปทรงรูปร่าง หรือ สี

ในแนวทางวิชาการสุนทรียศึกษา ให้ความสนใจในควมมีอิสรภาพของประสบการณ์ต่างๆ ทั้งในรูปของความเข้าใจ ความรู้ในงานศิลปะแต่ละชิ้น ปัญหาเจตนาธรรมของงานก็มีความสำคัญ ทัดเทียมกับทางจริยศาสตร์ ประวัติศาสตร์ศิลป์ ส่วนพวกกลุ่มแนวสำแดงออก (Expressionists) ก็ยึดถือเรื่องของความรู้สึก อารมณ์ และจิตเก็บกดเป็นสิ่งสำคัญ

เนื่องจากสุนทรียศาสตร์ สุนทรียภาพ สุนทรียะ และสุนทรียวิทยา ล้วนเป็นเรื่องของมนุษย์ที่มีความรู้สึกพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจ ซึ่งเป็นลักษณะนามธรรมที่มีต่อธรรมชาติ และงานศิลปะทุกสาขา ดังนั้น จึงไม่สามารถสรุปความรู้สึกต่างๆ นั้นให้เป็นหนึ่งเดียวได้ ด้วยเหตุนี้ ผู้เขียนจึงพยายามหาหลักการของแต่ละแนวความคิดของนักสุนทรียศาสตร์หลายคนมาเสนอว่าพวกเขาคิดกันอย่างไรโดยรวบรวมมาจากหลายทรรศนะด้วยกันเช่น

สุนทรียศาสตร์คือ การค้นคว้าความหมายของความพึงพอใจในความงาม (สุนทรียะ) ว่ามีลักษณะหรือคุณสมบัติของความงาม เกิดจากวัตถุวิสัย หรือจิตวิสัย (ปรนัยนิยมหรืออัตนิยม) เป็นการศึกษาเชิงปรัชญาว่าด้วยเรื่องความงามนั้น เกิดขึ้นที่ตัววัตถุนั้นเองหรือเกิดจากบุคคลเป็นผู้ให้ความพึงพอใจสร้างความงามขึ้นมา สุนทรียศาสตร์คือ ศาสตร์ที่ว่าด้วยเรื่องสุนทรียภาพ หรือสิ่งที่เรียกกันทั่วไปว่าความงาม โดยเฉพาะที่เกิดขึ้นในงานศิลปะทุกสาขา พร้อมกับสืบค้น และค้นหามาตรการในการประเมินคุณค่าเพื่อการตัดสิน

สุนทรียศาสตร์คือ หลักแห่งรสนิยม และปรัชญาศิลปะ แนวคิดนี้เชื่อว่ารสนิยมของศิลปินย่อมปรากฏในผลงาน ผู้ชมที่พึงพอใจได้ก็ต้องมีรสนิยมใกล้เคียงกัน

สุนทรียศาสตร์คือ ศาสตร์ที่ทำการสืบค้น ค้นหา สร้างกฎเกณฑ์ เป็นหลักการหรือทฤษฎีสุนทรียภาพ มีบางทรรศนะเชื่อว่า หลักสุนทรียภาพสากลน่าจะมีอยู่จริง

สุนทรียศาสตร์คือ การศึกษาถึงปรัชญาของสุนทรียภาพสูงสุด เช่น งานศิลปะที่มีคุณค่าระดับวิจิตรศิลป์ กับศิลปินผู้สร้างสรรค์ เพื่อค้นหาแนวคิด หลักการที่มีคุณลักษณะพิเศษ

สุนทรียศาสตร์ เป็นปรัชญาสาขาที่ว่าด้วยเรื่องความงาม สิ่งงามในงานศิลปะและธรรมชาติ โดยศึกษาถึงประสบการณ์เชิงสุนทรียภาพ (aesthetic experience) คุณค่าทางสุนทรียภาพ (aesthetic value) ค้นหามาตรฐานการตัดสินเชิงสุนทรียภาพ (aesthetic judgment) และเจตคติทางสุนทรียภาพ (aesthetic attitude)

สุนทรียศาสตร์ เป็นสาขาหนึ่งของปรัชญาว่าด้วยเรื่องคุณค่าวิทยา หรือทฤษฎีคุณค่า (axiology) ร่วมกับหลักทฤษฎีตรรกศาสตร์ (logic) และจริยศาสตร์ (ethics) เพื่อค้นหาคุณค่าพื้นฐานของมนุษย์ 3 ประการ คือ ความจริง ความดี และความงาม

สุนทรียศาสตร์ตรงกับภาษาอังกฤษ Aesthetics มีตัว s ที่ท้าย

สุนทรียภาพตรงกับภาษาอังกฤษ Aesthetic

สุนทรีย์หรือความงามตรงกับภาษาอังกฤษ Beauty

สุนทรียศาสตร์คือ ศาสตร์ที่ว่าด้วยความมีสุนทรียภาพของธรรมชาติ และงานศิลปะทุกสาขา

ศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี ได้เขียนไว้ในหนังสือศิลปะสงเคราะห์ พจนานุกรมศัพท์ศิลปะตะวันตกไว้เป็นภาษาอังกฤษ ศาสตราจารย์พระยาอนูมานราชน แปลเป็นภาษาไทยอธิบายถึงความหมายของสุนทรียภาพไว้ว่า สุนทรียภาพ กล่าวทางศิลปะ หมายถึงความรู้สึกรวมของทุกคนที่เราทุกคน ซึ่งรู้จักค่าของวัตถุที่งาม ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของเสียง และถ้อยคำที่ไพเราะ

ความรู้สึกรวมเป็นสุนทรียภาพนี้ ย่อมเป็นไปตามอุปนิสัย การอบรม และการศึกษาของบุคคลซึ่งเรียกรวมกันว่า รส (Taste) เพราะฉะนั้น ความรู้สึกนี้จึงอาจมีแตกต่างกันได้มาก ยกตัวอย่างตาสีตาสา ชอบสิ่งที่มีสีสดฉูด ชอบเสียงดนตรีที่ตั้งจนหนวกหู ถ้าได้เห็นภาพสีที่เลิศซึ่งมีองค์ประกอบเป็นสีซึ่งประสานกันอย่างสุขุม หรือฟังดนตรีที่ประพันธ์ขึ้นโดยมีการประสานกันอย่างซิมโฟนี (symphony) ตาสีตาสาอาจรู้สึกเฉยๆ ไม่รู้สึกว่างามหรือฟังเพราะจับใจ ซ้ำจะเกิดระคายตารำคาญหูของแก่ตัวก็ได้

ความรู้ค่า (Appreciation) ต่อการประจักษ์ (Manifestation) ของศิลปะขั้นต่ำที่วานี้ ก็เท่ากับเป็นความรู้สึกเบื้องต้นของความงามที่เป็นสุนทรียภาพ ซึ่งต่อไปเจริญคลี่คลายขึ้นแล้วก็จะเปิดช่องให้ประสาทอินทรีย์ของตาสีตาสา รู้สึกนิยมยินดี คือรู้ค่าของวิจิตรศิลป์ (Fine Arts) ขึ้นได้ อินทรีย์ความรู้สึกของบุคคล ซึ่งอาจเจริญงอกงามได้ด้วยอาศัยการฝึกฝนปรนเปรอ ในการอ่าน การฟัง และพินิจดูสิ่งทั้งดงาม เจริญใจ ไม่ว่าสิ่งนั้นจะเป็นสิ่งธรรมชาติหรือเป็นศิลปะ

บุคคลที่มีความรู้สึกเจริญคลี่คลายดีแล้ว ในเรื่องรู้รู้ค่าของศิลปะ ไม่ว่าจะเพราะมีอุปนิสัยหรือการศึกษามาดีแล้ว เมื่อได้ฟังหรือได้มองดูสิ่งซึ่งมีการประจักษ์ทางศิลปะอย่างสูง คือศิลปกรรมที่เลิศแล้ว ก็จะสามารถจะเข้าใจได้อย่างซาบซึ้ง ถึงความรู้สึกสะท้อนใจทางสุนทรียภาพ (Aesthetic Emotion) เพราะฉะนั้น สุนทรียภาพในทางศิลปะจึงเป็นสิ่งสำคัญที่สุด

เมื่อก้าวถึงศิลปะในฐานะของผู้สร้างสรรค์งานท่านได้เขียนไว้ว่า ศิลปินจะต้องฝึกฝนอบรมประสาทอินทรีย์ให้มีความรู้สึกเป็นสุนทรียภาพอย่างสูงขึ้นไป เพื่อสร้างสรรค์ (Create) มิฉะนั้น ศิลปะที่ตนสร้างขึ้น จะมีลักษณะเป็นอย่างผิวเผินเท่านั้น เมื่อมีประสาทอินทรีย์แก่กล้า เป็นสุนทรียภาพแล้ว ก็จะทำให้ผู้นั้นสามารถสร้างศิลปะ

เบเนดโตโตโกรเซ่ (Benedetto Croce, ค. ศ. 1866-1952) นักสุนทรียศาสตร์ชาวอิตาลีเห็นความเห็นเกี่ยวกับสุนทรียศาสตร์ว่า สุนทรียศาสตร์ไม่ใช่เป็นเพียงแค่ฐานรากที่สำคัญของประวัติศาสตร์เชิงจิตวิญญาณแห่งความเป็นมนุษย์ หากยังมีความสำคัญต่อผลกระทบต่อสิ่งต่างๆ เช่น เศรษฐศาสตร์การเมืองและ จริยศาสตร์ด้วย (กำจร สุนพงษ์ศรี, 2556)

2.2.3 คุณค่าทางสุนทรียภาพ (Aesthetic Value)

ทฤษฎีแห่งคุณค่า หรือคุณวิทยา (axiology) ได้กล่าวมาบ้างแล้ว ส่วนการหา มาตรฐานและการประเมินคุณค่าทางสุนทรียภาพ ค่อนข้างมีความยุ่งยากสลับซับซ้อนอย่างยิ่ง เพราะ เกี่ยวข้องกับหลายสิ่งหลายอย่าง ดังนั้น ก่อนอื่นต้องแสวงหาวิธีประเมินคุณค่านั้นให้เหมาะสมซึ่งมีอยู่ หลายวิธีด้วยกัน เช่น

1. วิธีการ (method) หมายถึง กรรมวิธี คือเทคนิคที่ใช้ในการประเมิน เช่น การตั้งสมมุติฐานการวิเคราะห์ข้อมูล

2. วิธีวิทยา (methodology) เป็นวิธีที่นักวิชาการในศาสตร์ต่างๆ นิยมใช้ในการ อธิบายหรือบรรยายปรากฏการณ์ และการใช้เหตุผลในการทำความเข้าใจเรื่องต่างๆ ในวิทยาการ นั้นๆ วิธีวิทยามีความหมายเดียวกับวิธีการค้นหาทฤษฎีแห่งความรู้ (epistemology) ทางปรัชญาและ การแสวงหาความจริงทางวิทยาศาสตร์

3. วิธีวิทยาวิจัย (research methodology) หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่ นักวิจัยนำมาใช้เพื่อแสวงหาความรู้ที่ตนอยากรู้ หรือวิธีการ และเทคนิคต่างๆ นำมาใช้ในการแสวงหา ความรู้เช่นการกำหนดปัญหาตั้งคำถาม สร้างกรอบความคิดเชิงทฤษฎี ตั้งสมมุติฐาน การรวบรวม ข้อมูล การสุ่มตัวอย่างการวิเคราะห์ข้อมูลและการตีความหมายข้อมูล

4. วิธีวิทยาการประเมิน (evaluation methodology) หมายถึง ทุกสิ่งทุก อย่างที่นักประเมินนำมาใช้เพื่อแสวงหาความรู้ในเชิงคุณค่าหรือตัดสินคุณค่า ของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และอีก นัยหนึ่งเป็นประมวลการศึกษารวบรวมและการอธิบายอันก่อให้เกิดความกระจ่างชัด

ปรัชญาในการประเมินด้วยวิธีวิทยาของการประเมินคุณค่าเหล่านี้ สามารถ นำมาใช้ประยุกต์ในการหาความรู้และคำตอบทางสุนทรียศาสตร์ นอกจากนี้ ปัญหาการประเมินคุณค่า ทางสุนทรียภาพ ยังเป็นสิ่งที่ละเอียดอ่อนและซับซ้อนอยู่มาก เพราะเป็นการประเมินความรู้สึกของ ผู้ชมผู้ฟังต่อผลงานศิลปะ ซึ่งต่างมีความรู้ความเข้าใจและความชอบความพึงพอใจในศิลปะแตกต่างกัน และนอกจากนี้ยังมีหลักการ แนวคิดทฤษฎี และปรัชญา ที่อยู่เบื้องหลังการประเมินของผู้ ประเมินและสิ่งที่ถูกประเมินอีกด้วย

การประเมินมีหลักปรัชญาที่มีแนวคิดอยู่หลายแนวทางด้วยกันเช่น

1. การประเมินตามแนวปรัชญาประโยชน์นิยม (Utilitarian Evaluation) เป็นการประเมินคุณค่าจากผลกระทบที่ผลงานศิลปะมีต่อส่วนรวม เป็นประโยชน์ต่อสังคมมากน้อย เพียงไร นักสุนทรียศาสตร์แนวปรัชญานี้โน้มเอียงในการพิจารณาทางญาณวิทยาหลักทฤษฎีประนีประนอม (objective epistemology)

2. การประเมินตามแนวสหัชญาณนิยม (Intuitionist) ประเมินผลกระทบ ที่มีต่อปัจเจกบุคคล ประเมินคุณค่าทางสุนทรียภาพในเรื่องของจิตการประเมินเป็นไปตามแนวหลักทฤษฎีอัตนัยนิยม (subjectivist) เชื่อว่าจิตแต่ละบุคคลต้องใช้วิธีประเมินคุณค่าแตกต่างกันไป ดังนั้น ผู้ประเมินคุณค่าต้องเป็นผู้รอบรู้ และมีประสบการณ์ทางศิลปะ แนวคิดนี้มีความเชื่อว่าผู้บริโภคนงาน ศิลปะมีส่วนในการเป็นผู้กำหนดคุณค่าของงานด้วย

3. การประเมินตามแนวญาณวิทยาหลักทฤษฎีประนีประนอม (Objectivist Epistemology) เป็นหลักทฤษฎีจากหลักการที่เชื่อว่า มนุษย์สามารถเรียนรู้เรื่องของสุนทรียะได้เกือบ

ทัดเทียมกัน ดังนั้น จึงคิดว่าคงจะมีมาตรการสากลสำหรับใช้ในการประเมินและตัดสินคุณค่าทางสุนทรียภาพ ถ้าผู้ประเมินทุกคนมีความรู้ตามมาตรฐานกำหนดแล้ว จะต้องมีความคิดเชิงสุนทรียะคล้ายกันหมด ผู้ประเมินแนวคิดนี้ใช้วิธีรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลผลที่ได้รับสามารถตรวจสอบได้ มีการใช้วิธีการเชิงระบบ (systematic approach) ใช้ความรู้และมีประสบการณ์ในเนื้อหาสาระ ผลของการประเมินต้องตรวจสอบตรงกับผู้ประเมินอื่นๆ หลักการนี้เป็นแนวของลัทธิประจักษ์นิยม ที่เชื่อว่าผลงานศิลปะที่ทำการหาคุณค่านั้นมีคุณค่าอยู่ในตัวเองอยู่แล้ว

4. การประเมินตามแนวญาณวิทยาอัตถิฉันนิยม (Subjectivist Epistemology) มีทรรศนะว่าจิตของมนุษย์มีความสำคัญสูงสุดในการรับรู้และประเมินคุณค่า จิตแต่ละบุคคลไม่เท่าเทียมกันดังนั้นจึงไม่มีเกณฑ์มาตรฐานสากลที่ร่วมกัน ด้วยเหตุนี้ การประเมินจึงต้องใช้หลักเกณฑ์กว้างๆ มีความยืดหยุ่น วิธีการประเมินควรมาจากประสบการณ์ทางสุนทรียะของผู้ประเมินมากกว่าใช้กระบวนการเชิงวิทยาศาสตร์หรือวิธีของปรนัยนิยม เป็นการประเมินโดยวิธีธรรมชาติหรือเชิงคุณภาพ

5. การประเมินตามแนวปรัชญาปฏิฐานนิยม (Positivism) มีทรรศนะว่าความรู้ที่สูงสุดคือรู้ที่ได้จากประสาทสัมผัสคล้ายกับพวกประสบการณ์นิยม (Empiricism) ตรงกันข้ามกับพวกลัทธิเหตุผลนิยม (Rationalism) หรือที่เชื่อว่ามนุษย์สามารถหาความรู้บางอย่างเกี่ยวกับโลกได้ โดยไม่จำเป็นต้องผ่านประสาทสัมผัส พวกปฏิฐานนิยมใช้วิธีการประเมินคุณค่าทางสุนทรียภาพของมนุษย์ด้วยการสังเกตและศึกษาประสบการณ์ต่างๆ โดยวิธีการเชิงวิทยาศาสตร์ ผสมผสานวิธีอุปนัย (inductive method) กับวิธีนรนัย (deductive method) เข้ากับประสบการณ์และเหตุผล โดยผลจะต้องสามารถอธิบายได้พิสูจน์ได้ ตามหลักวิธีทดสอบ หรือวิธีเชิงปริมาณ

6. การประเมินตามปรัชญาของพวกสร้างสรรค์นิยม (Constructivism) หรือพวกต่อต้านปฏิฐานนิยม แนวหลักปรัชญาเชื่อว่า ความรู้มี 2 ประเภทคือ 1. ความรู้ในเชิงวัตถุหรือโลกภายนอกสามารถศึกษาได้โดยวิธีวิทยาศาสตร์ และ 2. ความรู้เกี่ยวกับมนุษย์และสังคม เนื่องจากมนุษย์รู้จักคิด มีจินตนาการ มีความคาดหวัง มีศรัทธา มีความรักและอื่นๆ ดังนั้น มนุษย์แต่ละบุคคลจึงเป็นแหล่งความรู้ โดยเฉพาะการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมและจิต ในทางจิตวิทยาต้องเข้าใจความเป็นธรรมชาติของมนุษย์ผู้ประเมินต้องมีประสบการณ์ทางสุนทรียภาพพอสมควรเน้นในบริบทต่างๆ ทางสังคม โดยเฉพาะศิลปวัฒนธรรม การประเมินใช้วิธีประเมินเชิงธรรมชาติและสิ่งที่มีส่วนร่วมเป็นวิธีประเมินเชิงคุณภาพ คุณค่าทางสุนทรียภาพในปัจจุบันนิยมประเมินโดยเชิงเปรียบเทียบหรือเชิงสัมพัทธ์ (relative) มากกว่าการประเมินคุณค่าเชิงสัมบูรณ์ (absolute) เช่น ทางอัตถิฉันนิยม หรือปรนัยนิยมโดยเฉพาะ ในกรณีการวัดประเมินคุณค่าทางสุนทรียภาพในงานศิลปะ ก็ขึ้นอยู่กับสิ่งอื่นๆ เข้ามามีส่วนสัมพันธ์มากน้อยเพียงไร

2.2.4 สุนทรียธาตุ (Aesthetic Elements)

ปรัชญาศิลปะในหัวข้อนี้เป็นการกล่าวถึงศัพท์หลายคำที่เกี่ยวข้องทั้งสุนทรียศาสตร์ และทฤษฎีศิลปะ ซึ่งคำเหล่านี้ทั้งหมดมีส่วนเกี่ยวข้องพัวพันซึ่งกันและกัน แต่ต่างจากกันในเรื่องของหน้าที่และจุดมุ่งหมาย

สุนทรียธาตุ (aesthetic elements) หมายถึงผลที่เป็นมูลฐานหรือส่วนรายละเอียดที่มีสุนทรียที่รับจากงานศิลปะทุกสาขา และจากธรรมชาติ มาสำแดงให้รู้สึก ธาตุหมายถึง ปฐมมูลหรือเหตุปัจจัยหรือหน่วยย่อยที่ก่อให้เกิดความรู้สึกสุนทรียภาพขึ้น เช่น ธาตุของความงาม หรือสุนทรียภาพหรือสุนทรียธาตุคือความพึงพอใจ (aesthetic beauty) ความแปลกหูแปลกตา, ความสละสลวยไพเราะน่าดู (picturesqueness) และความน่าทึ่ง, ประเสริฐเลิศ, บริสุทธิ์ (sublime) นอกจากนี้ยังพบศัพท์ที่นักสุนทรียศาสตร์ชอบนำมาใช้ในการอธิบายถึงธาตุแห่งสุนทรียะอื่นๆ อีก เช่น ความประสานกลมกลืนหรือภาวะบรรสาน (harmony) ความเข้ากันหรือภาวะแนบเนียน ความคงเส้นคงวา (consistency) ประหลาด, มหัศจรรย์, หูหรางผิดปกติ, ฉูดฉาด (bizarre) ได้สัดส่วนเหมาะสมลงตัว (neaty) ความใหม่ (nouveau) สร้างสรรค์ (Creative) ความสะอาดบริสุทธิ์ (purity) ความรู้สึกหรูหราฟุ่มเฟือยอลังการ (gaudy) ความงามอันสงบ (gently) พิลึกกึกกือ (grotesque) ประทับใจ (impression) ให้คุณลักษณะสูงส่ง (lofty) ความงามอย่างสละสลวยชดช้อยอย่างวิจิตร (graceful) สุนทรียะอย่างวิจิตร (elaborate) ความน่าเบื่อ (dull) ความน่าเกลียด (ugliness) ความตราตรึง (inculcation) ความลึกซึ้ง (profound) เด่น (prominent) มีสุนทรียะทางนวัตกรรม (innovation) ความกระจ่างชัดทางสุนทรีย (intensity) ฯลฯ คำเหล่านี้ล้วนเป็นสุนทรียธาตุที่ได้ฟังได้พบและได้เห็นในงานศิลปะทุกสาขา

ศิลปธาตุ (art elements) ได้แก่ ส่วนต่างๆ ที่เป็นปฐมมูลของความสุนทรียที่งานศิลปะทุกสาขาต้องคำนึงและตระหนักถึงโดยนำมาเป็นแนวทางหรือหลักการเพื่อให้บรรลุถึงจุดประสงค์ในงานของตน ที่สามารถนำมาตรวจสอบงาน เช่น ความประสานกลมกลืน (harmony) จังหวะลีลา (rhythm) เอกภาพ (unity) การสำแดงออก (expression) อารมณ์ความรู้สึก (emotion) สมมาตร-อสมมาตร (symmetry-asymmetry) ดุลยภาพ (balance) การเน้น-ให้เด่นชัด (emphasis and contrast) ค่าต่างแสง-เงาหรือเสียง (tone-chiaroscuro) ฯลฯ ซึ่งล้วนเป็นศิลปธาตุที่สำคัญ เพราะเป็นปัจจัยที่เป็นวิธีการจัดสร้างทำให้งานบรรลุถึงความเป็นศิลปะชั้นสูงได้จะกล่าวถึงอีกในปรัชญาศิลปะ

ทัศนธาตุหรือทัศนศิลปธาตุ (visual art elements) เป็นส่วนต่างๆ ของความงามที่มองเห็นของปฐมมูลในสิ่งต่างๆ ที่เป็นปัจจัยให้บังเกิดสุนทรียภาพ ที่นำมาใช้หรือก่อให้เกิดสุนทรียในการสร้างสรรค์งานศิลปะสาขาทัศนศิลป์โดยเฉพาะ เช่น รูปร่าง (shape) รูปทรง (form) เส้น (line) สี (colour) สัดส่วน (proportion) ระนาบ (plane) แสง-เงา (light, shade and shadow) พื้นที่ (space) ซึ่งจะได้กล่าวถึงในบทการจัดองค์ประกอบในทฤษฎีทัศนศิลป์อีก

ส่วนศิลปะสาขาอื่นๆ คงมีธาตุต่างๆ ที่นำมาสร้างให้เกิดสุนทรียะ เช่น ดุริยางคศิลป์ หรือดนตรีก็มีโสตศิลปธาตุของตนเองโดยนำธาตุทั้งหลาย เช่น เสียงและจังหวะลีลา มาจัดองค์ประกอบขึ้น (composition) ร่วมกับเนื้อหาสาระอื่นๆ ส่วนสถาปัตยกรรมนั้น คงมีลักษณะทัศนธาตุของตนต่างออกไปอีก เนื่องจากศาสตร์สาขานี้ในปัจจุบันได้ผืนตัวเองออกไปจากงานทัศนศิลป์ไปมาก ในอดีตเคยอยู่ในกรอบของมนุษยศาสตร์ แต่ได้นำเอาเทคโนโลยีแนวคิดในการคำนึงถึงประโยชน์ และคุณค่าของวัตถุต่างออกไป ในวงวิชาการบางแห่ง จึงจัดอยู่ในสายวิทยาศาสตร์ เป็นต้น แต่ถึงอย่างไรก็ตาม ในขณะที่เดียวกันงานสถาปัตยกรรมก็ต้องคำนึงถึงศิลปธาตุด้วย เพราะอย่างน้อยความมีสุนทรียภาพในงานยังไม่สามารถตัดทิ้งออกไปได้ ส่วนสุนทรียธาตุนั้นมีหน้าที่ต่าง

ออกไป ขึ้นอยู่กับที่ศิลปะแต่ละสาขากำหนดขึ้นโดยนำมาพิจารณาสำรวจตรวจสอบถึงจุดมุ่งหมายให้ผลงานบรรลุถึงคุณค่าทางสุนทรียภาพระดับใด

ประสบการณ์ทางสุนทรียภาพ (Aesthetic Experience) มนุษย์เราต่างมีประสบการณ์แตกต่างกันไป มากบ้างน้อยบ้าง ขึ้นอยู่กับการประพฤติปฏิบัติหรือจากสิ่งแวดล้อมและเหตุการณ์ที่พบมาจากประสาทสัมผัส ประสบการณ์แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. ประสบการณ์ตรง (direct experience) คือ ได้จากประสบการณ์กับสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือสัมผัส หรือกระทำกิจกรรมใดๆ ด้วยตนเอง ประสบการณ์ตรง คือ ความรู้เชิงประจักษ์ หรือความรู้เชิงประสบการณ์ (empirical knowledge) นับว่าสำคัญมากในการแสวงหาความรู้หลายสำนักปรัชญาทางสุนทรียศาสตร์เชื่อว่าความรู้ที่แท้จริงจะต้องอาศัยประสบการณ์ตรงเสมอ ลัทธิปฏิบัตินิยม (Pragmatism) เชื่อว่ามาตรการความจริงได้มาจากการปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ยังมีอีกหลายลัทธิด้วยกัน เช่น ลัทธิสัจนิยม (Realism) ลัทธิปฏิฐานนิยม (Positivism) ที่ถือเอาการปฏิบัติทดลองทางวิทยาศาสตร์เป็นความรู้ที่แท้จริงความรู้จากประสบการณ์นี้ เรียกว่า เป็นความรู้โดยประจักษ์ (knowledge by acquaintance) เป็นความรู้ที่เกิดจากสิ่งที่ถูกรู้ ปราบกฎตรงต่อผู้รู้ ผ่านทางตา หู จมูก ลิ้น หรือกายตรงกันข้ามกับความรู้โดยบอกเล่า

2. ประสบการณ์ทางอ้อม (indirect experience) คือได้ประสบการณ์ที่เกิดจากการเรียนรู้และศึกษาจากแหล่งต่างๆ หรือจากคำบอกเล่า ส่วนประสบการณ์ทางอ้อมนั้นได้รับรู้โดยการบอกเล่า (knowledge by description) หรือวิธีการอื่นๆ โดยไม่จำเป็นต้องผ่านประสาทสัมผัสโดยตรง แต่โดยการใช้เหตุผล เพราะประสบการณ์ตรงจากประสาทสัมผัสนั้น ยังไม่สามารถรู้ถึงความรู้ทั้งหมดได้ เพราะความรู้ที่แท้จริงยังมีอีกมากที่ไม่สามารถรู้ได้จากประสาทสัมผัสโดยตรง แนวคิดนี้เป็นของพวกลัทธิเหตุผลนิยม (Rationalism) นอกจากนี้ยังมีสำนักปรัชญาสุนทรียศาสตร์อื่นๆ อีกไม่น้อยที่เชื่อว่าความรู้ก่อนประสบการณ์ (a priori knowledge) ซึ่งเป็นความรู้ที่ไม่ต้องอาศัยประสบการณ์โดยตรงก่อน สามารถแสวงหาความรู้จากแหล่งอื่นๆ ได้ เช่น การรู้เอง โดยญาณพิเศษที่หยั่งรู้ ที่เรียกว่า อัจฉตติกญาณนิยม (intuitionism) ซึ่งเป็นความรู้โดยตรง (immediate knowledge) โดยอาศัยประสาทสัมผัสทั้ง 5 และจิต โดยไม่จำเป็นต้องอาศัยความรู้อื่นเป็นตัวกลาง ในสุนทรียวิทยาในเรื่องประสบการณ์ทางสุนทรียภาพนั้น มีการให้น้ำหนักเอนเอียงไปทางด้านประสบการณ์ตรงของผู้ต้องการเป็นนักสุนทรียศาสตร์ หรือผู้ต้องการสืบสวน สอบค้นประเด็นปัญหาต่างๆ ทางสุนทรียภาพในงานศิลปะ อย่างน้อยต้องมีประสบการณ์ตรงที่เกี่ยวกับศิลปะสาขานั้นๆ เป็นพื้นฐานอยู่บ้างส่วนจะเลือกแนวคิดหรือหลักการใดเป็นเรื่องของประสบการณ์ทางอ้อม หรือความรู้จากแหล่งอื่นมาประกอบ

อย่างไรก็ตาม บรรดาศิลปวัตถุและไม่ใช่วัตถุทั้งหลายที่มนุษย์ได้สร้างสรรค์ขึ้นมาเป็นระยะเวลายาวนาน ล้วนเป็นแหล่งการศึกษาสืบค้น และวิจัยถึงประสบการณ์ทางสุนทรียะของมนุษย์ได้อย่างอุดมสมบูรณ์ ด้วยเหตุนี้ คงยากที่จะหามนุษย์คนไหนที่ไม่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับสุนทรียะมาเลยตลอดชีวิต คงยกเว้นคนบ้ากับคนปัญญาอ่อนเท่านั้นที่อาจจะกล่าวอ้างว่าตนเองไม่มีประสบการณ์ทางสุนทรียะเลย

คุณค่าของสุนทรียภาพขึ้นอยู่กับการรู้สึกรู้คิด เป็นเรื่องของการเห็นคุณค่า ความชอบความพึงพอใจ มากบ้างน้อยบ้างสูงบ้าง ต่ำบ้าง ขึ้นอยู่กับรสนิยม หรือจากประสบการณ์ตรง

และทางอ้อม ทั้งนี้ นอกจากคุณค่าที่มีอยู่ในตัวของงานศิลปะแล้ว ผู้ชมหรือผู้ฟังยังต้องมีส่วนปรับการรับรู้ ความเข้าใจ และเห็นคุณค่าของงานศิลปะชิ้นนั้นๆ ด้วย เป็นการสร้างอารมณ์ร่วม (empathy) ที่สำคัญยิ่ง ในสมัยปัจจุบัน งานศิลปะมีการสร้างสรรค์อย่างหลากหลาย ทั้งหลักการ แนวคิด จุดมุ่งหมาย เนื้อหา และเทคนิควิธีการอย่างสลับซับซ้อนมากกว่าในอดีตมาก ประสบการณ์ตรงจึงจำเป็นอย่างยิ่งต่อปัญหานี้ คือต้อง ดู อ่าน ฟัง และสังเกตด้วยตนเองจากนั้นจึงนำประสบการณ์นั้นๆ มาเป็นความรู้

งานศิลปะชั้นสูงจำเป็นต้องศึกษาเรียนรู้ถึงวิธีการ กฎกติกา ความรู้ความเข้าใจและอื่นๆ เท่ากับมีความจำเป็นต้อง ปีนบันได ขึ้นไปฟังไปดูและอ่าน ถ้าฟังการใช้ประสบการณ์ระดับสามัญทั่วไปย่อมไม่เพียงพอ ประสบการณ์ทางสุนทรียภาพจึงมีความหมายที่ทำให้บรรลุผลของความซาบซึ้งในงานศิลปะ

จากข้อมูลเอกสารสุนทรียะสามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยของศิลปิน และเป็นหลักในการวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์และการถ่ายทอดความงามของผู้วิจัยได้ เนื่องจากการสร้างสรรค์จิตรกรรมร่วมสมัยนั้นจำต้องอาศัยหลักสุนทรียะในการประเมินคุณค่าทางสุนทรียภาพ เพื่อได้รู้และเข้าใจถึงกระบวนการสร้างสรรค์และการถ่ายทอดความงามในผลงานจิตรกรรมร่วมสมัย

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในงานวิจัยฉบับนี้มีอยู่ 2 ส่วนคือ 1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับส่วนของกระแสของวัฒนธรรมเกาหลีที่เข้ามาสู่ประเทศไทย ทั้งทางด้านสื่อบันเทิง สินค้าทางวัฒนธรรมที่หลากหลายด้าน และมีบทบาทต่อการดำเนินชีวิตที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงอัตลักษณ์ของไทย เพื่อให้เชื่อมโยงกับส่วนของแนวคิดที่จะใช้มาอธิบายปรากฏการณ์ ผู้วิจัยจึงต้องทำความเข้าใจเพิ่มเติมในภาพรวม ส่วนที่ 2 คือ เอกสารประกอบการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยของศิลปินไทย ที่ผู้วิจัยได้นำเอกสารที่จะช่วยให้เข้าใจถึงการสร้างสรรค์ของจิตรกรรมร่วมสมัยและศิลปะร่วมสมัยที่มีบริบทของสังคมเกี่ยวข้องทางเนื้อหาและแรงบันดาลใจต่อการสร้างสรรค์ เพื่อที่จะเป็นประโยชน์ต่อการนำมาพัฒนาการปฏิบัติการทางจิตรกรรมของผู้วิจัย ทั้งนี้เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาของการศึกษาของผู้วิจัยจะเป็นข้อมูลที่จะช่วยให้ผู้วิจัยศึกษาเข้าใจและวิเคราะห์ผลของการศึกษาวัฒนธรรมลูกผสมเพื่อเข้าสู่การดำเนินการสร้างได้สรุคอย่างถูกต้อง จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยวัฒนธรรมเกาหลีและการศึกษาเอกสารจิตรกรรมร่วมสมัยดังต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมเกาหลี

กระแสวัฒนธรรมเกาหลี สำหรับกระแสเกาหลีในประเทศไทยนั้นถือว่าเป็นกระแสความนิยมที่มาแรงมาก ไม่ว่าจะเป็นภาพยนตร์ ซีรีส์เกาหลี เพลงเกาหลี รวมถึงแฟชั่นการแต่งกาย ภาษา และหนึ่งในกระแสความนิยมของ K-POP ที่ได้รับความนิยมอย่างมากในสังคมไทยก็คือ ซีรีส์เกาหลี เป็นละครของประเทศเกาหลีที่มีความยาวประมาณ 3 ชั่วโมงขึ้นไปโดยทยอยออกอากาศติดต่อกันในเวลาเดียวกันในวันต่อไปหรือสัปดาห์ต่อไปจนจบเรื่อง โดยกระแสนี้เริ่มต้นจากเรื่อง Autumn in My Heart (รักนี้ชั่วนิรันดร์), Winter Love Song เพลงรักในสายลมหนาว มาถึง FULL House สะดุดรัก

ที่พิกใจ ซึ่งจัดว่าเป็นซีรีส์เกาหลีที่ประสบความสำเร็จค่อนข้างสูง แต่ก็มาพ่ายแพ้ให้กับเรื่องแดจังกึมจอมนางแห่งวังหลวง (Jewel in the Palace) ที่ประสบความสำเร็จเป็นอย่างมากแดจังกึมจึงเป็นละครที่มาแรงไปทั่วประเทศและสามารถสะกดให้คนอยู่หน้าจอโทรทัศน์ทุกเย็นเสาร์-อาทิตย์ โดยในเรื่องมีการสอดแทรกวัฒนธรรมประเพณีอาหารเกาหลีทำให้คนดูเกิดความอยากลองชิมอาหารที่ปรากฏในเรื่องแดจังกึม (จิราจรรย์ ชัยมุสิก และสุกรีแมน ชัยนิมิต, 2549)

จากกระแสความแรงของเกาหลีจึงทำให้สถานีโทรทัศน์หลายๆ ช่องได้จัดเวลาในการออกอากาศซีรีส์เกาหลีทางโทรทัศน์เพื่อตอบรับกระแสนิยม K-POP อาทิเช่น Princess Hours เจ้าหญิงวุ่นวายกับเจ้าชายเย็นชา, My Girl รักหมดใจยัยกระล่อน และสถานีโทรทัศน์ส่วนใหญ่เลือกออกอากาศในช่วงวันเสาร์และวันอาทิตย์ซึ่งเป็นช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ที่คนส่วนใหญ่มีเวลาว่างที่จะรับชมรายการทางโทรทัศน์และ เมื่อซีรีส์หรือภาพยนตร์เกาหลีเรื่องไหนดังก็จะส่งผลให้กับเพลงประกอบซีรีส์ภาพยนตร์เรื่องนั้นได้รับความนิยมกลายเป็นเพลงที่เป็นที่นิยมในคนไทยไปด้วยเช่น เพลงประกอบซีรีส์เกาหลีเรื่อง Never say Goodbye ทำให้ทั้งเพลงประกอบภาพยนตร์ซีรีส์ และนักร้องวงต่างๆ จากประเทศเกาหลีมาบุกตลาดในเมืองไทยมากขึ้น (ผู้จัดการรายสัปดาห์, 2552)

ประเทศไทยคงไม่สามารถปฏิเสธกระแส K-POP ที่กำลังได้รับความนิยมอย่างสูงด้วยแรงสะท้อนที่ถูกจุดมาจากซีรีส์เกาหลีตามด้วย ภาพยนตร์ เพลง และแรงสะท้อนนี้ยังส่งผลต่อผู้คนที่วัยรุ่นและวัยทำงานให้เกิดการคลั่งไคล้ภาพยนตร์และซีรีส์เกาหลีหลายๆ เรื่องที่กำลังได้รับความนิยมเป็นตัว ส่งผ่านวัฒนธรรมเกาหลีมาสู่ผู้รับชม โดยจะค่อยๆ ซึมไปที่ละนิด สาเหตุที่เรารับวัฒนธรรมของเกาหลีได้เร็วอาจเป็นเพราะวัฒนธรรมไทยกับเกาหลีไม่ค่อยแตกต่างกันมากเท่าไร ในเรื่องของการเลี้ยงดูและอาจจะแตกต่างในเรื่องของการปฏิบัติซีรีส์เกาหลีเรื่องแดจังกึมจอมนางแห่งวังหลวง เป็นเรื่องที่สะท้อนวัฒนธรรมประเทศเกาหลีได้อย่างมากโดยเฉพาะในด้านความเชื่อชาวยุคส์คลับในการปรุงอาหารจึงมีความคล้ายคลึงกับวิธีการปรุงอาหารของคนไทยที่มีความพิถีพิถันในการทำไม่แพ้กัน รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุขกล่าวว่า ขณะที่คนไทยติดซีรีส์เกาหลีเรื่องแดจังกึมจอมนางแห่งวังหลวงของประเทศเกาหลีกันมากจึงมีความเป็นห่วงเกรงว่าคนไทยจะซึมซับวัฒนธรรมเกาหลีจนลืมว่าอาหารของไทยเป็นอาหารที่ได้รับการยอมรับจากทั่วโลกว่าเป็นอาหารสุขภาพ

(เศรษฐพันธ์ กระจ่างวงศ์, 2549)

พรพิมล หล่อตระกูล จิตแพทย์เด็กและวัยรุ่นกล่าวว่า กระแสเกาหลีเกิดขึ้นเร็วเพราะคนไทยมีภูมิคุ้มกันด้านสื่อต่ำเพราะปกติสื่อจะมีอิทธิพลสูงต่อคนอยู่แล้ว ยิ่งถ้าเป็นสื่อที่ได้รับความนิยมในกลุ่มใหญ่ก็จะยิ่งดึงให้คนมารวมกลุ่มกันมากขึ้น ยิ่งสื่อในบ้านเราค่อนข้างมีอิสระสูงด้านการนำเสนอเราเปิดรับสื่อนอกค่อนข้างเยอะกระแสเกาหลีที่เข้ามาในประเทศไทยนั้นอาจไม่ได้มีผลกระทบอย่างรุนแรง แต่ถ้าเราไปรับวัฒนธรรมที่แตกต่างจากเกาหลีมากเกินไปจนส่งผลให้ขาดความเป็นตัวของตัวเองไม่รักษาความเป็นไทยจนรูปแบบและเอกลักษณ์ของเราหายไปจะทำให้เราไม่รู้จักรักตัวตนเราเองจะส่งผลต่อสังคมในอนาคต

กระแสเกาหลีพีเวอร์ในตอนนี้ ทำให้วัยรุ่นไทยเกิดความนิยมและเลียนแบบวัฒนธรรมเกาหลีไม่ว่าจะเป็น เสื้อผ้าแฟชั่น การแต่งกาย ทรงผม การแต่งหน้า การทำศัลยกรรม การท่องเที่ยว

อาหาร เครื่องสำอางหรือแม้แต่กระทั่งชีวิตของความเป็นอยู่และภาษาเกาหลี ที่วัยรุ่นหันมาสนใจ ที่จะศึกษาเพิ่มมากขึ้น (เศรษฐพันธ์ กระจ่างวงศ์, 2549)

พฤติกรรมความคลั่งไคล้ศิลปินเกาหลีต่างแดนจนสร้างกระแสให้รังเกียจถูกศิลปินไทย หากมีเพื่อนคนไหนชอบศิลปินไทย ก็จะถูกมองว่าเซย วัยรุ่นบางคนคิดถึงขั้นรังเกียจวัฒนธรรมไทยก็มี เช่นรับประทานอาหารไทยก็บอกไม่อร่อยสู้อาหารเกาหลีไม่ได้ เห็นสถานที่ท่องเที่ยวเกาหลีสวยและดูดีกว่าสถานที่ท่องเที่ยวในเมืองไทยเป็นต้น จึงเป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วงเพราะสถานการณ์ใหญ่โตที่เกิดขึ้น ในประเทศไทยล้วนแต่ถูกลูกามาจากชนวนเล็กๆ (คม ชัด ลึก, 2550)

การเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประเทศเกาหลีจากสื่อมวลชนที่มีผลต่อค่านิยมและ พฤติกรรมการบริโภคสินค้าเกาหลีของประชาชนในกรุงเทพมหานครผลการวิจัยพบว่า ประชากรที่มี เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา และอาชีพที่แตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ ประเทศเกาหลีจากสื่อมวลชนแตกต่างกัน ประชาชนที่มี เพศ อายุ สถานภาพ อาชีพและรายได้ที่ แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการบริโภคสินค้าเกาหลีแตกต่างกัน การเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ ประเทศเกาหลี ของประชาชนที่มีความสัมพันธ์กับค่านิยมอยู่ในระดับต่ำนั้น คือมีผลไม่มากนักต่อ ค่านิยม อาจเนื่องจากค่านิยมของคนไทยจะมีการเปลี่ยนแปลงหรือสร้างขึ้นได้ด้วย โดยมีปัจจัยอื่นๆ ที่ นอกเหนือจากการเปิดรับสื่อมวลชนและการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประเทศเกาหลีของ ประชาชนที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคสินค้าเกาหลีอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากความ ทันสมัยของสินค้าเกาหลีเกิดขึ้นจากนโยบายแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์หรือของประเทศเกาหลี นั้นเองจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องของผู้วิจัยพบว่าประชาชนที่มี เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา และอาชีพที่แตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข้อมูลข่าวสารระดับประเทศเกาหลีจากสื่อมวลชนต่างๆ และ ประชาชนที่มี เพศ อายุ สถานภาพ อาชีพและรายได้ที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการบริโภคเกาหลี แตกต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยสามารถนำไปเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์กลุ่มเป้าหมายได้และกำหนด กลุ่มเป้าหมายของการศึกษาต่อไป (พัทธนันท์ เด็ดแก้ว, 2553)

อาจกล่าวได้ว่า วัยรุ่นไทยคือ กลุ่มเป้าหมายทางการตลาดที่สำคัญ ของวงการบันเทิงทั้ง ในเอเชียและกลุ่มประเทศตะวันตกโดยเฉพาะฮอลลีวูด (Hollywood) แต่เดิมนั้นวงการบันเทิงไทย ครอบงำวัยรุ่นไทยเป็นฐานโดยมีสินค้าบันเทิงต่างประเทศมาแบ่งปันความสนใจของวัยรุ่นไทยไปส่วน หนึ่ง ซึ่งบางช่วงทำให้รู้สึกว้า วังการบันเทิงไทยได้รับความนิยมน้อยลงบ้าง เมื่อเทียบกับกระแส ความแรงของบันเทิงจากต่างประเทศ สามทศวรรษที่ผ่านมา คนไทยแบ่งปันความสนใจไปที่สินค้า บันเทิงจากอเมริกา หรือสินค้าบันเทิงสัญชาติยุโรปและอเมริกามากมายจนแทบจะเรียกได้ว่า นั่นคือ ปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อแนวคิดและพฤติกรรมของผู้เสพชาวไทยไม่มากนักน้อย วัฒนธรรมแบบฝรั่งถูก ถ่ายทอดผ่านภาพยนตร์ ภาพยนตร์เพลง เพลง และอื่นๆ มีส่วนปลูกความคิดแบบ หัวฝรั่ง ให้คนไทย อย่างมหาศาล กาลต่อมา สินค้าบันเทิงจากจีนฮองกงก็แพร่ระบาดในกลุ่มวัยรุ่นไทย ทั้งเพลงและ ภาพยนตร์ นักแสดงนักร้องจีนฮองกงบางคนได้ทำสัญญากับบริษัทเพลงยักษ์ใหญ่ของไทย และร้อง เพลงไทย เช่น หลิวเต๋อหัว และไมเคิล หว่อง ดารานักแสดงจีนฮองกงที่ยังครองความนิยมตลอดกาล จนถึงปัจจุบัน คือ เฉินหลง หลี่เหลียนเจี๋ย โจวเหวินเฟะ และอื่นๆ อีกมากมาย ถัดจากจีนฮองกง กระแสวงการเพลงญี่ปุ่น หรือที่พูดติดปากว่า J-Pop ก็ครอบครองความนิยมในกลุ่มวัยรุ่นไทยอย่าง มากมายนี่คือปรากฏการณ์ในระยะเวลาที่โลกกำลังเปลี่ยนแปลงสู่ความเป็นโลกาภิวัตน์อย่างเต็ม

รูปแบบในช่วงนั้นสื่อยังไม่กระจายถึงตัวบุคคลได้มากมายเท่ากับช่วงเวลาเกือบหนึ่งทศวรรษที่ผ่านมา ซึ่งแทบจะเรียกได้ว่า เข้าถึงตัวผู้เสพแบบตัวต่อตัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งอินเทอร์เน็ต หรืออุปกรณ์การสื่อสารติดตัวที่เรียกว่า โทรศัพท์เคลื่อนที่ (Mobile Phone) หรือมือถือนั่นเอง

ในช่วงระยะเวลาที่กระแสได้หวิน พีเวอร์ครอบครองกลุ่มวัยรุ่นไทยอย่างมโหฬาร โดยสินค้าบันเทิงหลักที่ถูกนำมาเป็นตัวเชื่อมโยง คือ กลุ่มนักร้องดัง F4 ที่ตีตลาดผ่านละคร รักใสๆ หัวใจ 4 ดวง สร้างกระแสความนิยมจนนักวิชาการในสังคมไทยตั้งข้อสังเกตว่า วัยรุ่นไทยถูกมอมเมาให้อ่อนไหวคลั่งไคล้ได้ง่ายเกินไปหรือไม่กระทั่งในช่วงหนึ่งทศวรรษที่ผ่านมา คงปฏิเสธไม่ได้ว่า กระแสเกาหลีพีเวอร์ที่คนไทยบางคนไม่เคยคาดคิดเลยว่าจะสามารถเกิดขึ้นได้ กลับเกิดขึ้นและครอบครองความนิยมและหลงใหลคลั่งไคล้ในกลุ่มวัยรุ่นไทยอย่างมากมายมหาศาล เริ่มตั้งแต่ซีรีส์เกาหลีที่ออกอากาศก่อนหน้าจะมาถึงละครยาว แดจังกึม (Opera House) ที่สร้างกระแสพีเวอร์เป็นประวัติการณ์นอกจากนี้ ยังมีซีรีส์ ภาพยนตร์ เพลง ตลอดทั้งนักร้องทั้งกลุ่มและเดี่ยวมากมาย อาทิ เรน วอนบิน ซิวอนดงบังชินกิ ซูเปอร์จูเนียร์ และอื่นๆ อีกมากมาย กระแสเกาหลีพีเวอร์กระจายไปถึงเอเชียอาคเนย์และจีนด้วยและประเทศไทย ไปฮ่องกง และสิงคโปร์ เหล่านี้มีแนวโน้มว่า จะครองความนิยมไปอีกยาวนาน ซึ่งไม่ใช่แค่ประเทศไทย ยังรวมประเทศในเอเชียแทบทุกประเทศจนทำให้เกาหลีกลายเป็นยักษ์ใหญ่แห่งวงการบันเทิงของเอเชียไปแล้ว ณ ขณะนี้ (รัตนะ ปัญญาภา, 2556)

จะเห็นได้ว่าในประเทศไทยรูปแบบการรับสื่อภาพยนตร์จากประเทศเกาหลีส่งผลอย่างชัดเจน ในลักษณะภาพยนตร์ซีรี่ย์ตอนยาว โดยนำเสนอผ่านผู้ชมในรูปแบบละครโทรทัศน์ จนทำให้เกิดกระบวนการ กลายเป็นเกาหลี กระแส Hallyu ได้นำพาวัฒนธรรมเกาหลีเข้ามายึดครองวิถีการดำเนินชีวิตคนไทย โดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่นและวัยทำงาน กระแสคลื่นวัฒนธรรมนี้ก่อให้เกิดการแปรเปลี่ยนทางทัศนคติสุนทรียภาพ และความนิยมชมชอบ โดยอาจแสดงออกในบุคลิกลักษณะ การรับประทาน อาหาร การแต่งตัว ทรงผมหรือแม้แต่การพูดจา วราภรณ์ เลิศวัฒนชัย ประชาสัมพันธ์องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวเกาหลี (อสท.เกาหลี) กล่าวว่า เมื่อภาพยนตร์เรื่อง แดจังกึมออกอากาศ ทำให้ผู้สนใจในอาหารเกาหลีมากขึ้น มีธุรกิจอาหารเกาหลีเกิดขึ้นในประเทศไทยเพิ่มขึ้นอย่างมหาศาล วัฒนธรรมแฝงเหล่านี้เชื่อมโยงกับการบริโภคสินค้าเกาหลีในรูปแบบต่างๆ อาทิ การแต่งกาย ธุรกิจท่องเที่ยว อาหารเกาหลี เครื่องใช้ไฟฟ้ายานพาหนะ เครื่องสำอาง การแพทย์ หรือรวมถึงธุรกิจศัลยกรรมตกแต่ง เป็นต้น ด้วยความสำเร็จอย่างมหาศาลของภาพยนตร์เกาหลีที่ไม่เพียงแต่เข้ามาครองใจจากผู้เสพชาวไทย หากแต่ยังมีการแผ่การเผยแพร่วัฒนธรรม และการบริโภคในรูปแบบอื่นๆ จึงทำให้เกิดคำถามถึงการพัฒนาและกระบวนการพัฒนาของภาพยนตร์ไทยที่ต้องเร่งขยายตัวและเสริมความเข้มแข็ง เพราะต่อไปไม่เพียงแต่อุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทยจะไม่มีพื้นที่ หากแต่รวมไปถึงวัฒนธรรมไทยอาจจะถูกครอบหรือกลืนโดยวัฒนธรรมอื่นๆ หรือถูกปรับโฉมเป็นรูปแบบวัฒนธรรมใหม่ๆ (นพดล อินทร์จันทร์ และคณะ, n.d.)

เอกสารและงานวิจัยที่ยกมานั้นได้กล่าวถึงกระแสของวัฒนธรรมเกาหลีที่เข้ามามีบทบาทต่อสังคมไทยและเห็นถึงช่วงเวลาของการแพร่กระจายวัฒนธรรมตั้งแต่ยุคเริ่มต้นของการนำซีรี่ย์มาฉายทางสถานีโทรทัศน์ ด้วยการอธิบายผ่านปรากฏการณ์กระแสโลกาภิวัตน์ที่มีอิทธิพลและส่งผลต่อการแพร่กระจายทางวัฒนธรรมผ่านสื่อ ที่เป็นปรากฏการณ์เริ่มต้นของการรับรู้ของสังคมไทย

อันส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการบริโภคของวัยรุ่น โดยการแพร่กระจายทางวัฒนธรรมนับว่าสื่อบันเทิงเกาหลีได้เปิดโลกทัศน์ของการเปิดรับวัฒนธรรมของสังคมไทยได้ดี

พฤติกรรมการณ์เลียนแบบของวัฒนธรรมของวัยรุ่นไทยจากสื่อบันเทิงเกาหลี (ชุตินา ชูญหาญจน์, 2550) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการณ์เลียนแบบของวัฒนธรรมของวัยรุ่นไทยจากสื่อบันเทิงเกาหลี ด้วยการศึกษามีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงการเปิดรับสื่อบันเทิงเกาหลีที่ทัศนคติต่อวัฒนธรรมเกาหลีและพฤติกรรมการณ์เลียนแบบของวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิงเกาหลีของวัยรุ่นไทย รวมถึงการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการณ์เลียนแบบวัฒนธรรมกับการเปิดรับสื่อบันเทิงเกาหลี และทัศนคติต่อวัฒนธรรมเกาหลีกับกลุ่มเป้าหมายที่มีอายุตั้งแต่ 15 - 25 ปี ที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลและการบริโภคสื่อบันเทิงเกาหลีซึ่งชื่นชอบและติดตามชมภาพยนตร์ละคร และเพลงเกาหลี โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มเป้าหมายที่มีพฤติกรรมและการเลียนแบบวัฒนธรรมเกาหลี จำนวน 8 คนและใช้แบบสอบถามกับกลุ่มเป้าหมายจำนวน 400 คน ผลงานวิจัยพบว่าวัยรุ่นไทยส่วนใหญ่เปิดรับสื่อบันเทิงเกาหลีในระดับปานกลางรวมทั้งมีทัศนคติเป็นกลางต่อวัฒนธรรมเกาหลี ซึ่งวัยรุ่นส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการณ์เลียนแบบจากสื่อบันเทิงเกาหลีในระดับต่ำ โดยมีพฤติกรรมการณ์เลียนแบบการแต่งกายแฟชั่นเกาหลีในระดับปานกลาง ซึ่งนักร้องและนักนักแสดงเกาหลีนั้นมียุทธูปต่อการเกิดพฤติกรรมการณ์เลียนแบบ นอกจากนี้ละครและภาพยนตร์ก็มีผลทำให้วัยรุ่นไทยต้องการรับประทานอาหารเกาหลีและอยากไปท่องเที่ยวในประเทศเกาหลี จากการศึกษา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยพบว่าวัยรุ่นไทยส่วนใหญ่เปิดรับสื่อบันเทิงเกาหลีในระดับปานกลาง รวมถึงมีทัศนคติเป็นกลางต่อวัฒนธรรมเกาหลีซึ่งวัยรุ่นส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการณ์เลียนแบบวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิงเกาหลีในระดับต่ำจากข้อมูลข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยพบว่าการเปิดรับสื่อวัฒนธรรมเกาหลีในระดับปานกลางและทัศนคติเป็นกลางต่อวัฒนธรรมเกาหลีสามารถส่งผลต่อพฤติกรรมการณ์ซื้อสินค้าของศิลปินเกาหลีของผู้บริโภค

ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการณ์คลั่งไคล้ศิลปินนักร้องเกาหลีของวัยรุ่นไทยโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อการศึกษาพฤติกรรมการณ์คลั่งไคล้ศิลปินนักร้องเกาหลีของวัยรุ่นไทย และปัญหาที่เกิดจากความคลั่งไคล้ศิลปินนักร้องเกาหลีของวัยรุ่นไทยรวมทั้งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อและทัศนคติต่อศิลปินนักร้องเกาหลีกับพฤติกรรมการณ์ความคลั่งไคล้ศิลปินนักร้องเกาหลีของวัยรุ่นไทย โดยศึกษากลุ่มเป้าหมายที่มีอายุระหว่าง 15 - 25 ปี ที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มเป้าหมายที่มีพฤติกรรมการณ์ความคลั่งไคล้ศิลปินนักร้องเกาหลีของวัยรุ่นไทย จำนวน 25 คน และใช้แบบสอบถามกับกลุ่มเป้าหมายจำนวน 400 คน ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมการณ์ความคลั่งไคล้ศิลปินนักร้องเกาหลี โดยทำการหาข้อมูลและติดตามข่าวสารเกี่ยวกับศิลปินนักร้องเกาหลี โดยส่วนใหญ่มาจากสื่ออินเทอร์เน็ตมากที่สุดพฤติกรรมการณ์ซื้อของสะสมและของที่ระลึกต่างๆ การไปชมคอนเสิร์ตการติดตามศิลปินเกาหลีที่คลั่งไคล้ ไปตามสถานที่ต่างๆ ทางเว็บไซต์ของศิลปินเกาหลีที่ตนเองคลั่งไคล้ การสร้างพื้นที่ส่วนตัวบนเว็บไซต์และการฝึกฝนหรือการเรียนภาษาเกาหลี นอกจากนี้ผลการวิเคราะห์ยังพบว่าวัยรุ่นไทยส่วนใหญ่มีทัศนคติเชิงบวกต่อศิลปินเกาหลีในด้านรูปลักษณ์ของศิลปินเกาหลีมากที่สุด รองลงมาคือความสามารถในด้านดนตรีและด้านกระแสดความนิยมตามลำดับ จากการศึกษา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยพบว่า พฤติกรรมการณ์คลั่งไคล้ศิลปินนักร้องเกาหลีของวัยรุ่นไทยมีพฤติกรรมการณ์ซื้อของสะสมแลกของที่ระลึกต่างๆ จากข้อมูลข้างต้นทำ

ให้ทราบว่าพฤติกรรมการคลังโคลัสคิลปินนักร้องเกาหลีของวัยรุ่นไทยนั้นส่งผลต่อพฤติกรรมการเลือกซื้อสินค้าของคิลปินเกาหลีในอินเทอร์เน็ตผ่านทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่ทวีตเตอร์ในขณะนั้น (วรณูช ตันตวิวิทพงศ์, 2551)

จากการศึกษาพฤติกรรมการเลียนแบบทางวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิงเกาหลี พบว่าวัยรุ่นไทยมีพฤติกรรมการเลียนแบบทางวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิงเกาหลีในระดับปานกลางค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.82 เมื่อพิจารณารายด้านปรากฏว่า มีพฤติกรรมการเลียนแบบทางวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิงเกาหลีด้านการรับประทานอาหารมากที่สุดและวัยรุ่นไทยมีเหตุผลสำคัญที่สุดที่รับประทานอาหารเกาหลีคืออยากลองอาหารใหม่ๆ คิดเป็นร้อยละ 64.8 แสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นไทยมีความสนใจชื่นชอบและอยากลองอาหารเกาหลีมากทั้งนี้อาจเนื่องจากสื่อบันเทิงส่วนใหญ่ของประเทศเกาหลีมักแฝงวัฒนธรรมด้านอาหารเกาหลีลงไปในการนำเสนอด้วยเมื่อวัยรุ่นไทยได้เปิดรับสื่อบันเทิงเกาหลีจึงทำให้เกิดการอยากลองรับประทานอาหารเกาหลีอีกทั้งในประเทศไทยเองก็มีร้านอาหารสไตล์เกาหลีเปิดให้บริการมากขึ้นเรื่อยๆ วัยรุ่นไทยจึงมีโอกาสรับประทานอาหารเกาหลีได้ง่ายขึ้นจึงทำให้เกิดพฤติกรรมการเลียนแบบทางวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิงเกาหลีด้านการรับประทานอาหารมากที่สุดสอดคล้องกับงานวิจัยของ (อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์, 2550) เรื่องกระบวนการเอเชียภิวัตน์ของวัฒนธรรมป๊อปเกาหลี (เคป๊อป) การผลิตการบริโภคและการสร้างอัตลักษณ์ของวัยรุ่นไทยซึ่งพบว่า กระแสความนิยมของสินค้าทางวัฒนธรรมจากประเทศเกาหลีส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมวัยรุ่นไทย วัยรุ่นไทยต้องเสียค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนจำนวนไม่น้อยสำหรับการซื้อสินค้าทางวัฒนธรรมเหล่านี้เพศของวัยรุ่นไทยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลียนแบบทางวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิงเกาหลี แสดงให้เห็นว่าเพศเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเลียนแบบทางวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิงเกาหลีดังนั้น วัยรุ่นไทยทั้งเพศชายและเพศหญิงต่างก็มีผลต่อพฤติกรรมการเลียนแบบทางวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิงเกาหลีเช่นในด้านการใช้เครื่องสำอางเกาหลีเพศหญิงอาจมีความสนใจและได้ใช้เครื่องสำอางเกาหลีมากกว่าเพศชายเนื่องจากเครื่องสำอางเกาหลีของผู้หญิงมีทั้งการโฆษณาและมีวางขายในประเทศไทยมากกว่าของเพศชายจึงทำให้เพศชายอาจมีพฤติกรรมการเลียนแบบด้านการใช้เครื่องสำอางเกาหลีน้อยกว่าเป็นต้น

ดังนั้นเพศจึงเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลียนแบบทางวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิงเกาหลีอายุของวัยรุ่นไทยไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลียนแบบทางวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิงเกาหลี แสดงให้เห็นว่า อายุเป็นปัจจัยที่ไม่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเลียนแบบทางวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิงเกาหลี ดังนั้น ไม่ว่าวัยรุ่นไทยจะมีอายุเท่าไรต่างก็ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการเลียนแบบทางวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิงเกาหลี ทั้งนี้เนื่องจากอายุไม่ได้เป็นปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมการเลียนแบบได้เพราะพฤติกรรมการเลียนแบบทางวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิงเกาหลีไม่ได้ขึ้นอยู่กับอายุไม่ว่าวัยรุ่นไทยจะมีอายุมากหรือน้อยก็มีพฤติกรรมการเลียนแบบทางวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิงเกาหลีได้ เพราะพฤติกรรมการเลียนแบบมาจากความต้องการภายในของแต่ละบุคคลรวมถึงปัจจัยส่งเสริมภายนอกดังนั้นอายุจึงเป็นปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลียนแบบทางวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิงเกาหลี แสดงให้เห็นว่าระดับการศึกษาเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเลียนแบบทางวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิงเกาหลี ดังนั้นระดับการศึกษาในแต่ละระดับของวัยรุ่นไทยต่างก็มีผลต่อ

พฤติกรรมการณ์แบบทางวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิงเกาหลีทั้งนี้อาจเนื่องจากการที่วัยรุ่นไทยมีระดับการศึกษาที่ต่างกันก็ย่อมส่งผลให้มีค่านิยมรสนิยมความต้องการและการยับยั้งชั่งใจที่ไม่เหมือนกันด้วย เช่นวัยรุ่นไทยที่มีระดับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มักจะแต่งกายเลียนแบบแฟชั่นเกาหลีที่มีลักษณะแบบเด็กๆ สีสดใสใส่วัยรุ่นไทยที่มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรีอาจจะแต่งกายเลียนแบบแฟชั่นเกาหลีที่มีลักษณะแบบผู้ใหญ่เหมาะสมกับกาลเทศะมากขึ้นเป็นต้นดังนั้นระดับการศึกษาจึงเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการณ์แบบทางวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิงเกาหลี (ปัทมกร ปรีดาชัชวาล และคณะ, 2556)

จากการศึกษาการยอมรับวัฒนธรรมเกาหลีพบว่าวัยรุ่นไทยมีการยอมรับวัฒนธรรมเกาหลีในระดับสูงค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 เมื่อพิจารณารายด้าน ปรากฏว่ามีการยอมรับวัฒนธรรมเกาหลีด้านการใช้เครื่องสำอางเกาหลีมากที่สุดแสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นไทยมีความสนใจเชื่อถือและยอมรับเครื่องสำอางเกาหลีมากที่สุดนี้อาจเนื่องมาจากสื่อบันเทิงส่วนใหญ่ของประเทศเกาหลีมีนักแสดงหรือนักร้องที่หน้าตาดีผิวพรรณดีเมื่อวัยรุ่นไทยได้เปิดรับสื่อบันเทิงเกาหลีก็มักคิดว่าที่นักแสดงหรือนักร้องเกาหลีมีผิวพรรณดีนั้นต้องมาจากการใช้เครื่องสำอางเกาหลีแม้กระทั่งเครื่องสำอางในประเทศไทยเองก็ชอบที่จะโฆษณาว่าถ้าได้ใช้แล้วจะสวยแบบเกาหลีขาวใสแบบเกาหลีหรือเครื่องสำอางมีส่วนผสมจากประเทศเกาหลีสิ่งเหล่านี้ทำให้วัยรุ่นไทยเกิดการจดจำว่าเครื่องสำอางเกาหลีเป็นเครื่องสำอางที่ดี ถ้าได้ใช้ก็จะทำให้ผิวพรรณของตนขาวใสดูดี จึงทำให้เกิดการยอมรับวัฒนธรรมเกาหลีด้านการใช้เครื่องสำอางเกาหลีมากที่สุดและยังพบอีกว่า การยอมรับวัฒนธรรมเกาหลีมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการณ์แบบทางวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิงเกาหลีแสดงให้เห็นว่า การยอมรับวัฒนธรรมเกาหลีของวัยรุ่นไทยสามารถส่งผลต่อการเกิดพฤติกรรมการณ์แบบทางวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิงเกาหลีได้ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเมื่อวัยรุ่นไทยมีการยอมรับต่อเรื่องใดๆ แล้วก็จะส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการณ์แบบนั้นขึ้นการเปิดรับสื่อบันเทิงเกาหลีและการยอมรับวัฒนธรรมเกาหลีสามารถอธิบายพฤติกรรมการณ์แบบทางวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิงเกาหลีได้ ทั้งนี้อาจเนื่องจากถ้าวัยรุ่นไทยเปิดรับสื่อบันเทิงเกาหลีมากขึ้นก็จะทำให้เกิดพฤติกรรมการณ์แบบทางวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิงเกาหลีเพิ่มมากขึ้นได้อีกทั้งถ้าวัยรุ่นไทยมีการยอมรับวัฒนธรรมเกาหลีมากขึ้นก็จะทำให้เกิดพฤติกรรมการณ์แบบทางวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิงเกาหลีเพิ่มมากขึ้นได้เช่นเดียวกัน (ปัทมกร ปรีดาชัชวาล และคณะ, 2556)

จากเอกสารและงานวิจัยที่ผู้วิจัยยกมานั้น สามารถอธิบายให้เห็นถึงพฤติกรรมการณ์เรียนแบบของวัยรุ่นไทยและการเปิดรับวัฒนธรรมที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลง ซึ่งจากข้อมูลภาคเอกสารนี้ทำให้เห็นว่าปรากฏการณ์ของการแพร่กระจายวัฒนธรรมผ่านสื่อคือกระบวนการผลิตซ้ำเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการสร้างค่านิยมและต้นแบบทางวัฒนธรรมแก่ผู้บริโภค ด้วยการผลิตสื่อบันเทิงและเผยแพร่ โดยการใช้ภาพลักษณ์ทางความงามของศิลปินนักร้องเป็นตัวสร้างการรับรู้และความชื่นชอบ โดยกลุ่มเป้าหมายของวัฒนธรรมเกาหลี คือกลุ่มวัยรุ่น เพราะวัยรุ่นมีพฤติกรรมการณ์ของการเปิดรับวัฒนธรรมและเข้าถึงวัฒนธรรมสมัยใหม่ได้ง่ายและเหมาะสมกับช่วงอายุ

การข้ามสายพันธุ์ / ลูกผสม (hybridity) การข้ามสายพันธุ์หรือรูปประสมเป็นคำคุ้นเคยทั่วไปที่นำมาใช้อธิบายผลลักษณะการผสมผสานจากสิ่งเดิมสองสิ่งให้เป็นสิ่งใหม่ทั้งการผสมพันธุ์ของพืชและสัตว์ในวงศ์ตระกูลเดียวกันการผสมเกิดเป็นสิ่งมีชีวิตประเภทใหม่ในสายพันธุ์มนุษย์ก็มีการข้าม

สายพันธุ์อย่างเช่น กรณีคนไทยแต่งงานกับชาวต่างชาติมีบุตรเกิดออกมาเป็นลูกผสมหรือลูกครึ่งที่มีรูปร่างหน้าตาสะสวยคล้ายครึ่งทั้งคนไทยและต่างชาติ การข้ามสายพันธุ์ย่อมมีอยู่หลายรูปแบบไม่ได้จำแค่เฉพาะชีววิทยาคำนี้สามารถอธิบายถึงการผสมผสานในหลายรูปแบบเช่นศิลปะภาษาวัฒนธรรมเชื้อชาติ

โฮมิ บาบ่า (Homi Bhabha) เป็นนักทฤษฎีหลังอาณานิคมและโลกาภิวัตน์คนสำคัญที่ทำให้คำว่า การผสมผสาน การข้ามสายพันธุ์ ลูกผสม (hybridity) ถูกใช้อย่างแพร่หลาย บาบ่าเกิดที่อินเดีย รับประทานอาหารในเมืองบอมเบย์ และมหาวิทยาลัยอ็อกฟอร์ด ปัจจุบันทำงานสอนในประเทศสหรัฐอเมริกา การใช้ชีวิตของباب่าเป็นภาพตัวแทนของทฤษฎีการข้ามสายพันธุ์ของเขาด้วยเช่นกัน

หนังสือ The location of culture เป็นหนังสือรวมเล่มบทความของเค้าที่นำเสนอวิธีคิดใหม่ที่น่าสนใจเกี่ยวกับอัตลักษณ์ที่เกิดจากประวัติศาสตร์อันยิ่งใหญ่ของภาษาและภูมิทัศน์ ในเรื่องการย้ายถิ่นและการอพยพ บาบ่าอธิบายถึงรูปแบบใหม่ของอัตลักษณ์หลังอาณานิคมที่เป็นการข้ามสายพันธุ์ บาบ่าใช้นิยามความหมายคำว่าลูกผสมมาวิเคราะห์โครงสร้างร่วมกับความสัมพันธ์ระหว่างผู้ตกเป็นอาณานิคมและเจ้าอาณานิคม ซึ่งทำให้เกิดผลลัพธ์ของทั้งสองฝ่าย หรือกระบวนการอำนาจอาณานิคมได้เข้าไปจัดการแปลค่าอัตลักษณ์ของผู้คนเป็นเมือง ขึ้นด้วยกรอบ ความคิดที่เป็นสากลแต่ล้มเหลวกลับผลิตบางสิ่งที่คล้ายครึ่งหรือใหม่กว่า

เจ้าอาณานิคมสร้างกรอบกำหนดบรรทัดฐานให้ผู้ตกเป็นเมืองขึ้นประพฤติตามวาทกรรมอาณานิคมจึงสนับสนุนให้เกิดการเลียนแบบ (mimicry) ทั้งทางด้านพระธรรม ข้อกำหนดสถาบันและคุณค่าต่างๆ ผลลัพธ์ที่ออกมาก็คือ เป็นการลอกเลียนแบบที่ไม่สามารถทำให้เหมือนได้ทั้งหมดและจะทำให้เห็นรอยแยกของการครอบงำอาณานิคม บาบ่ายกตัวอย่างถึงบทประกาศของ Lord Macaulay ในปี 1835 ชื่อว่า Minute to parliament นำเสนอถึงความพยายามให้คนอินเดียผลิตซ้ำความรู้ตะวันตกจากการศึกษา (ผ่านการเรียนการสอนวรรณกรรมอังกฤษ) ให้มีการสร้างรสนิยมทางความคิด จริยธรรมและสติปัญญาเหมือนกับคนอังกฤษ ถึงแม้จะเป็นความสำเร็จของการสร้างกระบวนการการลอกเลียนแบบแต่ในทางเดียวกันก็แสดงถึงความอ่อนแอของเจ้าอาณานิคมที่ไม่สามารถคาดหวังให้เป็นไปตามเป้าหมายกับผู้ตกเป็นเมืองขึ้นหรือคนในท้องถิ่น แต่กลับเกิดการข้ามสายพันธุ์และส่งผลให้เกิดความกำกวมที่เป็นการต่อรองอำนาจวาทกรรมอาณานิคม บาบ่ากล่าวถึงบทความ Sign Taken for Winder ว่า การข้ามสายพันธุ์อาณานิคม ไม่ได้เป็นปัญหาเกี่ยวกับวงศาวินิจฉัยหรืออัตลักษณ์ระหว่างสองวัฒนธรรม ซึ่งสามารถคลี่คลายเป็นประเด็นทางสัมพันธ์ภาพทางวัฒนธรรม การข้ามสายพันธุ์เป็นปัญหาของภาพตัวแทนอาณานิคมและการเป็นปัจเจกที่สะท้อนผลถึงการไม่ยอมรับนักอาณานิคม โดยที่ปฏิเสธความรู้อื่นที่เข้ามาครอบงำวาทกรรมหลัก และไม่ลงรอยในฐานะของการใช้อำนาจที่เป็นกฎของการยอมรับ (Homi Bhabha, 1994)

ขอบ (border) ในหนังสือ The Location of Culture บาบ่าเน้นย้ำความสำคัญถึงขอบ (border) ซึ่งหมายถึงการใช้ชีวิตเชื่อมติดพรมแดนความเป็นชายขอบของชาติ หรือสถานะที่อยู่ระหว่างบ้านเกิดเมืองนอน ซึ่งเป็นข้อเสนอถึงวิธีการมองกลับไปสู่บริบทที่ช่วยให้เราหันกลับมามองความเป็นกระแสหลักที่อยู่ในสิ่งต่างๆ ประวัติศาสตร์ อัตลักษณ์ และกลุ่มคน ขอบยังแสดงถึงการขีดเส้นแบ่ง (threshold) ที่ทำให้เกิดการแบ่งแยกหรือประสานเข้าด้วยกันอันมีลักษณะกำกวมและขัดแย้งในตัวเองและเป็นพื้นที่สื่อกลางซึ่งทำให้เกิดการก้าวข้ามจากการขีดเส้นแบ่ง บาบ่าอธิบาย

ว่า ก้าวข้าม (beyond) คือ สภาวะ ในระหว่าง (in-between) ของการส่งต่อ (McLeod, n.d.-a) คำว่า ก้าวข้าม ยังมีความหมายในทำนองเดียวกัน เช่น liminal, interstitial หรือ hybrid (Ibid, n.d.) ที่ปรากฏอยู่ในงานเขียนของเขา

ขอบ เป็นเรื่องการผสมผสานหรือการปะทะ ความเป็นไปได้ถึง อดีตและปัจจุบัน ภายนอกและภายใน ไม่ได้เกิดการแบ่งแยกจากทวิลักษณ์หรือความเป็นคู่ตรงข้ามอีกต่อไป และเป็น การสร้างภาพตัวแทนที่ปฏิเสธความคิดแบบทวิลักษณ์ บาบาสเนอการมองเห็นถึงความเป็นไปได้ของ การก้าวข้ามพรมแดนทางนามธรรมหรือจินตนาการที่ไม่ได้เป็นเพียงแค่การอพยพข้ามพรมแดนทาง กายภาพ (การเดินทางข้ามประเทศ)

بابาสเนอสนับสนุนวิธีคิดก้าวข้ามจากเรื่องเล่า จุดกำเนิด และความคิดเรื่องตัวตนที่เราถูก ปลุกฝังมาเพื่อหันมาสนใจกระบวนการที่ถูกผลิตจากความแตกต่างทางวัฒนธรรมของการผลิตทาง วัฒนธรรมที่อยู่ในขอบหรือการข้ามสายพันธุ์อันเป็นพื้นที่ตัวกลางสู่ความคิดและความเป็นไปได้ใหม่ ความเป็นไปได้ใหม่นี้ได้สร้างสัญลักษณ์ใหม่ทางอัตลักษณ์ที่ส่งผลกระทบต่อผู้คนหรือกลุ่มคนต่างๆ ที่ เป็นผลมาก้าวข้ามเชิงนามธรรมในเรื่องความเชื่ออัตลักษณ์เก่าๆ หรือการกักขังภาพตัวตน (stereotype) อย่างเช่น คนพื้นเมืองกับคนต่างชาติ หรือนายกับทาส คนข้างในกับคนข้างนอก ประชาชนกับคนแปลกหน้า ซึ่งเป็นความเชื่ออัตลักษณ์ของชาติที่ยังผูกติดกับคู่ตรงข้ามที่สร้างความ แตกต่าง

พื้นที่ที่สาม (third space) บาบาสเนอถึงพื้นที่ที่สามซึ่งเป็นอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมจะ เกิดขึ้นในพื้นที่ที่ไม่ชัดเจน จากความขัดแย้งที่อยู่ในตัวเองเปิดโอกาสให้เกิดพื้นที่ตำแหน่งอื่นขึ้นมาใหม่ หรือความเป็นลูกผสมที่ทำให้มองเห็นถึงว่าวัฒนธรรมที่บริสุทธิ์ไม่ได้มีอยู่จริง สำหรับผมแล้ว ความสำคัญของการข้ามสายพันธุ์ไม่ใช่เกิดจากจุดสองจุดแล้วทำให้เกิดเป็นจุดที่สาม การข้ามสายพันธุ์ สำหรับผมคือ พื้นที่สาม ซึ่งเป็นตำแหน่งอื่นที่เกิดขึ้น (Rutherford, 1990)

ในบทความ Commitment Theory ที่เป็นส่วนหนึ่งในหนังสือ The Location of Culture เป็นบทความเกี่ยวกับการสร้างตัวตนของชาติและอาณานิคมโดยกล่าวถึงกระบวนการสร้าง ลูกผสมทางวัฒนธรรม บาบาสเนอว่า ความเป็นลูกผสมเกิดขึ้นจากพื้นที่ที่สามเป็นอะไรที่ใหม่ไม่ได้เป็น อย่างใดอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งมีความเกี่ยวข้องเชิงจิตวิทยาในเรื่องการสื่อสารระหว่างตัวเราและคนอื่น ที่กลายเป็นความกำกวม พื้นที่ที่สามแม้ว่าไม่สามารถเป็นตัวแทนอะไรได้แต่ความกำกวมคลุมเครือ กลับช่วยให้ความหมายหรือสัญลักษณ์ต่างของวัฒนธรรมใดไม่ให้เกิดการยึดติด (fixity)

พื้นที่ที่สามจึงเป็นพื้นที่ที่ทำให้เกิดความเป็นไปได้ใหม่ที่ถูกใช้เพื่อการต่อรองและปฏิเสธ การถูกให้นิยามทางอัตลักษณ์หรือตัวตนของผู้คนที่ถูกจับคู่ความแตกต่างซึ่งถูกฝังอยู่แนวคิดการแบ่งคู่ ตรงข้ามหรือทวิลักษณ์ในแนวความคิดอาณานิคม และทำให้เกิดความขัดแย้งและกำกวมเพื่อให้ทำให้ เกิดพื้นที่ของการรวมประสานกันมากกว่าการขีดเส้นแบ่งแยกกีดกัน

การต่อรองวัฒนธรรมบริสุทธิ์ บาบาสเนอว่าวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ถูกผสมผสานขึ้นมาอย่าง หลากหลายโดยปฏิเสธความคิดวัฒนธรรมอันบริสุทธิ์ของการส่งต่อในรูปภูมิปัญญาความรู้มาสู่รุ่นต่อ รุ่นเพื่อดำรงความคิดนี้ไว้ ในบทความ Nation and Dissemination กล่าวถึงความขัดแย้งใน ปฏิบัติการวาทกรรมชาตินิยมระหว่างกรอบเชิงสั่งสอน (pedagogical) และกรอบการปฏิบัติ แสดงออก (performative) บาบาสเนอชี้ให้เห็นว่า กรอบการปฏิบัติแสดงออกกลับสร้างสิ่งใหม่ขึ้นมาแทน

จากการผสมผสานเศษชิ้นส่วนต่างๆ ที่กระจัดกระจายจากความทรงจำที่มีอยู่เกี่ยวกับชาติตนเองและ แสดงให้เห็นถึงกระบวนการลูกผสมที่ถูกผลิตขึ้นมา

بابาบอกว่าคนกลุ่มน้อยหรือผู้อพยพในยุคร่วมสมัยปัจจุบัน (ย้ายจากถิ่นฐานตัวเองไป ตั้งหลักแหล่งในที่แห่งใหม่) เป็นตัวแทนของการข้ามสายพันธุ์ที่แสดงถึงการต่อรองทางอัตลักษณ์ การข้ามสายพันธุ์หรือลูกผสมแสดงถึงสิทธิความชอบธรรมของกลุ่มคนเหล่านี้ ที่สามารถจะตั้งคำถาม เป็น ผู้ขับเคลื่อนแสดงพลังการเปลี่ยนแปลงถึงสิ่งใหม่จากวัฒนธรรมหรือประเพณีหรือภูมิปัญญาที่ส่งสอน มาจากจุดกำเนิดของตัวเอง โดยที่ไม่ได้ละเลยละทิ้งสิ่งเก่าเหล่านั้น แต่เป็นการสามารถนำมาเขียนขึ้น ใหม่และสร้างความหมายปลายเปิดขึ้นมาแทนหรืออาจเป็นการที่ตัวตนคนข้างนอก (ถูกสร้างขึ้นจาก คนข้างใน) สามารถหันกลับมามองคนข้างในอีกที หรือกล่าวได้ว่าคนกลุ่มเหล่านี้ไม่สามารถพูด แสดงออกถึงอัตลักษณ์ดั้งเดิมของตนเองได้แท้จริงจึงต้องมีหน้าที่นำสิ่งเก่ามานำเสนอใหม่จากมุมมอง จากจุดยืนสถานะของตัวเอง

กระบวนการข้ามสายพันธุ์ที่ก่อตัวมาจากแหล่งต่างๆ อันหลากหลาย ได้ทำลายความเชื่อ ถึงความเที่ยงแท้ บริสุทธิ์ ซึ่งพิสูจน์ให้เห็นจากชีวิตของผู้คนอพยพย้ายถิ่น ในฐานะเป็นวิธีคิดที่ก้าวข้าม การแบ่งแยก การยึดติดตายตัว และความคิดทวิลักษณ์ของอัตลักษณ์ที่มีพื้นฐานจากรากวัฒนธรรม เชื่อชาติ และความบริสุทธิ์ของชาติ อัตลักษณ์ข้ามสายพันธุ์นั้นไม่เคยมีสูตรสำเร็จในตัวเอง ที่อยากจะ คาดเดา เป็นการเปิดโอกาสให้มีการตีความใหม่ การยอมรับถึงพื้นที่ที่ไม่ชัดเจนที่อยู่ในอัตลักษณ์ทาง วัฒนธรรมช่วยให้เราก้าวข้ามความรู้สึกการแบ่งแยกกับวัฒนธรรมอื่น เพื่อเป็นการสร้างการยอมรับถึง ความหลากหลายในวัฒนธรรมที่แตกต่าง (cultural difference) หรือเป็นการลดช่องระหว่างของ ตนเองกับผู้อื่น (self and other)

بابาได้รับอิทธิพลการวิเคราะห์เชิงจิตวิทยาจากซิกมุนด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) มาใช้สลายวิธีคิดจากมุมมองของผู้คนหรือกลุ่มคนที่ตกอยู่ในสภาวะขอบ (จากอัตลักษณ์ของชาติ) เพื่อ แสดงถึงความเป็นไปได้ใหม่ที่มีลักษณะกำกวมที่เรียกว่า uncanny คำๆ นี้มาจากคำว่า unheimlich ซึ่งแปลเป็นภาษาอังกฤษว่า unhomely หรือ uncanny ที่จูเลีย คริสเตวา (Julia Kristeva นำมา ขยายความต่อในภายหลัง ฟรอยด์ให้ความหมายคำนี้หมายถึง สภาวะประสบการณ์อันประหลาด ลึกลับที่พร้อมปลุกขึ้นมาก่อนความเป็นจริง หรือเป็นสิ่งที่ถูกเก็บซ่อนกดไว้หรือลึบเลื่อนกลับถูกปลุก ตื่นย้อนกลับมา การข้ามสายพันธุ์ซึ่งถือว่าเป็นความกำกวมนั้นแสดงถึงภาวะ uncanny ออกมา ซึ่งทำ ให้ลดทอนคุณค่าความเชื่อถูกปลุกฝังมาและถูกหลอกหลอนด้วยตัวของมันเองจากความวิตกกังวลถึง การสร้างการกีดกันหรือการแบ่งแยกในสังคม สภาวะต่างๆ เหล่านี้ได้เป็นข้อจำกัดของความรู้ใน สภาวะปัจจุบันที่ไม่สามารถถูกนำมาแสดงผ่านภาพตัวแทนที่ชัดเจน สภาวะ uncanny ที่بابา นำมาใช้จึงเป็นการสลายตรรกะความคิดทวิลักษณ์ในวาทกรรมอาณานิคมหรือวาทกรรมชาตินิยมที่มี ลักษณะกำกวมในวาทกรรมเหมือนกัน

วัฒนธรรมอันแตกต่างทั้งหลายที่เกิดขึ้นมาปัจจุบันถูกนำเสนอด้วยในสิ่งที่ไม่ใช่ภาพตัว แทนที่คุ้นเคยและทำให้เกิดประสบการณ์ uncanny ซึ่งเข้ามาแทนที่จิตสำนึกของตัวตนที่ยึดติด ประวัติศาสตร์กระแสหลัก การเปลี่ยนแปลงโดยการเข้ามาแทนที่นี้จึงไม่สามารถจะนำมาตัดสินชี้วัด (incommensurable) ตามที่بابากล่าวไว้ว่า เช่นเดียวที่สรรพสิ่งต่างๆ และสัตว์การเมือง เราควร เป็นห่วงตัวพวกเรากับการเข้าใจของกระทำมนุษย์และสังคมโลก บางสิ่งอยู่พ้นการควบคุม แต่มัน

ไม่ได้เห็นอำนวยการปรับตัว...การวิจารณ์ต้องพยายามให้เป็นจริง และรับผิดชอบในสิ่งที่ไม่เคยถูกพูดอดีตที่ไม่เคยถูกนำเสนอที่ลลอกหลอนปัจจุบันเชิงประวัติศาสตร์ (Ibid, n.d.) บาบายกตัวอย่างถึงวรรณกรรมของ Toni Morrison ในงานวรรณกรรมเรื่อง beloved (1987) เป็นเรื่องการปรากฏตัวของหญิงสาวผิวสีที่อยู่นอกเมืองในปี 1873 แสดงถึงประวัติศาสตร์ที่ไม่เคยถูกกล่าวไว้ในประวัติศาสตร์ทาสอเมริกา ประวัติศาสตร์ที่ไม่เคยพูดถึงนี้ได้กลับมาลลอกหลอนประวัติศาสตร์ที่ถูกรับรู้โดยที่ไม่พบเสียงใดๆ (McLeod, n.d.-b)

بابาให้ความสนใจกับผลงานวรรณกรรมต่างที่เกี่ยวข้องผู้ตกเป็นเมืองขึ้นหรือผู้ลี้ภัยทางการเมืองหรือผู้มีสถานะชายขอบเพราะสามารถค้นพบประเด็นการข้ามสายพันธุ์และความแตกต่างวิธีในการเปลี่ยนมุมมองของกระแสหลัก กวีหลายคนมีความสนใจและมีการแสดงออกโดยการใช้รูปแบบที่เป็นลูกผสมทางวัฒนธรรม ยกตัวอย่าง นักกวีซัลมาน รูซดี (Salman Rushdie) ผู้แต่งเรื่อง โองการปีศาจ (The Satanic Verse) แสดงถึงการสลายอัตลักษณ์หรือรูปแบบวัฒนธรรมบริสุทธิ์ที่อยู่ในประเพณีความเชื่อทางศาสนา (อิสลาม) และสะท้อนถึงชีวิตร่วมสมัยที่สับสนวุ่นวายในปัจจุบัน

นอกจากที่بابาสนใจใช้งานวรรณกรรมจากคนชายขอบหรือคนกลุ่มน้อยเพื่อใช้วิจารณ์รูปแบบวัฒนธรรมบริสุทธิ์ ในส่วนบทนำหนังสือ The Location of culture บาบายังสนใจผลงานของศิลปินทัศนศิลป์ เช่น อะนิช คำพอร์ (Anish Kapoor) และยกตัวอย่างศิลปินร่วมสมัย 4 คน ได้แก่ เรเน่ กรีน (Rene Green), กิลเลโม โกเมซ – เปนา (Guillermo Gomez-Pena), เปปอน โอซาริโอ (Pepon Osario) และ อะลาน เซคูลา (Alan Sekula) ผลงานของศิลปิน 4 คนที่بابายกตัวอย่างมา มีความจงใจสร้างประเด็นปลายเปิดในผลงานศิลปะ ทำให้เกิดการตั้งคำถามทางอัตลักษณ์หรือวัฒนธรรมหรือเป็นการสะท้อนความหมายของพื้นที่ระหว่าง (liminal) ผลงานศิลปินเหล่านี้แสดงถึงลักษณะความเป็นลูกผสมในปัจจุบันและสะท้อนถึงการดำเนินชีวิตบนขอบ (border lives) ในยุคปัจจุบันที่ผลิตความซับซ้อนทางอัตลักษณ์ หรือเป็นก้าวข้ามทางที่มีการใช้ชีวิตบนขอบหรือพรมแดนรอยต่างทางวัฒนธรรมท่ามกลางความวุ่นวายของอัตลักษณ์ในโลกปัจจุบันที่ต้องหันมาสนใจกระบวนการผลิตความแตกต่างทางวัฒนธรรม (cultural difference) จากโลกสมัยใหม่ที่ผลิตจารีตวัฒนธรรมเชิงเดี่ยวต่างๆ เช่น เพศ ชนชั้น สถาบัน การเมือง เป็นต้น ทั้งหมดนี้มาจากความเชื่อถึงจุดกำเนิดและเรื่องเล่าต่างๆ ซึ่งเป็นตัวกำหนดบรรทัดฐานข้อจำกัดในสังคม

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเรื่อง การข้ามสายพันธุ์ สามารถนำมาอธิบายถึงปรากฏการณ์การข้ามวัฒนธรรมของวัฒนธรรมเกาหลี และการผสมผสานทางวัฒนธรรมของไทยได้ เนื่องจากข้อมูลดังกล่าวได้สะท้อนให้เห็นถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรม และการตกเป็นเมืองขึ้นภายใต้อำนาจทางการปกครอง ซึ่งสามารถนำมาเทียบเคียงถึงผลของการอยู่ภายใต้กระแสของโลกาภิวัตน์ได้ เพราะโลกาภิวัตน์เป็นตัวกำหนดและหล่อหลอมให้สังคมไทยพัฒนาและก้าวไปข้างหน้า ซึ่งสิ่งนี้เสมือนวัฒนธรรมไทยได้เผชิญกับความหลากหลายทางชาติพันธุ์ที่กำหนดและกีดกีดความคิดของสังคมไทยส่วนใหญ่ค่อนข้างยาก ทำให้ส่งผลต่อการยอมรับและการผสมผสานวัฒนธรรมที่เป็นไปตามที่بابาได้กล่าวไว้ว่า อัตลักษณ์ข้ามสายพันธุ์นั้นไม่เคยมีสูตรสำเร็จในตัวเอง ที่อยากจะคาดเดาเป็นการเปิดโอกาสให้มีการตีความใหม่ การยอมรับถึงพื้นที่ที่ไม่ชัดเจนที่อยู่ในอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมช่วยให้เราก้าวข้ามความรู้สึกการแบ่งแยกกับวัฒนธรรมอื่น เพื่อเป็นการสร้างการยอมรับถึงความหลากหลายในวัฒนธรรมที่แตกต่าง (cultural difference) หรือเป็นการลดช่องว่างระหว่างตนเองกับ

ผู้อื่น (self and other) ที่สามารถนำไปวิเคราะห์ถึงการยอมรับวัฒนธรรมเกาหลี และการประกอบสร้างวัฒนธรรมเกาหลีเข้ากับวัฒนธรรมไทย ภายใต้กระแสของการบริโภคนิยมของสังคมไทย

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับจิตรกรรมร่วมสมัย

2.1 จิตรกรรมร่วมสมัย

จิม สุปังกัต กล่าวว่า คำว่าจิตรกรรมร่วมสมัยนั้น ความหมายของคำนี้ถูกที่กักเอา มาใช้กับสิ่งที่เกิดขึ้นในระดับนานาชาติโดยไม่มีการตรวจสอบ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการครองความเป็นเจ้า hegemony การอ้างอิงถึงความหมายของมันตามความเข้าใจกันนั้น ก่อให้เกิดวาทกรรมที่อยู่ภายใต้ วิธีคิดกระแสหลัก สถานะเช่นนี้มีศักยภาพในการครอบงำนิทรรศการจิตรกรรมร่วมสมัยในระดับนานาชาติ ซึ่งศิลปินของประเทศโลกสามมีส่วนร่วมในข้อเท็จจริงแล้ว คำว่าจิตรกรรมร่วมสมัยยังไม่เคยถูกอธิบายขยายความอย่างแท้จริงเลย อย่างไรก็ตาม ภัณฑารักษ์ นักวิชาการ นักประวัติศาสตร์ ศิลปิน เหมือนจะเห็นพ้องต้องกันว่าจิตรกรรมร่วมสมัยเชื่อมโยงกับพัฒนาการของศิลปะระดับนานาชาติ นับภายหลังทศวรรษที่ 1970 เป็นต้นมา เราจะเห็นความคิดเช่นนี้ได้ในหนังสือของเคลาส์ โชนเฟฟ Klaus Honeff ชื่อ จิตรกรรมร่วมสมัย ซึ่งเขาเชื่อว่า จิตรกรรมร่วมสมัยได้เปิดกว้างออกสู่กระแสสังคม และวัฒนธรรมที่อยู่นอกโลกแห่งศิลปะมากขึ้น ดังนั้นการประเมินของเขาที่ว่า จิตรกรรมร่วมสมัยไม่เพียงแต่มุ่งให้ความใส่ใจต่อโลกแห่งศิลปะเท่านั้น ไม่ว่าในทีใดก็ตาม มันดูเป็นสิ่งจำเป็นที่จิตรกรรมร่วมสมัยจะมุ่งให้ความสนใจต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั่วไป และต่อกระแสสังคมวัฒนธรรมโดยองค์รวม จึงไม่ต้องสงสัยเลยว่า จุดยืนของโชนเฟฟเช่นนี้ได้สะท้อนจุดยืนของภัณฑารักษ์ นักวิชาการด้านศิลปะ และนักประวัติศาสตร์ศิลป์โดยทั่วไป ในการตัดสินและประเมินคุณค่าผลงานจิตรกรรมร่วมสมัย (จิม สุปังกัต, 2555)

จิตรกรรมร่วมสมัยในประเทศโลกที่สามกำลังโน้มเอียงไปสู่การตีความที่ผิดพลาด พิจารณาจากความคิดเห็นของโชนเฟฟ เราอาจตั้งคำถามได้ว่า แล้วเหตุการณ์ทั่วไปเช่นไร หรือกระแสของสังคมวัฒนธรรมแบบไหนกันที่จิตรกรรมร่วมสมัยนั้นแสดงออกมา ดังที่รู้กันว่า การแสดงความคิดเห็นทางการเมืองได้กลายมาเป็นลักษณะเฉพาะของจิตรกรรมร่วมสมัยในประเทศโลกที่สาม แม้สังคมและกิจกรรมทางการเมืองในประเทศโลกที่สามจะเป็นสิ่งที่เปิดเผยให้รับรู้ได้โดยผ่านเครือข่ายสื่อระดับนานาชาติ แต่อย่างไรก็ตาม นักวิชาการและภัณฑารักษ์ของโลกศิลปะระดับนานาชาติทั้งหลาย เข้าใจวิถีชีวิตทางสังคมและการต่อสู้ทางการเมืองในประเทศโลกที่สามได้ลึกซึ้งเพียงใด และพวกเขา รับรู้การเปลี่ยนแปลงของสังคมและการเมืองที่มาสู่การแสดงออกทางศิลปะได้แค่ไหน ในวงสัมมนาที่ อัมสเตอร์ดัมเมื่อต้นปี (ปี 1996 -ผู้แปล) โฮ ฮันรู Hou Hanru ภัณฑารักษ์ชาวจีนได้แสดงทัศนะว่า แทนที่ผู้เขียนบทความในเรื่องจิตรกรรมร่วมสมัยของจีนจะถกเถียงกันในเรื่องความพยายามที่จะสร้างสรรค์ผลงานของศิลปิน และคุณค่าทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาในงานศิลปะ พวกเขากลับทุ่มเทพลังและความสนใจของตนอยู่ที่การแสดงให้เห็นว่า ศิลปินอิสระที่ไม่ได้อยู่ในสังกัดของรัฐ ต้องทุกข์ยากจากแรงกดดันทางการเมืองภายในประเทศอย่างไร รวากับว่าสาระสำคัญของทั้ง ศิลปินและผลงานนั้นจะเห็นได้เฉพาะในการต่อสู้ทางอุดมการณ์เท่านั้น นี่กระตุ้นให้นักถึงกระบวนวิธี ในการโฆษณาชวนเชื่อทางอุดมการณ์แบบ ตะวันตก ตลอดสงครามเย็นที่ผ่านมา

อีกตัวอย่างหนึ่งจะพบได้ในข้อคิดเห็นของ จอห์น คลาร์ค John Clark นักประวัติศาสตร์ศิลปะชาวออสเตรเลีย ที่มีต่องานจิตรกรรมร่วมสมัยที่ชื่อว่า Terdesak (ถูกดัดแปลงให้จมนม) โดยศิลปินชาวอินโดนีเซีย เฮดี ฮาร์ยานโต้ Hedi Haryanto ซึ่งแสดงในนิทรรศการ Exhibition of Contemporary Art from the Non-Aligned Countries จอห์น คลาร์ค มองเห็นการเผชิญหน้าทางการเมืองในผลงานชิ้นนี้ ซึ่งมีท่วงทลีวงกลมสองวงกับตะปูที่แทงทะลุเข้าไปในช่องว่างตรงกลางของซุงไม้ที่แยกออกเป็นสองซีก อย่างไรก็ตาม งานของฮาร์ยานโต้มีความหมายที่แตกต่างออกไปอย่างสิ้นเชิง ไม้สองซีกที่มีรูนี้ จริงๆ แล้วก็คือภาชนะบรรจุน้ำผึ้งแบบดั้งเดิมของชาวชวา มันเป็นการบังเอิญที่การออกแบบภาชนะ และการปรับเปลี่ยนที่ทำได้โดยฮาร์ยานโต้ชวนคิดไปถึงพันธนาการหรือท่วงทลีของ

ฮาร์ยานโต้เป็นศิลปินที่มีความสนใจอย่างยิ่งต่อวัสดุของชนพื้นเมือง และเทคโนโลยีอันเรียบง่ายของชุมชนดั้งเดิมชาวอินโดนีเซีย ซึ่งจนถึงปัจจุบันวัสดุเหล่านี้ก็ยังคงถูกใช้งานเป็นเครื่องมือในการหุงหา ผลงานของฮาร์ยานโต้เป็นส่วนหนึ่งของวาทกรรมแบบ Low Art 2 ในประเทศอินโดนีเซีย ซึ่งพยายามที่จะลบล้างทัศนคติทั่วไปที่มีต่อวัฒนธรรมดั้งเดิม โดยชี้ลงไปว่าวัฒนธรรมดั้งเดิมแท้ๆ นั้นได้ทำให้ตัวมันเองถูกกันออกไปอยู่ริมชายขอบ ด้วยการสร้างมโนทัศน์ที่ว่า วัฒนธรรมแบบดั้งเดิม

ไม่ทางใดก็ทางหนึ่งการตีความที่ผิดพลาดนี้ได้เชื่อมโยงกับความคิดที่รับต่อๆ กันมา stereotypes และความนิยมความแปลกจากต่างถิ่น exoticism ผมกลัวว่าแนวโน้มนี้จะนำไปสู่การสร้างอัตลักษณ์แบบหนึ่งของช่วงเวลาหลังยุคอาณานิคม post-colonial ซึ่งในข้อเท็จจริงแล้วมันก็ ตามแบบมาจากการแบ่งกลุ่มในช่วงเวลาของยุคอาณานิคมนั่นเอง ซึ่งครั้งหนึ่งมีความแตกต่างอย่างชัดเจนระหว่าง สังคมสมัยใหม่ กับ สังคมแบบดั้งเดิม โดยมีการพัฒนาเป็นมาตรวัดแต่ในปัจจุบันนี้ กลายเป็นการแบ่งกลุ่มระหว่าง สังคมที่พัฒนาแล้ว กับ สังคมที่ยังไม่พัฒนา โดยใช้ประชาธิปไตยเป็นมาตรวัด

โฮ ฮันรู บันทีกว่า สิ่งสำคัญที่ต้องพิจารณาในการตัดสินงานจิตรกรรมร่วมสมัยของประเทศโลกที่สามก็คือความพยายามด้านการสร้างสรรค์ของศิลปิน นี่หมายความว่า การยกเอาพัฒนาการเชิงศิลปะ artistic development มาเป็นข้อพิจารณาเป็นสิ่งที่น่าเชื่อถือมากกว่ากระนั้น หรือ ถ้าเช่นนั้นแล้วการเปลี่ยนแปลงที่เป็นความย้อนแย้งในตัว จากแนวคิดอะวองการ์ด avant garde ไปสู่แนวคิดโพสต์อะวองการ์ด post avant garde ซึ่งเป็นกระบวนทัศน์ของจิตรกรรมร่วมสมัยนั้นถูกนำมาใช้พิจารณาสิ่งที่อยู่ภายนอกกระแสหลักได้ด้วยหรือไม่ ในวิถีทางของการเปลี่ยนแปลงจากแนวคิดอะวองการ์ดไปสู่แนวคิดโพสต์อะวองการ์ดที่มีความย้อนแย้งในตัวนั้น เชื่อมโยงอยู่กับวาทกรรมของลัทธิโพสต์โมเดิร์นนิสม์ post-modernism ชาร์ล เจ็จคส์ Charles Jencks นักคิดที่โดดเด่นในลัทธิโพสต์โมเดิร์นนิสม์เขียนไว้ว่า

แนวคิดอะวองการ์ดที่ผลักดันลัทธิโมเดิร์นนิสม์ไปข้างหน้านั้น ได้สะท้อนพลวัตของลัทธิทุนนิยม มันเป็นคลื่นของการทำลายและการสร้างที่เกิดขึ้นใหม่อย่างต่อเนื่องวนเวียน เป็นปีๆ ที่ความเคลื่อนไหวและแนวความคิดต่างๆ ถาโถมตามต่อกันมาจนมันถูกคาดเดาได้ราวกับการผลัดเปลี่ยนฤดูกาล แต่สถานการณ์เช่นนี้ได้เปลี่ยนไปแล้วในช่วงเวลาสิบปีที่ผ่านมา ไม่ใช่เพราะพวคนายทุนชนชั้นกลางและลัทธิทุนนิยม ได้ระเหยหายไปสู่อวกาศ แต่เป็นเพราะว่าศิลปิน สถาปนิก

นักวิจารณ์ และสาธารณชนเริ่มที่จะเข้าใจพลวัตเหล่านี้และได้สร้างจุดยืนใหม่ ซึ่งผมอยากจะเรียกหรือบางทีอาจเป็นการคาดเดาว่าเป็นแนวคิดโพสต์อะวองการ์ด (Post Avant-Garde)

ค่อนข้างชัดเจนว่าแนวคิดโพสต์อะวองการ์ดเป็นส่วนสำคัญหนึ่งของกระบวนการเพื่อสร้าง deconstruction ภาวะสมัยใหม่ modernity ซึ่งถูกครอบงำจากพวกนายทุน และลัทธิทุนนิยม แต่การรื้อเพื่อสร้างภาวะสมัยใหม่นี้ถูกนำมาใช้ภายนอกโลกตะวันตกได้มาน้อยแค่ไหนกัน

นักวิชาการชาวดัตช์ ยาน เนเดอร์วีน ปีเตอร์ส Jan Nederveen Pieterse ชี้ให้เห็นว่า วิวาทะเกี่ยวกับลัทธิโพสต์โมเดิร์นนิสต์ถูกกำกับไว้เกือบทั้งหมดด้วยการหันกลับมามองโลกนอกประเทศตะวันตก ในความพยายามที่จะมองหาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้การรื้อเพื่อสร้างภาวะสมัยใหม่กับการพัฒนาอื่นๆ นอกโลกตะวันตกนั้น เนเดอร์วีน เขียนไว้ว่า

วิถีทางที่จะเข้าใจคำที่มีความหมายอย่างเฉพาะเจาะจงของยุโรปนั้น ก็คือการอธิบายพัฒนาการเดี่ยวๆ ของยุโรปในทางที่แตกต่างไปจากทวีปอื่นๆ นั่นก็คือการตีแผ่ให้เห็นความเฉพาะของพัฒนาการแบบยุโรป

การตีแผ่ให้เห็นภาวะสมัยใหม่แบบตะวันตกในความคิดของเนเดอร์วีน ปีเตอร์ส ตั้งอยู่บนพื้นฐานวิธีคิดแบบเดิมที่เหมือนกับการนำเอาแนวความคิดเรื่องความสมบูรณ์หรือความเป็นองค์รวม absolutism/totality ในลัทธิโมเดิร์นนิสต์ (modernism) มาคิดใหม่ สิ่งนี้อยู่ในความสนใจของผมในช่วงสองสามปีมานี้ ไม่มีวิธีการทำความเข้าใจแบบใดเลยที่สามารถทำให้เราเห็นว่า มันเป็นการรื้อสภาวะสมัยใหม่หรือลัทธิโมเดิร์นนิสต์แล้วสร้างขึ้นใหม่ แต่มันดูเป็นการวิพากษ์วิจารณ์พัฒนาการเดี่ยวๆ ของตัวมันเองเสียมากกว่า

แนวคิดเรื่องความสมบูรณ์และความเป็นองค์รวมนี้เองเป็นเหตุให้ลัทธิโมเดิร์นนิสต์ถูกมองว่าสัมพันธ์กับศิลปะสมัยใหม่ (modern art) ซึ่งมีหนทางเดียวในการพัฒนา (นั่นคือในแบบตะวันตก) และปฏิเสธแบบแผนของการพัฒนาอื่นๆ นี่คือ พื้นฐานของการครอบงำ

อย่างไรก็ตาม ในการถกเถียงถึงการครอบงำนี้เราควรจะต้องตระหนักว่า เจ็อนไซในการอภิปรายเชื่อมโยงไปสู่การเผชิญหน้าระหว่างตะวันตกกับตะวันออก ระหว่างผู้ครอบงำกับผู้ถูกครอบงำ และระหว่างกระแสหลักกับกระแสที่ถูกผลักให้อยู่ชายขอบ ซึ่งผู้ถูกครอบงำรับมโนทัศน์ที่มากครอบงำไว้โดยปราศจากแรงกดดัน (แม้ว่าการครอบงำนั้นจะกระทำด้วยวิธีการที่หลากหลายและให้ผลในทางที่แตกต่างกันก็ตาม) เพราะมีนักวิชาการที่อยู่ในวงการศิลปะของโลกที่สามเองเชื่อว่า ภาวะสมัยใหม่และลัทธิโมเดิร์นนิสต์มีความเป็นสากล สมบูรณ์ และมีคุณค่าที่เบ็ดเสร็จ ดังนั้นจึงเชื่อว่าศิลปะสมัยใหม่ก็พัฒนาขึ้นในโลกที่สามได้ด้วย

แต่ขอบเขตของการถกเถียงกันถึงภาวะสมัยใหม่และลัทธิโมเดิร์นนิสต์ภายในโลกที่สามเองก็ควรที่จะถูกตั้งคำถามด้วย เราจะเห็นได้ว่า ความเข้าใจต่อลัทธิโมเดิร์นนิสต์ในโลกที่สามก็ยังไม่ชัดเจน การขาดความเข้าใจนี้ปรากฏชัดขึ้นเมื่อศิลปินจากประเทศโลกที่สามและภัณฑารักษ์ได้เข้าร่วม ขบวนการ ของจิตรกรรมร่วมสมัย อาจมีการแสดงความคิดเห็นว่า ลัทธิโมเดิร์นนิสต์และการพัฒนาแบบโมเดิร์นนิสต์ (modernist development) นี้เองที่เป็นเหตุของการครอบงำ และการทำให้เกิดกลุ่มย่อยซึ่งถูกผลักให้เป็นพวกชายขอบ ส่วนจิตรกรรมร่วมสมัยซึ่งวิพากษ์วิจารณ์การพัฒนาแบบโมเดิร์นนิสต์นั้นช่วยปลดปล่อยประเทศโลกที่สามออกจากกรอบการครอบงำและการถูกทำให้อยู่ชายขอบ อย่างไรก็ตาม อะไรคือสิ่งที่เป็นแรงกระตุ้นเบื้องหลังการที่ประเทศโลกที่สามวิพากษ์วิจารณ์

พัฒนาการแบบโมเดิร์นนิสต์ มันคือการต่อต้านลัทธิโมเดิร์นนิสต์ หรือมันเป็นผลลัพธ์ของการถูกทำให้ อยู่ชายขอบแล้วกันแน่

ในจิตรกรรมร่วมสมัย การถูกครอบงำก็ยังคงดำเนินต่อไป ศิลปินจากโลกที่สามต้อง สร้างผลงาน แสดงความรู้สึก พุด และแสดงทัศนะในผลงานไปตาม ขนบ ของจิตรกรรมร่วมสมัย บาง คนประสบความสำเร็จ บางคนก็ไม่ และบางคนอาจต้องบิดเบือนทัศนะทางศิลปะของพวกเขา อย่างไรก็ตาม ศิลปินส่วนใหญ่ของประเทศโลกที่สามไม่ได้อยู่ใน เกมของการผลักรอกนอกกลุ่ม หรือรวมเข้า มาในกลุ่ม ของจิตรกรรมร่วมสมัย

ในประเทศโลกที่สาม การครอบงำได้เริ่มต้นขึ้นเมื่อศิลปินท้องถิ่น นักประวัติศาสตร์ ศิลป์ และนักวิจารณ์ศิลปะใช้คำว่า จิตรกรรมร่วมสมัย (ซึ่งใช้คำนี้อีกแล้วโดยไม่รู้สึกลูกกดดัน) ไม่ต้อง สงสัยเลยว่า มันคือวาทกรรมที่จิตรกรรมร่วมสมัยวิพากษ์วิจารณ์ความสัมบูรณ์ของลัทธิโมเดิร์นนิสต์ the absolutism of modernism ซึ่งทำให้เกิดการตระหนักถึงแนวคิดพหุนิยม pluralism ที่ต่อมาได้ พัฒนาไปสู่ความคิดเรื่องความแตกต่างของจิตรกรรมร่วมสมัย

อย่างไรก็ตาม การถูกครอบงำนี้สัมพันธ์กับพัฒนาการที่สิ่งต่างๆ ผสมรวมกันเข้า พัฒนาการนี้อาจมองดูเหมือนเป็นองค์ประกอบที่ยืดยาวอ้อมค้อม ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้ควรจะถูกล้อ โยงกันเข้าเพื่อค้นหาวาทกรรมของจิตรกรรมร่วมสมัยของโลก อย่างไรก็ตามจนถึงขณะนี้องค์ประกอบ ดังกล่าวก็ยังถูกปิดกั้น และไม่สามารถพัฒนาไปสู่เป้าหมายในระดับที่ยอมรับได้ ในความคิดเห็นของ ผม มันเป็นเพราะการจำแนกลักษณะเฉพาะของความต่างนั้นมุ่งสนใจแต่พื้นฐานทางวัฒนธรรมที่ แตกต่างกัน จนมันถูกจำกัดให้กลายเป็นวิธีคิดสองขั้วอย่างง่ายดาย

ภายในกระแสหลัก ความแตกต่างดังกล่าวถูกชี้เฉพาะออกมาด้วยวิถีทางเดียวกันกับ ในบรรพทิศศึกษา Orientalism พื้นฐานทางวัฒนธรรมในประเทศโลกที่สามมักถูกมองเชื่อมโยงกับ ขนบธรรมเนียมประเพณีและเชื้อชาติเผ่าพันธุ์ หรือพูดอีกนัยหนึ่งมักถูกมองว่ามีความพิเศษเฉพาะ ในการเสนอความจริงของโลกที่สามนั้น การวิเคราะห์ส่วนใหญ่ถูกลวงให้ตกหลุมพรางของความเป็น อื่น otherness อย่างแยบคาย การเสนอผลการวิเคราะห์เหล่านี้ผิด เพราะความจริงที่ถูกเสนอออกมา นั้นไม่ได้ผ่านการพิจารณาไตร่ตรองอย่างแท้จริงในเรื่องกระบวนการของการนำเสนอ โดยพื้นฐานของ จิตใจที่มุ่งมองความแตกต่างของพื้นเพทางวัฒนธรรมและสังคมนี้เองที่บีบให้เกิด ความเป็นอื่น

ความแตกต่างในจิตรกรรมร่วมสมัยนั้นยากที่สื่อเข้าหากัน เพราะภายในประเทศโลก ที่สามเองก็ยังคงมีปฏิกิริยาต่อแนวความคิดเรื่องความเป็นอื่นจากประเทศตะวันตก ภาวะเช่นนี้ ก่อให้เกิดผลที่ผิดพลาดขึ้นเช่นเดียวกัน ในประเทศโลกที่สามพื้นเพทางวัฒนธรรมได้กลายเป็น เครื่องมือที่จะแสดงอัตลักษณ์ทางเชื้อชาติ หรือเป็นเครื่องมือในการปกป้องอัตลักษณ์ทางเชื้อชาติ ในกรณีศิลปะของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มาซาชิโร อุชิโรโฮจิ Masahiro Ushiroshoji ภัณฑารักษ์ ชาวญี่ปุ่นได้เขียนไว้ว่า

วิธีการพื้นฐานของศิลปินในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ก็คือการค้นหาอัตลักษณ์ของ พวกเขาในหนทางแคบๆ ระหว่างขนบของพวกเขาเองกับตะวันตก กระแสของความคิดชาตินิยมและ แนวคิดบรรพทิศศึกษามีอันตรายและมีหลุมพรางที่แยบยลอยู่ตลอดเส้นทางสายนี้

การมุ่งมองความแตกต่างทั้งในฝ่ายกระแสหลักและในฝ่ายโลกที่สามนั้น ทำให้ผม ตระหนักว่าความพยายามที่จะค้นหาฐานความคิดให้ถกเถียงกันถึงเรื่องจิตรกรรมร่วมสมัยของโลกนั้น

กลับทำให้เกิดการเผชิญหน้า การตีความผิดพลาด และความเข้าใจผิดขึ้นอีก สถานะเช่นนี้บ่งชี้ว่า วาทกรรมของจิตรกรรมร่วมสมัยตกหลุมพรางในกรอบแนวคิดโพสท์อะวองการ์ด และแนวคิดหลัง ภาวะสมัยใหม่ post avant-garde/post modernity เพราะมีความพยายามอย่างมาก (เกินไป) ที่จะ รวมเอาสิ่งที่ไฮเนฟฟ์ชี้ว่าเป็น เหตุการณ์ทั่วไปและกระแสสังคมวัฒนธรรมโดยองค์รวม เข้ามาพิจารณา ร่วมด้วย ภายใต้กระแสเช่นนี้แง่มุมเชิงศิลปะ artistic aspects ถูกมองข้ามไป หนทางเดียวที่จะเข้าใจ ศิลปะของโลกที่สามได้อย่างถูกต้องก็คือ การย้อนกลับมามองผ่านแง่มุมในเชิงศิลปะเอง

การทำความเข้าใจจิตรกรรมร่วมสมัยไม่อาจหลีกเลี่ยงความขัดแย้งในตัวเอง ในแง่ ที่มันมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาแบบโมเดิร์นนิสต์ ในกระแสหลักความขัดแย้งนี้เป็นสิ่งที่เห็นชัดเจน ในขณะที่ในโลกที่สามความสัมพันธ์ระหว่างศิลปะสมัยใหม่กับจิตรกรรมร่วมสมัยเป็นสิ่งคลุมเครือ เพราะว่าพัฒนาการของศิลปะสมัยใหม่ยังไม่ชัดเจนในตัวเอง ดังนั้นการมองจิตรกรรมร่วมสมัยใน ประเทศโลกที่สามผ่านกรอบของแนวคิดโพสท์อะวองการ์ดและแนวคิดหลังภาวะสมัยใหม่จึงผลักดัน ให้ความคลุมเครือก้าวไปสู่เงื่อนไขที่คลุมเครือมากยิ่งขึ้น

พัฒนาการของศิลปะสมัยใหม่ในประเทศโลกที่สามถูกทำให้คลุมเครือเพราะการ ครอบงำจากทฤษฎีตะวันตก จนกระทั่งปัจจุบันความคลุมเครือของพัฒนาการของศิลปะสมัยใหม่ใน ประเทศโลกที่สามก็ยังคงถูกทะเลาะเพิกเฉย ประเด็นเรื่องจิตรกรรมร่วมสมัยยังไม่ถูกหยิบยกขึ้นมา อภิปราย การปฏิเสธการถกเถียงในเรื่องนี้เกี่ยวกับกระแสความคิดที่กำลังมาแรงในจิตรกรรมร่วม สมัยที่ปฏิเสธหัวข้อการถกเถียงใดๆ เกี่ยวกับศิลปะสมัยใหม่ ลัทธิโมเดิร์นนิสต์ หรือภาวะสมัยใหม่ ไม่เพียงแต่ภัณฑารักษ์บางคนของกระแสหลักเท่านั้นที่แสดงให้เห็นถึงการปฏิเสธนี้ แต่ภัณฑารักษ์บาง คนจากประเทศโลกที่สามเองซึ่งเกี่ยวข้องอยู่กับวงการจิตรกรรมร่วมสมัยก็พยายามอย่างมากในการ ปรับทัศนคติของพวกเขาให้ยอมรับสิ่งนี้ ในเวทีศิลปะระดับนานาชาติ โลกที่สามไม่เคยได้รับโอกาส อย่างแท้จริงที่จะค้นหา (หรือทำความเข้าใจ) พัฒนาการเชิงศิลปะของตัวเองทั้งในศิลปะสมัยใหม่ หรือ ในจิตรกรรมร่วมสมัย

อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่เพียงเพราะโลกที่สามไม่สนใจที่จะอธิบายภาวะสมัยใหม่หรือลัทธิ โมเดิร์นนิสต์ให้ชัดเจนขึ้นมา แต่เป็นเพราะวาทกรรมที่ว่าด้วยจิตรกรรมร่วมสมัยไม่ได้จบลงที่ลัทธิ โมเดิร์นนิสต์ นี่เป็นเหตุผลว่าทำไมจิตรกรรมร่วมสมัยจึงเหมาะสมเฉพาะกับพัฒนาการของกระแสหลัก เท่านั้น แต่อย่างไรก็ตาม วาทกรรมที่ปฏิเสธการประเมินผลกระทบของศิลปะสมัยใหม่ในโลกที่สามนี้ ไม่อาจที่จะปฏิเสธความเป็นองค์รวม totality ได้เลย นี่คือนิมิตที่ยุ่งยากซับซ้อนของการทำความเข้าใจ ศิลปะจากประเทศโลกที่สาม

ดังนั้นการถกเถียงถึงความสมบูรณ์ absolutism ในลัทธิโมเดิร์นนิสต์ควรจะทำ กันอย่างละเอียดถี่ถ้วนภายในโลกของจิตรกรรมร่วมสมัย การสร้างความเข้าใจในพัฒนาการเชิงศิลปะ ที่แตกต่างกันเป็นสิ่งจำเป็น ซึ่งในความคิดของผม มันเป็นสิ่งสำคัญยิ่งกว่าการแยกแยะความต่างของ พื้นเพทางวัฒนธรรม ไม่มีอะไรใหม่แล้วในเรื่องความต่างทางวัฒนธรรม มันชัดเจนแล้วว่า โลกภาวิวัตน์ (เหมือนกับกระแสสากลนิยม) ไม่ได้ทำให้โลกหมุนตามระบบคุณค่าเพียงระบบเดียว

เราอาจเริ่มอภิปรายเรื่องการพัฒนาเชิงศิลปะที่แตกต่างกัน โดยอ้างอิงถึงความคิด ของเนเดอ์วิน ปีเทอร์ส ที่กล่าวถึง การตีแผ่ให้เห็นความเฉพาะของภาวะสมัยใหม่แบบตะวันตก หรือ ความสมบูรณ์และความเป็นองค์รวมของภาวะสมัยใหม่ ในการทำความเข้าใจกับเรื่องนี้ เราอาจตั้ง

คำถามได้ว่า พัฒนาการแบบโมเดิร์นนิสต์คือผลลัพธ์ของอุดมคติหนึ่งที่เกิดมาจากโลกแห่งความคิด (ซึ่งไม่ได้ประจักษ์แก่ตา) กระนั้นหรือ ในบทความของเรมอนด์ วิลเลียมส์ Raymond Williams ที่ชื่อ ลัทธิโมเดิร์นนิสต์เริ่มเมื่อไร When Was Modernism เขาเขียนไว้ว่า ลัทธิโมเดิร์นนิสต์ Modernism เป็นชื่อเรียกกระแสความเคลื่อนไหวทางวัฒนธรรมทั้งหมด ที่ถูกมองย้อนหลังกลับไป มันเป็นคำที่ใช้กันโดยทั่วไปตั้งแต่ทศวรรษที่ 1950 ด้วยการขมวดรวมกระแสต่างๆ ที่โดดเด่นของ สมัยใหม่ หรือถึงกับ สมัยใหม่อย่างแท้จริง ในราวปี 1890 ถึง 1940

ทัศนะของวิลเลียมส์ได้ตอบคำถามซึ่งอยู่ในใจ Jim Spongkatt มานานแล้ว คำตอบนี้ทำให้ Jim Spongkatt ตระหนักว่า ลัทธิโมเดิร์นนิสต์ไม่ได้เป็นอุดมคติทางความคิดอย่างแท้จริง ดังนั้นความเป็นองค์รวมและความสมบูรณ์ของมันจึงควรจะถูกตั้งคำถาม ลัทธิโมเดิร์นนิสต์เกี่ยวข้องกับแนวความคิดที่มองย้อนหลังกลับไปซึ่งสัมพันธ์กับความเป็นจริง ตั้งแต่มันเกิดขึ้นมโนคติของมันก็ตั้งอยู่บนความเป็นจริงแบบตะวันตก มันคือลัทธิโมเดิร์นนิสต์แบบตะวันตก หรืออีกนัยหนึ่งมันเป็นแค่เพียงส่วนเดียวของลัทธิโมเดิร์นนิสต์ ดังนั้นผลลัพธ์ของพัฒนาการแบบโมเดิร์นนิสต์ก็เป็นเพียงแค่หนทางหนึ่งของการพัฒนาเท่านั้น

ดังนั้น Jim Spongkatt จึงเห็นความจริงว่า ถ้าสังคมตะวันตกสามารถที่จะก้าวไปสู่ลัทธิโมเดิร์นนิสต์ด้วยความจริงของพวกเขา แล้วทำไมสังคมนอกประเทศตะวันตกจะทำเช่นนั้นบ้างไม่ได้ ถ้าสังคมภายนอกโลกตะวันตกสามารถที่จะกำหนดพัฒนาการของแบบโมเดิร์นนิสต์ของตัวเอง ซึ่งสัมพันธ์กับกระบวนการทำให้เป็นสมัยใหม่ modernisation และภาวะสมัยใหม่ที่เริ่มมาตั้งแต่ศตวรรษที่ 18 บางที่เราอาจจะพบลัทธิโมเดิร์นนิสต์แบบหลากหลายขึ้นอยู่กับแต่ละทวีป ภูมิภาค ชาติ สังคม หรือแม้แต่กลุ่มชนในสังคมภายในประเทศหนึ่งก็เป็นได้

เป็นที่รับรู้กันโดยทั่วไปว่า โลกภายนอกสังคมตะวันตกรับเอาทั้งภาวะสมัยใหม่ ลัทธิโมเดิร์นนิสต์ และวัฒนธรรมตะวันตกนับตั้งแต่หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 บางทีนี่อาจเป็นเหตุผลว่าทำไมลัทธิโมเดิร์นนิสต์ที่อยู่นอกสังคมตะวันตกจึงถูกอธิบายว่าเป็นการปรับเปลี่ยนหรือเป็นการลอกเลียนทาง อุดมคติ อย่างไรก็ตาม นี่ไม่ใช่ความจริงแต่อย่างใด ตัวอย่างเช่น ในประเทศต่างๆ อาทิ อินโดนีเซีย หรือฟิลิปปินส์ ซึ่งเคยตกเป็นอาณานิคมของประเทศตะวันตกมาแล้ว วัฒนธรรมตะวันตกได้ให้อิทธิพลมาตั้งแต่ศตวรรษที่ 17 และทำให้เกิดวัฒนธรรมลูกผสม ในวัฒนธรรมเช่นนี้หัวใจของการทำให้เป็นสมัยใหม่ (ซึ่งมักบ่งชี้จากสิ่งที่ปรากฏ เช่น การปฏิวัติฝรั่งเศส การปฏิวัติอุตสาหกรรม และประชาธิปไตยในอเมริกา) เป็นอิทธิพลจากศตวรรษที่ 18 ด้วยการพัฒนาแบบปฏิรูปนี้เองมันจึงก่อเกิดเป็นภาวะสมัยใหม่ที่แตกต่างกันไป ตัวอย่างเช่น การแสดงลักษณะเฉพาะของตัวเองของชนพื้นเมืองในสถานะของอาณานิคมที่เติบโตขึ้นภายใต้กระแสลัทธิชาตินิยมในช่วงเวลาสงครามโลกครั้งที่ 2 เป็นต้น ภายใต้กระบวนการของการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงนี้ เราจะพบจิตรกรชาวอินโดนีเซีย และชาวฟิลิปปินส์ อาทิ ราเดน สาเลห์ Raden Saleh และฮวน ลูนา Juan Luna ซึ่งเข้าร่วมกับกระแสศิลปะโรแมนติกของยุโรปในศตวรรษที่ 19 นี้แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างศิลปะของอินโดนีเซียในศตวรรษที่ 19 (ซึ่งสร้างโดยศิลปินที่เป็นคนพื้นเมือง) กับกระบวนการทำให้เป็นสมัยใหม่ modernisation ในศตวรรษที่ 18

เมื่อลัทธิโมเดิร์นนิสต์ถูกระบุว่าก่อเกิดขึ้นในศตวรรษที่ 1950 มันชัดเจนว่าทั้งอินโดนีเซียและฟิลิปปินส์ยังไม่ได้รับผลหรือถูกดึงเข้าไปเกี่ยวข้องกับกระบวนการทำให้เป็นสมัยใหม่

และภาวะสมัยใหม่ของเวลานั้นเลย ศิลปะสมัยใหม่ในอินโดนีเซียไม่ใช่การรับมาจากลัทธิโมเดิร์นนิสม์ของทศวรรษที่ 1950 แต่เพียงด้านเดียว แต่มันได้สืบทอดพัฒนาการของท้องถิ่นที่ต่อเนื่องกันมาตั้งแต่ศตวรรษที่ 18 ด้วย ดังนั้นมันต้องมีลัทธิโมเดิร์นนิสม์แบบอื่นนอกเหนือไปจากลัทธิโมเดิร์นนิสม์แบบตะวันตกภายใต้พัฒนาการของศิลปะสมัยใหม่ในสองประเทศนี้

จิม สุปังกัต เรียกสถานะของลัทธิโมเดิร์นนิสม์ที่หลากหลายนี้ว่า Multimodernism แนวคิดเรื่องนี้เป็นฐานทางความคิดหนึ่งในการที่เราจะถกเถียงกันต่อไปถึงภาวะสมัยใหม่ที่หลากหลาย multimodernity ด้วย ซึ่งเรื่องนี้มีฐานความคิดมาจากมโนทัศน์ของตะวันตกเอง ทั้งเรื่องการทำให้เป็นสมัยใหม่ ภาวะสมัยใหม่ และความมาก manyness ซึ่งสัมพันธ์กับความจริงที่ต่างกันออกไปของภาวะสมัยใหม่ แนวคิดเรื่องภาวะสมัยใหม่ที่หลากหลายนี้ไม่ได้แบ่งตามขอบเขตของประเทศ แต่มันสามารถที่จะปรากฏในลักษณะที่ซ้อนเหลื่อมกันภายในชาติรัฐหนึ่ง

เสียงเรียกร้องต่อการถกเถียงในเรื่องลัทธิโมเดิร์นนิสม์ที่หลากหลาย Multimodernism นี้ยังเป็นสิ่งที่ห่างไกลออกไปจากการถกเถียงถึงเรื่องของตัวลัทธิโมเดิร์นนิสม์เอง เหตุผลหนึ่งที่ยุ่ยากซับซ้อนก็คือการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องความเป็นหนึ่งเดียวของลัทธิโมเดิร์นนิสม์นั่นเอง การถกเถียงในเรื่องลัทธิโมเดิร์นนิสม์ที่หลากหลายนั้นควรตั้งอยู่บนความตระหนักว่า พัฒนาการของจิตรกรรมร่วมสมัยกับศิลปะสมัยใหม่มีความเชื่อมโยงกัน และความหลากหลายในจิตรกรรมร่วมสมัยนั้นสัมพันธ์กับพัฒนาการทางศิลปะที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ในความแตกต่างและความหลากหลายนั้นก็มีความคล้ายคลึงกันอยู่ด้วย

ลัทธิโมเดิร์นนิสม์ที่หลากหลายนี้เชื่อมโยงกับสถานะที่ยุ่ยากและซับซ้อนของจิตรกรรมร่วมสมัย ความไร้ระบบของมัน ที่ โย ฮันรู อธิบายว่า มันเป็นเอนโทรปี entropy (เมื่อระบบหนึ่งหรือสสารหนึ่งที่มีความมั่นคงอยู่ได้ผ่านเข้ามาสู่ช่วงเวลาที่ไม่อาจหลอมรวมเข้ากันได้อีกต่อไป และพังทลายลงไปสู่ความไร้ระเบียบอย่างสิ้นเชิง มันก็บรรลุถึงข้อจำกัดของพัฒนาการของตัวเอง)

สภาวะอันสับสนเหล่านี้ อาจส่งผลให้เกิดการเข้าใจผิดและการตีความที่ผิดพลาด มันอาจสร้างปัญหาในการประเมินคุณค่าผลงานที่แสดงให้เห็นถึงกระแสแบบโมเดิร์นนิสต์ modernist tendencies แม้ว่าผลงานในประเทศโลกที่สามเหล่านี้จะแสดงถึงอิทธิพลของลัทธิโมเดิร์นนิสม์แบบตะวันตกก็ตาม แต่มันก็ไม่ควรจะถูกทักท้วงเอาว่า มันเป็นผลงานจากฐานความคิดของลัทธิโมเดิร์นนิสม์ เพราะพัฒนาการแบบโมเดิร์นนิสต์ไม่เคยมีอยู่อย่างแท้จริงเลยในประเทศโลกที่สาม มันคงมีความสับสนเกิดขึ้นในการใช้คำว่า ศิลปะสมัยใหม่ ศิลปะแบบโมเดิร์นนิสต์ และจิตรกรรมร่วมสมัย

ดังนั้นคำว่า จิตรกรรมร่วมสมัย จะต้องถูกประเมินใหม่ และเราก็ควรจะตั้งคำถามต่อความเปลี่ยนแปลงของแนวคิดอะวองการ์ด avant-garde ที่มาสู่แนวคิดโพสต์อะวองการ์ด post avant-garde ในฐานะที่เป็นแบบแผนของจิตรกรรมร่วมสมัย ด้วยการค้นหาความสัมพันธ์ระหว่างลัทธิโมเดิร์นนิสม์ที่หลากหลายกับจิตรกรรมร่วมสมัย ซึ่งแตกต่างไปจากความสัมพันธ์สายตรง linear ที่มีความขัดแย้งกันระหว่างพัฒนาการแบบโมเดิร์นนิสต์กับจิตรกรรมร่วมสมัย

จุดมุ่งหมายในความคิดของลัทธิโมเดิร์นนิสม์ที่หลากหลายนั้นชัดเจน นั่นคือการค้นหาความเข้าใจ ณ จุดซึ่งไม่เพียงความจริงที่แตกต่างกันในจิตรกรรมร่วมสมัยเท่านั้นที่ถูกอธิบายอย่างถูกต้อง แต่ยังหมายรวมถึงวิถีทางที่แตกต่างกันในการแสดงความจริงด้วย

จิมซีให้เราเห็นประเด็นอันตรายของการที่ภัณฑารักษ์จากประเทศอื่นเป็นผู้ให้ความหมาย ตีความงานศิลปะจากประเทศโลกที่สาม รวมทั้งเป็นผู้คัดเลือกงานศิลปะจากประเทศโลกที่สามไปแสดงยังงานนิทรรศการศิลปะในระดับนานาชาติ จิมได้ตั้งคำถามที่แหลมคมหลายคำถามในบทความชิ้นนี้ไม่ว่าจะเป็นคำถามที่ว่า ทั้งภัณฑารักษ์และนักเขียนจากต่างประเทศนั้นเข้าใจประเด็นที่อ่อนไหวในการต่อสู้ทางการเมืองซึ่งได้เปลี่ยนผ่านมาสู่การแสดงออกทางศิลปะได้มากน้อยแค่ไหน การให้ความหมายของคำว่าจิตรกรรมร่วมสมัยผ่านทางความคิดของตะวันตกนั้นมีความผิดพลาดอย่างไร และที่สำคัญเขาชี้ให้เห็นถึงกระแสอันอันตรายที่ตามมาหลังจากล่าเมืองขึ้นได้หมดไป ไม่ว่าจะเป็นปรัชญาของแปลกที่แตกต่าง (Exoticism) และลัทธิบูรพทิศศึกษา (Orientalism) ซึ่งได้ทำให้อัตลักษณ์ของประเทศในโลกลูกที่สาม กลายเป็นอื่น ที่แตกต่างจากประเทศตะวันตกและประเทศยุโรป

หลังจากให้ภาพการครอบงำของลัทธิสมัยใหม่นิยมที่เกิดขึ้นในประเทศยุโรปที่มีต่อประเทศโลกที่สามแล้ว จิมแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า เราไม่สามารถทำความเข้าใจจิตรกรรมร่วมสมัยหรือศิลปะสมัยใหม่ของประเทศโลกที่สามภายใต้การเปลี่ยนผ่านของสังคมสมัยใหม่แบบตะวันตก และภาวะหลังสมัยใหม่แบบตะวันตก ยิ่งมองผ่านกรอบความคิดที่มาจากตะวันตกยิ่งทำให้การทำความเข้าใจจิตรกรรมร่วมสมัยยิ่งผิดพลาด จิมยกตัวอย่างให้เห็นอย่างชัดเจนว่ากระแสการศึกษาแบบนี้ทำให้จิตรกรรมร่วมสมัยในประเทศโลกที่สามคลุมเครืออย่างไร

นอกเหนือจากการที่ได้ทำให้เราเห็นอันตรายที่มาพร้อมกับทฤษฎีและกระบวนการทำให้เป็นสมัยใหม่ที่มาจากประเทศตะวันตกแล้ว บทความชิ้นนี้ของจิมไม่ได้ทำให้เรารู้สึกว่าเขาอยู่ในขบวนการของลัทธิชาตินิยม ซึ่งความรู้ลัทธิชาตินิยมจนสุดโต่งมักเกิดขึ้นอย่างมากหลังจากลัทธิการล่าเมืองขึ้นได้ผ่านพ้นไป แต่จิมกลับเตือนให้เราระมัดระวังถึงกระแสชาตินิยมนี้เช่นกัน

ในการให้ความหมายของการนิยามจิตรกรรมร่วมสมัยจากประเทศโลกที่สามของจิม นั้น เราเห็นได้อย่างชัดเจนว่า เขาพยายามให้ทางออกอย่างระมัดระวังในการนิยามความหมายของคำว่าจิตรกรรมร่วมสมัย ไม่มีกรวิเคราะห์ที่ตายตัวหรือสร้างทฤษฎีที่หนักแน่นรองรับ แต่เขากลับให้มุมมองที่เปิดกว้างต่อสิ่งอื่นๆ นอกเหนือจากการพัฒนาที่มาจากประเทศยุโรป และให้ความสำคัญกับพัฒนาการของศิลปะซึ่งเกิดขึ้นในแต่ละประเทศ

หลังจากที่จิมชี้ให้เห็นข้อเสียของลัทธิสมัยใหม่นิยมจากตะวันตก จิมได้ค้นหาความเป็นสมัยใหม่นิยมของประเทศโลกที่สามโดยได้ยกตัวอย่างประวัติศาสตร์ของศิลปะอินโดนีเซียเอง เมื่อเขาเล็งเห็นว่าถึงอย่างไรก็ตามเรา (หมายถึงประเทศโลกที่สาม) ไม่สามารถหนีพ้นลัทธิสมัยใหม่นิยมที่มาพร้อมกับกระแสศิลปะโลกได้ เขาได้ผนวกรวมทั้งความคิดตะวันตกและขนบนิยมของประเทศโลกที่สามเข้าด้วยกันเป็นต้นแบบในการหาข้อถกเถียง เพื่อนำไปสู่การหาความหมายของจิตรกรรมร่วมสมัยในประเทศโลกที่สาม ในที่สุด เขาก็ค้นพบว่า ต้นแบบในการค้นหาความหมายของจิตรกรรมร่วมสมัยในประเทศโลกที่สามคือลัทธิสมัยใหม่นิยมอันหลากหลาย (Multi-Modernism) จิมชี้ว่า นี่เป็นเพียงแค่ข้อเสนอในการถกเถียงเท่านั้น วิธีการนำเสนอแนวความคิดของจิมทำให้ผู้อ่านคิดได้ว่า บนเส้นทางของการหาความหมายของจิตรกรรมร่วมสมัยของประเทศโลกที่สามนั้นอาจจะมีได้อีกหลายทาง และบทความชิ้นนี้จะจุดเริ่มต้นที่ดีในการหาข้อถกเถียงว่า จิตรกรรมร่วมสมัยของไทยนั้นควรจะเป็นแบบใด

อภิรักษ์ โปษยานนท์ (2555) ได้ศึกษาพัฒนาการของศิลปะร่วมสมัยในประเทศไทย ประเพณีนิยมในด้านที่กลับกัน ได้กล่าวถึง ปัจจุบันบริษัทธุรกิจผู้อุปถัมภ์ศิลปะเริ่มแสดงตัวออกมาให้ปรากฏ อย่างเช่น แหล่งเงินทุนไทยและบริษัทซื้อขายหุ้นต่างๆ อาทิ ธนาคารกรุงเทพ ธนาคารกสิกรไทย ธนาคารแห่งประเทศไทย และบริษัทอีกหลายๆ แห่งได้จัดการประกวดและสนับสนุนเงินจัดนิทรรศการศิลปะ นักธุรกิจเริ่มซื้อขายและว่าจ้างให้ศิลปินสร้างผลงาน ศิลปะกระแสหลักเริ่มสมาคมยุ่งเกี่ยวกับธนศิลป์ เพราะสามารถจะสร้างชื่อเสียงที่โด่งดังได้อย่างรวดเร็วด้วยการเป็นผู้ชนะในการประกวดเหล่านี้ สำหรับศิลปินจำนวนมาก นี่เป็นวิถีทางไปสู่ความเป็นดาราที่ดีกว่าการต่อสู้อย่างอดอยาก เขาไม่สนใจว่างานของพวกเขาจะถูกวิจารณ์ว่าไม่ก้าวหน้าและซ้ำๆ ซากๆ トラบได้ที่พวกเขายังมีตลาดรองรับอยู่ และความสำเร็จก็มักจะถูกวัดด้วยการขายมากกว่าเนื้อหาสาระ ซึ่งผลก็คือนิทรรศการที่มีธนาคารเป็นผู้อุปถัมภ์ได้รับความสำคัญเหนือกว่ากิจกรรมอื่นๆ ที่จัดกันไปอย่างแค้นๆ เช่น การแสดงศิลปกรรมแห่งชาติ กล่าวถึง งานแนวประเพณีและงานร่วมสมัยดูเหมือนจะผสมผสานกันเป็นอย่างดีในบริบทของความจงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์ ชาติและศาสนา ความเป็นไทยร่วมสมัยถูกบรรยายเป็นภาพอย่างดียิ่งในผลงาน เพื่อปลุกเร้าพระราชประเพณีแห่งสถาบันพระมหากษัตริย์ภายใต้พระบรมเดชาานุภาพของราชวงศ์จักรี ความปรารถนาอย่างเพื่อฝันที่เทิดทูนบูชาวีรบุรุษราชากับเทพ และอดีตอันรุ่งเรืองเป็นแนวเรื่องที่พอเหมาะพอเจาะกับความรักชาติและลัทธิชาตินิยม ปรีชา เกาทอง และ สุรสิทธิ์ เสาว์คง สร้างภาพลักษณ์ที่ไร้กาลให้หวนคำนึงถึงอดีต ในภาพจิ้งหะและแสงในวัด (2519-2521) ของปรีชา รูปคนแบบจิตรกรรมไทยประเพณีบนผิวผาผนังวัดดูราวกับมีชีวิตเมื่อเผยตัวต้องลำแสงจากดวงอาทิตย์และให้อารมณ์ของความสงบและสมาธิ จิตรกรรมสีน้ำมันของสุรสิทธิ์ก็คล้ายคลึงกับงานสีอะคริลิกของปรีชา ในเรื่องที่แสงถูกนำมาแสดงความหมายถึงนัยสำคัญทางจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่เหนือภาวะของชีวิตทางโลก ผลงานจิตรกรรม เช่น องค์พ่อหลวงของเรา (2530) ก่อให้เกิดความว่างและความไม่รู้จบที่เวลาหยุดลง และเราถูกดึงให้ตกอยู่ในภวังค์ครุ่นคิดต่อสัญลักษณ์ของชาติ เช่น พระพุทธรูป ธงชาติไทย และของใช้ในพระราชพิธี ภาพลักษณ์เช่นนี้ดูเหมือนจะเหมาะสมอย่างดียิ่ง สมกับที่เป็นศิลปะเชิดชูสถาบัน ซึ่งทำหน้าที่ปลอบประโลมใจเล็กๆ น้อยๆ ให้แก่ผู้อุปถัมภ์ที่อยู่ในตึกสำนักงานใหญ่ๆ ได้ดี พอๆ กับสำหรับคหบดีที่ประสงค์จะได้กำลังใจหนุนแบบทันทีทันใดจากพุทธศาสนาและเอกลักษณ์ของความเป็นชาติ

จิตรกรหนุ่มอายุราว 30 ปี เช่น เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ และปัญญา วิจินธนสาร เป็นหัวหอกที่เคลื่อนไหวด้านศิลปะไทยประเพณีแนวใหม่ การกลับมาอย่างมีชีวิตชีวาของศิลปะแบบพื้นฟูนี้เป็นเครื่องหมายของอนุรักษ์นิยมแบบใหม่ที่ต่อต้านวัฒนธรรมสมัยใหม่และพวกหัวก้าวหน้า ศิลปินกลุ่มนี้ได้ทำสิ่งที่ทดแทนแนวคิด ทำให้ตกตะลึงด้วยของใหม่ ด้วย ทำให้ตกตะลึงด้วยของเก่า เพื่อที่จะตอกย้ำว่า อดีตสามารถนำมาใช้อ้างอิงอุดมคติในการวิพากษ์วิจารณ์ปัจจุบันได้ การโหยหาอย่างโศกเศร้าต่ออดีตที่ผ่านไป และการสนับสนุนอนาคตที่ดีกว่ากลายเป็นสาระสำคัญในการวาดภาพตกแต่งอุโบสถวัดพุทธบพิบ (2527-2530) ในกรุงลอนดอนที่มีชื่อเสียงของศิลปินทั้งสอง ถึงแม้จะรักษามโนคติและรูปแบบแบบประเพณี แต่เฉลิมชัยและปัญญาที่มีการริเริ่มในทางเทคนิคจิตรกรรมพอๆ กับทางองค์ประกอบภาพ สี รายละเอียด และมีติของภาพ สื่อคล้ายลึกลับและอุปกรณ์ฟุ้งกันลมถูกนำมาใช้แทนผนังและสีฝุ่น และผู้ชมต้องตื่นตระหนกกับความสุกใสและฟูฟ่าของสีที่สร้างความสั่นสะเทือนต่อสายตาเป็นจิ้งหะ รูปลักษณ์แบบประเพณีและร่วมสมัยปะทะและคละเคล้ากัน ยักษ์

ถือปิ่นกลและบาซูก้าเข้าจุใจมพระพุทเจ้า นักดนตรีฟังก์ร็อกกับนักบุญสตัปปาฏิหารย์ของโลกที่ 3 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ในรัชกาลที่ 9 ปรากฏเป็นพระอัญญาโกธัญญะในปัจจุวัคคี

ความมีอัตลักษณ์เป็นเรื่องที่เป็นปัญหาถกเถียงในสังคมไทยร่วมสมัย เพื่อทำให้เรื่องนี้ซับซ้อนขึ้นไปอีก การแทรกแซงของรัฐบาลได้สร้างให้เกิดความขลังในการสืบค้นความเป็นมาของชนชาติและความผสมผสานกลมกลืนจนแยกไม่ออกในวัฒนธรรมไทย แต่ความเป็นจริงก็แสดงให้เห็นว่าสิ่งที่ถูกเรียกว่า ความเป็นไทย ประกอบไปด้วยองค์ประกอบอันหลากหลายและซับซ้อน ศิลปินกลุ่มไทย อาทิ อภิชาติ ภิรมย์รักษ์ ธงชัย ศรีสุขประเสริฐ ได้สะท้อนความหลากหลายนี้ มิใช่โดยผ่านภาพเปรียบเทียบ แต่ด้วยการจับคู่ลดทอนแบบแผนจิตรกรรมไทยประเพณีและรูปแบบนามธรรมเข้าด้วยกัน ในขณะที่รูปทรงนามธรรมที่ไม่แสดงว่าเป็นรูปอะไรและสีสันทกลับกลายมาเป็นกลวิธีเพื่อสร้างสัญลักษณ์และเพื่อการตกแต่ง ในทางตรงข้ามยังมีผู้ใช้เรื่องที่ไม่ได้อยู่ในวัฒนธรรมหลัก และเรื่องเชื้อชาติที่สัมพันธ์กับความเป็นไทย ถาวร โกอุดมวิทย์ มีบรรพบุรุษเป็นชาวจีนแผ่นดินใหญ่ เขาสนใจในเรื่องนี้และสร้างงานชุด พิธีกรรม (2525-2535) ที่เกี่ยวข้องกับประเพณีและพิธีที่เกี่ยวกับความตาย สัญลักษณ์ในหลายระดับที่เกี่ยวข้องกับการเผาและการฝังได้ซ่อนเร้นหรือเผยให้เห็นความเชื่อในวิญญาณและชีวิตหลังความตาย

ดูสภาพระหว่างความเปราะบางและความไม่ผสมผสานกันนี้เป็นความเปรียบถึงสถานภาพของชนกลุ่มน้อยในสังคมที่เรียกได้ว่า ผสมผสานกลมกลืนกันจนแยกไม่ออก ประสงค์ ลือเมือง ศิลปินพื้นถิ่นจากหมู่บ้านอันห่างไกลในจังหวัดลำพูน ได้หันกลับไปหาความเป็นพื้นเมือง ความขลังของพื้นถิ่นและจินตนาการของเด็กมาเป็นแรงบันดาลใจ งานที่ดูสดชื่นมีชีวิต อย่างเช่น บทเพลงพระอรหันต์ (2531) และ ความฝันแปรที่หลากหลายของแนวเรื่อง (2535) ประกอบไปด้วยการผสมผสานของเรื่องพื้นบ้านและเทคนิคที่หลากหลาย อาทิ ศิลปะล้านนา ภาพวาดตัวอักษรแบบพุทกันจีน การวาดอย่างหลังไหลที่เป็นอัตโนมัติ และภาพขีดเขียนเล่นบนผนังและกราฟฟิตี้ ผู้ชมจะตกอยู่ในภาพที่ซับซ้อนซ่อนเงื่อนตั้งเขาวงกตที่เต็มไปด้วยการเสียดสี ความขัดแย้งและความสับสนงุนงง ความมัวมัวเมาของคนที่ดื่มร่ำอย่างบิดเบี้ยวในงานฉลอง ความสำส่อนทางเพศตามอำเภอใจ และการเต้นรำบวงสรวง เป็นการตีความของประสงค์ต่อชีวิตร่วมสมัยในภาคเหนือของประเทศไทย

ในสังคมของกรุงเทพที่ถูกเพศชายควบคุม ผู้หญิงถูกเปลี่ยนค่า (เหมือนที่เป็นมา ยาวนาน) ไปสู่ความเป็นวัตถุตามความคิดฝัน และเป็นสิ่งอื่นๆ สำหรับผู้ชาย ดาวัยและนักร้องดูคล้ายกับมาดอนน่าร้องเพลงอยู่บนเวทีในชุดแนบเนื้อราวกับใส่ชุดชั้นใน ในขณะที่เดียวกันการกีดกันทางเพศและโสเภณี (เด็ก) ยังคงมีให้เห็นโดยทั่วไปทั้งในเมืองและต่างจังหวัด อย่างไรก็ตามในปีของสตรี (2535) และปีเฉลิมฉลองพระราชสมภพของพระนางเจ้า ปัญหาของเพศถูกยกขึ้นมาสู่นิทรรศการของกลุ่มศิลปินหญิง แต่ก็ยังมีศิลปินหญิงไทยน้อยคนนักกล้าเผชิญหน้ากับเรื่องหนักๆ อย่าง การข่มขืน เอตส์ สิทธิสตรี การกระทำทารุณกรรมต่อภริยาและผู้หญิง จากผลงานของพวกเธอน้อยมากที่จะแสดงความโกรธแค้นและสับสน ไม่มี หญิงแล้ว คนใดกล้าออกมาตะโกนด่า ต่อผู้ชายเผด็จการชาตินิยม เป็นเรื่องน่าเศร้าที่ศิลปินหญิงเหล่านี้พอใจที่จะเล่นบทบาทของตัวตามแบบที่ยอมรับกันโดยทั่วไป แม้ว่าจะมีทางออกอื่นอยู่บ้าง อารยา ราษฎร์จำเริญสุข ได้สร้างนัยที่ทับซ้อนผ่านภาพมัดสลัวบนแผ่นสังกะสี และจิตรกรรมที่วาดด้วยขี้ผึ้ง พินรี สันพิทักษ์ เปิดประเด็นเรื่องความเป็นหญิงและเพศผ่านรูปของ

น้ำเต้าและร่างกายของเพศหญิง แต่แม้ว่าผลงานเหล่านี้จะเต็มไปด้วยความรู้สึกอันละเอียดอ่อนราวกับเป็นบทกวีโดยตัวเอง ผลงานเหล่านี้ก็ไม่ได้เผชิญหน้าโดยตรงต่อปัญหาของเพศและการถูกทำให้ไร้ความสำคัญ เมื่อเร็วๆ นี้ กัญญา เจริญศุภกุล ได้เบี่ยงเบนจากการสร้างงานจิตรกรรมบนก้อนกรวดก้อนหินมาเป็นการวาดรูปที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ในเดือนพฤษภาคม (2535 : ผู้แปล) ภาพของธงชาติไทย สัญลักษณ์ที่ทรงไว้ซึ่งความเคารพของชาติ ศาสนา และสถาบันพระมหากษัตริย์ถูกทำให้ยับยู่ยี่และรุ่งรังฉีกขาด โคลนถูกใช้เพื่อแสดงถึงประชาชน ร่องรอยของการตะกายเลงถูกทำพาดลงบนแถบสีแดง ขาว และน้ำเงิน เตือนให้ผู้ชมระลึกถึงความรุนแรงแตกหักและการนองเลือดที่เกิดขึ้นโดยความโกรธแค้นและป่าเถื่อนของพวกเครื่องแบบสีเขียว

จิตรกรรมร่วมสมัยของประเทศไทยนั้นเต็มไปด้วยพลังของจินตนาการที่กระตุ้นด้วยความร่ำรวย และมีเบื้องหลังอันซับซ้อนจากแก่นของประเพณีที่สืบทอดกันมาของตัวเอง พอๆ กับที่ขอยืมมาจากต่างประเทศ การตามรอยพัฒนาการของจิตรกรรมร่วมสมัยของไทยก็คือการรับประสบการณ์ทางด้านจิตวิญญาณและวัฒนธรรมของยุคสมัย ทุกสิ่งอยู่ในความยุ่งเหยิงอย่างแท้จริง แต่ก็เต็มไปด้วยความสนุกสนานมีชีวิตและความสั่นสะเทือนใจ ถ้าหากจะพูดกันว่า หลังจาก 60 ปีผ่านไปแล้ว ประชาธิปไตยของไทยก็ยังคงเหมือนเด็กคนหนึ่งที่ยังหัดเดินที่จะเดิน ถ้าเช่นนั้นจิตรกรรมร่วมสมัยของประเทศไทยก็คงคล้ายๆ กับทารกคนหนึ่งในเปลที่ร้องอยากจะถูกอุ้มจากอกแม่ (อภิรักษ์ โปษยานนท์, 2536)

บทวิเคราะห์ จักรพันธ์ วิลาสินีกุล (2555) อธิบายไว้ว่า อภิรักษ์ โปษยานนท์ เป็นผู้มีบทบาทสำคัญที่สุดคนหนึ่งของวงการจิตรกรรมร่วมสมัยของไทยในปัจจุบันโดยเฉพาะหลัง พ.ศ. 2530 เขาตีพิมพ์วิทยานิพนธ์ปริญญาเอกจากการศึกษาและวิเคราะห์ภาพรวมของพัฒนาการศิลปะสมัยใหม่ในประเทศไทยในหนังสือชื่อ Modern Art in Thailand ผลงานชิ้นนี้นับเป็นการอุดหนุนรู้ทางวิชาการด้านประวัติศาสตร์จิตรกรรมร่วมสมัยของไทยที่สำคัญชิ้นหนึ่ง หลังจากนั้นเขาได้รับเชิญให้ทำหน้าที่ภัณฑารักษ์ในงานแสดงศิลปะระดับนานาชาติที่สำคัญหลายครั้ง ซึ่งในการทำหน้าที่ภัณฑารักษ์ในบางรายการ เขาเป็นผู้กำหนดแนวเรื่องทิศทางและรูปแบบของนิทรรศการ รวมทั้งเป็นผู้คัดเลือกศิลปินจากนานาชาติด้วยตนเอง จึงนับได้ว่า อภิรักษ์มีอิทธิพลมากที่สุดคนหนึ่งในการสนับสนุนศิลปินไทยให้มีโอกาสแสดงผลงานในต่างประเทศ นอกจากบทบาทของภัณฑารักษ์และนักวิชาการประวัติศาสตร์ศิลป์แล้วอภิรักษ์ยังเขียนบทความและบทวิจารณ์อยู่ไม่น้อย ซึ่งโดยมากบทความที่เขาเขียนใช้ภาษาอังกฤษและส่วนหนึ่งตีพิมพ์เผยแพร่ในต่างประเทศ จากข้อมูลและประสบการณ์มากมายที่เขาได้รับในการทำงานใกล้ชิดกับวงการจิตรกรรมร่วมสมัยของไทยและต่างประเทศ ข้อสังเกตของเขาจึงเป็นประโยชน์ต่อวงการวิชาการและกระตุ้นให้วงการทัศนศิลป์ต้องตรวจสอบตัวเอง

บทความชื่อ พัฒนาการของจิตรกรรมร่วมสมัยในประเทศไทย : ประเพณีนิยมในด้านที่กลับกัน ที่อภิรักษ์ เขียนในปี พ.ศ. 2536 ซึ่งตีพิมพ์เผยแพร่ในออสเตรเลีย เป็นการรวบรวมบทความที่เขียนโดยภัณฑารักษ์รับเชิญของประเทศต่างๆ ที่ร่วมกันจัดนิทรรศการ The Asia-Pacific of Contemporary Art Triennial ที่หอศิลป์ของรัฐควีนส์แลนด์ เมืองบริสเบน

บทความที่เผยแพร่ในต่างประเทศชิ้นนี้นอกจากจะเผยแพร่ประวัติความเป็นมาของจิตรกรรมร่วมสมัยในประเทศไทยแล้ว ยังแสดงทัศนะเชิงวิเคราะห์ต่อวงการจิตรกรรมร่วมสมัยและระบบที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ของศิลปินและทิศทางของศิลปะอย่างชัดเจนรุนแรงอีกด้วย แม้โดย

ภาพรวมแล้วอิทธิพลจะประเมินผลงานของศิลปินไทยและพัฒนาการของวงการทัศนศิลป์ไทยไว้ค่อนข้างต่ำ แต่จากการประมวลเหตุผลและการแจกแจงถึงปัจจัยแวดล้อมที่มีผลต่อทิศทางของศิลปะก็ช่วยให้เราเห็นภาพของวงการทัศนศิลป์ไทยภายใต้บริบทของสังคมไทยในอีกแง่มุมหนึ่งได้ชัดเจนขึ้น

อิทธิพลโยงให้เห็นว่ามีปัจจัยทางสังคมอยู่ 2 ประการที่ส่งผลกระทบต่อวงการจิตรกรรมร่วมสมัย ประการแรก การเปิดรับวัฒนธรรมกระแสต่างๆ เข้าไว้ในสังคมไทยตั้งแต่โบราณกาล และความสามารถในการเลือกนำวัฒนธรรมอื่นเข้ามาผสมผสานกับลักษณะที่มีอยู่เดิมได้ ก่อให้เกิดลักษณะเฉพาะของวัฒนธรรมไทยขึ้น และประการที่สอง รูปแบบของการปกครองที่มีความเปลี่ยนแปลงนโยบายของรัฐในการเข้าแทรกแซงกิจกรรมทางวัฒนธรรมรวมทั้งการอุปถัมภ์งานศิลปะของรัฐและแหล่งทุนเอกชนซึ่งล้วนมีบทบาทสำคัญในการกำหนดทิศทางศิลปะ อิทธิพลพยายามชี้ให้เห็นว่า ปัจจัยทั้ง 2 ประการนี้ มีผลในด้านลบอย่างไร เมื่อศิลปิน ไม่รู้เท่าทัน หรือ ปล่อยตัวไปตามกระแส ดังที่เขาชี้ให้เห็นว่าการเข้าอุปถัมภ์ของแหล่งทุนที่ดูเหมือนจะการเข้ามาสนับสนุน แต่กลับส่งผลในทางลบ เมื่อศิลปินมุ่งความสำเร็จไปในทางพาณิชย์มากกว่าความสนใจในคุณค่าของศิลปะ และเมื่อวงการศิลปะเองปล่อยให้ทิศทางของศิลปะถูกกำหนดโดยแหล่งทุนได้ โครงสร้างของวงการศิลปะที่สร้างไว้แต่เดิมก็เสื่อมลง หรือความพยายามที่จะนำศิลปะมาใช้เพื่อจุดมุ่งหมายในการปลูกจิตสำนึกต่อความเป็นชาติและเชิดชูสัญลักษณ์ของความเป็นชาติภายใต้การสนับสนุนของรัฐและแหล่งทุนก็อาจไม่ประสบผลสำเร็จในทางศิลปะเช่นกัน อิทธิพลไม่ได้ชี้แต่ด้านลบเท่านั้น เขายังชี้ให้เห็นว่า ศิลปินไทยก็มีความสามารถด้วย โดยเฉพาะในด้านที่นำศิลปะแบบโบราณมาฟื้นฟูขึ้นใหม่ ซึ่งก่อให้เกิดผลอันน่าประหลาดใจที่ต่างไปจากแนวคิดของตะวันตกที่มุ่งแต่จะสร้างสิ่งใหม่ ดังที่เขาเรียกว่า การทำให้อัตถุสละด้วยของเก่า อย่างไรก็ตาม เขาก็ติงงานของศิลปินในด้านนี้ว่า อาจจะทำจนเกินควรไปบ้างด้วยความคุ้นเคยต่อวัฒนธรรมที่ผสมผสานสิ่งใหม่เข้ามาอยู่เสมอ ศิลปินจึงทำให้ ผู้ชมต้องตระหนกกับความสดใสและฟูฟ่า ของพุทธศิลป์แทนที่จะพบกับความร่มเย็น และความสงบทางจิตใจ

และศิลปินบางกลุ่มที่เลือกเอาเพียง เลี้ยวส่วน จากงานจิตรกรรมแนวประเพณีมาผสมผสานกับรูปแบบนามธรรมก็สร้างกลวิธีสร้างภาพขึ้นใหม่ที่ให้ผลในทางตกต่งเท่านั้น นอกจากนี้จะเสนอความคิดเชิงวิจารณ์ต่อวัฒนธรรมและประเพณีนิยมของไทยในด้านการอุปถัมภ์นโยบายของรัฐและความพยายามฟื้นฟูศิลปะแนวประเพณีแล้ว อิทธิพลยังเสนอประเด็นในการวิจารณ์ที่สอดคล้องกับยุคสมัย ซึ่งเป็นสิ่งที่วงการวิชาการในต่างประเทศกำลังให้ความสนใจนั่นคือ บทบาทของเพศและผู้หญิงในงานศิลปะ อิทธิพลพยายามโน้มน้าวให้เห็นว่าศิลปินหญิงในประเทศไทยขาดความกล้าที่จะแสดงออกอย่างรุนแรงต่อเพศชาย ที่ไม่ให้ความชอบธรรมต่อผู้หญิงในสังคม และไม่เผชิญหน้าต่อปัญหาทางสังคมที่เพศหญิงถูกกระทำ ทั้งที่ศิลปินหญิงหลายคนจะมีความสามารถสูง และมีโอกาสที่จะแสดงออกไปเรื่องนี้ได้ก็ตามในประเด็นนี้ แม้ผู้วิจารณ์จะเน้นความหมายด้วยการใช้ถ้อยคำที่รุนแรงอยู่บ้าง แต่ก็เห็นได้ว่า อิทธิพลมีเจตนาที่จะกระตุ้นให้ศิลปินหญิงของไทยกล้าสร้างสรรค์งานศิลปะที่ฉีกออกจากกรอบของประเพณีนิยม (ที่มีกำหนดจากเพศชาย)

แม้บทวิจารณ์นี้จะเสนอภาพด้านลบในพัฒนาการของจิตรกรรมร่วมสมัยในประเทศไทยเสียเป็นส่วนใหญ่ แต่แนวคิดที่เปิดกว้างและการให้ตัวอย่างหรือการประมวลเหตุและผลของผู้วิจารณ์ล้วนแล้วแต่ตั้งอยู่บนข้อเท็จจริงและมีน้ำหนักทั้งสิ้น แนวคิดและข้อวิจารณ์ทั้งหมดของอิทธิพลจึงเป็นสิ่งที่วงการจิตรกรรมร่วมสมัยน่าจะรับไว้พิจารณา และควรรับการวิจารณ์ไว้ในฐานะ การติ

เพื่อก่อ ซึ่งการวิจารณ์นี้จะเป็ประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษาพัฒนาการของศิลปะสมัยใหม่ในประเทศไทยที่ผ่านมาให้ละเอียดถี่ถ้วนมากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่

จากข้อมูลภาคเอกสารของจิตรกรรมสมัยและการพัฒนาศิลปะร่วมสมัยนั้น ทำให้ผู้วิจัยเห็นว่าการพัฒนาจิตรกรรมร่วมสมัยนั้น สรุปได้เป็น 2 ประเด็นคือ

1. ในความเป็นตะวันตกมีผลต่อการรับรู้และความเข้าใจต้องการสร้างสรรค์ ที่มีความสมบูรณ์และกลายเป็นหลักสากลซึ่งมีผลต่อการยอมรับและยึดถือ จากการอธิบายดังกล่าวชี้ให้เห็นว่ากระแสตะวันตกมีผลต่อการครอบงำทางวัฒนธรรม ซึ่งการกลายเป็นกระแสตะวันตกได้เกิดขึ้นกับประเทศไทยที่สาม อย่างประเทศไทย ซึ่งจึงได้พูดถึงความแตกต่างของจิตรกรรมร่วมสมัยของไทยและตะวันตกที่ไม่มีค่านิยมที่ตายตัว และสร้างมุมมองของจิตรกรรมร่วมสมัยที่กว้างขึ้น อย่างไรก็ตาม จากข้อมูลดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงภาวะของการรับอิทธิพลที่เป็นตะวันตกและมีความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงศิลปะของไทย การพูดถึงที่มาและแรงบันดาลใจต่อการสร้างสรรค์ของการหยิบกระแสหลักมาสู่การถ่ายทอด ถึงแม้ว่าทฤษฎีดังกล่าวเป็นเพียงวาทกรรมที่หาข้อสรุปไม่ได้ถึงความถูกต้อง แต่ในการอธิบายได้สะท้อนให้เห็นว่าผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยของไทยจะเป็นอย่างไรท่ามกลางความหลากหลายทางวัฒนธรรมนี้จึงเป็นข้อคิดต่อการสร้างสรรค์ผลงานกระบวนการถ่ายทอดอัตลักษณ์ของไทยในปัจจุบัน

2. จากบทวิเคราะห์ของอภินันท์ ทำให้ผู้วิจัยเห็นว่าการสร้างสรรค์จิตรกรรมร่วมสมัยเป็นการสร้างสรรค์เพื่อจะแสดงอัตลักษณ์ความเป็นไทยขึ้นมาเพื่อตอบสนองคุณค่าทางความงามของความเป็นไทยในปัจจุบัน ศิลปินควรใช้ความสามารถที่มีอยู่พัฒนาจิตรกรรมร่วมสมัยทั้งความคิดและรูปแบบให้เป็นที่ประจักษ์และมีความเคลื่อนไหวที่เชื่อมโยงกับสังคมในปัจจุบัน ในบทวิเคราะห์นี้ นำเสนอความสำคัญต่อการสร้างสรรค์จิตรกรรมร่วมสมัยด้วยความกล้าที่จะหยิบยกแรงบันดาลใจและปัญหาทางสังคมที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาปัจจุบันมาสร้างสรรค์ด้วยเทคนิคและวิธีการผสมผสานความเป็นไทย โดยสามารถนำไปสู่การถ่ายทอดแรงบันดาลใจของผู้วิจัยได้

2.2 มนุษย์กับการสร้างองค์ความรู้ ด้านศิลปะวิชาการ

ศิลปะไม่ว่าจะแสดงออกในแบบใด ล้วนเริ่มจาก สิ่งที่มีอยู่ในใจ หรือโน้ตค้นหรือแนวความคิด (Concept) ทั้งสิ้น ในศิลปะแบบ Perceptual Art แนวความคิด (Concept) เป็นเพียงจุดเริ่มต้นของการสร้างรูปทรง เพื่อ แสดงความรู้สึก อารมณ์สะท้อนใจ ความงามหรือการ แสดงออกทางปัญญา ซึ่งจะเปิดจินตนาการของผู้ชมให้ ขยายตัวต่อๆ ไป มากน้อย เน้นนานเพียงไรขึ้นอยู่กับพลัง ของศิลปะของงานนั้นๆ ส่วนศิลปะแบบ Conceptual Art ถือว่าแนวความคิดสำคัญที่สุด รูปทรงที่กำหนดขึ้น โดย วัสดุ วัตถุสำเร็จรูป เหตุการณ์สิ่งแวดล้อมทาง ธรรมชาติและทางวัฒนธรรมตลอดจนกิจกรรมด้านอื่น ของมนุษย์ ฯลฯ ถูกนำมาใช้เป็นตัวแทนของแนวความคิด ทำหน้าที่ปลุกจินตนาการของผู้ชมให้คลี่คลายออกมา ต่อเนื่องต่อไป ศิลปะแบบนี้เน้น แนวความคิด นำไปสู่จินตนาการ แบบแรกเน้นรูปทรงเพื่อการแสดงออก และ นำไปสู่จินตนาการ อันที่จริงทั้งแนวความคิด ความบันเทิงใจ รูปทรง วัสดุ เรื่องราว สิ่งแวดล้อม ความงาม ล้วนเป็น เพียงตัวล่อให้เนื้อหาศิลปะที่ซ่อนอยู่ในส่วนลึกของใจศิลปิน ซึ่งที่จริงก็เป็นสิ่งที่อยู่ในใจของเพื่อนมนุษย์ทุกคนด้วย โดยเจ้าตัวไม่สำนึก ปรากฏออกมาเป็นรูปธรรมที่สัมผัส ได้ให้ได้รับความซาบซึ้งสะท้อนใจจากศิลปะสะท้อน

อารมณ์ (Emotional Art) ได้รับความปิติอิ่มเอิบใจในระดับ ลึกจากศิลปะเชิงปัญญา (Intellectual Art) ในศิลปะ แบบ Perceptual กระตุ้น และพัฒนาจินตนาการให้แก่ ผู้ชมด้วยการเสนอแนวความคิดของศิลปินในศิลปะแบบ (Conceptual)

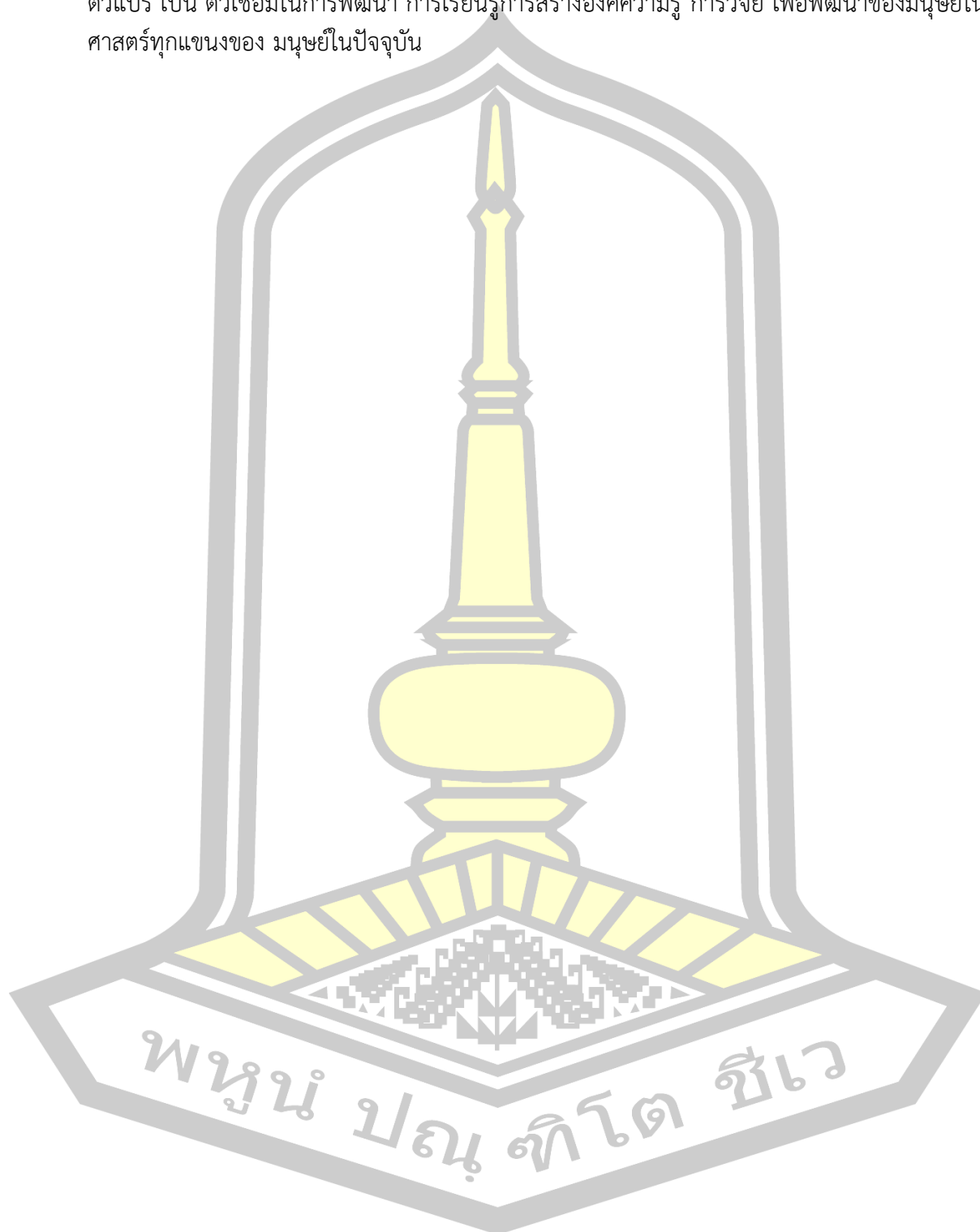
การวิจัยกับการสร้างสรรค์มีธรรมชาติต่างกัน อย่างตรงข้ามเช่นนี้การเสนอโครงการสร้างสรรค์ย่อม เป็นคนละวิธีกับโครงการวิจัย การพิจารณาโครงการก็ ต้องใช้ผู้รู้เฉพาะทาง ผู้มีความเชี่ยวชาญทางการสร้างสรรค์ ควรเป็นผู้พิจารณาหรือร่วมพิจารณา การสร้างสรรค์ไม่ได้สำคัญที่ตัวหนังสือ มันอยู่ที่ภาษารูป อยากรทำอะไรที่ อยู่ในใจ ก็พยายามแปลออกมาเป็นรูป เป็นภาพร่างเค้าโครงของมโนทัศน์ของตน นอกจากนั้นที่สำคัญที่สุด คือต้องเสนอผลงานที่เคยทำมาแล้วในช่วงเวลาหนึ่ง เพื่อประกันว่าเรามีความสามารถที่จะดำเนินโครงการนั้นๆ ได้สำเร็จ ใครจะเสนอโครงการในหัวข้อเรื่องที่มีคนทำมาแล้วก็ทำได้เพราะศิลปิน 10 คน ถึงจะสร้างงานในเรื่อง เดียวกัน งานทุกชิ้น ทุกชุดที่สำเร็จออกมาจะเป็นงาน สร้างสรรค์สิ่งใหม่ที่ไม่เหมือนใครเลยทุกชิ้น เพราะความแตกต่างของตัวตนหรือลักษณะอันเป็นส่วนตนของแต่ละ ศิลปินนั่นเอง (ศาสตราจารย์เกียรติคุณชูลุด นิยมเสมอ)

อันที่จริงทั้งแนวความคิด ความบันดาลใจ รูป ทรง วัสดุ เรื่องราว สิ่งแวดล้อม ความงาม ล้วนเป็นเพียง ตัวล่อให้เนื้อหาศิลปะที่ซ่อนอยู่ในส่วนลึกของใจศิลปิน ซึ่งที่จริงก็เป็นสิ่งที่อยู่ในใจของเพื่อนมนุษย์ทุกคนด้วย โดยเจ้าตัวไม่สำนึก ปรากฏออกมาเป็นรูปธรรมที่สัมผัส ได้ให้ได้รับความซาบซึ้งสะเทือนใจจากศิลปะสะเทือน อารมณ์ (Emotional Art) ได้รับความปิติอิ่มเอิบใจในระดับลึกจากศิลปะเชิงปัญญา (Intellectual Art) ในศิลปะ แบบ Perceptual กระตุ้น และพัฒนาจินตนาการให้แก่ ผู้ชมด้วยการเสนอแนวความคิดของศิลปินในศิลปะแบบ Conceptual

มนุษย์กับการแสวงหาคำความรู้ เพื่อการพัฒนา ในระบบวิญญูสงสารของหลักพุทธศาสนา เป็นการ กล่าวถึงระบบการเกิดมาตั้งอยู่ และดับไปของมนุษย์ และสัตว์เดรัจฉานอย่างไม่มีวันจบสิ้น มนุษย์กับสัตว์ เดรัจฉานต่างก็มีความเหมือนกัน ในโครงสร้างของการ เกิดมาอยู่และดับไป และมีการสำนึกรู้ของจิตที่เป็น สัญชาตญาณ ที่เหมือนกันคือ การดิ้นรน แสวงหาเพื่อ ความอยู่รอด ความสะดวก ความปลอดภัย และความสุข แต่สัตว์เดรัจฉานกับมนุษย์จะมีระดับขั้นที่ต่างกันตรงที่ว่าสัตว์เดรัจฉาน เกิดมา มีสัญชาตญาณ และก็ตายไปกับ การใช้สัญชาตญาณ ต่างกับมนุษย์ที่เกิดมา มีสัญชาตญาณ แต่มีพรสวรรค์ มีการเรียนรู้ใฝ่หาความรู้จนพัฒนาไปสู่ผู้ มีสติและปัญญา มนุษย์มีเหตุมีผล มีสติในการแสวงหา ความรู้องค์ความรู้เพื่อนำมาสร้างความสะดวกสบายใน การดำรงชีวิต และมีความสุขทางกาย และใจในที่สุด

ศาสตร์แห่งการแสวงหา การค้นหา องค์ความรู้ ที่มนุษย์ได้ใช้มาควบคู่กับการกำเนิดของมนุษย์จากอดีต ถึงปัจจุบัน น่าจะเป็นศาสตร์ของการเรียนรู้ค้นคว้า ผ่านขบวนการสร้างสรรค์ทางศิลปะ วัฒนธรรมอาจกล่าวได้ ว่าศาสตร์ของการสร้างสรรค์ศิลปะ จนบังเกิดเป็นวิถีชีวิต และวัฒนธรรม เป็นศาสตร์ขององค์ความรู้แขนงแรกที่ เกิดขึ้นมาควบคู่กับสัญชาตญาณของมนุษย์ตั้งแต่ มนุษย์ ยุคหิน ซึ่งเป็นยุคที่มนุษย์ยังไม่มีภาษาพูด ภาษาเขียนใน การติดต่อสื่อสารกัน และยังไม่มีความเชื่อ ในภูตผีปิศาจ หรือ ศาสนาใดๆ ที่ได้อุบัติขึ้นบนโลกใบนี้ก็ได้แต่ศาสตร์ ทางการเรียนรู้การสร้างสรรค์ศิลปะได้ถือกำเนิดมาพร้อมรับสัญชาตญาณ พรสวรรค์และมีการเรียนรู้ถ่ายทอด แสดงออกมาเป็นศาสตร์ทางการสร้างสรรค์ศิลปะ เพื่อ ใช้ศิลปะสื่อสารการสร้างความสะดวกสบายในการดำรง

ชีวิตของมนุษย์ในอดีต แม้แต่ในสภาวะปัจจุบันมนุษย์เรา ก็ยังใช้ศาสตร์ทางการสร้างสรรค์ศิลปะเป็น
ตัวแปร เป็น ตัวเชื่อมในการพัฒนา การเรียนรู้การสร้างองค์ความรู้ การวิจัย เพื่อพัฒนาของมนุษย์ใน
ศาสตร์ทุกแขนงของ มนุษย์ในปัจจุบัน

บทที่ 2

อัตลักษณ์ของวัฒนธรรมลูกผสม ไทย-เกาหลี ในกระแสสังคมบริโภคนิยม

การวิจัยและการสร้างสรรค์นี้ผู้วิจัยมุ่งจะศึกษาเนื้อหาที่เป็นปรากฏการณ์และประเด็นทางสังคมถ่ายทอดความเป็นวัฒนธรรมสังคมมนุษย์ผ่านงานศิลปะ (จิตรกรรมร่วมสมัย) สะท้อนเรื่องราวอัตลักษณ์วัฒนธรรมปัจจุบันในระดับของ Globalization และรวบรวมข้อมูลทั้งทางด้านเอกสารและข้อมูลภาคสนาม เพื่อทดลองหารูปแบบ กระบวนการทำภาพร่างเพื่อสร้างภาพแทนความหมายตลอดจนสู่กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยของผู้วิจัยเอง โดยผู้วิจัยได้ศึกษาเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 1 เพื่อให้เห็นถึงพัฒนาการโดยย่อและขยายโครงสร้างของการแพร่กระจายวัฒนธรรมเกาหลี และกระแสความนิยมของการบริโภควัฒนธรรมเกาหลีของสังคมไทย เพื่อประกอบสร้างอัตลักษณ์วัฒนธรรมลูกผสม โดยมีประเด็นที่ต้องนำเสนอ ดังนี้

วัฒนธรรมเกาหลีคือวัฒนธรรมที่ถูกประดิษฐ์ที่สร้างขึ้นจากฐานของการสร้างความพึงพอใจและต้องการให้ความสะเทือนใจด้วยการสร้างความประทับใจให้แก่ผู้บริโภคโดยได้รับแผนการสนับสนุนจากภาครัฐที่มีนโยบายสร้างชาติของประเทศเกาหลี เพื่อให้ประเทศของตนได้กลายเป็นที่รู้จักและที่นิยมต่อชาติอื่น ด้วยแนวคิดวัฒนธรรมสมัยนิยมที่เป็นวัฒนธรรมของวิถีชีวิตในปัจจุบันที่อาศัยกระแสความนิยมที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางโลก (culture of the mundane) กระแสนิยมเกือบทั้งหมดผู้คนในกระแสนิยมจึงเป็นฐานที่ตั้งต่อเป้าหมายและเป็นเครื่องมือในการผลิตและการบริโภคสื่อวัฒนธรรมสมัยนิยมทุกรูปแบบ วัฒนธรรมสมัยนิยมจึงยากที่จะหลีกเลี่ยงจากกำไรของธุรกิจการค้าเงินตรา อำนาจและค่านิยมทางสังคม เพราะทั้งหมดเป็นความเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตมนุษย์ โดยวัฒนธรรมเกาหลีนั้นได้สร้างสรรค์วัฒนธรรมประดิษฐ์ขึ้นมาใหม่จากการแพร่กระจายทางวัฒนธรรมด้วยสื่อบันเทิงที่ส่งผลต่อการรับรู้ของคนไทย ดังเช่นละครซีรีส์ที่เข้ามาสร้างปฏิสัมพันธ์ต่อการเปิดรับวัฒนธรรมที่นับว่าวัฒนธรรมเกาหลีได้เข้ามาแทรกซึมสังคมไทยได้ ด้วยลักษณะของละครซีรีส์ของเกาหลีนั้นได้สร้างความประทับใจต่อผู้คนให้มีความรู้สึกตาม ด้วยลักษณะของละครซีรีส์นั้นมีความดราม่า บิบบิ้นอารมณ์ เนื่องจากส่วนใหญ่จะนำเสนอเกี่ยวกับความรักและความลำบากของตัวนางเอกที่มีฐานะไม่เทียบเท่าตัวละครอื่นๆ

ความธรรมชาติของตัวละครแสดงให้เห็นถึงความเป็นชีวิตประจำวันจริงและทำให้ผู้ชมเข้าไปอยู่ในเรื่องได้เนื่องจากความเป็นธรรมชาติที่เราสัมผัสได้ อาทิเช่น นางเอกตื่นนอนด้วยลักษณะหน้ามันผมเผ้ารุงรังที่ขอบปากมีรอยน้ำลายไหล ซึ่งอิงจากชีวิตจริงของคนทั่วไปที่สามารถรับรู้ถึงความเป็นธรรมชาติที่สมจริง ในส่วนใหญ่ละครซีรีส์จะเน้นถึงการผูกเรื่อง เป็นชีวิตคนจริงๆ คือผูกกับครอบครัวความรักเพื่อนแฟน และที่สำคัญการทำมาหากินหรืออาชีพนั่นเอง ซีรีส์เกาหลีหลายเรื่องเจาะลึกในอาชีพอย่างจริงจังหรือใช้ชีวิตการงานเป็นเรื่องหลักในการเดินเรื่องทีเดียว เช่น อาชีพหมอม ตำรวจ นักกฎหมาย เป็นต้น และมักแทรกข้อคิดดีๆ ในการใช้ชีวิต ในส่วนของบทสนทนาเนื้อเรื่องไม่มีเวอร์จนดูตั้งใจเกินไป ชีวิตของตัวละครไม่ว่าเป็นเรื่องรักหรือเรื่องงานมักแสดงถึงความจริงจังเด็ดเดี่ยวและมุ่งมั่น แต่บทรุนแรงตบตีกันมีน้อยมาก บทหญิง-ชาย มีการให้เกียรติกันมาก อารมณ์เลิฟซีนจะปรากฏในตอนรักกันมากๆ จะเห็นได้ว่าวัฒนธรรมเกาหลีคือวัฒนธรรมที่เป็นการประดิษฐ์สร้างความเป็นค่านิยมและความเป็นร่วมสมัยในกระแสของ K-POP

เมื่อพูดถึงกระแสของ K-POP เคป็อบ (ในภาษาอังกฤษ: K-pop) หรือเพลงป๊อปเกาหลีที่หลายคนอาจจะสงสัยว่า K-pop คืออะไร K แปลว่า Korea (เกาหลี) ส่วน Pop แปลว่าสไตล์ของเพลง อย่างเช่น สไตลร็อก (rock) สไตลแจ๊ส (jazz) สำหรับความหมายของคำว่า pop ก็สามารแปลเป็น popular นั่นก็คือสิ่งที่ยอดนิยมหรือว่าสิ่งที่ทุกคนชอบ ที่แสดงถึงความคลั่งไคล้ต่อศิลปินในประเทศเกาหลีที่มีความนิยมและใช้สไตล k-pop โดยเฉพาะเพลงจากเกาหลีใต้ ที่มีศิลปินทั้งกลุ่มและเดี่ยวมากมายในปัจจุบันอย่างเช่น BTS, BLACKPINK, EXO, MAMAMOO, TWICE, SEVENTEEN, Girls Generation, MOMOLAND, SHINee, Red Velvet คือศิลปินที่เป็นกลุ่ม K-pop และได้รับความนิยมที่กลายเป็นกระแสในปัจจุบัน จากวัฒนธรรมของ k-pop ได้แพร่อิทธิพลไปยังประเทศอื่นๆ ดังเช่น จีน, ญี่ปุ่น, ไต้หวัน,ฮ่องกง, ฟิลิปปินส์, และประเทศไทย และประเทศอื่นในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ที่ได้รับอิทธิพลของวัฒนธรรมเคป็อบ หรือที่เรียกกันว่า Korean pop culture ในปัจจุบันได้รับความนิยม ที่ส่งอิทธิพลและแพร่กระจายไปทั่วเอเชีย จากเดิมที่เกาหลีใต้เป็นเพียงประเทศเล็กๆ ที่ยูเนสโกเคยจัดอันดับให้เป็นหนึ่งประเทศยากจนเมื่อหลายสิบปีก่อน เพราะเป็นประเทศที่ผ่านสงครามข้าแล้วข้าเล่า อีกทั้งยังมีวัฒนธรรมที่ไม่โดดเด่นเท่ากับประเทศเพื่อนบ้านจีน หรือญี่ปุ่นที่มีต้นทุนทางวัฒนธรรมสูง แต่เกาหลีใต้ได้พยายามประชาสัมพันธ์ตัวเอง และเผยแพร่วัฒนธรรมให้เป็นที่รู้จักแพร่หลายไปทั่วเอเชีย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแปลงต้นทุนทางวัฒนธรรมที่มีอยู่ให้เป็นสินค้าทางวัฒนธรรมผ่านการวางแผนยุทธศาสตร์ มีการเตรียมความพร้อมที่ชัดเจนและจริงจัง จนกลายเป็นแบรนด์สินค้าวัฒนธรรมที่มีศักยภาพอย่างยิ่งในการเจาะตลาดเอเชีย สร้างรายได้เข้าประเทศอย่างมหาศาล โดยมีวัฒนธรรมหรือกระแส K-Pop ที่เต็มไปด้วยศิลปินหรือนักร้องเกาหลี (Idol) ไม่ว่าจะเป็นศิลปินเดี่ยวหรือศิลปินกลุ่ม และเป็นที่นิยมอย่างถึงขีดสุดในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา จัดเป็นผลผลิตชั้นยอดของเกาหลีใต้ที่พัฒนาให้ศิลปินเหล่านี้กลายเป็น แบรนด์ทางวัฒนธรรม

ด้วยลักษณะการรวมแนวทางดนตรีที่ทันสมัยเหมือนฝั่งตะวันตกไม่ว่าจะเป็น อิเล็กทรอนิกส์ อาร์แอนบี และ ฮิปฮอป เข้าด้วยกันจนเกิดเป็นลักษณะดนตรีที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง การเต้นที่พร้อมเพรียงกันของ วงเกิร์ลกรุ๊ปและบอยแบนด์ อีกทั้งเพลงยังมีท่วงทำนองที่เข้าถึงง่ายผ่านการร้องโดยศิลปินที่มีหน้าตาสวยหล่อ และจะไม่มีการร้องเช็ก รอยสั๊ก, เจาะ, ยาเสพติด เหมือนศิลปินฝั่งทางตะวันตก สิ่งเหล่านี้ได้กลายเป็นลักษณะของวัฒนธรรมเกาหลีสมัยใหม่ จึงทำให้วัฒนธรรมเคป็อบนั้นได้รับความนิยมไปทั่วทั้งเอเชียและทั่วโลกในปัจจุบัน โดยผ่านความร่วมมือระหว่าง รัฐบาล สื่อ และผู้ประกอบการด้านบันเทิงต่างๆ ซึ่งมีนโยบายการจัดการที่จริงจัง ในการนำเอาวัฒนธรรมเคป็อบเผยแพร่ไปยังมุมต่างๆ ของโลก ทำให้จากหลายปีที่ผ่านมาวัฒนธรรมเคป็อบได้รับความนิยมและการตอบรับที่ชัดเจน ถือได้ว่าเป็นความสำเร็จที่สำคัญของเกาหลีใต้ก็ว่าได้ เพราะนอกเหนือไปจากคามนิยมและผลตอบรับอย่างมากจากแฟนๆ ในเอเชียแปซิฟิก ยังพบว่าในส่วนของยุโรป อเมริกา หรือแม้แต่ตะวันออกกลาง ก็ได้รับความนิยมและการตอบรับจากกระแสวัฒนธรรมเคป็อบที่ได้แพร่กระจายมาเช่นเดียวกัน จากความนิยมในดนตรีเกาหลีมักจะถูกพิจารณาว่าเป็นหนึ่งในการเติบโตของความคลั่งไคล้ในกระแสเกาหลีที่นิยมในวัฒนธรรมเกาหลีของคนเอเชียและทั่วโลก ที่เห็นได้ชัดคือ เกาหลีได้สร้างภาพลักษณ์ทางความงามที่ดีที่สุดและได้ถูกนำเสนอออกไปนั้นเป็นการใช้ภาพลักษณ์ทางความงามของศิลปินดารานักร้องเป็นตัวสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผู้บริโภคเพื่อสร้างความประทับใจต่อการรับชมและบริโภคอย่างต่อเนื่อง

ในการศึกษาอัตลักษณ์ของวัฒนธรรมลูกผสมไทย-เกาหลี ในกระแสสังคมบริโภคนิยมนั้น ผู้วิจัยได้แยกประเด็นการศึกษาเพื่อให้การอธิบายของแต่ละประเด็นเข้าใจและเป็นลำดับของการเกิดปรากฏการณ์ของวัฒนธรรมเกาหลีที่กลายเป็นกระแสของการบริโภคนิยมของสังคมไทย และการส่งผลต่อสังคมไทยดังนี้

1. กระบวนการแพร่กระจายวัฒนธรรมเกาหลีผ่านสื่อที่ส่งผลต่อการรับรู้ของคนไทย

กล่าวคือวัฒนธรรมนั้นมีความเกี่ยวข้องกับเรื่องราวชีวิตประจำวันของผู้คนเป็นพื้นฐาน และเมื่อพื้นที่ทางวัฒนธรรมถูกเชื่อมร้อยเป็นผืนเดียวกันภายใต้บริบทโลกาภิวัตน์นั้น ส่งผลให้ความเป็นพลเมืองเชิงวัฒนธรรมได้เคลื่อนสู่ความเป็นสากลมากยิ่งขึ้น ขณะที่ปรากฏการณ์ทางวัฒนธรรมได้ข้ามพรมแดนซึ่งเต็มไปด้วยความแตกต่างและกระจัดกระจาย โดยการแพร่กระจายวัฒนธรรมได้อาศัย สื่อ อินเทอร์เน็ต หรือแม้แต่เทคโนโลยีที่ช่วยให้เข้าถึงข้อมูลด้านต่างๆ ซึ่งเป็นตัวขับเคลื่อนการเปลี่ยนถ่ายค่านิยม ความเชื่อ และความคิด ของคนในสังคม การเปิดรับข่าวสารต่างๆ จากสื่อไม่ว่าจะเป็นละครโทรทัศน์ วิทยุโทรทัศน์ ทีวี หรือแม้กระทั่งรายการข่าว ล้วนเป็นช่องทางของการแทรกซึมแพร่กระจายทางวัฒนธรรมต่างชาติเข้าสู่สังคมไทย ผู้ชมจึงไม่อาจหลีกเลี่ยงการรับวัฒนธรรม ต่างชาติเข้ามาได้อย่างแน่นอน ที่กล่าวมาทั้งหมดคือการแพร่กระจายทางวัฒนธรรมในรูปแบบธุรกิจบันเทิง เมื่อพูดถึงธุรกิจบันเทิง ในภูมิภาคเอเชียประเทศเกาหลีเป็นประเทศหนึ่งที่มีความโดดเด่นทางด้านธุรกิจบันเทิงและเป็นที่รู้จักของกลุ่มผู้บริโภคจำนวนมาก ทั้ง ซีรีส์ หนัง เพลง โฆษณา รายการบันเทิงต่างๆ ล้วนมีความหลากหลายและความน่าสนใจ จนกระทั่งเกิดเป็นปรากฏการณ์ของกระแสเกาหลีที่โด่งดัง ปัจจุบันกระแสเกาหลีมีอิทธิพลต่อผู้บริโภคในประเทศไทยอย่างมากไม่ว่าจะชายหรือหญิงกลุ่มนักเรียนนักศึกษา และมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมของกลุ่มวัยรุ่นปัจจุบัน

เมื่อกระแสเกาหลีได้เข้ามาในไทยจึงเกิดพื้นที่แห่งทางเลือกทางวัฒนธรรมอย่างหลากหลาย และเกิดการผสมผสานทางวัฒนธรรมนั้นๆ ปัจจุบันแม้ประเทศไทยไม่ได้ตกเป็นประเทศใต้อาณานิคมตะวันตกก็ปฏิเสธไม่ได้ว่า เราจะยังคงความเป็นดั้งเดิมทางศิลปวัฒนธรรมไทยเอาไว้ได้ ในปัจจุบัน การเปลี่ยนแปลงทางด้าน เศรษฐกิจ การเมือง สังคม การศึกษา แม้แต่ วัฒนธรรมท่ามกลางกระแสโลกาภิวัตน์ที่เป็นตัวขับเคลื่อนขณะที่โลกได้ก้าวเข้าสู่ยุคของการสื่อสารไร้พรมแดน ยุคที่ข้อมูลข่าวสารจากแหล่งต่างๆ สามารถส่งผ่านสื่อสารกันและกันได้ทั่วโลกนั้น การถ่ายทอดวัฒนธรรมผ่านสื่อโทรทัศน์จึงทำได้ง่ายและสามารถเข้าถึงตัวผู้ชมได้อย่างใกล้ชิดยิ่งเทคโนโลยีด้านสื่อสารมวลชนได้รับการพัฒนามากขึ้นเท่าไรสื่อโทรทัศน์ก็ยังมีบทบาทสำคัญในการถ่ายทอดวัฒนธรรมมากขึ้นเท่านั้น เนื่องจากโลกาภิวัตน์ทางวัฒนธรรมเป็นการเคลื่อนไหวแลกเปลี่ยนความรู้ และวิถีชีวิตระหว่างกันของมวลมนุษยชาติปรากฏการณ์ลักษณะดังกล่าวจึงมีมาเนิ่นนานนับศตวรรษ และยิ่งทวีความเข้มข้นมากขึ้นในยุคที่ติดต่อสื่อสารสามารถกระทำได้อย่างง่ายดาย และรวดเร็วดังเช่นทุกวันนี้ (อัศวิน เนตรโพธิ์แก้ว มติชนรายวัน 2547)

ภาพประกอบที่ 2 ชุดภาพรวมซีรีส์เกาหลี

สืบค้นเมื่อ 8 มีนาคม 2560 สืบค้นจาก <https://www.sarakadee.com/blog/oneton/?p=1622>

โลกาภิวัตน์ส่งผลให้วัฒนธรรมของเกาหลีได้ทะลวงความเป็นไทย ด้วยคลื่นเกาหลีลูกใหญ่ ที่ปกคลุมเอเชียอย่างต่อเนื่อง ได้ไหลบ่าเข้ามาในประเทศไทยด้วยกระบวนการสร้างสินค้าทางวัฒนธรรมเพื่อการบริโภคนิยมอย่างต่อเนื่อง ด้วยการอาศัยสื่อวีดิทัศน์นำเสนอภาพความเป็นวัฒนธรรมที่เกาหลีผลิตสร้างให้ทุกคนจับต้องได้ ระบุธรรมในมิติการใช้ชีวิตประจำวันที่ทำให้คนอื่นหรือผู้บริโภคหลงไหลคลั่งไคล้ได้และเห็นอย่างชัดเจน โดยการสร้างละครซีรีส์ ภาพยนตร์ มิวสิควีดิโอเพลง ถ่ายทอดภาพปรากฏการณ์ที่เกาหลีต้องการให้ผู้บริโภคเห็นความเป็น ลักษณะของภูมิภาค สภาพอากาศ แหล่งท่องเที่ยว สังคมวัฒนธรรม ประเพณี เศรษฐกิจ การเมือง สังคมเมือง บ้านเรือนสิ่งปลูกสร้าง อาหารการกิน แฟชั่น สินค้าเทคโนโลยีทันสมัย การแพทย์ ผู้คน ประชาชน นับว่าเกาหลีตั้งใจสร้างมายาคติ คติความเชื่อทางวัฒนธรรมซึ่งถูกกลบเกลื่อนให้เป็นที่รับรู้เสมือนว่าเป็นธรรมชาติ หรืออาจกล่าวได้ถึงที่สุดได้ว่า เป็นกระบวนการของการลงให้หลงอย่างหนึ่ง แต่ทั้งนี้ก็ได้หมายความว่า มายาคติเป็นการโกหกหลอกลวงแบบปั่นน้ำเป็นตัวหรือการโฆษณาชวนเชื่อที่บิดเบือนข้อเท็จจริง โดยสื่อเป็นตัวกลางที่ทำหน้าที่แพร่กระจายให้ผู้บริโภคเกิดมายาคติตามรูปธรรมที่ปรากฏ

ด้วยเหตุนี้สื่อมวลชนในที่นี้ซึ่งหมายถึงสื่อโทรทัศน์คือตัวจักรสำคัญที่ทำหน้าที่เป็นสื่อกลางที่ก่อให้เกิดสัมพันธ์ขึ้นในแต่ละสังคมและยังถือว่าเป็นเครื่องมือที่ช่วยในการถ่ายทอด ภาษา ประเพณี ทัศนคติ ความเชื่อค่านิยมตลอดจนวัฒนธรรมจากสังคมหนึ่งไปอีกสังคมหนึ่ง ทั้งในระดับ

บุคคลและระดับมวลชนเพราะอุตสาหกรรมมวลชนไม่ได้ผลิตสินค้าอุปโภคบริโภคทั่วไป แต่เป็นผู้ผลิตสินค้าทางวัฒนธรรม ผลิตความคิดอุดมการณ์ ที่มีอิทธิพลเหนือจิตใจของผู้คนในสังคมรวมอยู่ด้วย

สินค้าทางวัฒนธรรมของประเทศเกาหลีที่คนไทยให้ความสนใจอยู่ในขณะนั้น สินค้าดังกล่าวอยู่ในรูปแบบของละครซีรีส์ โดยผ่านการผลิตแบบอุตสาหกรรมเทคโนโลยีที่ทันสมัยโดยมีส่วนประกอบ ภาพ แสงสีเสียง ที่ดึงดูดความสนใจของผู้ชมได้เป็นอย่างดีหลังจากได้มีการออกอากาศเพียงไม่นานทำให้เกิดปรากฏการณ์ต่างๆ ตามมาอย่างมากมาย ละครซีรีส์เกาหลีที่ได้นำมาออกอากาศทางโทรทัศน์ของประเทศไทยถือได้ว่า ประสบความสำเร็จอย่างมากในการทำให้ผู้คนหันมาให้ความสนใจประเทศเกาหลีมากขึ้นและสิ่งที่ตามมาจากละครเกาหลีในครั้งนี้ ทำให้ธุรกิจการท่องเที่ยวที่เคยซบเซากลับมาได้อีกครั้ง การนำเข้าของละครซีรีส์เกาหลีแรกเริ่มเข้ามาในปี 2543 ทางช่องห้าในละครเรื่อง ลิขิตแห่งรัก แต่ก็สามารถสร้างกลุ่มผู้ชมที่เป็นแฟนละครได้ระดับหนึ่งถึงแม้ว่าละครได้ทำการออกอากาศในประเทศไทยแค่เพียงหนึ่งปีแต่ประสบความสำเร็จและหลังจากนั้นไม่นานก็ได้ปลูกกระแสต่อเนื่องด้วยละครเรื่อง Autumn in my heart หรือรักนี้ชั่วนิรันดร์ ซึ่งถือได้ว่าเป็นละครที่เป็นจุดเริ่มต้นของกระแสเกาหลีด้วยเนื้อเรื่องที่สร้างความประทับใจแก่ผู้ชมละครเป็นอย่างมาก

เกาหลีเริ่มตอกย้ำความน่าสนใจเพิ่มเป็นทวีคูณ และยังคงติดตามด้วยซีรีส์ดังชุดใหญ่อีกหลายๆ เรื่อง เช่น สะดุดรักที่ปักใจ แดจังกึม คิมซัมซุน ซาดองโย เจ้าหญิงวุ่นวายกับเจ้าชายเยนซา กระทั่งปัจจุบัน ละครซีรีส์ก็มีการพัฒนามาเรื่อยๆ และกระแสนับรับก็ยิ่งมากขึ้นตามยุคสมัย ดังเช่น ละครซีรีส์ เรื่อง Descendants of the Sun ชีวิตเพื่อชาติ รักนี้เพื่อเธอซึ่งเป็นละครเกี่ยวกับ เรื่องราวความโรแมนติก แต่สะท้อนถึงความรัก ความภักดี ความเสียสละ ที่จะดำรงไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติ พบกับความโรแมนติกจากเรื่องราวของนายทหารหนุ่ม ยู ซิจิน หัวหน้าทีมอัลฟาหน่วยทหารกองกำลังพิเศษ ภารกิจการหลักที่ลับเฉพาะในสถานการณ์คับขันต่างๆ จนมาพบกับแพทย์สาวคนเก่งแห่งโรงพยาบาลแฮซอง ทั้งสองมาในต่างบทบาทและต่างหน้าที่ แต่มีเคมีที่เข้ากันสุดๆ ระหว่าง ยู ซิจิน ทหารปกป้องประเทศชาติ เพื่อสันติสุขและอิสรภาพของประชาชน กับคัง โมยอง คุณหมอสาวผู้รักษาชีวิตและเชื่อว่าชีวิตเป็นสิ่งที่มีความค่าที่สุด ทั้งคู่ต่างผ่านสถานการณ์ที่แขวนอยู่บนเส้นด้ายมาด้วยกันทุกเรื่องราวทั้ง ภารกิจการระดับชาติ ภัยพิบัติ หรือโรคระบาด ต่างบีบคั้นให้ต้องตัดสินใจขึ้นชีวิต โดยไม่ผลกระทบบต่อชีวิตและความมั่นคงของชาติเป็นเดิมพัน นำแสดงโดยชงจุงกิ, ซองเฮเคียว พระเอกนางเอกชื่อดังของประเทศเกาหลี และเข้าฉายเป็นครั้งแรกผ่านทางช่อง KBS World ที่สามารถรับชมได้ผ่านทางช่อง 232(3) และได้เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย แม้แต่ พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้กล่าวถึงเป็นตอนหนึ่งในงานปาฐกถาพิเศษที่ทำเนียบรัฐบาล ว่าเป็นละครโทรทัศน์ที่ดี ปลูกจิตสำนึกให้คนรักชาติ และอยากให้ผู้จัดละครโทรทัศน์ของไทยสร้างละครโทรทัศน์ที่มีเนื้อหาเช่นนี้บ้าง

ต่อมาทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ได้ซื้อลิขสิทธิ์และได้นำมาออกอากาศในวันที่ 7 พฤษภาคม พ.ศ. 2559 ในชื่อภาษาไทยว่า ชีวิตเพื่อชาติ รักนี้เพื่อเธอ จนทำให้ละครซีรีส์สามารถเข้าถึงกลุ่มวัยกลางคนได้ เพราะช่องทางการเผยแพร่ไม่ได้อาศัยการรับชมจากระบบอินเทอร์เน็ตออนไลน์เท่านั้น ถือได้ว่าการนำเสนอละครซีรีส์เกาหลีที่นำมาออกอากาศในประเทศไทยส่วนใหญ่ได้รับความนิยมทั้งเนื้อหาเป็นแนวดราม่า โรแมนติก มีการถ่ายทอดเนื้อหาที่เข้าใจง่ายไม่ซับซ้อนรวมถึงการดำเนินเรื่องที่ชวนให้ติดตามเป็นผลทำให้มีกลุ่มผู้ชมที่หลากหลาย ขณะนั้นซีรีส์

เกาหลีสามารถครองใจผู้ชมในประเทศไทยได้รวดเร็วความต่างทางวัฒนธรรมไม่ก่อให้เกิดปัญหาในการรับชมแต่อย่างใด ในทางตรงข้ามผู้คนในสังคมกับให้ความสนใจและคอยติดตามกันเรื่อยมา นอกจากนี้ละครซีรีส์เกาหลียังแสดงออกถึงความเป็นเอเชียจึงง่ายต่อการทำความเข้าใจของผู้ชมประเด็นหลักที่ทุกคนสนใจและติดตามกันเป็นที่สุดคือ คู่พระนางล้วนเป็นระดับแถวหน้าของวงการที่เต็มไปด้วยความสามารถและคุณภาพ รวมถึงตัวละครอื่นๆ ล้วน หล่อ สวย ไส น่ารัก ซึ่งมีความหลากหลายเป็นอย่างมาก ทั้งยังโด่งดังในแต่ละช่วงเวลาจึงเป็นเหตุให้ละครซีรีส์เกาหลีเป็นสินค้าทางวัฒนธรรมด้านความบันเทิง เป็นเหมือนใบเบิกทางที่ได้รับความนิยมอย่างต่อเนื่อง จากความนิยมของคนไทยที่มีต่อละครซีรีส์นี้เอง จึงพอที่จะตั้งสมมุติฐานได้ว่าบันเทิงหรือละครซีรีส์เกาหลีคือรากฐานสำคัญที่ช่วยให้วัฒนธรรมวัยรุ่นเกาหลีได้รับความนิยม และเป็นที่รู้จักในกลุ่มวัยรุ่นชาวไทยเป็นอย่างมาก

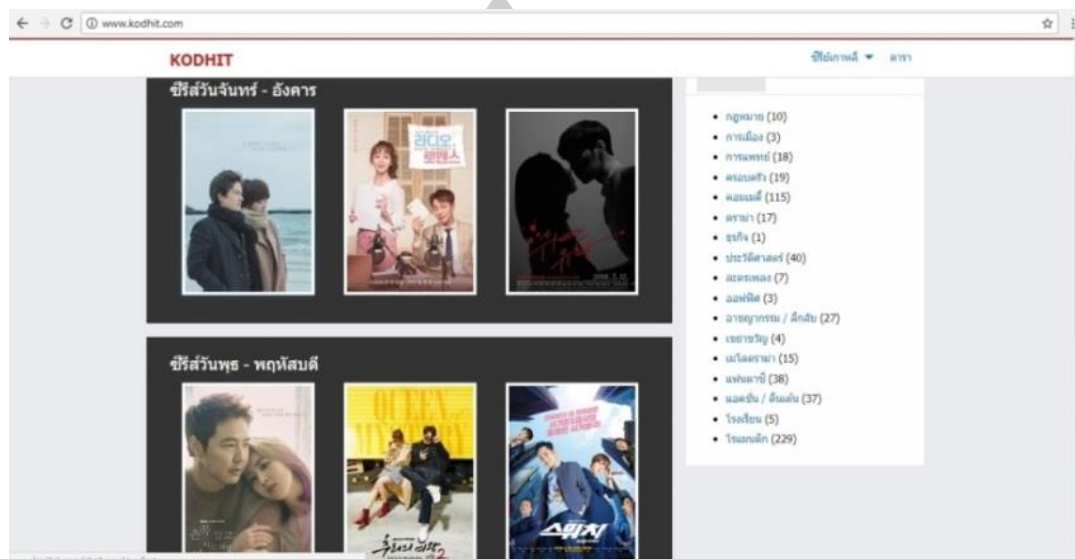
1.1 สื่อสมัยใหม่และช่องทางการแพร่กระจายวัฒนธรรมเกาหลีในสังคมไทย

จากการศึกษาผู้วิจัยเห็นว่าสื่อบันเทิงมีอิทธิพลเป็นอย่างมากต่อการแพร่กระจายและตอบสนองความบันเทิงของผู้รับชม และได้มีแหล่งเว็บไซต์ที่สามารถให้คนไทยเข้าถึงได้ การสร้างเว็บไซต์จึงเป็นส่วนสำคัญต่อการแพร่กระจายวัฒนธรรมเกาหลี เนื่องจากปัจจุบันผู้อยู่ในท่ามกลางของโลกาภิวัตน์ที่มีเครื่องมือสื่อสารและเทคโนโลยีเป็นส่วนประกอบสำคัญของชีวิต การจัดทำเว็บไซต์จึงเป็นการรวบรวมสื่อของวัฒนธรรมเกาหลีเพื่อมาถ่ายทอดและมีปฏิสัมพันธ์ที่สามารถเข้าถึงและเรียนรู้ภาษาศิลปวัฒนธรรมประเพณี การแต่งกาย แฟชั่นความงามสถานที่ท่องเที่ยว เมืองต่างๆ ของประเทศเกาหลีใต้ ผ่านการแพร่กระจายของสื่อและการนำเสนอผ่านเว็บไซต์ที่ถูกแปลภาษาเป็นภาษาไทย ด้วยการอ่านซับไทยเป็นการบรรยาย ในละครซีรีส์ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ช่องทางการแพร่กระจายสื่อบันเทิงของเกาหลี อาทิเช่น ละครซีรีส์ มิวสิควิดีโอเพลง ดังต่อไปนี้

1) เว็บไซต์ KODHIT

เว็บไซต์ทำซับแปลซีรีส์เกาหลีชื่อดัง (ที่ยิ่งใหญ่) ของไทย ที่ให้ความบันเทิงและเติมเต็มความสนุกให้ผู้บริโภคซีรีส์เกาหลีมาโดยตลอด เว็บไซต์ KODHIT ได้รับกระแสตอบรับดีมาก เพราะเป็นเว็บแรกๆ ที่ได้แปลซับไทยให้คนไทยได้อ่านและดูซีรีส์เกาหลีมาเป็นเวลานาน จนมีผู้ติดตามและชื่นชอบทั้งเว็บ และซีรีส์เกาหลีในไทยเป็นจำนวนมาก จากจุดเริ่มต้นของผู้สร้างเว็บ ที่เริ่มดูซีรีส์เกาหลีเรื่องแรกที่สุด autumn in my heart จนกระทั่งและเริ่มติดตามซีรีส์เรื่องอื่นๆ มาเรื่อยๆ จนได้มาทำเว็บเรื่องย่อซีรีส์ และก่อนที่จะมาแปลเป็นซับไทยสมัยนั้นเรียกว่ากระแสซีรีส์เกาหลียังไม่โด่งดังเหมือนในปัจจุบันนี้ ปัจจุบัน เว็บไซต์ KODHIT ได้ปิดตัวลง เนื่องจากทางค่าย SBS และ MBC ที่เกาหลีจะดำเนินคดีเพราะเป็นเว็บ ที่ผิดกฎหมายจึงทำการปิดตัวลงในช่วงของวันที่ 16 พฤศจิกายน 2560 แต่ก็นับได้ว่าเป็นช่องทางที่แพร่กระจายสื่อบันเทิงของเกาหลีได้กระแสตอบรับจากผู้ชมมากมาย ซึ่งเว็บไซต์ KODHIT เป็นจุดเริ่มต้นของการแพร่กระจายสื่อบันเทิงเกาหลีด้วยการแปลภาษาซับบรรยายไทย จนเกิดกระแส จนทำให้ สถานีกองทัพบก ช่อง 7,3,5, และอื่นๆ ในปัจจุบันได้มีการซื้อลิขสิทธิ์ในการพากย์เสียงไทยและได้นำมาออกอากาศ ในช่องต่างๆ ที่เราคุ้นหูกัน เรื่อง full house ยุคกลางๆ ที่ช่อง 7 ได้ออกอากาศไป ซึ่งซีรีส์เรื่องนี้นับว่าเป็นที่รู้จักและโด่งดังมาของคนไทย จากนั้นละครซีรีส์

เรื่องแดจังกึม ทางช่อง 3 ก็ตามมา จะสังเกตได้ว่าการผลิตซ้ำของวัฒนธรรมเกาหลีมีความต่อเนื่องเป็นอย่างดี

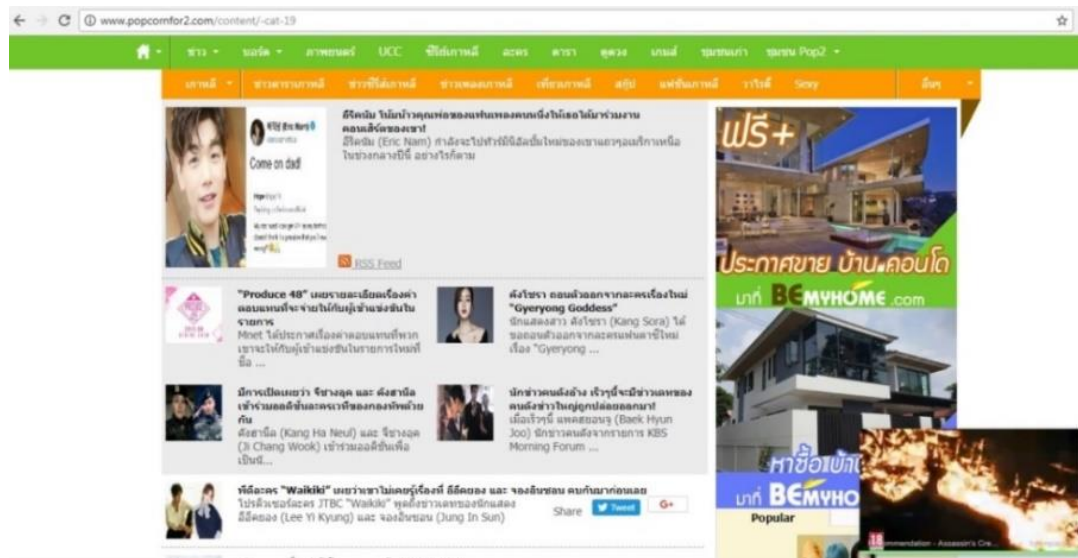

ภาพประกอบที่ 3 เว็บไซต์ KODHIT

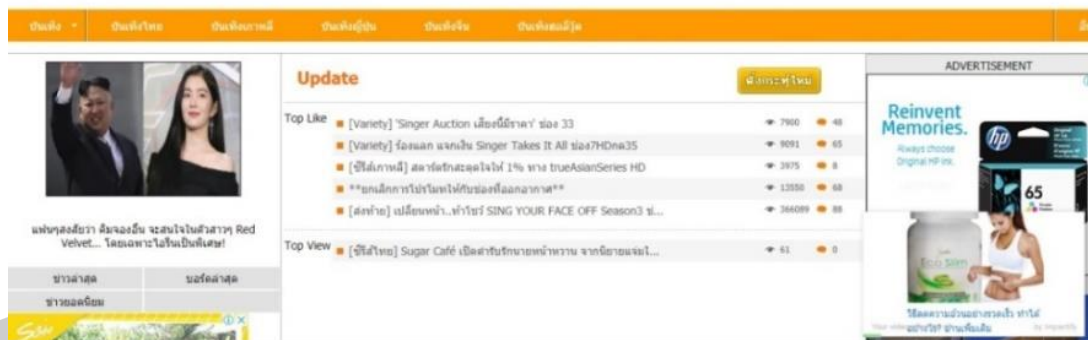
สืบค้นเมื่อ 8 มีนาคม 2560 สืบค้นจาก <http://www.kodhit.com/>

2) เว็บไซต์ Popcornfor2

ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2547 เป็นเว็บไซต์แนวข่าวสาระบันเทิงประกอบไปด้วย ข่าวสารความเคลื่อนไหวของศิลปินดาราดัง โดยเน้นหนักไปที่ศิลปินดาราดังต่างประเทศ โดยเฉพาะเอเชีย จากภาพตัวอย่างทั้งสอง จะเห็นได้ว่าเว็บไซต์ แห่งนี้ เป็นเว็บไซต์ ที่เน้นหนักข่าวสารแวดวงศิลปิน นักร้องเอเชียมากเป็นพิเศษ โดยอยู่ในกระแส K POP มาตั้งแต่ ช่วงที่แรกเริ่มในเมืองไทย มาจนปัจจุบันนี้ (พ.ศ.2556) เว็บไซต์ นี้ก็ยังคงเป็นเว็บไซต์ ที่สนับสนุนและเป็นช่องทางข่าวสารผลงานของ ศิลปินเกาหลีอย่างต่อเนื่อง จากจุดเด่นที่เป็นเว็บไซต์ที่มากมายไปด้วยข่าวสารและผลงานของ ศิลปินดารานักร้องเกาหลี เป็นหลักนั้น ทำสารบัญหมวดหนึ่งที่ได้ ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากและของ เว็บไซต์แห่งนี้ ก็คือ ในส่วนของเว็บบอร์ด (Webboard) หรือกระดานข่าวสารนั่นเอง ซึ่งกระดาน ข่าวสารแห่งนี้ คือ แหล่งในการเผยแพร่ และแบ่งปันข้อมูลต่างๆ ของผู้ที่ชื่นชอบศิลปินดาราดัง ซึ่ง ผู้ที่ทำการเผยแพร่ ที่เรียกกันว่าการโพสต์ (Post) ซึ่งก็คือการตั้งกระทู้ ในเว็บบอร์ด เพื่อนำข้อมูลหรือ สิ่งที่ตนเองพบเจอ นำมาเผยแพร่ แบ่งปัน ให้กับกลุ่มสังคมของคนที่น่าสนใจและชื่นชอบศิลปินดาราดัง นักร้องคนเดียวกัน ได้ เข้ามาเยี่ยมชม และแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เกิดสังคมของกลุ่มผู้ชื่นชอบสิ่ง เดียวกันขึ้น และมี จำนวนเพิ่มมากขึ้นตามกระแสความนิยมของ K wave

ภาพประกอบที่ 4 เว็บไซต์ Popcornfor2
 สืบค้นเมื่อ 12 มีนาคม 2560 สืบค้นจาก <http://www.popcornfor2.com/>

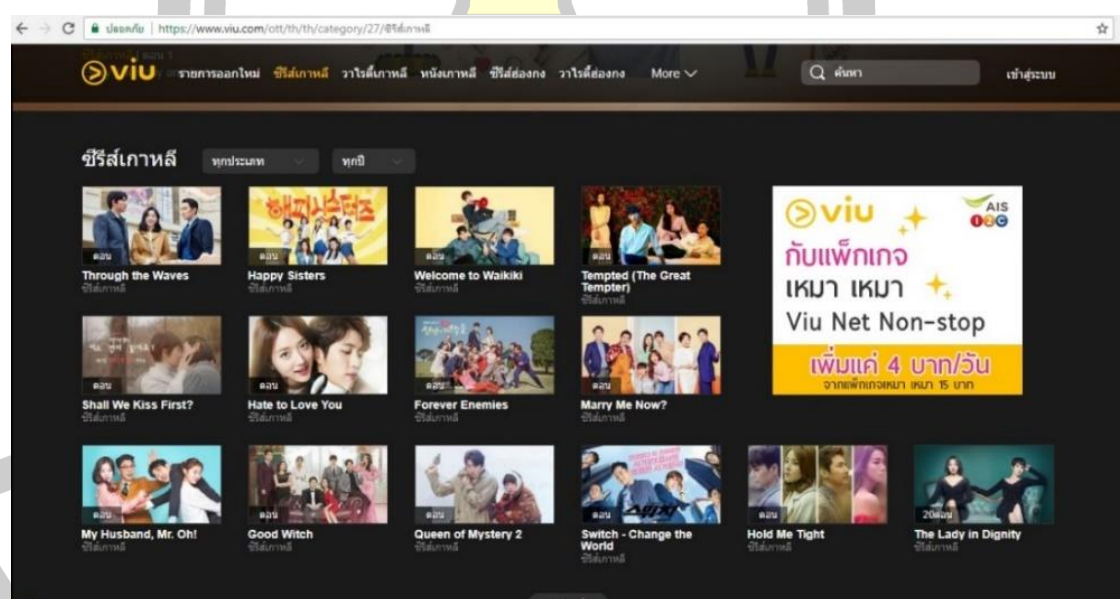
ภาพประกอบที่ 5 เว็บไซต์ Popcornfor2
 สืบค้นเมื่อ 12 มีนาคม 2560 สืบค้นจาก <http://www.popcornfor2.com/>

3) เว็บไซต์ VIU

แอปพลิเคชัน VIU จากกระแสเว็บไซต์โคดฮิต (Kodhit) ได้ประกาศหยุดแปลซีรีส์เกาหลี เนื่องจากทางค่าย SBS และ MBC ที่เกาหลีจะดำเนินคดี แอป VIU (วีว) เป็นแอปที่เปิดให้ชมซีรีส์ต่างประเทศได้อย่างถูกกฎหมาย โดยกระแสตอบรับของหลายฝ่ายก็ยินดี ที่ทีมผู้แปลชาวไทยจะมาจับมือกับแอปที่ให้บริการอย่างถูกลิขสิทธิ์ หลังจากที่ VIU Thailand ได้มีการเปิดตัวแพนเพจทั้งใน เฟสบุคและทวิตเตอร์อย่างเป็นทางการในไทย ตามที่ทีมงาน MangoZero ได้รายงานไป จนมียอด

แชร์ข่าวไปมากกว่า 50,000 ครั้ง และได้รับความสนใจ จนยอดการติดตามเพจจำนวนผู้ถูกใจ ทั้งที่เพิ่งสร้างได้ไม่กี่ชั่วโมงเพิ่มขึ้นเกือบถึงหลักแสนภายในเวลารวดเร็ว ถือว่าเป็นปรากฏการณ์น่าสนใจที่คนไทยเฝ้ารอการมาของแอปดูซีรีส์ถูกลิขสิทธิ์ ข้อดีของช่องทาง VIU บริการดูซีรีส์เกาหลีแบบถูกลิขสิทธิ์คือ VIU บริการด้านบันเทิง ที่รวมซีรีส์ รายการทีวี (Variety) และรายการเพลง อย่างถูกต้องตามกฎหมายไว้ภายในแอปเดียว และได้ร่วมมือกับ รายการโทรทัศน์ของประเทศเกาหลี 3 ช่องหลัก ได้แก่ SBS, KBS และ MBC แอปพลิเคชัน VIU นี้ ได้เปิดตัวที่ฮ่องกงเป็นประเทศแรกในปี 2015 และขยายเปิดในสิงคโปร์, มาเลเซีย, อินเดีย, ฟิลิปปินส์ และ อินโดนีเซีย ซึ่งสามารถรับชมได้ทั้งบนแอปและเว็บไซต์ ซึ่งบริการ VIU ได้รับการตอบรับที่ดีมากในทุกประเทศที่เปิดตัว ที่ฮ่องกงมียอดดาวน์โหลดกว่า 1.2 ล้าน ภายใน 6 เดือนหลังจากการเปิดตัวแอปพลิเคชัน

จุดเด่นของ VIU คือสามารถติดตามซีรีส์เกาหลีในช่วงเวลาใกล้เคียงกับเกาหลีได้อย่างรวดเร็ว และมีซับภาษาท้องถิ่นด้วย การให้บริการของ VIU ในแต่ละประเทศอาจจะต่างกันออกไป ในประเทศฮ่องกง จะมีรูปแบบการใช้บริการ VIU แบบฟรีๆ ด้วย โดยจะมีข้อแม้คือ ซีรีส์สำหรับคนใช้ฟรี จะอัปเดตหลังจากที่เกาหลีได้ถ่ายทอดไปแล้วประมาณ 3 วัน และมีโฆษณาคั่นสำหรับบริการ VIU Premium จะเสียค่าบริการรายเดือน แต่ข้อดีคือดูได้ทันทีที่คลิปรายการในเวลาไม่กี่ชั่วโมงหลังเกาหลี, ไม่มีโฆษณา นอกจากนี้ แอป VIU ยังมีระบบที่สามารถดาวน์โหลดคลิปเก็บไว้เป็นแบบออฟไลน์ไว้ดูทีหลังโดยไม่ต้องใช้อินเทอร์เน็ตได้อีกด้วย

ภาพประกอบที่ 6 เว็บไซต์ VIU

สืบค้นเมื่อ 11 มีนาคม 2560 สืบค้นจาก <https://www.viu.com/>

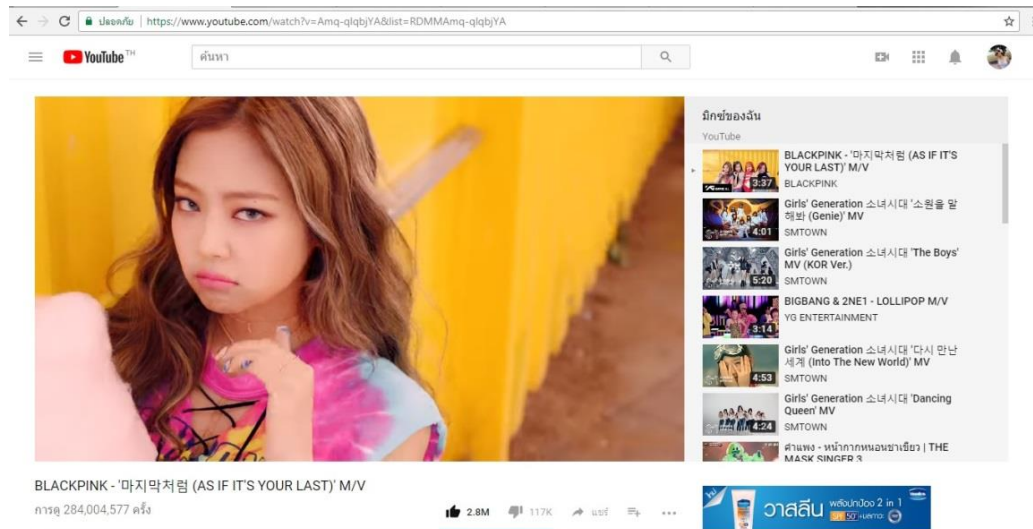

ภาพประกอบที่ 7 แอปพลิเคชัน VIU

สื่อบันทึกเมื่อ 11 มีนาคม 2560 สื่อบันทึกจาก <https://www.viu.com/>

(4) Youtube

คือเว็บไซต์ที่ให้บริการแลกเปลี่ยนภาพวิดีโอระหว่างผู้ใช้ได้ฟรี โดยนำเทคโนโลยีของ Adobe Flash Player มาใช้ในการแสดงภาพวิดีโอ โดยผู้ใช้สามารถเข้าดูวิดีโอต่างๆ พร้อมทั้งเป็นผู้อัปโหลดวิดีโอ ผ่าน Youtube ได้ฟรี เมื่อสมัครสมาชิกแล้วผู้ใช้จะสามารถใส่ภาพวิดีโอเข้าไปแบ่งปันภาพวิดีโอให้คนอื่นดูด้วย แต่หากไม่ได้สมัครสมาชิกก็สามารถเข้าไปเปิดดูภาพวิดีโอที่ผู้ใช้คนอื่นๆ ใส่ไว้ใน Youtube ได้แต่ไม่สามารถเป็นผู้อัปโหลดวิดีโอได้ ในการรับชมวิดีโอต่างๆ ผ่านยูทูปนั้น ผู้ใช้งานสามารถเลือกชมวิดีโอในโหมดคุณภาพต่างๆ กันได้แก่ standard quality (SQ), high quality (HQ) หรือ high definition (HD) ตามความชอบและตามความเหมาะสม ของความเร็วในการดาวน์โหลด โดยการรับชมวิดีโอจากเว็บไซต์เดิมผู้ชมต้องติดตั้ง Adobe Flash Player ลงในเว็บเบราว์เซอร์จึงจะสามารถดูได้ แต่ในปัจจุบันยูทูปได้เปิดให้บริการเว็บ เวอร์ชันใหม่ ให้สามารถชมวิดีโอได้ผ่านเว็บเบราว์เซอร์ใดๆ ที่รองรับมาตรฐาน HTML5 ซึ่งทำให้ผู้ใช้งานไม่จำเป็นต้องติดตั้ง Flash Player อีกต่อไป ซึ่งก็สามารถรับชมมิวสิควิดีโอเพลงเกาหลี หรือบันทึกการแสดงสดของ วงบอยแบนด์ เกาหลีวงเกิร์ลกรุ๊ป เกาหลี ชื่อผู้ชมสามารถรับชมความบันเทิงได้อย่างอิสระและไม่จำกัดการรับชม ยิ่งเป็นวิดีโอที่ชื่นชอบก็รับชมซ้ำไปซ้ำมา ส่งผลให้เพิ่มจำนวนผู้ชม มาถึงร้อยล้านวิว และพันล้านวิวก็เป็นได้ และติดตามผลงานของศิลปินเกาหลีได้อย่างสะดวก รวดเร็ว ทั้งนี้ youtube ยังสามารถแสดงยอดวิวของวิดีโอต่างๆ ซึ่งศิลปินเกาหลีที่โด่งดังและมีความสามารถก็จะมียอดการรับชมและติดตามจำนวนมาก โดยผู้ชมที่ชื่นชอบวิดีโอก็จะสามารถกด subscribe ของ youtube ได้และสามารถแสดงความคิดเห็นต่อวิดีโออื่นๆ ได้ด้วย นับว่า youtube คืออีกช่องทางการแพร่กระจายของสื่อวิดีโอที่กว้างขวางระดับโลกที่ผู้ชมสามารถรับชมและติดตามและเข้าถึงได้ง่ายและสะดวก ทั้งนี้ยังสามารถแชร์คลิปวิดีโอไปช่องทางอื่นได้แบบไม่จำกัด นับได้ว่า youtube สร้างขึ้นให้บุคคลสามารถใช้งานได้สะดวกและง่ายต่อการสืบค้นและเผยแพร่เป็นอย่างมาก

ภาพประกอบที่ 8 เว็บไซต์ youtube
 สืบค้นเมื่อ 1 กรกฎาคม 2560 สืบค้นจาก <https://www.youtube.com/watch?v=Amq-qLqbjYA>

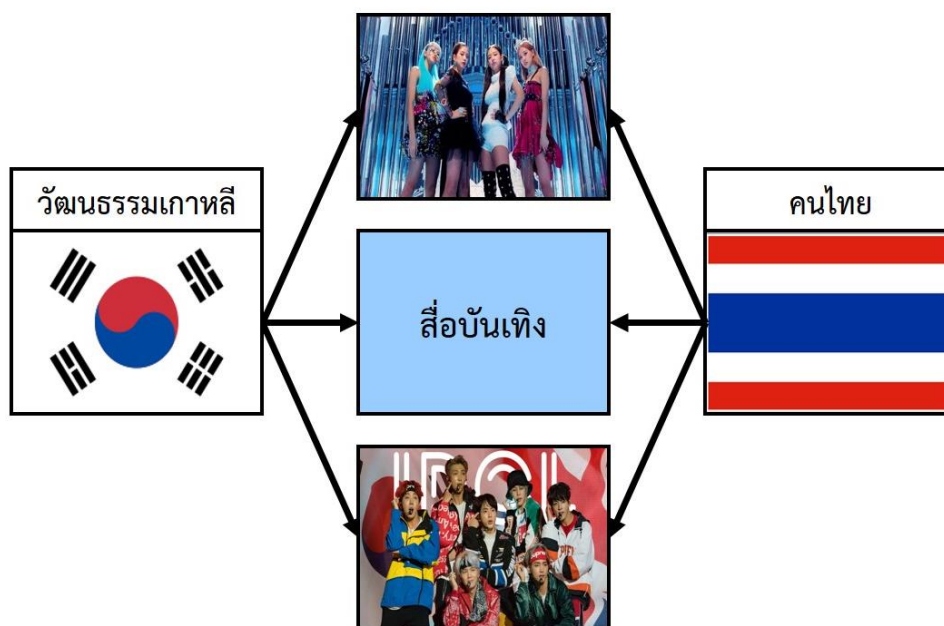

ภาพประกอบที่ 9 ชุดภาพรวมศิลปินนักร้อง K-pop
 สืบค้นเมื่อ 1 กรกฎาคม 2560 สืบค้นจาก <https://www.billboard.com>

1.2 วัฒนธรรมเกาหลีผ่านสื่อที่ส่งผลต่อการรับรู้ของคนไทย

การแพร่กระจายวัฒนธรรมเกาหลีผ่านสื่อ หรือเรียกว่าธุรกิจบันเทิงของวัฒนธรรมเกาหลีที่แทรกซึมเข้ามาในประเทศไทยและเอเชีย ภายใต้บริบทของโลกาภิวัตน์ที่เจริญเติบโตและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง จนทำให้การแพร่กระจายของผู้ผลิตสินค้าทางวัฒนธรรมเข้าถึงผู้บริโภคและกลุ่มเป้าหมายได้ง่าย การรับรู้วัฒนธรรมเกาหลีนั้นเกิดจากรูการเผยแพร่ ละครซีรีส์ของเกาหลี และคลิปวิดีโอเพลง ไปสู่ผู้ชม โดยการเผยแพร่จากเว็บไซต์ 4 แห่งที่ผู้วิจัยได้ยกตัวอย่างมาหลักๆ ได้แก่ Kodhit ,Popcornfor2,VIU,Youtube ซึ่งทั้งหมดที่ผู้วิจัยนำมาแสดงให้เห็นว่าการแพร่กระจายสื่อของวัฒนธรรมเกาหลีมีหลากหลายรูปแบบ ทั้งเป็นในเรื่องของซีรีส์ที่เป็นเรื่องราวของละครที่ผู้ชมสามารถรับชมเพื่อความบันเทิง โดยแสดงภาพให้คนนอกได้เห็นถึงวัฒนธรรมการอยู่การกิน ภูมิทัศน์ การท่องเที่ยวของคนในประเทศเกาหลี อีกสิ่งหนึ่งที่เป็นที่น่าสนใจคือ ตัวของผู้แสดงคือตัวหลักที่ดึงดูดความสนใจของผู้ชมให้หลงใหลและสร้างมูลค่าแก่ผู้ชมให้ชื่นชอบในความสวยงามของตัวละคร นับว่าช่องทางการแพร่กระจายของสื่อเกาหลีได้อาศัยความต้องการทางความงามผ่านความบันเทิงเป็นหลักในการเผยแพร่อย่างสมบูรณ์แบบ เมื่อกระแสความบันเทิงของวัฒนธรรมเกาหลีโด่งดังในประเทศไทยและเอเชีย การผลิตซ้ำวัฒนธรรมความบันเทิงที่แฝงไปด้วยการแพร่กระจายวัฒนธรรมของเกาหลีเข้าไปแทรกซึมในพื้นที่ของกลุ่มเป้าหมายก็ล้วนต่อยอดย้ำความเป็นกระแสวัฒนธรรมสมัยนิยมของเกาหลีให้ผู้ชมและกลุ่มเป้าหมายได้ติดตามนอกจากการรับชมละครซีรีส์แล้วก็หันมาเป็นวิดีโอเพลง pop ของประเทศเกาหลี ซึ่งทำให้กลุ่มเป้าหมายและผู้ชมได้รับความต่อเนื่องในการรับชมหรือติดตามกลุ่มศิลปินที่ตนเองชื่นชอบผ่านช่องทางเหล่านี้ ทั้งยังนำเสนอข่าวสารของกลุ่มดาราศิลปินของประเทศเกาหลี ข่าวดารารื่องต่างๆ การเปิดตัวศิลปินใหม่ การเผยแพร่การแสดงละครซีรีส์เรื่องใหม่ๆ ซึ่งต่อยอดย้ำให้ผู้คนในประเทศไทยได้บริโภคสื่อได้หลากหลายประเภทและตอบสนองความต้องการรับรู้ได้อย่างสมบูรณ์

อย่างไรก็ตามการแพร่กระจายทางวัฒนธรรมของเกาหลีก็เป็นส่วนหนึ่งของการแลกเปลี่ยนเรียนรู้วัฒนธรรมซึ่งกันและกัน ซึ่งทำให้ผู้คนได้มีอิสระให้การเลือกเปิดรับวัฒนธรรมที่ตนพึงพอใจกับปัจจุบัน นับว่าเป็นปรากฏการณ์ของการแพร่กระจายวัฒนธรรมข้ามพรมแดนที่เกิดขึ้นต่อประเทศไทยและในเอเชียอย่างน่าสนใจ

ตารางที่ 1 ตารางการแพร่กระจายและการรับรู้ของคนไทย

2. กระแสนิยมสู่สังคมบริโภคของคนไทย

กระแสวัฒนธรรมเกาหลีหรือกระแสนิยมเกาหลี คือปรากฏการณ์ความนิยมทางวัฒนธรรมเกาหลีผ่านการท่องเที่ยว การศึกษา อาหาร การแต่งกาย รวมไปถึงศิลปะด้านต่างๆ อันได้แก่ เพลง ละคร ภาพยนตร์ นิยาย การ์ตูนแอนิเมชัน ที่ถูกขนานนามว่า ฮัลลิว ในภาษาจีน หรือ ฮัลลิว อยู่ในภาษาญี่ปุ่นทำให้วัฒนธรรมเกาหลีเป็นสินค้าส่งออก เนื่องรัฐบาลเกาหลีใต้ได้ให้การสนับสนุนอุตสาหกรรมความบันเทิงมาตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2533 (สุธาสนี มาสขาว, 2549)

จากข่าวสารและสภาพสังคมในปัจจุบันพบว่าประเทศไทยได้รับอิทธิพลจากกระแส K-POP หรือวัฒนธรรมเกาหลีอย่างชัดเจน ส่งผลเผยแพร่ในวงกว้างไม่จะเป็นการแต่งกาย ศิลปะวัฒนธรรมของเกาหลี ละคร เพลง ล้วนแล้วแต่สะท้อนรูปแบบ และค่านิยมในแบบของวัฒนธรรมเกาหลีทั้งสิ้น เช่น รายการโทรทัศน์ ที่มีละครเกาหลีในช่วงพرائمไทม์ ทางช่อง 3 และช่อง 7 รายการบันเทิงหรือรายการเพลงที่นำเสนอเพลงเกาหลีแบบเน้นเฉพาะมีทั้งทางเคเบิลทีวี และฟรีทีวี จะเห็นรูปแบบการแต่งกาย และทรงผมที่สามารถเห็นได้ตามสถานที่ต่างๆ เช่นสถาบันศึกษา ห้างสรรพสินค้า เป็นต้น ประเทศไทยจึงกลายเป็นประเทศหนึ่งที่เปิดรับและชื่นชมกระแสวัฒนธรรมเกาหลีไปด้วย จากกรณีดังกล่าวส่งผลมาในรูปแบบต่างๆ เช่นค่านิยมในเรื่องของศิลปินไทยที่ต้องมีลักษณะที่คล้ายกับเกาหลี สถาบันสอนภาษาเกาหลีมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นและดึงดูดเยาวชนให้สนใจอยากศึกษาภาษาเกาหลี ไม่เว้นแม้แต่สถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งได้ทำการบรรจุวิชาภาษาเกาหลีให้เป็นวิชาศึกษาเอก รวมไปถึงกลุ่มศิลปินจากประเทศเกาหลีที่มีตารางเข้ามาโชว์ตัวและเปิดคอนเสิร์ตแบบเดือนต่อเดือน และมีแนวโน้มว่าขยายตัวเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ในระยะหลัง เกาหลีศึกษากระแสยอดฮิตในเอเชีย ตะวันตก 2549 สถาบัน KOCCA ภายใต้กระทรวงวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวของเกาหลีได้จัดตั้งเมื่อปี 2541 เพื่อดูแลอุตสาหกรรมวัฒนธรรมของเกาหลี เช่น ภาพยนตร์ เกมศิลปะ ดนตรี และแอนิเมชัน

โดยมีเป้าหมายในการพัฒนาเพื่อส่งออกและเผยแพร่ไปยังประเทศต่างๆ (ภัทรมน ติวานนท์, 2550) แนวทางดังกล่าวร่วมกับการสนับสนุนที่จริงจังกับภาครัฐและร่วม มือของเอกชนส่งผลให้เกาหลีใต้ ประสบผลสำเร็จในการทำเศรษฐกิจสร้างสรรค์ในการขยายสินค้าทางวัฒนธรรม เช่น อุตสาหกรรม สินค้า บริการ โรงเรียนสอนภาษา เป็นต้น

ภาพประกอบที่ 10 เว็บไซต์ช่อง 7 ที่นำซีรีส์ Descendants of the Sun ถ่ายทอดในประเทศไทยภายในช่อง 7 สี สืบค้นเมื่อ 23 มิถุนายน 2019, สืบค้นจาก <https://drama.ch7.com/detail/179007>

จะเห็นได้ว่ากระบวนการแลกเปลี่ยนการรับรู้วัฒนธรรมเกาหลีผ่านสื่อของกลุ่มวัยรุ่นไทย เป็นสิ่งที่เกิดขึ้น อย่างมีระบบขั้นตอนในการขับเคลื่อนโดยจุดเริ่มต้นจากต้นกำเนิดของธุรกิจบันเทิง สินค้าทางวัฒนธรรมบันเทิงของประเทศเกาหลีใต้ เทคโนโลยีการบันทึกภาพและเสียงในศตวรรษที่ 19 ซึ่งเมื่อผู้บริโภคต้องการรับชมสื่อบันเทิงในมิติใหม่ๆ อาทิเช่น เพลงป๊อปหรือ มิวสิควิดีโอ เทคโนโลยีที่มากกว่าการฟังเพลงและดนตรีในสื่อวิทยุ จึงทำให้มิวสิควิดีโอเกิดความนิยมขึ้นและเมื่อวิเคราะห์ถึง เนื้อหาและองค์ประกอบของมิวสิควิดีโอที่สร้างมูลค่า มิวสิควิดีโอชิ้นนั้นเป็นสินค้าที่มีมูลค่าทางจิตใจ ให้ความจดจำและเกิดการรับรู้ต่อผู้ชมด้วยความบันเทิงที่ครบครัน ทั้งภาพ เสียงของมิวสิควิดีโอ เมื่อ ผู้ใช้นิยมที่จะรับชมมิวสิควิดีโอมากขึ้นเรื่อยๆ จึงทำให้ผู้ผลิตเล็งเห็นประโยชน์ของการสร้างสื่อเผยแพร่ ประเทศเกาหลีและรัฐบาลเกาหลีใต้ตระหนักถึงและมองว่า การที่สร้างศิลปินให้ประสบความสำเร็จภายในประเทศได้แล้วนั้นสามารถผลักดันสิ่งเหล่านี้ไปสู่สายตาชาวต่างชาติ ต่างภาษาได้ โดยนอกจากเป็นการขยายสินค้าทางความบันเทิงของเกาหลีแล้วยังเป็นการส่งเสริมเผยแพร่วัฒนธรรมต่างๆ ของเกาหลีผ่านไปสู่สายตาชาวต่างชาติโดยสื่อเป็นตัวขยายถึงกลุ่มผู้ชมทั่วโลก โดยประเด็นนี้ สามารถเชื่อมโยงได้กับแนวคิดการเผยแพร่วัฒนธรรมเกาหลี เพื่อแสดงอัตลักษณ์ของศิลปินเกาหลีใน แง่มุมต่างๆ ตั้งแต่วิถีการใช้ชีวิต สภาพสังคม ความเคารพผู้ใหญ่ ความเป็นหมู่เหล่า ภาพรักของชาว เกาหลีที่สะท้อนเรื่องความขยันหมั่นเพียร มิวินัย มุ่งมั่นฝึกซ้อมไม่ย่อท้อ และความเป็นชาตินิยมภูมิใจ ในความเป็นเกาหลี สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่คนเกาหลีต้องการสื่อสารออกไปเพื่อให้คนต่างชาติได้เข้าใจว่า

คนเหล่านี้มีคุณสมบัติที่ดีดังกล่าวแล้วเกิดเป็นค่านิยมที่ดีกลับมา ทั้งการยอมรับจากผู้คนต่างชาติและเกิดเป็นความชื่นชมเกิดทัศนคติที่ดีต่อวัฒนธรรมต่างๆ ของความเป็นเกาหลีเมื่อวัฒนธรรมถูกผลิตสร้างให้แก่ผู้บริโภคที่หลายหลายด้านประกอบกับความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยียุคปัจจุบันที่เกาหลีมุ่งเจาะจงที่กลุ่มวัยรุ่นไทยในยุคศตวรรษที่ 20 เป็นยุคที่สามารถใช้งานและเข้าถึงสื่อได้ช่องทางอินเทอร์เน็ตมีลักษณะพิเศษคือการค้นหาข้อมูลตามความต้องการ

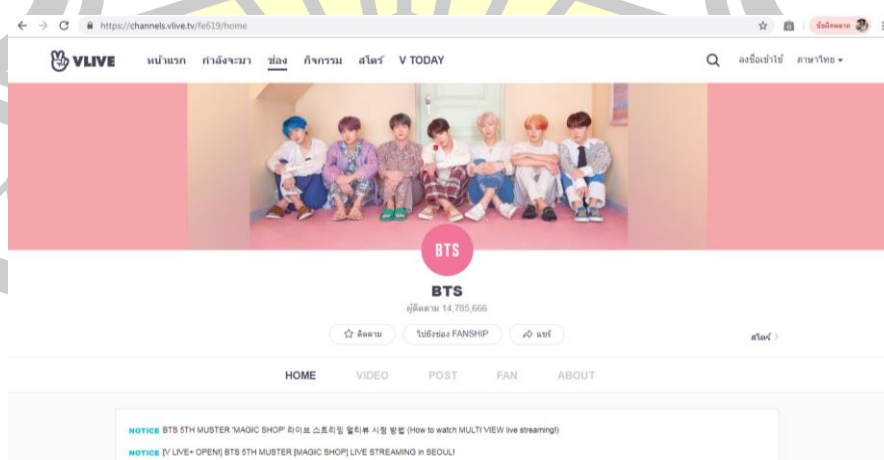
ดังนั้นเมื่ออินเทอร์เน็ตเป็นทางเลือกใหม่และสะดวกสำหรับการเข้าถึงข้อมูลได้ง่ายเกาหลีจึงเพิ่มรูปแบบของการสื่อสารอีกลักษณะหนึ่งให้แก่ผู้บริโภค กลายเป็นคลิพวิดีโอเพลงเกาหลีซึ่งจะทำให้ผู้บริโภคสามารถเลือกและเปิดรับ คลิพวิดีโอเพลงที่ตนเองอยากรับชมหรือต้องการจะดูก็สามารถทำได้โดยการใช้อินเทอร์เน็ตความเร็วสูง เพื่อสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับวัฒนธรรมประชานิยมดังเช่น (จิรวุฒิ เสนาคำ, 2549) ได้ให้ความหมายของคำว่า วัฒนธรรมประชานิยม ไว้ว่าเป็นวัฒนธรรมที่ได้รับการนิยมจากประชาชนที่ได้พบเห็นในชีวิตประจำวันและแนวคิดของ (อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์, 2550) ในแง่ที่ว่า การยอมรับไม่ได้เกิดขึ้นจากการบังคับแต่เกิดขึ้นจากความนิยมและยินยอมพร้อมใจของผู้รับคลิพวิดีโอเพลงเกาหลีซึ่งเกิดการที่ผู้บริโภคเลือกที่สนใจ และทำการติดตามด้วยความสมัครใจ เมื่อกลุ่มวัยรุ่นนิยมชมชอบ และติดตามศิลปินผ่านทางารับชมคลิพวิดีโอเพลงเกาหลีทางสื่อออนไลน์ผลของ ความนิยมในศิลปินเกาหลีที่เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ในสังคมไทยจึงเป็นการซึมซับวัฒนธรรมตามไปด้วย ทั้งนี้เป้าหมายของการบริโภคนิยมที่มากับสื่อที่เกาหลีต้องการนำเสนอไม่ได้มีเพียงสร้างภาพลักษณ์ของศิลปินนักแสดงให้เห็น แต่เป็นการสอดแทรกสินค้าวัฒนธรรมของเกาหลี อาทิเช่น เสื้อผ้า แฟชั่น เครื่องสำอาง อาหาร อุปกรณ์เทคโนโลยี สถานที่ท่องเที่ยวของวัฒนธรรมเกาหลี เพื่อเป็นการกระตุ้น ความต้องการในการบริโภคของผู้ชมไม่ใช่แค่การรับชมแต่สามารถชักจูงให้ผู้ชมกลายเป็นผู้บริโภคเชิงสัญลักษณ์ในภาษาภาพได้ ตามแนวคิดการบริโภคนิยม

โบริยาร์ด อธิบายไว้ว่า การบริโภคในปัจจุบันไม่ใช่การบริโภคเพื่อตอบสนองความจำเป็นขั้นพื้นฐาน หรือการใช้ประโยชน์จากตัววัตถุดิบค่าอีกต่อไป หากแต่กลายเป็นการบริโภคเชิงความหมายหรือเขาเรียกว่า บริโภคเชิงสัญลักษณ์ สำหรับ โบริยาร์ด สัญลักษณ์ ทำหน้าที่เป็นตัวแทนของสิ่งอื่นปฏิบัติหน้าที่แทนสิ่งอื่นที่ขาดหายไป ดังนั้นสิ่งของต่างๆ ไม่ว่าจะมีความค่าในตัวเองแต่ถูกกำหนดให้เป็นส่วนประกอบในการสร้างบรรยากาศ และระบบคุณค่าระบบใดระบบหนึ่ง ที่ดำรงอยู่มากมายในสังคมปัจจุบันคุณค่าที่สัญลักษณ์สร้างขึ้นนี้เอง ทำให้สิ่งของสามารถรวมเข้าไปอยู่ในระบบหนึ่งๆ ได้ นอกจากนี้ โบริยาร์ด ยังอธิบายต่อว่าสังคมแห่งการบริโภคที่เต็มไปด้วยการบริโภคเชิงสัญลักษณ์ ตัวสินค้าได้ถูกเปลี่ยนไปเป็นสัญลักษณ์ก่อนที่จะถูกบริโภคกลายเป็นสัญลักษณ์ของสินค้า แต่ทำได้หลายอย่างทั้งการจัดวาง กำหนดราคาการตกแต่งสถานที่ขาย การใส่ยี่ห้อ การออกแบบหีบห่อ และที่สำคัญการโฆษณาที่ประกอบด้วยรหัสต่างๆ เข้าไปมากมาย

การอธิบายถึงปรากฏการณ์ของกระแสความนิยมของวัฒนธรรมเกาหลีนั้นผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจากการสังเกตแบบมีส่วนร่วม เนื่องจากพื้นที่ของการรับชมสื่อบันเทิงคือพื้นที่สาธารณะบน (social networks) สังคมออนไลน์ การมีปฏิสัมพันธ์ต่อการรับรู้นั้นจึงมีพื้นที่ในการแสดงออกและการบริโภคสื่อมากขึ้นเพื่อการกลายเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมเกาหลี โดยเรียกว่าการบริโภคอย่างต่อเนื่องซึ่งเริ่มจากการรับชมสื่อบันเทิงเกาหลีต่างๆ อาทิเช่น เพลง ละครซีรีส์ ภาพยนตร์ และหลังจากที่ได้รับชมการติดตามชีวิตและความเคลื่อนไหวของศิลปินที่ตัวเองชื่นชอบ แม้แต่การนำ

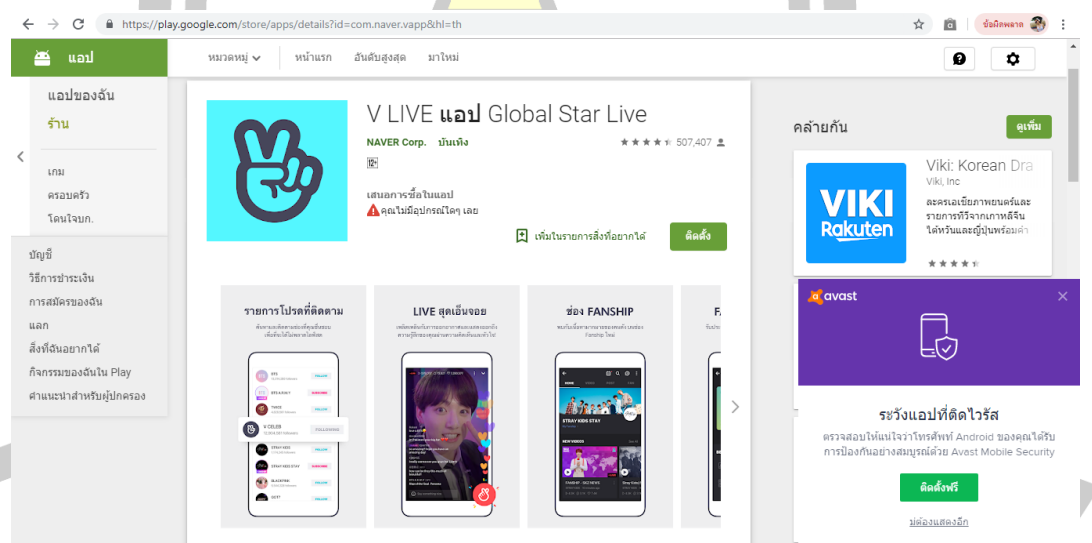
ศิลปินที่ตัวเองชื่นชอบในวง (Boy band) และ (Girl group) มาตั้งประเด็นเพื่อต้องการข้อมูลและการแลกเปลี่ยนในพื้นที่ทางสังคมออนไลน์ที่มีความคิดเห็นและความชื่นชอบศิลปินคนเดียวกัน เพื่อเป็นการแสวงหาความสุขทางจิตใจของผู้คนเหล่านี้ อย่างไรก็ตามการได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของกระแสนิยมเกาหลีคือการมีพื้นที่ทางสังคมที่บ่งบอกถึงความเป็นสมัยใหม่ คือการได้รับรู้เรื่องราวของศิลปินที่แสดงให้เห็นถึง ความพยายามในการซ้อม และการอยู่ร่วมกัน การแสดงทัศนคติต่อสมาชิกในวง การแต่งกายของศิลปินที่สะท้อนความทันสมัยและความงาม โดยผู้คนที่บริโภคสื่อนั้นก็ได้รับความรู้จากการรับชมสื่อ ไม่ว่าจะเป็นแฟชั่นความงามที่ศิลปินสวมใส่ หน้าตาของศิลปินที่เป็นผู้หญิงที่มีความสวยและผู้ชายที่มีความหล่อ

ประเด็นทางความงามเป็นส่วนสำคัญต่อการชื่นชอบและได้กลายเป็นกระแสของการบริโภค ผู้วิจัยเห็นว่าการใช้ความงามในสมัยนิยมของเกาหลีส่งผลต่อการรับรู้และความชื่นชอบสำหรับผู้คนจำนวนมาก การดึงดูดความสนใจโดยใช้ความงามจึงมีผลต่อการบริโภคสื่อเป็นอย่างมาก เมื่อวัฒนธรรมความบันเทิงเกาหลีแสดงออกถึงความงาม ความงามจึงกลายเป็นการดึงดูดที่ผู้คนไม่สามารถละทิ้งต่อความต้องการนั้นได้ การติดตามศิลปินและการรับรู้เรื่องราวอย่างต่อเนื่องนั้นจึงเป็นการเสพความงามและความต้องการของผู้บริโภค ช่องทางและแหล่งเว็บไซต์ของการเข้าถึงจึงเป็นส่วนที่ผลิตซ้ำความต้องการของผู้คนในสังคมไทย จากการวิเคราะห์ผู้วิจัยจะอธิบายถึงกระแสความนิยมของวัฒนธรรมเกาหลีและการผลิตซ้ำทางวัฒนธรรมที่ผ่านพื้นที่ของ (social network) ที่ผู้คนในปัจจุบันถือว่าช่องทางของ (social network) คือพื้นที่ของการแสดงออกอย่างเสรี ฉะนั้นแล้วการบริโภคสื่อยังมีความสัมพันธ์กับการแสดงออกทางพื้นที่สื่อของผู้บริโภค เช่นการได้ติดตามศิลปินกลุ่มหนึ่งก็ถือว่าได้ตอบสนองความต้องการของตนเอง และแสดงตัวตนผ่านพื้นที่ทางสังคมที่เป็นพื้นที่ของ (social network) ที่เห็นได้ว่ากระแสของผู้คนที่มีความสนใจและชื่นชอบกระแสวัฒนธรรมเกาหลีมีจำนวนมากและทำให้พื้นที่ของ (social network) เต็มไปด้วยแหล่งของการบริโภคสื่ออย่างต่อเนื่องซึ่งเป็นแหล่งของการต่อยอดวัฒนธรรมเพื่อเพิ่มการปลูกฝังความเป็นวัฒนธรรมสมัยนิยมเข้าไปในวิถีชีวิตและเพิ่มจำนวนผู้บริโภคในอนาคต โดยผู้วิจัยจะอธิบายกระแสความนิยมเกาหลีผ่านแหล่งของการบริโภคผ่านสื่อดังนี้

ภาพประกอบที่ 11 VLIVE วง BTS บนเว็บไซต์ บนมือถือ
 สืบค้นเมื่อ 26 มิถุนายน 2019, สืบค้นจาก: <https://channels.vlive.tv/FE619/home>

VLIVE เป็นแอปพลิเคชันถ่ายทอดชีวิตซูปตาร์แบบเรียลไทม์เริ่มขึ้นในปี 2015 และเป็นช่องทางที่ศิลปินมอบความพิเศษสู่แฟนในรูปแบบวันต่อวันมาให้แฟนคลับชาวไทยและชาวต่างประเทศได้รับชมกันแบบใกล้ชิดติดจอสมาร์ตโฟน ระหว่างวันที่ 7 ถึง 8 สิงหาคม ซึ่ง V ได้ทำการเปิดตัวแอปพลิเคชันในระบบแอนดรอยด์และเปิดตัวแอปพลิเคชันในระบบ iOS อย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 4 สิงหาคมในปี 2015 ที่ผ่านมา ผู้ใช้สมาร์ตโฟนจากทั้งสองระบบปฏิบัติการจึงสามารถรับชมทุกความเคลื่อนไหวของ BTS ได้อย่างเต็มอิม V LIVE เป็นบริการจากบริษัท Naver ประเทศเกาหลีใต้ บริการนี้จะเปิดให้ศิลปินของเกาหลีสามารถถ่ายทอดสดกิจกรรมต่างๆ ของตนเองให้แฟนๆ ได้รับชมได้ รวมไปถึงเผยแพร่คลิปในโอกาสต่างๆ เช่น เปิดตัวอัลบั้ม เอ็มวีใหม่หรือการแสดงคอนเสิร์ตของศิลปินก็จะสามารถรับชมได้จากบริการนี้ได้และเพื่อให้แฟนๆ สามารถรับชมได้ผ่านทางเว็บไซต์ (vlive.tv) หรือ แอปบน iOS และ Android ได้ ในแอปพลิเคชันนี้ยังสามารถให้ผู้ใช้ทักทายศิลปินผ่านแชทรวมถึงส่งความรู้สึกเป็นไอคอนรูปหัวใจให้ศิลปินได้ ซึ่งทำให้ผู้คนสามารถเข้าถึงตัวศิลปินด้วยการรับชมผ่าน V LIVE ด้วยการติดตามผ่านช่องทางดังกล่าว ในส่วนนี้ผู้ใช้จะสามารถเห็นได้จากความนิยมและยอดวิวผู้ติดตามของวงที่ตนเองชื่นชอบ ยังมียอดติดตามของจำนวนผู้ชมมากขึ้นก็ยิ่งจะทำให้ผู้บริโภคมีความสุขต่อการรับชมแอปพลิเคชันนี้มากขึ้น ดังภาพประกอบที่ 11 เป็นภาพจากเว็บไซต์ V LIVE ของวง BTS ที่มีผู้ติดตาม 14,789,107 ล้านคน ซึ่งแสดงถึงความนิยมและกระแสของความชื่นชอบและการมีส่วนร่วมของผู้คน

ภาพประกอบที่ 12 (Application) ของ VLIVE วง BTS บนมือถือ
สืบค้นเมื่อ 28 มิถุนายน 2019, สืบค้นจาก:

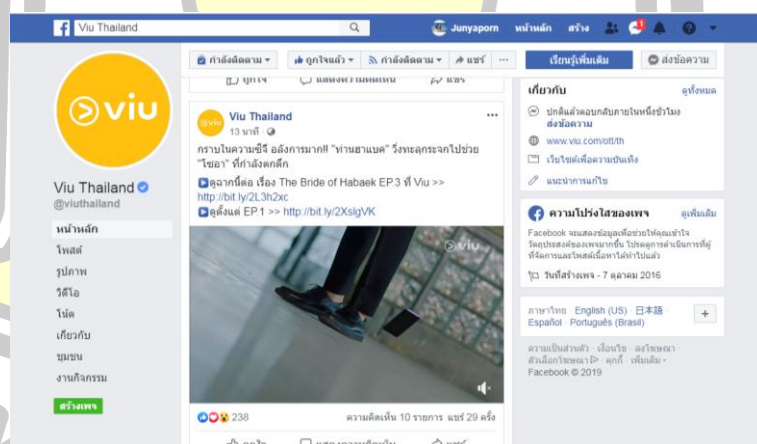
<https://play.google.com/store/apps/details?id=com.naver.vapp&hl=th>

V LIVE เป็นแอปพลิเคชันที่สามารถดาวน์โหลดผ่านมือถือและมีความง่ายต่อการรับชมที่ถูกนำมาผลิตซ้ำทางวัฒนธรรมให้ผู้คนที่มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีได้ ซึ่งมาอยู่ในเครื่องมือถือสื่อสารและสามารถพกพาไปไหนด้วยอย่างสะดวกสบาย การผลิตซ้ำทางวัฒนธรรมนั้นจึงส่งผลต่อ

กระแสของการบริโภควัฒนธรรมเป็นอย่างมาก เพราะเมื่อผู้คนให้ความสนใจในวัฒนธรรมและเรื่องนั้นๆ เจ้าของวัฒนธรรมอย่างเกาหลีจึงต้องผลิตซ้ำเพื่อการสืบทอดอย่างต่อเนื่องและรักษาความเป็นที่นิยมของศิลปินเกาหลีในครั้งต่อไป เพราะยิ่งเมื่อโลกปัจจุบันก้าวหน้ามากขึ้นช่องทางของการแพร่กระจายจำต้องพัฒนาให้ไปได้ไกลกว่าความจริงและมีความหลากหลายที่เป็นเฉพาะต่อการรับรู้ภาษาของกลุ่มชาติพันธุ์ ณ ปัจจุบัน ซึ่งเสมือนความคิดและการสร้างสรรค์ที่แปลกใหม่ ผู้คนจึงจะสามารถพึงพอใจต่อการรับรู้และการเรียนรู้ได้มากขึ้น

ภาพประกอบที่ 13 ของ VLIVE วง BTS การถ่ายทอดสดของวง Boy band สืบค้นเมื่อ 29 มิถุนายน 2019, สืบค้นจาก: <https://www.iphone-droid.net/bts-world-tour-live-streaming-via-v-application/>

ภาพประกอบที่ 14 ภาพเพจ viu Thailand ใน Facebook สืบค้นเมื่อ 2 กรกฎาคม 2019, สืบค้นจาก: <https://www.facebook.com/viuthailand/>

จะเห็นว่าในขณะที่หลายคนกำลังใช้ Facebook อยู่ นั้นจะมีส่วนของคลิปวิดีโอตั้งขึ้นมา ซึ่งมีทั้งข่าวสารละครไทย และซีรีส์ต่างประเทศที่มีการโฆษณาของซีรีส์เกาหลีใน Facebook อยู่ Viu ซึ่งเป็นเพจโฆษณาแอปพลิเคชันในการดูซีรีส์เกาหลี ได้ถูกฝังใน Facebook โดยมีการโฆษณาถึงละคร

ซีรีส์เกาหลีเป็นระยะๆ ด้วยการนำบางตอนของละครซีรีส์เกาหลีมาโฆษณาบน Facebook เพื่อใช้ช่องทางของ facebook เป็นการผลิตซ้ำทางวัฒนธรรมและการเชิญชวน เนื่องจากผู้คนส่วนใหญ่ใช้เวลาอยู่กับ Facebook มากกว่าและเป็นพื้นที่ที่ง่ายต่อการเล่น (social media) อื่นๆ Facebook จึงได้กลายเป็นพื้นที่ที่ถูกครอบงำด้วยกระแสวัฒนธรรมเกาหลีและพื้นที่ต่อการแสดงออกทางสังคมของผู้คน ภายใน Facebook ปรากฏให้เห็นถึงความชื่นชอบ ทศนคติ ค่านิยม ของเหล่าสมาชิก Facebook ถ่ายทอดการเสด็จวัฒนธรรมเกาหลีผ่านพื้นที่ของ (social media) ที่นำเสนอตัวตนผ่าน Facebook เพื่อต้องการปฏิสัมพันธ์และเชื่อมโยงความคิดทัศนคติที่ตรงกันร่วมกับผู้อื่นท่ามกลางกระแสสังคมบริโภค จะเห็นได้ว่าวัฒนธรรมเกาหลีได้แทรกซึมช่องทางของการกระจายวัฒนธรรมได้หลากหลายช่องทาง เพื่อต้องการต่อยอดและเผยแพร่สินค้าทางวัฒนธรรมความบันเทิง อันจะเป็นผลต่อการบริโภคในอนาคตต่อไปของผู้มีความชื่นชอบวัฒนธรรมเกาหลี ดังภาพประกอบที่ 14

ภาพประกอบที่ 15 ภาพเพจใน Facebook ชายชุดของวง BLACPINK สืบค้นเมื่อ 2 กรกฎาคม 2019, สืบค้นจาก <https://www.facebook.com/Natthinan>

จากปรากฏการณ์ของกระแสวัฒนธรรมเกาหลีในปี 2019 วง (Girl group) อย่างวง BLACPINK หลายคนอาจจะรู้จัก เพราะกระแสของ K-POP เกาหลีถือว่ารุ่งแรงมากในปีนี้ ด้วยความสามารถความไพเราะของเพลง และความสวยของศิลปินวง BLACPINK นั้นสามารถเริ่มความนิยมได้ทั้งไทยและต่างประเทศ ประเด็นของวง BLACPINK ยังไม่ได้ถูกตีแผ่ออกไป แต่หากพูดถึงความเป็นสมัยนิยมต้องเป็นศิลปินกลุ่มนี้เท่านั้น ปรากฏการณ์ของกระแสวัฒนธรรมเกาหลีนั้นว่าเป็นคลื่นลูกใหญ่ที่พัดเข้ามาทะลายความเป็นอัตลักษณ์ของชนชาติอื่นๆ อย่างประเทศไทยได้กลายเป็นพื้นที่ที่มีความพิเศษและเป็นความประทับใจของคนไทยหลายคน เนื่องจาก ศิลปินกลุ่มนี้มีสมาชิกเป็นคนไทย ซึ่งคือ ลิธิชา มโนบาล ศิลปินวง BLACPINK ของค่ายวายจีเอนเตอร์เทนเมนต์ และเป็นวง (Girl group) ในเกาหลีที่ได้รับความนิยมทั้งในไทยและต่างประเทศมากมาย นับว่าเป็นการเกิดปรากฏการณ์ของการรับวัฒนธรรมเกาหลีเป็นอย่างมาก ด้วยการเปิดตัวเพลงของวง black pink ชื่อเพลง kill this love ที่เป็นเพลงต่อจาก DDU-DU DDU-DU ที่มียอดวิวในการดูถึง 871,300,379 ครั้ง

นับว่าเป็นปรากฏการณ์กระแสนิยมอีกครั้งของวัฒนธรรมเกาหลี จากเพลง kill this love นั้นทำให้เพลงเสื้อผ้าของเด็ก ประกาศขายชุดของสมาชิกที่ใส่ในการแสดง มีวีสควิตี้โอเพลง ดังภาพประกอบที่ 15 จะเห็นได้ว่าการรับวัฒนธรรมเกาหลีได้กลายเป็นกระแสความนิยมทาง วัฒนธรรมตั้งแต่ช่วงวัยอายุ 5-10 ขวบขึ้นไป เพราะกระแสวัฒนธรรมเกาหลีแทรกซึมวัฒนธรรม K-POP ที่เป็นวัฒนธรรมความบันเทิงที่ผู้คนสามารถรับรู้ได้ การเต้นประกอบเพลงจึงเป็นกิจกรรม ต่างๆ ของการเรียนการสอน และเป็นกิจกรรมยามว่าง ของผู้คนหลายช่วงระดับ วัฒนธรรมความ บันเทิงนี้จึงกลายเป็นส่วนสำคัญต่อการรับรู้โลกปัจจุบัน เพราะกระแสความนิยมได้กำหนดพื้นที่ทาง สังคม ความเป็นทันสมัยจะเป็นตัวกำหนดระดับของค่านิยมในกระแสของการบริโภค โดยแสดงให้เห็น ว่าปัจจุบันนี้กิจกรรมการถูกลี้นดูของเด็กและกระบวนการเล่นออกของกิจกรรมบันเทิงแก่เด็กๆ ไม่ได้มีการวิธีการเมื่อครั้งโบราณ ด้วยเพลง แมงมุมลายตัวนั้น เพลงตาอินกะตานา แต่สังคมปัจจุบัน นั้นได้หลอหลอมให้วัฒนธรรมปัจจุบันเป็นส่วนหนึ่งของการประกอบสร้างมนุษย์ ผลที่ปรากฏคือการที่ พ่อแม่ส่งลูกไปเรียนบัลเลต์ สถาบันการดนตรี กีฬาต่างๆ การแสดงกิจกรรมในโรงเรียนก็ล้วนแล้วแต่ เปลี่ยนไป การแสดงกิจกรรมฟ้อนรำกายเป็นสิ่งที่ทุกคนไม่ได้ให้ความสนใจและตื่นเต้น การเต้น cover dance ได้กลายเป็นเรื่องที่น่าสนใจของเด็กๆ จากบทสัมภาษณ์ นางสาวกัญญ์ณิ บุคดีมี ให้สัมภาษณ์ไว้ว่า เมื่อก่อนชมรมนาฏศิลป์เป็นอะไรที่ได้รับความนิยมมากทั้งเวลาทำการแสดงและ การที่ได้เป็นนางรำในโรงเรียนถือว่ามีความสามารถมากๆ และที่สำคัญคือได้ไฝ่มยาวหลิเหลียงการ ถูกครูฝ่ายปกครองเอากรรไกรหนีบด้วย แต่ปัจจุบันนี้กฎทางโรงเรียนเปลี่ยนไปใครก็สามารถไฝ่มยาว ได้แล้ว ชมรมต่างๆ ในโรงเรียนถูกเปิดออกอย่างกว้างขวางมาก การเต้น cover dance ถือว่าเป็น กิจกรรมที่นักเรียนในโรงเรียนสนุกสนานและมีความตื่นเต้นมากเวลาทำการแสดงในกิจกรรมโรงเรียน ทั้งนี้เพราะเมื่อสังคมเปลี่ยนไปสภาพชีวิตวัฒนธรรมชนมธรรมเนียมก็ล้วนแล้วแต่ถูกพัฒนาและแทนที่ ด้วยกระแสวัฒนธรรมต่างชาติ การแสดงออกของผู้คนจึงถูกพัฒนาไปโดยรากฐานของสังคมวัฒนธรรม ปัจจุบันจึงเป็นตัวกำหนดทิศทาง

ภาพประกอบที่ 16 ภาพการเต้นบัลเลต์ของเด็กไทย สืบค้นเมื่อ 1 กรกฎาคม 2019, สืบค้นจาก <https://www.facebook.com/Natthinan>

ภาพประกอบที่ 17 ภาพชุดจากเพจ PiYa kids brand เพจตัดชุดศิลปิน K-POP งานสั่งตัดชุด blackpink ชุดเด็ก ของสมาชิกในวงประกอบไปด้วย Lisa Jennie Jisoo Rose ใน Collection Killthislove สืบค้นเมื่อ 6 กรกฎาคม 2019, สืบค้นจาก: <https://www.facebook.com/piyakidsbrand/>

เมื่อกระแสนิยมเกาหลีกลายเป็นกระแสที่ทุกคนให้ความสนใจอีกทั้งเหล่าดาราศิลปินไทยที่ให้ความสนใจกับกระแสนี้ดังกล่าวก่อให้เกิดการเต้น cover dance กลายเป็นกิจกรรมยามว่างและการออกกำลังกายของดาราศิลปินไทย เกิดปรากฏการณ์ศิลปินไทย cover dance ศิลปินเกาหลีที่กลายมาเป็นกระแสที่ถูกถ่ายทอดผ่านเหล่าดาราศิลปินไทยด้วยตัวเอง ส่งผลต่อการรับชมสื่อของไทยที่จากเดิมปรากฏการณ์เกาหลียังไม่สามารถเข้าถึงช่วงอายุของผู้คนในสังคมไทย แต่เมื่อการเผยแพร่ถูกผลิตสร้างจากศิลปินดาราของไทยซึ่งเป็นปรากฏการณ์การเรียนรู้แบบ โดยใช้วัฒนธรรมความบันเทิงสร้างความบันเทิง รวมถึงการสร้างอัตลักษณ์และความสามารถของตัวเองไปในทิศทางของความนิยมในสมัยปัจจุบัน และได้มีสินค้าของชุดเสื้อผ้าสำหรับใส่ในการ cover dance ของศิลปินเกาหลีวางขายตามเว็บไซต์และ ประกาศใน Facebook เป็นจำนวนมาก เพื่อจัดจำหน่ายสินค้าที่อยู่ในกระแสของ

การบริโภควัฒนธรรมความบันเทิง การนำเอาชุดจาก มิวสิควิดีโอ เพลงของวง blackpink ในเพลง Kill this love นับว่ากระแสของเกาหลีได้ส่งผลต่อสังคมไทยและแทรกซึมช่วงอายุของผู้คนในสังคมไทย ตั้งแต่เด็ก 5-10 ปี ขึ้นไป และได้รับการสนับสนุนความสามารถของลูกจากพ่อแม่ สถาบันครอบครัวจึงเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างอัตลักษณ์ทางสังคมที่มีค่านิยมของวัฒนธรรมเกาหลีเป็นตัวกำหนด

ภาพประกอบที่ 18 ภาพศิลปินดาราทาย แท้ว ณัฐพร ถ่ายคู่กับ ลลิตา มโนบาล ศิลปินวง BLACKPINK สืบค้นเมื่อ 6 กรกฎาคม 2019, สืบค้นจาก:
<https://thaimarketing.in.th/204000>

จากภาพประกอบ 18 แสดงให้เห็นว่ากระแสของวัฒนธรรมเกาหลีได้ถูกผลิตสร้างจากเหล่าดาราไอดอลของไทย การกลายเป็นส่วนหนึ่งของกระแสเกาหลีได้ทำให้เห็นว่าวัฒนธรรมเกาหลีส่งผลและมีอิทธิพลต่อผู้คนในทั้งระดับทั้งโลก ประเทศ ชนชั้นสังคมเมือง และท้องถิ่น การบริโภคและการผสมวัฒนธรรมจึงส่งผลต่อผู้คนไปเป็นทอดๆ เพื่อการผสมผสานในวงกว้างและค่อยแผ่ขยายวัฒนธรรมภายใต้โครงสร้างทางสังคม

ภาพประกอบที่ 19 ศิลปินวง blackpink ในเพลง Kill this love
 สืบค้นเมื่อ 6 กรกฎาคม 2019, สืบค้นจาก: https://twitter.com/YG_BLACKPINK

ภาพประกอบที่ 20 ภาพชุดจากเพจ PiYa kids brand เพลงตัดชุดศิลปิน K-POP
 งานสั่งตัดชุด blackpink ชุดเด็ก ของสมาชิกในวงประกอบไปด้วย Lisa Jennie Jisoo Rose ใน
 Collection Killthislove สืบค้นเมื่อ 3 กรกฎาคม 2019,
 สืบค้นจาก: <https://www.facebook.com/piyakidsbrand/>

ภาพการ cover dance ในงานกิจกรรมต่างๆ ของเด็กไทยที่เป็นพื้นที่ของการแสดงออก
 ถึงค่านิยมของวัฒนธรรมเกาหลี นับว่าปรากฏการณ์ของวัฒนธรรมเกาหลีนั้นได้สร้างวัฒนธรรม
 ลูกผสมขึ้นมาเนื่องจากการผสมผสานวัฒนธรรมนั้นได้เกิดจากการบริโภคของคนไทยและการนำเอาไป
 ใช้ และการแสดงออกถึงการรับวัฒนธรรมเกาหลีก็ได้กลายเป็นการประกอบสร้างวัฒนธรรมขึ้นมาใหม่
 โดยใช้วัฒนธรรมเกาหลีเป็นแรงบันดาลใจต่อการประกอบสร้าง ซึ่งระดับของการบริโภคจึงเกิดขึ้น
 ในช่วงอายุของผู้บริโภค พฤติกรรมที่แสดงออกขึ้นมีความหลากหลาย

ภาพประกอบที่ 21 ภาพมิวสิควีดีโอเพลง PLAYING WITH FIRE
 ของกลุ่มวงเกิร์ลกรุ๊ป วง blackpink สืบค้นเมื่อ 23 กรกฎาคม 2560,
 สืบค้นจาก: https://www.youtube.com/watch?v=SzDPY_LnSMc

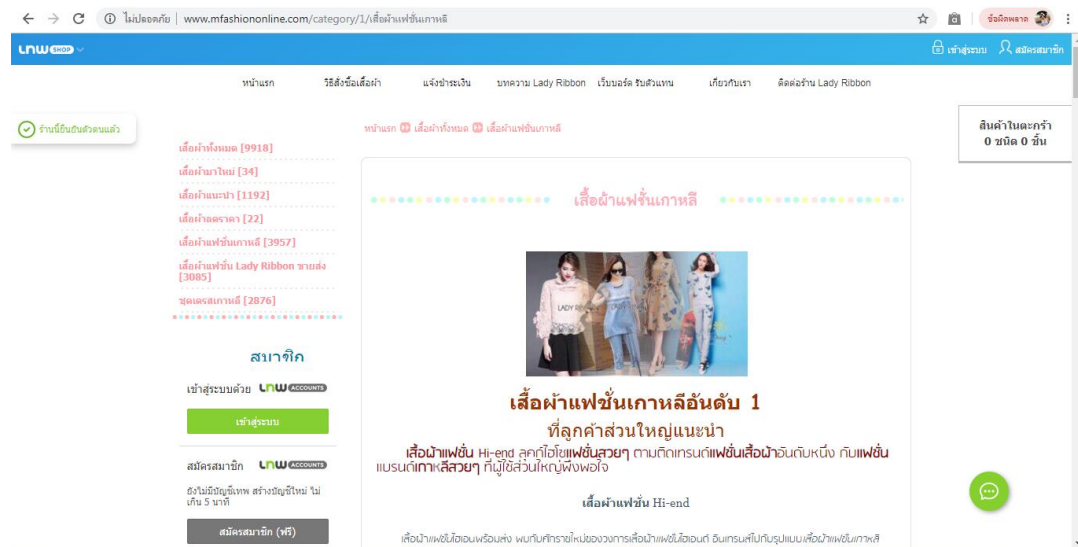

ภาพประกอบที่ 22 ภาพการ cover มิวสิควีดีโอเพลง PLAYING WITH FIRE
 ของกลุ่มวงเกิร์ลกรุ๊ปวง blackpink โดย DEKSORKRAO เด็กเซราะกราว สืบค้นเมื่อ 23 กรกฎาคม
 2560, สืบค้นจาก: https://www.youtube.com/watch?v=SzDPY_LnSMc

ภาพประกอบที่ 23 ภาพการ cover มิวสิควีดีโอเพลง AS IF IT S YOUR LAST ของกลุ่มเกิร์ลกรุ๊ป วง blackpink โดย DEKSORKRAO เด็กเซราะกราว สืบค้นเมื่อ 23 กรกฎาคม 2560, สืบค้นจาก: https://www.youtube.com/watch?v=SzDPY_LnSMc

ภาพของเด็กไทย cover วง Blackpink เพลงที่เป็นที่โด่งดัง ทั้งยังมีชาวเน็ตส่วนมากชื่นชมเพลงผู้ใช้ชื่อว่า เด็กเซราะกราว ได้โพสต์คลิปลิงก์วิดีโอ ของสาวน้อย 4 คนในวัยประถม ในจังหวัดสระแก้ว ต้นโคฟเวอร์ ศิลปินมากมายทั่วโลก ไม่ว่าจะเป็นศิลปินไทย ศิลปินยุโรป และศิลปินจากเกาหลี แต่คลิปลิงก์วิดีโอที่ได้รับความนิยมบนโลกโซเชียลเป็นอย่างมากนั้น คือ คลิปลิงก์วิดีโอโคฟเวอร์ ศิลปิน BLACKPINK จากประเทศเกาหลี ในเพลง AS IF IT S YOUR LAST ซึ่งสมาชิกประกอบไปด้วย น้องกึ่งเต็น อายุ 10 ปี, น้องมอมแมม อายุ 9 ปี, น้องส้ม อายุ 8 ปี, น้องกวาง อายุ 7 ปี โดยการโคฟเวอร์ เพลง AS IF IT S YOUR LAST ได้รับคำชมจากชาวเน็ตเป็นจำนวนมากถึงการเต้นที่คล้ายกับทางต้นฉบับเป็นอย่างมาก บวกกับความน่ารักของเด็กน้อยทั้ง 4 คนนี้ คลิปลิงก์วิดีโอดังกล่าวจึงเป็นที่สนใจจากชาวเน็ตเป็นอย่างมาก ผู้คนต่างเข้ามาคอมเมนต์ชื่นชมความสามารถของเด็กน้อยทั้ง 4 คนอยู่เป็นจำนวนมาก อย่างไรก็ตามกระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและการเลียนแบบก็ถูกฝังเข้ากับผู้คนตั้งแต่เด็กที่มีอายุ 10 ขวบขึ้นไป ทั้งนี้ผู้วิจัยชี้ให้เห็นว่ากระบวนการประกอบสร้างอัตลักษณ์ร่วมของวัฒนธรรมเกาหลีได้ถูกผสมผสานและนำเสนอในรูปแบบของเด็กไทยได้ที่มุ่งเน้นความชอบและทัศนคติความนิยมสื่อบันเทิงเกาหลี ตอบสนองความต้องการของการบริโภคเพื่อความสุขทางจิตใจ

ภาพประกอบที่ 24 ภาพเว็บไซต์ขายสินค้าเสื้อผ้าแฟชั่นเกาหลี
 สืบค้นเมื่อ 30 มิถุนายน 2019, สืบค้นจาก: <http://www.mfashiononline.com/category/>

เสื้อผ้าของเกาหลีได้เป็นแฟชั่นที่หลายคนให้ความสนใจ ด้วยลักษณะของแฟชั่นเกาหลีไม่เน้นความสวยอลังการ ดูเซ็กซี่ แต่เน้นความสดใส สวยงาม น่ารัก เรียบง่าย เซ็กซี่เล็กน้อย ความหลากหลายของรูปแบบเสื้อผ้าเกาหลีจึงกลายเป็นที่นิยมของผู้คนในสังคมไทย การขายสินค้าออนไลน์ตามเว็บไซต์ แม้แต่ตาม Facebook, twitter, Instagram ล้วนเป็นแหล่งของการขายสินค้าประเภทเสื้อผ้าที่นำสไตล์การแต่งกายของศิลปินเกาหลีมาเป็นต้นแบบของการจัดจำหน่าย สำหรับบางคนการได้รับชม มิวสิควิดีโอ เพลงก็เสมือนการได้เสพแฟชั่นของการแต่งกายของศิลปินเกาหลี พฤติกรรมการเรียนแบบได้เกิดขึ้นจากความชื่นชอบและการดู ผู้ให้สัมภาษณ์ได้อธิบายไว้ว่า การได้รับชมซีรีส์และวิดีโอเพลงต่างๆ ของเกาหลี นอกจากความสนุกสนานที่ได้รับกับเป็นการได้แรงบันดาลใจในการแต่งกาย และในการเสริมความงามอีกด้วย เพราะเมื่อรับชมแล้วความชื่นชอบความหลงใหลในมิวสิควิดีโอ ได้สร้างแรงบันดาลใจของการสร้างความงามไปด้วย

ภาพประกอบที่ 25 ภาพการลงขายสินค้านำรูปของราดาศิลปินเกาหลี ใน twitter
 สืบค้นเมื่อ 30 มิถุนายน 2019, สืบค้นจาก: <https://twitter.com/>

ภาพประกอบที่ 26 ภาพการลงขายสินค้านำรูปของราดาศิลปินเกาหลี ใน twitter
 สืบค้นเมื่อ 30 มิถุนายน 2019, สืบค้นจาก: <https://twitter.com/>

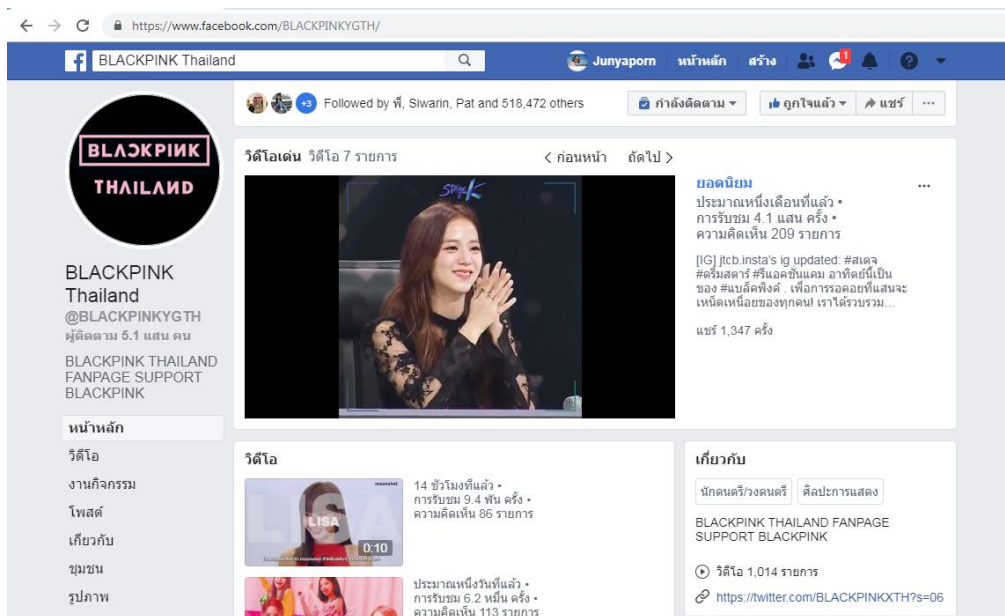

ภาพประกอบที่ 27 ภาพการขายสินค้าแฟชั่นเสื้อผ้าของศิลปินวง BTS ใน twitter
 สืบค้นเมื่อ 30 มิถุนายน 2019, สืบค้นจาก: <https://twitter.com/>

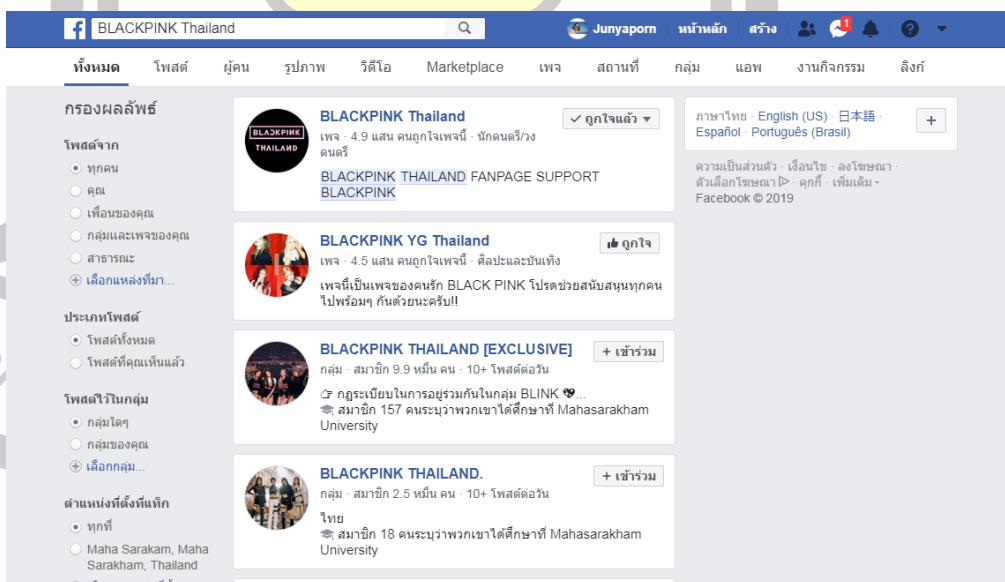
ภาพประกอบที่ 28 ภาพการขายสินค้าตุ๊กตาของศิลปินวง BTS ใน twitter
 สืบค้นเมื่อ 30 มิถุนายน 2019, สืบค้นจาก: <https://twitter.com/>

จะเห็นได้ว่าการขายสินค้าที่ศิลปินสวมใส่ส่งผลต่อการตัดสินใจในการเลือกซื้อของผู้บริโภคเป็นอย่างมาก เหมือนการได้ยึดถือศิลปินเป็นไอดอลต่อการดำเนินชีวิตและเป็นต้นแบบทางแฟชั่นของการแต่งกาย ทั้งนี้กระแสวัฒนธรรมเกาหลีจึงส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงภาพลักษณ์ของสังคมไทย

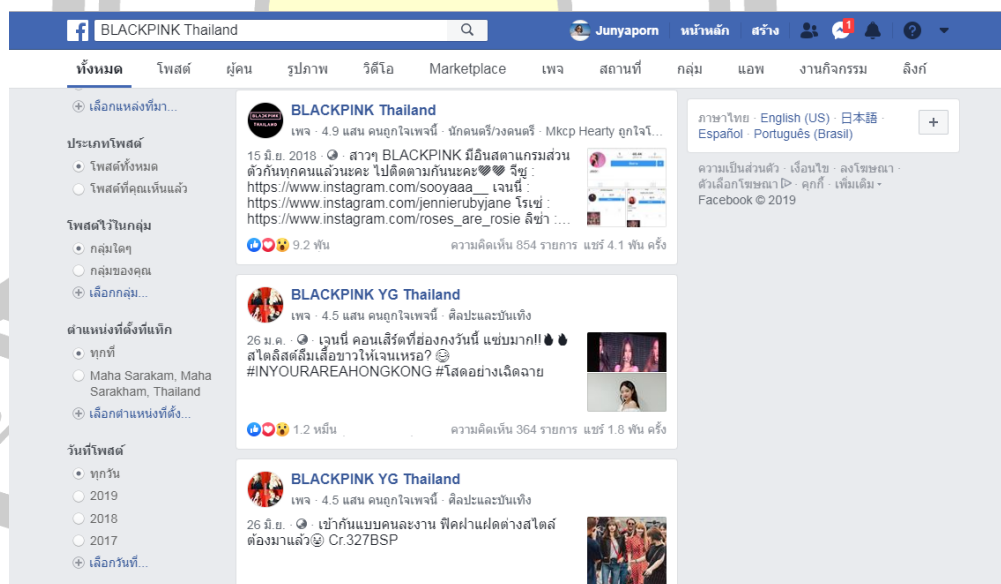
ภาพประกอบที่ 29 ภาพจาก Facebook เพจ blackpink Thailand สืบค้นเมื่อ 20 มิถุนายน 2019, สืบค้นจาก: <https://www.facebook.com/BLACKPINKYGTH/>

การจัดทำเพจของ blackpink Thailand หรือรวมถึงศิลปินวงอื่นๆ ขึ้นใน facebook นั้นแสดงถึงกระแสความนิยมของคนไทย ภายในเพจจะมีการแชร์ภาพและตั้งประเด็นเพื่อเป็นข้อแลกเปลี่ยนทัศนคติให้ผู้ใช้ facebook จำนวนมาได้เข้ามาแสดงความคิดเห็นโต้ตอบกันถึงความสามารถและด้านการร้องการเต้น การแต่งตัว หรือแม้แต่ แฟชั่นของสถานที่ต่างๆ ที่เหล่าศิลปินไปปรากฏตัว

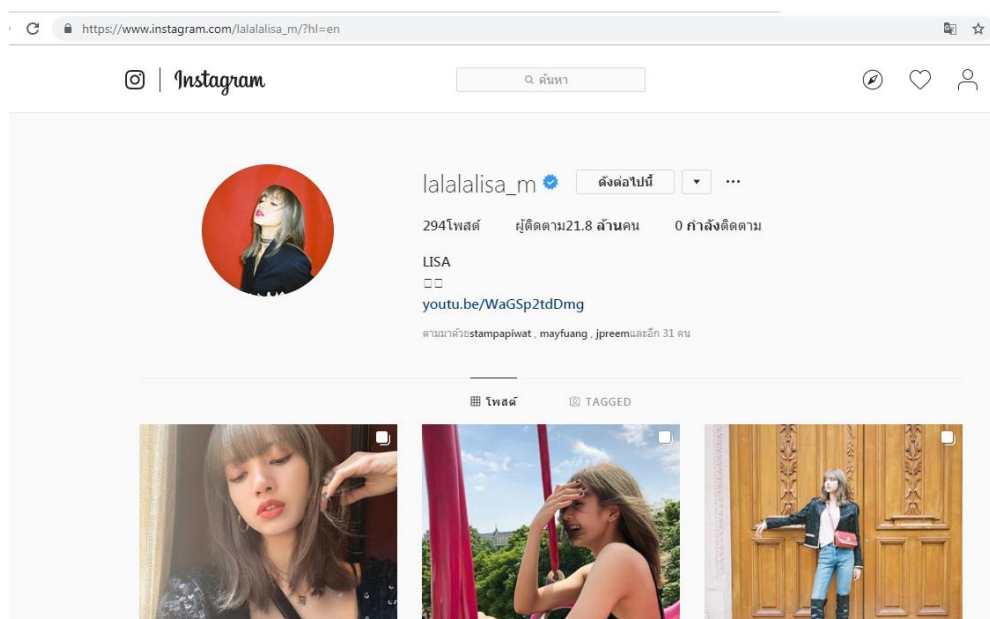

ภาพประกอบที่ 30 จำนวนเพจที่ตั้งขึ้นมาโดยใช้ชื่อทำยาว่า Thailand สืบค้นเมื่อ 20 มิถุนายน 2019, สืบค้นจาก: <https://www.facebook.com/search/>

การจัดตั้งเพจบน facebook ที่มีทั้งเพจสาธารณะ และกลุ่ม แสดงให้เห็นว่าระดับของการรับรู้วัฒนธรรมเกาหลีมีความหลากหลายระดับ ในส่วนที่เป็นสาธารณะนั้นก็จะสามารถมีข้อมูลของดาราศิลปินค่อยข้างมากพอสมควร ซึ่งอาจเกิดจากการบรรทุกรูปมาจากเว็บไซต์อื่นๆ โดยตรงจากประเทศเกาหลี และในส่วนของกลุ่มปิดที่ตั้งขึ้นมานั้นอยู่ภายใต้ของการดูแลของแอดมินที่ทำการแยกประเภทและคัดกรองสมาชิก บางกลุ่มถึงกับต้องดูประวัติและความเคลื่อนไหว ว่าแท้จริงแล้วคุณสนใจวงเกาหลีที่พวกเขาได้จัดตั้งขึ้นหรือเปล่า เหล่าสมาชิกแฟนคลับจึงมีบทบาททางสังคมที่แตกต่างกันออกไป บางกลุ่มอยู่ในระดับของความชื่นชอบในวัฒนธรรมความบันเทิงของเกาหลีและเป็นแฟนคลับหลายวง บางกลุ่มคลั่งไคล้ศิลปินมากและมีการศึกษาประวัติชีวิตและติดตามข่าวสารอย่างต่อเนื่อง เพื่ออัปเดตข้อมูล และจะมีภาษาที่ใช้กันในการเรียกชื่อศิลปินตามลักษณะนิสัยและหน้าตาของศิลปิน โดยที่สังคมภายนอกไม่สามารถรับรู้ด้วยได้ บางกลุ่มมีการคลั่งไคล้อย่างรุนแรงเข้าถึงข้อมูลเชิงลึกให้การปกป้องต่อศิลปินที่รักแม้แต่การเอ่ยชื่อศิลปินหรือข้อมูลผิดของแหล่งที่มาข่าวสารต่างๆ แต่ก็สามารถเป็นข้อถกเถียงในเรื่องนั้นๆ จนสำนักข่าวหลายที่ต้องอธิบายก่อนการรายงานข่าวว่าเขาผู้นั้นไม่ได้เป็นแฟนคลับของวงเกาหลีนั้นๆ หากผิดพลาดก็ขอภัยเหล่าแฟนคลับไว้ด้วย จะเห็นได้ว่าการที่เหล่าแฟนคลับให้ความสนใจกับศิลปินดาราที่ตัวเองชื่นชอบและปกป้องคุณค่าความดีงามและความถูกต้องของตัวศิลปินนี้ร้องต่อบริบททางสังคม การโจมตีของแฟนคลับที่ทำการออกมาปกป้องถึงชาวเสียหายที่สำนักข่าวได้รายงานด้วยความผิดพลาดก็ทำให้เกิดกระแสของแฟนคลับของศิลปินเกาหลีออกมาแสดงความคิดเห็นผ่าน Social ด้วยการรวมตัวและการติด Hashtag สนับสนุนให้กำลังใจศิลปินในทุกๆ อย่างที่จะทำได้ ทั้งหมดนี้คือกระแสความนิยมที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและได้แสดงถึงความคลั่งไคล้วัฒนธรรมเกาหลีเป็นอย่างมาก

ภาพประกอบที่ 31 ยอดของจำนวนผู้ติดตามเพจ
สืบค้นเมื่อ 20 มิถุนายน 2019, สืบค้นจาก: <https://www.facebook.com/search/>

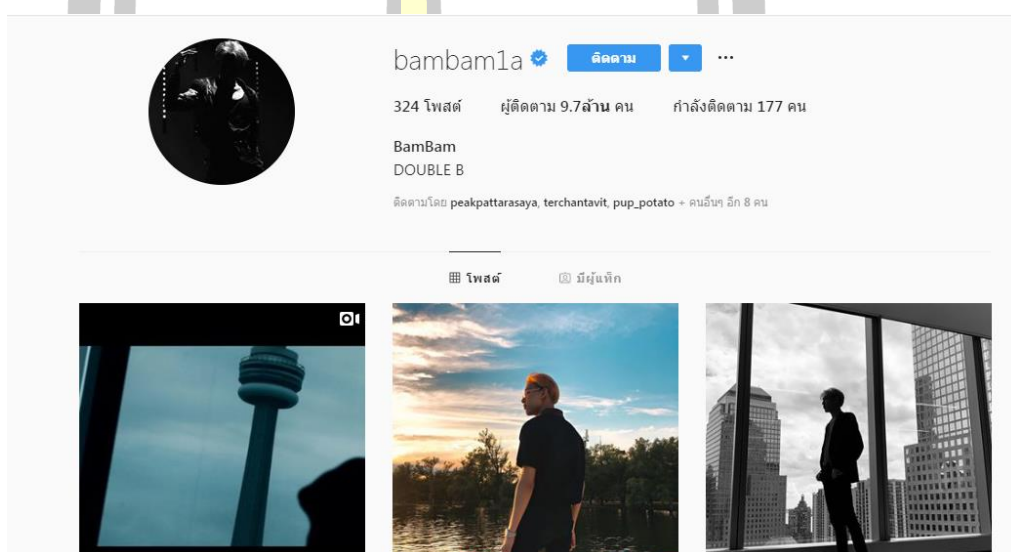

ภาพประกอบที่ 32 จำนวนยอด follower ของลลิษา มโนบาล ศิลปินวง BLACKPINK สัญชาติไทย สืบค้นเมื่อ 20 มิถุนายน 2019, สืบค้นจาก:
https://www.instagram.com/lalalalisa_m/?hl=th

หลังจากการเป็นสมาชิกหนึ่งในคนไทย ที่ไปสู่เกาหลีใต้ ของลลิษา มโนบาล ศิลปินวง BLACKPINK สัญชาติไทย ก็ทำให้กระแสของวัฒนธรรมเกาหลีมีความทวีคูณขึ้นมาเรื่อยๆ ด้วยประเทศเกาหลีอย่างค่าย YG entertainment ได้คัดเลือก ของลลิษา มโนบาล ที่มีสัญชาติไทย ไปเป็นศิลปินฝึกหัดและเป็นสมาชิกของวง BLACKPINK ณ ปัจจุบัน และเป็นที่ยอมรับของทั่วโลก และมียอด (follower) ผู้ติดตามใน Instagram ถึง 21.8 ล้านคน และ แบนแบม กันต์พิมุกต์ สมาชิกวง Got7 ศิลปินค่าย JYP ที่มียอดผู้ติดตาม 9.7 ล้านคน ซึ่งนับว่าเป็นคนภูมิใจของคนไทยที่มีศิลปินที่มีความสามารถและประสบความสำเร็จระดับโลก ทั้งนี้ผู้วิจัยเห็นว่า ประเทศเกาหลีมีความสามารถต่อการผลิตสร้างวัฒนธรรมความบันเทิงที่มีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับของคนทั่วโลก ความโด่งดังของศิลปินเกาหลีได้เป็นที่ประจักษ์ของชาติและในระดับโลก ที่สามารถผลิตศิลปินออกมาให้มีความสามารถและประสบความสำเร็จ สิ่งนี้ทำให้เห็นจุดเด่นของวัฒนธรรมเกาหลีขึ้นมาโดยชัดเจน การประกอบสร้างอัตลักษณ์ไทยจึงปฏิเสธไม่ได้ว่าในปัจจุบันเราจะคงความเป็นไทยไว้อย่างเดียวไม่ได้ อัตลักษณ์ทางสังคมไทยต้องล้วนแล้วถูกผสมผสานกับอัตลักษณ์ชาติตะวันตก หรือ ญี่ปุ่น และเกาหลีในปัจจุบัน ที่กล่าวมานี้ก็ล้วนแต่เป็นอิทธิพลที่เข้ามากระทบอัตลักษณ์ไทยและเป็นต้นแบบทางศิลปวัฒนธรรมที่โดดเด่นและมีคุณภาพทางการผลิตในยุคปัจจุบัน การประกอบสร้างอัตลักษณ์จึงได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของกระแสความนิยม เพราะเมื่อวัฒนธรรมเกาหลีเข้ามาแทรกซึมในวัฒนธรรมไทยและเกิดกระแสตอบรับที่ดี ทำให้การผลิตสินค้าทางวัฒนธรรมมีแนวทางพัฒนาต่อการสร้างวัฒนธรรมลูกผสม

จากการศึกษาข้อมูลจาก The Bangkok insight editorial team พบว่าจากกระแสนิยมวัฒนธรรมเกาหลี ดึงคนไทยไปท่องเที่ยว ผลสำรวจต่อปีทะลุ 5.4 แสนคน และในปีที่ผ่านมาประเทศเกาหลีและไทยมีการเดินทางแลกเปลี่ยนไปมาระหว่างประชาชนกว่า 2.2 ล้านคน จำนวน

นักท่องเที่ยวยุโรปที่ไปเยือนเกาหลี และนักท่องเที่ยวชาวเกาหลีที่มาเยือนประเทศไทย อยู่ในลำดับที่ 5-6 ของทั้งสองประเทศในปี 61 ที่ผ่านมา เมื่อกระแสความนิยมของคนไทยได้ตอบรับวัฒนธรรมเกาหลี การผลิตสร้างวัฒนธรรมลูกผสมจึงมีความหมายต่อการบริโภคในอนาคต เมื่อคนไทยได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างวัฒนธรรมความบันเทิงของเกาหลีด้วยการมีคนไทยได้มีส่วนร่วมและไปแสดงความสามารถและได้กลายเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จแล้วนั้น ทำให้ผู้คนในสังคมไทยหันมามองและให้คุณค่าต่อวัฒนธรรมเกาหลีมากขึ้น และได้ฝังวัฒนธรรมเกาหลีเข้าไปในรากเง้าของความเป็นไทยกลายเป็นวัฒนธรรมลูกผสมที่ล้วนแล้วแต่ได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมเกาหลีเป็นส่วนประกอบของการพัฒนาอัตลักษณ์วัฒนธรรมขึ้นใหม่ภายใต้กระแสการบริโภคนิยมของคนไทย

ภาพประกอบที่ 33 จำนวนยอด follower 9.7 ล้านคน ของแบมแบม สมาชิกวง Got7 สืบค้นเมื่อ 20 มิถุนายน 2019, สืบค้นจาก <https://www.instagram.com/bambam1a/?hl=th>

จากการศึกษาวัฒนธรรมเกาหลีสู่กระแสสังคมบริโภคนิยมของคนไทยพบว่าวัฒนธรรมไทยในปัจจุบันไม่ใช่เพียงวัฒนธรรมหลักของคนไทย แต่เป็นวัฒนธรรมที่อยู่บนพื้นฐานของการผลิตสร้างวัฒนธรรมใหม่ ซึ่งเห็นได้ว่าวัฒนธรรมมีช่วงเวลาของการผสมผสานของวัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมเกาหลีเข้าด้วยกัน จากกระแสวัฒนธรรมเกาหลีนั้นอธิบายให้เห็นว่าผู้คนในปัจจุบันที่บริโภควัฒนธรรมท่ามกลางกระแสของโลกาภิวัตน์นั้นได้กลายเป็นลูกผสมทางวัฒนธรรมที่สามารถเลือกสรรวัฒนธรรมที่เหมาะสมแก่การนำไปใช้และมีความเสรีในการประกอบสร้างตัวตนขึ้น อีกทั้งการกลายเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมชาติอื่นเป็นเรื่องที่ไม่ผิด เพราะการปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์และการเสพวัฒนธรรมชาติอื่นนั้นแสดงให้เห็นถึงการปรับตัวตามบริบทของสังคมวัฒนธรรมให้เข้ากับโลกปัจจุบัน ซึ่งวัฒนธรรมที่เข้ามาผสมผสานอัตลักษณ์ไทยนั้นต่างเป็นวัฒนธรรมใหม่ที่สามารถเรียนรู้และปรับใช้กับวิถีชีวิตของสังคมไทยได้ตลอด การเสพวัฒนธรรมเกาหลีจึงเป็นหนึ่งทางเลือกของคนไทยและคนเอเชีย โดยวัฒนธรรมเกาหลีได้สร้างกระแสและปกคลุมสังคมไทยและภูมิภาคเอเชีย อีกทั้งลักษณะของวัฒนธรรมเกาหลีและวัฒนธรรมไทยนั้นเป็นวัฒนธรรมเอเชียที่ไม่ได้มีความต่างในเรื่องของภาพลักษณ์ ความคล้ายคลึงของ

คนเอเชียจึงเป็นส่วนสำคัญต่อการรับรู้และการยอมรับ เนื่องจากวัฒนธรรมเกาหลีนั้นมีพื้นฐานของภาพลักษณ์ที่สวยงามและสามารถปรุงแต่งให้มีความงามได้ การนำเสนอภาพลักษณ์ทางความงามจึงเป็นผลที่ผู้คนให้ความคาดหวังและอยากจะมีภาพลักษณ์ทางความงามในแบบนิยมของเกาหลี การผสมผสานวัฒนธรรมไทยให้เข้ากับวัฒนธรรมเกาหลีจึงมีความเป็นไปได้ที่จะกลืนกลายเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมเกาหลี

ในปัจจุบันประเทศเกาหลีได้ผลิตสินค้าทางวัฒนธรรมให้กลายเป็นที่รู้จักและได้สร้างมูลค่าให้แก่ประเทศของตน กระแสนิยมทางวัฒนธรรมจึงส่งผลกระทบต่อคนไทยเป็นอย่างมาก เนื่องจากประเทศเกาหลีได้มีการผลิตซ้ำทางวัฒนธรรมที่จะย้าเตือนให้ผู้บริโภคนั้นได้ซึมซับวัฒนธรรมเกาหลีและสืบสานวัฒนธรรมสมัยนิยมของเกาหลีได้ต่อไปในอนาคต ด้วยการผลิตสื่อบันเทิง ทั้งละครซีรีส์ เพลงป๊อป ภาพยนตร์ นวัตกรรม เครื่องมือสื่อสาร การแพทย์ความงาม และเครื่องสำอาง แฟชั่นสไตล์เกาหลี สถานที่ท่องเที่ยว สิ่งเหล่านี้ได้แทรกซึมเข้าไปในวัฒนธรรมของไทยด้วยการแพร่กระจายสื่อบันเทิงต่างๆ ทำให้สังคมไทยได้เปิดรับวัฒนธรรมและเกิดกระแสนิยมทางวัฒนธรรมที่พบเห็นได้จากการแสดงออกของคนในสังคมไทย อาทิเช่น การซื้อสินค้าแฟชั่นเสื้อผ้า การไปท่องเที่ยวสถานที่ถ่ายทำต่างๆ ของฉากในซีรีส์เรื่องนั้นๆ การไปติดตามและการให้ความสนใจในตัวศิลปินเกาหลี การใช้ social media ต่างๆ เป็นพื้นที่ต่อการแสดงออกทางสังคมว่า เขาคือผู้ที่เสพวัฒนธรรมเกาหลี ที่ฟังเพลงป๊อปของเกาหลี ใช้สินค้ายี่ห้อที่ตีตรามาจากเกาหลี ใช้เสื้อผ้าที่เป็นของแบรนด์ส่งตรงมาจากประเทศเกาหลี และเป็นสื่อแบบเดียวกันกับดารานักร้องใน มิวสิควิดีโอ นั้นๆ จากกระแสดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยเห็นว่า การที่วัฒนธรรมเกาหลีในกลายมาเป็นกระแสนิยมนั้นส่วนสำคัญที่สุดคือการบริโภคของคนไทยนั้นมีความทวีคูณขึ้นมาจากเดิม กระบวนการผลิตซ้ำของเกาหลีไม่ได้ทำให้กระแสเกาหลีมีความโด่งดังขึ้นเพียงอย่างเดียว แต่หากเป็นการที่สังคมไทยถูกหล่อหลอมให้ผลิตชุดวัฒนธรรมขึ้นมาเพื่อแสดงถึงค่านิยมที่เป็นไป การผลิตสร้างวัฒนธรรมจึงเป็นสิ่งที่สังคมมนุษย์ค้นหา และอยากเรียนรู้วัฒนธรรมชาติอื่นๆ เพื่อเป็นรากฐานและสถานะทางสังคมที่ผู้คนส่วนใหญ่มีส่วนร่วม แต่ก็มีผลสะท้อนที่แสดงให้เห็นว่าสังคมไทยในปัจจุบันได้ถูกครอบงำทางวัฒนธรรมและได้กลายเป็นลูกผสมทางวัฒนธรรมที่ถูกประกอบสร้างจากกระแสสังคมบริโภคของไทยอันเกิดจากพฤติกรรมการเปลี่ยนแปลงภาพลักษณ์ค่านิยมต่างๆ ที่ปลูกฝังจากวัฒนธรรมเกาหลี ทั้งนี้ผู้วิจัยเห็นว่าสังคมไทยคือสังคมแห่งการเสพวัฒนธรรมและยังอยู่บนพื้นฐานของสถานะผู้บริโภค เพราะสังคมไทยต่างรับวัฒนธรรมมาจากหลายแหล่งที่มาและทำให้มีผลของการตอบรับต่อการกระตุ้นให้ตื่นตัว และตอบรับวัฒนธรรมชาติเกาหลีแบบตื่นตัวนี้ได้กลายเป็นกระแสนิยมของสังคมไทยซึ่งแสดงให้เห็นว่าการผลิตซ้ำของวัฒนธรรมเกาหลีในอนาคตนั้นจะมีเป้าหมายโดยตรงที่มุ่งเน้นต่อการดูดกลืนวัฒนธรรมต่อชาติพันธุ์ใด

3. กระบวนการกลายเป็นวัฒนธรรมลูกผสมไทย-เกาหลี

จากกระแสดังกล่าว เกาหลีไม่ได้มีเพียงละครซีรีส์เท่านั้นที่ได้รับความนิยมในสังคมไทย ยังมีสื่อบันเทิงที่หลากหลายและโด่งดังพอๆ กับกระแสของ ละครซีรีส์ เช่น เพลง และมิวสิควิดีโอเพลงที่สามารถแทรกซึมกลุ่มเป้าหมายนั้นคือวัยรุ่นในสังคมไทยหลายระดับ ตั้งแต่สังคมเมืองตลอดจนระดับท้องถิ่น วัยรุ่นไทยนิยมฟังเพลง และชมมิวสิควิดีโอเพลงเกาหลี เพราะดนตรีมีความทันสมัย ศิลปินนักร้องมีลักษณะหน้าตาดีทั้งหญิงและชาย มีความสามารถในการเต้น ภาพมิวสิควิดีโอมีความ

สวยงาม เมื่อมีคนนิยมชมชอบจากนั้นก็หาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับนักร้องเกาหลีคนโปรด และเพลงที่ร้อง มีการแสวงหาเพื่อนที่มีรสนิยมเดียวกันและรวมตัวสร้างเครือข่ายรวมทั้งเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของแฟนคลับ จัดทำเว็บไซต์ซื้อขายสินค้าที่เกี่ยวข้องกับนักร้องคนดังเพื่อสนองตัวความต้องการเมื่อได้รับชมสื่อบันเทิงเกาหลี ในการสร้างอัตลักษณ์ของวัยรุ่นไทยจะมีการสร้างจินตนาการให้เป็นจริงด้วยการเลียนแบบการแต่งกาย และท่าเต้นของนักร้องเกาหลีรวมทั้งก้าวข้ามข้อจำกัดทางภาษาด้วยการแปลเนื้อร้องภาษาเกาหลีเป็นภาษาอังกฤษและภาษาไทย เกิดกระแสความนิยมเรียนภาษาเกาหลี เรียนร้องเพลง เต้นรำ ประกวดร้องเพลง จัดกิจกรรมพบปะกันในหมู่แฟนคลับจนกระทั่งกิจกรรมที่เหล่าแฟนคลับได้กระทำอยู่นั้นได้กลายเป็นการสร้างอัตลักษณ์ร่วมกันของวัยรุ่นชนชั้นกลางในเมืองใหญ่ของเอเชีย (อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์ 2550)

ทั้งนี้เมื่อสังคมถูกหลอมรวมกันภายใต้กระแสความนิยมของเกาหลี ไม่ว่าจะกลุ่มคนในสังคมเมืองหรือแม้แต่ ชุมชน หรือท้องถิ่น ด้วยบริบทการแพร่กระจายทางวัฒนธรรมภายใต้ยุคของการสื่อสารไร้พรมแดนที่ทั่วถึง ผู้วิจัยสนใจศึกษากลุ่มของวัยรุ่น ที่มีระดับของการรับวัฒนธรรมเกาหลีเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวัน ส่งผลต่อวัยรุ่นเริ่มมีทัศนคติเป็นของตัวเอง เริ่มมีต้นแบบต้นฉบับของสิ่งที่อยากจะเป็น เรียกว่าไอดอล นั่นคือศิลปิน ดาราเกาหลี บุคคลเหล่านี้คือตัวสำคัญของแรงขับเคลื่อนวัฒนธรรมเกาหลีให้เป็นที่น่าสนใจ เหมือนการสร้างมูลค่าเพิ่มกับสิ่งนั้นๆ และเป็นอีกแรงบันดาลใจในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของวัยรุ่น การลอกเลียนแบบ อาทิเช่น การบริโภคเชิงสัญลักษณ์ เพื่อสื่อถึงการบริโภควัฒนธรรมเกาหลีด้วยการซื้อสินค้าที่ผลิตจากเกาหลีและเป็นลิขสิทธิ์ของวง (Boy band) และ (Girl group) จากค่ายเพลงต่างๆ ในเกาหลี อีกทั้งการเลือกซื้อสินค้าเครื่องสำอางนำเข้าจากเกาหลี การแต่งกายด้วยเสื้อผ้าสีสันสดใสสไตล์เกาหลี ทรงผมสไตล์เกาหลี การเสพติดศิลป์กรรมสไตล์เกาหลี การ Cover Dance ของศิลปินเกาหลีที่ถือเป็นการแสดงอีกหนึ่งประเภทที่วัยรุ่นในพื้นที่ใช้แสดงออกเพื่อเป็นอีกหนึ่งสิ่งที่ทำให้ผู้คนเห็นและรับรู้ต่อการยอมรับและชื่นชอบความเป็นกระแสเกาหลีขณะนั้น สิ่งเหล่านี้ล้วนแทรกซึมในวัฒนธรรมไทยเข้าอย่างไม่รู้ตัว ในขณะที่สื่อบันเทิงถ่ายทอดทัศนคติ ความคิด ความหลงใหล ความพึงพอใจ ความสนุกอิสระทางความบันเทิงทำให้เกิดมิติการคิดการตัดสินใจในการเลือกสรรสิ่งต่างๆ และเพิ่มความต้องการที่หลากหลายให้กลุ่มคนเหล่านี้ โดยภายในพื้นที่ใกล้มหาวิทยาลัย ต่างมีพื้นที่แห่งการบริโภค ธุรกิจขนาดเล็กขนาดใหญ่ ร้านค้า แผงลอย มีการโฆษณาสินค้าแฟชั่น เครื่องสำอางนำเข้าจากประเทศเกาหลี สินค้าที่ตราจากเกาหลีที่พ่อค้าแม่ค้าโฆษณาชักชวนกลุ่มผู้บริโภค กระทั่งการจัดตั้งคลินิกศัลยกรรมความงามเพิ่มเข้ามาอีกมากมาย ความหลากหลายของสถานประกอบการ กิจกรรมการแสดงในวันสำคัญของสถานศึกษาและการจัดโครงการต่างๆ ของห้างสรรพสินค้าจะเห็นว่าในการจัดงานเทศกาลต่างๆ จะมีการโชว์การแสดงชุดของเกาหลี เป็นการแสดงการเต้น Cover Dance ของนิสิต และนักเรียน หรือบุคคลที่มีความชื่นชอบในกิจกรรมดังกล่าวที่มีความสามารถในการแสดงออก และได้รับความนิยมในการดูจากผู้ใหญ่และเด็ก จนเกิดเป็นค่านิยมและกระแสเกาหลีที่มาแรง อีกทั้งได้รับการสนับสนุนจากหลายหน่วยงานในการจัดงาน อาทิเช่นงานรักสุขภาพ งานเปิดตัวสินค้า ก็ได้ให้การสนับสนุนกลุ่มคนที่ชื่นชอบวัฒนธรรมเกาหลีได้มีพื้นที่ในการแสดงออก ซึ่งเกิดขึ้นหลายหลากมากเขตของกรุงเทพมหานคร และภาคกลาง จะเห็นได้ว่าการแสดงเหล่านี้ได้รับความนิยมจากวัยรุ่น และการสนับสนุนจากกลุ่มคนที่มีความคิดระดับคนเมืองมากกว่า ไม่ว่าจะเป็นการเปิดโรงเรียนสอนเต้น ชมรมนักร้อง และ

การประกวด Cover Dance ที่กล่าวมาคือการแสดงออกในรูปแบบของการยอมรับวัฒนธรรมเกาหลี และการผสมผสานวัฒนธรรมเข้ามาผนวกกับชีวิตประจำวันเนื่องจากวัยรุ่นซึมซับจากการที่ได้เห็นในละครซีรีส์ หรือเอ็มวีเพลง โฆษณา รายการบันเทิงหรือแม้แต่โซเชียลต่างๆ สิ่งเหล่านี้ถูกย้าเตือนความคิดของผู้คนให้หันมาบริโภคความเป็นวัฒนธรรมร่วมสมัยและผสมผสานวัฒนธรรมเกาหลีเข้ามาใช้ในชีวิตประจำวัน ทั้งนี้วัฒนธรรมเกาหลีได้ต่อย้าการตัดสินใจของผู้คนให้ยอมรับและเปิดรับวัฒนธรรมเกาหลีด้วยกระบวนการผลิตซ้ำทางวัฒนธรรม ซึ่งส่งผลถึงการบริโภคนิยมของคนไทยโดยมีต้นแบบทางความนิยมที่จะนำไปปฏิบัติหรือ การบริโภคอย่างต่อเนื่อง โดยสื่อเป็นตัวชักจูงให้หลงใหล ความแปลกใหม่ ความสามารถที่น่าสนใจ ภาพลักษณ์ที่เป็นสิ่งเฝ้ายั่ววนผู้คน จากแนวคิดของการแพร่กระจายนวัตกรรมที่ยังคงอาศัยสื่อมวลชนในการเผยแพร่ข้อมูล และมีเงื่อนไขของระยะเวลาในการแพร่กระจายนวัตกรรม สามารถนำมาเปรียบเทียบกับ การแพร่กระจายทางวัฒนธรรมที่มีสื่อเป็นตัวขับเคลื่อนเปลี่ยนถ่ายวัฒนธรรมหนึ่งไปสู่อีกวัฒนธรรมหนึ่งโดยการอาศัยระยะเวลาการแทรกซึมจนเกิดการยอมรับในสังคมนั้นๆ

การแพร่กระจายทางวัฒนธรรมในปัจจุบันเป็นไปได้อย่างรวดเร็วและง่ายดายด้วยสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยการไหลผ่านของวัฒนธรรมหนึ่งไปสู่อีกวัฒนธรรมหนึ่ง จึงเกิดขึ้นได้อย่างไร ข้อจำกัดด้าน เวลา และพื้นที่ ปรากฏการณ์ของวัฒนธรรมเกาหลีที่ก่อให้เกิด การหิยนิยมวัฒนธรรมต่างชาติ เพื่อสร้างความเป็นตัวตนในยุคของกระแสโลกาภิวัตน์ การบ่งบอกความเป็นตัวตนความเป็นชนชั้น หรือผู้นำความนิยมของวัฒนธรรมที่หลงใหลกันอย่างเป็นมายาคติชีวิตประจำวัน ทำให้ผู้คนรู้จักและเข้าถึงการยกระดับความคิดความนิยมของสังคมเป็นหลัก เมื่อสังคมวัฒนธรรมหล่อหลอมให้ ผู้คนปัจจุบันค้นหาความเป็นตัวตนหรืออัตลักษณ์เพื่อแสดงออกต่อพื้นที่ทางสังคม วัฒนธรรมจึงเป็นปัจจัยหลักของการสร้างอัตลักษณ์ ที่เกิดจากการชื่นชอบ การหลงใหลตามกระแสความนิยมปัจจุบัน การบริโภควัตถุสินค้าเชิงสัญลักษณ์เพื่อบ่งบอกว่าตนเองเป็นใคร คือใคร เหมือนใคร เพื่อให้ผู้อื่นหรือตนเองเข้าถึงการยอมรับและทัศนคติของการใช้ชีวิตซึ่งผู้วิจัยได้มองเห็นภาพผลรวมของการผสมผสานวัฒนธรรมที่เป็นรูปแบบที่ชัดเจนว่า ในการผสมทางวัฒนธรรมใดวัฒนธรรมหนึ่งเข้าด้วยกัน เราจึงควรเริ่มตระหนักถึงการรับวัฒนธรรมต่างชาติเข้ามาผสมผสานกับวัฒนธรรมไทยได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับวิถีชีวิตความเป็นไทยมากที่สุด นอกจากนั้นสังคมยังต้องเล็งมองว่าการรับวัฒนธรรมต่างชาติเข้ามาเป็นเรื่องที่ผิด เพราะทุกสังคมบนโลกโดยธรรมชาติแล้วไม่เคยมีวัฒนธรรมใดที่เป็นหนึ่งเดียวแต่ทุกวันนี้วัฒนธรรมได้กลายเป็นลักษณะแบบสายพันธ์ทางหรือลูกผสม Hybrid หรืออีกในหนึ่งคือไม่มีวัฒนธรรมใดๆ ที่สมบูรณ์แบบในตัวของมันเอง (bhabha 1990) มันจะปรากฏในมิติใดรูปแบบใดก็ล้วนแล้วจะเกิดสิ่งใหม่ ไม่ว่าจะวัฒนธรรมนั้น มันจะถูกครอบงำหรือถูกผสมผสานจากที่มาจากที่หลากหลาย ผลก็คือรูปแบบที่ผู้คนที่จะนำไปแสดงออกนั่นเอง

อย่างไรก็ตามในกลุ่มของวัยรุ่นประเทศไทยในปัจจุบันที่มีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงการยอมรับวัฒนธรรมเกาหลีและการผลิตสร้างความเป็น อัตลักษณ์วัฒนธรรมลูกผสม ที่ถูกผสมผสานวัฒนธรรมระหว่าง ไทย-เกาหลี เข้าด้วยตัวของผู้บริโภคเอง ทำให้ผู้วิจัยเล็งเห็นว่าปรากฏการณ์ของการผสมผสานวัฒนธรรมเป็นประเด็นสำคัญทางวิชาการด้านภาพสะท้อนความเคลื่อนไหวของสังคม วัฒนธรรมปัจจุบันที่เปลี่ยนไปส่งผลให้เกิดรูปแบบใหม่ของการดำเนินชีวิตและการสร้างอัตลักษณ์ใหม่ที่เป็นผลจากการบริโภคนิยมของผู้คนจำนวนมาก การสร้างค่านิยมและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

การรับวัฒนธรรมของเกาหลีมาผสมผสานระหว่างความเป็นไทย-เกาหลี ดังแนวคิด วัฒนธรรมสมัยนิยมเป็นวัฒนธรรมพันธุ์ผสม (hybrid culture) วัฒนธรรมสมัยนิยมเกิดขึ้นจากหลายแหล่งที่มา และเกิดจากการดัดแปลงหรือรวมเอาองค์ประกอบปลีกย่อย จากทั้งในและนอกวัฒนธรรม ขึ้นมาแล้วนำเสนอเพื่อสร้างกระแสการยอมรับและตอบสนองรูปแบบต่างๆ จากสังคมโดยการผสมผสานดัดแปลง หรือผลิตซ้ำทางวัฒนธรรมเนื่องจากสังคมปัจจุบันนี้นับว่าสื่อมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมไทยเป็นอย่างมาก เนื่องจากการนำเสนอของสื่อบันเทิงนั้นมีช่วงเวลาที่ติดต่อกัน และสามารถผลิตซ้ำทางวัฒนธรรมขึ้นได้อย่างต่อเนื่อง ด้วยการนำเอาสื่อความบันเทิงอย่างเพลงป๊อปเกาหลีที่ผู้คนให้ความสนใจเป็นอย่างมาก และนับว่าวัฒนธรรม K-pop ของปัจจุบันคือบทเพลงที่ติดหูและเผยแพร่ค่านิยมด้วยระยะเวลา 3.35 นาทีของเวลาในการเล่นเพลง ภายในเพลงแต่ละเพลงจะนำเสนอค่านิยมทางความงามของศิลปิน และทัศนคติความเชื่อทางความงาม แฟชั่นการแต่งกายของศิลปินนักร้อง ล้วนแล้วแต่ถูกผลิตซ้ำและถ่ายทอดในระยะเวลาไม่ถึง 5 นาที การผลิตความบันเทิงจากบทเพลงจึงสามารถเข้าถึงผู้คนและส่งผลกระทบต่อผู้คนให้เห็นถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมของเกาหลีได้อย่างดี

นับว่าสื่อเป็นพลังของการขับเคลื่อนวัฒนธรรมเกาหลีให้มีความกว้างออกไปและเป็นที่ยอมรับทั่วโลก ซึ่งการสร้างชุดวัฒนธรรมของเกาหลีที่ผ่านบทเพลงนับว่าเป็นปรากฏการณ์ที่สร้างการรับรู้ต่อสังคมไทยเป็นอย่างมาก เพราะเหล่าศิลปินนักร้องต่างก็ได้แสดงภาพลักษณ์ที่เต็มไปด้วยความสามารถทางการร้องการเต้นซึ่งผ่านการฝึกซ้อมจนมีการพัฒนาทั้งบทเพลง และสไตล์การเต้นสำหรับอัลบั้มใหม่ที่กำลังจะเผยแพร่ได้ถูกผลิตซ้ำและถ่ายทอดให้เห็นแง่มุมจากตัวศิลปินนักร้อง วัยรุ่นไทยนับว่ามีความคลั่งไคล้ศิลปินนักร้องเป็นอย่างมากเนื่องจากหน้าตาและความสามารถที่มีแล้วนั้นศิลปินนักร้องยังมีบทบาทต่อการดำเนินชีวิตต่อผู้คนด้วย ด้วยการเป็นศิลปินต้นแบบที่ดีให้แก่แฟนคลับ เมื่อศิลปินนักร้องที่ตัวเองชื่นชอบได้มีการเผยแพร่ทางแง่มุมและกิจกรรมบางอย่างผ่าน Youtube กระแสของการรับรู้ก็จะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเกิดจากการเข้าไปรับชมด้วยการบริโภคสื่อดังกล่าว และก็ต่อ ยอดความต้องการด้วยการบริโภควัตถุข่าวของ แฟชั่นที่มาพร้อมกับสื่อ มีสควิตีโอ เพลงที่เป็นที่นิยมในช่วงเวลานั้น

4. ภาพอัตลักษณ์วัฒนธรรมลูกผสมกับคนไทย

การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและการเลียนแบบของกลุ่มวัยรุ่นก็จะมีอิทธิพลมาจากกลุ่มของศิลปินดารานักร้องของประเทศเกาหลี ที่เรียกว่าศิลปินที่ชื่นชอบคลั่งไคล้ หรือ ศิลปินต้นแบบ ของกลุ่มวัยรุ่นทั้งนี้ผู้วิจัยจะยกตัวอย่างต้นแบบของกลุ่มศิลปินที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรม การรับและเลียนแบบของวัยรุ่นไทย โดยวิเคราะห์วัฒนธรรมเกาหลีที่แฝงอยู่ในคลิป์วิดีโอเพลงเกาหลี วิเคราะห์ แจกแจงวัฒนธรรมเกาหลีในคลิป์วิดีโอเพลงเกาหลี ออกมาเป็นประเด็นดังต่อไปนี้

วัฒนธรรมที่เป็นรูปธรรม

- (1) ความมีระเบียบในการทำงาน และความสามัคคีของวง
- (2) ความทุ่มเทให้กับการทำงานความมีวินัยของสมาชิกในกลุ่ม
- (3) สมาชิกมีความรักใคร่กัน และเป็นหมู่เหล่า

วัฒนธรรมที่เป็นนามธรรม

- (1) การแต่งกายของศิลปิน
- (2) ทรงผมสไตล์เกาหลี
- (3) การแต่งหน้าสไตล์เกาหลี
- (4) ท่าเต้นแบบฉบับของกลุ่มศิลปิน K-POP

4.1 วัฒนธรรมที่เป็นนามธรรม

1) ความมีระเบียบในการทำงาน และความสามัคคีของวง

การนำเสนอวิดีโอเพลงหรือรายการบันเทิงต่างๆ ของเกาหลี รวมถึงการแสดงสด เทปบันทึกภาพรูปแบบคอนเสิร์ต ทั้งรูปแบบคลิปวิดีโอเพลงเกาหลี ได้นำเสนอภาพให้เห็นถึงความสามัคคีในการทำงานร่วมวงของกลุ่มศิลปิน และความมีระเบียบวินัยที่เห็นได้ชัดเป็นที่น่าชื่นชมและประทับใจของผู้ชมเป็นอย่างมาก

ภาพประกอบที่ 34 ภาพมิวสิกวิดีโอเพลง i got a boy ของกลุ่มเกิร์ลกรุ๊ป วง Girls Generation สืบค้นเมื่อ 5 กรกฎาคม 2019 สืบค้นจาก: <https://www.billboard.com/articles/columns>

ภาพประกอบที่ 34 ภาพมิวสิกวิดีโอเพลง i got a boy ของกลุ่มวงเกิร์ลกรุ๊ป วง Girls Generation ที่ศิลปินได้แสดงถึงความสามัคคีของวงและความพร้อมเพรียงในการแสดงออก ท่าเต้นที่เป็นเอกลักษณ์ของวง รวมไปถึงชุดแต่งกาย ที่เป็นสวยงามทันสมัยและเป็นเอกลักษณ์ของศิลปินเกาหลีประเภทกลุ่มในยุคของ K-pop ซึ่งมักจะมีการแสดงออกร้องเต้นที่พร้อมเพรียง ดุมีพลัง

และแสดงความน่ารักของหญิงสาวเกาหลีได้อย่างน่าประทับใจ ปัจจุบันเกิร์ลกรุ๊ป วง Girls Generation ได้ปิดตัวลงเนื่องจากเป็นวงที่โด่งดังและเป็นวงที่เต็มไปด้วยประสิทธิภาพมาก ความสามารถและความเป็นมืออาชีพสูงตั้งแต่ยุคเริ่มกระแสการแพร่กระจายวัฒนธรรมเกาหลี ซึ่งก็เป็นเวลานานและปัจจุบันก็มีศิลปินหน้าใหม่ออกมาให้เห็นอย่างต่อเนื่อง สำหรับสมาชิกในวงก็มีข่าวลือกันว่าสมาชิกล้วนมีธุรกิจเป็นของตัวเอง และไม่ต่อสัญญากับบริษัทบ้าง แต่ก็เป็นที่นับว่าคนรู้จักทั่วโลก เพราะด้วยความสามารถและจำนวนสมาชิกที่มากทำให้เห็นถึงความเป็นมืออาชีพและเป็นวงแม่แบบให้กับศิลปินวงอื่นๆ หรือเป็นต้นแบบของผู้รับชมก็ว่าได้

ภาพประกอบที่ 35 ภาพการซ้อมเต้น ของกลุ่มเกิร์ลกรุ๊ป วง blackpink สืบค้นเมื่อ 8 กรกฎาคม 2019 สืบค้นจาก <https://www.youtube.com/watch?v=NvWfJTbrTBY>

จากภาพประกอบที่ 35 เป็นภาพประกอบของศิลปินเกิร์ลกรุ๊ป วง blackpink ที่กำลังซ้อมเต้นเพลง PLAYING WITH FIRE ซึ่งนับว่าเป็นวง (Girl group) ที่เป็นที่ยอมรับและเป็นที่ยอมรับทั้งในประเทศเกาหลีและประเทศไทยโดยเป็นที่รู้จักของหลายประเทศด้วยกัน โดยดูจากยอดวิวซิงการรับชม เพลง (DDU-DU DDU-DU) ซึ่งมียอดการดูใน Youtube ถึง 872,976,435 ครั้ง นับว่าเป็นศิลปินกลุ่มหญิงที่สร้างกระแสความนิยมในการรับชมสื่อบันเทิงเกาหลีเป็นอย่างมากมาในปี 2018-2019 ซึ่งลักษณะที่โดดเด่นของศิลปินวงนี้คือ เพลงที่สนุกสนาน และทำเต็มที่แข็งแรง มีความเป็นระเบียบ และเป็นศิลปินที่อยู่ภายใต้สังกัดค่าย YG Entertainment Inc. ที่ผลิตสร้างศิลปินที่มีคุณภาพอีกค่ายหนึ่งของประเทศเกาหลี

ภาพประกอบที่ 36 ภาพการซ้อมเต้น ของกลุ่มเกิร์ลกรุ๊ป วง blackpink
 สืบค้นเมื่อ 8 กรกฎาคม 2019 สืบค้นจาก <https://www.youtube.com/watch?v=NvWfJTbrTBY>

จากภาพประกอบที่ 35-36 เป็นภาพการซ้อมเต้น ของกลุ่มเกิร์ลกรุ๊ป วง blackpink
 ที่แสดงออกถึงการฝึกซ้อมที่มีระเบียบ ท่าเต้นที่ไร้ความผิดพลาดและพร้อมเพรียงกัน โดยการแสดงสด
 เหล่านี้ต้องอาศัยความเป็นระเบียบและวินัยของศิลปินเป็นอย่างมาก เพื่อให้ออกมาสมบูรณ์และน่า
 ประทับใจในการแสดงสดของวง blackpink

2) ความทุ่มเทให้กับการทำงานความมีวินัยของสมาชิกในกลุ่ม

สื่อและอุตสาหกรรมความบันเทิงของเกาหลี มีการสะท้อนวัฒนธรรมของตัว
 บุคคลและศิลปินในการทุ่มเทให้กับงานและความมีระเบียบวินัย ในหน้าที่ๆ ต้องรับผิดชอบร่วมกัน
 ของสมาชิกในวง แสดงให้ผู้ชมเห็นถึงความพยายามของตัวศิลปินเพื่อสร้างมูลค่าให้แก่ตัวศิลปินได้เป็น
 อย่างมาก ดังนั้นความเพียรพยายามความตั้งใจที่ถ่ายทอดขณะฝึกซ้อม ของศิลปินหน้าใหม่ที่มีอายุ
 น้อย แต่มีความมุ่งมั่นให้กับการทำงานอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งโด่งดัง และแสดงถึงความ
 มีระเบียบวินัยรู้จักรับผิดชอบหน้าที่ การงานอย่างเคร่งครัด ซึ่งสิ่งเหล่านี้ถือเป็นเอกลักษณ์ของศิลปินที่
 ทำให้กลุ่มวัยรุ่นนิยมชื่นชมผลงานและติดตามกันอย่างต่อเนื่อง ดังภาพประกอบที่ 35-36

ภาพประกอบที่ 37 ภาพการขึ้นแสดงคอนเสิร์ตของวง BTS
 สืบค้นเมื่อ 5 กรกฎาคม 2019 สืบค้นจาก: <https://www.bbc.com/thai/international-42686058>

ภาพประกอบที่ 38 ภาพการขึ้นแสดงคอนเสิร์ตของวง BTS
 สืบค้นเมื่อ 5 กรกฎาคม 2019 สืบค้นจาก: <https://www.hollywoodreporter.com>

3) สมาชิกมีความรักใคร่กัน และความเป็นหมู่เหล่า

การที่ศิลปินมีความรักใคร่กันและความเป็นหมู่เหล่าของสมาชิกในวง เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพชีวิตที่ดีและการอยู่ร่วมกันที่สมาชิกในวงมีให้กันและกัน สิ่งเหล่านี้สามารถแสดงภาพลักษณ์ที่ดีให้ผู้ชมได้เห็นและสามารถทำให้ผู้รับชมมองเห็นข้อดีของการนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ จะเห็นได้ว่าเมื่อแฟนคลับได้ยกให้ศิลปินนักร้องเหล่านี้เป็นศิลปินในดวงใจ ที่สามารถนำพาพวกเขาไปในพาทที่ดีและเป็นแรงบันดาลใจต่อการเปลี่ยนแปลงอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมเพื่อละ

ทั้งความเป็นไทยบางส่วนทิ้งไป ถึงกระนั้นก็ยังมีการสร้างความเชื่อหรือทัศนคติของการเป็นคนดีมีความรักใคร่ผู้อื่นให้เป็นแบบอย่างที่ดีต่อผู้บริโภคได้

ภาพประกอบที่ 39 ภาพของกลุ่มเกิร์ลกรุ๊ป วง blackpink
สืบค้นเมื่อ 5 กรกฎาคม 2019 สืบค้นจาก: <https://aminoapps.com>

จากภาพจะเห็นได้ว่า ความรักใคร่ และความเป็นหมู่เหล่า ในที่นี้หมายถึง ศิลปินได้แสดงออกถึงความรักความเอาใจใส่ ต่อเพื่อนร่วมงานและสมาชิกในวง โดยผู้วิจัยนำภาพของกลุ่มเกิร์ลกรุ๊ป วง blackpink มายกตัวอย่างซึ่ง กลุ่มเกิร์ลกรุ๊ป วง blackpink มีสมาชิกทั้งหมด 4 คน ซึ่งมีสัญชาติแตกต่างกันออกไปได้แก่ 4 สัญชาติ เกาหลีใต้ ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และสัญชาติ ไทย ทั้งนี้สมาชิกยังทำงานร่วมกันออกมาได้ดี การใช้ชีวิตในประเทศเกาหลีเสมือนพี่น้องที่รักกัน

4.2 วัฒนธรรมที่เป็นรูปธรรม

(1) การแต่งกายของศิลปิน

ด้านวัฒนธรรมการแต่งกายของกลุ่มศิลปินเกาหลีที่ปรากฏอยู่ในคลิปวิดีโอเพลงเกาหลีต่างๆ นั้น มีมากมายหลากหลายรูปแบบ โดยศิลปินเกาหลีเป็นผู้นำแฟชั่น ที่มีผลต่อวัยรุ่นทั้งในเกาหลีและในประเทศไทยเช่นเดียวกัน การแต่งกายของศิลปินที่พบเห็นในคลิปวิดีโอหรือสื่อบันเทิงต่างๆ ส่วนมากนั้นจะปรับไปตามบุคลิกของแต่ละบุคคลเช่นถ้าเป็นวงเป็นวงผู้หญิง การแต่งกายที่มุ่งเน้นให้เห็นถึงความสดใส สีสันด้วยการแต่งกายที่ผสมผสานความสวย และน่ารัก ทำให้แฟชั่นเสื้อผ้าเกาหลีของผู้หญิงได้รับความสนใจในหมู่วัยรุ่นหญิง ในประเทศไทยเพิ่มขึ้น สังเกตได้จากความนิยมของการเปิดร้านเสื้อผ้า ต่างๆ ที่ระบุว่า เป็นเสื้อผ้าสไตล์เกาหลีรวมถึงขายเครื่องสำอาง และแฟชั่นต่างๆ

ภาพประกอบที่ 40 ภาพมิวสิกวิดีโอเพลง i got a boy ของกลุ่มเกิร์ลกรุ๊ป
วง Girls Generation สืบค้นเมื่อ 5 กรกฎาคม 2019 สืบค้นจาก:
<http://indonesiansoshified.blogspot.com/2013/01/blog-post.html>

ภาพประกอบที่ 41 ภาพการแต่งกายของวัยรุ่นไทยในงานแข่งขันการเต้น Cover
สืบค้นเมื่อ 8 กรกฎาคม 2019 สืบค้นจาก: <https://www.facebook.com/tokkiiz>

ภาพประกอบที่ 42 ภาพร้านขายเครื่องสำอางนำเข้าจากประเทศเกาหลีและประเทศอื่นๆ

สำหรับร้านเครื่องสำอางนำเข้าจากเกาหลีนั้นว่ามีแหล่งขายในเมืองไทยเป็นจำนวนมากอย่างร้าน KARMARTS ที่มีในเมืองไทยมากกว่า 50 สาขา ทั่วประเทศไทย โดยร้านดังกล่าวมีการขายสินค้าที่ผลิตมาจากหลายประเทศรวมถึงประเทศเกาหลี และผลการวิจัยของเกาหลี ปัจจุบันการแต่งหน้าสไตล์เกาหลีได้รับความนิยมเป็นอย่างมากทำให้ผู้คนมีความสนใจให้การดูแลตัวเองแต่การปรับเปลี่ยนตัวเองให้ดีขึ้นมีภาพลักษณ์ที่ดีขึ้น

ภาพประกอบที่ 43 ภาพเพจขายสินค้านำเข้าจากประเทศเกาหลี

สืบค้นเมื่อ 8 กรกฎาคม 2019 สืบค้นจาก: <https://www.facebook.com/mz.shop.preorder/>

2) ทรงผมสไตล์เกาหลี

ทรงผมเกาหลีในปัจจุบันจัดเป็นกระแสที่ได้รับความนิยมจากประเทศเกาหลีและประเทศไทย อันเนื่องมาจากการบริโภคสื่อ โดยในทีนี้ศิลปินนักร้องได้ถ่ายทอดแฟชั่นการแต่งกายและทรงผม สำหรับกลุ่มวัยรุ่นไทยนั้นได้รับอิทธิพลจากการนำเสนอของสื่อกระแสแฟชั่นสู่การบริโภคสินค้า ปัจจุบันของเกาหลีมีหลากหลายสไตล์ ทั้งนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอให้เห็นถึงกระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและการเลียนแบบจากสิ่งที่ชื่นชอบทั้งยังเป็นการแสดงออกของอัตลักษณ์เฉพาะบุคคลของกลุ่มวัยรุ่นที่คลั่งไคล้ศิลปินเกาหลี กระบวนการสร้างอัตลักษณ์ของกลุ่มวัยรุ่นมีระดับของการแสดงออกเฉพาะบุคคล ซึ่งขึ้นอยู่กับอิทธิพลของสื่อแต่ละชนิด อาทิเช่นสื่อบันเทิงประเภทมิวสิกวิดีโอ เมื่อศิลปินคนไหนที่ตัวเองชอบมีสไตล์การแต่งกายที่เปลี่ยนไปและเป็นที่นิยมสำหรับ เทรนการแต่งตัวของผู้ชมแล้วก็จะเกิดพฤติกรรมลอกเลียนแบบ ไม่ว่าจะเป็น สีมม ทรงผม ที่ศิลปินแต่ละคนล้วนเปลี่ยนแปลงสไตล์ใหม่อยู่เรื่อยๆ เพื่อให้ผู้ชมได้เสพสินค้าแฟชั่นหลากหลายประเภทมากขึ้น เพราะศิลปิน ดารา นักร้องเปรียบเสมือนผู้สร้างมูลค่าให้กับสินค้าต่างๆ ที่ปรากฏในสื่อบันเทิง สิ่งเหล่านี้ถูกตอกย้ำให้วัยรุ่นไทยที่รับชมสื่อบันเทิงเพิ่มระดับความคลั่งไคล้และความต้องการที่จะสร้างอัตลักษณ์ร่วมไปกับศิลปินที่ตนเองชื่นชอบดังภาพประกอบที่ 32

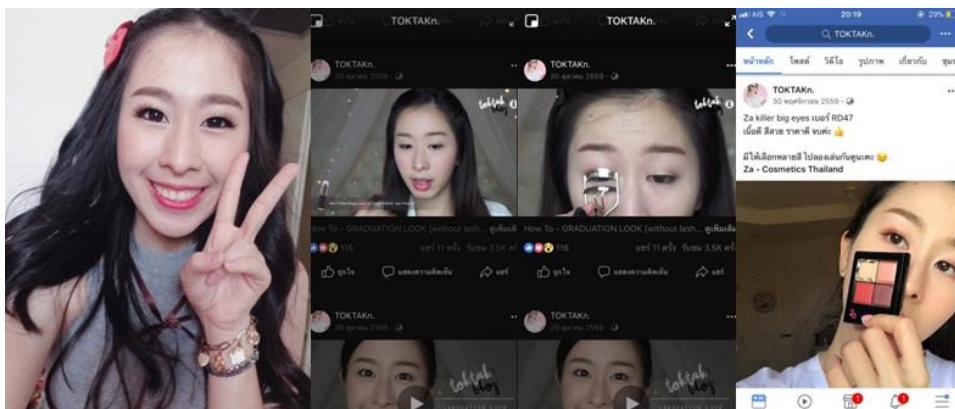
ภาพประกอบที่ 44 ภาพการเลียนแบบทรงผมสไตล์เกาหลีจากการรับชมสื่อบันเทิง
สืบค้นเมื่อ 21 กรกฎาคม 2019 สืบค้นจาก <https://www.sanook.com/women/19659/>

ภาพประกอบที่ 45 ภาพการแต่งหน้าเลียนแบบ มิวสิควิดีโอ Kill This Love
ที่เหล่าคนดังและเน็ตไอดอลได้ออกมาแสดงตนถึงกระแสความนิยมวัฒนธรรมภาพในพื้นที่
Facebook สืบค้นจาก: <https://www.facebook.com/naanyswd>

3) การแต่งหน้าสไตล์เกาหลี

การแต่งหน้าสไตล์เกาหลี เป็นที่นิยมของคนในเอเชียและในประเทศไทยเป็นอย่างมาก การแต่งหน้าให้มีความสดใสใบหน้ามีความเรียวยาวบริเวณแก้มรูปหน้าวีเซฟ เหมือนคนเกาหลี การแสดงออกของตัวบุคคลที่คลั่งไคล้วัฒนธรรมเกาหลีมีความหลากหลาย บางคนเน้นสิ่งของสินค้าอุปโภคบริโภค บางคนเน้นเสื้อผ้าเพื่อความจรรโลงใจ การแสดงออกถึงการยอมรับวัฒนธรรมเกาหลีสำหรับกลุ่มที่ชื่นชอบสไตล์การแต่งหน้าก็มักจะหันมาแสดงออกผ่านรูปหน้า ที่กลุ่มวัยรุ่นมีความสนใจเป็นอย่างมาก อาทิเช่น เครื่องสำอางนำเข้าจากเกาหลีมีขายตามท้องตลาด ห้างสรรพสินค้าซื้อขายออนไลน์ บางคนมีโอกาสได้ไปประเทศเกาหลีก็มีบริการหิ้วมาขายให้แก่กลุ่มคนที่สนใจสินค้าประเภทเสริมความงาม ปัจจุบันมีผู้ชื่นชอบสไตล์การแต่งหน้าแบบเกาหลีด้วยการทำคิลิปวีดีโอเผยแพร่และสอนการแต่งหน้าสไตล์เกาหลีให้คนได้ติดตามก็เป็นอีกหนึ่งสิ่งที่คุณประกอบสร้างอัตลักษณ์ได้แสดงตัวตนในพื้นที่ของสังคม ทั้งนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอให้เห็นถึงกระบวนการประกอบสร้างอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมเกาหลี ในการยกตัวอย่างการแสดงออกและการเลียนแบบของกลุ่มวัยรุ่นไทยเพื่อมาเป็นข้อมูลตัวอย่างในการวิจัย

ภาพประกอบที่ 46 ภาพการแต่งหน้าสไตล์เกาหลีโดย
นางสาวธริยา นารถศิลป์ กลุ่มประชากรตัวอย่าง สืบค้นเมื่อ 5 กรกฎาคม 2019
สืบค้นจาก: <https://www.facebook.com/tokkiiz>

4) ทำเดินแบบฉบับของกลุ่มศิลปิน K-POP

ศิลปินเกาหลีมีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับจากกลุ่มแฟนคลับที่ติดตามเป็นอย่างมาก ในเรื่องของการแสดงโชว์ประกอบมิวสิกวิดีโอหรือการแสดงสดบนเวที ทั้งนี้ศิลปินเกาหลีมีชื่อเสียงเรื่องการซุ่มที่หนัก พวกเขาทั้ง หลายมุ่งมั่นและทุ่มเทให้การแสดงของตนเองเป็นอย่างมากทำให้ผลออกมามากได้รับความนิยมและเป็นที่ยอมรับเป็นอย่างดี ทั้งลักษณะการเต้นที่พร้อมเพรียง และความเป็นหมู่เหล่า ทั้งยังมีความสามารถในการเต้นพริ้วไหวและแปลกตา รู้สึกตื่นเต้นเมื่อได้รับชม ลักษณะการเต้นของแต่ละวงก็จะมีความเป็นเฉพาะแต่ก็จะเป็นรูปแบบสไตล์ K-pop ซึ่งจะแตกต่างกันด้วยลักษณะของ วงที่มีความสดใส วงที่มีความเซ็กซี่ วงที่เป็นหนุ่มใสๆ วงที่เป็นฮิปฮอป ซึ่งจะเห็นว่าในความหลากหลายของวัฒนธรรมบันเทิงของเกาหลีนั้นได้ผลิดมาอย่างต่อเนื่องและมีรูปแบบทางความงามให้เลือกบริโภคตามความนิยมและความชอบของผู้บริโภค ทั้งนี้ในความหลากหลายของวัฒนธรรมเกาหลีจึงได้สร้างค่านิยมให้แก่ผู้ชมมิวสิกวิดีโอ

ภาพประกอบที่ 47 ภาพของกลุ่มเกิร์ลกรุ๊ป วง blackpink
สืบค้นเมื่อ 5 กรกฎาคม 2019 สืบค้นจาก <https://weheartit.com/>

ภาพประกอบที่ 48 ภาพมิวสิควีดีโอเพลง ของกลุ่มเกิร์ลกรุ๊ป วง Girls Generation สืบค้นเมื่อ 5 กรกฎาคม 2019 สืบค้นจาก <https://www.allkpop.com/forum/threads/you-think-is-best.197713/>

ภาพประกอบที่ 49 ภาพกลุ่มเป้าหมายทำกิจกรรมการเต้น Cover เพลง party ของเกิร์ล กรุ๊ปวง Girls Generation สืบค้นเมื่อ 19 มิถุนายน 2019 สืบค้นจาก <https://www.facebook.com/tokkiiz>

5. สรุปผลการศึกษาอัตลักษณ์วัฒนธรรมลูกผสมในกระแสสังคมบริโภคนิยม

จากกระแสของวัฒนธรรมเกาหลีที่เข้ามาเป็นเปลี่ยนแปลงอัตลักษณ์ส่วนบุคคลจนได้กลายเป็นอัตลักษณ์ทางสังคม จากอิทธิพลทางวัฒนธรรมของเกาหลีทำให้บุคคลเหล่านี้ตัดสินใจในการเปลี่ยนภาพลักษณ์ของตัวเองทั้งยังส่งผลต่อการแสดงออกต่อสาธารณะ ในพื้นที่ Social Media จึงเกิดภาพลักษณ์ทางสังคม โดยอัตลักษณ์ทุกอย่างนั้นจะมีการบูรณาการและคาบเกี่ยวกัน เพราะอัตลักษณ์แต่ละที่จะมีร่องรอยของความเป็นวัฒนธรรมเดิมอยู่ซึ่งจะได้รับการบูรณาการหรือหิบบั่มวัฒนธรรม

เข้ามาผสาน แต่อย่างไรก็ตามพฤติกรรมการเลียนแบบวัฒนธรรมเกาหลีของวัยรุ่นได้ก้าวเข้าสู่แนวคิดอัตลักษณ์ โดยอธิบายว่า อัตลักษณ์ได้มีพลวัตของการเปลี่ยนแปลงไปสู่มิติของการบริโภค การเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมหรือการเปลี่ยนแปลงอัตลักษณ์ในกลุ่มของเกาหลีมีผลต่อสังคมบริโภค เพราะการบริโภคการรับชมสื่อบันเทิง การแต่งกาย การอยู่การกิน จึงกลายเป็นอัตลักษณ์ที่ถูกสร้างขึ้นผ่านการบริโภค สิ่งเหล่านี้เรียกได้ว่าเป็นการแสดงอัตลักษณ์ผ่านการบริโภควัตถุ ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการบริโภควัตถุ เช่นการแต่งกายของเขาคือความชื่นชอบในสไตล์ที่ทันสมัยและเป็นที่ยอมรับหรือกระแสของการบริโภควัฒนธรรมเกาหลี การเต้น Cover ของเพลงเกาหลีที่รักในความสนุกสนานและประทับใจในตัวศิลปินการทำโชว์ให้ดูน่าสนใจก็เป็นสิ่งหนึ่งที่บุคคลเหล่านี้พึงอยากมีและอยากแสดงออกให้เห็นว่าเขาเป็นหนึ่งในผู้คนที่รับและเผยแพร่วัฒนธรรมเกาหลีไปพร้อมๆ กัน การชื่นชอบและหลงใหลในความงามของศิลปินก็เป็นเหตุให้บุคคลเหล่านี้มีภาพความคิดที่อยากจะเปลี่ยนร่างกายตัวเองด้วยการศัลยกรรมความงาม หรือการออกกำลังกายในหุ่นดี หรือสำหรับบางคนใบหน้าสวยตามสไตล์สาวเกาหลีอยู่แล้วก็มีระดับการบริโภคที่แตกต่างกันออกไปด้วยการเน้นแค่การเซฟ แพชั่นสไตล์การแต่งหน้าแบบของเกาหลี ทั้งนี้ยังมีกลุ่มเป้าหมายที่แตกต่างกันออกไปโดยพบว่า บุคคลที่ชื่นชอบวัฒนธรรมเกาหลีมิได้เซฟเพียงภาพภายนอกที่แสดงถึงความงามของศิลปินดารานักร้อง แต่เซฟวัฒนธรรมจากข้างใน อาทิเช่น การซื้อของลิขสิทธิ์จากประเทศเกาหลีหรือ วีดีโอซีดีส์ โปสการ์ด โปสเตอร์ อัลบั้ม ของสะสมจากศิลปินวงต่างๆ แห่งไฟวงต่างๆ และดาวนโหลดวีดีโอต่างๆ แม้กระทั่งการนั่งฟังเพลงก็ถือเป็นการสนับสนุนตัวศิลปินที่ชื่นชอบ

จากกระบวนการกลายเป็นวัฒนธรรมลูกผสมในกระแสสังคมบริโภคนิยมที่ถูกประกอบสร้างอัตลักษณ์วัฒนธรรมลูกผสมไทย - เกาหลี แสดงให้เห็นว่าการแสดงออกของผู้คนในสังคมที่มีความคล้ายคลึงกันและแตกต่างกัน โดยมีเป้าหมายของการบริโภควัฒนธรรมของเกาหลีในรูปแบบและระดับต่างกันออกไปคือ ระดับของการเซฟสื่อบันเทิงเพื่อแสดงถึงความคลั่งไคล้ ระดับของการบริโภคสิ่งของเพื่อยกระดับค่านิยมและรับประสบการณ์ใหม่ๆ หรือระดับของการเปลี่ยนแปลงภาพลักษณ์ที่ปฏิเสธความงามและรากเหง้าของไทย โดยพฤติกรรมการเลียนแบบศิลปินเกาหลีของวัยรุ่นไทยนั้น ไม่ใช่แค่เพียงบอกว่า ฉันทคือใคร แต่อัตลักษณ์ที่วัยรุ่นไทยแสดงออกนั้นเป็นการสร้างพื้นที่ของตัวตนให้สังคมได้เห็นถึงบทบาทการรับวัฒนธรรมของเกาหลี เมื่อโลกในสังคมโลกาภิวัตน์ถูกเปิดออก โลกของการสื่อสารจึงรวดเร็วขึ้นการปฏิสังสรรค์ต่างๆ ทำให้การเซฟและการรับวัฒนธรรมเข้ามาได้เร็วขึ้น ทั้งหมดนี้จึงทำให้เห็นว่าพฤติกรรมการเลียนแบบเกิดจากการรับและบริโภคสื่อบันเทิงของวัฒนธรรมเกาหลี ซึ่งอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของเกาหลีจึงถูกผสมผสานกับอัตลักษณ์ส่วนบุคคลของวัยรุ่นไทยที่แสดงออกผ่านตำแหน่งทางสังคม ซึ่งทำให้บุคคลเหล่านี้เกิดภาพตัวแทนทางอัตลักษณ์ของไทย-เกาหลี เพราะอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงอัตลักษณ์ทางสังคม ซึ่งบุคคลเหล่านี้ก็จะมีภาพลักษณ์ที่ทันสมัยที่ดีขึ้นและส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ทางความงามของไทย เนื่องจากวัฒนธรรมเกาหลีได้ถ่ายทอดภาพลักษณ์ทางความงามผ่านสื่อ ซึ่งมีผลต่อการบริโภคเนื่องจากการถ่ายทอดความงามของเกาหลีได้เป็นการนำเสนอความงามที่ถูกปรุงแต่งได้ การเปลี่ยนภาพลักษณ์ที่ทุกคนสามารถกระทำได้ เช่นการแต่งกายตามศิลปินนักร้องที่รู้จักและคลั่งไคล้ การศัลยกรรมความงามเพื่อเปลี่ยนรูปร่างหน้าตาให้ดูสวยขึ้นดูดีขึ้น และดูเป็นเกาหลีขึ้น หรือการศัลยกรรมให้มีคล้ายกับ

ดาราศิลปินนักร้องที่ตนเองชื่นชอบ สิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เติมเต็มและมาทดแทนรวมถึงการสร้างแรงบันดาลใจและแรงจูงใจให้แก่ผู้บริโภค

ตั้งแนวคิดที่ว่า อัตลักษณ์คือจิตสำนึกส่วนตัวและจิตสำนึกร่วมในสังคมที่เกิดจากการนิยามตัวเองว่าตัวเองคือใครมีความเป็นมาอย่างไร แตกต่างจากคนอื่นอย่างไรและจะใช้อะไรเป็นเครื่องหมายของการแสดงออก คำว่า อัตลักษณ์ นั้น หมายถึงอะไร ซึ่งถ้าพูดกันอย่างง่าย ๆ ก็คือสิ่งที่แสดงถึงความเป็นตัวตนของคน ซึ่งส่วนหนึ่งก็จะเป็นลักษณะของตัวตนภายนอก เช่น กิริยาท่าทาง ภาษา และการแสดงออกต่อบุคคลอื่นกับลักษณะของตัวตนภายใน ได้แก่ ความรู้สึกนึกคิด นิสัยใจคอ คตินิยม ความเชื่อและสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจ อัตลักษณ์นั้นเป็นเพียงคำที่ต้องการสื่อถึงคำพูดบางประการ เพื่อแสดงความเป็นตัวตนของบุคคลและเป็นตัวบ่งชี้ของลักษณะเฉพาะของตัวบุคคล สังคม ชุมชน เช่น เชื้อชาติ ภาษา วัฒนธรรมท้องถิ่นและศาสนา ฯลฯ ซึ่งมีคุณลักษณะที่ไม่ทั่วไปหรือสากลกับสังคมอื่นๆ กล่าวคือลักษณะที่ไม่เหมือนกับของคนอื่นๆ อ้างถึงใน (ยุรฉัตร บุญสนิท, 2546)

เมื่อสังคมวัฒนธรรมหล่อหลอมให้ผู้คนให้มีวัฒนธรรมร่วมกับวัฒนธรรมชาติอื่นและเกิดค่านิยมทางวัฒนธรรมร่วมกัน รสนิยมทางความงามและความต้องการของผู้คนก็จะเปลี่ยนไปและเพิ่มพูนความต้องการมากขึ้น วัฒนธรรมเกาหลีจึงกลายเป็นวัฒนธรรมทางเลือกที่ผู้คนหันไปมองและตกอยู่ในสภาวะยอมรับ เนื่องจากการรักษาอัตลักษณ์ในกระแสโลกาภิวัตน์คือการปรับตัวให้เข้ากับโลกปัจจุบันและยอมรับวัฒนธรรมต่างชาติพันธ์เพื่อเป็นการรักษารากเหง้าทางวัฒนธรรมเอาไว้ วัฒนธรรมจึงกลายเป็นวัฒนธรรมไม่บริสุทธิ์ และยังคงดำรงอยู่ด้วยวัฒนธรรมที่เป็นรากเหง้าของไทยฝั่งเอาไว้โดยมีวัฒนธรรมของเกาหลีเป็นตัวกำหนดภาพลักษณ์ที่แสดงออกทางสังคม ซึ่งได้ลดบทบาทของวัฒนธรรมไทยลงและไม่ได้สูญหายไปจากสังคมไทย หากแต่เป็นลูกผสมที่ถูกผสมผสานมาหลายยุคหลายสมัย จากผลการศึกษาผู้วิจัยพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่ออัตลักษณ์วัฒนธรรมลูกผสมคือ สื่อบันเทิงที่ได้สร้างพลังให้กับวัฒนธรรมเกาหลีและแผ่ขยายความหลากหลาย อันส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับภาพลักษณ์ทางความงาม และมีผลต่อการสร้างตัวตนในสังคม

ตั้งแนวคิดอัตลักษณ์ที่ว่า มนุษย์ได้สร้างวัฒนธรรมขึ้นมาเพื่อตอบสนองความต้องการด้านต่างๆ เพื่อให้การดำเนินชีวิตในสังคมเป็นไปอย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับบรรทัดฐานทางสังคม ทำให้เกิดการหล่อหลอมให้สมาชิกในสังคมมีทัศนคติความเชื่อ ความสนใจ ความคิดสร้างสรรค์ไปในทางเดียวกัน ก่อให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน คือการนิยามตัวตนหรือบอกว่าตนเป็นใคร ตรงกับศัพท์ทางวิชาการด้านมานุษยวิทยาที่ว่า อัตลักษณ์ อ้างถึงใน (สุทธิ กาบพิลา, 2558)

อัตลักษณ์วัฒนธรรมลูกผสมนั้นทำให้ผู้วิจัยพบว่า การสร้างตัวตนภายใต้โลกในปัจจุบันมีการเปลี่ยนไปเนื่องจากวัฒนธรรมเกาหลีได้เข้ามามีบทบาทต่อการดำเนินชีวิตของผู้คนในสังคมไทย ทำให้พฤติกรรมการใช้ชีวิตมีการเปลี่ยนแปลงเพราะวิถีชีวิตถูกรับสิ่งใหม่ๆ เข้ามาดังเช่น การเสพสื่อบันเทิงของเกาหลีมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมแต่งกาย ที่จะสร้างตัวตนให้เห็นว่าลักษณะสไตล์เขาเหล่านั้นมีการผสมผสานวัฒนธรรมเกาหลีในเรื่องเทรนสมัยใหม่ จากการสวมใส่เสื้อผ้าที่ดูจะเหมือนแฟชั่นเกาหลีด้วยสีสันที่สดใสและเรียบหรู หรือจะเป็นสไตล์นักร้องตามฤดูกาล ลักษณะหน้าตาของดารานักร้องที่มีภาพลักษณ์ทางความงามของเกาหลีก็มีผลต่อการ เปลี่ยนแปลงรูปหน้าของผู้คนในสังคมไทยเนื่องจากความที่อยากจะได้และอยากจะมีภาพลักษณ์ที่ดี ด้วยการคัดสรรกรูปรูปหน้าให้มีความคล้ายคลึงของสไตล์เกาหลี เครื่องสำอางทางความงามของเกาหลีก็เป็นอีก

สิ่งหนึ่งที่เข้ามาแทรกซึมในวงการตลาดและการบริโภคของสังคมไทย ซึ่งการแต่งหน้าสไตล์เกาหลีก็เป็นที่นิยมในสังคมไทยที่อยากจะเป็นคนที่มีผิวที่สวยงาม ชาวอมชมพู่ ลักษณะการแต่งจะเน้นความฉ่ำของผิววาวๆ ธรรมชาติของผิวหนังที่เป็นสไตล์ยอดนิยมของเกาหลี ที่คนไทยสามารถนำมาใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ การบริโภควัตถุสิ่งของที่ได้รับอิทธิพลจากศิลปินไอดอล เสื้อผ้าของใช้ รองเท้า กระเป๋า จากการรับชมสื่อจะเห็นว่าทรงผมจากศิลปินนักร้องเกาหลีที่เปลี่ยนโทนสีในแต่ละอัลบั้มนั้น ก็มีผลต่อการรับวัฒนธรรมการแต่งกาย ผู้คนได้นำเอาสิ่งเหล่านี้มาผสมผสานเข้ากับตัวเอง จนเกิดการสร้าง ตัวตนที่ได้กลายเป็นการนำเสนออัตลักษณ์ที่มาจาก การรับและบริโภควัฒนธรรมเกาหลีเข้ามาผสมผสาน กับชีวิตประจำวันตนเอง เพื่อสร้างภาพลักษณ์ทางความงามให้แก่บุคคลเหล่านั้นและแสดงความเป็น สมัยนิยมและจุดยืนของบุคคลภายใต้กระแสของวัฒนธรรมร่วมสมัย จากการผสมผสานวัฒนธรรมทั้งสอง นับว่ามีผลที่แสดงให้เห็นถึงความสมบูรณ์และความเป็นไปได้ เนื่องจากวัฒนธรรมเอเชียมีลักษณะ พื้นฐานของเผ่าพันธุ์และภาพลักษณ์ รวมถึงร่างกายและสัดส่วนที่มีความคล้ายคลึงกันจึงเป็นเหตุให้ การสร้างอัตลักษณ์และการผสมผสานวัฒนธรรมนั้นมีเป้าหมายที่ชัดเจนเพื่อสร้างภาพลักษณ์ทางความงาม ที่มีความเป็นไปได้ ผลที่ปรากฏขึ้นและทำให้ผู้วิจัยพบว่าอัตลักษณ์ลูกผสมที่เกิดขึ้นนั้น ได้ส่งผลต่อ ภาพลักษณ์ทางความงามของไทยที่เปลี่ยนแปลงไป

ตั้งแนวคิดอัตลักษณ์ กล่าวว่าอัตลักษณ์นั้นไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นลอยๆ ตามธรรมชาติ แต่เป็น สิ่งที่เกิดจากการสร้างของวัฒนธรรมในช่วงเวลาหนึ่งและวัฒนธรรมก็เป็นสิ่งก่อสร้างทางสังคม (Social Construct) นอกจากนี้วัฒนธรรมก็ไม่ใช่สิ่งที่หยุดนิ่งหรือตายตัว หากแต่มีรูปแบบเป็นวงจรที่เรียกว่า วงจรแห่งวัฒนธรรม (Circuit of Culture) ดังนั้นอัตลักษณ์ทั้งหลายมีกระบวนการถูกผลิต (Produced) ให้เกิดขึ้น สามารถถูกบริโภค (Consumed) และถูกควบคุมจัดการ (Regulated) อยู่ใน วัฒนธรรมเหล่านั้น และทั้งนี้ยังมีการสร้างความหมายต่างๆ (Creating Meanings) ผ่านทางระบบ ต่างๆ ของการสร้างภาพตัวแทน (Symbolic Systems of Representation) ที่เกี่ยวกับตำแหน่งแห่ง ที่ต่างๆ ทางอัตลักษณ์อันหลากหลายที่เราเลือกใช้หรือนำเอามาสร้างเป็นอัตลักษณ์ของเรา เพราะฉะนั้น คำว่า อัตลักษณ์ ประกอบด้วยคำว่า อัต (อัต-ตะ) ซึ่งหมายถึง ตนหรือตัวเอง กับ ลักษณะ ซึ่งหมายถึง สมบัติเฉพาะตัว คำว่า อัตลักษณ์ จึงมีความหมายถึง ผลรวมของลักษณะเฉพาะของสิ่งใด สิ่งหนึ่ง ซึ่งทำให้สิ่งนั้นเป็นที่รู้จักหรือจำได้ซึ่งมีความหมายตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า Identity (ฉลาดชาย รมิตานนท์, 2545)

การแสดงอัตลักษณ์ผ่านการบริโภควัตถุ ได้กลายเป็นภาพแทนความหมายของการ บริโภควัฒนธรรมเกาหลี ทั้งนี้ผู้วิจัยเห็นว่ากลุ่มวัยรุ่นในปัจจุบันมิได้หลงใหลเพียงวัฒนธรรมเกาหลี แต่หากเป็นการแลกเปลี่ยนความเป็นสังคมวัฒนธรรม ทั้งยังผสมผสานความเป็นวัฒนธรรมเพื่อสร้าง อัตลักษณ์ในยุคของกระแสบริโภคนิยม เกิดการเปลี่ยนแปลงในระดับของสังคมและแพร่กระจายใน ท้องถิ่น อย่งเห็นได้ชัดเจน ท่ามกลางกระแสสังคมของการบริโภคนิยม ด้วยการขับเคลื่อนของโลกา วิวัฒน์ที่เป็นเหตุให้วัฒนธรรมใหม่ๆ เข้ามาเปลี่ยนแปลงความเป็นสังคมวัฒนธรรมที่ส่งผลต่อผู้คน ชุดของวัฒนธรรมดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยเห็นว่าสิ่งเหล่านี้คือเหตุที่จะส่งผลต่อการสร้างสรรค์จิตรกรรม ร่วมสมัยและการพัฒนาผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยของผู้วิจัยด้วย เนื่องจากแรงบันดาลใจในการ สร้างสรรค์ของศิลปิน คือ ธรรมชาติ ศาสนา สังคมวัฒนธรรม หรือแม้แต่ผู้คน ผู้คนที่ประกอบกิจกรรม ในสังคม การแสดงออกที่เป็นรูปธรรมที่ศิลปินมองเห็นและหยิบยกมาเป็นประเด็นในการสร้างสรรค์

ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัย โดยนำเรื่องราวปัจจุบันของผู้คนในสังคมมาเป็นภาพแทนความหมายของผลงาน ทำให้ศิลปินสะท้อนให้เห็นว่าปรากฏการณ์ของสังคมวัฒนธรรมมีการเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาเพื่อปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตของคนในระดับสังคมและท้องถิ่นในแต่ละช่วงเวลาอย่างไร การแสดงออกของผลงานสร้างสรรค์จะไปในทางที่ดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับสภาพของสังคมและบริบททางวัฒนธรรมเป็นตัวหล่อหลอม ทั้งนี้วัฒนธรรมจะถูกถ่ายทอดทัศนคติจากศิลปินที่จะมองว่าปรากฏการณ์ของสังคมวัฒนธรรมปัจจุบันว่าเป็นการสร้างสรรค์สังคมวัฒนธรรมใหม่เพื่อให้เกิดประโยชน์ในทางที่ดี หรือศิลปินอาจให้ข้อบคิดถึงผู้ชมให้เห็นว่า สิ่งเหล่านี้เป็นผลกระทบต่อผู้คนในสังคมก็เป็นได้

บทที่ 3

การสร้างสรรคจิตรกรรมร่วมสมัยจากปรากฏการณ์ความเปลี่ยนแปลง ทางสังคมวัฒนธรรม

ในการศึกษาจิตรกรรมร่วมสมัยนี้ผู้วิจัยได้กำหนดศิลปินจำนวน 5 คนเพื่อเป็นกรณีศึกษาในเรื่องของแรงบันดาลใจต่อการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม โดยมีปรากฏการณ์ความเปลี่ยนแปลงทางสังคมวัฒนธรรมเป็นประเด็นต่อการสร้างสรรค์ ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาเพื่อเป็นแนวทางต่อการพัฒนาการสร้างสรรคจิตรกรรมร่วมสมัยและสามารถเข้าใจถึงบริบทของสังคมที่เกิดขึ้น โดยได้ถูกนำไปนำเสนอผ่านผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยดังต่อไปนี้

ในการพัฒนาของจิตรกรรมร่วมสมัยของประเทศไทยนั้นจะเห็นว่าบทบาททางสังคมไทยในนี้แสดงให้เห็นว่าในการพัฒนาจิตรกรรมร่วมสมัยนั้น ได้แสดงถึงการยอมรับรูปแบบและที่มาของการสร้างสรรค์ อิทธิพลที่เผยแพร่ในการสร้างสรรค์ศิลปะได้ถูกเปลี่ยนแปลงไปตามบริบทของสังคมวัฒนธรรม วัฒนธรรมชาติจะวันตกได้ครอบงำเศรษฐกิจ การเมือง และศิลปวัฒนธรรมของไทย การเป็นลูกผสมทางชาติตะวันตกได้อยู่ภายใต้การควบคุมของการเมืองที่ไม่ได้มาจากการเลือกตั้งและส่งผลกระทบต่อเกิดการยอมรับของประชาชนในประเทศไทย นับว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้กลายเป็นการบอกเล่าถึงประวัติศาสตร์ของชาติไทยที่ถูกบันทึกในหนังสือตำราเรียน หรือแม้แต่การแสดงของภาพผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยที่มีความเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์และช่วงเวลาของประวัติศาสตร์ชาติไทย สิ่งเหล่านี้จึงได้กลายเป็นที่มาและปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมไทยจริงก่อนที่จะเกิดกระบวนการสร้างสรรค์และผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยของศิลปินไทย จากเหตุการณ์ทางสังคมได้แสดงให้เห็นว่าก่อนที่การสร้างสรรคผลงานของศิลปินจะเกิดขึ้น ศิลปินก็คือบุคคลที่ดำรงอยู่ในสถานนะของประชาชนคนหนึ่งทีล้วนแล้วแต่ได้สัมผัสกับสถานการณ์ทางสังคมที่เป็นจริงที่ได้รับผลกระทบต่อเหตุการณ์ในหลายเหตุการณ์ในประเทศ เช่น การเมืองที่เป็นเรื่องสำคัญของชาติและสถาบันพระมหากษัตริย์ก็ได้กลายเป็นเหตุการณ์ที่ศิลปินเป็นส่วนหนึ่งของการรับรู้ในช่วงเวลานั้นๆ สถานการณ์ของเศรษฐกิจที่ย่ำแย่ก็ได้กลายเป็นปัญหาที่กระทบประชาชนรวมถึงศิลปินที่สร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัย และผลงานศิลปะก็ได้มีบทบาทต่อการฟื้นฟูและเกิดความเคลื่อนไหวควบคู่กันไปในช่วงเวลาของสถานการณ์ที่เกิดขึ้นภายในประเทศไทย ความเจริญที่เกิดขึ้นจากผลของโลกาภิวัตน์ได้สร้างค่านิยมการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยและส่งอิทธิพลต่อสังคม จนได้กลายเป็นข้อคิดถึงการดำรงวัฒนธรรมของชาติไทยที่ศิลปินในประเทศไทยต้องการสะท้อนผ่านผลงานจิตรกรรมร่วมสมัย สิ่งเหล่านี้ทำให้เห็นความสัมพันธ์ของสังคมวัฒนธรรมที่เป็นความจริงและเกิดขึ้นทั้งในอดีตปัจจุบันและอนาคต ที่ประชาชนทุกคนรวมถึงศิลปินผู้สร้างสรรค์จะได้สัมผัสอยู่เสมอ อันเป็นผลของการดำเนินความเป็นวิถีชีวิตของคนไทยที่อาศัยปัจจัยหลายอย่างทางสังคมต่อการดำรงชีวิตและการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไป อันเป็นเหตุในการนำเสนอมุมมองและทัศนคติของศิลปินในช่วงเวลานั้นได้แสดงทัศนคติจากปรากฏการณ์ทางสังคมเพื่อถ่ายทอดสังคมวัฒนธรรม ณ ช่วงเวลานั้นสู่การรับรู้ปัญหาที่เกิดขึ้นภายในสังคมไทยและข้อคิดเห็นต่อการเปลี่ยนแปลงสังคมวัฒนธรรมไทยที่ท่า

ให้ผู้คนนึกถึงความดีงามหรือรากเหง้าของชาติพันธุ์ซึ่งเป็นสิ่งสะท้อนเตือนใจที่ปรากฏในผลงานจิตรกรรมร่วมสมัย

ทั้งนี้ในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยนั้นก็ยังเป็นการพัฒนาความรู้และแนวทางต่อการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของประเทศไทยที่แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าของจิตรกรรมร่วมสมัยในประเทศไทยที่มีความเคลื่อนไหวและถูกพัฒนาอย่างต่อเนื่องโดยกลุ่มของผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะในปัจจุบัน

1. ปรากฏการณ์การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยของศิลปินไทย

ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยศิลปินไทยที่ได้รับอิทธิพลและแรงบันดาลใจจาก สังคม วัฒนธรรม มาสร้างสรรค์และให้ความหมาย ศิลปินของไทยก็ย่อมถูกหล่อหลอมโดยสังคมของเราไม่ว่าแง่ลบแง่บวก ซึ่งสังคมไทยสมัยก่อนไม่ได้เห็นว่าศิลปะอยู่นอกศาสนา แต่สมัยนี้ความคิดก็อาจจะเปลี่ยนไปเนื่องจากผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยของเราก็ออมสะท้อนความเป็นตัวตนของเราในสังคมโลก ศิลปินสมัยนี้มีสิทธิที่จะเลือกทำงานได้หลากหลายผสมผสานการสร้างสรรค์รูปแบบต่างๆ ของศิลปะ แต่ถึงอย่างไรสังคมก็จะมีพลวัตเปลี่ยนไปเรื่อยๆ และศิลปะก็จะเปลี่ยนตามมันจะสะท้อนอยู่ในรูปแบบของการสร้างสรรค์และเนื้อหาของสังคมปัจจุบันที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันพื้นเพทางวัฒนธรรมได้กลายเป็นเครื่องมือที่จะแสดงอัตลักษณ์ทางเชื้อชาติ หรือเป็นเครื่องมือในการปกป้องอัตลักษณ์ทางเชื้อชาติ ศิลปินจึงได้ถ่ายทอดทัศนคติของตนเองต่อสังคมและให้ความหมายในช่วงเวลานั้นๆ ดังเช่นผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยของ อีรวัดน์ นุชเจริญผล ที่ศิลปินมีความรู้สึกประทับใจในภาพจิตรกรรมฝาผนังของไทยที่แสดงเห็นถึงวิถีชีวิตของความเป็นอยู่ของคนไทยในอดีตที่มีความสงบเรียบง่าย จิตรกรรมฝาผนังของไทยที่ปรากฏอยู่ตามศาสนสถาน พระบรมมหาราชวังนั้น มักเกี่ยวพันกับพุทธประวัติ ทศชาติชาดกวรรณคดี นิทานต่างๆ ตามคตินิยมของแต่ละยุคสมัย ในท่ามกลางเรื่องราวดังกล่าวนี้ ภาพจิตรกรรมยังได้สอดแทรกเรื่องราวของวิถีชีวิตของสังคมวัฒนธรรมประเพณีและสภาพแวดล้อมในสมัยนั้น ทำให้เราศึกษาเรียนรู้และเห็นการเปลี่ยนแปลงของสังคมในแต่ละยุคสมัย สิ่งต่างๆ เหล่านี้ทำให้ศิลปินเกิดความคิดที่จะทำงานจิตรกรรมไทยในเชิงผสมผสานแบบใหม่ โดยหยิบยกสภาพสังคมปัจจุบันที่ศิลปินดำเนินอยู่ โดยใช้ภาพถ่ายสมัยใหม่สอดแทรกด้วยการเขียนภาพชาวบ้านในจิตรกรรมฝาผนัง เพื่อสะท้อนให้เห็นมิติของกาลเวลาที่ ทับซ้อนวัฒนธรรมเก่ากับวัฒนธรรมใหม่ให้เห็นความเป็นจริงในสังคม จากความเจริญก้าวหน้าของสังคมไทยในปัจจุบันและการศึกษาค้นคว้างานจิตรกรรมฝาผนังในอดีต ศิลปินมีความสนใจเรื่องราวของผู้คนที่มีความคล้ายคลึงกันกับสภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน ซึ่งทำให้เกิดจินตนาการเกี่ยวกับวิถีชีวิตในลักษณะที่ทับซ้อนของสถานที่และบุคคลในสภาวะที่ต่างกัน

ศิลปินต้องการนำเสนอภาพมิติที่ทับซ้อนโดยการใช้ภาพถ่ายจากสังคมปัจจุบันกับภาพวิถีชีวิตไทยในอดีต โดยใช้ตัวชาวบ้านในจิตรกรรมฝาผนังซึ่งเหตุการณ์ทั้งสองมีความแตกต่างกันทุกด้าน แต่ด้วยสถานที่ ที่สอดคล้อกัน ศิลปินจึงสร้างสรรค์ออกมาให้สามารถอยู่ร่วมกัน โดยใช้กลวิธีทางจิตรกรรมเป็นตัวประสานเชื่อมโยง เพื่อสะท้อน ความคิด อารมณ์ และความรู้สึก ในแง่มุมของสังคมเก่าและสังคมใหม่ ให้เห็นความเป็นจริงพื้นฐานของความเป็นไทย สภาพชีวิตของคนเมืองที่มีการเปลี่ยนแปลงท่ามกลางความเจริญทางด้านสังคมและวัฒนธรรม ศิลปินได้พูดถึงความเป็นสังคม

วัฒนธรรมกับตัวงานศิลปะที่มีพลวัตขับเคลื่อนความเป็นศิลปะ สังคม วัฒนธรรม ในแต่ละยุคสมัย ศิลปินพรหมพิริยา คงสถิตย์ หรือ ออฟ สมิต ได้สร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยสไตล์ป๊อป ที่เป็นเรื่องราวของสังคมในปัจจุบัน สะท้อนภาพเหตุการณ์เรื่องราวในสังคมที่เป็นภาพปรากฏการณ์ในแต่ละช่วงเวลา ที่ได้จากการรับฟังข่าวสารในชีวิตประจำวัน และประมวลเป็นความคิดเพื่อนำเสนอภาพแทนที่ศิลปินให้ความหมายต่อสังคมในช่วงเวลานั้น ด้วยการถ่ายทอดรูปแบบความฝันที่เต็มไปด้วยจินตนาการอันบอกเล่าเรื่องราวสังคมในมุมมองที่ศิลปินสะท้อนมุมมองและปัญหาที่เกิดขึ้นผ่านผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยที่มีรูปแบบสไตล์ที่น่าสนใจและแปลกใหม่ ศิลปินปริยวิศว์ นิลจุลกะ นำเรื่องราวของกระแสนิยมของผู้คนในสังคมที่เป็นที่รับรู้และประสบการณ์ร่วม ระหว่างศิลปินกับผู้คนในสังคมที่มีต่ออาชีพตำรวจ ที่มีการเผยแพร่ข่าวสาร คลิปวิดีโอเพื่อนำเสนอภาพเหตุการณ์ของอาชีพดังกล่าวกับการประพาดที่ไม่เหมาะสมและเป็นทวิภาควิจารณ์ของสังคมไทย มาสู่การนำมาเป็นแรงบันดาลใจ ศิลปินอัญชลี อารยะพงศ์พาณิชย์ สร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยด้วยการนำเสนออัตลักษณ์ของตัวเองที่อยากจะเป็นผู้หญิงที่สามารถเป็นอะไรก็ได้ในฐานะของเพศหญิงในยุคปัจจุบัน และได้นำเอาภาพจากสื่อภาพยนตร์บวกกับเรื่องราวชีวิตในวัยเด็กและชีวิตประจำวันมาเป็นภาพตัวแทนของความสามารถของผู้หญิงที่อยากจะเป็นอะไรก็ได้และสามารถกระทำได้ ศิลปินลำพู กันเสนาะ ผู้ที่สร้างสรรค์ผลงานจากปรากฏการณ์ของสังคมที่เกิดขึ้นทั้งในด้านลบและด้านดี แต่แสดงออกให้เห็นถึงสภาพความเป็นจริงกับสิ่งที่เกิดขึ้นรอบตัวซึ่งเสมือนการบันทึกเรื่องราวของสังคมแต่ละช่วงเวลาที่เป็นเรื่องราวของตัวมนุษย์ที่ดำรงอยู่ในโลกปัจจุบันที่มันได้สะท้อนภาพความคิดของศิลปินเป็นชุดเป็นฉาก ที่มีผลต่อการรับรู้ของผู้ชมเพราะลักษณะการถ่ายทอดที่หยอกล้อเสียดสี จะเห็นได้ว่าเรื่องราวของสังคมที่เกิดขึ้นกลายเป็นมุมมองของการนำไปเป็นแรงบันดาลใจและการถ่ายทอดเรื่องราวในการสร้างสรรค์ของศิลปิน เพราะเนื้อหาของงานสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยมีผลต่อการแสดงมุมมองความเป็นปัจจุบันและประสบการณ์ต่อการรับรู้ของผู้คนให้เข้าถึงและสามารถเข้าใจถึงสภาพสังคมและการเปลี่ยนแปลงภายในปัจจุบัน

งานวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้วิธีการศึกษาจากการรวบรวมเอกสารข้อมูลและบทสัมภาษณ์ที่เกี่ยวข้องกับศิลปินและผลงานสร้างสรรค์ โดยการเลือกกลุ่มเป้าหมายแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยผู้วิจัยพิจารณาจาก ศิลปินที่สร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยที่ได้รับการยอมรับจากวงการศิลปะและความสนใจจากผู้ชม อีกทั้งยังมีการสร้างสรรค์ผลงานและการจัดนิทรรศการเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์ ณ ปัจจุบัน ที่ได้นำเอาเรื่องราวของสังคมวัฒนธรรมมาเป็นประเด็นและแรงบันดาลใจของการสร้างสรรค์ และเป็นตัวอย่างในการศึกษาได้รับแรงบันดาลใจต่อการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัย จำนวน 5 คน โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาผลงานศิลปินที่สร้างสรรค์ตั้งแต่ 2014-2019 เพื่อนำมาวิเคราะห์ถึงการได้รับแรงบันดาลใจและการถ่ายทอดของผลงาน จากแหล่งข้อมูลของการตอบสัมภาษณ์จากนิทรรศการและสูจิบัตรแสดงผลงาน โดยการกำหนดศิลปินที่มีบทบาทต้องการสะท้อนสังคมปัจจุบันและเป็นกลุ่มศิลปินที่เป็นผู้สร้างสรรค์ที่มีความเป็นร่วมสมัยและลักษณะของการสร้างสรรค์ที่โดดเด่นมีความเป็นเฉพาะตัวที่สามารถถ่ายทอดตัวตนของตนเองออกมาเป็นรูปแบบที่มีความเป็นอัตลักษณ์

2. ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัย กระบวนการสร้างสรรค์และแรงบันดาลใจ จากปรากฏการณ์ความเปลี่ยนแปลงทางสังคมวัฒนธรรม

ในการศึกษาการสร้างสรรค์ของศิลปินไทยจำนวน 5 คน ผู้วิจัยได้เลือกศิลปินที่มีการสร้างสรรค์ผลงานอันประดัวเนื้อหาจากปรากฏการณ์ทางสังคมและยังอยู่ในยุคของการความเป็นสมัยใหม่และมีสร้างสรรค์ผลงานอย่างต่อเนื่อง โดยมีอัตลักษณ์เฉพาะตัวในการถ่ายทอดผลงานจิตรกรรมดังนี้

ผลการศึกษาผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยของ ชีร์วัฒน์ นุชเจริญผล

ภาพประกอบที่ 50 ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยของศิลปินไทยคนที่ 1
สืบค้นเมื่อ 16 มิถุนายน 2019, สืบค้นจาก <https://www.artbangkok.com/?p=33882>

ภาพประกอบที่ 51 ผลงานที่แสดงในนิทรรศการ ครบเครื่อง
ชื่อศิลปิน นาย ชีร์วัฒน์ นุชเจริญผล ชื่อผลงาน : (The Hymn of Himalayan) ปีที่สร้าง 2015
ปีที่เผยแพร่ 2017 สืบค้นเมื่อ 16 มิถุนายน 2019, สืบค้นจาก
<https://www.artbangkok.com/?p=33882>

ผลงานที่แสดงในนิทรรศการ ครบเครื่อง โดย ศิลปิน นายชีร์วัฒน์ นุชเจริญผล ซึ่งเป็นนิทรรศการแสดงผลงานจิตรกรรม อันเกิดจากพื้นฐานแนวคิดและการตั้งคำถามต่อค่านิยมในเรื่องของความเจริญทางวัตถุ ซึ่งอาจจะส่งผลสวนทางกับความเจริญทางด้านจิตใจของผู้คนในยุคปัจจุบัน ศิลปินมุ่งเน้นที่จะนำเสนอภาพสรีระความเคลื่อนไหวที่บิดเบือนไปตามธรรมชาติ และถูกยึดโยงอยู่กับวัตถุที่เป็นตัวแทนของค่านิยมของคนยุคปัจจุบัน ซึ่งเป็นการสื่อในเชิงอุปมาเปรียบเทียบกับความเจริญทางวัตถุ ที่มีผลต่อพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปในทางผิดไปจากธรรมชาติของผู้คนในสังคมปัจจุบัน จากนิทรรศการ ครบเครื่อง ของชีร์วัฒน์ นุชเจริญผล กล่าวไว้ว่า การค้นหาสิ่งที่ดีที่สุดให้กับชีวิตของตนเองนั้นเป็นพลังขับเคลื่อนให้มนุษย์ทำในสิ่งที่เหนือความคาดหมาย และเกิดการต่อยอดจากสิ่งที่มีอยู่ให้ดีขึ้น เพื่อสร้างสิ่งใหม่ให้ยิ่งใหญ่และเหมาะสมกับวิถีชีวิตในปัจจุบันที่พัฒนาอย่างรวดเร็ว ศิลปินจึงเกิดการตั้งคำถามขึ้นว่า ความเจริญทางวัตถุที่มากมายได้บดบังคุณค่าความงามทางจิตใจและวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับวิถีธรรมชาติหรือไม่ การแสวงหาความสมบูรณ์แบบให้กับตนเองโดยใช้วัตถุสิ่งของเข้ามาเพิ่มเติมในรูปแบบที่ผิดพลาดไปจากเดิม เสริมสร้างความโดดเด่น สง่างาม และเพื่อให้เกิดการยอมรับทางสังคม ถึงแม้ว่าจะส่งผลให้อากัปกิริยา สภาพจิตใจของตนเอง

เปลี่ยนแปลงไปจากธรรมชาติก็ตาม การตั้งคำถามจากสิ่งที่เป็นแรงบันดาลใจให้เกิดนิทรรศการครบเครื่อง มีความตั้งใจ สื่อสารในรูปแบบเชิงสัญลักษณ์ธรรมชาติกับวัตถุ โดยใช้องค์ประกอบสรีระทางร่างกายมนุษย์ท่าต่างๆ ในลักษณะที่ผันธรรมชาติ ประกอบกับวัตถุสิ่งล้ำค่าทางกายภาพที่พยายามประสานให้กลมกลืนในรูปแบบที่แปลกสิ่งเหล่านี้ล้วนออกมาจากอารมณ์ ความรู้สึก ที่ศิลปินได้สัมผัสอยู่กับสังคมปัจจุบันที่มีวัตถุเป็นแรงขับเคลื่อนในชีวิต

ผลงานสร้างสรรค์ของธีรวัฒน์ นุชเจริญผล ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ในการถ่ายทอดผลงานศิลปินได้รับแรงบันดาลใจที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของสังคมวัฒนธรรมปัจจุบันมาสู่กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัย ด้วยการตั้งคำถามต่อค่านิยมในเรื่องของความเจริญทางวัตถุ ซึ่งอาจจะส่งผลสวนทางกับความเจริญทางด้านจิตใจของผู้คนในยุคปัจจุบัน เพราะเนื่องจากค่านิยมของเป็นวัฒนธรรมต่างชาติและความเป็นสังคมไทยต่างได้รับการเปลี่ยนแปลง ด้วยวิถีดำเนินของผู้คนอยู่ในช่วงเวลาของการบริโภควัฒนธรรมและวัตถุสิ่งของที่เป็นแสดงความเป็นระดับชนชั้น ด้วยวิธีการถ่ายทอดที่เป็นการนำเอาภาพสรีระการเคลื่อนไหวที่บิดเบือนไปตามธรรมชาติของมนุษย์ และถูกยึดโยงอยู่กับวัตถุที่เป็นตัวแทนของค่านิยมของคนยุคปัจจุบัน ซึ่งเป็นการสื่อในเชิงอุปมาเปรียบเทียบถึงความเจริญทางวัตถุ ที่มีผลต่อพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปในทางผิดไปจากธรรมชาติของผู้คนในสังคมปัจจุบัน ด้วยการใช้ระบบสัญลักษณ์ของมนุษย์ กระเป๋าที่นำมาสวมบนหัวเพื่อแสดงความหมายของการบดบังคุณค่าความงามและถูกแทนที่ด้วยมูลค่าของสัญลักษณ์ ที่มนุษย์ใช้วัตถุสิ่งของเป็นหน้าตาทางสังคม ภายในพื้นที่หลังใช้รูปจิตรกรรมฝาผนังของไทยมาเป็นตัวแทนของรากเง้าในสมัยอดีตแสดงการเปลี่ยนแปลงของสังคมวัฒนธรรมไทย

ผลการศึกษาผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยของ พรหมพิริยา คงสถิต

ภาพประกอบที่ 52 ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยของศิลปินไทยคนที่ 2
สืบค้นเมื่อ 6 มีนาคม 2019, สืบค้นจาก <https://www.facebook.com/chulamuseum/posts/>

ภาพประกอบที่ 53 ผลงานในนิทรรศการ ความฟินาศอันเจียบสัจด์
สืบค้นเมื่อ 23 มิถุนายน 2019, สืบค้นจาก <https://lifestyle.campus-star.com/new-release/88395.html>

ชื่อศิลปิน นายพรหมพิริยา คงสถิตย์ หรือ ออฟ สมิต ผลงานแสดงในนิทรรศการ SKEPTICAL ปีที่สร้าง 2015 เป็นผลงานที่ถ่ายทอดเรื่องราวซ่อนเร้นทางความคิดผ่านประสบการณ์ และจินตนาการสะท้อนบริบททางสังคมในสไตล์ ป๊อป เซอร์เรียลลิซึม (Pop Surrealism) โดยศิลปินเล่าว่า ตนเป็นคนชอบฟังข่าวสาร ข่าวทุกอย่าง อาทิเช่น การเมือง เศรษฐกิจ สังคม เปิดฟังเนื้อหาแต่ไม่ได้ดูด้วยตา เพราะศิลปินคิดว่าการดูจะทำให้มันถูกวิเคราะห์ไปอีกแบบหนึ่ง แต่เมื่อใดที่เราฟังด้วยหู การวิเคราะห์ข่าวสารที่เกิดขึ้นจะถูกตีไปอีกแบบ แล้วเหตุการณ์เหล่านี้จะทำให้เราได้ตระหนัก ได้ตั้งคำถามกับมัน กับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เรื่องนั้นสามารถมาเป็นประเด็นในการสร้างสรรค์ได้ ถ้าเราสนใจมันจริงๆ ความสนุกในงานศิลปะก็คือการได้ตั้งคำถามที่มันไม่มีคำตอบ มันเหมือนโจทย์ที่สังคมหรือโลกเราไม่สามารถหาคำตอบให้กับเรื่องนี้ได้ มันมีทั้งบวก ทั้งลบ ทั้งดีจริง ไม่ดีจริง นี่คือการวิเคราะห์พวกนี้ทุกอย่างมันไหลออกมาเรื่อยๆ มักจะมีคอนเซ็ปต์ในการสร้างสรรค์ที่อยากจะทำอยู่แล้ว จนบางครั้งต้องหยุดความคิดเพื่อคัดกรองงานที่มันไหลออกมาว่ามันดีจริงเหมาะสมที่จะทำออกมาเป็นชิ้นงาน โดยภายในภาพศิลปินต้องการที่จะสื่อในคนดูหรือสังคมได้เห็นว่าการแต่งกายของเด็กวัยรุ่นปัจจุบันไม่เหมาะสม และไม่ได้ถูกแนะนำในทางที่เหมาะสมแก่ครอบครัว ผลงานชิ้นนี้ดูเหมือนว่าศิลปินเองตั้งคำถามเกี่ยวกับสังคมกับเรื่องราวที่ขัดแย้ง และผลงานที่เต็มไปด้วยคำถาม ความไร้เดียงสา ความสนุกของชีวิตที่บางเรื่องราวแฝงไปด้วยยาพิษ ในความน่ารักที่ซ่อนความตลกแบบเจ็บปวด ผลงานถูกสร้างสรรค์โดยเทคนิคสีน้ำมันที่โดดเด่นด้วยความสวยงามและอิสระของลายเส้น การลงสีที่ดูฟุ้งฟราวกับอยู่ในห้วงแห่งจินตนาการ บอกเล่าเรื่องราวเหตุการณ์ต่างๆ ของสังคมในมุมมืด ผสมผสานโลกแฟนตาซีที่แฝงแง่คิด เต็มแต่งแ่งมิติซ้อนผ่านคาแรคเตอร์ หมาบูลูด็อกขนปุกปุยนามว่า เพอร์รี่ ตัวแทนความไร้เดียงสาและความฉงน อยากรู้ อยากเห็น ผจญภัยในโลกด้วยความสงสัย ชอบตั้งคำถามสิ่งที่เกิดขึ้นว่าทำไม และคาแรคเตอร์พิเศษ เพย์ เด็กผู้หญิงแวตตานิ่งเฉยที่ซ่อนความรู้สึกห่วงใยปกป้องศิลปินเพิ่มความแตกต่างที่นัยยะบรรยายเรื่องราวซ่อนเร้น ปมขัดแย้งทางความคิด พร้อมเล่นกับความรู้สึกสับสน ความตื่นเต้นและความกลัวในสังคมไทย จนกลายเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่พิเศษทั้งนี้การสร้างสรรค์ผลงานได้รับอิทธิพลจากบริบทสังคม ไม่ว่าจะเป็น ยาเสพติด การอุ้มบุญ ความน่ากลัวภัยร้ายเคลื่อนน้ำตาลในสังคมที่เผชิญ หรือแม้กระทั่งคำถามถึงแม่บุญธรรมที่แสนดีกับความน่ากลัวของการอุ้มบุญ อาชีพซึ่งถูกเปรียบเป็นโรงงานชำดลูกขาดระเบียบควบคุม สู่ผลงานถ่ายทอดจินตนาการแนวผสมข้ามสายพันธ์กับสุนัขกลายเป็นผลลัพธ์อันวุ่นวาย ซึ่งเป็นหนึ่งในผลงานที่โดดเด่นของนิทรรศการ SKEPTICAL โดยเนื้อหาดังกล่าวได้ปรากฏในผลงานอีกหลายชิ้นในนิทรรศการ

ผลงานสร้างสรรค์ของพรหมพิริยา คงสถิต ผู้วิจัยสรุปได้ว่า จากที่มาของการสร้างสรรค์และการถ่ายทอดผลงานของศิลปินนั้น ศิลปินได้รับแรงบันดาลใจจากรายการผ่านประสบการณ์บริบททางสังคม การเมืองเศรษฐกิจมาเป็นเนื้อหาของการสร้างสรรค์ โดยศิลปินได้รับรู้ถึงปรากฏการณ์ต่างๆ จากการนำเสนอของข่าวสารในชีวิตประจำวัน และได้ตีความจากผลกระทบทางสังคมมาสู่ผลงานสร้างสรรค์ เพื่อสะท้อนมุมมองของเหตุการณ์ทางสังคมที่จะทำให้ผู้คนได้ตระหนักถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากสภาพแวดล้อมทางสังคมและการดำเนินชีวิตประจำวัน ด้วยลักษณะของอารมณ์และการถ่ายทอดผลงาน ศิลปินเน้นการสร้างสรรค์จิตรกรรมร่วมสมัยในรูปแบบ ป๊อป เซอร์เรียลลิซึม (Pop Surrealism) ที่เป็นอัตลักษณ์ของการสร้างสรรค์ของศิลปินเอง ภายในงานจะสื่ออารมณ์ของความสนุกด้วยสีสันของผลงานที่โดดเด่น ซึ่งศิลปินเน้นย้ำถึงความสนุกในงานศิลปะคือ

การได้ตั้งคำถามที่มันไม่มีคำตอบ ผลงานถูกสร้างสรรค์โดยเทคนิคสีน้ำมันที่มีคุณภาพและมีความโดดเด่น อีกทั้งความน่าสนใจและความเป็นอิสระของรูปทรงที่ล้นแล้วแต่มีเรื่องราวของตัวละครที่ใช้ในการสร้างสรรค์ที่ศิลปินสร้างขึ้นมาในแต่ละชุดของการแสดงนิทรรศการ ลักษณะการลงสีที่ดูพุ่งเสมือนได้อยู่ในห้วงแห่งจินตนาการ เพื่อบอกเล่าเรื่องราวเหตุการณ์ต่างๆ ของสังคมในมุมมืด ผสมผสานโลกแฟนตาซีที่แฝงแง่คิด เต็มแต่งแฝงมิติซ้อน ผ่านคาแรคเตอร์ สัญลักษณ์ ตัวแทนความไร้เดียงสาและความฉงน อยากรู้ อยากเห็น ผจญภัยในโลกด้วยความสงสัย และตั้งคำถามสิ่งที่เกิดขึ้นภายในสังคมไทยว่า ทำไม

ผลการศึกษาผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยของ ปรียวิศว์ นิลจุลกะ

ภาพประกอบที่ 54 ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยของศิลปินไทยคนที่ 3
สืบค้นเมื่อ 6 มิถุนายน 2019, สืบค้นจาก

https://www.matichonweekly.com/column/article_56511

พจนานุกรมศัพท์ศิลปะ

ภาพประกอบที่ 55 ผลงานแสดงในนิทรรศการ Siam Rangers
สืบค้นเมื่อ 23 มิถุนายน 2019, สืบค้นจาก <https://www.artbangkok.com/?p=33882>

ชื่อศิลปิน นายปริยวิศว์ นิลจุลกะ ผลงานแสดงในนิทรรศการ Siam Rangers เป็นฮีโร่มันเหนี่ยวปีที่สร้าง 2017 ในนิทรรศการแสดงเดี่ยวครั้งล่าสุด ศิลปินได้นำเสนอหัวข้อในการทำงานศิลปะของเขา โดยหันมานำเสนอเรื่องราวของบุคคลผู้มีอาชีพที่คอยบำบัดทุกข์บำรุงสุขของประชาชนชาวไทย อย่างผู้พิทักษ์สันติราษฎร์ หรือ ตำรวจ นั่นเองโดยนิทรรศการนี้มีชื่อว่า Siam Rangers : เป็นฮีโร่มันเหนี่ยว ศิลปินเล่าว่า มันเริ่มต้นที่ทุกเรื่องที่เป็น เรื่องดราม่าในสังคมไทยปัจจุบัน เพราะ ณ ตอนนั้นมันเริ่มจากตัวศิลปินเองเริ่มเล่นเฟซบุ๊ก จากที่ไม่เคยเล่นมาก่อน ศิลปินได้คลุกคลีอยู่ในโลกของโซเชียลเรื่อยๆ และได้เห็นเรื่องราวต่างๆ ในนั้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องดราม่า, เรื่องการเมือง, เรื่องคนมีสี เรื่องดาราคณเฑาะพกับใคร ใครอวดรวย เรื่องหนึ่งที่เราสนใจคือเรื่องของตำรวจ เพราะรู้สึกได้เลยว่า อาชีพตำรวจในสังคมไทย จะทำอะไรใครก็ด่าและถูกกล่าวหาในทางที่ไม่ดีและเป็นวิพากษ์วิจารณ์ ในขณะที่เองประชาชนในสังคมก็มีข่าวเกี่ยวกับตำรวจจำนวนมาก แต่ในขณะเดียวกันในชีวิตจริงศิลปินมีญาติที่เป็นตำรวจ ยศรองผู้กำกับซึ่งเขาเป็นคนดีมาก คนหนึ่งและไม่เห็นทำอะไรที่ไม่ดีอย่างที่คนอื่นเขาว่ากันเลย เรื่องเหล่านี้ มันก็เลยทำให้ศิลปินคิดว่า มันคงเป็นเรื่อง

ของคน ไม่ว่าจะเราอยู่ในสถานการณ์หรือรูปแบบอะไรก็ตาม มันก็มีดีมีช่วยอยู่แล้ว ศิลปินจึงมองว่าปรากฏการณ์ทางสังคมเหล่านี้ เป็นเรื่องที่น่าจะเป็นประเด็นในการสร้างสรรค์มากที่สุด เพราะอาชีพตำรวจก็ใกล้ชิดกับประชาชนที่สุดอยู่แล้ว แล้วก็เป็นอย่างที่ล้อเลียนได้อย่างเช่น ในรายการคดีเด็ดที่แสดงมุมมองระหว่างประชาชนกับตำรวจในหลายๆ เรื่องราว แต่ภาพของตำรวจที่ถูกนำเสนอในนิทรรศการของศิลปินเอง ไม่ได้ถูกนำเสนอแบบเหมือนจริงหรือเคร่งเครียดซึ่งขัดตามปกติหากแต่ผลงานภาพวาดสนุกๆ กว่า 20 ชิ้น และงานประติมากรรมรูปตำรวจในภาคซูเปอร์ฮีโร่ชุดแดงซึ่งรถเด็กเล่นสีแดงสดขนาดเท่าคนจริง ที่ถูกนำเสนอออกมาในรูปลักษณะที่ดูเฮฮาครื้นเครง สนุกสนานเปี่ยมสีสัน มันส์ และเต็มไปด้วยอารมณ์ขัน โหด มัน ฮา ในสไตล์แฟนตาซีสุดเหวี่ยงอันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวในผลงานศิลปะของเขาจนทำให้เหล่าตำรวจในภาพวาดของเขาเหล่านั้นดูเหมือนบรรดาซูเปอร์ฮีโร่ในการ์ตูนญี่ปุ่นมากกว่าตำรวจธรรมดา ด้วยความที่ศิลปินไปอยู่ญี่ปุ่นมาตอนเด็กๆ งานศิลปินก็จะเป็นสีเหมือนมังงะ หรือการ์ตูนญี่ปุ่นมาโดยตลอด ศิลปินชอบนักเขียนการ์ตูนคนหนึ่งชื่อ อาจารย์โทริยามะ อากิระ (ผู้เขียนการ์ตูน Dragon Ball) เวลาเขาเขียนตัวเองเขาจะใส่หน้ากากปิดปาก ศิลปินก็เลยนำเอาสัญลักษณ์เขามาใช้ โดยศิลปินมีความชอบและสนใจรูปแบบของยอดมนุษย์พวกขบวนการยอดมนุษย์ 5 สี (Power Rangers) ภาษาญี่ปุ่นเขาเรียกว่า เซนไต ที่เป็นซีรีส์ฉายทางโทรทัศน์ที่ญี่ปุ่นตอนเย็นๆ ของไทย ศิลปินจินตนาการว่าตำรวจเป็นฮีโร่ที่คอยปกป้องสถานการณ์ปกป้องบ้านเมืองผู้คน

ศิลปินจึงสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ขึ้นมา โดยเอารูปแบบของยอดมนุษย์ Power Rangers มาใส่ให้ตำรวจและกลายเป็น Siam Rangers ดังผลงานที่แสดงชุดของตัวละครก็คือชุดตำรวจในผลงาน แต่ศิลปินทำหลากสีให้เหมือนกับชุด Power Rangers ให้กลายเป็นยอดมนุษย์แบบญี่ปุ่นที่ก็ต้องมีการปล่อยพลังศิลปินเล่าอธิบายต่ออีกว่า ถ้าใครเป็นคนรุ่นเราจะรู้ว่าเราเล่นอะไร เพราะมันอยู่ในการ์ตูนอย่างภาพที่ต่อๆ รั้ว ก็เอามาจากเคนซิโร่ หมัดเทพเจ้าดาวเหนือ หรือรูปที่ยิงปืนฉีดน้ำก็เอามาจากหนัง จอห์น วู หรือหุ่นยนต์ T-1000 ในหนัง Terminator 2 : Judgment Day (1991) ก็ล้วนเป็นมุขในวัฒนธรรมป๊อป แต่เป็นป๊อปในยุคของศิลปินเอง ศิลปินเล่าว่าเขาสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ขึ้นมาไม่ได้มีเจตนาล้อเลียนตำรวจโดยเฉพาะ ซึ่งเขายังเชื่อในการทำงานศิลปะด้วยเจตนาที่บริสุทธิ์ ไม่ได้มุ่งโจมตีใคร แต่ใช้ผลงานศิลปะเป็นภาพสะท้อนความรู้สึกของคนในสังคมในรูปแบบของการหยอกล้อด้วยอารมณ์ขัน ไอเดียในการสร้างสรรค์ก็เอามาจากชาวที่ศิลปินพบเจอทุกวัน และประสบการณ์โดยตรงของศิลปินเองเอามาล้อเลียนเป็นงานศิลปะดีกว่าผลงานที่นำเสนอในนิทรรศการครั้งนี้ นับเป็นเหมือนการสะท้อนมุมมองที่ศิลปินในฐานะคนไทยคนหนึ่งมีต่ออาชีพตำรวจในแง่มุขที่ทั้งชื่นชมหยอกล้อเสียดสีใส่สีตีไข่อย่างครื้นเครง อีกทั้งยังเป็นการนำเสนอเรื่องราวของผู้พิทักษ์สันติราษฎร์ที่แทบทุกคนเคยประสบพบเจอ พร้อมๆ กับการตั้งคำถามไปถึงอาชีพที่ควรจะเป็น ฮีโร่ ของสังคมว่า พร้อมแล้วหรือยังกับการเป็นวีรบุรุษที่สังคมสามารถยกย่องชื่นชมได้อย่างเต็มที่และเต็มที่

ผลงานของปรีวิศว์ นิลจุลกะ ผู้วิจัยสรุปได้ว่า จากที่มาของการสร้างสรรค์และการถ่ายทอดผลงานของศิลปินนั้น ศิลปินได้นำเรื่องราวของบุคคลผู้มีอาชีพที่คอยบำบัดทุกข์บำรุงสุขของประชาชนที่เป็นอาชีพตำรวจในสังคมไทย เนื่องจากสภาพสังคมปัจจุบันได้นำเสนอเรื่องราวของบทบาทและหน้าที่ของบุคคลในการทำความดีที่ประชาชนต้องการและสิ่งที่เห็นอีกมุมแสดงพฤติกรรม

ที่ไม่เหมาะสมต่อสังคมมาเป็นประเด็นของการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยด้วยการนำเสนอแง่มุมของอาชีพตำรวจที่แสดงมุมมองและความสัมพันธ์ระหว่างประชาชนกับตำรวจในหลายๆ เรื่องราว โดยศิลปินได้นำเสนอถึงแง่มุมของสถานการณ์หรือเครื่องแบบอะไรก็ตามในสถานะหรือหน้าที่ทางสังคมล้วนก็มีคนดีมีคนชั่วอยู่ภายในสังคม ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยได้สะท้อนมุมมองของศิลปินในฐานะคนไทยคนหนึ่งที่ได้มีทัศนคติต่ออาชีพตำรวจในแง่มุมที่ทั้งชื่นชมหยอกล้อเสียด อีกทั้งยังเป็นการนำเสนอเรื่องราวของผู้พิทักษ์สันติราษฎร์ โดยศิลปินได้เอาประสบการณ์จริงและประสบการณ์ร่วมที่แทบทุกคนเคยประสบพบเจอมาถ่ายทอดพร้อมๆ กับการตั้งคำถามไปถึงอาชีพที่ควรจะเป็นแบบอย่างและเป็นผู้ที่สามารถช่วยเหลือปกป้องประชาชนที่จะทำหน้าที่ ฮีโร่ ของสังคมกับคำถามที่ว่าพร้อมแล้วหรือยังกับการเป็นวีรบุรุษที่สังคมสามารถยกย่องชื่นชมได้อย่างเต็มที่และเต็มใจ

ผลการศึกษาผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยของอัญชลี อารยะพงศ์พาณิชย์

ภาพประกอบที่ 56 ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยของศิลปินไทยคนที่ 4
สืบค้นเมื่อ 8 มิถุนายน 2019, สืบค้นจาก <http://www.fineart-magazine.com/thriller-horror/>

ภาพประกอบที่ 57 ผลงานแสดงในนิทรรศการ THRILLER & HORROR
 สืบค้นเมื่อ 8 มิถุนายน 2019, สืบค้นจาก <https://www.artbangkok.com/?p=43945>

ชื่อศิลปิน นางสาวอัญชลี อารยะพงศ์พาณิชย์ ผลงานแสดงในนิทรรศการ THRILLER & HORROR ปีที่สร้าง 2016 ผลงานภาพวาดหญิงสาวของอัญชลี อารยะพงศ์พาณิชย์ ภาพผลงาน พอททเรต ซึ่งเอกลักษณ์ในงานของศิลปินภาพหญิงสาวไม่ใช่ความสวยงามตามแบบสมัยนิยม การวาดภาพคนไม่ใช่การวาดให้เหมือนกับต้นแบบทุกกระเปาะนิ้ว แต่ภาพวาดของศิลปินหญิงคนนี้ คือหญิงสาวที่หลุดออกมาจากตัวตนที่ซ่อนอยู่ข้างใน ศิลปินเลือกใช้ภาพในแนวการ์ตูนผสมผสานกับฉากในภาพยนตร์ที่ศิลปินชื่นชอบ การเลือกการ์ตูนและฉากภาพยนตร์คือการพยายามหลบหนีจากโลกของความจริงให้มากที่สุด หญิงสาวบนผืนผ้าใบคือภาพอวตารของตัวศิลปินที่สามารถทำได้ทุกอย่างและเป็นได้ทุกคนอย่างที่ศิลปินอยากเป็น ซึ่งแตกต่างจากบุคลิกของศิลปินที่เป็นเด็กสาวขี้อาย ผลงานชิ้นนี้สร้างมาจากความหลัง ความแค้น ของหญิงสาวคนหนึ่งที่เก็บมานานถึง 8 ปีอย่างผลงานกรรไกร แรงบันดาลใจจากภาพยนตร์เรื่อง Edward Scissorhands ผลงานการกำกับของ ทิม เบอร์ตัน ที่นำแสดงโดย จอห์นนี เดปป์ สำหรับตัวศิลปินเองเคยได้รับประสบการณ์ที่ไม่ดีกับช่างทำผมบุคคลที่หลายคนคงเคยมีปัญหาด้วยกับคำว่า เอาออกนิดเดียว แต่เมื่อหันมามองกระจกอีกทีกลายเป็นว่าปลายผม 15 เซนของฉันทันได้หายไปแล้ว ความผิดหวังจากร้านทำผมในวันนั้นทำให้ศิลปินเลือกที่จะตัดผมด้วยตัวเองมาตลอด 8 ปี การปรับเปลี่ยนใบหน้าของตัวเองที่เป็นแบบในการวาดภาพมาตลอดให้สอดคล้องกับโครงหน้าของจอห์นนี เดปป์ ถือเป็นเทคนิคใหม่ที่ศิลปินเริ่มนำมาใช้กับงานชุดนี้โดยศิลปินให้เหตุผลว่า ถ้าวาดหน้าเดิมๆ ของตัวเองทุกวันก็คงจะน่าเบื่อ ศิลปินเลยปรับโครงหน้าให้เข้ากับโครงของดาราที่ศิลปินนำมาเป็นต้นแบบ โดยศิลปินได้นำเอาประสบการณ์จากการรับชมภาพยนตร์มาเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างสรรค์ โดยที่นำเรื่องราวตัวเองและสิ่งที่พบเจอให้สังคมมา

นำเสนอในรูปแบบของจิตรกรรมร่วมสมัย นำเสนอผลงานจิตรกรรมที่จัดจ้านด้วยเรื่องราวเนื้อหา สนุกสนานเชิงจินตนาการ ด้วยแรงบันดาลใจจากภาพยนตร์ประเภทสยองขวัญ ตื่นเต้นเร้าใจ โดยใช้ ภาพลักษณ์ของตัวศิลปินสาวเจ้าของผลงาน จำลองลงไปภายใต้บทบาทสมมติในภาพยนตร์ที่ศิลปิน ชื่นชอบและมีความประทับใจ จิตรกรหญิงสาวจึงสามารถปรากฏภายในบริบทของตัวละครที่มีชีวิต โดดเด่นอยู่ในโลกแห่งภาพยนตร์ ความน่าสนใจของผลงานจิตรกรรมที่ศิลปินได้จำลองตนเองลงไป ใน ฉากภาพยนตร์ บ่งบอกถึงแนวความคิดในการสร้างบทบาทใหม่อันสามารถให้รสชาติที่เราใจ หลากหลายรูปแบบในความรู้สึกของศิลปิน เมื่อวิถีชีวิตประจำวันอันเรียบง่ายปกติธรรมดาช่างดาดำดื่น สามี ซึ่งสวนทางกับความปรารถนาที่จะได้พบเผชิญกับความตื่นเต้น การผจญภัย การกิจเสี่ยงตาย รวมถึงการกระทำหรือการเดินทางที่คนทั่วไปทำไม่ได้ เส้นสายรูปทรงและฝีแปรงที่เด่นชัดเป็น เอกลักษณะจึงถูกปิดป้ายลงบนผืนผ้าใบ เพื่อสร้างสรรค์มิติใหม่อันงดงามเพียงพร้อมไปด้วยจินตนาการ และทักษะความเชี่ยวชาญของศิลปิน

ผลงานของอัญชลี อารยะพงศ์พาณิชย์ ผู้วิจัยสรุปได้ว่า จากที่มาของการ สร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยศิลปินได้นำเอาฉากของภาพยนตร์มาผสมผสานกับเรื่องราวใน ชีวิตประจำวันที่ศิลปินพบเจอโดยใช้ภาพลักษณ์ของตัวศิลปินจำลองลงไปผลงาน ภายใต้บทบาท สมมติในภาพยนตร์ที่ศิลปินชื่นชอบและมีความประทับใจในฉากที่ได้เลือกมานำเสนอในแต่ละชิ้น ด้วย ลักษณะของการสร้างสรรค์ที่เป็นเอกลักษณ์ที่ศิลปินใช้ภาพลักษณ์ของศิลปินเป็นตัวสื่อสะท้อนอารมณ์ ศิลปินจึงสามารถปรากฏภายในบริบทของตัวละครที่มีชีวิตที่อยู่ในโลกแห่งภาพยนตร์ด้วยฉากและ บทบาทที่หลากหลาย ในส่วนของเนื้อหาต่อการสร้างสรรค์คือการนำประสบการณ์จากการรับชม ภาพยนตร์มาเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างสรรค์ โดยนำเรื่องราวตัวเองและสิ่งที่เกิดขึ้นในสังคมมา นำเสนอในรูปแบบของจิตรกรรมร่วมสมัยลักษณะของการถ่ายทอดรูปทรงเป็นการกำหนดรูปร่าง หน้าตาให้มีขนาดและรูปทรงของอวัยวะของตาจมูกและปากที่เป็นการบิดเบือนให้เกินจริง ด้วยศิลปิน มุ่งเน้นที่จะให้เกิดการปะทะทางอารมณ์ และการนำเสนอผลงานจิตรกรรมที่จัดจ้านด้วยเรื่องราว เนื้อหาสนุกสนานเชิงจินตนาการ ด้วยแรงบันดาลใจจากภาพยนตร์ประเภทสยองขวัญ ตื่นเต้นเร้าใจ ภายใต้ความหมายที่ถูกซ่อนไว้จากการที่ศิลปินใช้ภาพลักษณ์ของศิลปินเป็นภาพบุคคลแสดงอารมณ์ และสีหน้าท่าทางในผลงานเพื่อมุ่งเน้นถึงความสามารถและสิ่งที่ตนเองอยากจะเป็นและทำได้ในฐานะ ของเพศหญิงในปัจจุบัน

พูน ปรณ ทิโต ชีเว

ผลการศึกษาผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยของลำพู กั้นเสนาะ

ภาพประกอบที่ 58 ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยของศิลปินไทยคนที่ 5

สืบค้นเมื่อ 14 มิถุนายน 2019, สืบค้นจาก <http://www.portfolios.net/events/global-warming>

ชื่อศิลปิน นางสาว ลำพู กั้นเสนาะ ผลงานแสดงในนิทรรศการ ก็โลกมันร้อน ปีที่สร้าง 2014 ผลงานในนิทรรศการชุด ก็โลกมันร้อน โดยลำพูกล่าวว่า ก็โลกมันร้อน เป็นคำพูดที่เล่นที่จริงของคนไทย ทั้งหมายถึงอากาศที่ร้อนแสนสาหัสจากอุณหภูมิและความแปรปรวนของโลกแล้วยังเป็นคำพูดที่ออกจะประชดประชันกลุ่มคนที่มีพฤติกรรมแปลกไปจากปกติ หรือเหตุการณ์ที่พิลึกกึกกือได้อีกด้วย ยิ่งไปกว่านั้นผู้คนมักจะรู้สึกว่าการที่โลกปัจจุบันไม่น่าอยู่เหมือนสมัยวัยเด็กและได้ยินคนเฒ่าคนแก่บ่นอยู่เสมอว่า สิ่งแวดล้อมและผู้คนในปัจจุบันสู้ในอดีต เช่น ยุคโก่วังหลังอย่างลงไม่ได้ จนทำให้บางครั้งเองก็อดที่จะคิดไม่ได้ว่าโลกในวัยเด็กนั้นสวยงามและน่าอยู่เพียงใดแต่อดีตที่แสนหวานนั้นดีจริงหรือ หรือเพียงแค่อัฒนาการถามหาสิ่งที่ปัจจุบันให้ไม่ได้ แท้จริงแล้วทุกคนคงไม่ต่างกัน และมักมองสิ่งที่ขาดว่าสิ่งนั้นอาจเลิกละเพราะไม่เคยได้สัมผัสหรือแค่ใช้ความทรงจำมาตัดสิน บางทีอาจเป็นเพราะการขาดสติและความพอใจที่จะยอมรับให้ได้ว่า ทุกสิ่งย่อมเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา ไม่มีอะไรตลอดกาล เหมือนคำสอนในศาสนาพุทธ ที่ว่า ทุกสิ่งไม่เที่ยง และ ควรอยู่กับปัจจุบัน เพราะไม่อาจย้อนอดีตและข้ามเวลาไปได้ แต่ปัจจุบันเป็นสิ่งที่แท้จริง และไม่ว่ามันจะเป็นอย่างไร เลวร้ายหรือดีงาม แต่ก็ยังคงต้องอยู่ เพียงแค่ทำความเข้าใจ และยอมรับให้ได้ว่า โลกมันเปลี่ยนแปลงไปแล้ว ผลงานของศิลปิน

ในนิทรรศการ ก็โลกมันร้อน เล่าถึงเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ซึ่งถือเป็นเรื่องที่พบเห็นได้ โดยทั่วไป ไม่ว่าจะเปิดโทรทัศน์ดูข่าว หนังสือพิมพ์ ในโลกออนไลน์ เพื่อนข้างบ้านหรือแม้แต่คนใกล้ตัว ผลงานทั้งหมดบอกเล่าด้วยวิธีการคิดที่ติดตลก ขวนขวายและให้ผู้ชมได้เห็นเรื่องที่น่าเสนอเป็นเรื่องธรรมดาของยุคสมัยปัจจุบัน ภายใต้เหตุผลที่ว่า ก็โลกมันร้อน

ภาพประกอบที่ 59 ผลงาน ขอบก็โลด ไซ้ก็แซร์ โดย ลำพู กันเสนาะ (2019)
สืบค้นเมื่อ 14 มิถุนายน 2019, สืบค้นจาก <http://www.lampukansano.com/>

ผลงานจิตรกรรมที่น่าเสนอเกี่ยวกับวิถีชีวิตของผู้คนในยุคสมัยที่สื่อสังคมออนไลน์กลายเป็นส่วนหนึ่งของทุกเหตุการณ์ การเสพข้อมูลและแสดงออกซึ่งตัวตนผ่านโลกออนไลน์กลายเป็นพฤติกรรมที่หลายคนทำลงไปโดยไม่ได้ใส่ใจเรื่องความเหมาะสมมากนัก จึงเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ของศิลปินที่มุ่งเน้นปรากฏการณ์ทางสังคมที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงมาสู่การสร้างสรรค์ที่เป็นภาพสะท้อนทางสังคมในปัจจุบันผ่านผลงานจิตรกรรมร่วมสมัย

ผลงานของลำพู กันเสนาะ ผู้วิจัยสรุปได้ว่า จากที่มาของการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยศิลปินได้นำเอาแรงบันดาลใจจากสังคม ณ ปัจจุบันที่ศิลปินมีประสบการณ์ต่อการรับรู้ที่น่าเสนอแง่มุมของสังคมที่มีความเปลี่ยนแปลงไปพร้อมกับโลกในปัจจุบัน เหตุและผลที่ปรากฏภายในสังคมล้วนแล้วแต่เกิดจากความเปลี่ยนแปลงที่ศิลปินมองว่าจะต้องดำรงอยู่ด้วยพื้นฐานของการความเข้าใจในปัจจุบัน และการยอมรับ ปรากฏการณ์ที่ศิลปินนำมาสร้างสรรค์ในผลงานแต่ละชิ้นจึงมีเนื้อหาของการเสียดสีถึงสถานะของการเปลี่ยนแปลงสังคมมนุษย์ ด้วยเรื่องราวที่เลียดตลกขบขัน แต่ถูกแฝงไปด้วยข้อคิดที่ทำให้ผู้ชมได้ตระหนักถึงมุมมองของความตลกที่ศิลปินตั้งใจจากกระบวนการถ่ายทอดทางเทคนิคการสู่การสร้างสรรค์ด้วยความหมายจากการใช้รูปทรงของคนด้วยเทคนิคของที่

แปรงและรูปทรงที่บิดเบี้ยวจากการขยายและลดทอนขนาด ทำให้ผลงานของศิลปินมีความสนุกสนาน เสนอการบันทึกเรื่องราวและสาระของชีวิตประจำวัน อันถูกซ่อนความเป็นจริงที่ถูกลืมของมนุษย์ ด้วยลักษณะของผลงานที่มีความตลกขบขันเหมือนซ่อนความเจ็บปวดบางอย่างไว้ภายใน ผลงานจิตรกรรม จากการสร้างสรรค์ผลงานนับว่าศิลปินคือบุคคลที่บันทึกเรื่องราว ณ ช่วงเวลาที่เป็น กระแสของการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยโดยศิลปินได้สร้างชุดความรู้ที่มีต่อสังคมด้วยการนำเอา ประสบการณ์ทางสังคมมาสะท้อนกลับด้วยมุมมองและทัศนคติของศิลปิน

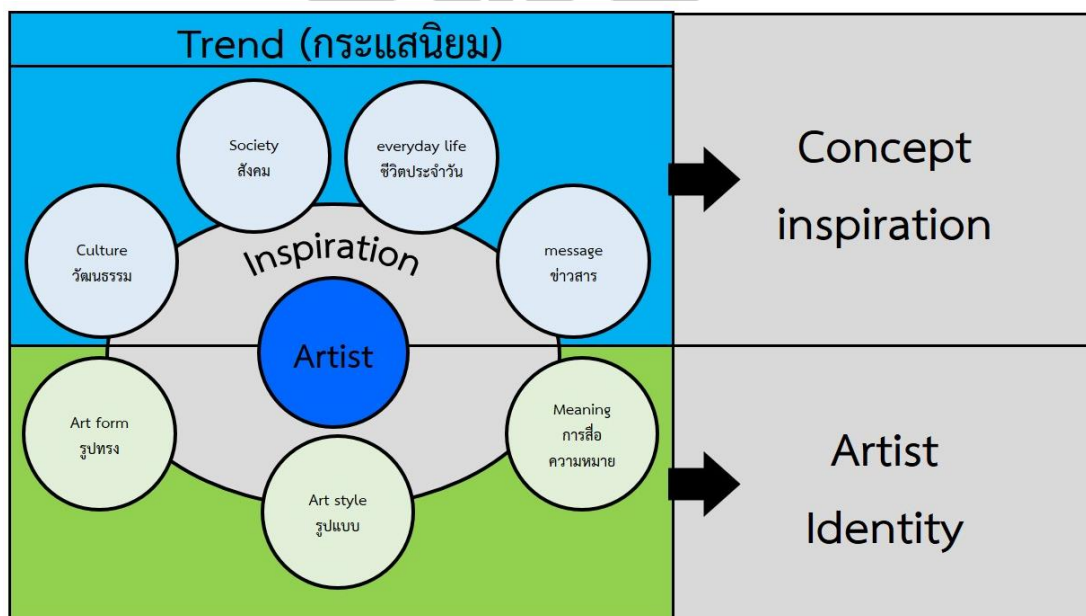
3. จิตรกรรมร่วมสมัยภาพแทนความหมายวัฒนธรรมสังคมปัจจุบัน

จิตรกรรมร่วมสมัย เป็นผลงานที่ศิลปินสร้างสรรค์ขึ้นเพื่อแสดงออกหรือสะท้อนเรื่องราวของสังคมหรือศิลปวัฒนธรรมที่เกิดขึ้น และเป็นอยู่ในช่วงหนึ่งโดยยึดถือเวลาและยุคสมัยร่วมกันเป็นสำคัญ ซึ่งการสร้างสรรคผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยมีความสัมพันธ์กับผู้คนในสังคมและศิลปวัฒนธรรม อภินันท์ โปษยานนท์ (สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย, 2546) กล่าวไว้ว่า. เพื่อให้เกิดความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย (Contemporary Art and Culture) ในทางเดียวกันจึงกำหนดความหมายของคำว่าศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยไว้ดังนี้ คือศิลปะที่พัฒนาสร้างสรรค์ขึ้นใหม่ ในยุคสมัยเดียวกันหรือในเวลาเดียวกัน และเกิดขึ้นในสมัยปัจจุบันโดยมีวัฒนธรรมเป็นรากฐานสำคัญในการสร้างสรรค์ที่มีแนวความคิดของสังคมและวัฒนธรรมปัจจุบันเป็นพื้นฐานเพื่อรับใช้สังคมในยุคปัจจุบันที่เกิดจากความคิดและประยุกต์อย่างบูรณาการสอดคล้องสัมพันธ์และส่งผลกระทบต่อกันและกันระหว่างศิลปะกับวัฒนธรรม

จิตรกรรมร่วมสมัยจึงกลายเป็นภาพการแสดงออกของมนุษย์สร้างสรรค์ผลงานที่มนุษย์สร้างขึ้นนั้นได้กลายเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่ล้ำค่าของสังคมมนุษย์ จิตรกรรมร่วมสมัยไม่ได้แยกขาดออกจากสังคมและวัฒนธรรม แต่ศิลปะเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตทางวัฒนธรรมสังคมปัจจุบันของมนุษย์ เมื่อสังคมวัฒนธรรมมีการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาท่ามกลางกระแสของโลกาภิวัตน์ จิตรกรรมร่วมสมัยจึงเกิดการผสมผสานพัฒนาเปลี่ยนแปลง ส่งผลต่อผู้คนและต่อศิลปินผู้สร้างสรรค์ ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยในปัจจุบัน อีกทั้งกลายเป็นเนื้อหาของการแสดงออกในผลงานของศิลปิน ทั้งนี้ในการสร้างสรรค์จิตรกรรมร่วมสมัยได้กลายเป็นวัฒนธรรมร่วมสมัยที่เกิดขึ้นภายใต้การเปลี่ยนแปลง เทคโนโลยีที่ควบคู่ไปกับความทันสมัยเป็นพื้นที่ๆ เต็มไปด้วยวัฒนธรรมที่มีชีวิตเป็นเหมือนกระแสแห่งสังคมบริโภค ที่รู้สึกได้ บริโภคจับต้องได้ ด้วยมิติของเวลาท่ามกลางโลกาภิวัตน์ ปัจจุบันวัฒนธรรมจึงเป็นวัฒนธรรมที่สร้างสรรค์แบบข้ามแดน ข้ามประเทศ ข้ามชุมชน ทั้งที่มนุษย์อยู่ห่างกันคนละทวีปก็ยังสามรถสัมผัสกับวัฒนธรรมข้ามแดนได้ จิตรกรรมร่วมสมัยจึงเกิดการผสมผสานในตัวของมันทั้งวัฒนธรรมดั้งเดิมและใหม่

เมื่อภาพของสังคมวัฒนธรรมเปลี่ยนไป ส่งผลให้จิตรกรรมร่วมสมัยโดยเฉพาะการสร้างสรรคจิตรกรรมร่วมสมัยได้รับอิทธิพลจากสังคมวัฒนธรรมในชาติและต่างชาติ เกิดการผสมผสานและการเปลี่ยนแปลงระหว่างสังคมวัฒนธรรมและศิลปินผู้สร้างสรรค์ผลงานไปด้วย ศิลปินได้เป็นหนึ่งในผู้คนที่อยู่ในสังคมและวัฒนธรรมที่เคลื่อนไหวภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ที่พัฒนาผลงานสร้างสรรค์ที่มีแรงบันดาลใจจากสังคมวัฒนธรรมดั้งเดิมไปสู่การสร้างสรรค แนวคิด ทัศนคติ และการถ่ายทอดมิติใหม่ ทั้งนี้สังคมวัฒนธรรมในช่วงเวลานั้นหล่อหลอมให้ศิลปินเกิดการเปลี่ยนถ่ายความเป็นสังคมไปสู่วัฒนธรรมใหม่ ทั้งยังส่งผลกระทบต่ออัตลักษณ์การแสดงออกของศิลปินในฐานะผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

และเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ศิลปินจึงเป็นตัวแปรสำคัญของการสร้างสรรค์ผลงาน โดยศิลปินได้สะท้อนสภาพของสังคมวัฒนธรรมชุดหนึ่ง ณ เวลานั้นสู่งานผลงานจิตรกรรมร่วมสมัย แสดงให้เห็นสภาพสังคมวัฒนธรรมที่มนุษย์ทุกยุคทุกสมัยสร้างขึ้นเพื่อจรรโลงจิตใจ

ตารางที่ 2 สรุปแนวคิดและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ของศิลปิน

สรุปการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยของศิลปิน คือการนำเอาเรื่องราวของสังคมไทยในปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลง อันเกิดจากผู้คนในสังคมไทยที่ล้วนแล้วแต่ดำเนินวิถีชีวิตภายใต้สังคมสมัยใหม่ที่มีการเปลี่ยนถ่ายสังคมและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ความเป็นมนุษย์ โดยสังคมไทยนั้นได้เผชิญกับสิ่งแปลกใหม่สังคมจึงเกิดการปรับตัวเพื่อให้เข้ากับบริบทของยุคสมัย ภาพของสังคมและการแสดงออกของผู้คนจึงมีการเปลี่ยนแปลงทั้งค่านิยมความเชื่อและทัศนคติ ดังปรากฏการณ์ของผู้คนที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันรวมถึงเหตุการณ์ต่างๆ กระทั่งข่าวสารเกี่ยวกับสภาพสังคมและเปลี่ยนแปลง รวมไปถึงการบริโภควัฒนธรรมต่างชาติที่เป็นกระแสของเทรนสมัยใหม่และกระแสของความนิยมผู้คนในเรื่องราวสาระของชีวิตหรือสิ่งรอบตัวที่เกิดขึ้น สิ่งเหล่านี้ได้ถูกนำเสนอผ่านแง่มุมทางสังคมโดยมีบริบทของวัฒนธรรมตะวันตกหรือวัฒนธรรมต่างชาติเข้ามามีปฏิสัมพันธ์และแทรกซึมเพื่อการเปลี่ยนแปลงและปฏิวัติสังคมภายใต้โลกาภิวัตน์ ศิลปินจึงมองเห็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นและได้หยิบยกเนื้อหาดังกล่าวมาเป็นแรงบันดาลใจต่อการสร้างสรรค์ เพื่อมาค้นหาวิถีและรวมถึงกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบ เพื่อพัฒนาผลงานสร้างสรรค์จิตรกรรมร่วมสมัย และได้พัฒนารูปแบบการสร้างสรรค์ (Art style) ที่มีความน่าสนใจและมีความแปลกใหม่ในการถ่ายทอดจิตรกรรมร่วมสมัย ศิลปินได้สร้างสรรค์ผลงานขึ้นและแสดงตัวตนผ่านทางสังคม โดยวิธีการนำเสนอผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยที่บันทึกชุดวัฒนธรรมสังคมของไทยไว้แต่ช่วงเวลาด้วยลักษณะของความเป็นเฉพาะตัว เพื่อแสดงจุดยืนของทัศนคติและความตั้งมั่นของศิลปินที่วิพากษ์สังคมไทยในยุคสมัยใหม่ กล่าวคือ

จิตรกรรมร่วมสมัยจึงเป็นสื่อที่สะท้อนความเป็นปัจจุบันของสิ่งที่เกิดขึ้นในสังคมโดยศิลปินได้นำเอาแรงบันดาลใจเหล่านี้เพื่อนำเสนอความเคลื่อนไหวทางสังคมวัฒนธรรมในกระแสโลกาภิวัตน์ที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์จิตรกรรมร่วมสมัย ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยจึงถูกใช้เป็นภาพแทนเพื่อสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยและให้ความหมายและสะท้อนคุณค่าต่อสังคมวัฒนธรรมในแต่ละช่วงเวลา ดังแนวคิดของฮอลล์ (1997:25) ที่อธิบายไว้ว่า การนำเสนอภาพแทนในเชิงการสร้างความหมายซึ่งตั้งอยู่บนความเชื่อพื้นฐานที่ว่า การนำเสนอภาพแทนนั้นไม่ได้เป็นกระบวนการที่โปร่งใสหรือเป็นเพียงการถ่ายทอดสิ่งรอบข้าง โดยตรงไม่ได้มีการบิดเบือน หากแต่เป็นกระบวนการที่แอบแฝงการผลิตความหมายกล่าวคือในขณะที่สิ่งรอบข้างไม่ได้มีความหมายในตัวของมันเอง หากแต่นักเขียนหรือผู้นำเสนอภาพแทนนั้นใส่ความหมายลงไปในกระบวนการนำเสนอจากแง่มุมดังกล่าว ผู้เขียนหรือผู้นำเสนอนั้นมีความสำคัญอย่างมากเนื่องจากเป็นผู้กำหนดกรอบและให้ความหมายนั้นๆ การรับวัฒนธรรมใหม่เข้ามาทำให้สังคมเปลี่ยนไปจากเดิมซึ่งผลจากโลกาภิวัตน์เป็นผลักดันให้ศิลปินรับรู้ต่อปรากฏการณ์และนำเอาสิ่งเหล่านี้มาสู่การสร้างสรรค์ผลงานเพื่อสะท้อนมุมมอง ศิลปินจึงให้ความหมายและความคิดที่มีต่อสังคมวัฒนธรรมในช่วงเวลานั้นผ่านผลงานจิตรกรรมร่วมสมัย

สรุปประเด็นของการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยที่มีต่อวัฒนธรรมสังคมในปัจจุบัน

1) เมื่อภาพของสังคมวัฒนธรรมเปลี่ยนไป ส่งผลให้การสร้างสรรค์จิตรกรรมร่วมสมัยได้รับอิทธิพลการสร้างสรรคและแรงบันดาลใจจากสังคมวัฒนธรรมในชาติและต่างชาติเพื่อถ่ายทอดทัศนคติทางความคิดผ่านผลงานสร้างสรรค์

2) ศิลปินเป็นหนึ่งในผู้คนที่อยู่ในสังคมและวัฒนธรรมที่มีการเคลื่อนไหวภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ ศิลปินจึงได้ปรับเปลี่ยนแรงบันดาลใจจากสังคมวัฒนธรรมดั้งเดิมไปสู่การสร้างสรรคที่แสดง แนวคิด ทัศนคติ และการถ่ายทอดเรื่องราวใหม่ๆ ที่แสดงให้เห็นถึงความแปลกใหม่ของการสร้างสรรค์ที่พัฒนารูปแบบอย่างไม่หยุดยั้ง

3) สังคมวัฒนธรรมในช่วงเวลานั้นหล่อหลอมให้ศิลปินเกิดการเปลี่ยนถ่ายประสบการณ์การรับรู้ ทั้งยังส่งผลต่ออัตลักษณ์การแสดงออกของศิลปินในฐานะผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะและเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ศิลปินจึงเป็นตัวแปรสำคัญของการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม

4) ศิลปินได้สะท้อนสภาพของสังคมวัฒนธรรมชุดหนึ่ง ณ เวลานั้นสู่ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัย แสดงให้เห็นสภาพสังคมวัฒนธรรมที่มนุษย์ทุกยุคทุกสมัยสร้างขึ้นเพื่อจรรโลงจิตใจ

พูน ปรณ ทิโต ชิว

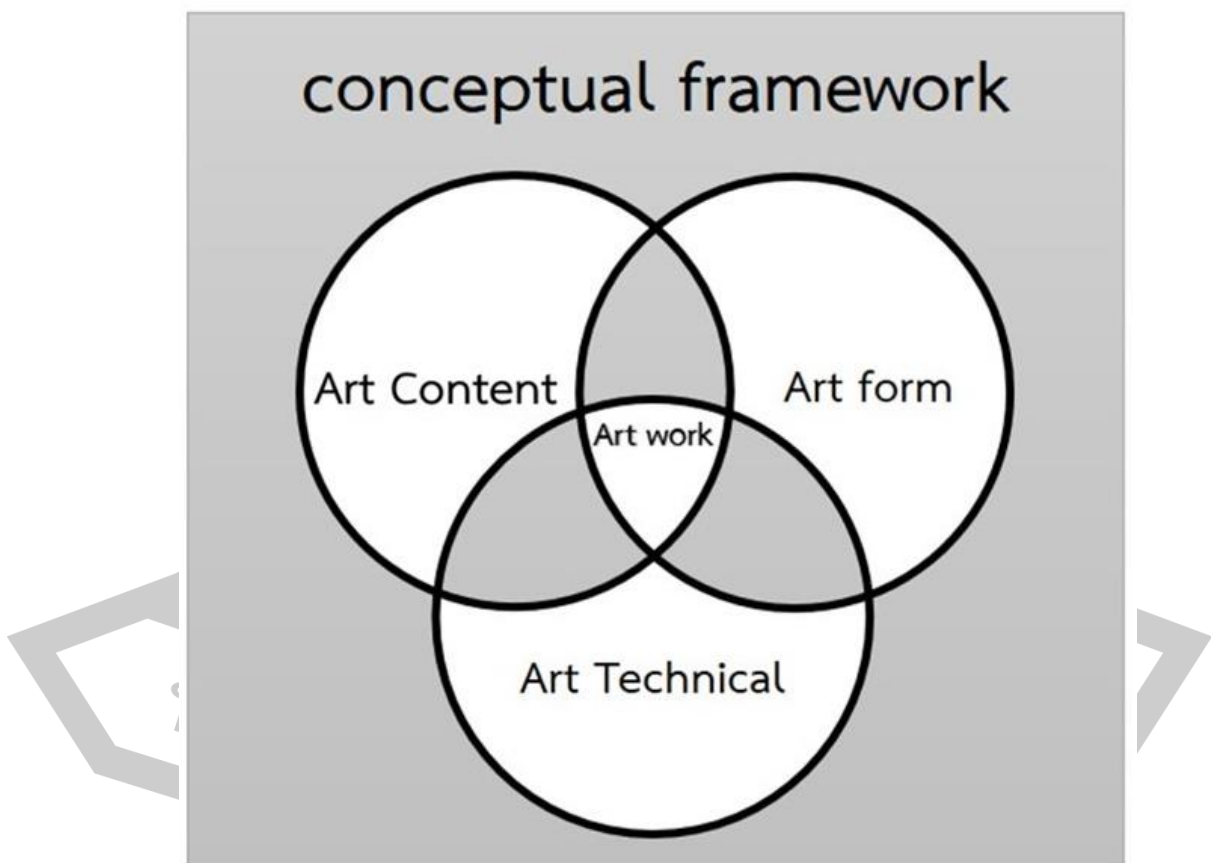
บทที่ 4

การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัย แรงบันดาลใจจากอัตลักษณ์

วัฒนธรรมลูกผสม

จากการสังเคราะห์และวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาข้อสรุปของอัตลักษณ์วัฒนธรรมลูกผสมไทย-เกาหลี และแรงบันดาลใจของการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยของศิลปินไทยอันนำไปสู่การสร้างสรรค์ของผู้วิจัยนั้น ผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์ ตลอดจนได้ถอดความหมายมาเป็นสัญลักษณ์และภาษาทางทัศนศิลป์บนฐานแนวความคิดอัตลักษณ์วัฒนธรรมสมัยนิยม และหลักสุนทรียศาสตร์ นำมาสู่กระบวนการและระเบียบวิธีวิจัยที่ใช้ในการวิจัยและสร้างสรรค์ เรื่อง จิตรกรรมร่วมสมัย : อัตลักษณ์วัฒนธรรมลูกผสม ไทย-เกาหลี ในกระแสสังคมบริโภคนิยม โดยใช้หลักการและกระบวนการดังต่อไปนี้

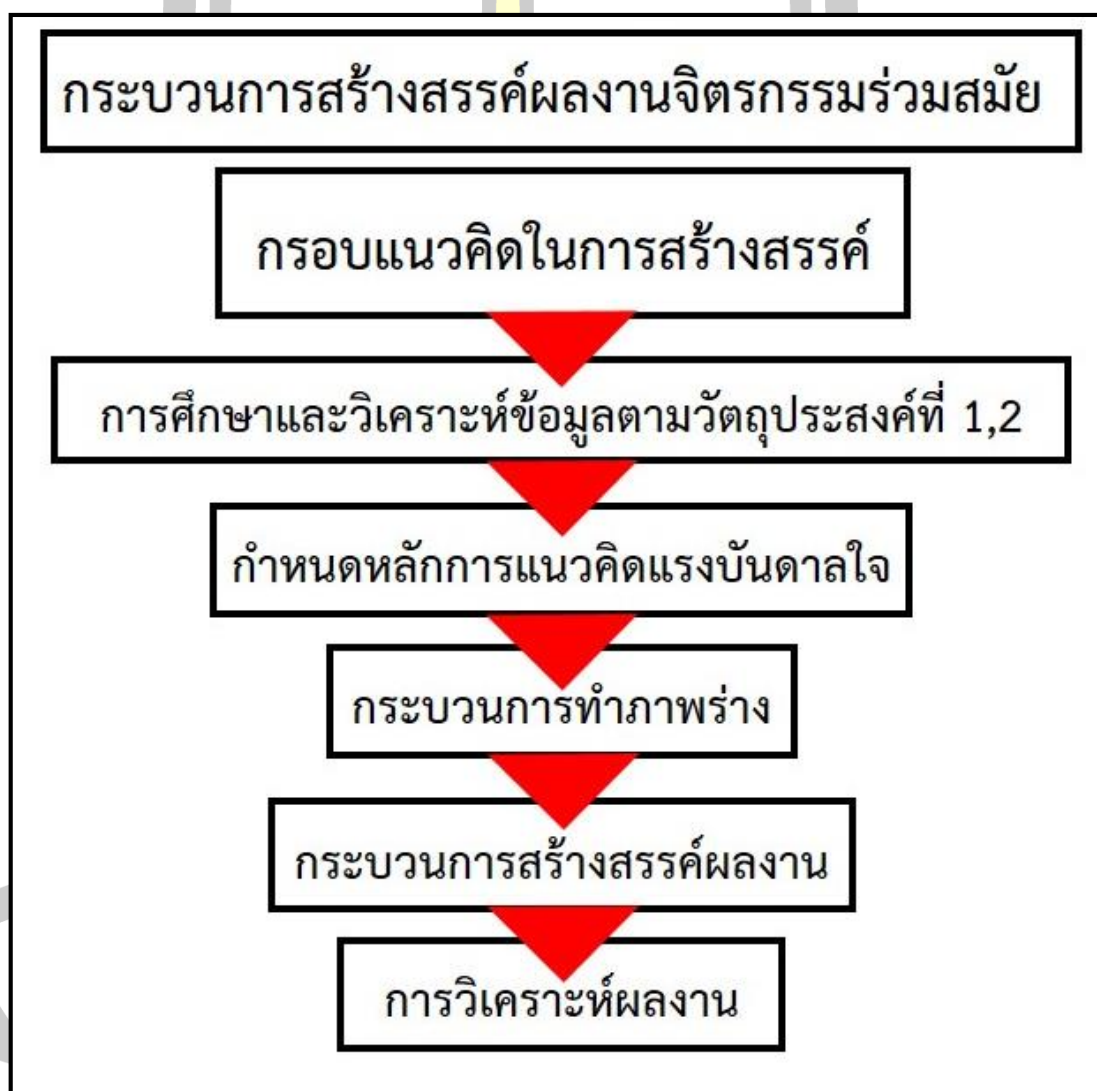
1. กรอบแนวคิดในการสร้างสรรค์

ตารางที่ 3 กรอบแนวคิดในการสร้างสรรค์

โครงสร้างของการสร้างสรรค์ผลงานนั้น ผู้วิจัยได้กำหนดเนื้อหาที่ใช้ในการสร้างสรรค์ และสื่อความหมาย เนื้อหาของการนำมาเป็นแรงบันดาลใจจึงมีความสำคัญและจำเป็นต่อการศึกษา

อย่างละเอียด เพื่อให้เห็นกระบวนการที่ได้มาซึ่งเนื้อหา (Art Content) สำหรับการสร้างสรรค์นั้น อธิพลหรือแนวทางการสร้างสรรค์ก็มีความสำคัญต่อการสร้างสรรค์เช่นกัน เพราะผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยในปัจจุบันนั้นจำต้องอาศัยการศึกษาและการเรียนรู้อิทธิพลของศิลปกรรมที่จะสามารถเป็นแรงบันดาลใจในการพัฒนาผลงานและแนวทางต่อการสร้างสรรค์หรือรูปแบบทางศิลปะ (Art form) ซึ่งทั้งสองอย่างนี้เป็นกระบวนการและโครงสร้างหลักในการสร้างสรรค์ผลงานของผู้วิจัย ที่ได้นำมาสร้างสรรค์ด้วยการนำเนื้อหา และรูปแบบ เพื่อเข้าสู่กระบวนการด้วยการทดลองภาพร่างและพัฒนาเทคนิคในการสร้างสรรค์

ตารางที่ 4 ตารางกระบวนการสร้างสรรค์

จากผลการศึกษาอัตลักษณ์วัฒนธรรมลูกผสมผู้วิจัยพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่ออัตลักษณ์วัฒนธรรมลูกผสมคือ สื่อบันเทิงที่ได้สร้างพลังให้กับวัฒนธรรมเกาหลีและแผ่ขยายความหลากหลายอันส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับภาพลักษณ์ทางความงาม และมีผลต่อการสร้างตัวตนในสังคม

โดยอัตลักษณ์วัฒนธรรมลูกผสมนั้นทำให้ผู้วิจัยพบว่า การสร้างตัวตนภายใต้โลกในปัจจุบันมีการเปลี่ยนไปเนื่องจากวัฒนธรรมเกาหลีได้เข้ามามีบทบาทต่อการดำเนินชีวิตของผู้คนในสังคมไทย ทำให้พฤติกรรมการใช้ชีวิตมีการเปลี่ยนแปลงเพราะวิถีชีวิตถูกรับสิ่งใหม่ๆ เข้ามาดังเช่น การเสฟเสื้อบันเทิงของเกาหลีมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมแต่งกาย ที่จะสร้างตัวตนให้เห็นว่าลักษณะสไตล์เขาเหล่านั้นมีการผสมผสานวัฒนธรรมเกาหลีในเรื่องเทรนสมัยใหม่ จากการสวมใส่เสื้อผ้าที่ดูเหมือนแพชั่นเกาหลีด้วยสีสันทึบและเรียบหรู หรือจะเป็นสไตล์นาร์กธรรมชาติตามฤดูกาล ลักษณะหน้าตาของดารานักร้องที่มีภาพลักษณ์ทางความงามของเกาหลีก็มีส่วนต่อการเปลี่ยนแปลงรูปร่างหน้าตาของผู้คนในสังคมไทยเนื่องจากความที่อยากจะได้และอยากจะมีภาพลักษณ์ที่ดี ด้วยการศัลยกรรมรูปร่างหน้าตาให้มีความคล้ายคลึงของสไตล์เกาหลี เครื่องสำอางทางความงามของเกาหลีก็เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่เข้ามาแทรกซึมในวงการตลาดและการบริโภคของสังคมไทย ซึ่งการแต่งหน้าสไตล์เกาหลีก็เป็นที่ยอมรับในสังคมไทยที่อยากจะเป็นคนที่มีผิวที่สวยงาม ชาวอมชมพู ลักษณะการแต่งจะเน้นความฉ่ำของผิววาวๆ ธรรมชาติของผิวหน้าที่เป็นสไตล์ยอดนิยมของเกาหลี ที่คนไทยสามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้ การบริโภควัตถุสิ่งของที่ได้รับความนิยมจากศิลปินไอดอล เสื้อผ้าของใช้ รองเท้า กระเป๋า จากการรับชมสื่อจะเห็นว่าทรงผมจากศิลปินนักร้องเกาหลีที่เปลี่ยนโทนสีในแต่ละอัลบั้มนั้น ก็มีผลต่อการรับวัฒนธรรมการแต่งกาย ผู้คนได้นำเอาสิ่งเหล่านั้นมาผสมเข้ากับตัวเอง จนเกิดการสร้างตัวตนที่ได้กลายเป็นการนำเสนออัตลักษณ์ที่มาจาการรับและบริโภควัฒนธรรมเกาหลีเข้ามาผสมผสานกับชีวิตประจำวันตนเอง เพื่อสร้างภาพลักษณ์ทางความงามให้แก่บุคคลเหล่านั้นและแสดงความเป็นสมัยนิยมและจุดยืนของบุคคลภายใต้กระแสของวัฒนธรรมร่วมสมัย จากการผสมผสานวัฒนธรรมทั้งสองนับว่ามีผลที่แสดงให้เห็นถึงความสมบูรณ์และความเป็นไปได้ เนื่องจากวัฒนธรรมเอเชียมีลักษณะพื้นฐานของเผ่าพันธุ์และภาพลักษณ์ รวมถึงร่างกายและสัดส่วนที่มีความคล้ายคลึงกันจึงเป็นเหตุให้การสร้างอัตลักษณ์และการผสมผสานวัฒนธรรมนั้นมีเป้าหมายที่ชัดเจนเพื่อสร้างภาพลักษณ์ทางความงามที่มีความเป็นไปได้ ผลที่ปรากฏขึ้นและทำให้ผู้วิจัยพบว่าอัตลักษณ์ลูกผสมที่เกิดขึ้นนั้น ได้ส่งผลต่อภาพลักษณ์ทางความงามของไทยที่เปลี่ยนแปลงไป

2. การกำหนดแนวคิดในการสร้างสรรค์

จากผลการศึกษาดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยเกิดแรงบันดาลใจจากการศึกษาและประสบการณ์จากตัวผู้วิจัยเอง อันนำมาสู่การเริ่มต้นและการตั้งคำถามต่อสังคมไทย ของการเปิดรับวัฒนธรรมเกาหลีภายใต้กระแสสังคมบริโภคนิยมในปัจจุบัน ที่ส่งผลให้ภาพลักษณ์ทางความงามของความเป็นไทยเปลี่ยนแปลงไป โดยผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าทั้งเนื้อหาของการสร้างสรรค์และจิตกรรมร่วมสมัยของศิลปินไทยเพื่อนำไปสู่การได้ข้อสรุปและตีความสัญลักษณ์ภาพแทนความหมายด้วยแนวคิดทฤษฎีอัตลักษณ์ เพื่อค้นหาสัญลักษณ์ในผลงานจิตรกรรมที่สามารถเป็นตัวแทนของการสะท้อนมุมมองของวัฒนธรรมลูกผสมในผลงานและดำเนินขั้นตอนตามกระบวนการดังต่อไปนี้

3. รูปทรงสัญลักษณ์ในการสร้างสรรค์

จากการศึกษา ทำให้ผู้วิจัยใช้เรื่องประสบการณ์รวมที่เรียกว่า ดึงเกาหลี เพื่อเป็นฐานของการสร้างสรรค์ผลงาน และให้ครอบคลุมต่อเนื้อหาของผลการศึกษา และปัจจัยที่ส่งผลต่ออัตลักษณ์วัฒนธรรมลูกผสม ด้วยการกำหนดรูปทรงที่นำมาใช้ อาทิเช่น เสื้อบันเทิง รูปทรงทางความ

งาม และรูปทรงของการผสมผสาน ที่เป็นข้อมูลต่อการสร้างสรรค์ให้ผู้วิจัยได้ใช้ศึกษาและทดลองการทำภาพร่าง โดยนำเสนอกระบวนการถ่ายทอดความหมายและข้อมูลด้านรูปทรงในผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยดังนี้

3.1 รูปทรงสัญลักษณ์สื่อบันเทิงเกาหลี

การเสพสื่อบันเทิงของวัฒนธรรมเกาหลีได้ส่งผลต่อความเชื่อทัศนคติทางความงามและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการแต่งกาย ซึ่งเป็นการแสดงออกและประกอบสร้างรสนิยมขึ้นมาหลังจากการได้รับชมสื่อบันเทิง การเปลี่ยนแปลงจึงไปสู่การประกอบสร้างวัฒนธรรมของการบริโภคขึ้นมาซึ่งเป็นอัตลักษณ์ไทย-เกาหลีที่ถูกผสมผสานกันจากการบริโภค แต่ยังคงความเป็นรากเหง้าของวัฒนธรรมไทยเอาไว้เนื่องจากสื่อบันเทิงคืออิทธิพลของการรับรู้และความคิด การได้รับชมสื่อบันเทิงจึงเป็นการเปิดทัศนคติความเชื่อทางความงามและรสนิยมความงามที่สามารถบริโภคได้

จากการศึกษาและรวบรวมข้อมูลวัฒนธรรมลูกผสมไทย-เกาหลี สู่การนำมาใช้แทนความหมายเชิงสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรม สื่อบันเทิงเป็นพลังของการแพร่กระจายทางวัฒนธรรมซึ่งได้กลายเป็นเรื่องของการต่อรองและช่วงชิงทางวัฒนธรรมเพื่อให้ได้อัตลักษณ์เดียวกัน ซึ่งพลังของสื่อบันเทิงภายใต้เทคโนโลยีที่พัฒนาในโลกปัจจุบันนั้นได้กลายเป็นจุดเชื่อมและผสานความเป็นไทยและเกาหลีซึ่งได้กลายเป็นอัตลักษณ์ที่เกิดขึ้นในกระแสของสังคมบริโภค และส่งผลกระทบต่อในวงกว้างรวมถึงแสดงให้เห็นว่าปัจจุบันการผสมผสานทางวัฒนธรรมที่ข้ามชาติเกิดขึ้นได้ในช่วงเวลาของสังคมมีความเจริญทางเทคโนโลยีเป็นตัวประกอบสร้างอัตลักษณ์ขึ้นมาในแต่ละยุคสมัย

ภาพประกอบที่ 60 มิวสิควิดีโอ เพลง IDOL

สืบค้นเมื่อ 10 มีนาคม 2019 สืบค้นจาก <https://www.youtube.com/watch?v=pBuZEGYXA6E>

สื่อบันเทิงเกาหลี หากจะพูดถึงประเภทของความบันเทิงของวัฒนธรรมเกาหลีที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากคือ สื่อบันเทิงจาก มิวสิควิดีโอ เพราะด้วยเป้าหมายของ มิวสิควิดีโอ มุ่งเน้นถึงความสนุกสนานและความบันเทิง กับบทเพลงรวมถึงตัวศิลปินใน มิวสิควิดีโอ ไปจนถึงความน่าสนใจของภาพที่แสดงออกให้เห็น องค์ประกอบศิลป์ เช่น รูปร่างรูปทรง เส้น สี และแสงเงา

เพื่อดึงดูดความงามภายใต้ความสนุกสนาน และการสื่อสารอารมณ์ที่สะท้อนผ่าน มิวสิควิดีโอ และสร้างสุนทรียความงามและความแปลกใหม่ให้แก่คนดู

จากการสร้างสรรค์ผลงาน ผู้วิจัยใช้ภาพของสื่อ มิวสิควิดีโอ มาเป็นพื้นหลังของผลงาน โดยภาพของ มิวสิควิดีโอ ภาพประกอบมิวสิควิดีโอสามารถนำมาใช้ในการสะท้อนมุมมองของค่านิยมของวัฒนธรรมเกาหลี ที่ได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมที่หลากหลายจนประกอบสร้างกลายเป็นวัฒนธรรมเกาหลีที่ถูกผลิตด้วยชิ้นส่วนทางวัฒนธรรมที่มีความหมายและความงาม ที่แสดงให้เห็นว่าสื่อและเทคโนโลยีคือพลังของการเปลี่ยนแปลง วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยมต่างๆ ที่ถูกประกอบสร้างขึ้นและการผสานทางวัฒนธรรมจากการบริโภคของสังคมไทย ผลงานจิตรกรรมชุดนี้จึงนำเอา พื้นหลังของ มิวสิควิดีโอ ในเพลงต่างๆ มาเป็นส่วนหนึ่งในชิ้นงาน โดยเผยแพร่มุมมองของวัฒนธรรมที่ถูกผสมผสานกัน การหยิบยืมวัฒนธรรมที่น่าสนใจและตรงกับความต้องการ รวมถึงแสวงหาความงามค่านิยมสมัยใหม่เพื่อดำรงตัวตนและเป็นส่วนหนึ่งของสังคมในปัจจุบัน

ด้วยเหตุผลของการแพร่กระจายทางวัฒนธรรมและการผสมผสาน จนเกิดอัตลักษณ์ที่เปลี่ยนแปลงแบบไม่ตายตัว ประเทศไทยจึงกลายเป็นพื้นที่แห่งการผสมผสาน เพราะตกอยู่ในฐานะของผู้บริโภคไม่ใช่ผู้ผลิต รูปแบบทางความงามของไทยจึงถูกหล่อหลอมของสังคมที่เชื่อในค่านิยมสมัยใหม่ และเทคโนโลยีที่ตอบสนองความต้องการของมนุษย์ สื่อและเทคโนโลยีจึงเป็นส่วนสำคัญของการข้ามวัฒนธรรมและการผสานวัฒนธรรมอันนำไปสู่อัตลักษณ์ในช่วงเวลานั้นๆ

อัตลักษณ์วัฒนธรรมลูกผสมไทย-เกาหลี ในกระแสสังคมบริโภคแยกออกได้ได้ชี้ให้เห็นว่า กลุ่มผู้เสพสื่อคือกลุ่มที่เรียนรู้วัฒนธรรมเกาหลีผ่านสื่อ โดยสื่อคืออิทธิพลหลักที่ถ่ายทอดวัฒนธรรมเกาหลี ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและค่านิยมของคนไทยที่หลากหลาย อาทิเช่น วัฒนธรรมความบันเทิง การบริโภคอาหารหรือเครื่องสำอาง สิ่งเหล่านี้คือกระแสที่สำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงและการผสมผสานระหว่างความเป็นไทยกับเกาหลี จากผลของกระแสสังคมบริโภคดังกล่าววัฒนธรรมเกาหลีไม่ได้ถูกใช้ทั้งหมด แต่ถูกใช้เป็นการบริโภคเชิงสัญลักษณ์เพื่อประกอบสร้างวัฒนธรรมขึ้นมาใหม่ท่ามกลางของกระแสการบริโภคนิยมของคนไทย ผู้วิจัยเห็นว่าท่ามกลางกระแสของการบริโภคนิยมในปัจจุบันนั้น วัฒนธรรมเกาหลีเสมือนอยู่ในสถานะของการผลิตวัฒนธรรมเพื่อการบริโภคและการแผ่ขยาย สังคมไทยในปัจจุบันจึงอยู่ในฐานะของผู้บริโภคและผู้เลือกเปิดรับ ทั้งนี้ผู้วิจัยเห็นว่าสังคมไทยคือส่วนที่จะเลือกสรรวัฒนธรรมเพื่อประกอบสร้างอัตลักษณ์ และวัฒนธรรมเกาหลีคือชิ้นส่วนทางวัฒนธรรมเพื่อการผลิตความงาม ด้วยเหตุนี้ในการประกอบสร้างอัตลักษณ์จึงได้กลายผลรวมทางวัฒนธรรมที่มาจากส่วนประกอบของลูกผสมทางวัฒนธรรมทั้งไทยในสถานะของผู้เสพและเกาหลีในฐานะของผู้ผลิต ซึ่งเกิดอัตลักษณ์ทางความงามที่แสดงถึงภาพลักษณ์และค่านิยมของสังคมไทยในปัจจุบัน ดังนั้นผู้วิจัยจะชี้ให้เห็นว่าในความเป็นลูกผสมทางวัฒนธรรมคือผลรวมอันเกิดจากกระแสสังคมบริโภคนิยมดังที่กล่าวต่อไป นี้ และอธิบายถึงการนำสัญลักษณ์ในการสื่อความหมายของผลงานจิตรกรรมร่วมสมัย ผู้วิจัยได้กำหนดเนื้อหาและกรอบทางความคิด เพื่อนำสัญลักษณ์ที่ใช้แทนความหมายในผลงานสร้างสรรค์โดยได้มีกระบวนการเลือกรูปทรงและสัญลักษณ์ในการถ่ายทอดผลงานจิตรกรรมดังนี้

3.2 รูปทรงสัญลักษณ์ทางความงามในอุดมคติ

ภาพประกอบที่ 61 รูปปั้นเดวิดและรูปปั้นวินัส สัญลักษณ์ตัวแทนของศิลปะตะวันตก
 สืบค้นเมื่อ 16 มิถุนายน 2019, สืบค้นจาก <https://mrvop.wordpress.com/2010/08/16/david/>

1) รูปปั้นเดวิดและวินัส

เมื่อวัฒนธรรมอยู่บนพื้นฐานของมนุษย์ ซึ่งมนุษย์ดำรงอยู่ในสังคมที่มีรากฐานทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกันออกไป แต่ปัจจุบันวัฒนธรรมได้ถูกแลกเปลี่ยนกัน ซึ่งเป็นผลจากเทคโนโลยีภูมิปัญญา ประดิษฐ์ของมนุษย์เอง วัฒนธรรม ประเพณี แม้แต่ศิลปะก็ล้วนถูกเรียนรู้แลกเปลี่ยนกัน ด้วยการศึกษาศิลปะ วัฒนธรรม จึงถูกศึกษาค้นคว้าไปสู่การพัฒนาและสร้างสรรค์ กระทั่งการรื้อฟื้นนำเอาไปใช้ หรือมาประกอบสร้างโดยมีรูปแบบและพื้นฐานของศิลปะและวัฒนธรรมใหม่และเก่าที่ถูกนำไปใช้ ผู้วิจัยจึงได้นำเอารูปปั้นของเดวิดและวินัส ซึ่งเป็นตัวแทนของความงามในอุดมคติของชายและหญิง ผลงานศิลปะที่ปรากฏผลงานและได้ตกไปอยู่ในหลายประเทศ ซึ่งสะท้อนถึงความต้องการของมนุษย์ที่แสวงหาและครอบครองความงามความสมบูรณ์ การแลกเปลี่ยนการเรียนรู้แบบของศิลปะและวัฒนธรรมจึงเป็นสิ่งที่ไม่ถูกกล่าวหาแต่เป็นการทำแล้วให้ได้ซึ่งการยอมรับในสังคมการเป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่มีรสนิยมในหมูุ่มาก และถือเป็นการหยิบยืมวัฒนธรรมของตะวันตก วัฒนธรรมที่ถูกผลิตสร้างถึง รสนิยมในอุดมคติ

ภาพประกอบที่ 62 นางรำ นางศุภลักษณ์

วัฒนธรรมไทยได้ถูกทะเลาะลายความเป็นเอกลักษณ์ไทยแท้อย่างต่อเนื่อง หากนับเรื่องราวในอดีตประเทศไทยรับวัฒนธรรมตะวันตกได้เข้ามาเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตและการดำรงอยู่ รวมถึงการแต่งกายของไทย ที่มีวิวัฒนาการมาอย่างต่อเนื่อง ด้วยการพัฒนาทางเทคโนโลยีที่เจริญก้าวหน้า การจะถามหาความเป็นตัวตน ความแท้ หรือแม้แต่อัตลักษณ์วัฒนธรรมไทยที่สืบทอดต่อกันมาในปัจจุบันนี้เป็นไปได้ยากนัก ซึ่งเป็นคำถามที่ผู้วิจัยได้ตั้งคำถามต่อสังคมว่าอัตลักษณ์ความงามที่เป็นไทยดั้งเดิมนั้นมีอยู่จริงหรือและยังคงอยู่หรือไม่ ท่ามกลางกระแสบริโภคนิยมของสังคมปัจจุบันที่เปลี่ยนไป ทั้งนี้ผู้วิจัยจึงได้นำเอาภาพแทนของนางรำ ชื่อนางศุภลักษณ์ เป็นตัวละครในรณรงค์ ที่มีหน้าตาสวยงามและมีความสามารถในทางศิลปะ ที่แต่งกายด้วยชุดนางรำของไทยและแสดงถึงความ เป็นศิลปวัฒนธรรมของไทยที่แท้จริงซึ่งภาพแทนของนางรำนี้แสดงให้เห็นถึงความเป็นไทยในความทรงจำที่ผู้วิจัยนึกถึง อาทิเช่น ความงามในอุดมคติ การแต่งกายชุดที่เป็นเอกลักษณ์ของไทยในอุดมคติ ที่ถูกปลูกฝังว่าเป็นศิลปวัฒนธรรมของไทยเพื่อใช้ในการสื่อสารในงานกิจกรรมร่วมสมัย

3.3 รูปทรงสัญลักษณ์การผสมผสานทางวัฒนธรรม

ปัจจุบันวัฒนธรรมทางเลือกได้ปกคลุมขยายไปทั่วโลก การบริโภควัฒนธรรมต่างชาติจึงเสมือนทางเลือกของการประกอบสร้างวัฒนธรรมและอัตลักษณ์ของคนไทยในปัจจุบัน ในการบริโภคของสังคมไทยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าการที่จะประกอบสร้างชิ้นส่วนทางวัฒนธรรมเข้าหา

กันนั้นจะต้องผสานวัฒนธรรมเดิมและใหม่เข้าด้วยกัน พหุทางวัฒนธรรมจึงมีช่วงเวลาของการเปลี่ยนแปลง วัฒนธรรมของไทยจึงได้ถูกผสานจากชิ้นส่วนทางวัฒนธรรมในแต่ละช่วงเวลา ในช่วงเวลาของความเป็นยุโรป และช่วงเวลาของความเป็นเอเชีย ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการผสานวัฒนธรรมนั้นมาตั้งแต่ในอดีต ซึ่งการผสานวัฒนธรรมนี้ได้ผสมผสานตั้งแต่ การแต่งกายชุดเสื้อผ้า อาหาร ดนตรี ศิลปะ ประเพณี ทั้งนี้การผสานวัฒนธรรมนี้ชี้ให้เห็นว่าการยอมรับหรือการเสพวัฒนธรรมก็เพื่อให้การคงอยู่ของวัฒนธรรมดั้งเดิมไม่สูญหายด้วยการปรับตัวให้เข้ากับโลก ณ ปัจจุบัน ซึ่งในปัจจุบันนี้การครอบงำทางวัฒนธรรมมีความรุนแรงและไร้พรมแดน การเผยแพร่วัฒนธรรมและการกลืนกินไม่สามารถควบคุมเสรีของสังคมไทยได้ สังคมไทยในปัจจุบันจึงเต็มไปด้วยความหลากหลายและค่านิยมที่สับสนแล้วแต่ถูกวัฒนธรรมต่างชาติครอบงำ กล่าวคือวัฒนธรรมเกาหลีนั้นได้ส่งผลต่อการบริโภคของสังคมไทยเป็นอย่างมาก เนื่องทางความเป็นไปได้และความกลมกลืนของวัฒนธรรมทั้งสองมีความคล้ายคลึงกัน ด้วยชาติพันธุ์ของความเป็นเอเชียวัฒนธรรมเกาหลีจึงเป็นส่วนประกอบที่ดีต่อสังคมไทย การผสานวัฒนธรรมได้แสดงภาพลักษณ์และค่านิยมทางความงามที่เห็นได้ชัดจากลูกผสมทางวัฒนธรรมทั้งสองนี้

จากการศึกษาแนวเรื่องเพื่อใช้ในการสร้างสรรค์ การหาสัญลักษณ์เพื่อสื่อความหมายในผลงานจิตรกรรมร่วมสมัย ที่จะใช้สื่อแทนความหมายของการผสานทางวัฒนธรรมมีดังนี้ เมื่อผู้วิจัยได้ทัศนธาตุหลักที่ใช้ในการสื่อความหมายของวัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมเกาหลี โดยใช้ตัวของนางรำและพื้นหลังของมิวสิควีดีโอเพลงของเกาหลีสมาเป็นองค์ประกอบของการสร้างสรรค์ จึงนำมาสู่การค้นหาสัญลักษณ์ที่แสดงถึงการผสมผสาน เพื่อการสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของวัฒนธรรมลูกผสมและเน้นความหมายของการข้ามวัฒนธรรม รูปทรงที่ถูกใช้จึงเป็นรูปแบบทางศิลปะ จากแนวความคิดของสังคมบริโภค วัฒนธรรมการแต่งกาย สัญลักษณ์ที่เหมาะสมกับการใช้ในผลงานจิตรกรรมเพื่อสื่อถึงการข้ามวัฒนธรรมและการผสมผสาน ผู้วิจัยได้แบ่งสัญลักษณ์ของการสื่อความหมายที่สื่อความหมายการข้ามวัฒนธรรม โดยให้ความหมายที่คล้ายกันแต่จะอธิบายรูปทรงในบริบทของพหุวัฒนธรรม

1) ฤๅษีญี่ปุ่น

การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมชุดนี้ผู้วิจัยได้เลือกใช้สัญลักษณ์ของจากชิ้นส่วนทางวัฒนธรรม โดยผู้วิจัยมองว่า การผสมผสานวัฒนธรรมมีที่มาของการประกอบสร้าง เช่น ต้นกำเนิดทางวัฒนธรรม ที่ผู้วิจัยจะอธิบายถึงพหุทางวัฒนธรรมที่ถูกประกอบสร้างในแต่ละช่วงเวลา ในยุคสงครามเวียดนาม วัฒนธรรมของอเมริกันชนหลังไหลสู่ประเทศไทยและเดินทางมาพร้อมกับดนตรีร็อกแอนด์โรล กางเกงยีนส์ เสื้อยืด ช่วงระหว่างก่อนและหลังสงครามเวียดนาม วัฒนธรรมไทยได้รับอิทธิพลจากโลกตะวันตกโดยเฉพาะ Pop Culture จากฝั่งอเมริกัน วัฒนธรรมเหล่านั้นหลังไหลมาในรูปแบบภาพยนตร์ ข้าวโพคั่ว ดนตรีร็อก ทรงผม แฟชั่นเสื้อผ้า รูปแบบการใช้ชีวิต ความรุนแรงของวัฒนธรรมอเมริกันชนแผ่อิทธิพลไปทั่วโลก ไม่เฉพาะในเอเชีย ซึ่งวัฒนธรรม Pop ได้เข้าถึงประชาชนอย่างง่ายดาย การถูกครอบงำของวัฒนธรรมตะวันตก แพร่หลายจึงเกิดการไหลบ่าของวัฒนธรรมตะวันตกเข้าครอบงำวัฒนธรรมของชนชาติอื่น เกิดการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ อาหารการกิน การแต่งกาย ต่อมาวัฒนธรรมญี่ปุ่นในสังคมไทยนั้นปรากฏให้เห็นอยู่ทั่วไป เรียกว่ายุค

ของ J-POP และมีรูปแบบที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นสื่ออย่างละครและภาพยนตร์ เกม การ์ตูนญี่ปุ่น เพลง การแต่งกาย อาหาร สินค้านำเข้า วรรณกรรม ภาษาญี่ปุ่น

ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ของถุงเท้าที่มีความยาวเหนือหัวเข่า เพื่อสื่อถึงการประกอบสร้างวัฒนธรรมป๊อป การรับ การบริโภค และเปลี่ยนถ่าย แสดงถึงความเป็นญี่ปุ่นและภายใต้แนวคิดของการผสมวัฒนธรรม ภายในผลงานวิจัยไม่แสดงให้เห็นว่าลำดับของการผสมมีความเป็นมาอย่างไร แต่ใช้สัญลักษณ์ของถุงเท้าซ่อนความเป็นชิ้นส่วนที่เลือนลางเพื่อมุ่งหมายให้เห็นถึงรากฐานที่หลงเหลือ แต่ถูกทับถมด้วยสิ่งใหม่ที่เข้ามาแทนที่ตามแนวคิดอัตลักษณ์ในบริบทโลกาภิวัตน์ที่ว่า อยู่ในวัฒนธรรมใหม่โดยไม่ยอมสูญเสียอัตลักษณ์เดิมของตัวเอง สัญลักษณ์ที่ใช้ในงานจิตรกรรมจึงเป็นภาพตัวแทนของชิ้นส่วนที่ ขาดหายและร่องรอยของเส้น

ภาพประกอบที่ 63 รูปของถุงเท้าสัญลักษณ์ตัวแทนของวัฒนธรรมญี่ปุ่น
สืบค้นเมื่อ 10 มีนาคม 2019 สืบค้นจาก <https://www.fruugo.co.uk/thigh-high-socks-red-and-white-one-size/p-27129589-58530160>

2) ชุดฮันบก

ในการสร้างสรรค์การหาสัญลักษณ์ในการสื่อความหมายในผลงานจิตรกรรม ชุดนี้คือ การใช้สัญลักษณ์แตกต่างกัน แต่มุ่งเน้นความหมายเดียวกัน ผู้วิจัยจึงได้นำเอาแนวคิดของการผสมวัฒนธรรม มาเป็นนขอบเขตของการเลือกสัญลักษณ์ในงานจิตรกรรม จากที่กล่าวมาข้างต้นการผสมผสานวัฒนธรรมเกิดขึ้นไม่ได้มีผลมาจากโลกสมัยใหม่ที่พัฒนาทางเทคโนโลยี แต่มีหลายปัจจัยในอดีต อาทิเช่น ที่อยู่อาศัยเขตแดนใกล้เคียง การตกเป็นเมืองขึ้นจากการทำสงคราม การศึกษา การเผยแพร่วัฒนธรรม ศาสนา วิถีชีวิต ล้วนได้รับผลกระทบ หรือเปลี่ยนแปลงนั้นๆ ผู้วิจัยจึงใช้ชุดและรูปทรงของคนเกาหลีในชุดฮันบก ที่เป็นข้อถกเถียงกันถึงความเป็นมาของชุด ที่มีลักษณะคล้ายกันกับของจีน และลวดลายจากญี่ปุ่น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าวัฒนธรรมเกาหลีนั้นไม่ได้นำเอาแนวคิดอนุรักษนิยมเป็นหลักในการเผยแพร่แต่เป็นวัฒนธรรมประดิษฐ์สร้างเพื่อการผลิต โดยมุ่งหวังถึงผลลัพธ์และความงดงามที่เป็นสมัยนิยม ซึ่งจะถามหาความแท้และดั้งเดิม ก็ไม่สามารถนำเอามาใช้ประโยชน์ต่ออนาคต แต่หากเป็นการให้ความสำคัญกับสิ่งที่เกิดขึ้นนั้นคือผลลัพธ์ที่เห็นชัดเจน เช่น

คุณค่าทางความงาม ความนิยม ประโยชน์ของการนำไปใช้ และสัญลักษณ์ชุดฮันบกของเกาหลีนี้ ทำให้ผู้วิจัยสังเกตเห็นถึงความหมายในเชิงของอัตลักษณ์ประจำชาติพันธุ์ที่ไม่ถูกละทิ้ง แต่จะถูกแฝงไว้ เป็นสัญลักษณ์ในบางส่วนของ การนำเสนอความเป็นชาติ เห็นได้จากการท่องเที่ยวของเกาหลี การรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ ยกตัวอย่างเช่น ประเทศไทยที่ไปท่องเที่ยวยังประเทศเกาหลีได้ ทำให้ผู้วิจัยเกิดการตั้งคำถามทำไม เราถึงต้องใส่ชุดฮันบก เมื่อได้ไปเยือนเกาหลีได้

ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยในงานวิจัยนี้ได้มุ่งเน้นถึงการผสมผสานวัฒนธรรม ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์และเลือก สัญลักษณ์ ในงานศิลปะที่จะถูกให้ความหมายและเป็นชุดความรู้ของการสร้างสรรค์ ซึ่งได้ถ่ายทอดกระบวนการวิเคราะห์หลักการนำสัญลักษณ์ไปใช้ในการจิตรกรรม การอธิบายความหมายและที่มาจึงสำคัญต่อการนำไปสู่การสังเคราะห์เพื่อเป็นแนวคิดของการสร้างสรรค์ผลงาน

ภาพประกอบที่ 64 ภาพชุดฮันบกของวัฒนธรรมเกาหลี

สืบค้นเมื่อ 10 มีนาคม 2019 สืบค้นจาก <https://sudsapda.com/top-lists/35065.html>

จากแนวคิดทั้งหมดนำมาสู่การสร้างสรรค์กำหนดแนวเรื่อง หลักการทาง ศิลปะ สัญลักษณ์ และภาษาทางทัศนศิลป์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ ผู้วิจัยเห็นว่า วัฒนธรรมเกาหลีได้เข้ามาครอบงำประเทศไทยและทะเลาะความเป็นอัตลักษณ์ไทยลงได้ และประกอบสร้างวัฒนธรรมเกาหลี และไทยเข้าด้วยกันจนกลายเป็นวัฒนธรรมลูกผสม ผู้วิจัยจึงได้ใช้วิธีการแสดงออกถึงการผสมผสานของ วัฒนธรรมไทยและเกาหลีเข้าด้วยกัน โดยใช้การแทนค่าภาษาทางทัศนศิลป์ด้วยการนำเอาสื่อที่เป็น พลังของการแพร่กระจายทางวัฒนธรรมและเป็นอิทธิพลหลักที่ส่งผลต่อผู้คนในสังคมไทย อีกทั้งสื่อได้ นำเสนอพื้นที่ทางวัฒนธรรม ชีวิตประจำวัน ชาติ ภูมิประเทศ ผู้คน เทคโนโลยี ความงามที่สร้างสรรค์ ได้ และดึงดูดความสนใจด้วยการแสดงถึงความงามรูปลักษณ์ของเกาหลีที่ทำให้ผู้คนหันมาหลงใหลใน วัฒนธรรมของเกาหลีที่ดึงเอาเรื่องของวัฒนธรรมบันเทิงแฝงการเพิ่มสุนทรีย์ทางความงาม อาทิเช่น ตัวศิลปิน ดารา นักร้อง ซึ่งถูกเติมแต่งให้หลงใหลในความงามที่เกิดขึ้นจากการผลิตซ้ำทาง วัฒนธรรม

ความบันเทิงที่ผู้คนหันมาบริโภควัฒนธรรมเป็นอย่างมาก สื่อและเทคโนโลยีของวัฒนธรรมเกาหลีได้ให้ความสนุกสนานจากการรับวัฒนธรรม แต่เป็นการให้ค่านิยมสมัยใหม่ในรูปแบบของเกาหลีในปัจจุบัน ซึ่งส่งผลกระทบต่ออัตลักษณ์ของไทยเป็นอย่างมาก ทั้งนี้การหิบบัณฑิตวัฒนธรรมจึงเกิดขึ้นเพื่อการประกอบใช้ในชีวิตประจำวันและความต้องการของผู้คนในสังคมไทย เมื่อภาพลักษณ์คือการแสดงออกในสังคมไทย การแต่งกาย คุณลักษณะนิสัย แฟชั่น ความนิยม ความเป็นสมัยใหม่ จึงได้รับความสนใจและใส่ใจของผู้คนในสังคมไทย สื่อบันเทิงเกาหลีจึงเป็นแหล่งของการศึกษาค้นคว้าและทางเลือกที่ดีต่อผู้บริโภคในสังคมไทย เพื่อการเปลี่ยนแปลงและการประกอบสร้างอัตลักษณ์ในปัจจุบัน วัฒนธรรมไทยจึงถูกปรับเปลี่ยน ถูกเลือกสรรที่จะเอามาปรับใช้หรือถูกทิ้งไปอย่างถาวร หากแต่ความเป็นไทยที่ว่าดั้งเดิมนั้นล้วนถูกผสมผสานด้วยวัฒนธรรมที่หลากหลายที่มา การแสดงออกของผู้คนจึงค่อยสูญหายและทิ้งความเป็นรากเหง้าทางวัฒนธรรมไทยไป

4. กระบวนการพัฒนาภาพร่าง

การพัฒนาภาพร่างแบ่งออกได้เป็น 6 ระยะ เพื่อพัฒนาทั้งรูปแบบการแสดงออกและเทคนิคของการทำภาพร่าง เพื่อพัฒนาภาพร่างและได้ภาพร่างที่ตรงต่อเนื้อหาและรูปแบบที่มีความเป็นเฉพาะตัวไปสู่การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัย

4.1 การพัฒนาภาพร่างระยะที่ 1 ภาพลักษณ์ของความงาม

การพัฒนาภาพร่างระยะที่ 1 ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ของนางรำเพื่ออธิบายถึงความงามของไทยและความเป็นไทยในอดีตที่จะไปสะท้อนวัฒนธรรมปัจจุบัน ผู้วิจัยใช้ภาพนางรำเป็นตัวหลักของการสื่อความหมายวัฒนธรรมของการแต่งกายแบบไทยและการเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรมที่เป็นผลจากเทคโนโลยีปัจจุบันที่สร้างค่านิยมของวัฒนธรรมต่างชาติ โดยมีผลต่อภาพลักษณ์และได้ทำลายรากเหง้าของวัฒนธรรมไทย และใช้การอ่านภาษาทางจิตรกรรมในรูปแบบของภาพประกอบ (Illustration) โดยกำหนดองค์ประกอบของนางรำให้อยู่ภายใต้สื่อบันเทิงของวัฒนธรรมเกาหลี ด้วยภาพของคารานักร้องของเกาหลีเพื่อสื่อความหมายของค่านิยมทางความงามที่เข้ามาเปลี่ยนแปลงอัตลักษณ์ของคนไทยมาประกอบเป็นโครงสร้างพื้นหลัง

ผู้วิจัยทดลองสร้างสรรค์ผลงานภาพร่าง ด้วยการใช้ภาพจากอินเทอร์เน็ตเพื่อประกอบโครงสร้างทางความคิดเป็นแนวทางต่อการพัฒนารูปแบบด้วยการตัดต่อทางคอมพิวเตอร์เพื่อจำลองภาพและสีที่จะใช้ในการขยายเป็นผลงานจริงต่อไป ผู้วิจัยใช้นางรำ จัดวางตำแหน่ง ขนาดและความสำคัญด้วยเทคนิคการเน้น (Emphasis) ด้วยขนาดของนางรำที่มีขนาดใหญ่ และวางรูปทรงรองเป็นพื้นหลังของงานจิตรกรรมให้มีขนาดเล็กกว่า ในผลงานระยะแรกจะเน้นเรื่องขนาดของตัวประกอบหลัก มีการเน้นสีของรูปทรงที่มีลักษณะที่โดดเด่นบริเวณสายตา ความสดของสีเป็นสิ่งสำคัญของผลงาน จุดสำคัญถูกขยายและให้ความชัดเจนของรูปทรง ท่าทางใบหน้าของนางรำอธิบายถึงอารมณ์และความรู้สึกภายในภาพ โดยการสร้างสรรค์ระยะแรกยังไม่มีเรื่องราวของการผสมผสานวัฒนธรรม การใช้รูปทรงที่เชื่อมโยงกันเข้ามาประกอบในผลงาน

ภาพประกอบที่ 65 สัญลักษณ์และรูปทรงที่นำมาทำภาพร่าง
สืบค้นเมื่อ 12 มีนาคม 2019 สืบค้นจาก <https://pantip.com/topic/36973903>

ภาพประกอบที่ 66 การทดลองจัดวางในภาพร่าง

ภาพร่างที่จัดทำขึ้นในช่วงแรก โดยการเน้นภาพของนางรำที่เป็นตัวแทนของวัฒนธรรมไทยอยู่ในตำแหน่งระยะหน้า และให้ความสำคัญกับพื้นหลังที่จะดึงเอาสีขึ้นมาแข่งกับตัวขององค์ประกอบหลัก ในภาพร่างระยะแรกผู้วิจัยจะดึงเอาสีเป็นหลักเพราะต้องการให้ตัวขององค์ประกอบหลักถูกระทำและภาพที่ออกมาจะต้องถูกรบกวนสายตา การใช้ตัวนางรำเป็นตัวหลักที่มีขนาดใหญ่แต่ให้อยู่ในพื้นที่ๆ รูปทรงแข่งกันเพื่อขับความโดดเด่น เพื่อแสดงการล้อมล้าของวัฒนธรรมและจุดยืนของความเป็นไทย

จากการนำเสนอภาพด้วยการเล่าเรื่องแบบตรงไปตรงมานี้ ยังไม่สามารถแสดงเรื่องราวได้อย่างชัดเจนเพราะภาพลักษณะของนางรำและพื้นหลังยังไม่เชื่อมโยงกัน และไม่ได้แสดงถึงวัฒนธรรมที่ผสมผสานกัน และภาพลักษณะของนางรำยังไม่มีความหลากหลายรวมทั้งลักษณะเครื่องแต่งกายและท่าทางยังขาดทิศทางที่ชัดเจน เพราะรูปทรงและท่าของนางรำยังไม่สมบูรณ์และเป็นการแสดงออกแบบตรงๆ ไม่มีการซ่อนสัญลักษณ์ใดๆ

4.2 การพัฒนาภาพร่างระยะที่ 2 ลูกผสมทางความงาม

การพัฒนาภาพร่างระยะที่ 2 ทดลองโดยมุ่งเน้นใช้ภาพแสดงใบหน้า เพื่อแสดงภาพในอัตลักษณ์ของวัฒนธรรมไทยเพื่อใช้ภาพบุคคลและภาพเขียน สาวใส่ต่างหูหมัก ของโยฮันเนิส เฟอร์เมร์ มาประกอบกันแต่ปรับให้อยู่ในตำแหน่งที่จะปะทะกับคนดู ด้วยลักษณะของภาพวาดของโยฮันเนิส เป็นภาพที่สื่อสารด้วยภาพบุคคล ทำให้เลือกมาเป็นส่วนหนึ่งของภาพร่าง แม้ว่ารูปทรงจะเริ่มมีความหลากหลายทางวัฒนธรรม แต่ก็ยังไม่ได้แสดงถึงการผสมผสานทางวัฒนธรรมมากนัก และสีที่ต้องการให้หลากหลายซับซ้อนหายไป การจัดการองค์ประกอบยังไม่สมบูรณ์

ภาพประกอบที่ 67 สัญลักษณ์และรูปทรงที่นำมาทำภาพร่าง
 สืบค้นเมื่อ 12 มีนาคม 2019 สืบค้นจาก <https://picpost.postjung.com/281639.html>

ภาพประกอบที่ 68 การทดลองใช้รูปทรงและจัดวางในภาพร่าง

ในผลงานชิ้นนี้ผู้วิจัยเริ่มเล็งเห็นความสำคัญของการแทนค่าการผสมผสานด้วยการใช้ระบบสัญลักษณ์เข้ามาเกี่ยวข้อง จึงใช้รูปทรงหลายรูปทรง อาทิเช่น ภาพวาดของโยฮันเนิส เฟอ์เมร์ ภาพชุดฮันบกเกาหลี ภาพถุงเท้า มาตัดต่อและเพื่อเพิ่มความหลากหลายและยังคงความเป็นสีที่สดและโดดเด่นโดยไม่คำนึงถึงองค์ประกอบหลักที่ต้องอยู่ข้างหน้า และการใช้รูปทรงปิดบังบางส่วน เพื่อแสดงถึงการเลื่อมล้ำ และการแทรกแซงวัฒนธรรม

พูน ปรณ ติโต ชีเว

ภาพประกอบที่ 69 การทดลองใช้รูปทรงและจัดวางในภาพร่าง
ด้วยการใช้สีให้มีความหลากหลายขึ้นเพื่อแสดงถึงยุคของวัฒนธรรมป๊อป

4.3 การพัฒนาภาพร่างระยะที่ 3 ความงามในอุดมคติ

การพัฒนาภาพร่างชิ้นนี้ขยายและพัฒนาจากแนวทางในระยะที่ 2 กล่าวคือ ผู้วิจัยเชื่อมโยงความคิดการใช้ภาพลักษณ์ของนางรำศุภลักษณ์ที่เพิ่มความหมายมากขึ้นจากการนำเสนอเป็นเพียงแค่ภาพลักษณ์ของความเป็นไทย และให้ความหมายคือตัวแทนของความงามในอุดมคติที่เป็นแบบไทย สามารถสะท้อนเรื่องราวของการสื่อสารผลงานได้ลึกซึ้งขึ้น จึงทดลองภาพของนางศุภลักษณ์เพื่อเพิ่มความสมบูรณ์ทางความงามและความเป็นจริงของสัดส่วน จึงทดลองภาพของนางรำศุภลักษณ์มาผสมกับรูปทรงจากภาพร่างระยะที่ 2 อีกทั้งได้นำรูปปั้นของเดวิดมาเป็นส่วนหนึ่งของผลงาน เพื่อแสดงถึงความงามของเพศชายและความสมบูรณ์ในอุดมคติ

ระบบสัญลักษณ์ยังถูกใช้ในงานจิตรกรรมชุดนี้ สัญลักษณ์ของรูปปั้น ถุงเท้า ชุดอันบก ยังเป็นตัวแทนของความหมายการข้ามวัฒนธรรมและวัฒนธรรมลูกผสม ที่ถูกหล่อหลอมกัน

ภาพประกอบที่ 70 สัญลักษณ์และรูปทรงที่นำมาทำภาพร่าง
สืบค้นเมื่อ 12 มีนาคม 2019 สืบค้นจาก <https://th.wikipedia.org/wiki/>

ภาพประกอบที่ 71 การทดลองใช้รูปทรงและจัดวางในภาพร่าง
ด้วยการใช้สัญลักษณ์ของถุงเท้าและผลงานศิลปะที่แสดงถึงการข้ามวัฒนธรรม และเพิ่มสีให้มีความ
หลากหลายขึ้น เพื่อแสดงถึงยุคของวัฒนธรรมป๊อป

การทดลองโดยการใช้ภาพของนางรำสัญลักษณ์มีข้อจำกัดหลายประการ
เนื่องจากการปรับให้ตัวของนางรำไปทับซ้อนกันกับพื้นหลังเพื่อให้เกิดการผสมระหว่างรูปทรงกับ
รูปทรงและออกมาอย่างสมบูรณ์เป็นไปได้ยาก ฉะนั้นการสร้างรูปทรง สี ให้เกิดความน่าสนใจ แต่สร้าง
ขึ้นจากจินตนาการทางจิตรกรรมไม่ง่ายจึงจะต้องอาศัยคุณลักษณะพิเศษของคอมพิวเตอร์ไปเป็นตัว
ช่วย เพื่อประกอบสร้างภาพร่างให้มีความสมบูรณ์และมากกว่ากระบวนการทางจิตรกรรม

ในการสร้างสรรค์ผลงานจะต้องพูดถึงวัฒนธรรมที่ผสมผสาน การใช้รูปทรงและ
ความเชื่อมโยงของรูปทรงจึงมีความสำคัญ ผู้วิจัยจึงพยายามหารูปทรงและพื้นหลังที่จะสร้าง
ความหมายและความสมบูรณ์ในกับผลงานจิตรกรรมผ่านกระบวนการทางคอมพิวเตอร์ การทับซ้อน
ของรูปทรงจะเป็นตัวหลักของผลงานจิตรกรรมและสอดคล้องกับเนื้อหาของงานสร้างสรรค์

ภาพประกอบที่ 72 การทดลองใช้รูปทรงและจัดวางในภาพร่าง
ด้วยการใช้สัญลักษณ์ของถุงเท้าและผลงานศิลปะที่แสดงถึงการข้ามวัฒนธรรม และเพิ่มรูปทรงที่ตัด
บางส่วนทิ้งไปและทับถมให้มีความหลากหลายขึ้น

ในตัวอย่างภาพจะแสดงการทับถมของรูปทรงและสัญลักษณ์ที่ผู้วิจัยนำเอามา
เป็นชิ้นส่วนทางวัฒนธรรม ที่สื่อความหมายวัฒนธรรมลูกผสม ในชิ้นงานผู้วิจัยมุ่งเน้นถึงการ
สลับซับซ้อนของรูปทรงที่ให้ความสมบูรณ์ของตัวงาน แต่ต้องการสื่อถึงสิ่งที่ไม่ได้เข้ากันอย่างลงตัว แต่
เป็นการผสมซึ่งแปลความหมายคือชิ้นส่วนทางวัฒนธรรมที่ถูกตัดต่อเข้ามาด้วยกันจนประกอบสร้าง
วัฒนธรรมชุดหนึ่งขึ้นมา

ภาพร่างที่รวมเอารูปทรงหลายรูปทรงมารวมกันยังอยู่ในช่วงของการทดลอง
เพื่อหาตำแหน่งที่ในการสร้างความหมายเชิงสัญลักษณ์ รูปทรงที่อยู่ภายในพื้นหลังยังมีความกระจัด
กระจาย และรูปทรงของนางร้ายยังคงความสมบูรณ์อยู่

4.4 การพัฒนาภาพร่างระยะที่ 4 สื่อและการผสม

จากภาพร่างระยะที่ 3 ผู้วิจัยสนใจค้นหารูปแบบที่ต้องการนำเสนอให้ลึกซึ้งและ
แยบยลมากขึ้น โดยการทดลองร่างสร้างภาพด้วยเทคนิคทางคอมพิวเตอร์ เพื่อทดสอบการให้ผล
ภายในภาพ และปรากฏทัศนธาตุ รูปร่าง เส้น เพื่อให้สอดคล้องกับรูปแบบและเนื้อหาที่ต้องการ
นำเสนอ

ภาพประกอบที่ 73 สัญลักษณ์และรูปทรงที่นำมาทำภาพร่าง
 สืบค้นเมื่อ 15 มีนาคม 2019 สืบค้นจาก <https://www.rock-cafe.info/top-today/13-04-2019/bts-425453.html>

ภาพประกอบที่ 74 การทดลองใช้รูปทรงและจัดวางในภาพร่างเพื่อผสมผสานรูปทรง

ผู้วิจัยวิเคราะห์เรื่องราวที่ได้จากศึกษาค้นคว้า พบว่าสื่อบันเทิงของเกาหลี คือพลังของการเคลื่อนไหววัฒนธรรมเกาหลีมาสู่ประเทศไทยที่ส่งผลในวงกว้าง ที่สร้างค่านิยมทางความงาม แฟชั่นสมัยใหม่ที่เป็นที่นิยม วิถีชีวิต ชนชั้น ภาษา วัฒนธรรม ประเพณี สื่อบันเทิงเหล่านี้ทำให้ผู้คนบริโภควัฒนธรรมเกาหลีและสามารถเข้าถึงได้ง่าย ทำให้ผู้วิจัยมองหาภาพตัวแทนของวัฒนธรรมเกาหลี เพื่อประกอบสร้างให้ภาพร่างที่ตรงต่อเนื้อหาของ การสร้างสรรค์

ผู้วิจัยใช้รูปทรงที่ได้จากการทำภาพร่างในระยะ 3 เพื่อมาต่อยอดเป็นพื้นหลังของงานจิตรกรรม โดยผลงานภาพร่างชิ้นนี้ผู้วิจัยใช้รูปทรงหลายรูปทรงที่ทับถม และลบบางส่วนที่มีสีหลากหลาย เพื่อดึงเอาสื่อออก สื่อถึงความเป็นตัวตนภายใต้วัฒนธรรมเกาหลีที่ครอบงำ และได้ทะลายความงามและรากเหง้าบางส่วนของตัวตนไป

ในการจัดทำภาพร่างระยะที่ 4 ทำให้ผู้วิจัยเห็นว่าการใช้สัญลักษณ์ที่มีความหลากหลายของรูปทรงมีส่วนสำคัญที่จะไปลำดับเหตุและผลของการประกอบเนื้อหา ซึ่งการทับถมของรูปทรงที่ถูกเลือกใช้นั้น ไม่ได้สร้างแค่ความหลากหลาย เพราะเมื่อลบสีบางส่วนทิ้งไว้ ภายในภาพเหลือแค่ร่องรอยของเส้นที่แสดงเรื่องราวของที่มาทางความคิดในการสร้างสรรค์ (ดังภาพด้านขวา)

ผู้วิจัยยังคงความเป็นสี่ที่สดและความรบกวนของสายตา เพื่อขับเส้นและร่องรอยโครงสร้างของรูปทรง เพื่อสื่อถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่ถูกผสมผสานกัน

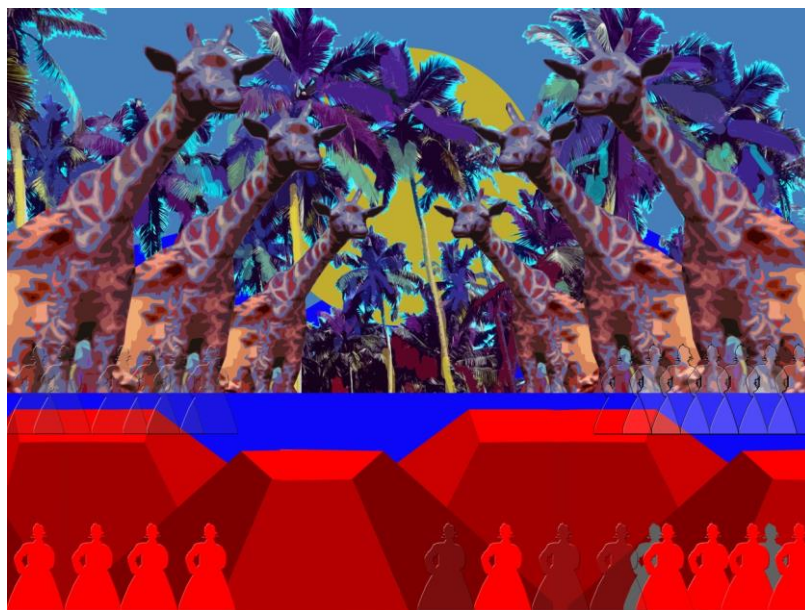
4.5 การพัฒนาภาพร่างระยะที่ 5 พลังของสื่อ

จากภาพร่างระยะที่ 4 ที่ผู้วิจัยมองเห็นถึงความหมายและความลงตัวของพื้นหลัง ผู้วิจัยจึงได้เข้าไปศึกษาในสื่อบันเทิงจาก มิวสิควิดีโอ เพื่อเพิ่มความเป็นปัจจุบันและความเป็นที่นิยม และภาพจำของผู้คน โดยผู้วิจัยเลือกใช้ภาพพื้นหลังจาก มิวสิควิดีโอ เพลงเกาหลีจากวงที่โด่งดังอยู่ขณะนี้ และได้เลือกฉากที่ชื่นชอบจากการดู มิวสิควิดีโอ เพื่อมาเป็นฐานของการสร้างสรรค์ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมาย จากการสัมภาษณ์ กลุ่มเป้าหมายจะเน้นการผู้คุยถึงศิลปินที่ตัวเองชื่นชอบ ภายใต้ทัศนคติและความเป็นเฉพาะของแต่ละคน ผู้วิจัยจึงใช้ ความชอบส่วนตัวที่มีต่อศิลปินมาเป็นส่วนหนึ่งของการเลือก มิวสิควิดีโอ มาเป็นพื้นหลังของผลงานระยะที่ 5 เพื่อถ่ายทอดความชื่นชอบและค่านิยมของคนหมู่มากผู้วิจัยจึงได้ใช้ มิวสิควิดีโอ ของวง BTS ที่เป็นที่ยู่อักของคนหมู่มาก สะท้อนความเป็นมวลชนของวัฒนธรรมเกาหลี

ภาพประกอบที่ 75 ภาพจาก มิวสิควิดีโอ วง BTS จากเพลง IDOL
สืบค้นเมื่อ 15 มีนาคม 2019 สืบค้นจาก <https://www.youtube.com/watch?v=pBuZEGYXA6E>

การนำภาพจาก มิวสิควิดีโอ มาเป็นพื้นหลังในงานจิตรกรรม ทำให้ผู้วิจัยเล็งเห็นว่าการใช้ภาพจากสื่อบันเทิงมาเป็นส่วนหนึ่งของผลงานมีส่วนสำคัญที่จะช่วยสนับสนุนแนวความคิด เพราะสื่อบันเทิงมีอิทธิพลต่อการผสมผสานวัฒนธรรมที่ผู้วิจัยพยายามค้นหาสัญลักษณ์และและรูปทรงที่จะใช้แทนความหมายของวัฒนธรรมเกาหลีที่เข้ามาผสมผสานกับวัฒนธรรมไทย

ภาพประกอบที่ 76 การสร้างภาพพื้นหลังจาก มิวสิควิดีโอ เพลง IDOL วง BTS

ภาพประกอบที่ 77 ภาพจาก มิวสิควิดีโอ วง BLACKPINK เพลง DDU-DU DDU-DU
 สืบค้นเมื่อ 12 มีนาคม 2019 สืบค้นจาก <https://www.youtube.com/watch?v=IHNzOHi8sJs>

ในการสร้างภาพพื้นหลังที่แฝงความหมายของวัฒนธรรมเกาหลีผู้วิจัยจึงได้เข้าไปศึกษาในสื่อบันเทิงจาก มิวสิควิดีโอ เพื่อเพิ่มความเป็นปัจจุบันและความเป็นที่นิยมและภาพจำของผู้คน โดยผู้วิจัยเลือกใช้ภาพพื้นหลังจาก มิวสิควิดีโอ เพลงเกาหลีจากวงที่โด่งดังอยู่ขณะนี้ และได้เลือกฉากที่ชื่นชอบจากการดู มิวสิควิดีโอ เพื่อมาเป็นฐานของการสร้างสรรค์ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมาย จากการสัมภาษณ์ กลุ่มเป้าหมายจะเน้นการผู้คุยถึงศิลปินที่ตัวเองชื่นชอบภายใต้ทัศนคติและความเป็นเฉพาะของแต่ละคน ผู้วิจัยจึงใช้ ความชอบส่วนตัวที่มีต่อศิลปินมาเป็นส่วนหนึ่งของการเลือก มิวสิควิดีโอ มาเป็นพื้นหลังของผลงานระยะที่ 5 เพื่อถ่ายทอดความชื่นชอบและค่าย

นิยมของคนหนุ่มมากผู้วิจัยจึงได้ใช้ มิวสิควิดีโอ ของวง BLACKPINK ที่เป็นที่รู้จักของคนหนุ่มมาก สะท้อนความเป็นมวลชนของวัฒนธรรมเกาหลี

ภาพประกอบที่ 78 การสร้างภาพพื้นหลังจาก มิวสิควิดีโอ เพลง DDU-DU DDU-DU วง BLACKPINK เพื่อใช้เป็นต้นแบบ

4.6 การพัฒนาภาพร่างระยะที่ 6 ลูกผสมทางวัฒนธรรม

เมื่อผู้วิจัยเข้าใจกระบวนการใช้สัญลักษณ์ในงานจิตรกรรมแล้ว จึงพัฒนาสู่การผสมรูปทรงและกำหนดสีที่จะสามารถทำให้ส่วนประกอบต่างๆ ของภาพอยู่รวมกันได้ และบางส่วนเรื่อนรางหายไป การปกปิดรูปทรง การดึงเอารูปทรงข้างหลังขึ้นมาแข่งกับระยะหน้าเพื่อสร้างความหมาย ทั้งในแบบที่ช่วยในการสร้างอารมณ์ อีกทั้งยังสนับสนุนเรื่องราวที่พูดถึงความเป็นวัฒนธรรมที่ถูกปะปนด้วยวัฒนธรรมต่างชาติ ความสับสนเหวของวัฒนธรรม ความเป็นรากเหง้าที่อยู่ในใจและการแสดงออกในชีวิตประจำวันว่าเราคือใคร อัตลักษณ์จึงเป็นเพียงภาพภายนอกที่ถูกกำหนดด้วยค่านิยมของสังคมบริโภคในปัจจุบัน ซึ่งเป็นการทิ้งร่องรอยคำถามให้แก่ผู้ชมในความเป็นรากเหง้าทางวัฒนธรรมไทยที่หลงเหลือในปัจจุบัน

การผสมรูปทรงของนางรำสัญลักษณ์และพื้นหลังเข้าด้วยกันเพื่อให้เกิดการทับซ้อนของรูปทรง และบดบังรายละเอียดบางส่วนให้หายไป ในระยะที่ 5 ถือว่าการนำสื่อบันเทิงมาใช้ในงานจิตรกรรมเป็นที่น่าพอใจและสอดคล้องกับเนื้อหาของการสร้างสรรค์ การผสมรูปทรงของนางรำสัญลักษณ์เพื่อให้เห็นร่องรอยของ มิวสิควิดีโอ ขึ้นมาทำหน้าที่ช่วยเสริมความหมายได้ดี โดยการผสมระหว่างรูปทรงข้างหน้ากับพื้นหลังสามารถอยู่รวมกันได้ ในการผสมรูปทรงกับความหมายในงานจิตรกรรมผู้วิจัยต้องการสะท้อนให้เห็นว่าวัฒนธรรมต่างมีที่มาและความต้องการ นั่นคือ ต้องการเป็น

ส่วนหนึ่ง ต้องการเปลี่ยนแปลงรากเหง้า รวมถึงต้องการครอบงำ วัฒนธรรมในปัจจุบันจึงเป็นตัวหล่อหลอมให้ผู้คนในสังคมเป็นส่วนประกอบสำคัญของการบินบรีโกล

ภาพประกอบที่ 79 การสร้างภาพพื้นหลังจาก มิวสิควิดีโอ เพลง และการวางตำแหน่งของรูปทรงหลัก

5. ขั้นตอนการสร้างสรรคผลงานจิตรกรรม

การจากพัฒนาภาพร่างทั้ง 6 ระยะ ผู้วิจัยได้ทำการเลือกภาพร่างทั้งหมด 3 ชิ้น ผู้วิจัยใช้ภาพร่างโดยมีวิธีเลือกจากการให้ผลทาง (visual elements) ที่แสดงให้เห็นว่าการผสมผสานทางวัฒนธรรมปรากฏอยู่ในผลงานและการต่อรองเชิงวัฒนธรรมปรากฏในทัศนธาตุ ภายในภาพที่แสดงความงามในอุดมคติและรูปแบบการแสดงออกที่เป็นร่วมสมัยแปลกตามีความน่าสนใจ เพื่อนำมาสร้างสรรคผลงาน โดยผลงานแบ่งออกเป็น 1 ชุด 3 ชิ้น จากผลการศึกษาทางเนื้อหาพบว่าอัตลักษณ์วัฒนธรรมลูกผสมไทย-เกาหลี ในกระแสสังคมบรีโกลแยกออกได้เป็น 3 ประเด็น จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการสร้างสรรคเพื่อนำเสนอถึงการผสมผสานทางวัฒนธรรมที่เป็นประเด็นหลักของการสร้างสรรคครั้งนี้

ภาพประกอบที่ 80 ภาพร่างที่ถูกเลือก ชั้นที่ 1, 2, 3

ในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมเพื่อให้ผลงานออกมาสมบูรณ์และให้เป็นไปในทางที่ดีต่อการสร้างสรรค์ อุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้จึงมีความสำคัญต่อการสร้างสรรค์เป็นอย่างมาก ผู้วิจัยจึงได้จัดเตรียมอุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติการทางทัศนศิลป์ดังนี้

- 1) ผ้าใบ (เฟรม)
- 2) สีน้ำมัน
- 3) ตัวทำละลาย
- 4) พู่กัน
- 5) น้ำยาล้าง
- 6) อุปกรณ์ผสมสี
- 7) จานสี
- 8) ผ้าเช็ดทำความสะอาด
- 9) ปากกาน้ำมัน

ภาพประกอบที่ 81 ขั้นตอนการเตรียมอุปกรณ์ สีน้ำมัน พู่กัน ตัวละลาย

ภาพประกอบที่ 82 ขั้นตอนการเตรียมผ้าใบและการขยายภาพร่างสู่งานจริง
ด้วยการใช้เครื่องอิงค์เจ็ทเข้ามาเป็นส่วนช่วยในการสร้างสรรค์

ภาพประกอบที่ 83 ขั้นตอนการลงสีน้ำมันผลงานชิ้นที่ 1 ในส่วนรายละเอียดของผลงาน
ในการลงสีผู้วิจัยใช้วิธีการลงทับพื้นหลังของการอิงค์เจ็ททั้งหมดเพื่อให้สีมีความแน่นของเนื้อสีและ
สมจริงมากขึ้น

พูน ปรณ ทิโต ชีเว

ภาพประกอบที่ 84 ขั้นตอนการลงสีน้ำมันผลงานชิ้นที่ 2

ภาพประกอบที่ 85 รายละเอียดของผลงานชิ้นที่ 2

พูน บุญ ทิโต ชูเว

ภาพประกอบที่ 86 รายละเอียดของผลงานชิ้นที่ 3

6. ผลงานสร้างสรรค์จิตรกรรมร่วมสมัยชุด อัตลักษณ์วัฒนธรรมลูกผสม

ไทย-เกาหลี ในกระแสสังคมบริโภคนิยม

ในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัย ผู้วิจัยได้กำหนดภาพร่างที่จะนำมาสร้างสรรค์และได้ปฏิบัติการสร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิคสีน้ำมัน ด้วยกรรมวิธีอย่างประณีตและมีความละเอียด ด้วยการใส่ใจในการสร้างรูปทรงและสีที่ใช้ในการเขียน เพื่อให้ผลงานออกมามีความสมบูรณ์และมีคุณภาพด้วยการแสดงให้เห็นความงามของรูปทรงและสีเส้นที่สดใส จนผลงานเสร็จสิ้นและสมบูรณ์

6.1 ผลงานชิ้นที่ 1 ชื่อผลงาน ชิ้นส่วนทางวัฒนธรรม

ผู้วิจัยเริ่มต้นจากการนำภาพของศิลปินเกาหลีที่มีชื่อเสียงโด่งดังมาประกอบกัน ด้วยการตัดต่อทางคอมพิวเตอร์และนำสัญลักษณ์ธงเท้าและรูปปั้นเดวิดมาวางทับ และใช้ภาพลักษณ์ของนางรำศุภลักษณ์วางไว้ด้วยการจัดองค์ประกอบเอกภาพ (Unity) โดยการเน้นเอกภาพของรูปทรง ทั้งนี้ใช้กระบวนการทางคอมพิวเตอร์ช่วยในการปรับแต่งรูปทรงให้มีคุณลักษณะพิเศษ เช่น โปรงสะท้อน บดบังรูปทรง ผสานรูปทรง การแตกตัวของรูปทรง ที่เกิดจากกระบวนการทางคอมพิวเตอร์ที่ช่วยในเรื่องของเทคนิคการสร้างรูปทรงและเพื่อให้สอดคล้องกับวิถีคิดของผู้วิจัยโดยเน้นสื่อทางเทคโนโลยีคือพลังของการเปลี่ยนแปลงและสร้างสรรค์วัฒนธรรมในโลกสมัยใหม่ และการประกอบใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม

พูน ปณ ทัต ชีเว

ภาพประกอบที่ 87 ผลงานเสร็จสมบูรณ์ชิ้นที่ 1

ชื่อผลงาน: ชิ้นส่วนทางวัฒนธรรม ขนาด: 180x150 เซนติเมตร เทคนิค: สีน้ำมันบนผ้าใบ
ปีที่สร้าง: 2562 (2019)

6.2 ผลงานชิ้นที่ 2 ชื่อผลงาน อัตลักษณ์ทางความงามในอุดมคติ

ผู้วิจัยเริ่มต้นจากการนำเอาภาพของสื่อจาก มิวสิควิดีโอ เพลงเกาหลี่ที่เป็นกระแสของการรับรู้และการบริโภควัฒนธรรมความบันเทิงของเกาหลี่ อีกทั้งความชื่นชอบ มิวสิควิดีโอที่ผู้วิจัยมี จึงได้นำมาสร้างเป็นพื้นหลังที่เป็นฉากสำคัญในงานจิตรกรรม เพื่อบอกเล่าถึงความเป็นพื้นเพทางวัฒนธรรมต่างมีรากเหง้าของวัฒนธรรมที่ก่อตัวด้วยพื้นฐานทางวัฒนธรรมหรือภูมิปัญญาเพื่อก่อให้เกิดการผสมผสานซึ่งกันและกัน อัตลักษณ์จึงเกิดขึ้นมากมายด้วยวัฒนธรรมที่มีความโดดเด่นและอยู่ในกระแสความนิยมอันชอบพอของผู้บริโภค การใช้สื่อเป็นพื้นหลังจึงมีความสำคัญเพื่อให้เชื่อมโยงกับองค์ประกอบหลักของนางรำศุภลักษณ์ ผู้วิจัยใช้วิธีการผสมผสานรูปทรงที่ใช้คุณลักษณะเฉพาะของคอมพิวเตอร์เพื่อปรับให้รูปทรงเชื่อมเข้าหากันอย่างสมบูรณ์ ผลที่เกิดขึ้นคือรูปทรงมีการทับซ้อนและสีที่สลับซับซ้อน (Overlap) ช่วยในการให้ความหมายของเนื้อหาทางวัฒนธรรมลูกผสม

สำหรับผลงานชิ้นนี้ผู้วิจัยใช้นางรำสัญลักษณ์และรูปปั้นเดวิดกับวินัสเข้ามาซ้อนทับกันกับรูปทรงของนางรำสัญลักษณ์ เพื่อแสดงถึงความงามความสมบูรณ์ของเพศชายและเพศหญิงในอุดมคติ

ภาพประกอบที่ 88 ผลงานเสร็จสมบูรณ์ชิ้นที่ 2

ชื่อผลงาน: อัตลักษณ์ทางความงามในอุดมคติ ขนาด: 200x150 เซนติเมตร เทคนิค: สีน้ำมันบนผ้าใบ
ปีที่สร้าง: 2562 (2019)

6.3 ผลงานชิ้นที่ 3 ชื่อผลงาน ลูกผสมทางวัฒนธรรม

ผู้วิจัยเริ่มต้นจากการนำเอาภาพของสื่อจาก มิวสิควิดีโอ เพลงเกาหลีสี่ที่เป็นกระแสของการรับรู้และการบริโภควัฒนธรรมความบันเทิงของเกาหลีสี่ อีกทั้งความชื่นชอบ มิวสิควิดีโอที่ผู้วิจัยมี จึงได้นำมาสร้างเป็นพื้นหลังที่เป็นฉากสำคัญในงานจิตรกรรม เพื่อบอกเล่าถึงความเป็นพื้นเพทางวัฒนธรรมต่างมีรากเหง้าของวัฒนธรรมที่ก่อตัวด้วยพื้นฐานทางวัฒนธรรมหรือภูมิปัญญาเพื่อก่อให้เกิดการผสมผสานซึ่งกันและกัน อัตลักษณ์จึงเกิดขึ้นมากมายด้วยวัฒนธรรมที่มีความโดดเด่นและอยู่ในกระแสความนิยมอันชอบพอของผู้บริโภค การใช้สื่อเป็นพื้นหลังจึงมีความสำคัญเพื่อให้เชื่อมโยงกับองค์ประกอบหลักของนางรำสัญลักษณ์ ผู้วิจัยใช้วิธีการผสมผสานรูปทรงที่ใช้คุณลักษณะเฉพาะของคอมพิวเตอร์เพื่อปรับให้รูปทรงเชื่อมเข้าหากันอย่างสมบูรณ์ ผลที่เกิดขึ้นคือรูปทรงมีการทับซ้อนและสีที่สลับซับซ้อน (Overlap) ช่วยในการให้ความหมายของเนื้อหาทางวัฒนธรรมลูกผสม

ในผลงานชิ้นนี้ผู้วิจัยใช้รูปทรงของนางรำที่หันหน้าเข้าไปหาพื้นหลังของ มิวสิควีดีโอ และปรับให้รูปทรงเป็นสี ขาว เทา ดำ เพื่อต้องการสื่อความหมายถึงการสูญเสียอัตลักษณ์ชาติพันธุ์ที่เกิดจากการครอบงำจากวัฒนธรรมเกาหลี เพราะวัฒนธรรมของไทยอยู่ในฐานะวัฒนธรรมย่อย ผู้คนจึงการผนวกลีงที่มีความหลากหลายนั้นเข้ามาเป็นหนึ่งในวัฒนธรรมแห่งชาติของตน แต่ทั้งนี้เมื่อพิจารณาว่าการสูญเสียอัตลักษณ์และตัวตนของชาติพันธุ์ในอีกด้านหนึ่งก็เป็นการปรับตัวเพื่อความอยู่รอดของชาติพันธุ์เอง ที่ต้องการจะผสมกลมกลืนและปรับตัวให้เข้ากับสภาพความเป็นจริงทางสังคม การเมือง เศรษฐกิจที่เปลี่ยนไป จึงมีการยอมรับขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมของเกาหลีหรืออาจจะร่วมมือกับชนกลุ่มอื่นๆ คิดค้นวัฒนธรรมประเพณีใหม่ขึ้นมา ผลงานชิ้นนี้จึงใช้การแสดงออกด้วยสีเป็นสำคัญ ผู้วิจัยให้สี แดง เหลือง น้ำเงินเป็นสีหลักของภาพเพื่ออธิบายความเป็นลูกผสมและความหลากหลายทางวัฒนธรรม เมื่อผู้วิจัยกำหนดวัฒนธรรมคือสีสันของชีวิต การถ่ายทอดภาษาทางจิตรกรรมจึงมีความเชื่อมโยงกับเนื้อหาของการสร้างสรรค

ภาพประกอบที่ 89 ผลงานเสร็จสมบูรณ์ชิ้นที่ 3
ชื่อผลงาน: ลูกผสมทางวัฒนธรรม ขนาด: 200x150 เซนติเมตรเทคนิค: สีน้ำมันบนผ้าใบ
ปีที่สร้าง: 2562 (2019)

จากการรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล จนได้กรอบเนื้อหาของ การสร้างสรรค์ผลงานทั้ง 3 ชิ้นที่แสดงถึงความเป็นสังคมวัฒนธรรมในปัจจุบันสู่การพัฒนา รูปแบบเพื่อใช้เป็นฐานต่อหลักการและแนวคิดของภาพร่างด้วยเทคนิคทางคอมพิวเตอร์ที่ใช้กระบวนการสังเคราะห์ทัศนธาตุจากหลายส่วนเข้ามาอยู่รวมกันได้แก่ ภาพถ่ายบุคคลจริง ภาพจากวีดีโอ ภาพถ่ายผลงาน ศิลปกรรม ฯลฯ จนสามารถนำมาสู่การตกผลึกทางความคิด เพื่อเข้าสู่กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน

จริง อันมีกระบวนการเตรียมอุปกรณ์ และปฏิบัติทางจิตรกรรม จนผลงานสร้างสรรค์เสร็จสมบูรณ์ใน
ทุกกระบวนการและนำไปสู่การวิเคราะห์ความหมายของผลงานสร้างสรรค์ในกระบวนการต่อไป

7. วิเคราะห์โครงสร้างทัศนธาตุ และความหมายในผลงานชุด อัตลักษณ์วัฒนธรรม ลูกผสมไทย-เกาหลี ในกระแสสังคมบริโภคนิยม

ผลงานสร้างสรรค์มีจำนวนทั้งหมด 3 ชิ้น ในต่อไปนี้อันผู้วิจัยจะอธิบายถึงการวิเคราะห์
โครงสร้างทางทัศนธาตุและความหมายในผลงานทั้งสามชิ้น โดยแต่ละชิ้นมีความหมายและเนื้อหาที่มี
ข้อแตกต่างดังต่อไปนี้

7.1 ผลงานชิ้นที่ 1

ชื่อผลงานชิ้นส่วนทางวัฒนธรรมจำนวน 1 ชิ้น ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ภาพของศิลปิน
เกาหลีที่มีชื่อเสียงโด่งดัง และชุดฮันบก มาประกอบกันด้วยการตัดต่อทางคอมพิวเตอร์และนำ
สัญลักษณ์ถุงเท้าและรูปปั้นเดวิดมาวางทับ และใช้ภาพลักษณะของนางรำสัญลักษณ์วงไว้ข้างหน้าด้วย
การจัดองค์ประกอบเอกภาพ (Unity) โดยการเน้นเอกภาพของรูปทรง ทั้งนี้ใช้กระบวนการทาง
คอมพิวเตอร์ช่วยในการปรับแต่งรูปทรงให้มีคุณลักษณะพิเศษ เช่น โปรง สะท้อน บดบังรูปทรง ผสาน
รูปทรง การแตกตัวของรูปทรง ที่เกิดจากกระบวนการทางคอมพิวเตอร์ที่ช่วยในเรื่องของเทคนิคการ
สร้างรูปทรงและเพื่อให้สอดคล้องกับวิถีคิดของผู้วิจัยโดยเน้นสื่อทางเทคโนโลยีคือพลังของการ
เปลี่ยนแปลงและสร้างสรรค์วัฒนธรรมในโลกสมัยใหม่ อันนำมาสู่การประกอบใช้ในการสร้างสรรค์
ผลงานจิตรกรรม แสดงถึงขั้นเชิงทางความคิด (Conceptual art) ภายในภาพจะแสดงถึงการประกอบ
สร้างอัตลักษณ์ใหม่ และการสูญเสียความเป็นรากเหง้าทางวัฒนธรรม ซึ่งองค์ประกอบของภาพจะสั้น
ไปมาและรูปทรงเลขาณมิติที่กำลังแตกตัวเข้าออกในรูปทรงของนางรำแฝงด้วยนัยยะของการผสาน
วัฒนธรรมที่เอ่อล้นในปัจจุบัน

1) การวิเคราะห์เพื่อถอดโครงสร้างทัศนธาตุ

ตำแหน่งที่ 1 การใช้รูปทรงของนางรำเป็นรูปทรงหลักเพื่อแสดงวัฒนธรรม
ไทยและความงามในอุดมคติ ใบหน้าและท่าทางของนางรำจะอยู่ในท่าเหมือนทำการแสดงปกติฉีกยิ้ม
เล็กน้อย

ตำแหน่งที่ 2 การจัดวางรูปทรงเด่นซ้ายขวา โดยให้รูปทรงของนางรำ และ
(Form) ของนางรำที่เป็นโครงสร้างของรูปทรงภายนอกที่วางคู่กันซ้ายขวาแบบเอกภาพ (Unity) ด้วย
การเน้นเอกภาพของรูปทรง การวางภาพเช่นนี้ทำให้เน้นจุดรวมสายตาไปยังตำแหน่งของจุดสำคัญอยู่
ใน 2 รูปทรงที่วางคู่กัน โดยจุดเริ่มต้นจากการมองรูปทรงของนางรำด้านซ้าย และไล่เรียงเข้าไปถึงลาย
ละเอียดของภาพด้านขวา

ตำแหน่งที่ 3 ภาพพื้นหลังที่สนับสนุนและมีความเชื่อมโยงกับพื้นที่เบื้อง
หน้า ในผลงานชิ้นนี้พื้นหลังมีส่วนสำคัญและทำหน้าที่ช่วยเสริมรูปทรงหลัก ภายในภาพพื้นหลังจะ
ปรากฏขึ้นมาแบบเรื่อนรางและกลืนเข้าไปในรูปทรงของนางรำและเกิดลวดลายภายในรูปทรงหลักที่
เกิดจากการทับซ้อนของสัญลักษณ์ที่ตัดต่อประกอบกันขึ้นเป็นพื้นหลัง บรรยากาศของสีพื้นหลังจะ

เป็นสีแดงสดทึบแสงคลุมอยู่ในโทนร้อน ภายในผลงานชิ้นนี้ไม่ได้เน้นการให้ค่าน้ำหนักแบบเหมือนจริง แต่เป็นการเน้นเรื่องของสีและรูปทรงเป็นหลัก

ตำแหน่งที่ 4 การใช้ระบบสัญลักษณ์เพื่อรวบรวมรูปทรงในการสื่อความหมายที่อยู่ภายในโครงสร้างของนางรำ ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ที่มีที่มาจากหลายวัฒนธรรมและมีความโดดเด่นทางวัฒนธรรมมาตัดต่อให้อยู่ในโครงสร้างของนางรำ จะเห็นว่าภายในจะเป็นการอัดรูปทรงที่มีความหนาแน่นเพื่อแสดงถึงการเอ่อล้นของชีวิต แต่ละรูปทรงจะมีลักษณะคล้ายกระดาษที่ถูกตัดด้วยกรรไกร ไม่เน้นการเขียนแบบมีปริมาณ เพื่อแสดงพื้นที่ของความหลากหลายภายในภาพ และการขับรูปทรงทุกรูปให้มีความโดดเด่น

ตำแหน่งที่ 5 ภาพรูปปั้นของเดวิด กุงเท้า รูปศิลปินนักร้องเกาหลี คือส่วนสำคัญอีกรูปทรงที่ช่วยในการประกอบลดทอนชิ้นใหม่ภายในพื้นที่หลังของงานจิตรกรรม แสดงนัยยะเรื่องพหุวัฒนธรรมที่เป็นยุคสมัยและการประกอบสร้างวัฒนธรรมจากยุคอดีตจนถึงปัจจุบัน ภายในภาพจะใช้ทัศนธาตุของเส้นเป็นสำคัญเพื่อแสดงความหมายของร่องรอยและการเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรมในปัจจุบันที่ไม่ตายตัวและมีการเปลี่ยนถ่ายไปสู่วัฒนธรรมใหม่

ภาพประกอบที่ 90 การวิเคราะห์องค์ประกอบของภาพ

2) การวิเคราะห์ความหมายในผลงานสร้างสรรค์ชิ้นที่ 1

เมื่อโลกสมัยใหม่เกิดขึ้น หลายสิ่งอย่างถูกพัฒนาและแปรเปลี่ยน วัฒนธรรมสังคมก็ขยับขยายตัวเองให้อยู่ในระบบของการผลิตและบริโภคของมนุษย์ วัฒนธรรมเหมือน การซื้อขาย ความงาม ความบันเทิง ค่านิยม วิถีชีวิต ฯลฯ จากผู้ผลิตระบบทุนนิยมที่มากขึ้น การแข่งขันและการครอบงำทางวัฒนธรรมจึงมีความหลากหลาย ชีวิตประจำวันของผู้คนถึงจุดที่ต้องเปลี่ยนแปลงเพื่อรักษาความเป็นอยู่ให้เข้ากับสังคมปัจจุบัน

เมื่อเวลาผ่านไปรากเหง้าของความเป็นชาติพันธุ์ก็จะเริ่มสั่นคลอน การประกอบสร้างอัตลักษณ์ของผู้คนอยู่ในสถานะของผู้บริโภคและเริ่มค้นหาความหลากหลายทางวัฒนธรรม การได้เลือกสรรความชอบความต้องการเกิดขึ้นอย่างเสรี กำแพงถูกฉีกขาด วัฒนธรรม หลังไหลเข้ามาราวกับสายน้ำ มีการเข้าออกเปลี่ยนถ่ายสังคมวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง และหลงเหลือ คุณค่าความดีงามและวัตถุสิ่งของ ทั้งสิ่งที่จับต้องได้และไม่ได้ ทั้งนี้ผู้คนจึงได้ร่วมกันประกอบสร้าง วัฒนธรรมของตัวเองขึ้นมาและยอมรับวัฒนธรรมชาติอื่นๆ ที่เชื่อว่าเหมาะสมและดีงามต่อความต้องการของตน วัฒนธรรมจึงเป็นเศษเสี้ยวของหลายๆ ชาติพันธุ์ที่เป็นชิ้นส่วนทางวัฒนธรรมอันเกิด จากการหยิบยืมผสมผสานจากวัฒนธรรมทุกมุมโลกเพื่อประกอบใช้และดำรงอยู่ของผู้คน เช่นนี้ รากเหง้าของวัฒนธรรมควรถูกทิ้งหรือถูกธรรมรงค์รักษา

ภาพประกอบที่ 91 ส่วนหนึ่งของผลงานชิ้นส่วนทางวัฒนธรรมจำนวน 1 ชิ้น

วัฒนธรรมไทยในปัจจุบันอยู่ในสถานะของการสูญเสียอัตลักษณ์ต่อวัฒนธรรมต่างชาติ การประกอบสร้างอัตลักษณ์ไม่ได้สร้างขึ้นจากวัฒนธรรมและรากเหง้าของวัฒนธรรมไทยแท้อันบริสุทธิ์ ที่จะสามารถนำเสนอข้อเท็จจริงถึงอัตลักษณ์ไทยในกำเนิด ศิลปะวัฒนธรรม ประเพณี ในปัจจุบันจึงมิใช่เรื่องการสืบทอดของผู้คน แต่หากอยู่ในระบบของการศึกษาที่ถ่ายทอดองค์ความรู้และขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดีงามของไทย การใช้สัญลักษณ์ของนางรำที่มีรูปทรงทับซ้อนกันแสดงถึงสถานะการสูญเสียอัตลักษณ์ความเป็นไทย ภายในภาพเป็นการนำเสนอถึงความงามในอุดมคติที่เป็นภาพจำของผู้วิจัย และอธิบายถึงลักษณะความงามของความเป็นไทยที่ปัจจุบันเทคโนโลยีได้เปลี่ยนแปลงความเป็นท้องถิ่น และชาติ และได้กลายเป็นผลรวมของวัฒนธรรมอันหลากหลาย รูปทรงนางรำอยู่ในท่าทางของการทำการแสดงมีลักษณะฉีกยิ้มเล็กน้อยที่ถูกรายล้อมด้วยองค์ประกอบของเส้นและสีที่รุนแรง แสดงจังหวะของเส้นที่มีลวดลายของการแตกตัวจากรูปทรงด้านขวา ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์นางรำที่ทำการแสดงอยู่มาผสมกับพื้นหลังสีโทนร้อนและรูปทรงที่มีความหลากหลายให้อยู่ในรูปแบบศิลปะ (Pop art) อันเป็นศิลปะที่นำเสนอถึงสังคมวัฒนธรรมในยุคปัจจุบัน สะท้อนถึงอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่เป็นภาพจำในอดีต เพื่อย้ำความเป็นปัจจุบันของสังคมไทยที่กำลังเผชิญอยู่ในสถานะความหลากหลายทางวัฒนธรรม

7.2 ผลงานชิ้นที่ 2

ชื่อผลงานอัตลักษณ์ทางความงามในอุดมคติจำนวน 1 ชิ้น ผู้วิจัยใช้ภาพจากมิวสิควิดีโอ เพลงของศิลปินเกาหลีที่มีชื่อเสียงโด่งดังและเป็นที่ยอมรับของผู้คนมาประกอบกันด้วยการตัดต่อทางคอมพิวเตอร์และนำสัญลักษณ์รูปปั้นเดวิดและวินัสมาวางทับและใช้ภาพลักษณ์ของนางรำ ศูลักษณ์วางซ้อนกันด้วยการจัดองค์ประกอบเอกภาพ (Unity) โดยการเน้นเอกภาพของรูปทรง ทั้งนี้ใช้กระบวนการทางคอมพิวเตอร์ช่วยในการปรับแต่งรูปทรงให้มีคุณลักษณะพิเศษ เช่น โปรง สะท้อนบดบังรูปทรง ผสานรูปทรง การแตกตัวของรูปทรง ที่เกิดจากกระบวนการทางคอมพิวเตอร์ที่ช่วยในเรื่องของเทคนิคการสร้างรูปทรงและเพื่อให้สอดคล้องกับวิถีคิดของผู้วิจัย โดยเน้นสื่อทางเทคโนโลยีคือพลังของการเปลี่ยนแปลงและสร้างสรรค์วัฒนธรรมในโลกสมัยใหม่ อันนำมาสู่การประกอบใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม แสดงถึงชั้นเชิงทางความคิด (Conceptual art) ภายในจะนำเสนอความงามที่เป็นวัฒนธรรมไทยแท้กับภาพจำของอดีตที่ถูกปลุกฝังถึงรากฐานความเป็นไทย และจัดตำแหน่งให้อยู่ในสถานที่รายล้อมด้วยพื้นที่แปลกหูแปลกตา โดยการนำเอารูปทรงของนางรำและรูปปั้นเดวิดกับวินัสที่ไม่ได้พบเห็นในปัจจุบันมานำเสนอให้ขัดแย้งกับบริบทของวัฒนธรรมสมัยนิยม เพื่อสะท้อนถึงความเป็นรากฐานของความงามความสมบูรณ์ที่สามารถผนวกเข้ากันได้ ทั้งนี้การผสมผสานความหลากหลายนั้นจะต้องตัดทอนและลบส่วนใดส่วนหนึ่งออกเพื่อผสมหรือแทนที่ความต้องการนั้นลงไป โดยอาศัยรากฐานจากต้นแบบความสมบูรณ์เพื่อประกอบสร้างอัตลักษณ์ขึ้นมาใหม่

1) การวิเคราะห์เพื่อถอดโครงสร้างทัศนธาตุ

ตำแหน่งที่ 1 การใช้รูปทรงของนางรำเป็นรูปทรงหลักเพื่อแสดงวัฒนธรรมไทยและความงามในอุดมคติ ใบหน้าและท่าทางของนางรำจะอยู่ในท่าเหมือนทำการแสดงปกติก็ยิ้มเล็กน้อย โดยแยกรูปทรงออกเป็น 2 รูปทรง ซ้ายขวา ด้านซ้ายจะคงความเป็นจริงของรูปทรงและสี ด้านขวาจะเป็นการใช้สีของรูปทรงรองขึ้นมาแทนที่แต่ยังคงโครงสร้างเอาไว้

ตำแหน่งที่ 2 การจัดวางรูปทรงเด่นซ้ายขวา โดยให้รูปทรง (Form) ของนางรำวางคู่กันซ้ายขวาแบบเอกภาพ (Unity) ด้วยการเน้นเอกภาพของรูปทรง การวางภาพเช่นนี้ทำให้เน้นจุดรวมสายตาไปยังตำแหน่งของจุดสำคัญอยู่ใน 2 รูปทรงที่วางคู่กัน โดยจุดเริ่มต้นจากการมองรูปทรงของนางรำด้านซ้าย และไล่เรียงเข้าไปถึงสายละเอียดของภาพด้านขวา

ตำแหน่งที่ 3 ภาพพื้นหลังที่สนับสนุนและมีความเชื่อมโยงกับพื้นที่เบื้องหน้า ในผลงานชิ้นนี้พื้นหลังมีส่วนสำคัญและทำหน้าที่ช่วยเสริมรูปทรงหลัก ภายในภาพพื้นหลังจะปรากฏขึ้นมาแบบเรื่อนรางและกลืนเข้าไปในรูปทรงของนางรำและเกิดลวดลายภายในรูปทรงหลักที่เกิดจากการทับซ้อนของสัญลักษณ์ที่ตัดต่อประกอบกันขึ้นเป็นพื้นหลัง บรรยากาศของสีพื้นหลังจะเป็นสี แดง เหลือง เขียว ฟ้า น้ำเงิน ม่วง ส้ม น้ำตาล เทา ทึบแสงคลุมอยู่ในโทนร้อนและโทนเย็น ภายในผลงานชิ้นนี้ไม่ได้เน้นการให้ค่าน้ำหนักแบบเหมือนจริงแต่เป็นการเน้นเรื่องของสีและรูปทรงเป็นหลัก รูปแบบการใช้สีเป็นการนำอิทธิพลของลัทธิ Pop art มาใช้ในการสร้างสรรค์ เพื่อสะท้อนความเป็นวัฒนธรรมในโลกสมัยใหม่ สีสั่นในภาพจึงมีความสำคัญต่อการสร้างจุดดึงดูดความสนใจด้วยมิติของสี

ตำแหน่งที่ 4 การใช้รูปทรงในการสื่อความหมายที่ทับซ้อนกันกับรูปทรงของนางรำ ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ที่แสดงถึงความงามและความสมบูรณ์ของเพศชายและเพศหญิงซึ่งเป็นรูปประติมากรรมเดวิดและวินัสมาเป็นสัญลักษณ์ในผลงานแสดงถึงต้นแบบทางความงามในอุดมคติจากชาติตะวันตก และมีที่มาจากหลายวัฒนธรรมและมีความโดดเด่นทางศิลปวัฒนธรรมมาตัดต่อให้อยู่ในโครงสร้างที่ทับซ้อนของนางรำ จะเห็นว่าภายในจะเป็นการผสมรูปทรง (Overlap) และการดึงเอาสีของรูปปั้นวินัสมาแทนที่สีของเสื้อผ้าของนางรำแสดงการเปลี่ยนแปลงและแทรกแซงทางความงาม ภายในรูปปั้นเดวิดจะถูกลบและตัดบางส่วนทิ้งไป แสดงถึงการพัฒนาความงามความสมบูรณ์ในปัจจุบัน โครงสร้างรูปทรงภายนอกจะมีลักษณะคล้ายกระดาษที่ถูกตัดด้วยกรรไกร ไม่เน้นการเขียนแบบมีปริมาณ เพื่อแสดงช่วงเวลาของการประกอบใช้ในชีวิตด้วยระยะเวลาอันสั้นของยุคสมัย

ตำแหน่งที่ 5 ภาพจาก มิวสิควิดีโอ เพลง idol ของวง BTS ที่เป็นฉากหลังของ มิวสิควิดีโอ คือส่วนสำคัญที่ช่วยในการประกอบลวดลายที่เป็นสถานที่ขึ้นใหม่ ภายในพื้นหลังของงานจิตรกรรม แสดงนัยยะเรื่องต้นแบบความดีงามการยกให้เป็นคนหรือสิ่งๆ ที่ได้รับความชื่นชมหรือคลั่งไคล้อย่างมาก แสดงการเชื่อมโยงกับรูปปั้นเดวิดและวินัสที่สะท้อนกระบวนการประกอบสร้างที่เป็นยุคสมัยของค่านิยมต้นแบบทางความงามในวัฒนธรรมโลก ภายในภาพจะใช้ทัศนธาตุของเส้นเป็นสำคัญของพื้นที่ว่างเพื่อแสดงความหมายของร่องรอยและการแปรเปลี่ยนของวัฒนธรรมในปัจจุบันที่ไม่ตายตัวและมีการเปลี่ยนถ่ายไปสู่วัฒนธรรมใหม่ที่ยึดถือทัศนคติความเชื่อเป็นฐานของปฏิบัติ

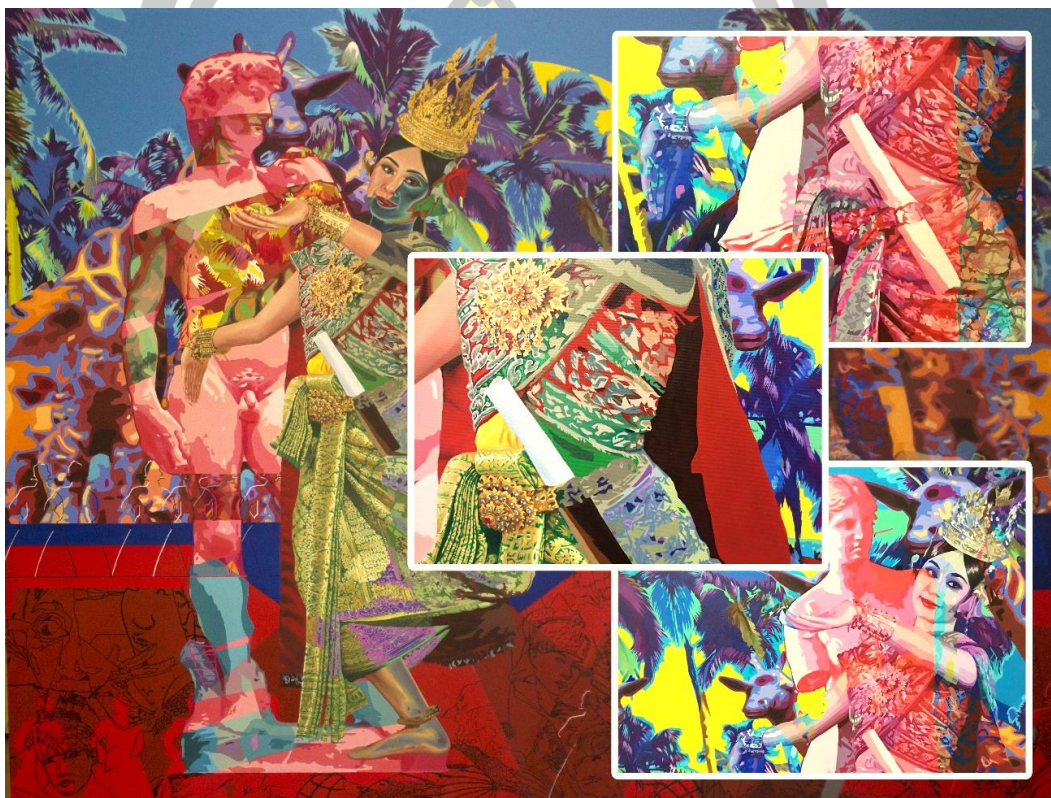
ภาพประกอบที่ 92 การวิเคราะห์องค์ประกอบของผลงาน

2) การวิเคราะห์ความหมายในผลงานสร้างสรรค์ชิ้นที่ 2

เมื่อโลกสมัยใหม่เกิดขึ้น หลายสิ่งอย่างถูกพัฒนาและแปรเปลี่ยนไป วัฒนธรรมสังคมก็ขยายตัวเองให้อยู่ในระบบของการผลิตและบริโภคของมนุษย์ วัฒนธรรมจึงเสมือนการซื้อขาย ความงาม ความบันเทิง หรือแม้แต่ค่านิยมและวิถีชีวิต ฯลฯ ด้วยระบบทุนนิยมที่มากขึ้นการแข่งขันและการผลิตสินค้าทางวัฒนธรรมจึงมีความหลากหลาย ชีวิตประจำวันของคนถึงจุดที่ต้องเปลี่ยนแปลงเพื่อรักษาความเป็นอยู่ให้เข้ากับสังคมปัจจุบัน การสร้างอัตลักษณ์ทางความงามจึงเป็นส่วนที่ผู้คนในสังคมให้ความสนใจ เพราะค่านิยมทางความงามเป็นตัวบ่งบอกสถานะทางสังคมที่ดี ภาพลักษณ์จึงกลายเป็นอัตลักษณ์ทางสังคมมนุษย์ที่พึงมี ผู้คนจึงดำเนินชีวิตตามที่ตนคติความเชื่อ ความเชื่อที่ว่าไม่ใช่เรื่องเล้าคติธรรมในยุคโบราณ หากแต่เป็นทัศนคติความเชื่อที่ผู้คนคิดเห็นว่าดี เป็นสิ่งที่น่ายกย่อง และเอาเป็นเยี่ยงอย่าง เพื่อยึดถือเป็นระเบียบแบบแผนในการดำเนินชีวิต โดยไม่คำนึงความเป็นรากเหง้าและพื้นเพทางวัฒนธรรมของตน

เมื่อเวลาผ่านไปรากเหง้าของความเป็นชาติพันธุ์ก็จะเริ่มสั่นคลอน การประกอบสร้างอัตลักษณ์ของผู้คนตกอยู่ในสถานะของผู้บริโภคและเริ่มค้นหาความหลากหลายทางวัฒนธรรม การได้เลือกสรรความชอบความต้องการเกิดขึ้นอย่างเสรี กำแพงพรมแดนถูกฉีกขาดด้วยอิทธิพลจากโลกาภิวัตน์ วัฒนธรรมต่างชาติหลั่งไหลเข้ามาทะลายกำแพงอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์ วัฒนธรรมจึงตกอยู่ในระบบกลไกมีการเข้าออกและเปลี่ยนถ่ายสังคมวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง ส่งผลต่อผู้คนและการเปลี่ยนแปลง วิถีชีวิต ทัศนคติ ค่านิยม รูปลักษณ์ การประกอบสร้างอัตลักษณ์ทางความงามถูกใช้เป็นพื้นฐานต่อการดำรงและมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิต เมื่อวัฒนธรรมถูกแสดงออก

ผ่านทางสื่อและเทคโนโลยีที่แฝงไปด้วยสาระทางความงามแบบสมัยนิยม ผู้คนจึงบริโภควัฒนธรรม เพื่อเสพความงามที่เชื่อว่าเป็นความงามความสมบูรณ์ที่สามารถสร้างขึ้นได้ ในความเป็นยุคสมัยที่ผลัดเปลี่ยนทางวัฒนธรรม เราจะเห็นร่องรอยเศษซากของวัฒนธรรมทั้งในแบบวัตถุสิ่งของ ทั้งสิ่งที่จับต้องได้และไม่ได้ กระทั่งกลายเป็นผลลัพธ์ของการบริโภควัฒนธรรมที่มีลักษณะเปลี่ยนไปจากเดิม ผลงานจิตรกรรมชุดนี้จึงเป็นการตั้งคำถามกับสังคมว่าอัตลักษณ์ของไทยแท้และตัวตนของรากเหง้าที่แท้จริงเป็นอย่างไร

ภาพประกอบที่ 93 ส่วนหนึ่งของผลงานอัตลักษณ์ทางความงามในอุดมคติจำนวน 1 ชิ้น

วัฒนธรรมไทยในปัจจุบันอยู่ในสถานะของการสูญเสียอัตลักษณ์ต่อวัฒนธรรมต่างชาติ การประกอบสร้างอัตลักษณ์ไม่ได้สร้างขึ้นจากวัฒนธรรมและรากเหง้าของวัฒนธรรมไทยแท้อันบริสุทธิ์ ที่จะสามารถนำเสนอข้อเท็จจริงถึงอัตลักษณ์ไทยในกำเนิด ศิลปะวัฒนธรรม ประเพณี ในปัจจุบันจึงมิใช่เรื่องการสืบทอดของผู้คน แต่หากอยู่ในระบบของการศึกษาที่ถ่ายทอดองค์ความรู้และขนบธรรมเนียมประเพณีที่ตีงามของไทย การใช้สัญลักษณ์ของนางรำที่มีรูปทรงทับซ้อนกัน และการผสมผสานระหว่างรูปทรงของนางรำกับรูปปั้นเดวิดและรูปปั้นวินัส แสดงถึงสถานะการสูญเสียอัตลักษณ์ความงามและความเป็นไทย ภายในภาพเป็นการนำเสนอถึงความงามในอุดมคติที่เป็นภาพจำของผู้วิจัย และอธิบายถึงลักษณะความงามของความเป็นไทยที่ปัจจุบันเทคโนโลยีได้เปลี่ยนแปลงความเป็นท้องถิ่น และชาติ และได้กลายเป็นผลรวมของวัฒนธรรมอันหลากหลายลายรูปทรงนางรำอยู่ในท่าทางของการทำการแสดงมีลักษณะฉีกยิ้มเล็กน้อยที่ถูกรายล้อมด้วย

องค์ประกอบของเส้นและสีที่รุนแรง แสดงจังหวะของเส้นที่มีลวดลายของการแตกตัวและนำรูปทรงจากพื้นหลังของ มิวสิควิดีโอ เพลงเกาหลี มาเป็นส่วนประกอบของภาพ ด้วยกลวิธีทางความคิดที่แสดงถึงการแทรกแซงทางวัฒนธรรม จากเทคโนโลยี สื่อบันเทิงของต่างชาติที่เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการรับรู้ในสังคมไทย ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์นางรำที่ทำการแสดงอยู่มาผสานกับพื้นหลังสีโทนร้อนและสีโทนเย็นรวมถึงรูปทรงที่มีความหลากหลายให้อยู่ในลักษณะการสร้างสรรครูปแบบศิลปะ (Pop art) อันเป็นศิลปะที่นำเสนอถึงเนื้อหาทางสังคมวัฒนธรรมในยุคปัจจุบัน สะท้อนถึงอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่เป็นภาพจำในอดีต เพื่อย้ำความเป็นปัจจุบันของสังคมไทยที่กำลังเผชิญอยู่ในสภาวะความหลากหลายทางวัฒนธรรม

7.3 ผลงานชิ้นที่ 3

ชื่อผลงานลูกผสมทางวัฒนธรรมจำนวน 1 ชิ้น ผู้วิจัยใช้ภาพจาก มิวสิควิดีโอ เพลงของศิลปินเกาหลีที่มีชื่อเสียงโด่งดังและเป็นที่ยอมรับของคนมาประกอบกันด้วยการตัดต่อทางคอมพิวเตอร์และนำสัญลักษณ์รูปปั้นเดวิดและวินัสมาวางทับและใช้ภาพลักษณะของนางรำสัญลักษณ์วางซ้อนกันด้วยการจัดองค์ประกอบเอกภาพ (Unity) โดยการเน้นเอกภาพของรูปทรง ทั้งนี้ใช้กระบวนการทางคอมพิวเตอร์ช่วยในการปรับแต่งรูปทรงให้มีคุณลักษณะพิเศษ เช่น โปรง สะท้อนบดบังรูปทรง ผสานรูปทรง การแตกตัวของรูปทรง ที่เกิดจากกระบวนการทางคอมพิวเตอร์ที่ช่วยในเรื่องของเทคนิคการสร้างรูปทรงและเพื่อให้สอดคล้องกับวิถีคิดของผู้วิจัย โดยเน้นสื่อทางเทคโนโลยีคือพลังของการเปลี่ยนแปลงและสร้างสรรค์วัฒนธรรมในโลกสมัยใหม่ อันนำมาสู่การประกอบใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม แสดงถึงชั้นเชิงทางความคิด (Conceptual art) ภายในจะนำเสนอความงามที่เป็นวัฒนธรรมไทยแท้กับภาพจำของอดีตที่ถูกปลูกฝังถึงรากฐานความเป็นไทย และจัดตำแหน่งให้อยู่ในสถานที่รายล้อมด้วยพื้นที่แปลกหูแปลกตา โดยการนำเอารูปทรงของนางรำที่ไม่ได้พบเห็นในปัจจุบันมานำเสนอให้อยู่ในพื้นที่บริบทของวัฒนธรรมสมัยนิยม ที่เป็นโลกสมัยใหม่และการใช้ภาพจาก มิวสิควิดีโอ เป็นพื้นหลังเพื่อแสดงถึงการยอมรับวัฒนธรรม เพื่อสะท้อนถึงความงามในอุดมคติที่จะดำเนินต่อไปในปัจจุบัน ทั้งนี้การผสมผสานความหลากหลายนั้นจะต้องตัดทอนและลบส่วนใดส่วนหนึ่งออกเพื่อผสมผสานหรือแทนที่ความต้องการนั้นลงไป การแสดงออกของผลงานชิ้นนี้จะอยู่ในสถานะจำลองและเปิดรับวัฒนธรรมใหม่เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง

1) การวิเคราะห์เพื่อถอดโครงสร้างทัศนธาตุ

ตำแหน่งที่ 1 การใช้รูปทรงของนางรำเป็นรูปทรงหลักเพื่อแสดงวัฒนธรรมไทยและความงามในอุดมคติ ใบหน้าและท่าทางของนางรำจะอยู่ในท่าเหมือนทำการแสดงปกติก็ยิ้มเล็กน้อย โดยแยกรูปทรงออกเป็น 2 รูปทรง ซ้ายขวา รูปทรงด้านซ้ายจะใช้สีน้ำหนัก ขาว เทา ด้านขวาจะเป็นการใช้สีเหมือนจริงแต่มีการวางรูปทรงเดียวกันทับซ้อนกัน

ตำแหน่งที่ 2 การจัดวางรูปทรงเด่นซ้ายขวา โดยให้รูปทรง (Form) ของนางรำวางคู่กันซ้ายขวาแบบเอกภาพ (Unity) ด้วยการเน้นเอกภาพของรูปทรง การวางภาพเช่นนี้ทำให้เน้นจุดรวมสายตาไปยังตำแหน่งของจุดสำคัญอยู่ใน 2 รูปทรงที่วางคู่กัน โดยจุดเริ่มต้นจากการมองรูปทรงของนางรำด้านซ้าย และไล่เรียงเข้าไปถึงรายละเอียดของภาพด้านขวา

ตำแหน่งที่ 3 ภาพพื้นหลังที่สนับสนุนและมีความเชื่อมโยงกับพื้นที่เบื้องหน้า ในผลงานชิ้นนี้พื้นหลังมีส่วนสำคัญและทำหน้าที่ช่วยเสริมรูปทรงหลัก ภายในภาพพื้นหลังจะปรากฏขึ้นมาแบบเรื่อนรางและกลืนเข้าไปในรูปทรงของนางรำและเกิดลวดลายภายในรูปทรงหลักที่เกิดจากการทับซ้อนของสัญลักษณ์ที่ตัดต่อประกอบกันขึ้นเป็นพื้นหลัง บรรยากาศของสีพื้นหลังจะเป็นสี แดง เหลือง เขียว ฟ้ำ น้ำเงิน ม่วง ส้ม น้ำตาล เทา ด้วยค่าสีที่ทึบแสงคลุมอยู่ในโทนร้อนและโทนเย็น ผลงานชิ้นนี้จะใช้สี แดง เหลือง น้ำเงิน เป็นสีหลักเพื่อนำเสนอรายละเอียดสำคัญที่ว่าวัฒนธรรมมีความหลากหลายทางชาติพันธุ์และเป็นองค์ประกอบหนึ่งในสังคม การผสมผสานทางวัฒนธรรมก็จะมีที่สิ้นสุด การผลิตและสร้างจะเกิดการพัฒนาดังต่อไปนี้ การให้สี แดง เหลือง น้ำเงิน สร้างความหมายจึงเป็นจุดสำคัญของผลงานชิ้นนี้ ในผลงานจะไม่ได้เน้นการให้ค่าน้ำหนักแบบเหมือนจริง แต่เป็นการเน้นเรื่องของสีและรูปทรงเป็นหลัก รูปแบบการใช้สีเป็นการนำอิทธิพลของลัทธิ Pop art มาใช้ในการสร้างสรรค์ เพื่อสะท้อนความเป็นวัฒนธรรมในโลกสมัยใหม่ โทนสีในภาพจึงมีความสำคัญเป็นการสร้างจุดดึงดูดความสนใจด้วยมิติของสี

ตำแหน่งที่ 4 การใช้รูปทรงในการสื่อความหมาย ด้วยการทับซ้อนรูปทรงของนางรำ ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ที่แสดงถึงความงาม (นางรำสัญลักษณ์) เป็นสัญลักษณ์ในผลงานแสดงถึงต้นแบบทางความงามในอุดมคติของไทย ที่อยู่ในภาพจำของผู้วิจัยว่าคืออัตลักษณ์ความงามของไทย ที่มาจากรากเหง้าดั้งเดิมมาตัดต่อให้อยู่ในโครงสร้างที่ทับซ้อนของนางรำ จะเห็นว่าภายในจะเป็นการผสมผสานรูปทรง (Overlap) และการดึงเอาสีของรูปทรงข้างหลังขึ้นแทนที่สีของเสื้อผ้าของนางรำที่อยู่ข้างหน้า แสดงการเปลี่ยนแปลงและแทรกแซงทางความงาม ภายในรูปทรงนางรำจะถูกกลบและกลืนหายไปกับพื้นหลัง รูปทรงนางรำด้านขวาที่อยู่ด้านหน้าจะใช้วิธีการทางคอมพิวเตอร์ปรับให้เป็นรูปทรงกึ่งเหมือนจริง เพื่อแสดงช่วงเวลาของสภาพสังคมวัฒนธรรมที่ถูกฉีกและผสมกลมกลืน และแปรสภาพเป็นนามธรรมเป็นขั้นๆ ไป แสดงถึงการสูญเสียอัตลักษณ์ในบางส่วนที่ถูกแทนที่ด้วยความงามที่นิยมในปัจจุบัน การกำหนดโครงสร้างของรูปทรงภายนอกจะมีลักษณะคล้ายกระดาดที่ถูกตัดด้วยกรรไกร ไม่เน้นการเขียนแบบมีปริมาณ เพื่อแสดงช่วงเวลาของการประกอบใช้ชีวิตด้วยระยะเวลาอันสั้นของยุคสมัย

ตำแหน่งที่ 5 ภาพจาก มิวสิควิดีโอ เพลง DDU-DU DDU-DU ของ BLACKPINK ที่เป็นฉากหลังของ มิวสิควิดีโอ คือส่วนสำคัญที่ช่วยในการประกอบลวดลายที่เป็นสถานที่ขึ้นใหม่ ภายในพื้นหลังของงานจิตรกรรม แสดงนัยยะเรื่องความเป็นลูกผสมทางวัฒนธรรมในระดับของการยอมรับและเปิดรับวัฒนธรรมเกาหลี เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต สะท้อนการสูญเสียตัวตนแบบจำยอม ด้วยอิทธิพลของการครอบงำทางวัฒนธรรมในผลงานชิ้นนี้จะเป็นการบอกเล่าถึงความคลั่งไคล้อย่างไม่รู้ตัว การกลายเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมเกาหลีด้วยการเสพสื่อเพียง 3:35 นาที ผู้วิจัยได้เลือกเพลง DDU-DU DDU-DU ของ BLACKPINK วงเกิร์ลกรุ๊ปที่มีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จักของคนไทย ซึ่งเป็นมิติของรับรู้ของคนไทยและได้รับความนิยมจากสังคมไทยเป็นอย่างมาก ภายในภาพจะใช้ทัศนธาตุและเส้นเป็นส่วนสำคัญของพื้นที่ว่างเพื่อแสดงความหมายของร่องรอยและการแปรเปลี่ยนของวัฒนธรรมในปัจจุบันที่ไม่ตายตัวและมีการเปลี่ยนถ่ายไปสู่วัฒนธรรมใหม่ที่สะท้อนกระแสของการบริโภคนิยม

ภาพประกอบที่ 94 การวิเคราะห์องค์ประกอบของผลงาน

2) การวิเคราะห์ความหมายในผลงานสร้างสรรค์ชิ้นที่ 3

เมื่อโลกสมัยใหม่เกิดขึ้น วัฒนธรรมสังคมก็ขยับขยายตัวเองให้อยู่ในระบบของการผลิตและบริโภคของมนุษย์ วัฒนธรรมจึงเสมือนการซื้อขาย ความงาม ความบันเทิง หรือแม้แต่ค่านิยมและวิถีชีวิต ฯลฯ ด้วยระบบทุนนิยมที่มากขึ้นการแข่งขันและการผลิตสินค้าทางวัฒนธรรมจึงมีความหลากหลาย สื่อบันเทิงและเทคโนโลยีผุดขึ้นมาเพื่อรับใช้มนุษย์ การแพร่กระจายวัฒนธรรมแฝงมากับเทคโนโลยี แอปพลิเคชัน การสื่อสาร การเสพสื่อกลายเป็นเรื่องของวิถีชีวิตประจำวันของผู้คน กระทั่งผู้คนถึงจุดสูงสุดของการบริโภค คือการนำไปประกอบใช้ การตัดสรรความต้องการทางวัฒนธรรมหรือแม้แต่วิถี ค่านิยมทางความงาม สถานะทางสังคม รวมไปถึงความสัพเพเหระของชีวิตทางสังคม การจะประกอบสร้างอัตลักษณ์จำต้องเปลี่ยนแปลงรากเหง้าเพื่อรักษาความเป็นอยู่ให้เข้ากับสังคมปัจจุบัน การสร้างอัตลักษณ์จึงเป็นส่วนที่ผู้คนในสังคมให้ความสนใจ เพราะค่านิยมทางความงามเป็นตัวบ่งบอกสถานะทางสังคมที่ดี ภาพลักษณ์จึงกลายเป็นอัตลักษณ์ทางสังคมมนุษย์ที่พึงมี ผู้คนจึงดำเนินชีวิตตามทัศนคติความเชื่อ ความเชื่อที่ว่าไม่ใช่เรื่องเลวคตินิยมในยุคโบราณ หากแต่เป็นทัศนคติความเชื่อที่ผู้คนคิดเห็นว่าดี เป็นสิ่งที่น่ายกย่อง และเอาเป็นเยี่ยงอย่าง ที่ได้จากการบริโภควัฒนธรรมต่างชาติและเป็นวัฒนธรรมที่ใหม่ที่ไม่เคยสัมผัสจึงได้เลือกสรรนำมาใช้เพื่อยึดถือเป็นระเบียบแบบแผนในการดำเนินชีวิต โดยไม่คำนึงความเป็นรากเหง้าและพื้นเพทางวัฒนธรรมของตน

เมื่อเวลาผ่านไปรากเหง้าของความเป็นชาติพันธุ์ก็จะเริ่มสั่นคลอน การประกอบสร้างอัตลักษณ์ของผู้คนตกอยู่ในสถานะของผู้บริโภคและเริ่มค้นหาความหลากหลายทางวัฒนธรรม การได้เลือกสรรความชอบความต้องการเกิดขึ้นอย่างเสรี กำแพงพรมแดนถูกฉีกขาดด้วยอิทธิพลจากโลกาภิวัตน์ วัฒนธรรมต่างชาติหลั่งไหลเข้ามาทะลายกำแพงอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์ วัฒนธรรมจึงตกอยู่ในระบบกลไกมีการเข้าออกและเปลี่ยนถ่ายสังคมวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง ส่งผลต่อผู้คนและการเปลี่ยนแปลง วิถีชีวิต ทักษะคติ ค่านิยม รูปลักษณ์ การประกอบสร้างอัตลักษณ์ทางความงามถูกใช้เป็นพื้นฐานต่อการดำรงและมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิต เมื่อวัฒนธรรมถูกแสดงออกผ่านทางสื่อและเทคโนโลยีที่แผ่ไปด้วยสสารทางความงามแบบสมัยนิยม ผู้คนจึงบริโภควัฒนธรรมเพื่อเสพความงามที่เชื่อว่าเป็นความงามความสมบูรณ์ที่สามารถสร้างขึ้นได้ ในความเป็นยุคสมัยที่ผลัดเปลี่ยนทางวัฒนธรรม เราจะเห็นร่องรอยเศษซากของวัฒนธรรมทั้งในแบบวัตถุสิ่งของ ทั้งสิ่งที่จับต้องได้และไม่ได้ กระทั่งกลายเป็นผลลัพธ์ของการบริโภควัฒนธรรมที่มีลักษณะเปลี่ยนไปจากเดิม เมื่อวัฒนธรรมไร้ความบริสุทธิ์เพราะเกิดจากบริบททางสังคมที่ดำเนินต่อไป ลูกผสมทางวัฒนธรรมจึงเกิดขึ้น และถูกกำหนดด้วยช่วงเวลาของการบริโภค วัฒนธรรมจึงเสมือนสีสันทึที่เข้ามาแต้มและเปลี่ยนอัตลักษณ์ลูกผสมที่ถูกผสมกันจากชิ้นส่วนทางวัฒนธรรมหลากหลายชาติพันธุ์ ผลงานจิตรกรรมชุดนี้จึงเป็นการตั้งคำถามกับสังคมว่าอัตลักษณ์ของไทยแท้และตัวตนของรากเหง้าที่แท้จริงเป็นอย่างไร

ภาพประกอบที่ 95 ส่วนหนึ่งของผลงานชิ้นลูกผสมทางวัฒนธรรมจำนวน 1 ชิ้น

วัฒนธรรมไทยในปัจจุบันอยู่ในสถานะของการสูญเสียอัตลักษณ์ต่อวัฒนธรรมต่างชาติ การประกอบสร้างอัตลักษณ์ไม่ได้สร้างขึ้นจากวัฒนธรรมและรากเหง้าของวัฒนธรรมไทยแท้อันบริสุทธิ์ ที่จะสามารถนำเสนอข้อเท็จจริงถึงอัตลักษณ์ไทยในกำเนิด ศิลปะวัฒนธรรม ประเพณี ในปัจจุบันจึงมิใช่เรื่องการสืบทอดของผู้คน แต่หากอยู่ในระบบของการศึกษาที่

ถ่ายทอดองค์ความรู้และขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดีงามของไทย การใช้สัญลักษณ์ของนางรำที่มีรูปทรงทับซ้อนกัน และการผสมระหว่างรูปทรงทั้งสองเข้าด้วยกัน ด้านซ้ายผู้วิจัยกำหนดให้รูปทรงนางรำมีเป็นสี ขาว เทา ดำ เพื่อแสดงถึงการการจำยอมเพื่อการคงอยู่ ด้านขวาจะเห็นว่ารูปทรงที่ทับซ้อนกันแสดงถึงสภาวะการสูญเสียอัตลักษณ์ความงามและความเป็นไทยที่อยู่ในภาวะการประกอบสร้างความเป็นอัตลักษณ์ รูปทรงที่ซ้อนกันข้างหน้าเป็นรูปทรงที่กำลังคลี่คลายและเริ่มทิ้งรายละเอียดความเป็นจริงออกไป แสดงการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมในอนาคต ส่วนรูปทรงด้านหลังที่คงความเป็นจริงเป็นการนำเสนอถึงความงามในอุดมคติที่เป็นภาพจำของผู้วิจัย และอธิบายถึงลักษณะความงามของความเป็นไทยที่ปัจจุบันเทคโนโลยีได้เปลี่ยนแปลงความเป็นท้องถิ่น และชาติ และได้กลายเป็นผลรวมของวัฒนธรรมอันหลากหลาย รูปทรงนางรำอยู่ในท่าทางของการทำการแสดงมีลักษณะฉีกยิ้มเล็กน้อยที่ถูกร้อยล้อมด้วยองค์ประกอบของเส้นและสีที่รุนแรง แสดงจังหวะของเส้นที่มีลวดลายของการแตกตัวและนำรูปทรงจากพื้นหลังของ มิวสิควิดีโอ เพลงเกาหลี มาเป็นส่วนประกอบของภาพด้วยกลวิธีทางความคิดที่แสดงถึงการแทรกแซงทางวัฒนธรรม จากเทคโนโลยี สื่อบันเทิงของต่างชาติที่เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการรับรู้ในสังคมไทย ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์นางรำที่ทำการแสดงอยู่มาผสมกับพื้นหลังสีโทนร้อนและสีโทนเย็นรวมถึงรูปทรงที่มีความหลากหลายให้อยู่ในลักษณะการสร้างสรรครูปแบบศิลปะ (Pop art) อันเป็นศิลปะที่นำเสนอถึงเนื้อหาทางสังคมวัฒนธรรมในยุคปัจจุบัน สะท้อนถึงอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่เป็นภาพจำในอดีต เพื่อย้ำความเป็นปัจจุบันของสังคมไทยที่กำลังเผชิญอยู่ในสภาวะความหลากหลายทางวัฒนธรรม

8. วิเคราะห์กระบวนการถ่ายทอดผลงาน

ในกระบวนการถ่ายทอดผลงานจิตรกรรมร่วมสมัย ผู้วิจัยจะอธิบายถึงวิธีการถ่ายทอดในผลงาน โดยแยกหลักการในการสร้างสรรค์เป็นส่วนของการจัดองค์ประกอบ สี รูปแบบ รูปทรง สัญลักษณ์ การสื่อสารและการรับรู้ ออกเป็นดังนี้

8.1 วิเคราะห์การจัดวางองค์ประกอบของภาพ

การผสมผสานวัฒนธรรมที่ได้แสดงภาพลักษณ์ของสังคมไทยในปัจจุบันที่เรียกว่า ลูกผสมนั้น ผู้วิจัยใช้วิธีการจัดการรูปทรงหลักในผลงานจิตรกรรม โดยการนำเอารูปทรงของนางรำซึ่งเป็นตัวแทนของวัฒนธรรมไทย ที่แสดงความงามของไทยในอุดมคติ ที่ถูกกลายล้อมด้วยสื่อเทคโนโลยีต่างๆ การเหลื่อมล้ำระหว่างพื้นหลังกับรูปทรงขององค์ประกอบหลักที่เป็นแกนหลักของทัศนธาตุที่สำคัญภายในงาน ซึ่งได้จัดวางองค์ประกอบ ซ้ายขวาเท่ากัน เพื่อสื่อถึงความสัพเพเหระของวัฒนธรรมทั่วสารทิศที่ต่างครอบงำซึ่งกันและกัน

ผู้วิจัยสร้างพื้นที่ในงานจิตรกรรมร่วมสมัย ให้มีความทับซ้อนกันกับตัวองค์ประกอบหลัก ซึ่งพื้นหลังของผลงานชุดนี้ผู้วิจัยต้องการแสดงให้เห็นถึงความงดงามของสีและรูปทรงที่ทับถมกัน อันเกิดจากการผสมของรูปทรง และให้ความหมายของพื้นที่ภายใต้ความงามในอุดมคติและการเปลี่ยนแปลงในโลกปัจจุบัน เพื่อให้รู้สึกถึง ความล้น ทับถม ความไกลหลของสังคม โดยการหยิบเอาพื้นหลังสีเหลี่ยมของสื่อจาก มิวสิควิดีโอ ของเพลงเกาหลี และวงศิลปินที่โด่งดังในขณะนี้ เพื่อให้เข้ากับกระแสของการบริโภคและการรับรู้ของสังคมไทย การเลือกใช้พื้นหลังของมิวสิควิดีโอ เป็นส่วนสำคัญของการดึงดูดความสนใจของผู้คน อีกทั้งผลงานชุดนี้ ผู้วิจัยใช้รูปทรงเพื่อ

บ่งบอกถึงพื้นที่ทางวัฒนธรรมที่ไม่ได้อยู่รวมกัน แต่ใช้รูปทรงเพื่อแสดงให้เห็นถึงการข้ามวัฒนธรรม และการผสมผสานวัฒนธรรมที่ผสมปนเปจากอิทธิพลโลกสมัยใหม่ กล่าวคือการสร้างพื้นที่ในงานจิตรกรรมชุดนี้แสดงให้เห็นว่าพลังของสื่อและเทคโนโลยีคือส่วนสำคัญของการรับรู้โลกในปัจจุบัน

พื้นที่ที่ปรากฏในผลงานสร้างสรรค์กำหนดให้เป็นพื้นที่นามธรรมที่เล่าถึงการสูญเสียอัตลักษณ์และการผสมผสานอัตลักษณ์ระหว่างอัตลักษณ์ของไทยและเกาหลี โดยผู้วิจัยกำหนดพื้นที่ของสื่อเทคโนโลยีเป็นพื้นที่ของการผสมผสานวัฒนธรรมดังกล่าว ที่เป็นประตูเปิดให้ความหลากหลายทางวัฒนธรรมได้หลั่งไหลเข้ามาและแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน การหยาบยุ่มทางวัฒนธรรมของอัตลักษณ์ชาติอื่นๆ ในกระแสของโลกาภิวัตน์อยู่ในสถานะที่ผู้คนกำลังเผชิญอยู่และหลีกเลี่ยงไม่ได้ ทั้งนี้ผู้วิจัยคิดเห็นว่าภายใต้ความสุขของชีวิตที่ประกอบไปด้วยความเจริญทางวัตถุและค่านิยมได้ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงอัตลักษณ์ไทยเป็นอย่างมาก ผู้คนค้นหาความต้องการและความทันสมัยเพื่อจรรโลงจิตใจและให้คุณค่าสิ่งที่มาทดแทนมากกว่าสิ่งที่สูญหายไปนั้น อัตลักษณ์ที่แสดงความเป็นรากเหง้าของวัฒนธรรมในปัจจุบันจึงมีลักษณะที่ผิดแปลกไป การย้าคิดถึงความเ็นรากเหง้าถูกฝังลึกเข้าไปในจิตใจเหลือเพียงคุณค่าและขนบธรรมเนียมอันดีงาม และดำเนินชีวิตทางสังคมตามสภาพความเป็นอยู่ละยึดถือวัฒนธรรมของปัจจุบันเป็นสำคัญ

8.2 วิเคราะห์สีที่ใช้ในการสร้างสรรค์

โครงสร้างสีส่วนรวมจากพื้นหลังจะใช้โครงสร้างสีที่มาจากพื้นหลังของ มิวสิควิดีโอเพลงของเกาหลีที่มีลักษณะทั้งรูปร่างรูปทรงและสีของพื้นหลังที่มีสีสันทากหลายเพื่อการสอดประสานและความแตกต่างของสีที่มาอยู่รวมกันภายในพื้นหลัง เนื่องจากเนื้อหาของภาพใช้รูปแบบสไตล์ป๊อปอาร์ต (Pop art) ที่มีลักษณะของสีที่ชัดเจนและรูปทรงที่อิสระเสรี ภายในพื้นหลังของผลงานไม่ได้แสดงแสงเงาที่สมจริงแต่เป็นการใช้สีที่มีค่าน้ำหนักและโทนของสีเป็นตัวกำหนดรูปทรงและตีความหมายที่แตกต่างออกไป เพื่อให้เห็นโครงสร้างของกลุ่มสีที่ประกอบค่าน้ำหนักหลายวรรณะที่ให้ความรู้สึกตื่นตันทันการค้นหารูปทรงด้วยการมองเข้าไปในผลงานที่มีมิติของสีสลับซับซ้อน

การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมชุดนี้เป็นการแบ่งค่าน้ำหนักที่มีลักษณะอิงตามความสมจริง และไม่สมจริง เพราะการให้น้ำหนักแสงเงาที่ตัวองค์ประกอบหลักมีลักษณะที่กึ่งความจริงเป็นบางส่วน เนื่องจากเนื้อหาของงานสร้างสรรค์ได้ยึดเอาแนวคิดที่เป็นลูกผสม ทำให้ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตของรูปทรงที่มุ่งเน้นถึงการผสมผสานรูปทรงภายในผลงาน ด้วยลักษณะขององค์ประกอบหลักคือกึ่งสมจริง และพื้นหลังคือกลุ่มสีที่มีลักษณะแตกต่าง การใช้ค่าของสีและการหยาบยุ่มของสีจึงเป็นส่วนสำคัญของการตอบสนองแนวความคิด เช่นนั้นการผสมผสานระหว่างรูปทรงและการปิดรูปทรงที่มีลักษณะสมจริงเอาไว้จึงเป็นความหมายของชุดความคิดในการสร้างสรรค์ โครงสร้างสีส่วนรวมประกอบด้วย สีแดง สีเหลือง สีน้ำเงิน สีฟ้า สีม่วง สีชมพู สีเขียว สีดำ โดยจะขบเน้นภาพเพื่อแสดงความสำคัญของจุดเด่นด้วยสีที่หลากหลายและมีความสดของกลุ่มสี

จากการกำหนดใช้โครงสร้างของสีด้วยเทคนิคการเขียนแบบแยกเฉดสีให้เกิดน้ำหนักและสร้างรูปทรง ภายในผลงานจะเน้นเรื่องของสีที่แสดงความตื่นตันทันและการปะติดปะต่อของเฉดสีที่มีความแตกต่างกัน แสดงความเป็นชิ้นส่วนของเศษซากของวัฒนธรรมที่เข้ามาผสมผสานระดับสีโทนร้อนและเย็นจะอยู่ในตำแหน่งที่สลับกันไปมา เพื่อแสดงความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่

มีสีสันและความแตกต่างของขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตทางสังคม ผู้วิจัยกำหนดให้ผลงานทั้ง 3 ชิ้นมีความโดดเด่นด้วยน้ำหนักของสีที่มีความสวยงามและความเข้มของเนื้อสีที่ทำหน้าที่อย่างหนักแน่น โดยผู้ชมจะสามารถเห็นจุดเด่นและจุดรองด้วยในระยะใกล้และไกล อีกทั้งการให้ค่าของน้ำหนักสีที่อยู่ในรายละเอียดของรูปทรงมีสีที่สลับซับซ้อน สะท้อนความหมายของการผสมผสานทางวัฒนธรรม และหยิบเอาคุณลักษณะเด่นของการสร้างสรรค์ผลงาน ศิลปะ (Pop art) ด้วยการใช้สีในงานแสดงความตื่นตาตื่นใจ และการให้ค่าสีมีความน่าสนใจ มีเนื้อหาที่สะท้อนถึงเรื่องราวชีวิตประจำวันและเป็นศิลปะที่สะท้อนพลังสภาพแท้จริงของสังคมวัฒนธรรมปัจจุบันตามความรู้สึกความเข้าใจของผู้คนทั่วไป ที่นำเสนอถึงการเปลี่ยนแปลงของสังคม ณ ช่วงเวลานี้

บรรยากาศของสีที่ผู้วิจัยใช้ในการคุมโครงสร้างบรรยากาศส่วนรวมของผลงานด้วยการใช้สี แดง ส้ม เหลือง เขียว ฟ้า น้ำเงิน ม่วง ชมพู ทั้งหมดคือการแสดงความโดดเด่นและความน่าสนใจ เพื่อนำเสนอการดึงดูดความน่าสนใจและความชื่นชอบของผู้คนที่มาชม แสดงถึงชั้นเชิงทางความคิดของการเลือกสรรเอาวัฒนธรรมที่มีความน่าสนใจ มีความงาม ความชื่นชอบตามทัศนคติเป็นที่นิยมและสมัยใหม่ บรรยากาศของสีจึงแสดงคุณสมบัติของความสดและเข้มของสีออกมาเพื่อให้ผู้คนเกิดมิติทางความงามและความคิดร่วมกับผู้วิจัย

ภาพประกอบที่ 96 การสื่อสารความรู้สึกของสีในงานจิตรกรรม

8.3 วิเคราะห์รูปแบบของการสร้างสรรค์

ในยุคของการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะลัทธิศิลปะป๊อปอาร์ต เป็นศิลปะที่เกิดขึ้นในประเทศสหรัฐอเมริกา ป๊อปอาร์ตจึงเป็นแบบอย่างของศิลปะที่สะท้อนพลังสภาพแท้จริงของสังคมปัจจุบันตามความรู้สึกความเข้าใจของสามัญชนทั่วไป ในช่วงหนึ่ง เวลานั้น และเป็นศิลปะที่เกี่ยวกับความเคลื่อนไหวของสังคม ซึ่งเป็นยุคของการเฉลิมฉลองวัฒนธรรมป๊อป (พ็อพพูลาร์ คัลเจอร์) ซึ่งเป็นวัฒนธรรมระดับมหาชน ศิลปะป๊อปอาร์ต เป็นวิถีปฏิบัติและรสนิยมแบบตลาดดาษดื่น เป็นวัฒนธรรมแห่งการแสวงหาค่าที่ผลิตด้วยระบบอุตสาหกรรม ป๊อปอาร์ต คือแนวศิลปะที่เป็นปฏิกิริยาโต้ตอบกับศิลปะลัทธิ แอ็บสแตรค เอ็กซ์เพรสชันนิสม์ ซึ่งเน้นการแสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึก การแสดงความเป็นส่วนตัว มีแนวทางเป็นของตัวเองและเป็นเรื่องของจิตวิญญาณ แต่ ป๊อปอาร์ต กลับหยิบยืมเอาสิ่งที่มีอยู่แล้วในท้องตลาด เช่น วัสดุสำเร็จรูป มานำเสนออย่างมีชีวิตชีวา ผลงานของ ป๊อปอาร์ต มักจะมีอารมณ์ขัน ขี้เล่นและชอบเสียดสี เย้ยหยันต่อศิลปะและชีวิต

ผู้วิจัยจึงได้ใช้รูปแบบของลัทธิป๊อปอาร์ต ผลงานของ แอนดี้ วอร์ฮอล ศิลปินชาวอเมริกัน ที่มีลักษณะโดดเด่นในลัทธิดังกล่าว ด้วยลักษณะของสีและรูปแบบเป็นที่น่าสนใจและเป็นอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ของศิลปินหลายคน ซึ่งยุคสมัยของ แอนดี้ วอร์ฮอล ได้เริ่มขึ้นในสหรัฐอเมริกาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1950- 1980 แต่ทว่าไม่ได้ทำรูปแบบของความเป็นป๊อปอาร์ต หดหายไป รูปแบบสไตล์ยังคงถูกพัฒนาและเป็นต้นแบบของการสร้างสรรค์ศิลปะแขนงต่างๆ การสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ได้มีการนำเอาอาร์ตสไตล์ของ แอนดี้ วอร์ฮอล มาเป็นรูปแบบของการสร้างสรรค์ซึ่งคงลักษณะของสีและลักษณะของการสร้างสรรค์ความเป็นป๊อปอาร์ตเอาไว้ เพื่อสื่อถึงช่วงเวลาและวัฒนธรรมของสังคมปัจจุบัน ผู้วิจัยเห็นวาลักษณะของผลงานและการจดจำอาร์ตสไตล์จะเป็นประโยชน์ต่อการสร้างสรรค์ โดยมีเป้าหมายสะท้อนการรับรู้ของผู้ชม และการสร้างความเป็นอัตลักษณ์ต่อวงการศิลปะ

ในปัจจุบันการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะจะปฏิเสธไม่ได้ว่า ศิลปินคือผู้สร้างสรรค์ โดยไม่มีอิทธิพลทางศิลปกรรม หรือศิลปินตัวอย่างของการสร้างสรรค์ ด้วยรูปแบบ สไตล์ ได้ถูกสร้างสรรค์ขึ้นมานานนับหลายร้อยปี ศิลปินลัทธิต่างๆ หรือศิลปินในโลก จึงศึกษาและลอกเลียนแบบ การสร้างสรรค์ ตลอดจนการพัฒนา รูปแบบ เลือกรสสีที่ยึดคุณลักษณะที่ดีต่อการสร้างสรรค์ผลงาน มาเป็นเครื่องมือของการสร้างสรรค์ศิลปะของตน เพื่อแนวทาง และแสดงเจตนาารมณ์ หลักการและเหตุผลของการนำเอา สัญลักษณ์ สี สัน รูปแบบ จากอิทธิพลทางศิลปกรรมในยุคต่างๆ มาผสมผสานกับการสร้างสรรค์ในปัจจุบัน จะเห็นได้ว่าการพัฒนาและการข้ามวัฒนธรรมไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะเศรษฐกิจ การเมือง สังคม วัฒนธรรม แต่เกิดขึ้นกับการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ เพราะแหล่งของการเรียนรู้ได้ขยายขอบเขตให้กว้างขวางแหล่งชุดข้อมูลในแขนงต่างๆ คือความรู้ต่อการนำไปใช้ ดังนั้นการนำเอารูปแบบของการสร้างสรรค์ของ แอนดี้ วอร์ฮอล จึงเป็นรูปแบบเชิงความหมายที่ผู้วิจัยให้ความหมายต่อช่วงเวลาของวัฒนธรรมป๊อปในปัจจุบัน

ภาพประกอบที่ 97 ภาพมาริลีน มอนโร พิมพ์โดยแอนดี้ วอร์ฮอล ศิลปินชาวอเมริกัน

ผู้วิจัยปฏิบัติทางจิตกรรมด้วยการกำหนดรูปแบบเหมือนจริงและกึ่งเหมือนจริง ในผลงานทั้ง 3 ชิ้น การนำเอารูปแบบ Pop art มาใช้ในงานจิตกรรม ด้วยการลงสีในลักษณะของ โกดัส โดยใช้ระดับของสีเพื่อสร้างรูปร่างรูปทรง เพื่อแสดงความโดดเด่นของสีและผลทางความคิดที่

สะท้อนถึงความเป็นวัฒนธรรมสมัยนิยม ที่พูดถึงความนิยมและการบริโภคของผู้คนในชีวิตประจำวัน ที่ทำให้อัตลักษณ์ทางความงามและวัฒนธรรมไทยสูญหายและเกิดเป็นลูกผสมทางวัฒนธรรมในปัจจุบัน ที่มีความหลากหลาย การกำหนดรูปแบบจึงเป็นการแสดงความหมายของการเปลี่ยนแปลงอัตลักษณ์ ในปัจจุบันสู่นาคตที่สูญเสียความเป็นรากเหง้าท่ามกลางกระแสของโลกาภิวัตน์

ภาพประกอบที่ 98 การสร้างความหมายและการกำหนดรูปแบบ

8.4 วิเคราะห์รูปทรงสัญลักษณ์

การใช้เส้นเพื่อสื่อความหมายในงานจิตรกรรมชั้นนี้คือการนำเอาสัญลักษณ์ของ ภาพถ่ายจากศิลปินดารานักร้องเกาหลีนิยมมีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จักของคนในสังคมไทย มาตัดต่อ และปรับคุณลักษณะพิเศษทางคอมพิวเตอร์ และได้โครงสร้างของเส้นที่ถูกรวบรวมจากสัญลักษณ์ที่จะ ใช้แทนความหมายในผลงาน การใช้สัญลักษณ์ดังกล่าวมาเป็นส่วนประกอบในการสร้างสรรค์ ผู้วิจัย ต้องการนำเสนอถึงผลรวบของวัฒนธรรมที่ก่อตัวขึ้นและถูกบริโภคเป็นที่กลายเป็นเศษซากทาง วัฒนธรรมที่หลงเหลือเป็นรูปธรรมและร่องรอยของวัฒนธรรมที่เปลี่ยนถ่ายแต่ละช่วงเวลา สะท้อน การดำรงอยู่ในช่วงเวลาและการเปลี่ยนแปลงสู่ยุคสมัยใหม่

ภาพประกอบที่ 99 โครงสร้างระบบสัญลักษณ์

8.5 วิเคราะห์การสื่อสารผลงานและการรับรู้ของผู้ชม

ผู้วิจัยใช้วิธีการนำเอาภาพพื้นหลังของ มิวสิควิดีโอ เพลงที่มีปฏิสัมพันธ์ของการ รับรู้ระหว่างผู้เสพสื่อจำนวนมากและผู้คนในสังคม กล่าวคือการนำเอาภาพพื้นหลังเหล่านี้มาใช้ในการ

สร้างสรรค์ เพื่อนำเสนอถึงความเป็นที่นิยมและปฏิสัมพันธ์ของผู้คน เพราะผู้วิจัยกำหนดให้ตัวนางรำ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของวัฒนธรรมไทยมาวางอยู่ในองค์ประกอบหลัก เพื่อให้มีปฏิสัมพันธ์ของการรับรู้ถึงความ เป็นไทยและปฏิสัมพันธ์ของการรับรู้สื่อจาก มิวสิควิดีโอเพลง และต้องการสะท้อนให้เห็นว่า วัฒนธรรมไทยในอดีตที่เป็นรากเหง้าได้เผชิญอยู่ในบริบทของกระแสของวัฒนธรรมสมัยนิยมอันมา จากการผสมผสานวัฒนธรรมภายใต้ระบบของโลกาภิวัตน์ ซึ่งวิธีการนี้สามารถเน้นย้ำถึงผลของการ ผสมผสานทางวัฒนธรรมและการบริโภคของสังคมไทย

ระยะของการรับรู้และมองเห็น ผลงานในแต่ละชิ้นมีภาพของนางรำสัญลักษณ์ แทนความหมายของอัตลักษณ์ทางความงามที่เป็นของไทยในอดีตยุคสมัย และภาพจาก มิวสิควิดีโอเพลง เป็นส่วนประกอบที่แสดงถึง ความเป็นวัฒนธรรมเกาหลีและเครื่องมือของการประกอบอัตลักษณ์ ทั้ง สองวัฒนธรรมเข้าด้วยกัน โดยมีการจัดตำแหน่งของนางรำอยู่ในองค์ประกอบซ้ายขวาของพื้นที่ ภายในพื้นที่แสดงพื้นที่ของสื่อและเทคโนโลยีขึ้นมา ผลงานจิตรกรรมสามารถแสดงการรับรู้ได้ 3 ระยะ ดังนี้

ระยะไกล การมองเห็นในระยะไกลสามารถแสดงสีสันของผลงานออกมาได้ อย่างชัดเจน และสามารถระบุถึงเนื้อหาของการบริโภคของผู้คนได้ การให้ค่าของสีแสดงความสามารถ ในการมองได้อย่างชัดเจน อีกทั้งยังแสดงความผสมผสานของมวลมนุษย์ที่เป็นรูปของนามธรรม สีสันที่ ผสมกันในระยะใกล้สื่อความหมายวิถีดำเนินชีวิตทางสังคมที่มีความหลากหลายของชาติพันธุ์

ระยะกลาง ด้วยการมองเห็นระยะนี้สามารถสื่อสารในรายละเอียดระยะกลาง ได้ กล่าวคือการแสดงออกของลักษณะท่าทางและองค์ประกอบของทัศนธาตุเผยให้เห็นในลวดลายที่ ซับซ้อนและทับถมกัน และสามารถนำเสนอความงามความที่ทับถมได้ชัดเจน การปรากฏของรูปทรง ประกอบไปด้วย ภาพของสัญลักษณ์หญิงสาวในชุดอันบก รูปศิลปินดารานักร้องที่มีชื่อเสียงและเป็น ที่นิยม รูปทรงรูปปั้นของเดวิดและวินัส รูปทรงของสาวใส่ต่างหู รูปทรงนางรำ และถุงเท้า เสื้อผ้า บางส่วน ที่ถูกจัดให้อยู่ในรูปแบบของการวางตำแหน่งแบบไม่มีพื้นที่

ระยะใกล้ ในระยะใกล้ผู้ชมสามารถเห็นถึงรายละเอียดขนาดเล็กที่บอกเล่า เรื่องราวของการสูญเสียความเป็นรากเหง้าทางวัฒนธรรมของไทย การเข้าไปอยู่ในระยะที่ใกล้จะสังเกต ว่าสีและรูปทรงของพื้นหลังคือตัวทำลายรูปทรงเบื้องต้น การผสมผสานของรูปทรงมีความซับซ้อน บางส่วนถูกลบเลือนหายไป บางส่วนของพื้นหลังขึ้นมาทับแทนที่ และอีกบางส่วนอยู่รวมกันและแสดง ความทับซ้อนขึ้นมาบนรูปทรงหลัก ซึ่งแสดงระยะเวลาของการสูญเสียและการแทรกแซงในอนาคต

ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยได้กลายเป็นคำถามต่อผู้ชม เพื่อต้องการสร้าง ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผลงานกับผู้ชม ด้วยการมองเห็นในระยะไกลสามารถแสดงสีสันของผลงานออกมา ได้อย่างชัดเจน และสามารถแสดงถึงเนื้อหาของการบริโภคของผู้คนได้ การให้ค่าของสีแสดง ความสามารถในการมองได้อย่างชัดเจน อีกทั้งยังแสดงความผสมผสานของมวลมนุษย์ที่เป็นรูปของ นามธรรม สีสันที่ผสมกันในสื่อความหมายวิถีดำเนินชีวิตทางสังคมที่มีความหลากหลายของชาติพันธุ์ กล่าวคือการแสดงออกของลักษณะท่าทางและองค์ประกอบของทัศนธาตุเผยให้เห็นในลวดลายที่ ซับซ้อนและทับถมกัน ผู้ชมสามารถเห็นถึงรายละเอียดที่มีขนาดเล็ก ที่บ่งบอกถึงเล่าเรื่องราวของการ สูญเสียความเป็นรากเหง้าทางวัฒนธรรมของไทย จะสังเกตว่าสีและรูปทรงของพื้นหลังคือตัวทำลาย รูปทรงเบื้องต้น การผสมผสานของรูปทรงมีความซับซ้อนบางส่วนถูกลบเลือนหายไป บางส่วนของพื้น

หลังขึ้นมาทับแทนที่ และอีกบางส่วนอยู่ร่วมกันและแสดงความทับซ้อนขึ้นมาบนรูปทรงหลัก ซึ่งแสดงระยะเวลาของการสูญเสียมและการแทรกแซงในอนาคต

ในอีกแง่มุมของการสร้างสรรค์ ความเข้าใจและการมีปฏิสัมพันธ์ของการรับรู้ต่อผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยชุดนี้อาจไม่ได้แสดงถึงความเป็นวัฒนธรรมเกาหลีและอัตลักษณ์ของไทย-เกาหลี เนื่องจากประสบการณ์ต่อการรับรู้ จำต้องอาศัยช่วงอายุและระดับของการเข้าถึงวัฒนธรรมเกาหลีในช่วงเวลาของปัจจุบัน แต่ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยชุดนี้ได้แสดงถึงการผสมผสานทางวัฒนธรรมที่เห็นว่า ความหลากหลายทางวัฒนธรรมคือการยอมรับและการผสมผสานความหลากหลายของวัฒนธรรมเข้าด้วยกัน ซึ่งสัญลักษณ์ของรูปปั้นเดวิดและวินส์ได้แสดงถึงความเป็นตะวันตก ที่ได้สร้างประสบการณ์ต่อการรับรู้ในผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยอีกระดับต่อการรับรู้ของผู้ชม ทั้งนี้ผู้วิจัยชี้ให้เห็นว่า การผสมผสานศิลปะและวัฒนธรรมในอดีตและปัจจุบันนับว่าวัฒนธรรมชาติตะวันตกมีอิทธิพลต่อการพัฒนาและสร้างสรรค์ อันเป็นพหุวัฒนธรรมที่เกิดจากการยอมรับวัฒนธรรมชาติตะวันตกเข้ามาผสมผสานกับชาติพันธุ์

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยและการสร้างสรรค์เรื่อง จิตรกรรมร่วมสมัย : อัตลักษณ์วัฒนธรรมลูกผสม ไทย-เกาหลี ในกระแสสังคมบริโภคนิยม เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อศึกษาอัตลักษณ์วัฒนธรรมลูกผสมไทย-เกาหลี และศึกษาผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยของศิลปินไทย ด้วยการศึกษา ค้นคว้า ทดลอง เพื่อสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัย ที่ได้รับแรงจากอัตลักษณ์วัฒนธรรมลูกผสม ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยดังนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 สรุปผลการศึกษาอัตลักษณ์ของวัฒนธรรมลูกผสม ไทย-เกาหลี ในกระแสสังคมบริโภคนิยม

อัตลักษณ์วัฒนธรรมลูกผสมนั้น เกิดจากกระบวนการแพร่กระจายวัฒนธรรมเกาหลีผ่านสื่อ โดยวัฒนธรรมเกาหลีได้นำเสนอสื่อบันเทิงสมัยใหม่ ที่แฝงไปด้วยการนำเสนอวัฒนธรรมเกาหลีผ่านช่องทางของสถานีโทรทัศน์ของประเทศไทย และได้สร้างการรับรู้ต่อผู้คนในสังคมไทยให้เปิดรับวัฒนธรรมเกาหลีจากการชมละครซีรีส์ มิวสิควิดีโอเพลง ภาพยนตร์ ที่ควบคู่ไปกับความเจริญทางด้านเทคโนโลยี กระทั่งเกิดปรากฏการณ์การกลายเป็นกระแสนิยมเกาหลีในสังคมไทย จะเห็นได้ว่ากระแสเกาหลียังคงอยู่ไปกับสังคมไทย และเป็นแหล่งเรียนรู้และแหล่งบริโภคของสังคมไทยในระยะยาว เนื่องจากวัฒนธรรมเกาหลีได้ผลิตสร้างสื่อและสินค้าทางวัฒนธรรมให้แก่ผู้บริโภคอย่างต่อเนื่อง ด้วยการสร้างภาพลักษณ์ของศิลปินดารานักร้องให้เป็นที่นิยมแบบทางความงาม และสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้คนในสังคมไทยได้ปฏิบัติและยึดถือเป็นแบบแผนของการดำเนินชีวิต ด้วยการแต่งกาย แต่งหน้า ทำสีผม การศัลยกรรมใบหน้า การกิน การเรียนรู้วัฒนธรรมการศึกษาภาษาเชิงลึก ที่พร้อมจะเข้าใจวัฒนธรรมเกาหลีและผสมผสานความต่างนี้ เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการประกอบสร้างอัตลักษณ์และเรียนรู้วัฒนธรรมไปพร้อมกับกระแสความนิยมและความชื่นชอบ กระบวนการดังกล่าว ได้กลายเป็นผลรวมของวัฒนธรรมลูกผสมไทย-เกาหลี ที่นำเสนอตัวตนให้เห็นว่า เขาคือใครในยุคของกระแสความนิยมที่นำเสนอให้เขาเหล่านั้นเป็นคนรุ่นใหม่ ที่ยึดถือวัฒนธรรมและสภาวะปัจจุบันเป็นฐานของการประกอบสร้างความเป็นอัตลักษณ์ แม้วัฒนธรรมที่ถูกประกอบสร้างนั้นจะไม่มีความเป็นชาตินิยม หากแต่เป็นวัฒนธรรมที่มีการผลิตสร้างความหมายของคนในยุคสมัยใหม่ที่ไม่ละเลยคุณค่าของความเป็นไทยและไม่หยุดยั้งการเรียนรู้เพียงแค่ว่าภายในสังคมวัฒนธรรมไทย

ภาพของอัตลักษณ์วัฒนธรรมลูกผสมที่สังคมไทยในปัจจุบันแสดงออกก็คือ การได้หยิบยืมวัฒนธรรมต่างชาติมาผนวกใช้กับการเป็นอยู่ของสังคมไทย และแสดงค่านิยมที่แตกต่างออกไปจากวิถีชีวิตแบบดั้งเดิม อัตลักษณ์ลูกผสมจึงเป็นการเปลี่ยนแปลงภาพลักษณ์ในตัวบุคคล ซึ่งภาพลักษณ์ที่ถูกนำเสนอ นั้น เป็นผลมาจากการผสมผสานทั้งวัฒนธรรมและวิถีชีวิตความเป็นไทยกับเกาหลีเข้าด้วยกัน อัตลักษณ์จึงถูกแสดงออกผ่านตัวบุคคล ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า อัตลักษณ์วัฒนธรรมลูกผสมนั้นคือ ภาพของการแสดงออกของความเป็นคนรุ่นใหม่ที่ต้องการนำเสนอภาพลักษณ์ในตัวบุคคลออกทางสังคม เพื่อสร้างการรับรู้ภายในสังคม จากแนวคิดอัตลักษณ์ทำให้ผู้วิจัยสรุปได้ว่า

อัตลักษณ์วัฒนธรรมลูกผสม คือการนำเสนอภาพลักษณ์ เหตุเพราะภาพลักษณ์ดังกล่าวถูกนำเสนอ และให้ความหมายในตัวบุคคล ที่ผู้อื่นสามารถรับรู้และเข้าถึงการสื่อสารของบุคคลนั้นๆ หลังจากที่มีการผสมทางวัฒนธรรมเกิดขึ้น ภาพลักษณ์ดังกล่าวที่ปรากฏจึงเป็นภาพแทนของความนิยม และความเป็นร่วมสมัยในบริบทของโลกกาวิวัตน์ อัตลักษณ์ลูกผสมจึงถูกอธิบายตัวภาพบุคคลที่กำลังสื่อสารกับสังคมไทยในปัจจุบัน อัตลักษณ์ดังกล่าวจึงมีร่องรอยของความเป็นวัฒนธรรมไทยอยู่ ซึ่งจะได้รับการบูรณาการหรือหยิบยืมวัฒนธรรมเข้ามาผสม แต่อย่างไรก็ตามปรากฏการณ์ดังกล่าวได้ก้าวเข้าสู่แนวคิดอัตลักษณ์ โดยอธิบายว่า อัตลักษณ์ได้มีพลวัตของการเปลี่ยนแปลงไปสู่มิติของการบริโภค การเปลี่ยนแปลงอัตลักษณ์ในกลุ่มของเกาหลีมีผลผ่านสังคมการบริโภค จึงกลายเป็นอัตลักษณ์ที่ถูกสร้างขึ้นผ่านการบริโภคเพื่อแสดงตัวตนให้เห็นว่าเขาเหล่านั้นคือผู้รับและผลิตวัฒนธรรมร่วมกับกระแสค่านิยมของวัฒนธรรมเกาหลี เพื่อสร้างสุนทรียภาพทางความงาม ที่แสดงถึงการชื่นชมหลงใหล และส่งผลต่อบุคลิกภาพ รสนิยม ความรู้สึกนึกคิด การตัดสินใจ รวมถึงการตัดสินใจ และพฤติกรรมของผู้คน ซึ่งชี้ให้เห็นว่าจากพฤติกรรมการรับวัฒนธรรมได้ถูกนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และสามารถสร้างภาพลักษณ์ให้ตัวบุคคลนั้นมีความทันสมัยและเป็นที่ยอมรับของผู้อื่นที่กำลังสื่อสารแก่สังคม (สุชีพ วรรณสุด, 2552)

ทั้งนี้ผู้วิจัยเห็นว่ากลุ่มผู้บริโภคในปัจจุบันมิได้หลงใหลเพียงวัฒนธรรมเกาหลีเพียงวัฒนธรรมเดียว แต่หากเป็นการแลกเปลี่ยนความเป็นสังคมวัฒนธรรมร่วมกับความหลากหลายของวัฒนธรรมของชาติอื่นๆ ที่เข้ามาผสมวัฒนธรรมไทย เพราะการประกอบสร้างวัฒนธรรมไม่ได้มีแค่วัฒนธรรมเพียงหนึ่งหรือสอง แต่เป็นความหลากหลายที่มีมากกว่าวัฒนธรรมเกาหลีและวัฒนธรรมไทย และจะเป็นผลในอนาคตว่า วัฒนธรรมที่ไร้พรมแดนจะมีช่วงเวลาของการบริโภคและการเรียนรู้ เพื่อผสมผสานของผู้คนในสังคมไทยต่อไป

1.2 สรุปผลการศึกษาดิจิทัลร่วมสมัยของศิลปิน ที่ได้รับแรงบันดาลใจ

ในการสร้างสรรค์จากปรากฏการณ์ความเปลี่ยนแปลงทางสังคมวัฒนธรรม

การสร้างสรรคดีตรกรรมร่วมสมัยจากปรากฏการณ์ความเปลี่ยนแปลงทางสังคมวัฒนธรรมสรุปได้ว่า ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยได้มีกระบวนการสร้างสรรค์ที่ได้แรงบันดาลใจมาจากสภาพของสังคมที่เปลี่ยนแปลงภายในปัจจุบัน ที่ปรากฏให้เห็นว่า การเลือกประสบการณ์ของการรับรู้ของศิลปินมีที่มาและแรงบันดาลใจมาจากสังคมในปัจจุบัน ซึ่งปรากฏการณ์สังคมวัฒนธรรมของไทยได้ส่งผลให้ศิลปินเกิดการตั้งคำถามต่อสังคมด้วยการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยเพื่อวิพากษ์สังคมในช่วงเวลานั้น สิ่งเหล่านี้คือเหตุที่จะส่งผลให้การสร้างสรรค์จิตรกรรมร่วมสมัยและการพัฒนาวงการจิตรกรรมร่วมสมัยก้าวกระโดด เนื่องจากแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ของศิลปินร่วมสมัยคือ การมองหาประเด็นที่เป็นยุคสมัยปัจจุบันที่เกิดขึ้นและสามารถเป็นกรณีศึกษา และเป็นคำถามต่อสังคมไทย เสมือนเป็นการได้เรียนรู้ตัวเองจากการรับชมผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยของศิลปิน ภาพที่ใช้ในการถ่ายทอดจึงเป็นการสื่อสารต่อสังคมว่า ศิลปินมองภาพปรากฏการณ์ของสังคมวัฒนธรรมไทยเป็นอย่างไร และมีส่วนร่วมต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพสังคมไทยในระดับใด จิตรกรรมร่วมสมัยจึงเป็นสื่อที่สะท้อนสังคมมนุษย์ ดังที่ศาสนาที่อ้างอยู่ด้วยความรักและความเชื่อของมนุษย์

สังคมวัฒนธรรมมีการเปลี่ยนแปลงก็ด้วยการดำรงอยู่ของมนุษย์ ศิลปะจึงถูกพัฒนาและบูรณาการตามยุคสมัยทางสังคมมนุษย์

ศิลปินผู้สร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยจึงได้นำเรื่องราวในปัจจุบันของผู้คนในสังคม เพื่อสร้างภาพแทนความหมายของสังคมไทยและสะท้อนให้เห็นว่า ปรากฏการณ์ของสังคมวัฒนธรรมมีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตของคนในระดับสังคม และท้องถิ่นในแต่ละช่วงเวลาอย่างไร ดังที่ได้กล่าวไว้ว่า การประสบกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือสัมผัส หรือกระทำกิจกรรมใดๆ ด้วยตนเอง ประสบการณ์ตรง (direct experience) คือ ความรู้เชิงประจักษ์ หรือความรู้เชิงประสบการณ์ (empirical knowledge) นับว่าสำคัญมากในการแสวงหาความรู้หลายสำนักปรัชญาทางสุนทรียศาสตร์เชื่อว่าความรู้ที่แท้จริงจะต้องอาศัยประสบการณ์ตรงเสมอ (กาจร สุนพงษ์ศรี, 2556) ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยจึงถูกใช้เป็นภาพแทนความหมายของผู้คนในช่วงเวลานั้น เพื่อแสดงถึงสภาพของสังคมและคุณค่าของมนุษย์ ที่ศิลปินได้มองเห็นเพื่อสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยที่ให้ความหมายและสะท้อนคุณค่าต่อสังคมวัฒนธรรมในแต่ละช่วงเวลา ดังแนวคิดของฮอลล์ ที่อธิบายไว้ว่า การนำเสนอภาพแทนในเชิงการสร้างความหมายซึ่งตั้งอยู่บนความเชื่อพื้นฐานที่ว่า การนำเสนอภาพแทนนั้นไม่ได้เป็นกระบวนการที่โปร่งใสหรือเป็นเพียงการถ่ายทอดสิ่งรอบข้าง โดยตรง ไม่ได้มีการบิดเบือน หากแต่เป็นกระบวนการที่แอบแฝงการผลิตความหมายกล่าวคือในขณะที่สิ่งรอบข้างไม่ได้มีความหมายในตัวของมันเอง หากแต่ศิลปินหรือนำเสนอภาพแทนนั้นใส่ความหมายลงไป ในกระบวนการนำเสนอจากแง่มุมดังกล่าว ศิลปินหรือนำเสนอนับว่ามีความสำคัญอย่างมาก เนื่องจากเป็นผู้กำหนดกรอบและให้ความหมายนั้นๆ (Stuart Hall, 1997)

จิตรกรรมร่วมสมัยไม่ได้แยกขาดออกจากสังคมและวัฒนธรรม แต่ผลงานจิตรกรรมเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตทางวัฒนธรรมสังคมปัจจุบันของมนุษย์ เมื่อสังคมวัฒนธรรมมีการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จิตรกรรมร่วมสมัยจึงเกิดการผสมผสานพัฒนาและเปลี่ยนแปลงตามบริบทของสังคมมนุษย์ สังคมวัฒนธรรมในช่วงเวลานั้นหล่อหลอมให้ศิลปินเกิดการเปลี่ยนแปลงความคิดและทัศนคติต่อการสร้างสรรค์ไปสู่การพัฒนาผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยในปัจจุบัน อีกทั้งยังส่งผลต่ออัตลักษณ์การแสดงออกของศิลปิน ในฐานะผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะและเป็นส่วนหนึ่งของสังคม และเป็นผู้ที่มองหาความแปลกใหม่ที่เกิดขึ้นภายในสังคมเพื่ออธิบายว่าสังคมวัฒนธรรมในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงรวมถึงกระบวนการคิดของศิลปินที่บ่งบอกว่า ศิลปินคือกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่สามารถเข้าถึงและรับรู้ประสบการณ์ของผู้คนในช่วงเวลาของความเป็นสมัยใหม่ ศิลปินจึงเป็นตัวแปรสำคัญของการสร้างสรรค์ผลงาน โดยศิลปินได้ใช้ประสบการณ์การรับรู้ต่อสังคมทั้งความคิด ทัศนคติ ความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ทางสังคมและเกิดขึ้นจากมุมมองของศิลปิน อันเป็นกระบวนการได้มาซึ่งแรงบันดาลใจเพื่อการสร้างสรรค์ และต้องการสะท้อนสภาพของสังคมชุดหนึ่ง ณ ช่วงเวลานั้น สู่งานผลงานจิตรกรรมร่วมสมัย ที่มนุษย์ทุกยุคทุกสมัยสร้างขึ้นเพื่อจรรโลงจิตใจ

กล่าวคือผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยเป็นสื่อที่สะท้อนความเป็นปัจจุบันของสิ่งที่เกิดขึ้นในสังคม โดยศิลปินได้นำเอาแรงบันดาลใจเหล่านี้เพื่อนำเสนอความเคลื่อนไหวของพลวัตทางสังคมวัฒนธรรม สู่กระบวนการสร้างภาพตัวแทนที่ปรากฏในงานจิตรกรรมร่วมสมัยดังที่ ธเนศ วงศ์ยานนาวา อธิบายว่าแม้ว่าคนในยุคสมัยใหม่ จะมีมีโนทัศน์ในเรื่องของความอิสระ แต่แก่นหรือหลักการสร้างสรรค์งานศิลปะของศิลปินตะวันตก และทัศนคติที่คนตะวันตกมีต่อศิลปะและสุนทรียศาสตร์ใน

ยุคสมัยใหม่ มีฐานคิดมาจากศาสนา คนตะวันตกจะให้ความสำคัญกับการจินตนาการ (Imagination) และการเข้าถึงความจริงแท้ที่ต้องเข้าใจธรรมชาติ เพราะการเข้าใจธรรมชาติก็จะเข้าใจกฎเกณฑ์ แต่ในความเป็นจริงแล้วเราเข้าถึงความจริงอันแท้จริงไม่ได้ เราจึงต้องเข้าสู่ฐานแนวคิดของการเสนอภาพตัวแทน (Representation) ซึ่งแนวคิด (Concept) ของการเสนอภาพตัวแทน เป็นแนวคิดรากฐานของศิลปะตะวันตก ต่อมาในยุคสมัยเรเนอซองส์ เมื่อเกิดการฟื้นฟูศิลปวิทยาการ ของกรีกและโรมันโบราณขึ้นมาใหม่ ศิลปะซึ่งเป็นการจำลองโลก เพื่อเข้าถึงความจริงนี้ใช้คำว่า Representation (จำลอง แบบ, การนำเสนอภาพตัวแทน) Representative หมายถึง แทน คำพูดแสดงความคิด แสดงให้เห็นเป็นตัวอย่าง และมักใช้กับงานทัศนศิลป์ (ทักษิณา พิพิชกุล, 2559)

1.3 สรุปการสร้างสรรคจิตรกรรมร่วมสมัยที่ได้รับแรงบันดาลใจจากอัตลักษณ์

วัฒนธรรมลูกผสมไทย-เกาหลีในกระแสสังคมบริโภคนิยม

การสร้างสรรคผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยชุด อัตลักษณ์วัฒนธรรมลูกผสมไทย-เกาหลี ในกระแสสังคมบริโภคนิยม จากเนื้อหาที่ได้ข้อสรุปจากการศึกษาอัตลักษณ์วัฒนธรรมลูกผสมไทย-เกาหลี ในกระแสสังคมบริโภคนิยม ผู้วิจัยได้มองเห็นประเด็นของการนำเนื้อหาที่สรุปออกมาเป็นแนวคิดในการสร้างสรรคผลงาน ผู้วิจัยได้นำเนื้อหาจากผลงานศึกษาตามวัตถุประสงค์ที่ 1 และได้นำเอาวิธีการและแนวทางต่อการถ่ายทอดการสร้างสรรคตามวัตถุประสงค์ที่ 2 และได้นำทั้ง 2 วัตถุประสงค์มาเป็นการรอบความคิดของการสร้างสรรค เพื่อนำมาสร้างสรรคผลงาน โดยมีการสรุปกระบวนการสร้างสรรคดังนี้

การกำหนดแนวคิดผู้วิจัยได้แรงบันดาลใจจากการศึกษาและประสบการณ์จากตัวผู้วิจัยเอง อันนำมาสู่การเริ่มต้นและการตั้งคำถามต่อสังคมไทย ของการเปิดรับวัฒนธรรมเกาหลี ภายใต้กระแสสังคมบริโภคนิยมในปัจจุบัน ที่ส่งผลให้ภาพลักษณ์ทางความงามของความเป็นไทย เปลี่ยนแปลงไป กลายเป็นลูกผสมทางวัฒนธรรมข้ามชาติ ที่เข้าไปอยู่ในตัวบุคคล ด้วยภาพลักษณ์ของความเป็นไทยได้ถูกแปรเปลี่ยนคุณค่าและวิถีของไทยในอดีต สังคมไทยจึงได้ลดทอนบทบาทของวัฒนธรรมไทย และผลานความเป็นปัจจุบันเข้าด้วยกัน แต่ก็ผลิตวัฒนธรรมของตัวเองเพื่อเป็นเครื่องต่อรองกับวัฒนธรรมข้ามชาติ แม้จะมีบทบาทของอิทธิพลความต่างอยู่บ้างแต่ก็ไม่ยอมสูญเสียอัตลักษณ์ จากการศึกษาและการกำหนดแนวความคิด ผู้วิจัยได้เข้าสู่กระบวนการค้นหารูปทรงสัญลักษณ์เพื่อเป็นการกำหนดรูปทรงที่ใช้ในการสื่อความหมายในผลงาน การกำหนดรูปทรงสัญลักษณ์เพื่อสร้างสรรคผลงาน ผู้วิจัยได้แยกออกเป็นอยู่ 3 กลุ่มคือ 1) รูปทรงสัญลักษณ์ของสีฉบับเกาหลี 2) รูปทรงสัญลักษณ์ทางความงามในอุดมคติ 3) รูปทรงสัญลักษณ์การผสมผสานทางวัฒนธรรม ผู้วิจัยได้ศึกษาและให้ความหมายของที่มาและการนำไปใช้พัฒนาการทำภาพร่างเพื่อใช้ในการสร้างสรรค การพัฒนาภาพร่างด้วยกระบวนการทางคอมพิวเตอร์ที่ช่วยในเรื่องของเทคนิคการสร้างรูปทรง และเพื่อให้สอดคล้องกับวิถีคิดของผู้วิจัย โดยเน้นสื่อทางเทคโนโลยีคือพลังของการเปลี่ยนแปลงและสร้างสรรควัฒนธรรมในโลกสมัยใหม่ การนำเอาภาพของสื่อจากมิวสิควิดีโอเพลงเกาหลีที่เป็นกระแสของการรับรู้ และการบริโภควัฒนธรรมความบันเทิงของเกาหลี การใช้สื่อเป็นพื้นหลังจึงมีความสำคัญ เพื่อให้เชื่อมโยงกับองค์ประกอบหลักของรูปทรงทางความงาม ผู้วิจัยใช้วิธีการผสมรูปทรงที่ใช้คุณลักษณะเฉพาะของคอมพิวเตอร์ เพื่อปรับให้รูปทรงเชื่อมเข้าหากันอย่างสมบูรณ์

ผลที่เกิดคือรูปทรงมีการทับความเด่นและสีที่สลับซับซ้อน (Overlap) ช่วยในการให้ความหมายของเนื้อหาทางวัฒนธรรมลูกผสม

จากการผลงานสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมชุด จิตรกรรมร่วมสมัย อัตลักษณ์วัฒนธรรมลูกผสมไทย-เกาหลี ในกระแสสังคมบริโภคนิยม ผู้วิจัยสรุปการวิเคราะห์ที่ได้ดังนี้ ด้านรูปทรง ผู้วิจัยใช้วิธีการจัดการรูปทรงหลักในผลงานจิตรกรรม โดยการนำเอารูปทรงของนางรำซึ่งเป็นตัวแทนของวัฒนธรรมไทย ที่แสดงความงามของไทยในอุดมคติ ที่ถูกกลายล้อมด้วยสื่อเทคโนโลยีต่างๆ การเหลื่อมล้ำระหว่างพื้นหลังกับรูปทรงขององค์ประกอบหลักที่เป็นแกนหลักของทัศนธาตุที่สำคัญภายในงาน ซึ่งได้จัดวางองค์ประกอบ ซ้ำขวาเท่ากัน เพื่อสื่อถึงความสัพเพเหระของวัฒนธรรมทั่วสารทิศที่ต่างครอบงำซึ่งกันและกัน ผู้วิจัยสร้างพื้นที่ในงานจิตรกรรมร่วมสมัย ให้มีความทับซ้อนกันกับตัวองค์ประกอบหลัก ซึ่งพื้นหลังของผลงานชุดนี้ผู้วิจัยต้องการแสดงให้เห็นถึงความงดงามของสีและรูปทรงที่ทับถมกัน อันเกิดจากการผสมผสานของรูปทรง เพื่อให้รู้สึกถึงความล้น ทับถม ความโกลาหลของสังคม โดยการหยิบเอาพื้นหลังสีเหลี่ยมของสื่อจากมิวสิควิดีโอ ของเพลงเกาหลี และวงศิลปินที่โด่งดังในขณะนี้ เพื่อให้เข้ากับกระแสของการบริโภคและการรับรู้ของสังคมไทย การเลือกใช้พื้นหลังของมิวสิควิดีโอ เป็นส่วนสำคัญของการดึงดูดความสนใจของผู้คน อีกทั้งผลงานชุดนี้ ผู้วิจัยใช้รูปทรงเพื่อบ่งบอกถึงพื้นที่ทางวัฒนธรรมที่ไม่ได้อยู่รวมกัน แต่ใช้รูปทรงเพื่อแสดงให้เห็นถึงการข้ามวัฒนธรรมและการผสมผสานวัฒนธรรมที่ผสมปนเปจากอิทธิพลโลกสมัยใหม่ กล่าวคือการสร้างพื้นที่ในงานจิตรกรรมชุดนี้แสดงให้เห็นว่าพลังของสื่อและเทคโนโลยีคือส่วนสำคัญของการรับรู้โลกในปัจจุบัน

โครงสร้างสีส่วนรวมจากพื้นหลังจะใช้โครงสร้างสีที่มาจากพื้นหลังของมิวสิควิดีโอ เพลงของเกาหลีที่มีลักษณะทั้งรูปร่างรูปทรงและสีของพื้นหลังที่มีสีสันหลากหลายเพื่อการสอดประสานและความแตกต่างของสีที่มายุบรวมกันภายในพื้นหลัง เนื่องจากเนื้อหาของภาพใช้รูปแบบสไตล์ป๊อปอาร์ต (Pop art) ที่มีลักษณะของสีที่ชัดเจนและรูปทรงที่อิสระเสรี รูปแบบป๊อปอาร์ตจึงเป็นแบบอย่างของศิลปะที่สะท้อนพลังสภาพแท้จริงของสังคมปัจจุบันตามความรู้สึกรู้สึกความเข้าใจของสามัญชนทั่วไป ในช่วงหนึ่ง เวลานั้น และเป็นศิลปะที่เกี่ยวกับความเคลื่อนไหวของสังคม ซึ่งเป็นยุคของการเฉลิมฉลองวัฒนธรรมป๊อป (popular culture) ภายในพื้นหลังของผลงานไม่ได้แสดงแสงเงาที่สมจริงแต่เป็นการใช้สีที่มีค่าน้ำหนักและโทนของสีเป็นตัวกำหนดรูปทรงและตีความหมายที่แตกต่างออกไป เพื่อให้เห็นโครงสร้างของกลุ่มสีที่ประกอบค่าน้ำหนักหลายวรรณะที่ให้ความรู้สึกตื่นตันทันการค้นหารูปทรงด้วยการมองเข้าไปในผลงานที่มีมิติของสีสลับซับซ้อน พื้นหลังคือกลุ่มสีที่มีลักษณะแตกต่าง ด้วยเทคนิคการเขียนแบบแยกเฉดสีให้เกิดน้ำหนักและสร้างรูปทรง ภายในผลงานจะเน้นเรื่องของสีที่แสดงความรู้สึกตื่นตันทันและการปะติดปะต่อของเฉดสีที่มีความแตกต่างกัน แสดงความเป็นชิ้นส่วนของเศษซากของวัฒนธรรมที่เข้ามาผสม ระดับสีโทนร้อนและเย็นจะอยู่ในตำแหน่งที่สลับกันไปมา เพื่อแสดงความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่มีสีสันและความแตกต่างของขนบธรรมเนียมวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตทางสังคม ผู้วิจัยกำหนดให้ผลงานทั้ง 3 ชิ้นมีความโดดเด่นด้วยน้ำหนักของสีที่มีความสวยงามและความเข้มของเนื้อสีที่ทำหน้าที่อย่างหนักแน่น โดยผู้ชมจะสามารถเห็นจุดเด่นและจุดรองด้วยในระยะใกล้และไกล อีกทั้งการให้ค่าของน้ำหนักสีที่อยู่ในรายละเอียดของรูปทรงมีสีที่สลับซับซ้อน สะท้อนความหมายของการผสมผสานทางวัฒนธรรม

การสร้างสรรคผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยได้กลายเป็นคำถามต่อผู้ชม เพื่อต้องการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผลงานกับผู้ชม และสามารถแสดงถึงเนื้อหาของการบริโภคของผู้คน การให้ค่าของศิลปะแสดงความสามารถในการมองได้อย่างชัดเจน อีกทั้งยังแสดงความผสมผสานของมวลมนุษย์ที่เป็นรูปของนามธรรม สีเส้นที่ผสมกันในระยะไกลสื่อความหมายวิถีนำเนินชีวิตทางสังคมที่มีความหลากหลายของชาติพันธุ์ กล่าวคือการแสดงออกของลักษณะท่าทางและองค์ประกอบของทัศนธาตุเผยให้เห็นในลวดลายที่ซับซ้อนและทับถมกัน ผู้ชมสามารถเห็นถึงรายละเอียดที่มีขนาดเล็ก ที่บ่งบอกถึงเล่าเรื่องราวของการสูญเสียความเป็นรากเหง้าทางวัฒนธรรมของไทย จะเห็นได้ว่าสีและรูปทรงของพื้นหลังคือตัวทำลายรูปทรงเบื้องหน้า การผสมผสานของรูปทรงมีความซับซ้อนบางส่วนถูกลบเลือนหายไป บางส่วนของพื้นหลังขึ้นมาทับแทนที่ และอีกบางส่วนอยู่รวมกันและแสดงความทับซ้อนขึ้นมาบนรูปทรงหลัก ซึ่งแสดงระยะเวลาของการสูญเสียและการแทรกแซงในอนาคต ในอีกแง่มุมของการสร้างสรรค์วัฒนธรรมแสดงการต่อรองและช่วงชิงความเป็นชาติ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าวัฒนธรรมทั้งสองต่างมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน กำจร สุนพงษ์ศรี ได้กล่าวไว้ว่า คุณค่าของสุนทรียภาพขึ้นอยู่กับความรู้สึกนึกคิด เป็นเรื่องของการเห็นคุณค่า ความชอบความพึงพอใจ มากบ้างน้อยบ้างสูงบ้าง ต่ำบ้าง ขึ้นอยู่กับรสนิยม หรือจากประสบการณ์ตรงและทางอ้อม ทั้งนี้นอกจากคุณค่าที่มีอยู่ในตัวผลงานศิลปะแล้ว ผู้ชมหรือผู้ฟังยังต้องมีส่วนปรับการรับรู้ ความเข้าใจ และเห็นคุณค่าของงานศิลปะชิ้นนั้นๆ ด้วยการสร้างอารมณ์ร่วม (empathy) ที่สำคัญยิ่ง ในสมัยปัจจุบัน งานศิลปะมีการสร้างสรรค์อย่างหลากหลาย ทั้งหลักการ แนวคิด จุดมุ่งหมาย เนื้อหา และเทคนิควิธีการอย่างสลับซับซ้อนมากกว่าในอดีตมาก (กำจร สุนพงษ์ศรี, 2556) จะเห็นได้ว่าการสร้างสรรค์ในยุคปัจจุบัน ศิลปินมีความเป็นอิสระทั้งทางด้านความคิด และเทคนิควิธีการที่หลากหลาย ความซับซ้อนในการสร้างสรรค์สามารถเพิ่มองค์ความรู้ในการพัฒนาผลงานศิลปะร่วมสมัยในอนาคต

2. อภิปรายผล

จากการศึกษาจิตรกรรมร่วมสมัย : อัตลักษณ์วัฒนธรรมลูกผสมไทย-เกาหลี ในกระแสสังคมบริโภค มีข้อค้นพบที่สำคัญและได้นำมาอภิปรายดังนี้

1) อัตลักษณ์ของวัฒนธรรมลูกผสม ไทย-เกาหลี ในกระแสสังคมบริโภคนิยม ทำให้เห็นว่าในการผสมผสานวัฒนธรรมของคนไทยนั้น ได้มีกระแสทางวัฒนธรรมของต่างชาติเข้ามามีบทบาทต่อการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ และโลกาภิวัตน์คือกุญแจที่จะไขความต่างของวัฒนธรรมและชาติให้กลายเป็นแหล่งที่จะเรียนรู้และพัฒนาของมนุษย์ ซึ่งมนุษย์ในปัจจุบันจัดว่าเป็นผู้แสวงหาความรู้ความสามารถต่อการสร้างสรรค์ วัฒนธรรมเกาหลีจึงได้กลายเป็นวัฒนธรรมที่มีความเหมาะสมและการตอบสนองความต้องการของคนไทย การผสมผสานวัฒนธรรมจึงเป็นเรื่องง่ายและไม่ผิด เพราะแต่ละยุคของการดำเนิน คือการได้ปฏิบัติความเป็นสังคมวัฒนธรรมสืบมา การผสมผสานวัฒนธรรมจึงไม่มีที่สิ้นสุดและไม่หยุดนิ่ง เนื่องจากผลของความเจริญก้าวหน้ายังเดินไปในทิศทางที่ดีขึ้น

การคงอยู่ของอัตลักษณ์จึงเป็นเรื่องของความไม่แน่นอน การกำหนดและชี้ว่าความเป็นไทยในอดีตยังคงต้องแข็งแกร่งและเดินหน้าต่อไปมิใช่คำตอบที่ทุกคนต้องการ แต่การดำรงอยู่ในสังคมวัฒนธรรมปัจจุบันต้องอยู่บนพื้นฐานของความเข้าใจ ที่บ่งบอกว่าตัวตนคือคนไทย คุณค่าความดี

งามล้วนแล้วแต่มาจากขนบธรรมเนียมของไทย วัฒนธรรมไทยควรได้รับการอนุรักษ์ ซึ่งคุณค่าของความเป็นไทยนั้นอาจจะแฝงอยู่ในจิตใจของผู้คนในสังคม แต่มิใช่เป็นการแสดงออกและแสดงความขัดแย้งต่อการดำรงอยู่ร่วมกับผู้อื่น การยอมรับและการได้เลือกสรรวัฒนธรรมจึงเสมือนโอกาสและการมองเห็นถึงความหลากหลาย ที่พร้อมจะเรียนรู้และใช้ประโยชน์จากวัฒนธรรมชาติอื่นๆ เพื่อสร้างอัตลักษณ์ของตนขึ้นมาท่ามกลางบริบทของโลกาภิวัตน์ (อภิญา เพ็ญฟูสกุล, 2543) ได้กล่าวว่า อัตลักษณ์มีความหมายเป็นปัจเจกที่เชื่อมต่อและสัมพันธ์กับสังคม ซึ่งสังคมกำหนดบทบาทหน้าที่และคุณค่าที่ติดตามมากับความเป็นสามเณร-ภรรยาความเป็นศิษย์-อาจารย์ อัตลักษณ์จึงเป็นเรื่องของสัญลักษณ์ด้วย อัตลักษณ์ (Identity) เป็นความรู้สึกนึกคิดที่บุคคลมีต่อตนเองว่า ฉันคือใคร ซึ่งจะเกิดขึ้นจากการปฏิสังสรรค์ระหว่างตัวเรากับคนอื่นโดยผ่านการมองเห็นตนเองและการที่คนอื่นมองเรา อัตลักษณ์ต้องการความตระหนัก (Awareness) ในตัวเราและพื้นฐานของการเลือกบางอย่าง นั่นคือเราจะต้องแสดงตนหรือยอมรับอย่างตั้งใจกับอัตลักษณ์ที่เราเลือก ความสำคัญของการแสดงตนก็คือการระบุได้ว่าเรามีอัตลักษณ์เหมือนกลุ่มหนึ่งและมีความแตกต่างจากกลุ่มอื่นอย่างไรและ ฉันเป็นใครในสายตาคนอื่น

อัตลักษณ์ คือจิตสำนึกส่วนตัวและจิตสำนึกส่วนรวมในระดับสังคมที่เกิดจากการนิยามตัวเองว่าตัวเองคือใคร เป็นมาอย่างไร แตกต่างจากคนกลุ่มอื่นหรือสังคมอื่นอย่างไรและจะใช้อะไรเป็นเครื่องหมายในการแสดงออก อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม คือความรู้สึกหรือวัฒนธรรมร่วมของกลุ่มหรือการที่ปัจเจกชนมีอิทธิพลหรือการได้รับการยอมรับจากวัฒนธรรมของกลุ่มนั้นๆ นอกจากนี้การยอมรับวัฒนธรรมของกลุ่มคนยังมีความเกี่ยวเนื่องกับบรรทัดฐานของสังคม (Norms) ซึ่งบุคคลต้องยอมรับความเป็นเอกลักษณ์หรืออัตลักษณ์ของกลุ่มให้ได้ ความสำคัญของการสร้างเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมทำให้เห็นความแตกต่างและความหลากหลายทางชาติพันธุ์ ทั้งนี้ความแตกต่างดังกล่าวควรได้รับการยอมรับมากกว่าการตำหนิหรือเกิดความขัดแย้งระหว่างกลุ่ม เพราะเกิดจากความแตกต่างและการไม่ยอมรับวัฒนธรรมเฉพาะของกลุ่มนั้นๆ นอกจากนี้การยอมรับในอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของกลุ่มทำให้บุคคลได้รับการยอมรับเข้าร่วมเป็นสมาชิกของกลุ่มได้ง่ายมากขึ้นด้วย (พัฒนา กิตติอาษา, 2546) การประกอบสร้างอัตลักษณ์ของสังคมไทย ได้กลายเป็นผลของการผสมผสานวัฒนธรรมไทย-เกาหลี ที่บ่งบอกว่า การยอมรับวัฒนธรรมเกาหลีคือการนำเอาชิ้นส่วนหนึ่งทางวัฒนธรรมมาประกอบสร้างเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้คน เพราะในปัจจุบันการได้แสวงหาความหลากหลายหรือการยอมรับวัฒนธรรมเสมือนเป็นการทำความเข้าใจต่อปรากฏการณ์และใช้ประโยชน์ต่อการศึกษาวัฒนธรรมเพื่อดำเนินชีวิต อีกทั้งยังเป็นการประกอบสร้างตัวตนให้สังคมรับรู้ว่าเขาเป็นหนึ่งในผู้คนที่ได้ผลิตวัฒนธรรมที่แสดงอัตลักษณ์ที่เป็นส่วนผสมของกระแสวัฒนธรรมสมัยนิยมที่เข้ามาปฏิบัติสัมพันธ์ต่อการรับรู้และค่านิยมของคนไทย และแสดงภาพตัวแทนของความเป็นคนรุ่นใหม่ที่มีทัศนคติความชอบและวิถีการดำเนินชีวิตตามกระแสของความนิยม

2) จิตรกรรมร่วมสมัยของศิลปิน ที่ได้รับแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์จากปรากฏการณ์ความเปลี่ยนแปลงทางสังคมวัฒนธรรม แสดงให้เห็นว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยนั้นคือ การที่ศิลปินได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของสังคมเสมือนการส่องมองปรากฏการณ์ของสังคมที่เกิดขึ้น และศิลปินได้นำเอาองค์ประกอบทางสังคมเข้ามามีส่วนร่วม

ในการสร้างสรรค์เพื่อสร้างการรับรู้ของผู้คนในปัจจุบัน และเป็นการสะท้อนมุมมองของศิลปินที่มีต่อสังคมไทย ศิลปินจึงนำเรื่องราวในชีวิตประจำวันที่น่าเสนอแง่มุมของสังคมผ่านผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยด้วยเทคนิคและวิธีการเฉพาะตัว เพื่อสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยที่เป็นส่วนประกอบทางสังคมแต่ละช่วงเวลาในปัจจุบัน ศิลปินจึงได้นำเอารากฐานของสังคมวัฒนธรรมปัจจุบันที่นับว่าเป็นผลของความสำเร็จต่อการสร้างผลการรับรู้และความเข้าใจต่อผลงานได้ จากกระแสความนิยมที่ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตทางสังคมก็ได้กลายเป็นกระแสของการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัย

ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยเสมือนการอธิบายปรากฏการณ์ทางสังคมของช่วงเวลานั้นๆ โชคชัย ตักโพธิ์ ได้กล่าวไว้ว่า อะไรก็ตามที่เรียกว่า ร่วมสมัย นั้น น่าจะดูได้จากองค์ประกอบที่เรียกว่า 3 ร่วม ประการแรกคือ ร่วมชีวิต อย่างที่เข้าใจกันคือหมายถึง คนทำงานศิลปะที่ยังมีชีวิตอยู่ ซึ่งก็จะมีรายละเอียดของมัน เพราะศิลปินบางคนที่ยังมีชีวิตอยู่ บางทีก็อาจจะไม่มีอะไร ร่วมสมัย เลยก็ได้ กล่าวคือเคลื่อนไหวตัวเองไปสู่ความ ล้าสมัย หรือ ร่วงสมัย ประการที่สองคือ ร่วมเหตุการณ์ เช่นอยู่ในเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ หรืออยู่ใน (main event) เหตุการณ์หลัก ของยุคสมัยเดียวกัน เช่น เหตุการณ์เปลี่ยนแปลงการปกครอง แต่ละเหตุการณ์ แต่ละยุคสมัยก็จะมีข้อปลีกย่อยของมัน ซึ่งอาจมีจุดร่วมบางอย่างทำให้เกิดลักษณะ ร่วมสมัย ในยุคนั้นๆ ขึ้นมา ประการที่สามคือ ร่วมความคิด เช่นความคิดเรื่องประชาธิปไตย สังคมนิยม ชาตินิยม เพศนิยม ความคิดเรื่องต่อต้านเผด็จการ ความคิดเรื่องต่อต้านสงคราม ความคิดเรื่องประชานิยม ลักษณะของการ ร่วมความคิด ที่ว่านี้อาจดูได้จาก (Movement) การเคลื่อนไหว ต่างๆ ที่เกิดขึ้นว่ามีหรือไม่ ในช่วงเหตุการณ์ หรือเกิดกระแสของคำว่า ศิลปะเพื่อชีวิต (โชคชัย ตักโพธิ์, 2551)

ศิลปินได้เห็นถึงกระบวนการที่จะนำเรื่องราว ที่เป็นกระแสความนิยมและเป็นความเข้าใจของคนในยุคปัจจุบัน ที่อาศัยประสบการณ์ของผู้ชมและประสบการณ์ของศิลปินที่มีร่วมกันเป็นการทำความเข้าใจ และไปถึงเป้าหมายของการสร้างสรรค์ การสร้างสรรค์และแสดงออกของศิลปิน นับว่าเป็นความสำเร็จต่อวงการจิตรกรรมร่วมสมัยและได้รับความนิยมนับต่อศิลปิน นักเรียนนักศึกษาที่สนใจผลงานจิตรกรรมเป็นอย่างมากเนื่องจากความเป็นเฉพาะตัวหรืออัตลักษณ์ของศิลปิน ได้มีการผสมรูปแบบสไตล์งานศิลปะด้วยการรับอิทธิพลของศิลปะตะวันตกที่ทำให้รูปแบบของการถ่ายทอดมีความเป็นสมัยใหม่ และได้ถ่ายทอดเนื้อหาของความเป็นไทยที่ศิลปินหยิบยกมาเป็นเนื้อหาของผลงานด้วยวิธีการถ่ายทอดความเป็นเฉพาะตัวและความสามารถทางเทคนิคฝีมือที่เป็นที่ยอมรับ อีกทั้งศิลปินยังอยู่ในกระแสของการรับรู้ปรากฏการณ์ของความเป็นคนรุ่นใหม่ที่ศิลปินสามารถถ่ายทอดประสบการณ์ร่วมกับผู้คนในสังคมไทย วิรุณ ตั้งเจริญ กล่าวไว้ว่า ถ้าหากย้อนกลับไปพิจารณาถึงการได้รับอิทธิพลของศิลปะตะวันตกแก่ศิลปะไทยคงสามารถสืบย้อนไปจิตรกรรมขรัวอินโขงในสมัยรัชกาลที่ 4 ที่ศึกษาจากสิ่งพิมพ์นำเข้าโดยมิชชันนารีชาวตะวันตกเพื่อเข้ามาเผยแพร่คริสต์ศาสนา สะท้อนให้เห็นอิทธิพลของศิลปะสมัยใหม่จากตะวันตกในศตวรรษที่ 19 ซึ่งเป็นช่วงเวลาร่วมสมัยเวลาใกล้เคียงกัน (วิรุณ ตั้งเจริญ, 2534) จะเห็นได้ว่าความก้าวหน้าของวงการศิลปะก็คือการได้รับอิทธิพลและรูปแบบของตะวันตกมาเป็นส่วนในการพัฒนาความรู้ และวิธีการแสดงออกของศิลปินไทย ความเป็นสมัยใหม่จึงปฏิเสธอิทธิพลฝั่งตะวันตกไม่ได้ เนื่องจากปรากฏการณ์ของความเป็นร่วมสมัยและรูปแบบการสร้างสรรค์ และความหลากหลายมีมากพอที่จะทำให้ศิลปินไทยศึกษาหรือเรียนรู้เพื่อพัฒนาศิลปะร่วมสมัยในประเทศไทย เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถของผู้สร้างสรรค์ให้ผลิตผลงาน

จิตรกรรมที่มีคุณค่าทางความงามและคุณค่าต่อสังคม และพัฒนางานศิลปะร่วมสมัยให้ทัดเทียมสังคมโลก

3) จากการสร้างสรรค์จิตรกรรมร่วมสมัยที่ได้รับแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์จากอัตลักษณ์วัฒนธรรมไทย-เกาหลีในกระแสสังคมบริโภคนิยม แสดงให้เห็นว่าในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยนั้น พบว่ากระบวนการที่จะได้มาซึ่งเนื้อหาของงานสร้างสรรค์คือส่วนสำคัญต่อการพัฒนา เพราะการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยนับว่าเนื้อหาของงานแสดงออกจะต้องมีความเกี่ยวเนื่องกันกับบริบททางสังคมวัฒนธรรมในปัจจุบัน ที่มีความเป็นร่วมสมัยเช่น เหตุการณ์สำคัญ กระแสนิยมของสังคม เพื่อสร้างผลของการรับรู้ต่อผู้ชมและบรรลุเป้าหมายของการสร้างสรรค์กระบวนการที่จะได้มาซึ่งรูปทรงและรูปแบบของการสร้างสรรค์ จะต้องอาศัยกระบวนการทดลองเพื่อการพัฒนาภาพร่างที่มีวิจิตรและซับซ้อนได้สูงขึ้น ผ่านการคิดวิเคราะห์ทั้งการนำเอาแรงบันดาลใจสู่เนื้อหาของงานสร้างสรรค์ และกระบวนการสร้างสรรค์ด้วยเทคนิคและวิธีการ ในผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยชุดนี้ ผู้วิจัยพบว่ากระบวนการสร้างสรรค์จิตรกรรมร่วมสมัยนั้น การใช้สื่อในการสร้างสรรค์ก็สามารถเป็นการเพิ่มเทคนิคและวิจิตรสำคัญผู้สร้างสรรค์ได้ เนื่องจากสื่อในปัจจุบันมีความหลากหลายและเพียงพอต่อการนำไปพัฒนาประกอบใช้ จากผลของเทคโนโลยีที่เป็นเครื่องมือในการพัฒนาภาพร่างนี้ทำให้และการมองหาสัญลักษณ์ เพื่อใช้ในการสื่อความหมายนับว่าเป็นผลดีต่อผู้วิจัยมาก ที่จะช่วยเพิ่มวิจิตร (Conceptual Art) อันมีผลต่อการถ่ายทอดในงานจิตรกรรมที่จะแสดง ความหมายและวิจิตรต่อการสร้างสรรค์ได้ ดังที่กล่าวไว้ว่า (Conceptual Art) ถือว่าแนวความคิดสำคัญที่สุด รูปทรงที่กำหนดขึ้นโดย วัสดุ วัตถุสำเร็จรูป เหตุการณ์ สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ และทางวัฒนธรรม ตลอดจนกิจกรรมด้านอื่นของมนุษย์ ฯลฯ ถูกนำมาใช้เป็นตัวแทนของแนวความคิดทำหน้าที่ปลุกจินตนาการของผู้ชมให้คลี่คลาย งดงามต่อเนื่องต่อไป ศิลปะแบบนี้เน้น แนวความคิดนำไปสู่จินตนาการ แบบแรกเน้นรูปทรงเพื่อการแสดงออก และนำไปสู่จินตนาการ (ปรีชา เกาทอง, 2014) ผู้วิจัยเห็นว่าสื่อเทคโนโลยีไม่ได้แค่รองรับความสะดวกสบาย แต่เป็นการฝึกให้ศิลปินผู้สร้างสรรค์ผลงานมีความเป็นร่วมสมัยตั้งแต่การคิด และใช้รูปทรง การสื่อความหมาย ที่สามารถนำเอาสิ่งรอบตัวของยุคสมัยปัจจุบันมาสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัย

3. ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้า จิตรกรรมร่วมสมัย : อัตลักษณ์วัฒนธรรมลูกผสมไทย-เกาหลีในกระแสสังคมบริโภคนิยมมีข้อเสนอแนะดังนี้

1) ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนารายการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

ในการศึกษาปรากฏการณ์ทางวัฒนธรรมนั้น มีความหลากหลาย ผู้วิจัยหรือผู้ที่สนใจสามารถนำปรากฏการณ์ของการเปลี่ยนแปลงทางสังคม มาศึกษาบริบทของวัฒนธรรมข้ามชาติ เพราะปัจจุบันวัฒนธรรมข้ามต่างได้มีกระแสของความนิยมและมีการเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา เนื้อหาและประเด็นของการนำมาวิจัย จึงมีความหลากหลายและสามารถศึกษาและพัฒนาความรู้ เพื่อสร้างองค์ความรู้ในการพัฒนาผลงานวิจัยได้อย่างต่อเนื่อง

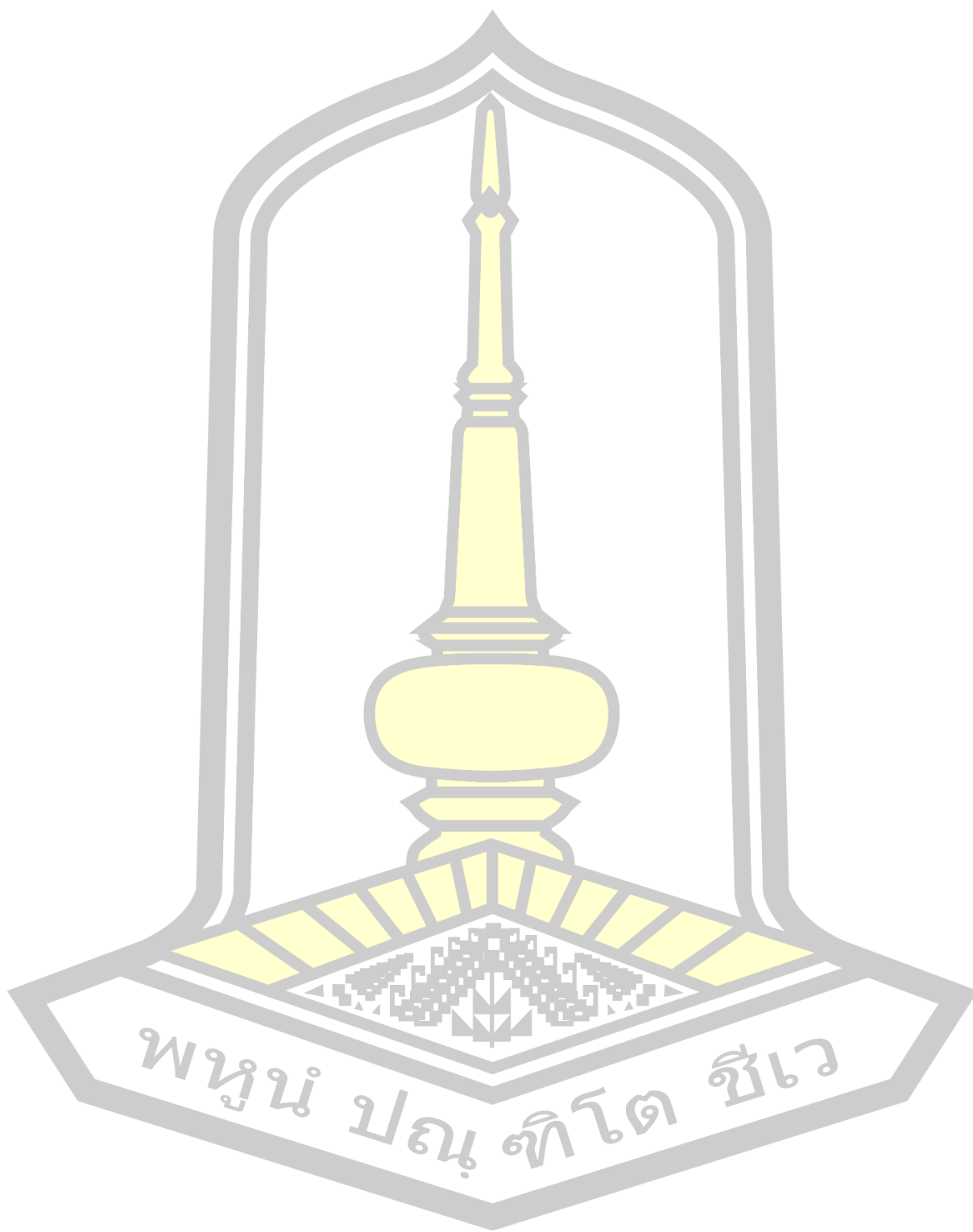
2) ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการสร้างสรรค์

การศึกษาผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยของศิลปินไทย เป็นการศึกษาเพื่อเป็นแนวทางของการศึกษาและการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัย ให้กับผู้ที่มีความสนใจ เพื่อให้เห็นบริบททางสังคมวัฒนธรรมที่ชัดเจน และสามารถนำไปใช้สำหรับการศึกษา รูปแบบ วิธีการถ่ายทอด และอิทธิพลทางศิลปกรรม เพื่อเป็นฐานของการสร้างสรรค์และกรอบความคิดด้านรูปแบบ ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานอย่างเป็นระบบ

3) ข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ด้านวิชาการและการสร้างสรรค์เพื่อเป็นแนวทางต่อผู้ที่ศึกษาและสนใจในผลงานจิตรกรรม

ผลงานวิจัยฉบับนี้สามารถนำมาใช้ประโยชน์ต่อการเรียนการสอนด้านการสร้างสรรค์ ซึ่งในการวิจัยนี้ได้มีกระบวนการของการศึกษาแนวเรื่องที่ใช้เป็นแรงบันดาลใจ และรูปแบบของการสร้างสรรค์อย่างเป็นระบบ และนำเสนอขั้นตอนในการสร้างสรรค์ ที่มีกระบวนการค้นคว้า และทดลองภาพร่างเป็นจำนวนมาก และสามารถเป็นแนวทางต่อการสร้างอัตลักษณ์ในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัย ที่สามารถพัฒนางานศิลปะ และพัฒนาสังคมในอนาคต

พญูน์ ปณฺ ทิตฺ สีเว

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กาญจนา เทพแก้ว. (2553). *สายธารแห่งนักคิดทฤษฎีเศรษฐศาสตร์การเมืองกับสื่อสารศึกษา*.

กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

กัจจกร สุนพงษ์ศรี. (2556). *สุนทรียศาสตร์*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ขวัญฟ้า ศรีประพันธ์. (2551). *ภาพตัวแทนคนจนในรายการเกมโชว์ทางโทรทัศน์*. ปรัชญาดุสิตบัณฑิต (สื่อสารมวลชน) คณะวารสารศาสตร์ และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

จิม สุปังกต์. (2555). ศิลปะร่วมสมัย (อะไร เมื่อไร ที่ไหน). Retrieved December 15, 2019, from <http://www.thaicritic.com/?p=154>

จิราจรรย์ ชัยมุสิก และสุกรีแมน ชัยนิมิต. (2549). เกาหลี พีเวอร์ ซีรีส์ละคร อิตติดจอตู้.

ฉลาดชาย รมิตานนท์. (2545). *แนวคิดในการศึกษาอัตลักษณ์ความเป็นไทย* (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี). Retrieved from <http://www.etheses.rbru.ac.th/pdf-uploads/allfile-202-file01-2016-03-10-09-32-36.pdf>

ชลิดา แยมศรีสุข. (n.d.). *แนวคิดลัทธิบริโภคนิยม ในท้องถิ่น และการล่มสลายของท้องถิ่น*. 3-4. Retrieved from http://202.28.109.66/journalfiles/mcu59_2_03.pdf

ชุตินา ชุณห์กาญจน์. (2550). *พฤติกรรมการเล่นแบบวัฒนธรรมของวัยรุ่นไทยกับการสร้างสรรค์อัตลักษณ์*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ฐิรวุฒิ เสนาคำ. (2549). *เหลียวหลังแลหน้าวัฒนธรรมป๊อป*. กรุงเทพฯ: ศูนย์มานุษยศาสตร์ (องค์การมหาชน).

ทักษิณา พิพิธกุล. (2559). *สุนทรียศาสตร์กับศิลปะ : จากการเสนอภาพตัวแทนถึงสุนทรียะเชิงสัมพันธ์*. Retrieved from file:///C:/Users/TON/Downloads/99305-Article Text-248843-1-10-20170918.pdf

นพดล อินทร์จันทร์ และคณะ. (n.d.). *ภาพยนตร์ชุดเกาหลี : กรณีศึกษากระแสคลื่นวัฒนธรรมเกาหลีในสังคมไทย*. 136.

นิรินทร์ เกตราไชยอนันต์. (2551). *ภาพตัวแทนผู้หญิงในละครโทรทัศน์*. คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ปัทมกร ปรีดาซัชวาล และคณะ. (2556). *การยอมรับและพฤติกรรมการเลียนแบบทางวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิงเกาหลีของวัยรุ่นไทย*.

ปรีชา เกาทอง. (2014). *แนวทางการวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ ด้านการสร้างสรรคศิลป์วิชาการ*.

พัฒนา กิตติอาษา. (2546). *ท้องถิ่นนิยม*. กรุงเทพมหานคร: กองทุนอินทร์.

พัทธนันท์ เต็ดแก้ว. (2553). *การเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประเทศเกาหลีจากสื่อสารมวลชนที่มีผลต่อค่านิยมและพฤติกรรมการบริโภคสินค้าเกาหลีของประชาชนในกรุงเทพมหานคร*.

Retrieved from file:///C:/Users/TON/Downloads/54105-Article Text-125225-1-10-20160404.pdf

ภัทรมน ติวานนท์. (2550). *เว็บไซต์บันเทิงเกาหลีและเว็บไซต์แฟนคลับดาราเกาหลีในประเทศไทยกับโลกาภิวัตน์ทางวัฒนธรรม*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ยุรฉัตร บุญสนิท. (2546). *ลักษณะความสัมพันธ์ของวรรณกรรมกับสังคม ในพัฒนาการวรรณคดี นนทบุรี*. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช.

รัตนะ ปัญญาภา. (2556). *พลวัตเกาหลีกับการสร้างมูลค่าธุรกิจบันเทิงบนฐานวัฒนธรรม : บทเรียนสำหรับธุรกิจบันเทิงไทย*. 24.

วรรณุช ตันตวิฑิตพงศ์. (2551). *พฤติกรรมความคลั่งไคล้ศิลปินนักร้องเกาหลีของวัยรุ่นไทย*

(จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย). Retrieved from

<http://cuir.car.chula.ac.th/bitstream/123456789/53007/1/5084905228.pdf>

วิรุณ ตั้งเจริญ. (2534). *ศิลปะสมัยใหม่ในประเทศไทย*. กรุงเทพมหานคร: โอ.เอส.พรีนติ้งเฮ้าส์.

ศรินธร รัตน์เจริญจร. (2544). *ร้านกาแฟ : ความหมายในวัฒนธรรมไทยยุคบริโภคนิยม*. คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา.

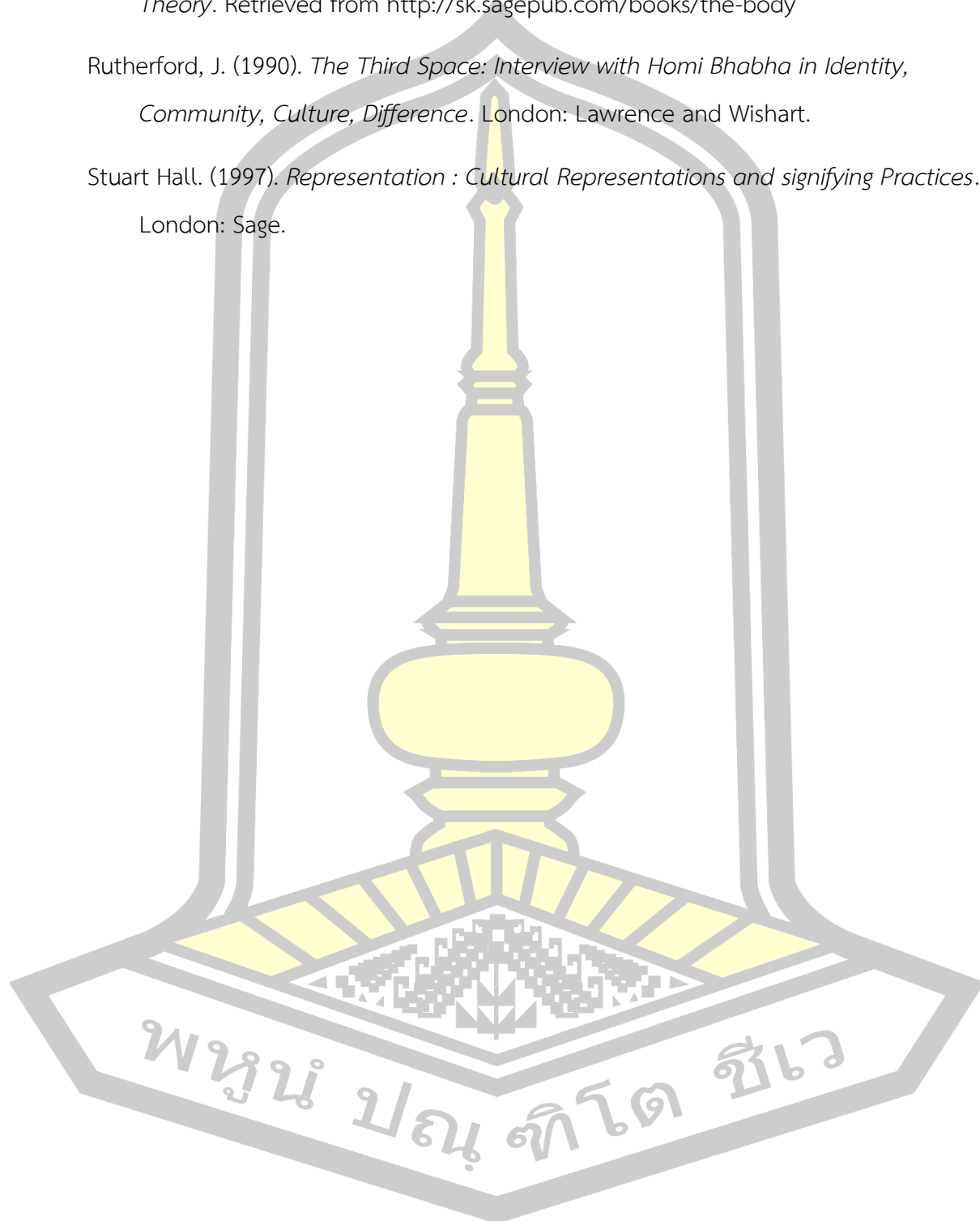
เศรษฐพันธ์ กระจ่างวงษ์. (2549). *เกาหลีพีเวอร์ การถ่ายทอดวัฒนธรรมผ่านสื่อ*.

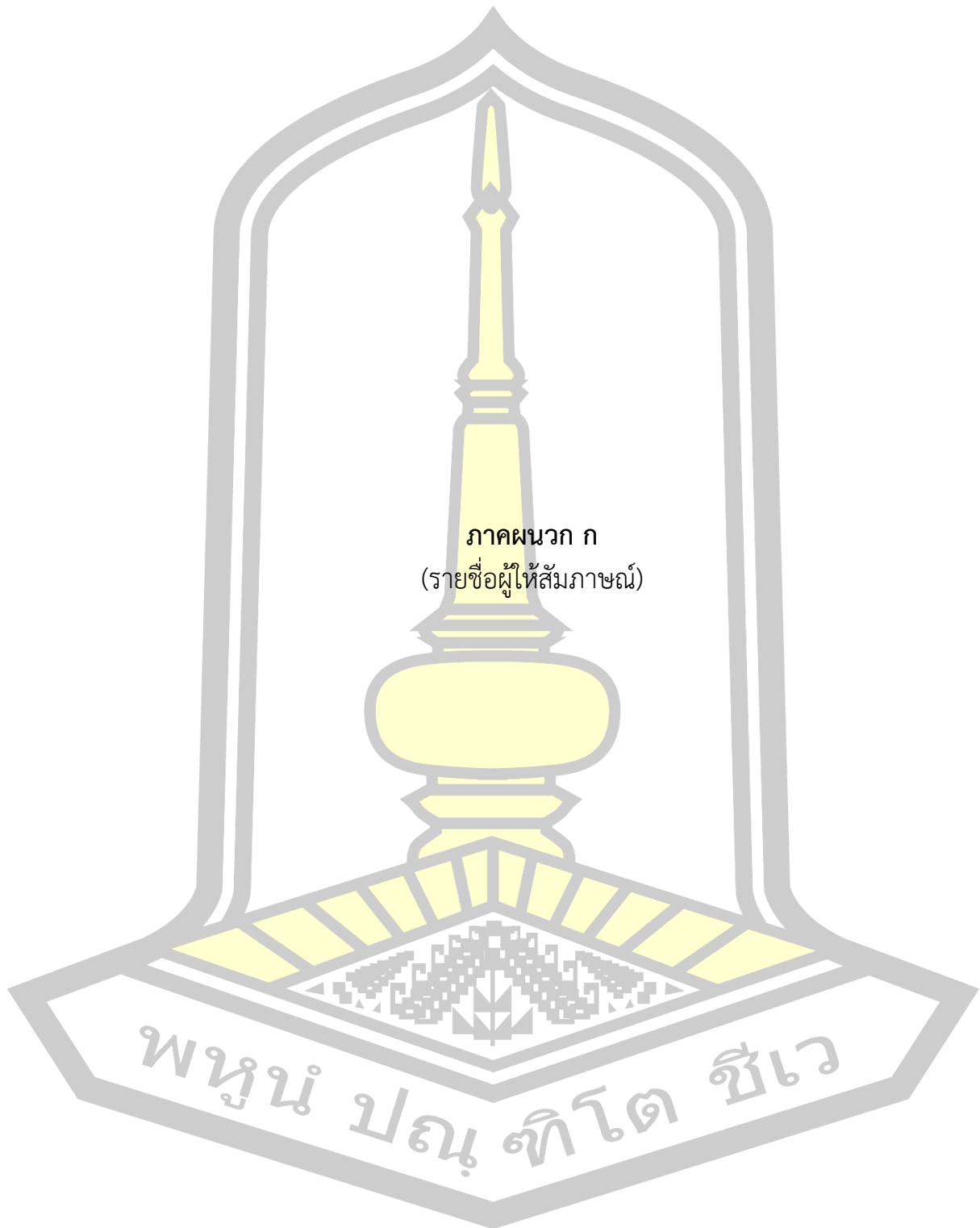
- สุชีพ วรรณสุด. (n.d.). THE NEVER ENDING STUDIES หากมีลมหายใจ การเรียนรู้ไม่มีวันสิ้นสุด
รวบรวมแหล่งความรู้ วัฒนธรรมศึกษา วัฒนธรรมทางสายตา ความหลากหลายทางวัฒนธรรม
CULTURAL DIVERSITY วัฒนธรรมพันทาง HYBRID CULTURE ภาพถ่าย ภาพยนตร์ สารคดี
สื่อศิลปะ สังคมและมานุษยวิทยา. Retrieved November 18, 2019, from
<http://sucheepost.blogspot.com/2009/05/popular-culture.html>
- สุชีพ วรรณสุด. (2552). วัฒนธรรมศาสตร์ วัฒนธรรมพันทางพันหลังสมัยใหม่. Retrieved from
<http://sucheepost.blogspot.com/2009/05/popular-culture.html>
- สุทธิ กาบพิลา. (2558). การสืบทอดอัตลักษณ์ของคนอีสานในชุมชนตำบลสะตอน อำเภอสอยดาว
จังหวัดจันทบุรี (มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณ). Retrieved from
<http://www.etheses.rbru.ac.th/pdf-uploads/allfile-202-file01-2016-03-10-09-32-36.pdf>
- สุธาสนี มาสขาว. (2549). กลยุทธ์การส่งเสริมการท่องเที่ยวผ่านละครโทรทัศน์เกาหลี. จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- อภิญา เพ็ญฟูสกุล. (2543). อัตลักษณ์ (identity): การทบทวนทฤษฎีและกรอบแนวคิด.
กรุงเทพมหานคร : สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ.
- อภิรักษ์ โปษยานนท์. (2536). พัฒนาการของศิลปะร่วมสมัยในประเทศไทย : ประเพณีนิยมในด้านที่
กลับกัน. นิทรรศการ The Asia-Pacific of Contemporary Art Triennial.
- อารี สุทธิพันธุ์. (2533). ประสบการณ์สุนทรีย์. กรุงเทพมหานคร: แสงศิลป์การพิมพ์.
- อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์. (2550). กระบวนการเอเชียวิวัฒน์ของวัฒนธรรมเกาหลี (เค ป็อบ): การผลิตการ
บริโภคและการสร้างอัตลักษณ์ของวัยรุ่นไทย. คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Homi Bhabba. (1994). *The Location of Culture*. London: Routledge.
- Ibid.* (n.d.).
- Jean Baudrillard. (1975). *The Mirror of Production*. St Louis: Telos Press.
- McLeod. (n.d.-a). *Beginning Postcolonialism*.
- McLeod. (n.d.-b). *Beginning Postcolonialism*.

Mike Featherstone, M. H. & B. S. T. (1992). *The body :Social Process and Cultural Theory*. Retrieved from <http://sk.sagepub.com/books/the-body>

Rutherford, J. (1990). *The Third Space: Interview with Homi Bhabha in Identity, Community, Culture, Difference*. London: Lawrence and Wishart.

Stuart Hall. (1997). *Representation : Cultural Representations and signifying Practices*. London: Sage.

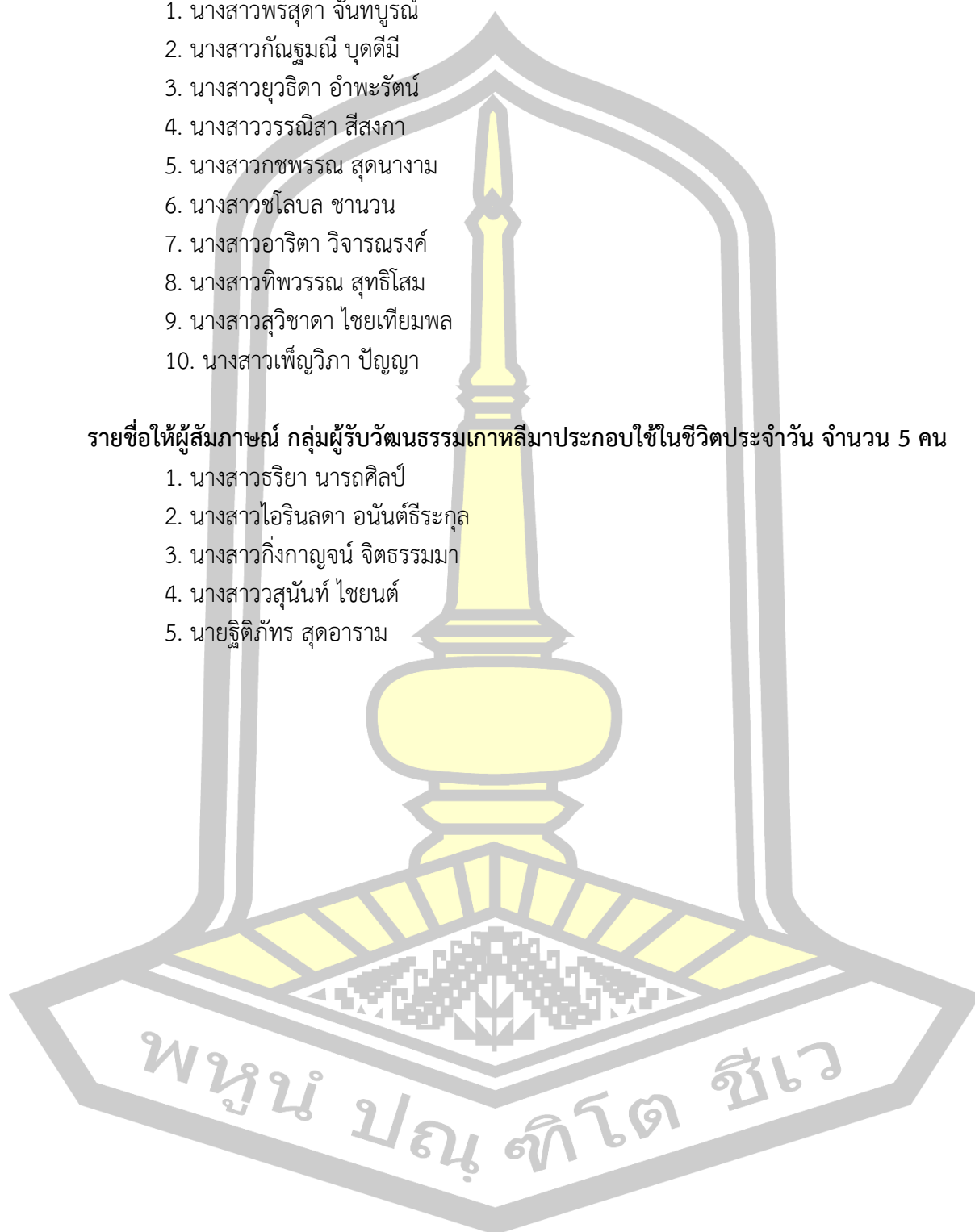

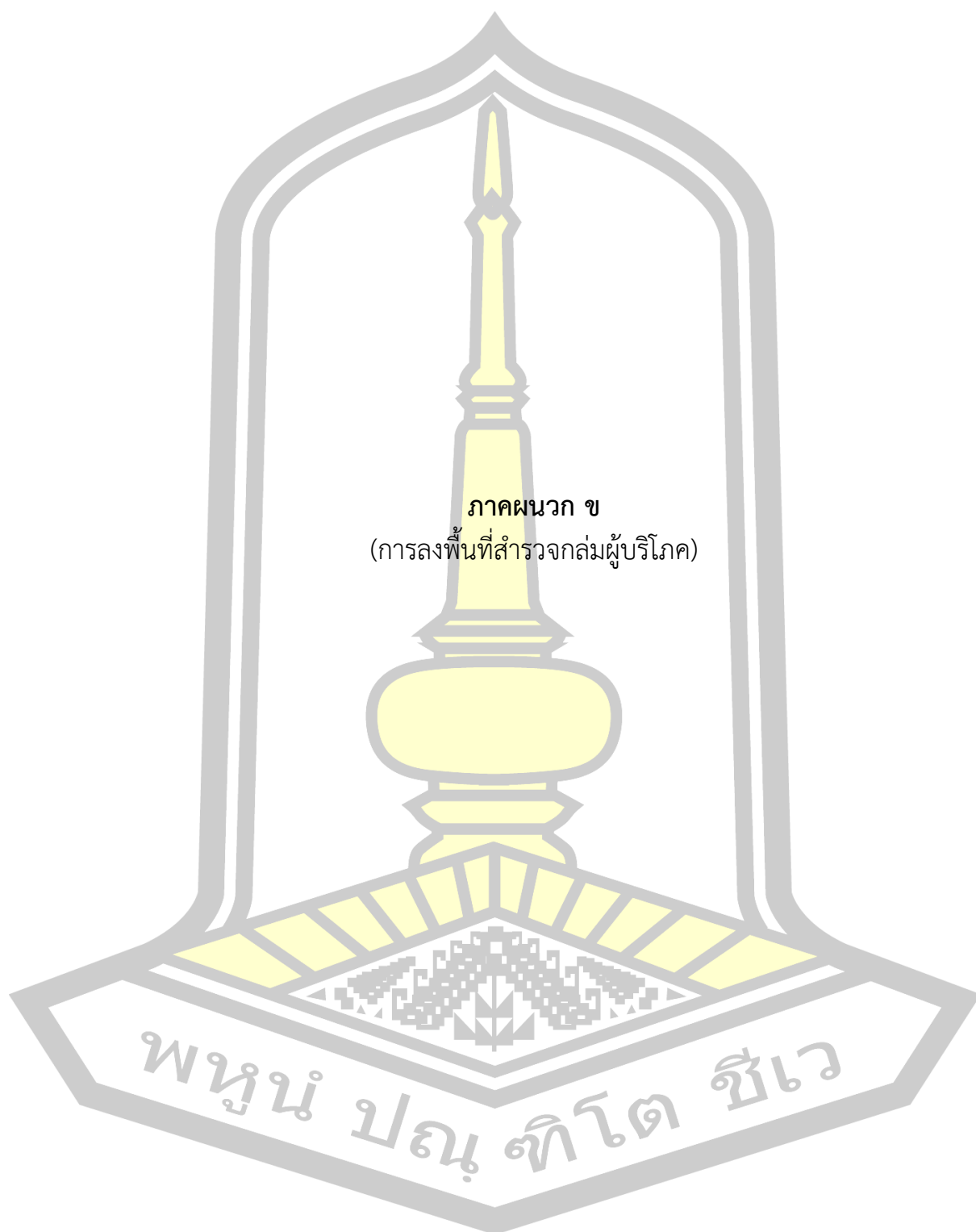
รายชื่อให้ผู้สัมภาษณ์ กลุ่มผู้บริโภคสถาบันเทิงและบริโภคสินค้าทั่วไป จำนวน 10 คน

1. นางสาวพรสุดา จันทบูรณ์
2. นางสาวกัญฐมณี บุคดีมี
3. นางสาวยุวธิดา อำพะรัตน์
4. นางสาววรรณิสา สีสงกา
5. นางสาวกชพรรณ สุดนางาม
6. นางสาวชโลบล ชานวน
7. นางสาวอาริตา วิจารณ์รงค์
8. นางสาวทิพวรรณ สุทธิโสม
9. นางสาวสุวิชาดา ไชยเทียมพล
10. นางสาวเพ็ญวิภา ปัญญา

รายชื่อให้ผู้สัมภาษณ์ กลุ่มผู้รับวัฒนธรรมเกาหลีมาประกอบใช้ในชีวิตประจำวัน จำนวน 5 คน

1. นางสาวธริยา นารถศิลป์
2. นางสาวไอรินลดา อนันต์ธีระกุล
3. นางสาวกิงกาญจน์ จิตธรรมมา
4. นางสาวสุนันท์ ไชยนต์
5. นายฐิติภัทร สุดอาราม

ภาคผนวก ข
(การลงพื้นที่สำรวจกลุ่มผู้บริโภคร)

พหุณฺ์ ปณฺุ ทิโต ชีเว

แบบสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายในงานวิจัย

ชื่อเรื่อง จิตกรรมร่วมสมัย : อัตลักษณ์วัฒนธรรมลูกผสม “ไทย-เกาหลี” ในกระแสสังคมบริโภคนิยม

คำชี้แจง แบบสัมภาษณ์นี้ใช้สัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมาย สำหรับกลุ่มเป้าหมายในเขตภาคอีสาน เพื่อศึกษาระดับการยอมรับและทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมเกาหลีที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงอัตลักษณ์ของไทย แบบสัมภาษณ์นี้เป็นเครื่องมือในการวิจัยวิทยานิพนธ์ ระดับปริญญาโท สาขาการวิจัยและสร้างสรรค์ศิลปกรรมศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม (แบบสัมภาษณ์กลุ่มผู้รับวัฒนธรรมเกาหลีมาประกอบไว้ในชีวิตประจำวัน)
เลขที่สัมภาษณ์.....

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

1. เพศ ชาย หญิง
2. สถานะ
 นักศึกษา อาจารย์ บุคลากร
 ประชาชนทั่วไป โปรดระบุ
3. สังกัดภาควิชา/หน่วยงาน
.....
4. วุฒิการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่า
5. อายุ ต่ำกว่า 20 ปี 20-40 ปี 41 ปีขึ้นไป

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการยอมรับและทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมเกาหลีที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงอัตลักษณ์ของไทย

1. อะไรที่ทำให้คุณเริ่มรู้จักและสนใจวัฒนธรรมของเกาหลีเป็นสิ่งแรก เพราะอะไร?
.....
.....
2. คุณได้อะไรจากการรับชมสื่อบันเทิง ละครซีรีส์ และวิดีโอเพลง?
.....
.....
3. อะไรที่ทำให้คุณชื่นชอบหลงใหลในวัฒนธรรมเกาหลี?
.....
.....
4. สื่อและสินค้าทางวัฒนธรรมเกาหลีมีประโยชน์ในด้านใดต่อการใช้ชีวิตของคุณ? (ผู้ให้สัมภาษณ์สามารถระบุประเภทของสื่อหรือสินค้าประเภทอื่นๆ ได้)
.....
.....
5. การยอมรับและการเปลี่ยนแปลงตัวตน หลังจากที่คุณชื่นชอบและหลงใหลในตัวของคุณของศิลปินดารานักร้องเกาหลี เกิดขึ้นอย่างไรบ้าง?
.....
.....

6. ลักษณะข้อดีในตัวของคุณศิลปินดาวที่คุณชื่นชอบมีอะไรบ้าง ทั้งนี้ส่งผลต่อคุณอย่างไรบ้างในด้านใด? (ผู้ให้สัมภาษณ์สามารถอธิบายได้ไม่มีผิดถูก)

.....

7. การบริโภคสินค้าเครื่องสำอางจากเกาหลี และการแต่งหน้าสไตล์เกาหลีส่งผลกับคุณค่าการใช้ชีวิตคุณอย่างไร?

.....

8. คุณคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงรูปร่างของคนหลายคนที่คุณพบเจอในปัจจุบัน ที่ศัลยกรรมสไตส์เกาหลี ให้รูปร่างเรียว การทำตาสองชั้น จมูก ปากกระชับ หรือ อื่นๆ

.....

9. การศัลยกรรมใบหน้าในแบบฉบับของเกาหลีส่งผลอย่างไรกับจิตใจของคุณ ชอบหรือไม่เพราะเหตุใด?

.....

10. การเปลี่ยนแปลงศัลยกรรมความงามของคุณส่งผลอย่างไรระหว่างคุณกับสังคมอย่างไรบ้าง?

.....

11. การตัดสินใจศัลยกรรมความงามแบบเกาหลี ส่งผลอย่างไรต่อจิตใจของคุณและคุณชอบหรือไม่อย่างไร?

.....

12. สำหรับคุณแล้วคุณคิดว่าวัฒนธรรมเกาหลีเปลี่ยนแปลงอัตลักษณ์ความเป็นไทยมากน้อยแค่ไหน? (อธิบายตามความเห็นของผู้ให้สัมภาษณ์ไม่มีผิดถูก)

.....

13. ในมุมมองของคุณคุณคิดว่าผู้คนในสังคมไทยจำนวนมากชื่นชอบกระแสเกาหลีและมีวัฒนธรรมร่วมกับเกาหลีพีวีเออร์มากน้อยแค่ไหน?

.....

14. คุณคิดว่าปัจจุบันอัตลักษณ์ความเป็นไทยได้หดหายหรือยังคงอยู่ และวัฒนธรรมเกาหลีที่ข้ามพรมแดนมีส่วนที่จะกลืนกินวัฒนธรรมดั้งเดิมหรือไม่? (อธิบายตามสิ่งที่เห็นในปัจจุบันไม่มีผิดถูก)

.....

15. จากการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของคุณ คุณคิดว่ากระแสวัฒนธรรมเกาหลีนั้น ได้สร้างอะไรให้กับตัวคุณบ้าง? (อธิบายตามสิ่งที่เห็นในปัจจุบันไม่มีผิดถูก)

.....

.....

แบบสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายในงานวิจัย

ชื่อเรื่อง จิตกรรมร่วมสมัย : อัตลักษณ์วัฒนธรรมลูกผสม “ไทย-เกาหลี” ในกระแสสังคมบริโภคนิยม

คำชี้แจง แบบสัมภาษณ์นี้ใช้สัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมาย สำหรับกลุ่มเป้าหมายในเขตภาคอีสาน เพื่อศึกษาระดับการยอมรับและทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมเกาหลีที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงอัตลักษณ์ของไทย แบบสัมภาษณ์นี้เป็นเครื่องมือในการวิจัยวิทยานิพนธ์ ระดับปริญญาโท สาขาการวิจัยและสร้างสรรค์ศิลปกรรมศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม (แบบสัมภาษณ์นี้ใช้สัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายผู้บริโภคสื่อบันเทิงและบริโภคสินค้าทั่วไป)
เลขที่สัมภาษณ์.....

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

1. เพศ ชาย หญิง
2. สถานะ
 นักศึกษา อาจารย์ บุคลากร
 ประชาชนทั่วไป โปรดระบุ
3. สังกัดภาควิชา/หน่วยงาน
.....
4. วุฒิการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่า
5. อายุ ต่ำกว่า 20 ปี 20-40 ปี 41 ปีขึ้นไป

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการยอมรับและทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมเกาหลีที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงอัตลักษณ์ของไทย

1. อะไรที่ทำให้คุณเริ่มรู้จักและสนใจวัฒนธรรมของเกาหลีเป็นสิ่งแรก เพราะอะไร?

.....
.....

2. คุณได้อะไรจากการรับชมสื่อบันเทิง ละครซีรีส์ และวิดีโอเพลง?

.....
.....

3. อะไรที่ทำให้คุณชื่นชอบหลงใหลในวัฒนธรรมเกาหลี?

.....
.....

4. ภาพลักษณ์ของศิลปินดารานักร้องเกาหลีมีผลอย่างไรต่อคุณบ้าง?

.....
.....

5. หลังจากที่ชื่นชอบและหลงใหลในตัวศิลปินดารานักร้องเกาหลี คุณได้ซื้อสินค้าประเภทใดบ้าง?

.....
.....

6. ลักษณะข้อดีในตัวของคุณศิลปินดาราที่คุณชื่นชอบมีอะไรบ้าง?

.....

7. การบริโภคสินค้าเครื่องสำอางจากเกาหลี และการแต่งหน้าสไตล์เกาหลีส่งผลกับคุณค่าการใช้ชีวิตคุณอย่างไร?

.....

8. คุณตัดสินใจซื้อสินค้าเครื่องสำอางเกาหลีเพราะเหตุใด?

.....

9. คุณอยากมีภาพลักษณ์หน้าตาที่ดีและเหมือนดารานักร้องเกาหลีหรือไม่เพราะเหตุใด?

.....

10. เมื่อคุณมีความชื่นชอบในตัวศิลปินเกาหลี คุณทำอะไรเพื่อศิลปินไอดอลของคุณบ้าง?

.....

11. การแต่งกายของคุณที่ชื่นชอบส่งผลอย่างไรต่อพฤติกรรมแต่งกายของคุณ?

.....

12. ปัจจุบันการสวมใส่เสื้อผ้าแฟชั่นเกาหลีทำให้บุคคลเหล่านั้นมีภาพลักษณ์ที่ดีขึ้นหรือไม่?

.....

13. คุณคิดอยากศึกษาระบบเกาหลีหรือไม่?

.....

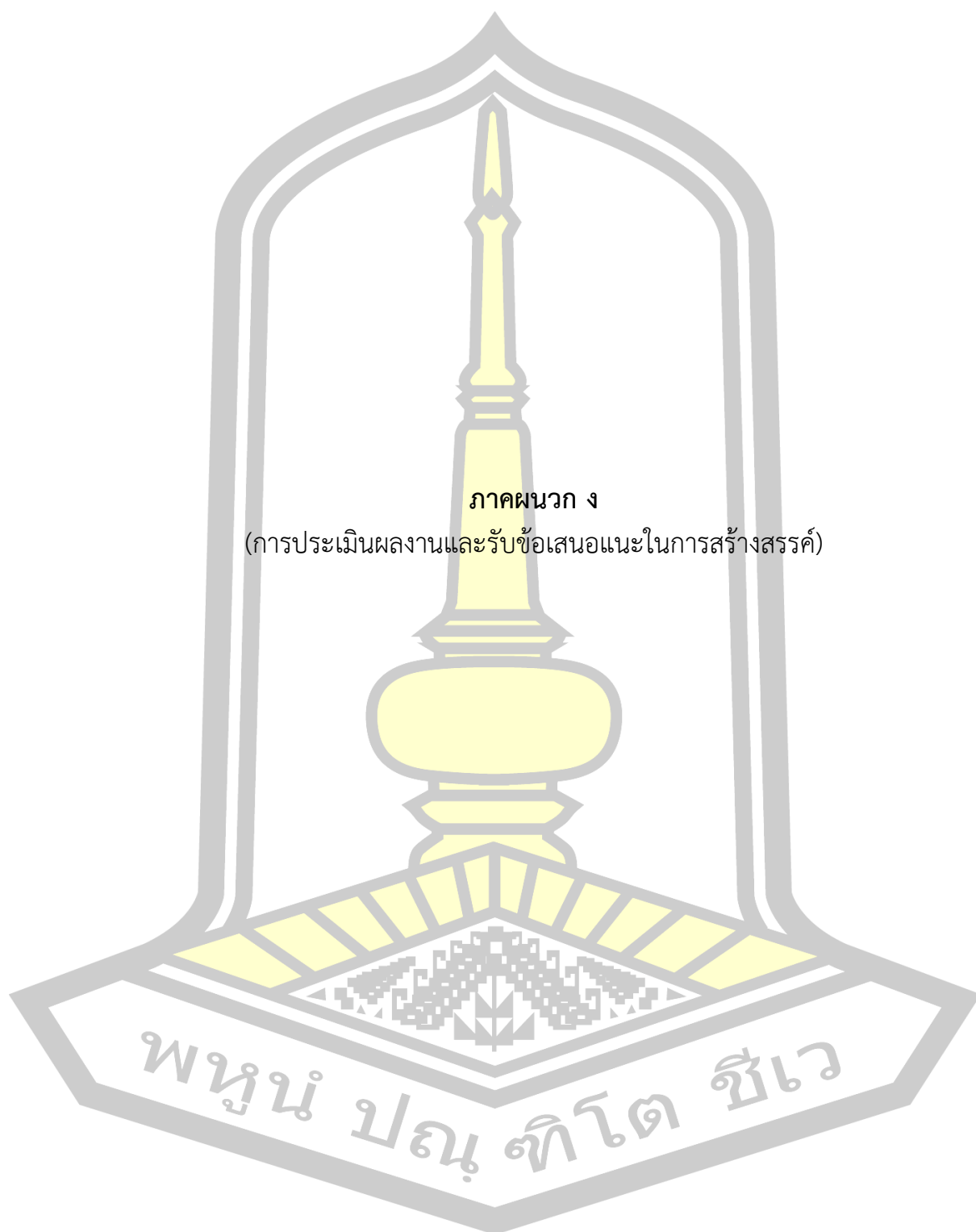
14. คุณคิดว่ากระแสความนิยมเกาหลีจะอยู่ในความนิยมไปอีกนานหรือไม่?

.....

15. คุณคิดว่าคุณจะมีโอกาสพัฒนาธรรมดานี้ไปอีกมากน้อยแค่ไหน?

.....

ภาคผนวก ง

(การประเมินผลงานและรับข้อเสนอแนะในการสร้างสรรค์)

พหุ ประทีป วิทย์

ภาพบรรยากาศในการวิจารณ์ผลงานสร้างสรรค์

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์จากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก โดยคำวิจารณ์และข้อเสนอแนะในการสร้างสรรค์ผู้วิจัยได้อธิบายและนำไปใช้ในการสรุปผลการสร้างสรรค์ขอขอบคุณ

1. ศาสตราจารย์ปริญญา ตันตีสุข
2. ศาสตราจารย์เกียรติคุณพงศ์เดช ไชยคุตร
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมพร รอดบุญ

ที่ อว 0650.15/๑๓๓

คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ตำบลขามเรียง อำเภอกันทรวิชัย
จังหวัดมหาสารคาม 44150

๒๒ พฤษภาคม 2562

เรื่อง ขอขอบคุณ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมพร รอดบุญ

ตามที่ท่านได้กรุณาเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินผลงานและวิจารณ์ผลงานสร้างสรรค์ ของ นางสาวจรรยาภรณ์ กิตติกุลคุณานนท์ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา สาขาการวิจัยและสร้างสรรค์ทางศิลปกรรมศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม 2562 ทั้งนี้ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จึงใคร่ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงที่ให้เกียรติเข้าร่วมเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินและวิจารณ์ผลงานสร้างสรรค์ ซึ่งทำให้นักศึกษาได้รับความรู้เพื่อนำไปพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานต่อไป

คณะศิลปกรรมศาสตร์ ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความกรุณาของท่านครั้งนี้ ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในสากลโลก ได้โปรดดลบันดาลประทานพรให้ท่านและครอบครัว ประสบแต่ความสุขสิริสวัสดิ์พิพัฒน์มงคล สมบูรณ์พูนผลในสิ่งอันพึงปรารถนาทุกประการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย สิงห์ยะบุศย์)
คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

สำนักงานเลขานุการคณะศิลปกรรมศาสตร์
โทรศัพท์/โทรสาร 0-4375-4384

ที่ อว 0650.15/๖๖๖

คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ตำบลขามเรียง อำเภอกันทรวิชัย
จังหวัดมหาสารคาม 44150

๒๓ พฤษภาคม 2562

เรื่อง ขอขอบคุณ

เรียน ศาสตราจารย์ปริญญา ตันติสุข

ตามที่ท่านได้กรุณาเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินผลงานและวิจารณ์ผลงานสร้างสรรค์ ของ นางสาวจรรยาภรณ์ กิตติกุลคุณานนท์ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา สาขาการวิจัยและสร้างสรรค์ทางศิลปกรรมศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม 2562 ทั้งนี้ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จึงใคร่ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงที่ให้เกียรติเข้าร่วมเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินและวิจารณ์ผลงานสร้างสรรค์ ซึ่งทำให้นักศึกษาได้รับความรู้เพื่อนำไปพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานต่อไป

คณะศิลปกรรมศาสตร์ ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความกรุณาของท่านครั้งนี้ ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในสากลโลก ได้โปรดดลบันดาลประทานพรให้ท่านและครอบครัว ประสบแต่ความสุขสิริสวัสดิ์พิพัฒน์มงคล สมบูรณ์พูนผลในสิ่งอันพึงปรารถนาทุกประการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย สิงห์ยะบุศย์)
คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

สำนักงานเลขานุการคณะศิลปกรรมศาสตร์
โทรศัพท์/โทรสาร 0-4375-4384

ที่ อว 0650.15/ ๖๖๑

คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ตำบลขามเรียง อำเภอกันทรวิชัย
จังหวัดมหาสารคาม 44150

๒๓ พฤษภาคม 2562

เรื่อง ขอขอบคุณ

เรียน ศาสตราจารย์เกียรติคุณพงศ์เดช ไชยคุตร

ตามที่ท่านได้กรุณาเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินผลงานและวิจารณ์ผลงานสร้างสรรค์ ของ นางสาวจรรยาภรณ์ กิตติกุลคุณานนท์ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา สาขาการวิจัยและสร้างสรรค์ทางศิลปกรรมศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม 2562 ทั้งนี้ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จึงใคร่ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงที่ให้เกียรติเข้าร่วมเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินและวิจารณ์ผลงานสร้างสรรค์ ซึ่งทำให้นักศึกษาได้รับความรู้เพื่อนำไปพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานต่อไป

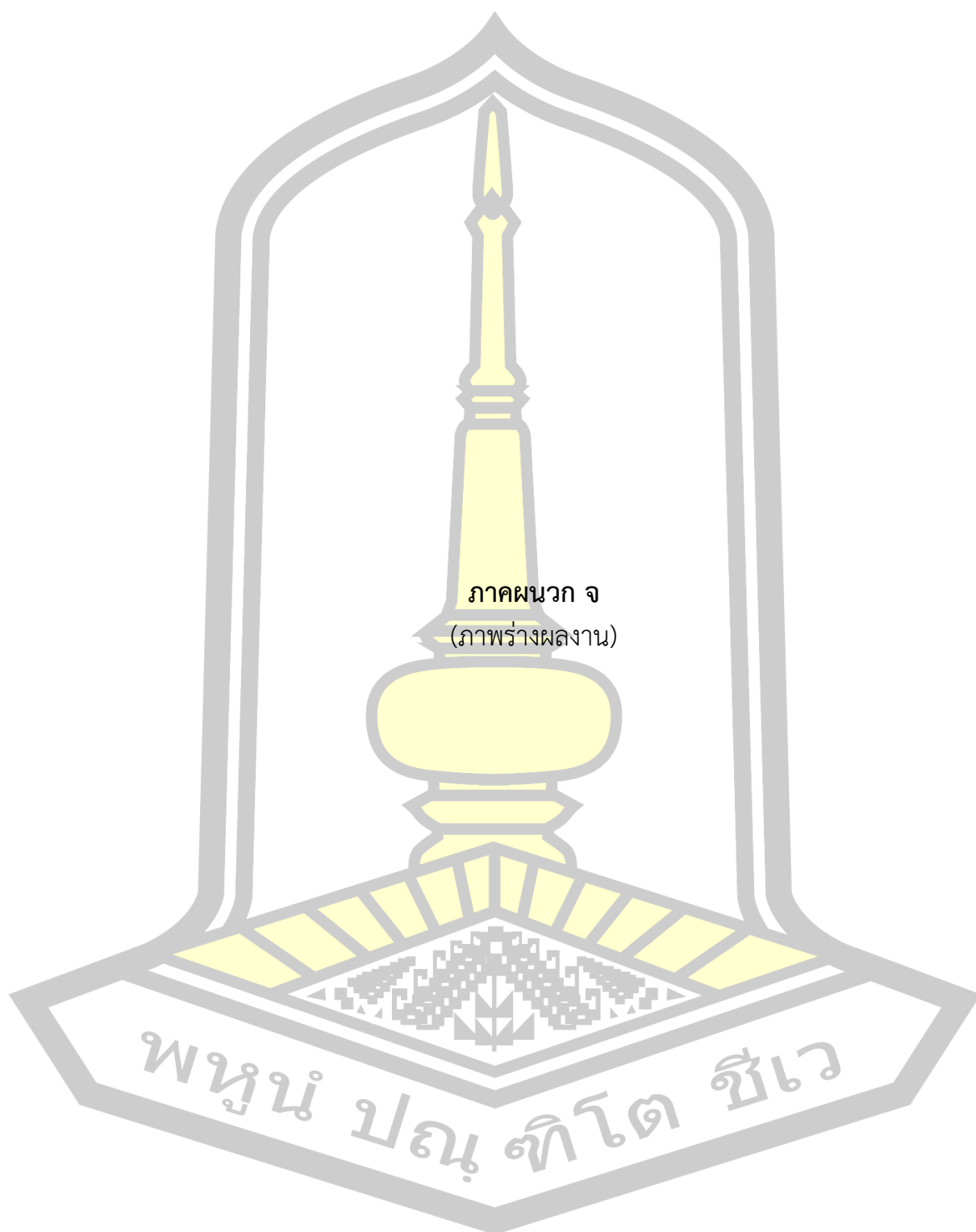
คณะศิลปกรรมศาสตร์ ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความกรุณาของท่านครั้งนี้ ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในสากลโลก ได้โปรดดลบันดาลประทานพรให้ท่านและครอบครัว ประสบแต่ความสุขสิริสวัสดิ์พิพัฒน์มงคล สมบูรณ์พูนผลในสิ่งอันพึงปรารถนาทุกประการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

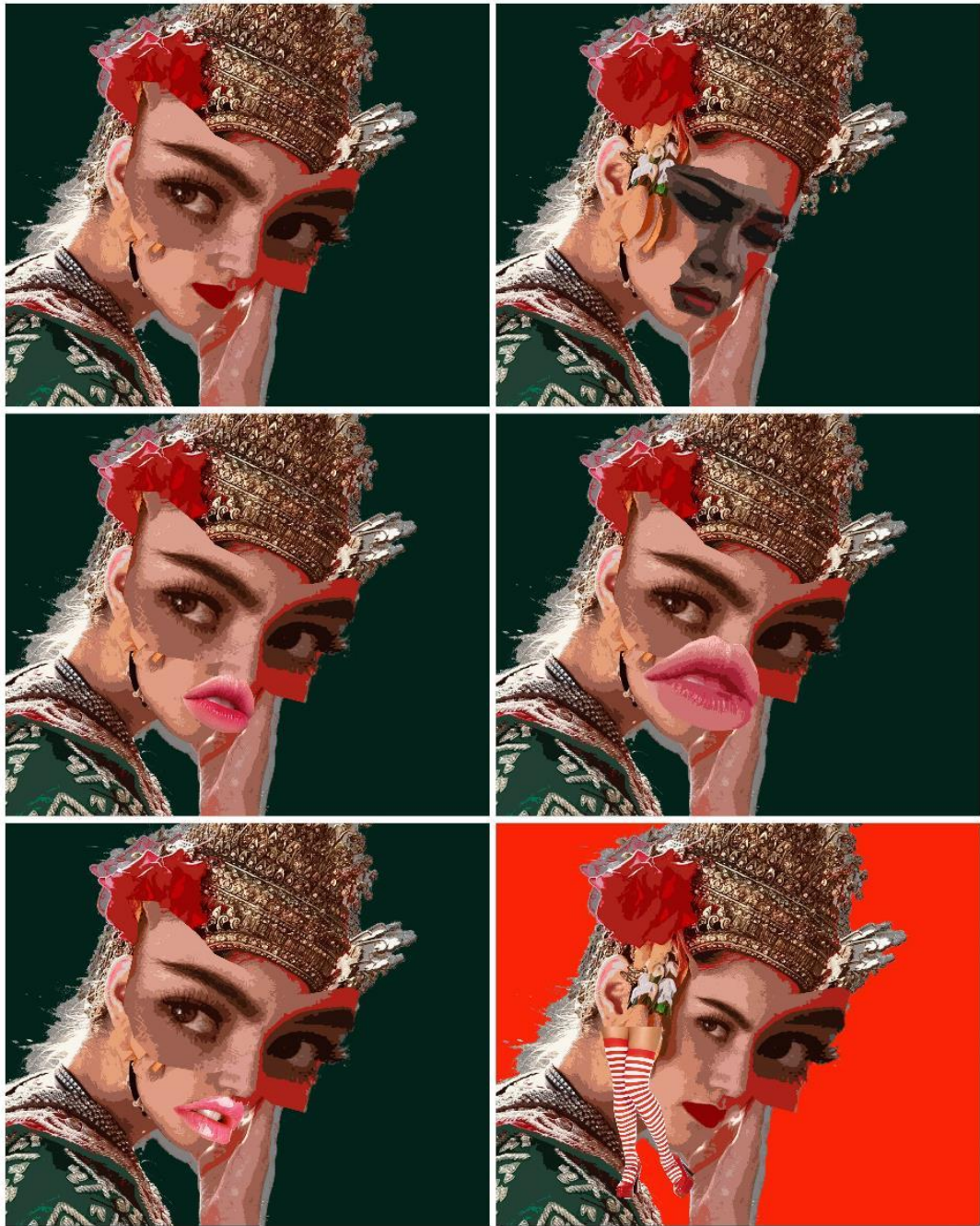
ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย สิงห์ยะบุศย์)
คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

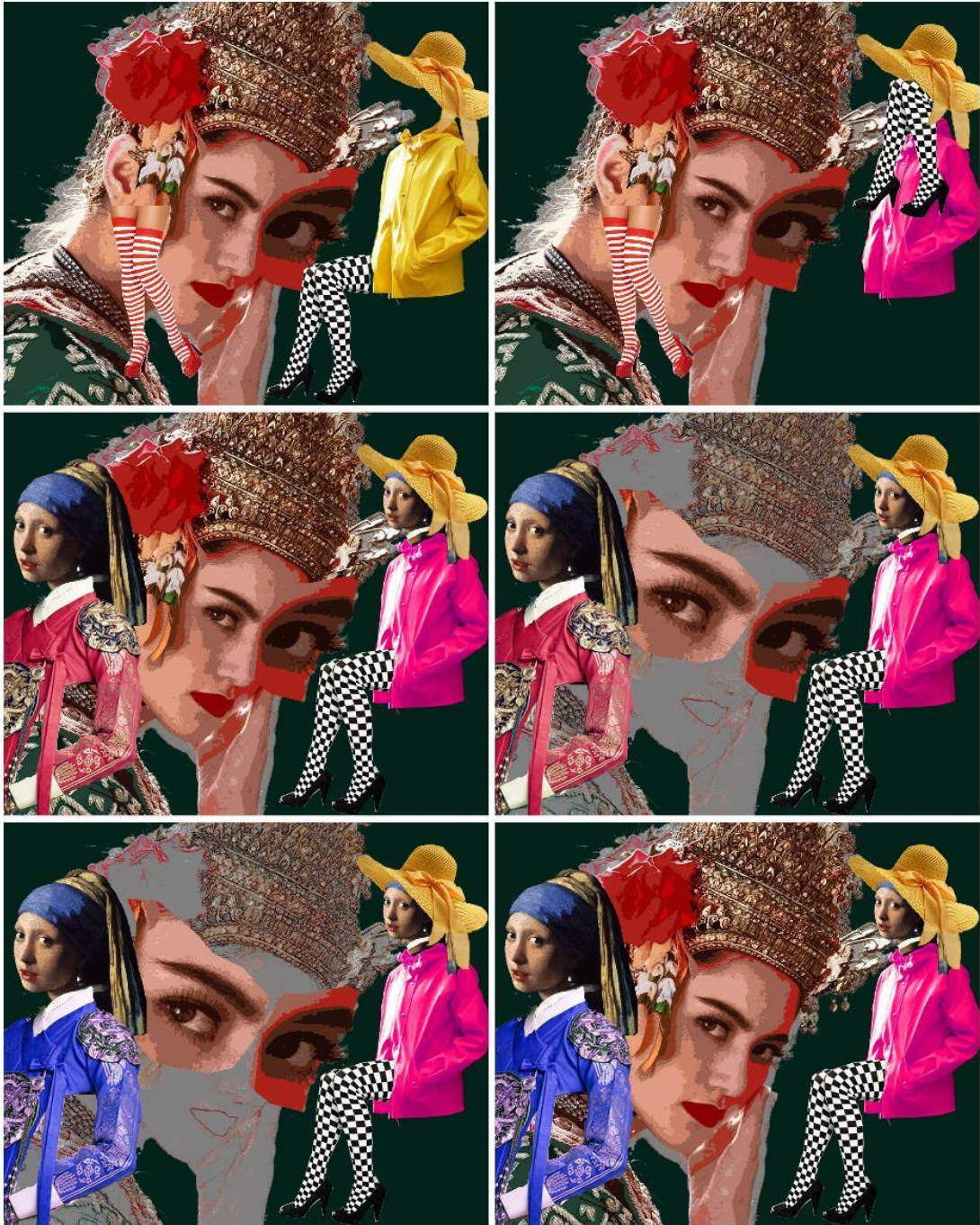
สำนักงานเลขานุการคณะศิลปกรรมศาสตร์
โทรศัพท์/โทรสาร 0-4375-4384

พหุจน์ ปณฺ ทิโต ชีเว

งานหุ่น ปณ ทิวโต ชีเอ

พูน ปรณ ทิโต ชีเว

พูน ปณ ทิโต ชีเว

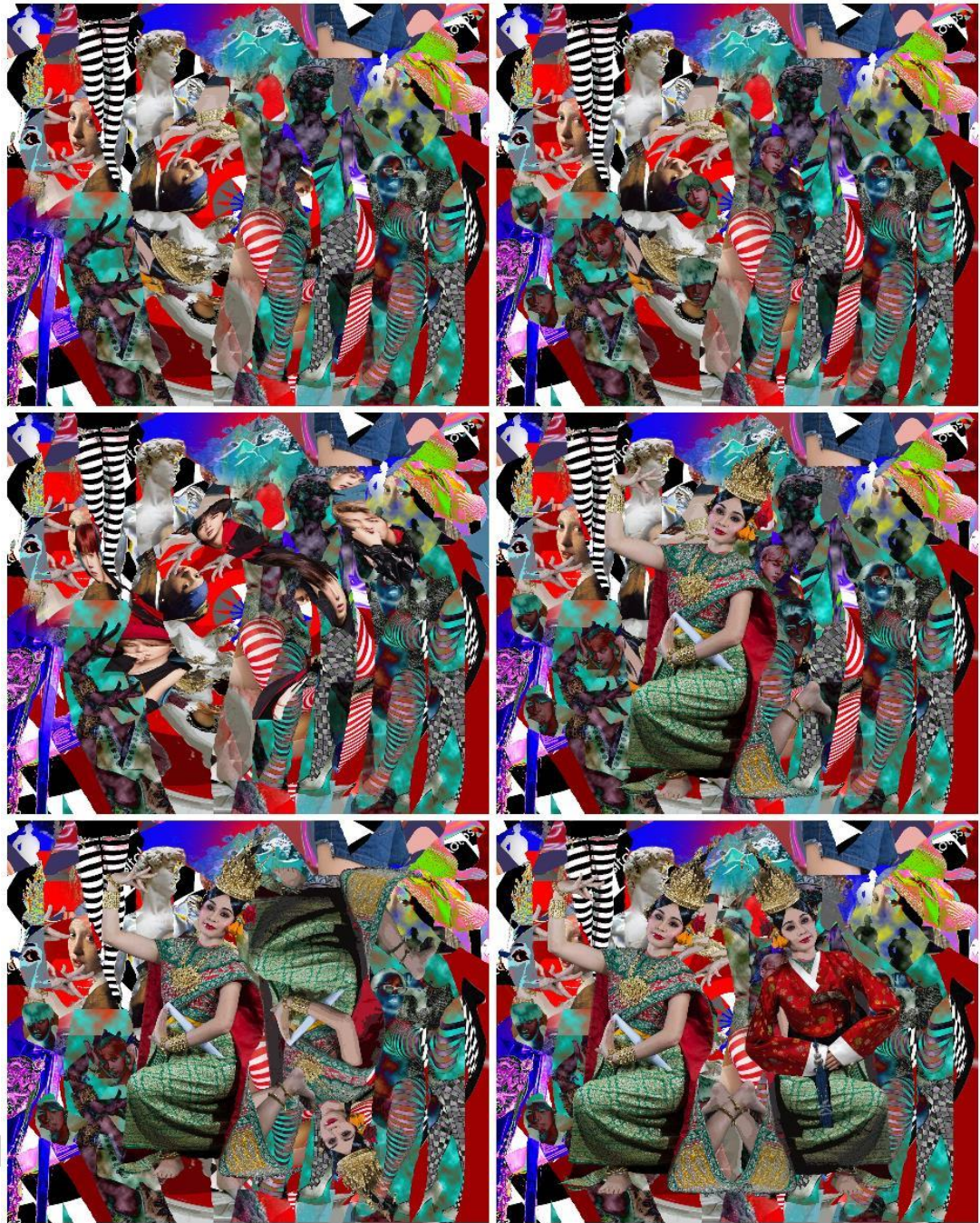
พหุจน์ ปณฺ ทิโต ชีเว

พหุพันธ์ ปณฺ ทิโต ชีเ

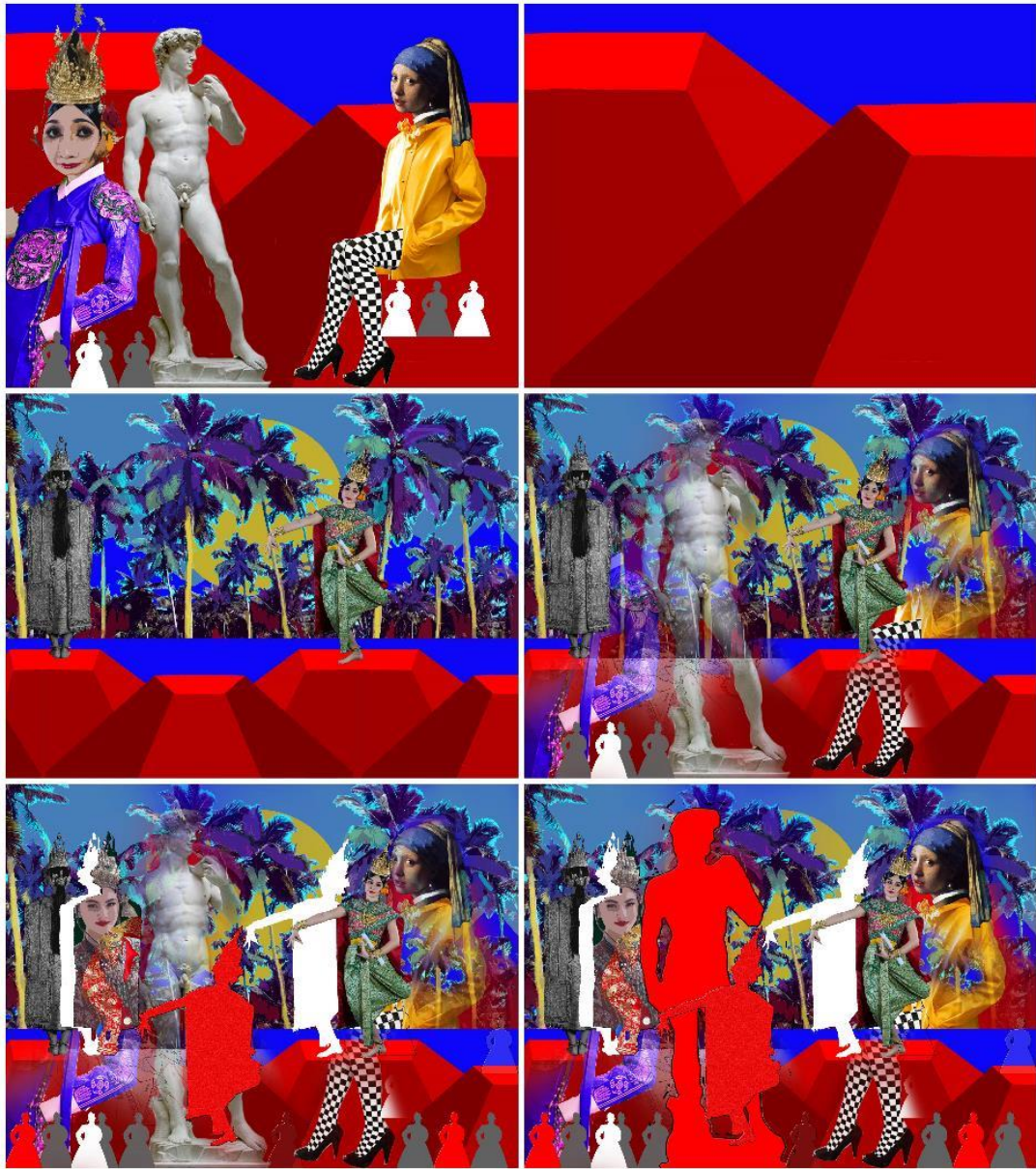
พหุ ประถมศึกษา

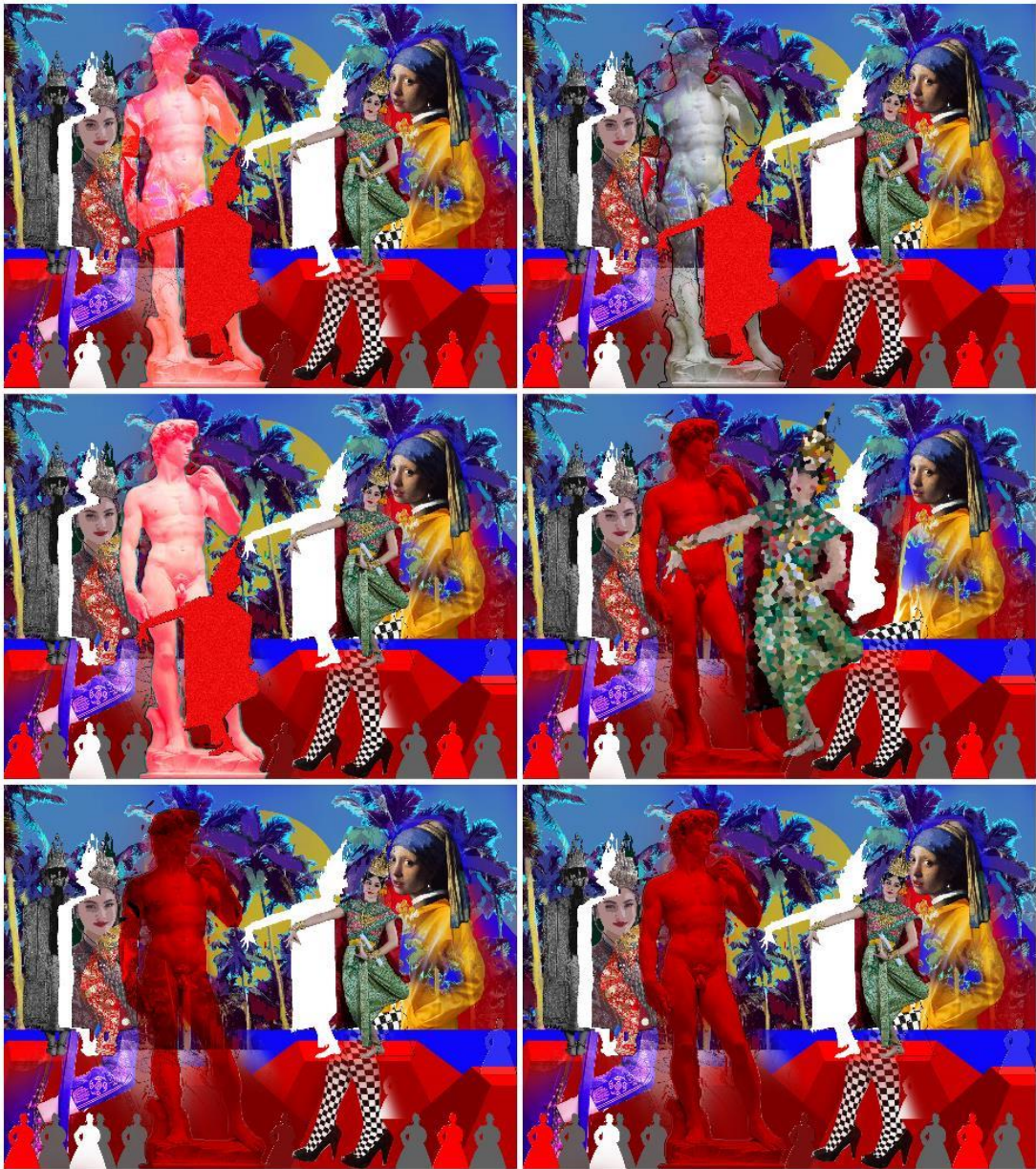

พหุมนั ปรณุ ทักโตะ ชีเว

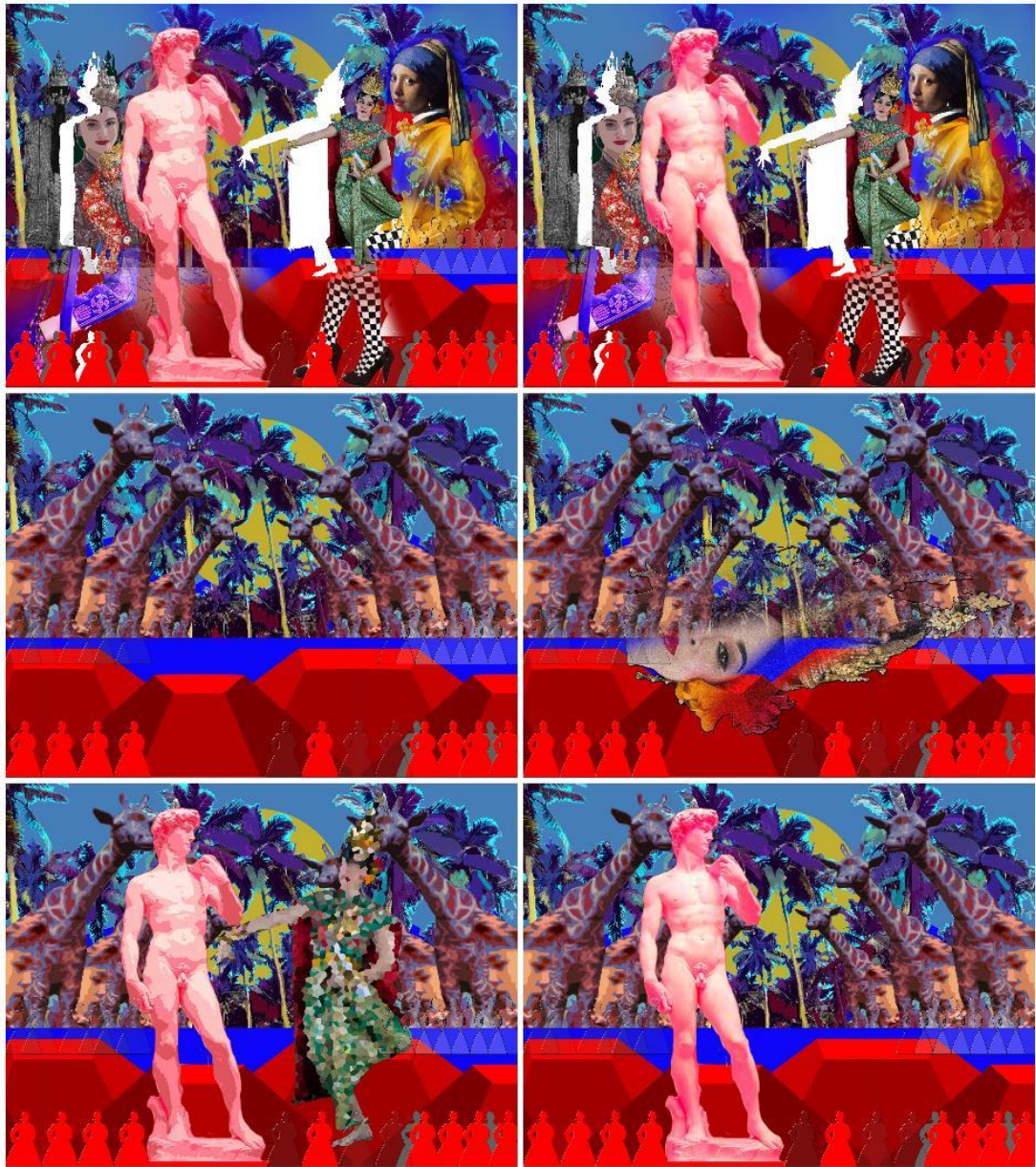

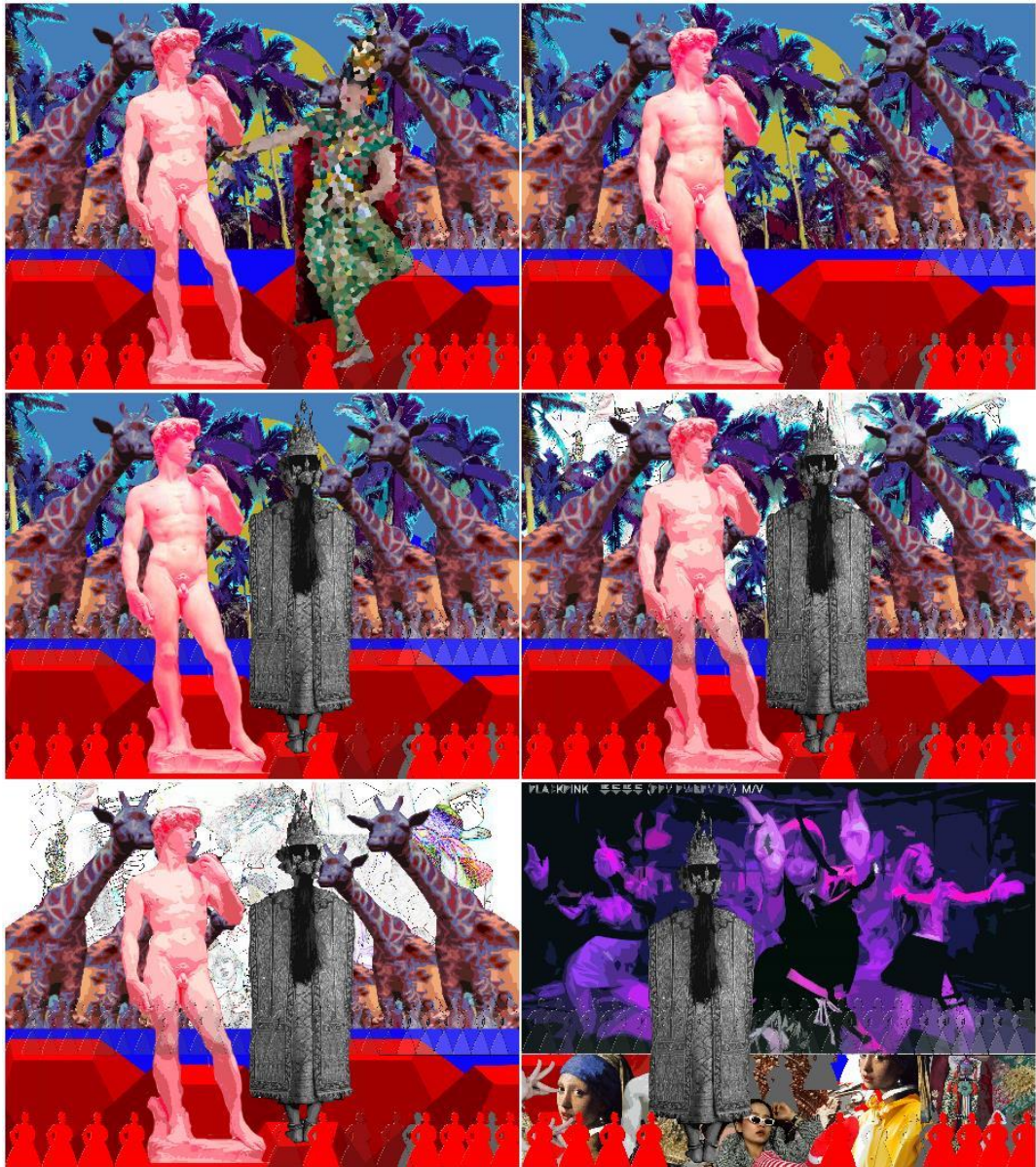
พหุจน์ ปณฺ ทิโต ชีเว

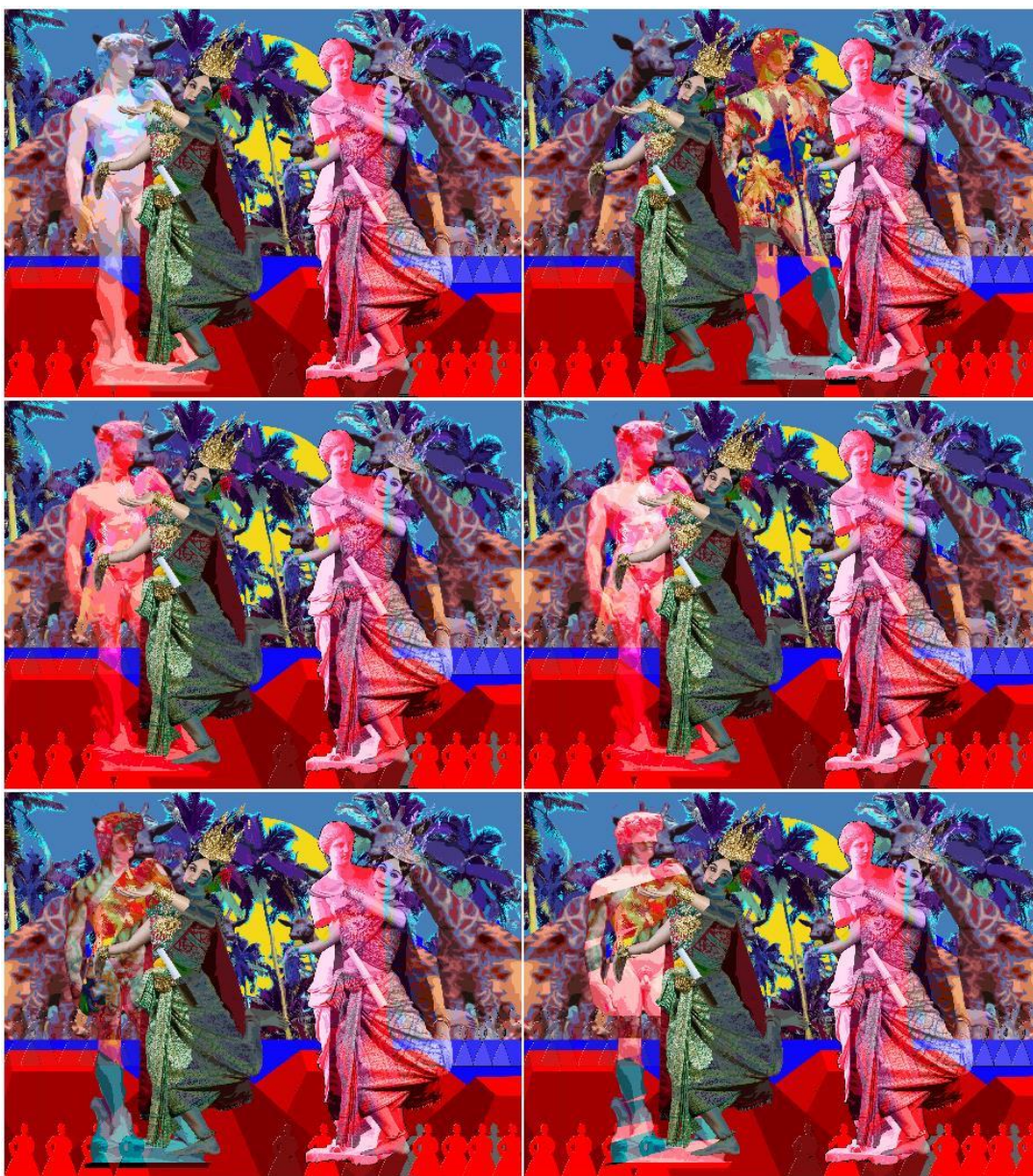

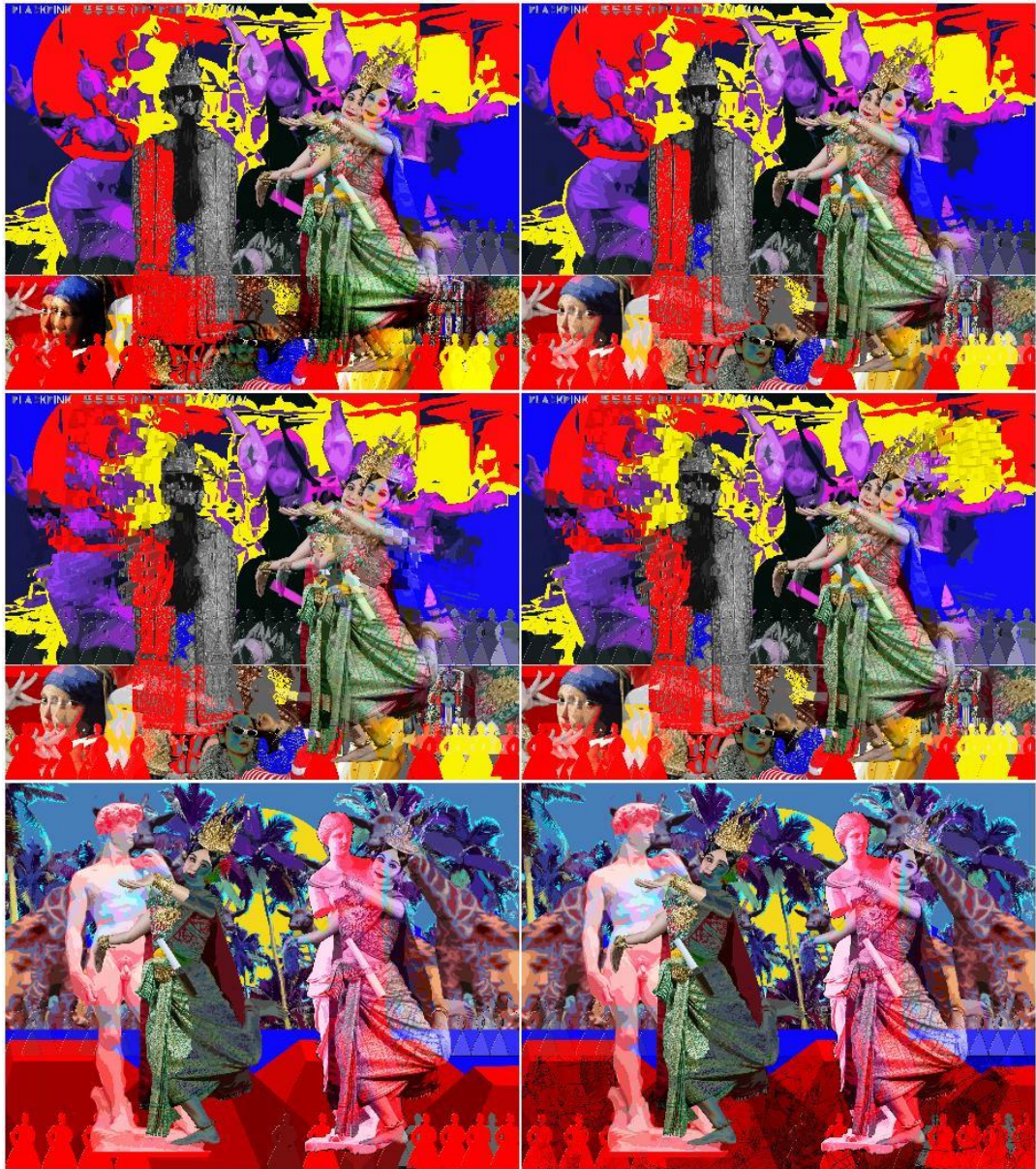

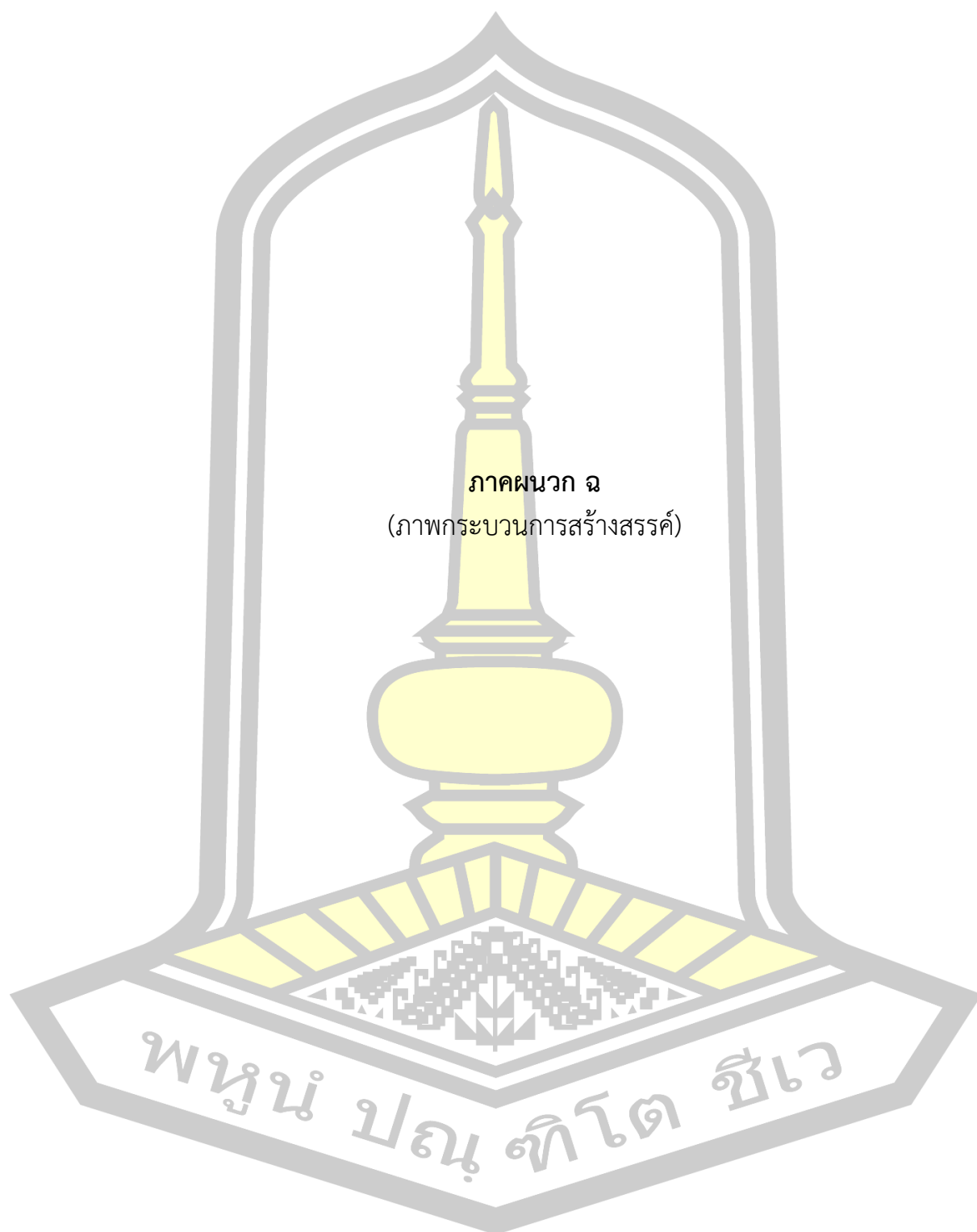

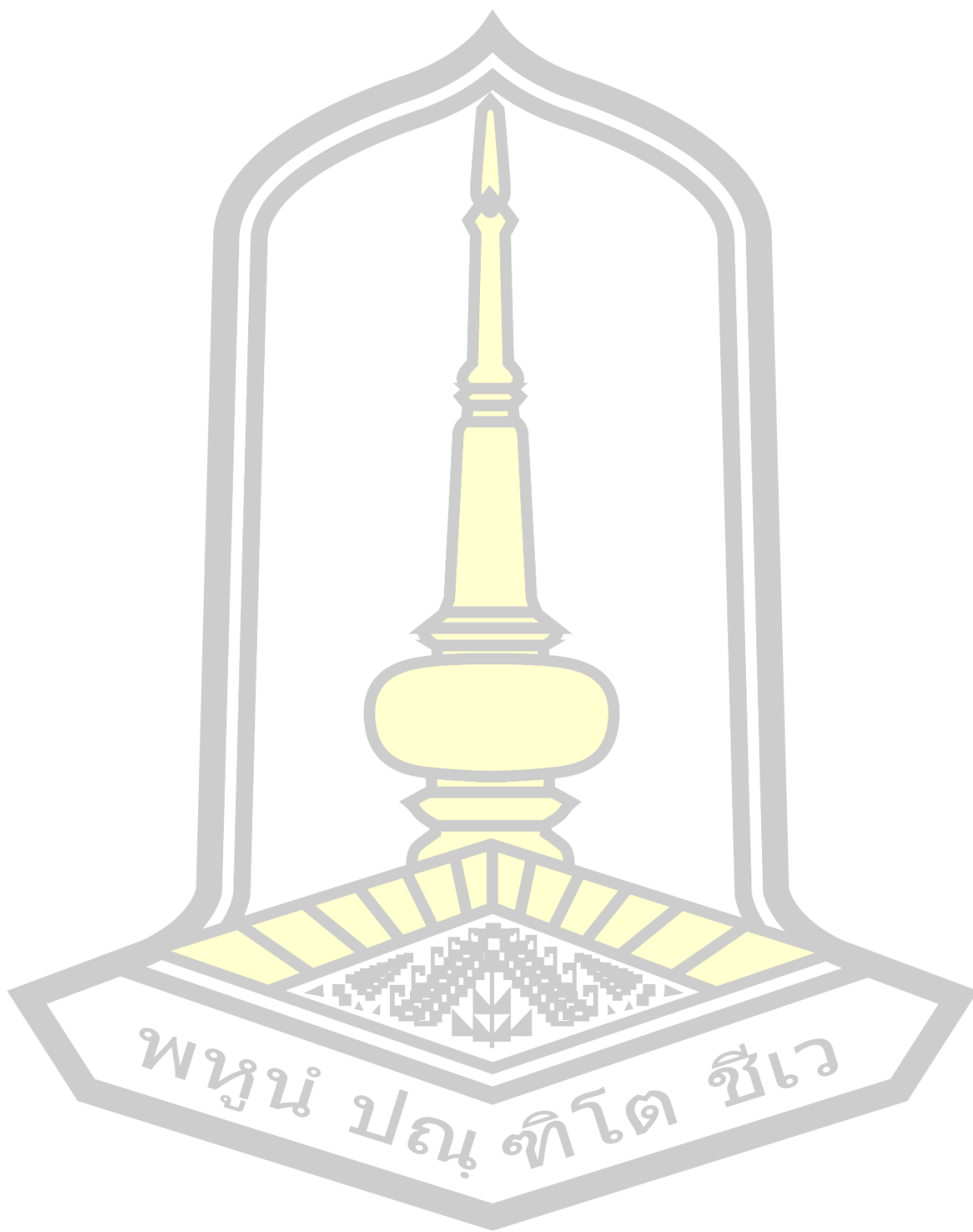

พหุณํ ปณฺ ทิโต ชีเว

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางสาวจรรยาภรณ์ กิตติกุลคุณานนท์
วันเกิด	10 ธันวาคม พ.ศ 2534
สถานที่เกิด	110 หมู่ 6 ตำบลนาคูน อำเภอนาคูน จังหวัดมหาสารคาม 44180
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	291/7 หมู่ 1 ตำบลขามเรียง อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม 44150
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ผู้ช่วยสอน
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2557 ปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต (ศป.บ.) สาขาวิชาทัศนศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พ.ศ. 2562 ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) สาขาวิชาการวิจัยและ สร้างสรรค์ศิลปกรรมศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พูนุ์ ปณุ์ ทิโต ชีเว